

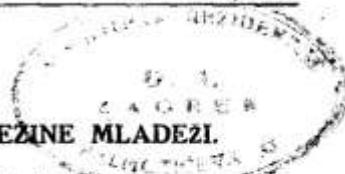

GLASNIK SRCA ISUSOVA

God. 40.

Siječanj 1931.

Broj 1.

Nakana Apostolsiva molitve u siječnju blagoslovljena od sv. Oca.

Cetrnaesta je već godina, kako u Rusiji bukti plamen crvene revolucije. Svaki dan dolaze iz nje glasovi — jedan tužniji od drugoga. I nas naša ljudska malodušnost navodi na misao, da je sve propalo, da Rusiji nema spasenja, da Rusija ne može više biti kršćanskog, da mora ostati igračkom bezbožnog boljševizma.

No ima čovjek, koji drukčije misli. Čovjek, koji ima šire poglede, prostranije vidike od nas sviju, koji ima srce, što kuca za svako ljudsko stvorenje, koji ima milosrda za svaku čovječju bijedu, jer je namjesnik Onoga, koji je za svakoga pojedinoga žrtvovao sama sebe. Onoga, čija se providnost brine za sreću svijetu naroda. To je Papa Pijo XI.

Namjesnik Kristov na zemlji svojim pronicavim pogledom uviđa svu strahotu, u kojoj čami ogromni ruski narod. No on ne očajava. Živo vjerujući u riječi Onoga, koji reče: »Ja sam s vama sve do konca vijeka, ne bojte se!« — Papa zna, gdje ima da se traži spasenje i oslobođenje od tih grozota. Stoga on na početku Nove godine poručuje dvadeset milijunskim četama Apostolata molitve, a po njima i čitavom svijetu, da se mole za spasenje Rusije, osobito njene mladeži.

Ovo par redaka neka nam pokaže, kako je prevažna ova nakana sv. Oca i kako je od prijeke potrebe, da svojim molitvama što revnije, što usrdnije pritečemo u pomoć unesrećenoj Rusiji.

ni životinja je ne poznaje. Jedini čovjek, taj ukras zemaljskog stvorenja, zna što znači: hoću, ne ću.

Zemlja, koja ne poznaje slobode.

Sloboda je jedan od najljepših darova, kojima je Bog obdario čovječju narav. Kamen nije slobodan, cvijet ne zna za slobodu.

I boljševici su prije no što su bili sigurni za svoje tiranske stolice neprestano trubili i punili uši neukom narodu slobodom: slobodom savjesti, slobodom ljubavi, slobodom vjere, slobodom svega i svačega. No, čim su osjetili, da su im uzde u rukama sigurne, prestala je toliko obećavana sloboda i ruski se narod našao pod jarmom, pod kakvim nije stenjao ni u najcrnjim danima svoje povijesti. Brzo je iskusio, što to znači boljševička sloboda!

Toliko razvinkivana sloboda savjesti značila je: potpuno pristajanje uz komunističku partiju ili smrt. Boljševička sloboda ljubavi značila je: imaš predati svoje tijelo hirima najgorih društvenih propalica. Boljševička sloboda vjere značila je: prižnaj se otvoreno bezbošcem ili ćeš u zatvor, na robiju, pod revolver.

Da to nisu prazne riječi, čujmo, što govore brojevi. Vadimo ih iz samih boljševičkih časopisa, pa stoga nema pogibelji da pretjeramo. Zloglasna boljševička policija ČEKA, koja se danas zove GEPEU, hvali se g. 1927. prilikom svoje krvave desetgodišnjice, da je od prosinca 1917. do rujna 1921. smaknula milijun 766 hiljada 188 osoba. Među tim žrtvama bilo je 1.242 svećenika, 6.775 učitelja, 192.350 radnika, 815.000 seljaka. Od rujna do prosinca 1921. posmican je 18.351 čovjek, a 1923. pokljano je 112.000 žrtava, od toga većina seljaka. Svaka godina izatoga zabilježila je mnogo hiljadu nevino stradalih života. Prošle je godine crveno divljanje opet poraslo; otada do danas boljševička krvoljčnost s v a k o g a d a n a pokosi po više nevinih žrtava. A čemu toliko zvjerstvo? Zato, što se našlo ljudi, koji su se usudili da javno ispojvede svoju vjeru; da se prema prirodnom pravu brinu za svoj imutak, za svoju obitelj; što nisu dali, da im se djeca truju svim mogućim kugama boljševizma.

S kakvom se slobodom provodi komunizam, dokazuju one stotine razrušenih sela, hiljade uništenih obitelji, koje su rastjene na sve četiri strane svijeta, jer nisu htjele da pristanu na potpuni komunizam, nisu htjele da krvavo stečene plodove svoje žetve dadu boljševičkim tiranima, koji ih onda za bescijenje prodaju u inozemstvo, samo da se domognu novaca i tako uz mogući podržavati svoju strahovladu. Tako oni prodaju u Njemačkoj 1 kg. ruskog brašna za 16 kopejki, a u Rusiji jedni radnik mora za tu istu kilu svog ruskog brašna da plati 70 kopejki. Van javljaju o oduševljenim radničkim manifestacijama za boliševizam, a ne spominju, da su ti jadnici pod prijetnjom najtežih kazni, gubitka

službe i krušnih karata, koje su danas uvedene po cijeloj Rusiji, primorani da gladni i otrcani »od uševljenog« kliču boljševizmu. Zato je Rusija danas zemlja šutnje, u kojoj se otac ne usuće da progovori pred sinom, majka pred kćerkom; zemlja, u kojoj nema više vedrog slobodnog smijeha...

Takav je eto zlatni raj boljševičke slobode.

Na ruševinama obiteljskih ognjišta.

Temelj ljudskog društva jest obitelj, prva i najprirodnija zajednica ljudi, koju je sam Krist posvetio i ovjekovječio svetim sakramentom ženidbe. Gdje je obiteljski život stalan i zdrav, tamo je i narod zdrav. Narod, u kojem obiteljski život počinje da grijije, na putu je brzom rastvaranju i raspadanju.

Boljševici su htjeli da i u pogledu braka usreće svijet novom naukom. Proglasili su da je brak obični ugovor, koji se može svakog časa da razvrgne; da je ljubav slobodna, posve slobodna, kao što je slobodna kod mužjaka i ženke u životinjskom carstvu. Posljedice su bile neizbjježive i strašne. Za svaki hir, za svaku tricu, za svaki poriv neobuzdanih strasti razvrgavali su se sklopljeni brakovi; nije se pitalo, što će biti s porodom, što će biti s nejakim dječjim tjelesima, s nevinim dječjim dušama. Nijesu rijetki slučajevi da je jedan čovjek u kratkom vremenu promijenio deset, petnaest, pače i četrdeset i pedeset žena.

Kako je ljubav u boljševika posve slobodna, to se nerijetko nalazi i takvih strašnih slučajeva, da najbliži rod živi u bračnoj vezi.

I previše je jasno, kamo to vodi: svakojakim bolestima, k propasti naroda. Sam sovjetski profesor Holtzov veli, da je u Rusiji 1928. bilo od 100 stanovnika 64 njih, koji su širili spolne bolesti. U nekim krajevima oko Kavkaza 80-85% cijelokupnog stanovništva okuženo je spolnim bolestima.

Ovom slikom obranila se jedna Ruskinja od boljševičkog bodeža.

4 Jedan uime mnogih o Kalendaru Srca Isusova i Marijina za g. 1931.

Nego najviše od tog rastrovanog obiteljskog života trpi mlađe ž. Ona je najžalosnija žrtva slobodne boljevičke ljubavi, civilnog boljevičkog braka. Hiljade i hiljade zapuštene djece skitaju se od nemila do nedraga širom beskrajne Rusije. Muška mlađe živi od krađe, a ženska od bluda. Jedan dio tih jednika nalazi se doduše u posebnim dačkim domovima, no i u tim je domovima pravi pakao. Kom s o m o l s k a j a P r a v d a opisuje njihov život: »Pijanke, koje traju po više mjeseci, javne bludnice, karte, tučnjave bocama ili čim bilo, sve je to svakidanji posao. Ukratko. silovanje, pijanstvo, samoubojstvo, neobuzданo zadovoljavanje požudama...»

Dakako, takav život nije kadar da zadovolji ljudskog srca, koje je stvorenno za Boga i stoga ne može da se smiri, dok ne počine u Njemu. A kako su mu boljevići iščupali vjeru u Boga, traži ono utjehu u — s a m o u b o j s t v u . Ruske su novine svaki dan pune vijesti o samoubojstvima mladića i djevojaka od 15—20 godina. Vjernu sliku života boljevičke mladosti daje nam ovo par redaka jednog pisma iz današnje Rusije: »Naš je život užasno crni žalostan... nema u njem nikakve ljestvite... gledamo, kako se pred nama valja gadnai i okužena bujica, koja sve nosi, sve lomi, na štograd putem naide. Čovjeku se čini, da korača uvijek pridignutim odijem bojeći se, da se ne zablati... To vam je naš život...»

Takve su eto prilike u Rusiji. Papa ima dakle i kako pravo, kad nas pozivlje da se molimo za spasenje Rusije, jer Rusija se, kako vidjesmo, nalazi na užasnom putu propasti. Papa nas upozoruje, da kao kršćani ne smijemo ostati ravnodušni prema jadima ruskog naroda; da kao katolici ne smijemo sažeti ramenima: Šta se to nas tiče, šta im mi možemo? Tiče nas se i kako, jer i oni su otkupljeni Kristovom krvlju kao i mi. Možemo im pomoći, jer nam je Gospodin dao svemoćno pomagalo — molitvu: skrušena, ponizna molitva otvara nebesa. Vjerujmo Isusovim obećanjima, da po molitvi sve možemo; vjerujmo i molimo se za Rusiju. Možda će ona baš molitvama našega naroda imati da posebno zahvali, što je Spasitelj svijeta uskorio čas njezina spasenja.

Stj. Tomislav Poglajen D. I.

JEDAN UIME MNOGIH O KALENDARU SRCA ISUSOVA
I MARIJINA ZA G. 1931.

Još iste večeri, kad sam primio Vašu pošiljku, hoću da Vam odgovorim. Ponajprije u redu sam primio 5 Kalendara i Glasnike. Kalendari su Vam ispod svake cijene, pa se upravo ne mogu načuditi, kako ih možete tako jestino prodavati. Molimo Vas pošaljite mi još 30 Kalendara. Nadam se, da će Vam točno poslati preplatu. Za Glasnike će Vam javiti naknadno, dok vidim, koliko će se pretplatnika javiti.

MISIJSKA NAKANA U SIJEĆNJU.

Da se rastavljene Crkve sjedine s katoličkom.

Isus je osnovao jednu jedinu Crkvu, ito rimokatoličku. Isusova je želja i zapovijed, da svi ljudi, a pogotovo svi kršćani pripadaju rimokatoličkoj Crkvi. Ali na žalost ne samo da imade još oko 1000 milijuna pogana, već i blizu 152 milijuna, 580 hiljada kršćana, koji ne pripadaju rimokatoličkoj Crkvi, ne brojeći ovamo protestante. Još je žalosnije za nas katolike, kad pomislimo, da je većina ovih kršćana slavenskog podrijetla kao i mi. Mislim ovdje osobito na Ruse i druge pravoslavne. Ostali kršćani, koji ne pripadaju rimokatoličkoj Crkvi, stanuju po Siriji, Armeniji, Egipatu, Abesiniji, Bugarskoj, Rumunjskoj, Grčkoj.

Isus želi, da svi budemo jedno stado pod vrhovnim pastirom, njegovim Namjesnikom, našim sv. Ocem Papom. Kamo sreće, kad bi od istoka do zapada, od sjevera do juga svi kršćani, osobito svi Slaveni pohrili u zagrljaj zajedničkog Oca u Rimu! Molimo se za to!

U AUTOMOBILU NOVOM GODINOM.

Medu osobite prirodne krasote, kojim je ruka Božja obasula Bosnu, ubraja se i klanac, kojim teče brzi Vrbas između Jajca i Banjaluke. Stari neki pjesnik reče, da kaplja ne dube kamen silom, nego neprestanim padanjem. Mnoge se kaplje sastadoše ovdje i stvorile Vrbas.

Vrbas, čedo ovih divljih gorskih krajeva, napravio je sebi ustrajnim naporom za mnogih tisućljeća put kroz silne planine. Stvorio je klanac dug 72 kilometra i dubok nekoliko stotina metara.

Zar je samo za se prokrčio ovuda put? Pred kojih 50 godina činilo se dosita, da će samo on ovuda prolaziti. U to bi vrijeme ludom nazvali onoga, tko bi rekao, da će ovda ići jednom cesta.

Međutim cesta je već odavna napravljena, i sada prevozi automobil putnike kroz tu provaliju. Valovi se Vrbasa bjesno pjene, ali automobilu ne mogu ništa.

Nedavno sam morao k Trapistima u njihov samostan Marija Zvijezda kod Banjaluke. Put me vodio ovom cestom. Mora sam proći tu provaliju automobilom. Ozbiljne me misli zaokupiše. Zaista teška zadaća za šofera. Svaki čas mora mijenjati smjer vozilu. Korak lijevo i razmrskali bismo se o tvrde litice, korak desno i strovalili bi se u strašni ponor. Naš je život bio u ruci šoferovoj. Jedan krivi zaokret, jedna časovita rastresenost, jedna mala nespretnost upravljačeva mogla bi nas stajati života.

No šofer je poznavao svoju tešku zadaću. Nepomično je sjedio na svojem mjestu. Pogled mu je bio neprestano upravljen na cestu, ruka počiva na kolutu, znakove je propisno davao.

Bez riječi mora on tu sjediti, najstrože mu je zabranjeno razgovarati s putnicima. Mora za vrijeme vožnje upeti sve svoje duševne i tjelesne sile, držati ih u neprestanoj pozornosti. Oko njega širi se priroda u svoj svojoj krasoti, ali on ne smije ni okom trenuti. Valovi Vrba-sa bučno šume; ptice pjevaju radosne pjesmice, putnici razgovaraju, ali šofer ne smije slušati, već se mora sav predati svojoj zadaći, da auto i putnike provede sretno kroz sve opasnosti do cilja.

Ovom šoferu, valja da sliči i svaki od nas.

Najljepši i najsavršeniji auto jest — čovjek. Ta gle, kad bi preveli riječ automobil na hrvatski jezik, kazali bi »Stroj, koji se sam pokreće.« Tim autom upravlja od Boga postavljeni šofer — naša duša. Cilj, kojemu treba da stigne naš auto, kraljevstvo je nebesko. Cesta je uska. Imade mnogo zaokreta, a sa svih strana opasnosti. U najvećoj je opasnosti putnik radi samog stroja. Taj stroj jest naše vlastito tijelo. A i samog šofera, t. j. našu dušu, zna spopasti mlakost i pospanost, lakoumnost i nemarnost. Toga se moramo najviše bojati.

Uza sve to juri naš auto vrtoglavom brzinom k svom cilju. Svaka nova godina jedna je postaja na našem putu. Kako često prevaliti ovaj dio puta, koji je ove godine pred nama? Zaciјelo nas čekaju mnoge opasnosti. Morat ćemo proći kraj mnoge opa-

8 Osmodnevna molitva za sjedinjenje svih kršćana u prvoj crkvi Isusovoj

sne litice i mnogoga dubokog ponora. Bože, očuvaj nas od nesreće!

No mi moramo i sami učiniti svoje. Moramo paziti, da ne prestano ostanemo na cesti, t. j. na putu zapovijedi Božji i svojih dužnosti. Sve svoje sklonosti, sve svoje strasti valja da uvijek zadržimo u pravom smjeru. Nikad se ne smijemo prepustiti nedopuštenim rastresenostima i zabavama, jer ćemo tako i nehotice zaboraviti na glavni posao: na upravljanje svoga automobila. Ovaj neprestano juri i juri, i najednom će stati ili pred vratima raja ili pred paklenim ždrijelom.

Strah te obuzme, kad pomisliš, da svaki čovjek, pa i slabo dijete, kad dode k razumu, upravlja sam svojim automobilom. Ipak imamo jednu utjehu, nešto, što nas bodri, a to je Božja providnost, koja nad nama bdije, to je Krist u rimokatoličkoj Crkvi, u Svetohraništu i usred našeg srca.

Zaštitnik automobilista je sv. Kristofor ili Kristonosa s.a.c. Čitatelju! Nosi i ti u svim danima nove godine Krista u svojem srcu i budi uvjeren, da će ti putovanje u ovoj godini biti sigurno i sveto i da će te dovesti bliže k cilju, ako nije možda ova godina čak i kraj tvojem putovanju... † A. Puntigam D. L.

OSMODNEVNA MOLITVA ZA SJEDINJENJE SVIH KRŠĆANA U PRAVOJ CRKVI ISUSOVОЈ.

Od 18.—25. siječnja.

Najvruća želja Presvetog Srca. Na svijetu ima dosada poljici 665 milijuna kršćana. Ali žaliboze ovi su kršćani među sobom pocjepani. Tu su vam katolici, protestanti, pravoslavci. A ipak Isus ne će pocjepkanosti, već mir i slogu u jednoj pravoj Crkvi pod vodstvom njegova Namjesnika na zemlji.

Treba se mnogo moliti, da se svi kršćani opet slože. Na ovu ćemo se nakon po želji sv. Oca Pape moliti posebno od 18. do 25. siječnja svake godine. Kroz ovo osam dana vapid ćemo iz dna duše: Presveto Srce, daj da se opet svi kršćani sjedine u pravoj Crkvi tvojoj! Neka nestane razmirica i trzavica, da si tvoja djeca opet pruže bratske ruke u znak mira i sloge.

Pokretač osmodnevne molitve. Možda ćete pomisliti, da je ovu osmodnevnu molitvu pokrenuo koji Papa, biskup, svećenik ili barem katolik. Ali ne. Ova osmodnevna molitva potječe od nekatolika Američanina Pavla Jamesa Francisa. To vam je anglikanski duhovnik, koji je živio u blizini Njujorka. Ovdje on osnova g. 1898. neku vrst ženskog samostana svoje vjere. Godinu dana kasnije podigne isti duhovnik i samostan za muške. G. 1903. poče ovaj čovjek izdavati časopis pod naslovom *Svetiljka*. Svrha je ovom časopisu bila, da se što življe poradi oko sjedinjenja svih kršćana u pravoj Crkvi. Cudno, zar ne? Evo ovaj ne-

katolik moli i nastoji, da se svi kršćani sjedine u pravoj Crkvi, u kojoj sam još nije bio. Ali Bog je nagradio ovo njegovo plemenito nastojanje: 30. listopada 1902. prešao je na katoličku vjeru sam Pavao James Francis s još dva anglikanska duhovnika, s 10 članova muškog i 5 članica ženskog samostana.

U prosincu g. 1909. blagoslovio je ovu molitvenu osminu Papa Pijo X. Isto učiniše američki kardinali i biskupi, crkvene vlasti u Engleskoj, Irskoj i Kanadi, dok je ne prihvatiše i biskupi drugih zemalja. I tako se svake godine sve više širila ova molitva, po kojoj se bez sumnje već mnoge duše obratile.

Moli se i ti, dragi čitatelju, za sjedinjenje svih kršćana u pravoj Crkvi Isusovoj. Isusu ne može biti draže molitve od ove. Ako se u tvojoj crkvi ne obavlja ova osmina, obavi je ti sam za se ili sa svojim ukućanima. Sv. Crkva odobrila je u tu svrhu ovu molitvu:

O na j, ko j pre d mol i: »Da svi jedno budu, kao što si Ti, Oče, u meni, i ja u Tebi; da i oni u nama budu jedno: da vjeruje svijet, da si me Ti poslao.» (Iv. 17, 21).

Ko j pre d mol i: »Ja tebi kažem: Ti si Petar.«

O d go v o r: »I na toj stijeni sazidat će crkvu svoju.«

MOLITVA. »Gospode Isuse Kriste, koji si rekao apostolima svojim: mir vam ostavljam, mir svoj dajem vam; ne obziri se na grijehe moje, nego na vjeru crkve svoje, i nju po volji svojoj do stoj se umiriti i ujediniti, koji živiš i kraluješ Bog po sve vjeke vijekova. Amen. — Preporučuje se, da se prije ove molitve izmole litanije presv. Imena Isusova.

Za svaki pojedini dan osmine preporučuju se posebne nakane, i to:
18. siječnja: povratak u jednu ovčarnicu Petrovu svih onih, koji se izvan nje nalaze;

19. siječnja: povratak grčko-istočnih u katoličko jedinstvo;
20.   • povratak svih evropskih protestanata k rimskoj Crkvi;
21.   • povratak anglikanaca Sv. Stolici;
22.   • ujedinjenje svih američkih kršćana s namjesnikom Kristovim;
23.   • trajno obraćenje zlih katolika i odmetnika;
24.   • obraćenje židova;
25.   • obraćenje svih pogana.

Molimo, žarko molimo, da po želji Isusovoj bude jedan Ovčinjak i jedan Pastir — da se u prvom redu svi kršćani sjedine u pravoj Crkvi, kojoj je glava Namjesnik Isusov u Rimu.

F. Mašić D. L.

LURDSKA CUDESA.

Ove je godine liječnik Dr. Monier objelodanio svoju učenu raspravu o lurdskim čudesima pod naslovom »Lourdes«. On je to djelo prikazao pariskoj Sorbonni, da time postane profesorom na onom sveučilištu. Djelo je primljeno jednoglasno, kako je i dolikovalo.

Monier u svojoj raspravi istražuje kao pravi učenjak sve potankosti triju čudesa u Lurdru. Tu su tri bolesnice ozdravile od neizlječive bolesti; ozdravile su u čas. Jedna je bolesnica bolovala od sušice i od Pottove bolesti uz paraplegiju. Druga je imala atrofiju na desnoj nozi i za tri centimetra kraću od lijeve, a treća je bila suščava u visokom stupnju; trpjela je također uz još neke druge bolesti od neizlječivog tumora. Ipak su sve tri bolesnice ozdravile u Lurdru, ito bez prijelaza ili rekovalesscencije; one su ozdravile u tren.

— Možda tu postoji koji tajni zakon? — pita Dr. Monier

Na to isti liječnik odgovara: U Lurdru ne postoji za bolesnike nikakovo posebno liječenje. Voda, koja obično imade između 12 i 14 stupnjeva, često je analizom istražena. Ona ima samo one sastavine, koje imaju i druge vode u okolini i služe za piće. Pa kako bi hladna voda u tren ozdravila atrofiziranu čovječju nogu, koja je 3 centimetra kraća? Kako osobu, koja boluje od Pottove bolesti i spala je na 33 kilograma težine? Liječnik ne poznaje takove prirodne sile, koja bi ovako djelovala u običnom životu. Ipak tvrdoglavci to pripisuju nepoznatoj prirodnoj sili. To znači samilosnim riječima pokriti svoje neznanje i tvrdoglavost. Drugi su pametniji, pa im je glupo skrивati se iza nepoznate sile. Oni lurska čudesna hoće da pripisuju sugestiju ili autosugestiju. Petar Janet je u svom djelu »Psihologično liječenje« naveo više slučajeva nervopatičkih i njihovo izliječenje. No i on priznaje, da su tu potrebna dva uvjeta: 1. liječnik mora uvjeriti, sugerirati, jer takovi bolesnici nijesu kadri same sebe liječiti; 2. bolest mora biti samo u funkciji nervoznog sistema, bez organskih ozljeda. Organske ozljede ne mogu nikada ozdraviti u tren.

Monier ističe, da sva tri slučaja, što ih navodi, ne poznaju Janetove uvjete. Ta liječnici, koji su bolesnice liječili, sami su bili skeptični. K tome je jedna bolesnica rekla mužu pri polazu u Lurd, da će ondje umrijeti, pa je tražila, da joj mrtvo tijelo moraju dovesti u redno mjesto. Sve su tri bolesnice imale organsku ozludu i ipak su u tren ozdravile. Da nijesu došle u Lurd, smrt bi sigurno sve tri pokosila.

A. Alirević D. I.

KRATKA OZNAKA KRŠĆANINA KATOLIKA.

»Reci mi, po čemu ti poznaješ, da je netko pravi kršćanin katolik?« upitam jedno dijete na koncu školske godine. Dijete mi odgovori: »Ako je netko svake nedjelje i blagdana kod sv. Mise, drži petke i poste, ispovijeda se o Uskrsu, priznaje sv. Oca Papu i štuje svećenike, znam, da je pravi kršćanin katolik.« — »Je li to dosta?« — »Velečasni, dosta je, jer je tu strah Božji, a to je početak mudrosti.« Idi, čini tako, pa se nećeš pokajati.

Leopold Rusan župnik.

RADUJTE SE!

Zemljom leti pjesma sveta,
Tajanstvena kao jeka,
Kao jeka s drugog svijeta;
Nova pjesma novog vijeka.

Radujte se — pjesma glasi —,
Djeco Božja, gdje vas ima!
Isus ide da nas spasi,
Vječnu sreću nosi svima!

Upućene Božje Riječi
Sveto Srce sve nas prima;
Pomoć pruža, rane liječi
Lijekovima čudesima!

Fra Bono Zec

»Tada izide i Josip iz Galileje, iz grada Nazareta u Judeju, u grad Davidov, koji se zove Betlehem... da se popiše s Marijom... A kad su bili ondje, dode vrijeme, da ona rodi. I rodi sina svoga prvaca i povi ga u pelenice i metnu u jasle, jer nisu imali mjesta u gostionici.« Mt. 2, 4 - 7.

KRŠĆANSKI BRAK.

1. Što je brak?

Brak je društvo posebne vrsti, koje sklapaju muškarac i žena u svrhu množenja ljudskoga roda i medusobnog podupiranja u životu. Brak, koji je već po naravnom pravu nerazrešiv, podiže kršćanstvo na čast sakramenta, tako te kršćanski parovi sklapaju brak svećanim i nerazrešivim ugovorom pred samim Bogom kao svjedokom, koga zamjenjuje svećenik. Jedino takvo shvaćanje braka, gdje je isključena ma i najmanja pomisao, da će muž ikada smjeti pomicati na drugu ženu, dogod bude živjela ova, s kojom se sada vjenčava, omogućuje mu, da pri sklapanju braka upotrebi svu onu ozbiljnost i opreznost, koja je potrebna za stvaranje sretne obitelji. Isto vrijedi i za ženu. Samo tako shvaćanje stvara onu jaku ljubav, koja je kadra junački podnesti i najveće teškoće obiteljskoga života.

Sakramenat ženidbe daje čovjeku potrebnu milost, u kojoj je ona divska snaga, koja je čovjeku potrebna već za samo stvaranje odluke, da će stupiti u nerazrešivu bračnu zajednicu, a kamoli tek za ustrajnost u toj odluci do smrti jednoga od bračnih drugova.

Izbor. Nema pitanja, na koje je teže odgovoriti, nego što je pitanje: Kakvu ženu trebam? ili: da li bi taj bio dobar muž za mene?

Život moramo shvaćati ozbiljno, a ne smatrati ga igrom. Zena mora biti mužu pomoćnica u životu, a usto i prvi prijatelj. Da bude pomoćnica, mora svojom izobrazbom i tijelom odgovarati načinu života muževa.

Ako si seljak, ne možeš biti sretan kraj žene, koja se krave boji, ili kraj one, koja bi pala u nesvijest, da mora ostati četvrt sata u staji. Ako si trgovac ili činovnik, trebaš opet drukčiju ženu.

No to još nije dosta! Za sretan brak potrebna je i neka medusobna sklonost, koju svijet zove ljubav i koja je jedna od najglavnijih veza između muža i žene. A baš se u pitanju ljubavi čovjek lako prevari, jer tu ljubav pobuduje u prvom redu tjelesna dopadnost i pohota puti, koja često puta zaslijepi naše oči, tako te ne opažamo, kako se iza lijepog tijela često krije neodgojena i neotesana duša, ili bar takva duša, koja se nikako ne može složiti s našim mišljenjem i načinom života, pa se užasno razočaramo, kad otkrijemo taj nesklad između vanjštine i nutrine.

No takvog razočaranja ne trebamo se bojati, ako ozbiljno mislimo o ženidbi, i ako se dovoljno brinemo, da svoju vlastitu dušu uresimo krepostima. Naše će kreposti same po sebi od bijati od nas sve one prazne duše, kojima je samo do sjetilnosti i do one kratke zemaljske sreće ili možda samo do toga da se opskrbe.

Zenidba je isto toliko stvar razuma, koliko i srca, a Bog uvijek pomaže u tome slabom čovjeku, ako se taj drži božanskih uputa i zapovijedi te ako se dade voditi po Majci Crkvi, koja gleda u ženidbi ostvarenje onog cilja, koji smo u uvodu spomenuli.

Katolici i moderni počeni. Koja je razlika između katoličkog i modernog poganskog shvaćanja braka? Po našem shvaćanju je brak jedna sveta, samim Bogom posvećena zajednica muža i žene, a svrha joj je da izvrši samim Bogom ustanovljeni cilj radanja djece i međusobnog podupiranja u životu bez obzira na sve žrtve i muke, koje će nas snaći. Na protiv bezvjerstvo misli, da je svrha braku samo zajedničko uživanje muža i žene, a množenje ljudskog roda i međusobno podupiranje dolazi na red u toliko, u koliko to ne smeta užicima. Razumije se samo po sebi, da se ti užici svadaju u glavnom na sjetilne užitke i na zadovoljavanje ljudskoj oholosti, gdje svršavaju svi oni, koji su prestali gledati u Bogu svoga Stvorca i Gospodara, svog Učitelja i najvećeg Dobrotvora. Stoga je i zavladalo danas

Vjenčanje u stara vremena.

ono pogansko pravilo: zaljubi se često, zaruči se rijetko, ne vjenčaj se nikada. Tu imade svoj izvor i ono pogansko računanje, kako bi se netko vjenčanjem dobro podigao; ne pita se kakvu ćeženu dobiti, već što ćež priženiti.

2. Pripreme za brak.

Cistoča. Iz ovoga, što rekosmo, vidimo jasno, da valja za bračnu zajednicu donijeti zdravo tijelo i još zdraviju dušu. To zdravlje podupire najbolje ona divna kršćanska krepst, za koju su toliki sveci i svetice žrtvovali svoj život, a to je sv. cistoča.

Ta krepst omogućuje zaručniku i zaručnici, da jedan drugome donese u brak sto po sto svih svojih duševnih i tjelesnih sile, neiskvarena čuvstva, neiscrpiva ljubav. Imati u svojim grudima čisto srce znači, da se nijesam igrao svetim čuvstvima bližnjega svoga, da nijesam jedno govorio a drugo mislio, već da sam u svakoj ženi gledao svoju sestruru, a svakom muškarцу svoga brata.

A što znači čisto tijelo? To znači tijelo, koje nije nikada onu uzvišenu sposobnost, kojom se imade po Božjoj namisli množiti ljudski rod, drukčije upotreblilo nego na slavu Božju te na način i u prilikama, kako Bog po svom evandelju i uz vodstvo sv. Crkve uči i dozvoljava.

Takvo shvaćanje i takav život čini, da zaručnici ne donašaju jedan drugome ostatke ostataka svojih tjelesnih i duševnih sposobnosti te ne sklapaju bračne veze bolesna tijela i bolesne duše u očekivanju novih razočaranja i sa teškom savješću, tražeći u ženidbi luku spasa kao kakvi brodolomci, nakon što su dugo plovili smjerom bludnosti i raskalašenosti. Samo sv. cistoča može donijeti u brak onaj tako potrebnii blagoslov Božji, koji čini, da plamen ljubavi izmedu muža i žene nikad nesamo ne utrne nego uvijek sve većom snagom dalje bukti.

Prijateljevanje. Iz navedenoga moramo izvađati najozbiljnije zaključke glede prijateljevanja mladeži različnoga spola prije ženidbe. To prijateljevanje je vrlo ozbiljna stvar, koja može imati užasnih posljedica za budućnost svakoga od njih. Tu vrijedi ona: tko ljubi pogibelj, u pogibelji će i propasti. Takva pogibelj su: noć, plesovi, poljupci i slično.

Nikad ne će zaboraviti, kako je jedan sveučilištarac zapitao velikog slovenskog socijologa pok. Dra Janeza Ev. Kreka na jednom socijalnom tečaju na sv. Joštu: »Kad smijem poljubiti djevojku, koja mi se dopada?« Umnii Dr. Krek odgovorio mu je vrlo jasno: »To smiješ učiniti tek nakon što si stvorio čvrstu odluku, da ju vjenčaš i nakon što je i ona nedvojbeno odlučila, da je sporazumna s time, da postane tvojom ženom. Dok i jedno i drugo to ne odlučite, nemate prava na poljubac!«

Dandanas su žaliboze poljupci vrlo jeftini, ali zato je i bračna sreća tako rijetka. To je i razumljivo! Bračni drugovi, koji su prije vjenčanja bili rasipni u dijeljenju poljubaca i izražavanju svojih

najdubljih čuvstava, opažaju dosta često kratko vrijeme iza vjenčanja, da su prije vremena ispraznili srce i dušu, kojoj postaje bračni vez teretom, umjesto da bude prilikom za ostvarenje svih onih želja i čuvstava, koja su se kroz dugi niz godina skupljala i nepokvarena čuvala u najtajnijim odajama naše duše.

Vjenčanje. Još nešto o samoj svečanosti vjenčanja! Vjenčanje je u prvom redu primanje jednog sakramenta, dakle sveti čin koji valja obaviti svom gorljivošću udovoljavajući svim crkvenim propisima, koji za to postoje. Kako je lijepo vidjeti mладence, koji se pobožno isповjede i pričeste te prisustvuju sv. Misi, koju svećenik služi za njihovu bračnu sreću te pod sv. Misom sklapaju ženidbu! A kako boli svakog dobrog katolika kad vidi, kako mладenci bez ikakvog dovoljnog razloga obave vjenčanje popodne, nakon što su bili na ispovijedi i sv. pričesti više zato, da dobiju ispovjednu cedula, nego da se uistinu skrušeno isповjede i dostoјno pričeste! Kako mogu očekivati sreću i Božji blagoslov oni zaručnici, koji za tu sreću i za taj blagoslov ne će dragog Boga da zamole u pravo vrijeme i na način dostojan tog velikog sakramenta, na kojem se osniva neprestano množenje ljudskog roda. To bi množenje u svojoj suštini moralo biti samo punjenje nebesa novim dušama, određenim za vječno blaženstvo, samo kad bismo mi bili ljudi na mjestu.

Dakako da su gozbe prigodom vjenčanja za dobrog kršćanina tek drugotne važnosti, a u koliko prelaze uži krug rodaka i daju prilike za nerazmjerne troškove, morale bi se uopće ukinuti, osobito gdje prelaze u pijanke, na kojima vino govori, a rakija viče, te prestaje svaki stid.

Dr. Ciril Brajša, odvjetnik.

VRIJEME MILOSTI BOŽJE U KAŠINI I VUGROVCU.

Od 2. - 8. i od 9. - 16. studenog prošle godine održane su u Kašini i Vugrovcu pučke misije, za kojih je Presveto Srce Isusovo u obilju dijelilo blago nebeske milosti. Na tisuće srdaca prišlo je bliže božanskom Srcu Isusovom.

Nešto iz povijesti i prirodnih krasota. Kašina je jedna od najstarijih župa zagrebačke nadbiskupije. Osnovana je g. 1202. Zupna crkva posvećena je sv. apostolima Petru i Pavlu, a leži na brežuljku.

Božja ruka ukrasila je ovaj kraj milovidnim brežuljcima zelenim šumicama, umilnim dolinama, bujnim livadama, rodnim vinogradima. S prirodnim krasotama natječe se ovdje lijepa narodna nošnja. Bijelo, šarolikim narodnim vezivom ukrašeno žensko odijelo odmah upada u oči. Ljepše nošnje jedva ćeš gdje naći. A što je još bolje, ovoj ljepoti domaćeg odijela odgovara i duševna ljepota tamošnjeg naroda, koji se odlikuje nevinošću, neporočnoš-

cu, čednošću i pobožnošću. Kad vidiš dječicu tako odjevenu, zdravu i rumenu, kao da gledaš nebeske anđelke. Muški svijet se više pomodernio, jedva vidiš koga na narodnu odjevena, ali to su zdravi, jaki, krepki mladići i muževi. Ljudi poprečno dobro stoje. Obitelj Hrustić ima bogatstva od više milijuna.

Na ovaj krasni kraj navališe u stara vremena Obri i Avari te ga poput skakavaca nemilo opustošiše. Cijela je Kašina izgledala kao jedno groblje. Na uspomenu onog svijeta, što poginu za ove divlje navale, svake godine zvone sva zvona 23. lipnja puna dva sata. Ali doskora se iza bure barbarske opet ukazalo sunce slobode i mira, narod se opet naselio, opet počelo nicati i cvasti cvijeće prosvjete i vjere, narod se opet probudio na novi život pod blagim zrakama sunca milosti Božje. I sada su Kašina i Vugrovec po prirodnim ljepotama, po plemenitosti i dobroćudnosti naroda kao prava izabrana zemlja.

Nova kiša milosti Božje. Nitko se ne sjeća, da su kada u Kašini i Vugrovcu održane pučke misije. Sada se svijet krasno odazvao pozivu Božjem, pa je kao na najveće blagdane hrlio u crkvu, da čuje misijonare. Nevina djeca i odrasli, muževi i mladići, žene i djevojke, sve je oduševljeno pjevalo Zlatnu krunicu, da se i najokorjeliji grješnici morali ganuti. Ispovijedima nikad kraja ni konca. U Kašini ispojedilo se preko 3500 osoba, u Vugrovcu oko 3200.

150 mladića i muževa svrstalo se u Kašini u Vojsku Srca Isusova, a u Djevojačko društvo upisalo se 180 članica. I u Vugrovcu osnovala se ista društva s još većim brojem članova i članica.

Žene apostoli. Bilo je u Kašini i Vugrovcu ganutljivih primjera, kako su žene znale moliti svoje muževade, da se izmire s Bogom za ovog svetog vremena. Ali našlo se tu i odvažnijih žena, koje se nisu samo zadovoljile s molbom, već kad im ona nije bila uslijedana, rekle su svojim muževima: «Ako se ne ispojediš, slobodno traži koga hoćeš, da ti kuha, ja ti kuhati ne ću. Jer kad ti ne ćes da služiš Bogu, ne ću ni ja da tebi služim.» Mnogi se pobojaše ovih odlučnih riječi i poslušaše žene. A kad se vratiše kući, nisu se mogli dosta napripovijedati, kako su sada mirni i sretni. Žene opet blažene obećaju muževima, da će mu odsada biti još poslušnije, samo neka i nadalje ostanu dobri.

Srdačan zbogom. U nedjelju 16. studenog došla velika procesija iz Kaštine s vatrogascima, da uzveliča slavlje svoje braće u Vugrovcu. Sviđata je toliko bilo, da niti trećina nije mogla stati u crkvu. Iza sv. Mise, koja je započela u 9 sati, krenula je Vugrovčem nepregledna procesija. Poslije podne sakupio se opet narod da s cvijećem u ruci pozdravi i otvoriti misijonare. Na prolazu kroz povorku misijonari su skoro bili zasuti cvijećem, a sa svih se strana orilo u znak zahvalnosti: «Živjeli!» Ganuti rastadoše se propovjednici od ovog dobrog naroda, da ga nikad ne zaborave osobito u svojim molitvama.

I. Gavrić D. L.

IZ DOMA ZA DUHOVNE VJEŽBE.

Dodite!

Prvi put evo upravlja Glasnik svim svojim čitateljima, muškim i ženskim, iskren, srdačan i glasan poziv: Dodite u što većem broju na trodnevne duhovne vježbe u Zagreb, muški u Dom na Jordavcu, ženske u Dom na Vrhovcu. Dane, kada će se držati duhovne vježbe, kako baš vama odgovaraju, naći će se označene u popisu, što siljedi. Tu nalazite i kratku uputu, kome da se prijavite, kada treba doći i koliko vas sve stoji.

Prijatelju, ti ne znaš pravo, što su te Duhovne vježbe, na koje te Glasnik poziva. Predugo bi bilo, da ti to potanko tumačim. Pomišli samo ovo: Za te je glas sv. Oca Pape glas Božji. A na koncu jubilejske godine namjesnik Kristov pišući cijelom svijetu i zahvaljujući mu za dirljive dokaze sinovske odanosti, ostavlja mu kao očinsku uspomenu dragocjen savjet: Idite i obavljajte u što većem broju Duhovne vježbe! Tu ćete naći lijek svim nevoljama, što vas biju!

Prijatelju! Je li ti težak i nesnosan život, krećeš li se u zamršenim i pogibeljnim životnim okolnostima, kopa li nemir po tvojoj duši, tišti li te prošlost ili neuredna, možda i grijesna sadašnjost, tražiš li puteve za budućnost, izjeda li te nezadovoljstvo, tuga i očaj, čezneš li za nečim višim i ljepšim: na sve nemire, na sve poteškoće, na sve boli i jade, na sva zapitkivanja i čežnje naći ćeš jasan odgovor i sigurnu uputu u Onoga, koji je Put, Istina i Život, i koji će ti u Duhovnim vježbama kroz tri dana tako govoriti kao što ti nije nikad govorio.

Neka ti ne bude žao troška. Koliko trošiš da odjeneš i nahranиш tijelo, koje prolazi i umire. Duša, koja je neprolazna i besmrtna, zaslužuje kudikamo veće žrtve.

U Njemačkoj je samo prošle godine obavilo Duhovne vježbe 100.000 vjernika. Prvo mjesto zauzima minsterska

biskupija, na koju samu otpada 21.000 vjernika, koji su došli na Duhovne vježbe. Papinski nuncij msgr. Orsenigo rekao je nekom zgodom, kad se o tom povela riječ: »Duhovne vježbe za puk su najodličnija zadaća Katoličke Akcije. Svako zna, koliko sv. Otac voli ovu vrst apostolata. Ja sam uvjeren, da su Duhovne vježbe blagoslov za svaki narod, jer oduševljavaju za laički apostolat, bude apostolski osjećaj i daju snagu ustrajnosti. Konačno su Duhovne vježbe glavno sredstvo, da se unaprijedi čudoredno blagostanje naroda putem vjerske obnove pojedinaca, obitelji i društva.«

Raspored

U domu za Duhovne vježbe na Vrhovcu bit će od siječnja do travnja 1931. g. ovi tečajevi:

Za majke sa sela	:	od 12. do 16. siječnja
Za zaručnice	:	od 26. do 30. *
Za gospodice i činovnice . . .	:	od 30. siječnja do 3. veljače
Za trgovkinje	:	od 9. do 13. veljače
Za žene sa sela	:	od 23. do 27. *
Za obrt. žene i željezničarke	:	od 9. do 13. ožujka
Za gospode	:	od 23. do 27. *

Za Dom na Vrhovcu vrijedi isto, što i za Dom na Jordanovcu. Samo što učesnice trebaju biti u Domu već u 5 sati navečer. A najlakše će stići onamo, ako se s kolodvora odvezu tramvajem do ulice »Pod lipom« i odanle krenu desno na Vrhovac. — Pišite na adresu: Uprava »Doma duhovnih vježbi« Zagreb Vrhovac.

U domu za Duhovne vježbe na Jordanovcu bit će od siječnja do travnja 1931. g. ovi tečajevi:

Za omladince	:	od 3. do 7. siječnja
Za svećenike	:	od 12. do 16. *
Za muževe, osobito za zvonare	:	od 19. do 23. *
Za radnike	:	od 30. siječnja do 3. veljače
Za muževe, seljake	:	od 7. do 11. veljače
Za mladiće, križare	:	od 14. do 18. *
Za obrtnike	:	od 21. do 25. *
Za sveučilištarce	:	od 28. veljače do 4. ožujka
Za građane	:	od 7. do 11. ožujka
Za trgovce	:	od 16. do 20. *
Za inteligenciju	:	od 26. do 30. *

Svaki tečaj počinje navečer prvoga, a svršava ujutro zadnjega od gore označenih dana. Učesnici neka dodu u Dom do 6 sati navečer prvoga dana. Neka se za vremena jave, ako Duhovnim vježbama žele prisustvovati. Ako tko, premda se već prijavio, radi koje zaprke ne bi mogao doći, neka se što prije odjavи. Najlakše ćete naći Dom, ako se tramvajem odvezete do Medašnjeg trga (Kvaternikov trg) i odanle Frankovom (prije Medašnja), Petrovom i Žajčevom (prije Florijanski put) ulicom krenele na Jordanovac.

Troškovi za cijelo vrijeme boravka i za svu opskrbu iznose D. 120. Javite se na adresu: Uprava »Doma duhovnih vježbi« Zagreb, Jordanovac 110.

MALI KRIŽARI

MALI LIVIJE.

Iza prve pričesti.

Liviju bijaše pet godina i osam mjeseci. Odsele je cijeli mjesec kolovož pristupao k sv. pričesti. No kad smo pošli na selo i bili daleko od crkve, nije se mogao svaki dan pričešćivati. Pa ipak ne bi htio propustiti nijednoga petka ni nedjelje, a često još i koji dan u sedmici, a da ne primi Isusa.

Na Božić 1916. pisao je Isusu: **D r a g i I s u s e!** Kako Ti je? Daj da se brzo svrši rat. Obrati griešnike. Uzmi dušice u nebo. Jesi li me čuo pjevati kod blagoslova? Znaš li, da smo u slavu Tvoga rođenja priredili fini mali ručak? **L i v i j e.**

Taj »fini mali ručak« ili bolje rekavši užinu priredila su dječa medusobno od preostalih dvopeka i kolačića, a naslagali ih na tanjurice svojih lutaka.

Par dana iza toga, naime 31. prosinca, pisao je Livije opet: **D r a g i I s u s e!** Kako Ti je? Piši mi brzo. Znaš, da još nisan našao odgovora na kaminu. Sutra počinje Nova godina, a Ti moraš dati da budem dobar i poslušan. Vrlo Te ljubim. **T v o i L i v i j e.**

Preporučili su mu, neka moli, da svećenici budu pušteni na ratne brodove i na još nekoliko nakana.

D r a g i I s u s e! Pišem Ti, jer bih htio da svećenici idu na brodove i parobrode, da služe sv. Misu svake nedjelje i da ispovijedaju jadne mornare. Svaku večer molim za mir, pa daj da se već jednom svrši taj grdnji rat. Moraš pomoći Josipu na ispitu. Ne smiješ više poslati potresa, jer ćemo inače svi umrijeti. Nemoj više pustiti bombe iz cepelina na kuću tete Nine, i nemoj da puštaš onaj plin u zrak, jer jadni vojnici od toga pogibaju. — Ti ne smi-

ješ imati toliko obzira i ne smiješ slušati zločeste ljude niti ih puštati da rade po svojoj glavi. — Dragi Isuse, rado bih Te vidio! **Tvoj mali Livije.**

I dalje je pisao. Ali su pisma ostala bez odgovora. Zapita me, kako to? Rekoh mu, da mu Isus želi odsad odgovarati, kad uđe u malo njegovo srce.

Nekoliko dana poslije prve pričesti pisao je Sv. Ocu Papi. Obavijestio je Njegovu Svetost, da je sa pet i po godina primio prvu sv. pričest na dan sv. Ignacija; da je mnogo molio za njega i za mir; da svaki dan moli krunicu i da se 2. lipnja posvetio Srcu Isusovu; da je član Euharistijske Lige za mir, i napokon ga zamoli za blagoslov.

Kako li je bio razočaran, kad nije dobio nikakva odgovorata! »Isus mi odgovara«, uzdahne tužno, »pa zašto mi onda i sv. Otar ne odgovori?«

Livije uči.

Livije navrši šest godina 30. studenoga 1916. I sad se dade sasvim ozbiljno na nauk. Mirovanje i postojani rad bijaše velika muka za tu narav, u kojoj je sve kipjelo od života. Pa ipak je bio uzor marljivosti.

Dok nije izradio zadaća, ne bi se mogao mirno igrati. Kad mu učenje ne bi baš išlo glatko od ruke, sjedio bi čitave satove kod svoga stolica pred otvorenom zadaćnicom čekajući junaka strpljivošću, da mu dodu zgodne misli. Kraj toga bi tužnim okom promatrao ptičice i leptire i slušao mačkice, kako predu u vrtu. Blažene mačke, blažene ptice, blaženi leptirići, kojima ne treba učiti!

No uza sve to ne bi ni zašto na svijetu ostavio svojih knjiža i zadaća, da pohrli k tima svojim sretnim prijateljima. Tako je već duboko bio prožet svetim čuvstvom dužnosti.

Ponosna je njegova narav silno mrzila na svaku laž i pretvaranje. Bistar njegov i vedar pogled bijaše ogledalo, gdje sam uviјek mogla čitati, što se zbiva u savjeti njegovoj. Kad bi štogod skrivio, došao bi odmah k meni zažaren, pun stida, ali sa smijekom na usnama: »Hoćeš li me grđiti? Učinio sam ovo i ovo.«

— Je li to sve?

— Da.

Priznao bi i pogreške braće svoje i molio za njih oproštenje. Sva bi se starija braća i sestre obraćala na njega, da im bude pretežnik kod roditelja.

Što je većma rastao, rasla je s njime i živahnost njegova, a sve se više razvijale neke osobitosti. On se nije rado povodio za drugima. Sam bi izmišljao igre, i premda je bio gotovo najmlađi, ravnao bi igrama svoje braće i ne bi im dao ni časa mirovali. Uostalom njemu bi dostajao sitni vlastak travke, mrav, Božja ovčica, da izmisli čitavu igru. Glavno je pozorište njegove zabave bio

vrt. Ljeti bi tamo sproveo cijeli dan sa svojom braćom. No to ne bi ništa smetalo mačjem rodu, kojemu je vrt također bio glavnim prebivalištem.

U proljeće se najviše zanimalo za ptičice i za njihova gnijezda. Koliko je puta bez daha dotrčao: »Mama, tamo na onome drvcu ima jedna ptičica. Dodi, da je vidiš.« Zatim bi došao red na leptiriće, na proljetno cvijeće, na jagode, voće, napokon morske kupelji. Još ga i sada vidim u crnom odijelu, kako se baca s peći ne u more, kako se slatko smije, kad bi ga voda svega poprskalila i poplavila. Tako je bio smion, da bi se odvazio i na mjesta, gdje bi mu već nestajalo tla ispod nogu, premda nije znao plivati. Dakako ovu je živahnost par puta gotovo životom platilo. Jedamput u moru, a drugi put u vrtnome bazenu. Nu još su ga na pravo vrijeme izvukli iz vode. Jednom se vozio sa svojom braćom na kolicima, u koja je bio upregnut magarac. Livije ga htjede nagnaditi za taj trud. Skoči s kola i načupa trave. Ali kada se opet uspinja, povuče magarac kolica, Livije pade, a jedno mu kolo prijeđe preko nogu.

U srpnju 1917. načinio je Livije sjajno svoj prvi ispit i bio uvršten u treći razred. Bilo mu tek šest godina i osam mjeseci.

U petak 12. listopada 1917. povede se poslije Mise razgovor o teškoj bolesti Livijevoj u ranom djetinjstvu njegovu i kako ga je Pompejska Gospa ozdravila.

— Šteta, uskliknu mališ, što nijesam onda umro; otišao bih ravno u nebo.

— Ne, sinko moj, odvrati mu o. Paoli, da si onda umro, bio bi ponio sa sobom samo svoju nevinost, a ovako ćeš za duljeg života steći također mnogo zasluga.«

Livije se vrlo zamisli u te riječi.

Nastavit će se.

POSVETI KUĆU, POSVETIO SI DUŠU.

Naša Ruža zatvorila svoje blage oči u lipnju, mjesecu Srca Isusova.

Radi svoje jedinice preselila se Ruža s mužem u grad. Trebalo je kupiti prikladnu kuću, a teško je bilo onda naći takovu. Nije u neprilici pobožna Ruža, zna ona tko će pomoći. Obrati se zaufano devetnicom Srcu Isusovu ovim riječima: »Milostivi Isuse nadi nam kuću, ti ćeš biti u njoj Gospodar, posvetit ćemo je tebi. Svake godine časit ćemo taj dan naše posvete, ispovjedit ćemo se svi na nj, a twoja slika bit će na najljepšem mjestu u kući.«

Predobro Srce našlo im je lijepu kuću. Uselila se obitelj, ali ne sama, uselilo se s njima Srce Isusovo i zauzelo svoje počasno mjesto. Tko sretniji od dobre Ruže? Svaki dan se molila pred Gospodarom kuće, i bio u kući mir, ljubav i sloga. Bog im je do-

kazao svoju ljubav, jednu kćerku od petnaest godina pozvao je, da ostavi svijet i da se posveti Bogu u samostanu. Svaki dan je dobra Ruža primala Isusa u sv. pričesti.

Prošle su godine u brigama duduše, ali zasladene nepromjenljivom ljubavi najboljeg Srca. Naša Ruža potajno poboljevala, venulo joj zdravlje, ali je rasla u ljubavi prema bližnjemu. Ako tražiš sliku dobrote, eto ti je žive u našoj Ruži. Žučni kamenac doveo ju je u bolnicu, da se operira. Uto došao zadnji svibanj, a dobra Ruža kaže znancima: »Uvjek sam častila mjesec lipanj, jer je posvećen Srcu Isusovu, ali ove ču ga godine častiti kao nikad u životu.« A kako je Isus primio ovu njezinu nakanu? On joj je dao tu želju u srce, jer je znao, da je to zadnja pobožnost dobre Ruže. Spremne duše išla je na operaciju. Preslabo tijelo nije po dnijelo ovaj napor i petog lipnja preda Ruža svoju dušu predobrom Srcu Isusovu. Sa vedrim smiješkom šaptala je zadnji čas: »Oh što je to? Sto je to?« Nije li nebeska radost dolazila ususret ovoj lijepoj duši? Na prvi petak mjeseca lipnja spokojno je ležala na odru, a poviš njene glave visjela je na zidu slika predobrog Srca Isusova. Vjerna Ruža pokopana je u subotu obasuta crvenim ružicama i poštovanjem gradana, koji su u velikom broju pratili njezin sprovod.

Najbolje Srce bilo je Gospodar Ružine kuće i duše. Ruža mu je posvetila svoju kuću, a Isus je posvetio njezinu dušu. Lj. M.

PRESVETOMU SRCU ISUSOVU.

Dà, ljubav čista, to je Križ,
U patnjama se svakavim
Taj teret na me obara,
Ja otimat se ne marim;
O draga, srećna to je kob,
Iskopa li mi ljubav grob.

Ja rad bih Boga ljubila
Ko mržen je od prokletih,
I rad bih, da bi ljubav me
Izgarala ko muka njih.
Neljubav, to je njihov jad...
Ja ljubeći bih umrijet rad.

Ja ljubeć srce izgubih,
Ali prav je, tko ga oteo:
Od svih je ljepši Miljenik
Tu dobru kradu izveo.
Dat svoje će mi ili mrem —
Gdje bez srca da opstanem?

Bez mila, čista ljubavi,
Ti mukom dugom ubijaš,
Uzdisat, vikat mogu ja,
Ti tomu tek se podsmjevaš,
Bar tu mi radoš pribavi,
Daj umrijet mi od ljubavi.

O Spase, meni ljubav daj,
Što mnogi je odbacuje,
Jer boji se, da njezino
Gospodstvo ga ne okuje.
Za vazda mene ostavi
U ropstvu čiste ljubavi.

ZAHVALNICE

U NEPRILICI RADI SLUŽBE.

Bačka. Bila sam u velikoj neprilici radi namještenja. Sa svih strana stizale mi velike zapreke, koje sam morala svladavati kroz čitavu godinu. U tim neprilikama utekla sam se devetnicom Bož. Srcu., sv. M. Tereziji i duljama u čistilištu i dobila sam nameštenje. Z. J.

U BORBI ZA OČEVO OBRACENJE.

Dalmacija. Otac mi je već dugo godina zanemarivao kršćanske dužnosti, a povrh toga još i udarao na one, koji su ih zdušno vršili. Bojala sam se da ga nesrećom smrt ne zateče bez pokajanja. Zato se obratih na Presv. Srce, i uslišana sam. Njegova promjena života bila je nagla. Svi smo se čudili, kad je najedanput stao zazivati Presv. Srce i svece Božje. Preselio se s ovog svijeta, ali skrušena srca. Hvala Presv. Srcu. A. K.

PRESV. SRCE U OBRANI PRAVDE.

Hrvatska. Bio sam oklevetan radi pronevjerenja u svojoj službi. Klevetnik je predao stvar sudu, a vješt je spletkar, pa sam se bojao osude. U nevolji započnem s devetnicama, da me po zagovoru nebeskih odvjetnika pomogne Presv. Srce Isusovo. I prava je pobijedila. J. F.

NEBESKI LIJEĆNIK.

Lika. Moje unuče, staro godinu i pol bolovalo je dva mjeseca. Zabrisuta majka poruči mi, da dodem, jer da se očekuje svakim časom smrt dijeteta. U mojoj je prisutnosti dijetetu klonula glavica, kao da je mrтvo. Majka ga prihvati i pritisne na prsa, a ja zavapib: »Presveto Srce Isusovo, spasi nama!« U taj tren dijete otvorili oči. Ja se vratim kući i odmah započeh sa najmlađom kćerkom devetnicu u čast Presv. Srca. I dok smo zazivale pomoc Presv. Srca kroz devet dana, dijete je potpuno ozdravilo. Hvala ti, Presveto Srce! M. C.

KRALJ OBITELJI.

Podravina. Snalazile me teške nesreće pri gospodarstvu, a još teže prijetile. U zdvojnosti utečem se Presv. Srcu i obećam posvetu obitelji, ako mi pomogne. I zaista blago, koje već dvanaest dana nije jelo i bilo da pogine, odmah krene na bolje i sve mi se očuva. Obećanu posvetu sam izvela i molim da me ubilježite u Zlatnu knjigu obitelji posvećenih Presv. Srcu, što se čuva u svetištu u Zagrebu. M. G.

MOLITVA ZA DOBRA MUŽA.

Slavonija. Još djevojkom molila sam se Bogu i Presv. Srcu Isusovu, da nadem dobra i valjana muža. Obećah da će se javno zahvaliti. I evo deveta je godina, otako sam uslišana. Sada vršim svoje obećanje. — Još mnoge milosti primila sam u obitelji od Presv. Srca Isusova i precist. Srca Marijina. Hvala im uz preporuku, da me ni ubuduće ne zaborave. E. K.

JOSTE ZAHVALJUJU BOŽ. SRCU:

Andrijevei EK Presv. Srce pomoglo u neprilici, dar d. 9. — Assisi MP Za strpljivost u bolesti i zdravlje. — Bakonja KM Za zdravlje dar D. 16.

— Brodanci IB Žena sretno porodila. — Borčec JT Pomogao sv. Rok, dar D. 20. — Čačinci TH Svi sveti spriječili mi otrovanje krvi, dar D. 10. — Čakovac CH Za pomoć pri porodu i za zdravlje dar D. 50. — Delnice AP Presv. Srce povratio zdravlje suprugu. Držat ću Glasnik, dok sam živa. Dar D. 10. — Dragovci IA Za primljene milosti dar D. 20. — Duvno MZ Muž ozdravio od teške bolesti, dar D. 20. — Dakovo MS Presv. Srce izbavilo obitelj iz velike nevolje i sinu povratio zdravlje. — TS Za primljene milosti. — Farkašić SS Za primljene milosti po molitvi dar D. 30. — Fiume AB Ozdravila, dar D. 10. — Gerovo MJ Po molitvi uvijek dobiva pomoć, dar D. 10. — Golubinjak DM Za primljene milosti dar D. 50. — Gorčani IS Presv. Srce spasilo mi dijete od smrti, dar D. 10. — Gospic AB Presv. Srce помогло ме у наукама, па му се и nadalje najtoplje preporučам, dar D. 20. — Gor. Miholjac KS Operacija sretno uspjela, a tužba s uspjehom riješena, dar D. 200. — Gračanica JD Dijete ozdravilo. — Greda JK Za primljene milosti, dar D. 10. — Iž Vel MS Za uslišanu molbu dar D. 100. — Jakić CS Sestrina operacija dobro prošla. Dok budem živa držat ću Glasnik. — Jezerani JF Presv. Srce po zagovoru nebeskih pomoćnika riješilo me krive optužbe, dar D. 10. — Kamenka Gorica AO Po zagovoru sv. M. Terezije i t Langa ozdravila djeca od grlice. — AH Za pomoć u gospodarstvu. — Klanac NR Za mnoge milosti po zagovoru sv. M. Terezije dar D. 100. — Koprivnica KS Pomožena u velikoj nevolji, dar D. 10. — Kostrena KP Uslišana molitva po dobroti Presv. Srca i zagovoru sv. M. Terezije, dar D. 20. — Krašić PP U zdrovnosti pomoglo me Presv. Srce, dar D. 30. — Krk KD Za primljene milosti dar D. 25. — Ljubeščica RM Dobrotom Presv. Srca u mojoj kući sve krenulo na bolje. Držat ću Glasnik, dok sam živa. Dar D. 50. — Medumurje MJ Pomožena i utješena. — Orijovac RM Za pomoć u bijedi i nevolji dar D. 100. — Podgajci FP Za sreću pri gradnji kuće i za blagostanje u gospodarstvu dar D. 30. — Podravina MG Pomoženi u teškim neprilikama. — Primorje DB Presv. Srce po zagovoru sv. Lucije nije dopustilo da muž izgubi oko. Dok živim, čitat ću Glasnik. — Račinović MA Ža mnoge milosti dar D. 10. — Rakitovica FR Za primljene milosti dar D. 10. — Ridica ZJ Dobila namještenje. — Sikirevci TV Za zdravlje djece dar D. 10. — Sotin PMH Već po drugi put spašen od smrti, dar D. 20. — Stajnica VM Muž ozdravio, izbavljeni iz mnogo neprilika, dar D. 80. — Starigrad AK Presv. Srce obratio oca, dar D. 20. — KB Pomožen u teškim nezgodama, dar D. 10. — Strživojna — KP Za uslišane molbe dar D. 10. — Sunjski Krivaj KD Za primljene milosti dar D. 10. — Sušak TM Po zagovoru sestre Celine i t Langa ozdravila nečakinja, dar D. 20. — Sv. Ilija BJ Za pomoć u teškim neprilikama dar D. 50. — Šmrika IT Za zdravlje i ostala dobročinstva dar D. 100. — Štitar IEK Dobila dobra muža, dar D. 25. — Vaganac MMC Presv. Srce ozdravilo dijete kćerino. — Varaždin HF Ozdravio. — Vareš JK Za primljene milosti dar D. 20. — Vel. Trgovište JB Za milosti dar D. 10. — Vežišće JŽ Pomožena u gospodarstvu. — Viljevo D. NN Za milosti dar D. 10. — JC Za zdravlje D. 10. — Vinogora MV Za milosti po zagovoru sv. M. Terezije dar D. 15. — Visoko JM, VH, MH Za primljene milosti dar D. 23. — Zagreb VS Presv. Srce i Majka Božja na kamenitom vratima pomogli me, da sam našla dobru službu. — TP Suprug ozdravio od teške bolesti, dar D. 100. — MG Ozdravio sin, dar D. 300. — DM Majka ozdravila, a ja sretno prošla operaciju, dar D. 10. — OK Otac ozdravio, dar D. 20. 20. — VO Muž našao zarade. — Zemun ŽPG Za milosti po zagovoru sv. M. Terezije i sestre Celine dar D. 20. —

V1JEST1

Antunovac Pakrački. Ima nas u selu 1200 katolika, potomaka od četiri naroda: Hrvata, Slovaka, Nijemaca i Madžara. Sretni smo, što nas jedno iskreno veže: Srce Isusovo u svetoj rimokatoličkoj Crkvi. Tomu jedin-

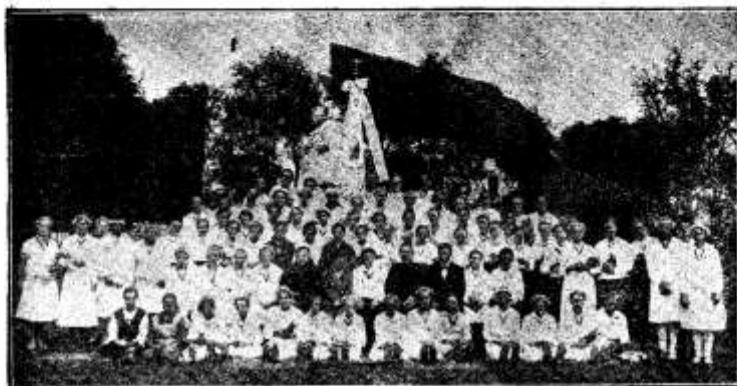
stvu vidljiv je dokaz naša krasna kapela posvećena Bož. Srcu, a sagradena prije 20 godina. Zadnjih mjeseci sretni smo, što imamo Srce Isusovo nesamo na slici oltara, već živo u Presv. Sakramentu, budući da nam je došao u selo stalani vlc. pomoćnik preč. gosp. župnika Panić iz Gaja. Da bude Bož Srcu milije kod nas, okupio je vlc. Upravitelj Apostolata iz Zagreba o Svim Svetima dva društva oko njega: Križare mladiće i Djevojačko društvo. Svima nam je to milo bilo, jer nam treba uzorne mladeži u ovo doba, kad bi slaba narav htjela da i podivlja. Od jednih i drugih očekujemo, da će davati selu neprestanu duševnu pobudu za solidan napredak, nesamo u prosvjeti nego i u poštenom životu i ljubavi Božjoj. Bez toga je uzaludno sve učenje i protezanje, koje ne daje života, kako ni polarno svjetlo ne topi leda i ne diže raslinu.

Seljanin.

Brod. I u našoj skromnoj organizaciji nastojimo da radimo za čast Presv. Srca i ljubav bližnjega, kako nas lijepim govorima svake prve nedjelje potiče preč. g. D. Šarčević. Mnogo tomu pridonosi i revna i iskusna naša glavarica, gđa Elizabeta Plein. Od svojih prinosa darovali smo župnoj crkvi za popravak 600 din, a vlc. Franjevcima 1.100 dinara. Sv. Prćest primamo ustrajno i revno.

M. Stanković, blagajnica.

Gaj. Pritisli nas teški porezi i još teže brige, kako će mladež naša? Hvala dragom Bogu, što imamo zauzetoga g. J. Panića župnika, koji se i premnogo žrtvuje, da sve skrene na Božji put. S tom nakanom pozvao je o Svim Svetima i Upravitelja Apostolata vlc. o. J. Vrbaneka D. I., da nam osnuje Križare i Djevojačko dr. S. I. I zaista se mladež lijepo odazvala: najbolji mladići i djevojke pobriliše pod zastavu Srca Isusova, gdje će krepćom molitvom, češćim pričešćivanjem i boljim poučavanjem uznapredovati, kako prilike vremena traže.

Djev. društvo u G. Mihaljevcu.

Gornji Mihaljevec, Medumurje. Godine 1928. za vrijeme sv. misija, koje održaše u Gornjem Mihaljevcu oci Isusovci Srećko Dragičević i Tomo Jagrić, osnovano je u Gornjem Mihaljevcu Djevojačko društvo Srca Isusova. Odmah kod osnutka upisalo se u društvo 108 djevojaka iz sviju sela rasijane župe. Sada broji društvo 90 članica. Članice isповijedaju se svaki mjesec sve i primaju sve sv. prćest, a nekoje i češće. Društvo daje svaki prvi petak služiti sv. Misu u svoje svrhe; prisustvuje i sudjeluje kod svih crkvenih pobožnosti tijekom godine. Članice krite cvijećem crkvene oltare, šire Glasnik Sreća Isusova — vrše revno svoje dužnosti. Odmah iza osnutka društva članice dajoše se živo na posao, da si što prije nabave društveni barjak; doprinose su u tu svrhu same koliko su najviše mogle i revno skupljale dinar po

dinar po cijeloj župi, dok nisu sakupile potrebnu svotu za nabavu barjaka. Barjak dadoše izraditi kod Milosrdnih Sestara u Zagrebu, a stoji više od 3000 d. 7. rujna blagoslovio je preč. o. Franjevac Siksto Sbüll iz Čakovca barjak uz lijepu propovijed o značenju barjaka. Kumovala je gđa mjesna učiteljica Ljubica Keretić, koja je za barjak darovala lijepu svotu. Pod sv. Misom primiše sve članice sv. pričest, a iza sv. Mise pošle su sa vijencima na glavi prvi put sa blagoslovljenim barjakom u procesiji pjevajući Zlatnu krunicu. Svim svojim dobrovorima, na čelu s v.l. g. župnikom Fr. Tkalecom, društvo se smjerno zahvaljuje.

Uršula Pintarić, glavarica.

Kampor na Rabu. U kolovozu, rujnu i listopadu prikazale smo 200 sv. Pričesti za Rusiju prema nakani sv. Oca Pape i mnogo smo molile za bolnu braću svoju. Na Dušni dan govorio nam o. S. Rade, da smo svi proplakali i za drage pokojnike opet 200 sv. pričesti prikazali.

M. Barčić, glavarica.

Turke. Iako se iz našeg društva više članica udalo, a tri se preselile u vječnu domovinu, ipak nas ima još 80. Mjesečno se ispovijedamo. Na blagdan Presv. Srca sve smo pristupile stolu Gospodnjem. U kolovozu i rujnu primile smo 120 sv. pričesti. Naš preč. g. župnik skuplja nas na redovite sastanke i drži nam pouke. Neka bude sve na čast i slavu Presv. Srca Isus-

J. Osmak, glavarica.

Voća. Rjede se javljamo, ali ipak živimo i radimo. O blagdanu Presv. Srca primljeno je 28 novih članica. Mjesečno prima društvo oko 125 sv. pričesti. Mnoge se članice udale a 3 su pošle u samostan. U kolovozu hodočastile smo Majci Božjoj na Bistrici.

T. Stanko, glavarica.

Bratovština Srca Isusova u Preseki 1930., osnovana 1912.

Preseka. Od g. 1912. opstoji u našoj župi bratovština Presv. Srca Isusova. Članovi i danas pristupaju sv. pričesti svake prve nedjelje i svojim dobrim primjerom žive su propovijed cijeloj župi. Čine oni mnogo i za dobroštivo, jer je u župi oko 50 Glasnika S. L., raspača se do 100 Kalendaru S. L. i Misijskih svake godine. Hvala Presv. Srcu i našem dobrom župniku M. Šanjeku, ljudima dobre volje neprestano svijetli luč vjere i poštjenja.

Vel. Gorica. Naše Djev. društvo prima mjesечно oko 200 sv. Pričesti. Redovito kiti oltare u crkvi i drži svaki mjesec sastanak s poukom. 5. listopada primio je pozvani dekan preč gosp. J. Kocijančić 52 nove članice. Za primanja čule smo lijepu pouku, kako moramo štovati i ljubiti Presv. Srce. U listopadu primile smo 220 sv. pričesti, a 64 članice obavile su devetinu u čast sv. M. Terezije za uspjeh misija u Bengalijsi. U istu nakon prikazane su 64 sv. Mise, 58 sv. pričesti, 107 krunica. Četiri članice obavile su dub. vježbe na Vrhovcu u Zagrebu, a dvije od njih posle su u samostan, da se Isusu savršenije posvete. Među njima i Kata Šipušić, revna naša glavarica. Težak nam je bio 31. X. oprostaj s njima, no tješimo se, da će njihove sabranije molitve i svetije žrtve pratiti u životu i naše društvo.

Djev. društvo S. I. u Rečici kraj Karlovca.

Tuhelj. U listopadu prikazale smo: Sv. Pričesti 255; Krunica 307; Sv. Misa 31; drugih molitava 302; žrtvica 942. P. Žnidarec, glavarica

K N J I G E :

Zlata Sporčić, Djevojačka pozornica. Alegorije, božični igrokazi, diazozi, misijski igrokazi, rimski, savremeni te šaljivi igrokazi. Na zahtjev mogu dobiti organizacije popis pojedine skupine s malim sadržajem svakog igrokaza uz cijenu od Din. 5.— »Mala čuvatica Presv. Sakramenta«, — drama u pet činova. Sujet je uzet iz meksičkih progona. Cijena litografiranoj sveksu sa pravom na izvedbu Din. 50.— Prigodna drama za uskršnje doba, — povodom prve sv. pričesti. — Naručuje se: Zupni ured Sv. Marije. Zagreb, Kaptol 3

Kalendar sv. Ante za g. 1931. Kalendar se posebno osvrće na proslavu 700-godišnjice smrti milog sv. Ante. Vrlo je lijepo opremljen. Toplo preporučamo. Narudžbe prima: Samostan oo. Franjevaca, Sarajevo.

Ante Špoljar, Euharistijsko Srce Isusovo. Svrha je ovoj lijepoj knjižici, da i ona sa svoje strane pokaže svijetu, gdje je izvor prave sreće. To je Presv. Srce Isusovo, koje dan i noć bije za nas u svetoobranistima. Preporučamo je svima. Nabavite je, pa je nosite i u crkvu sa sobom, da u svetom razmatranju što bolje upoznate Srce svoga najboljeg Prijatelja. — Cijena 5. D. Narudžbe prima: Narodna Prosvjeta, Zagreb.

-Carević Radimir- radna slikovnica za djecu sastavljena na principu dječjeg samorada, po prof. J. Rukavini, a slike od J. V. Meisznera. Zgodno kao dar djeci ili kao pomoćno učilo u školi, pošto djeca mogu bojama sama ispunjati slike, koje su otisnute na dobrom papiru. Kamenotisk Zemaljske Tiskare. Izdanje Knjižare Narodne Prosvjete, Zagreb, Kaptol 29. Cijena Dinara 10.— po komadu. Knjižare dobiju popust.

IZ KNJIŽNICE GLASNIKA SRCA ISUSOVA.

Životopisi svetaca:

Sveci i Blaženici Družbe Isusove	Din 15.—
Sveta Terezija od Maloga Isusa	* 40.—
* * * * * u bijelo platno uvezano	* 80.—
Sveti Alojzije Gonzaga D. I. uvezano	* 20.—
Sveti Alfons Rodriguez D. I.	* 12.—
Sveti Ivan Berchmans D. I.	* 5.—
Dva Kristova viteza (sv. Alojzije i sv. Stanko)	* 5.—
* * * * * uvezano	* 8.—
Blaženi A. Bobola D. I.	* 5.—
Blaženi Klaudije de la Kolombjer D. I.	* 3.—

Nabožne knjige:

Kongreganist (Priručnik za Marijine kongregacije)	Din 10.—
Nova Manreza ili duhovne vježbe sv. Ignacija	* 30.—
Razmatranja o litanijama Presv. Srca Isusova	* 10.—
Manete in delectione mea (za svećenike)	* 5.—
Utjeha srcu bolnom	* 4.—
Svetost Crkve u dvadesetom vijeku	* 5.—
Povijest Katoličke Crkve	* 10.—
Zeliš li svoju sreću ili Zvanje	* 5.—
Da li bih u svećenike?	* 5.—
Spasi dušu svoju	* 3.—
Sveta ura	* 4.—
Priručnik za držanje misija	* 4.—
Pjesme o Malom Isusu	* 6.—
Cetrnaest pjesama sv. Terezije od Maloga Isusa	* 5.—

Narudžbe prima: Uprava Glasnika, Zagreb L 147.

DAROVI U LISTOPADU 1929.

Za sv. Mise: Bakonja MK P. 1:50 Colombelles NH 25 Crikvenica KŠ 15 Christopher III. MJ Dol. 2— Chicago MD Dol. 2— RZ Dol. 1— East Pittsburgh IK Dol. 2— Osijek GP 180 Slatina AJ 20 Split MA 50 Torlanci TM 20.

Za Svetište S. L: Amerika MB 520 Bakonja MK P. 2— Bedekovčina AH 20 Đakovo DM i PB 500 Farkašić ŠS 30 Leskovac BC 50 Pittsburgh LL Dpl. 3— Rakitovica MR 10 Zagreb MA 100 TP 100.

U čast Srcu Isusovu: Bežanija PG 20 Bjelovar II 10 Busovača AD 30 Colombelles PC 31 Dragovci IA 20 Duvno MZ 20 Gerovo MM 10 Gospic AB 20 Iž Vel. MS 100 Jezerane VM 80 Jongstovn MT Dol. 1— Kotoriba EH 50 Krivaj DD 10 Lokve FB 20 Mitrovica JS 20 New Duluth AV Dol. 1— Podgajci FP 30 LP 10 Rasinja SV 10 Sikirevcí TV 10 Striživojna KP 10 Sušak TM 10 Sv. Ilija ML 10 Smrika IT 100 Vareš Majdan JK 20 Vel. Trgoviste JB 10 Viljevo JC 10 Visoko JV VH MH 23 Vuksinec TS 10 Zagreb MM 10 MM 30 OK 20.

U čast S. I. i Mar., sv. Josipu, sv. Antunu, sv. Tereziji M. I., sv. Obitelji, sv. Roku i Svim Svetima: Borčec ST 20 Čačinci TH 10 Golubinjak DM

50 Klanac NR 100 Kostrena sv. Barbara KP 20 Ljubeščica RM 50 Oriovac
MR 100 Titel VA 10.

Za rad. Glasnika S. L: Andrijevci EK 9 Batina NN 10 NN 10 Colombeles NH 25 Čakovec CH 50 Delnice AP 10 Djakovo DM i PE 400 Dequesne Pa. MN c. 30 Farmington GM Dol. 1— Fiume AB 10 Glover Wille FN Dol. 2— Gorican SJ 10 Greda JK 10 Hvar JD 60 Jezerane JF 10 Koprivnica KS 10 Krl. NN 25 Krasica PP 50 Katymar PG P. 1:50 Mc Keesport Pa. SS Pr. Krvi Dol. 2— Mitrovica FS 30 Novi Vinodol RM 5 Orahovica JP 20 Palanjek AP 50 Sopje ES 3 Starigrad AK 20 KB 10 Sv. Ilija BJ 30 Stitar EK 25 Zagreb AA 20 AN 10 DM 10 DP 10 JZ 15 MG 300 MK 10 IM 15.

Za kruh sv. Antuna: Djakovo DM i PB 100 Krasica PP 10 Račinovci MA 10 Sv. Ilija BJ 20.

Za Malo sjemenište D. L Jedna kongregacija 300. A. C. 300. A. K. 250. T. I. 100. M. i A. Š. 50.

Za novi Hram u Jeruzalemu: Bakar TM 10.

OO. Salezijancima: Djakovo DM i PB 100.

Za glavni Oltar u crkvi sv. Blaža u Zagrebu: Djakovo DM i PB 100.

Za Svetište sv. Antuna u Zagrebu: Osijek IB 100.

OO. Mesiarić u Vizjaku za naše Misije: Bakar TM 52 Bakonja P. 1:50 Djakovo DM i PB 400 East Pittsburgh JM Dol. 1— Hrvatska RM 20 RS 50 Obrijež 12 Steelton GJ Dol. 1— Sv. Križ, SK 50 Vinagora MV 15 Zagreb MB 20 PB 20 ZK 50.

Za otkup i pokrštenje poganske djece: Na ime Terezija M. L. Hrvatska GF 100 Na ime Ivan: Rab NN 300.

DAROVI ZA DOM DUH. VJEŽBA NA JORDANOVCU.

Po deset tisuća dinara uplatiše za sobu u Domu duh. vježbi na Jordanovcu: Dr. Ante Bauer, nadbiskup, metropolita; Msgr. Dr. Antun Slamić, nadb. tajnik, kanonik; Dr. Dominik Premuš, biskup, gen. vikar; Msgr. Matija Seigerschmied, opat, župnik u Mariji Bistrici; Msgr. Dr. Svetozar Ritić, opat, župnik sv. Marka; Milan Strahinščak, opat, kanonik; Dr. Franjo Barać, kanonik, sveuč. prof.; Dr. Josip Lončarić, župnik sv. Petra; Stjepan Bičanić, kanonik; Davorin Krmpotić, župnik u Kansasu; Bosiljko Bekavac, župnik u Rankinu; Dr. Josip Marić, sveuč. prof.; Milan Hok, župnik u miru; Matija Golik, svećenik; Dr. Branko Pliverić, gen. dir. I. hrv. šted.; Franjo Hrustić, dir. Katol. Banke; Josip Cvetko, dir. Poljodj. Banke; Obitelj Ćop; † Berislav Ebrić, Marija ud. Valenčić, Šimec Mary, Chicago. — Još imade nekoliko soba neotkupljenih. Svatko može 10.000 D. isplatiši kroz godinu dana.

Po hiljadu dinara dadoće za isti Dom: iz Zagreba: Msgr. Dr. Milan Belušan, Slava Bošnjaković, Dr. Avelin Cepulić, Dragutin Delić, Kan. Dr. Kamil Dočkal, Paulina Krešić-Murović, Preb. Antun Kotlarski, Ivan Kukula, Dr. Stjepan Markulin, Berta Ozegović, Preb. Krešimir Pečnjak, Marija pl. Salopek-Strahija, Josipa Vimer, Matilda Vujnović, N. N., Dr. N. N., Eugen Kornfeind, Žiga Majetić, Petar Perković, Dr. Franjo Zagoda, Dalje dadoće: Dr. Ivo Blažević, Senj; Convent St. Mary, Rankin; Mato Culig, Braddock; Milka Depeder, Chicago; Ante Glumac, Los Angeles; Mijo Katunić, Braddock; Nikola Kraljević, Pittsburgh; Josip Kristović, Goričan; Kan. Matija Proštenik, Varaždin; Marija Tomšić, Sv. Jelena; Vjekoslav Tudorin, Rab (Pokojušnik je prvi od svih posao hiljadarku); John Zankar, Ronold; Petar Ćule, Mostar; Terezija Platurić, Vel. Gorica; Grof R. Normann, Valpovo (2.000 d.); Miroslav Svoboda, Bjelovar; Karlo Rodek, Kotoriba; Pero Zec, Travnik. — Običaše i djelomično isplatiše: Magdalena Derado, Split; Stjepan Eisenreich, Dr. Ivan Hulenić, Vladimir Kerdić, Dr. Nikola Kolarek, Emil Rukavina, Zagreb; Dr. Matija Pacher, Sušak; Ivan i Lucija Kovačević, Klinčaselovo.

Za metar zida primamo 100 d., za opuku 1 d. — Svatko može poslati novac besplatno, ako pošalje našim čekom. Tko nema ovaj ček, neka kupi na pošti prazni ček i na njemu označiti broj našeg čeka 33896.

STVARNO KAZALO ZA G. 1930.

str.	str.		
Amerika 53, 89; jedna hrv. škola u A.	71	Marušić J. b.	341
Andel 281, čuvat	307	Meksiko	89
Apostolat molitve 79, članovi A. m. i štovatelji S. I. 46, i odgoj 114, i slijepi 115, upra- vitelj narodni 246, šest za- stava	279	Misa, svake nedjelje 72, 500 du- kata 256, slušajte 337, odgo- vor tati 278, molitva na svr- šetku	353
Barišić M.	289	Misal	345
Belgija	89	Misije kod nas: u Požegi i okolicu 51, 140, u Podravini 257, u Taborskom 354, u G. Stubici i Oroslavlju 379, mi- sionarima 136; v a n i: laička pomoć 68, u sjev. krajevima 100, među obrazovanim svije- tom 133, u Tibetu, Nepalu, Afganistanu 169, u Oceaniji 169, i Ap. molitve 269, mi- lostinja 302, redovnice 237, obraćanje budista i muhame- danaca 334, Indijanci u Lat. Americi	36
Blagdan, ne potpisujem na	69	Mladić katolički	218
Bog, gdje stanuje? 9, kazni 20, brine se	107	Mlakost	26
Boljševizam 112, 134, 201, 322, 347,	377	Moda, nećedna 218, žrtva 117, najnovija	277
Božić, drvice	368	Molitva u isповijedaonici 45, na prosne dane 145, u obitelji	295
Brak, rastava	254	Nikodemi	90
Crkva, tri draga kamena	6	Noćnja nećedna	109
Darežljivost	90	Nova godina sretna	4
Dječa, ne kako hoće 21, apostoli	83	Obitelj, ljubav	206
Djela dobra	347	Odgoj 120, gramofon	366
Djevojka, ponos 313, u kući	375	Olt. sakramenat 251, pohodi	338
Dom Duhovnih vježba 18, tri dana neba na zemlji 47, i Pijo XI. 87, 121, 147, 184, 212, kuća radosti 372, na Vrhovcu 217, i mladež 351, i udate	353	Ozana Kotorka bl.	197
Društvo sv. Ignacija	56	Pakao ima	26
Duše u čistilištu, molitva za njih	331,	Papa, pogrda 168, krv i život za . . . . . 181, i dječa	184
Ebric B.	274	Petar sv.	183
Engleska	53,	Pijanstvo, ne pijem 15, dobra pouka 17, izvor zla	316
Francuska	152	Pijo VII., milosrdni krojač	177
Gavez E.	37	Pijo XL, zlatom, jubilej 161, ži- vot 170, i papinska država 173, i jedinstvo 178, i mali Križati 186, zahvala za jubilej	363
Glasnik, korist	7	Pražnovjerje i Parizilje	23
Gospa Lurdска	52	Pričest rana i Pijo XL 54, naj- veća radost 116, bijela ko- prena 242, česta 243, iza 248, za ponocke	371
Ignacije, voda	214	Protestanti, obraćanje	235
Išusovci u misijama	53	Prvopričesnica	55
Jedinstvo	1	Primjer dobar	324
Jelica	21	Psvoka, kazna 42, opomena 8, gramofon	366
Josip sv. zaštitnik i uzor radni- ka 65, pomaže 70.	81	Radiofonija nekatolička	193
Kletva, odučio se	344	Raspelo i križni put	76
Kolumbijer bl., crkva	57	Rim	53, 89, 152
Kongres euh. u Kartagi 97, u Zagrebu 102, 302.	335		
Križari i mi 137, 210, pravila malih	249		
Krunica, kad drugi moli na moju	306		
Livije mali 287, 319.	363		
Ljubav bližnjega	176		
Lurd 22, čudesa	340		
Madižarska, slavlje	142		
Marija zvijezda mora 132, kralji- ca svibnja 129, Gospa olov- ska 270, kraljice neba 290, po M. Isusu 339, utočište greš- nika 381, kod skamenitih vrata	240		

str.		str.	
Rumunjska, pobožnost Hrvata kat.	311	Srčanost 7, Hilarije	149
Rusija 23, 151, zavod ruski u Rimu 22, spasi Rusiju!	205	Strosmajer i Papa	259
Sotona ruši ženidbu	34	Svećenik, štuj 116, i neprijatelj	252
Srce Isus. Članovi Apostolstva m. i štovatelji 46, Povijest pobožnosti 49, 118, 143, 206, 284, 317, očita obrana 14, na- kane S. I. 16, Počasna straža 85, čiji si ti 149, privlači duše 200, revnitelji i revniteljice 165, pjesme 208, 344, 386, na- rod S. I. 239, u obitelji 257, svetište hrv. narodno	48	Škole kat. u misijama	37
		Teozolija	267
		Ura sv. stogodišnjica	141
		Vječnost Božja i naša 43, istine vječne	86
		Volja Božja	19
		Ženidbena svetost	33
		Žrtvice za Isusa	83

PROČITAJ!

1. Preplata šalji čekom, koji si dobio u 12. broju. Ne znaš li ga sam ispuniti, upitaj na pošt. Nemaš li čeka, dobit ćeš ga na svakoj pošti za 20 para. Čekom ti je najlakše i najjeftinije slati preplatu.
2. Vraćaš li Glasnike, Kalendare ili drugo što, napiši na omotu svoje ime, mjesto i što vraćaš; ne učiniš li toga, ne može se zapisati da si vratio.
3. Kad vraćaš pošiljku ne mazi na njoj svoga imena — jer kako ćemo onda znati, tko vraća? — već jednostavno precrtaj svu svoju adresu, a ispod nje napiši: Vraća se.
4. Što nam pišeš, piši jasno, kratko i po mogućnosti tintom. Uvijek se potpiši i označi svoje mjesto i poštu. Pišeš li za drugoga, ne potpisuj sebe, već njega.
5. Platiti točno račun, ne odgadaj. Tako je najbolje i za Te i za nas.

Uprava Glasnika Srca Isusova Zagreb L p. p. 147.

KATOLIČKA KATEDRALA U BEOGRADU.

Beogradski katolici preduzeli su, da izvedu ogromno djelo: da sagrade u Beogradu katedralu. Predračunom je predviđeno, da za katedralu treba oko 16 milijuna dinara. U ovoj lijepoj namisli moramo svi poduprijeti beogradske katolike.

Molimo dakle sve župe, sve naše općine, ustanove i pojedince, da pomognu svojim prinosima beogradske katolike, da bi što prije došli do svoje katedrale. Prinosi se šalju ili putem čeka ili putem novčane uputnice na Društvo za gradnju katoličke katedrale, — Beograd Krunска 23.

KALENDAR SRCA ISUSOVA I MARIJINA 1931. bit će doskora rasprodan. Tko hoće da ga ima, neka se požuri s narudžbom. Stoji D. 10 — Na svakih 10 komada dobiva se i komad na dar. Narudžbe prima: Uprava Glasnika Srca Isusova, Zagreb L p. p. 147. Palmotićeva ulica 31.

Urednik Filip Mašić D. I.

Vlasnik Kolegij Družbe Isusove u Zagrebu — A. Aličević D. I.
Tiskom »Glasnika Srca Isusova« — K. Grimm D. I.

GLASNIK SRCA ISUSOVA

God. 40.

Veljača 1931.

Broj 2.

BRIGA ZA MLADEŽ NA VISOKIM ŠKOLAMA.

Nakana Apostolstva molitve u veljači blagoslovljena od sv. Oca.

Uzvišena zadaća sveučilišne mlađeži.

Što je vrtlaru rasadnik, to je svakom narodu sveučilište i druge visoke škole. Vrtlar vodi o rasadniku posebnu brigu. S osobitim marom ga njeguje, zalijeva, obrezuje i čuva od svake nepogode. On zna, da samo od zdravih i probranih mladica može dobiti velika i snažna stabla, koja obilan plod donose. Tako je i s visokim školama.

Svake godine u jesen dolazi iz naših gradova, trgovista i sela, sa svih strana naše domovine na visoke škole ono, što je u našoj zemlji najdragocjenije. Kao mudri gospodar, koji u jesen pobere najvrsnije sjeme i spremi ga za novi usjev, tako i naš narod šalje na visoke škole izabrane sinove, da mu iz njih prokljija novi život. I kao što selo srcem i dušom živi sa svojim poljima i oranicanama, s njima se nada, nad njima drhće, raduje se njihovu suncu i plače nad njihovom propašću, — ta, zemlja i polje su selu život i budućnost! — tako i čitav narod uzbudeno i sa strahom prati rast i razvitak mladica, što su posadene na njegovim visokim školama.

To je posve opravdano. Što bi bilo i od najvećeg naroda, kad bi on nenadano izgubio pedeset najsvetijih svećenika, pedeset svojih prvih učenjaka, pedeset najboljih generala ili najveštijih

najveći narod. On bi postao tijelo bez duše, glava bi mu bila od-sjećena. Narod živi u velikom kao pojedinac čovjek u malom. Pedeset ponajboljih u svakom staležu sačinjava mozak, koji misli za sav narod, i srce, gdje se skuplja život čitave zemlje. A gdje se kriju oni, koji će za nekoliko godina biti duša našeg narodnog tijela, svijetlo, koje će rasvijetljivati njegove puteve, sila, koja će ga voditi k blagostanju, za kojim nemoćan teži? Među đacima naših visokih škola se nalaze. Samo iz sveučilišta nam mogu doći naši prvi svećenici, učenjaci, liječnici i učitelji narodnog gospodarstva. U njima je pohranjena naša budućnost. O njima ovisi, hoće li ona biti sretna ili nesretna, sjajna ili tamna, velika i slavna, ili ispunjena sramotom i poniženjima. Zato nam je toliko stalo do toga, kakva je mlađe na našim visokim školama.

Pogibelji, u kojima se nalazi sveučilišna mlađe.

A kakva je ta mlađe, kakva je naša narodna uzdanica? Ako si istinito i vjerno predočimo njezino stanje, napunit će nam se srce tugom i zabrinutošću. Netko reče za naše današnje škole, da su to zloglasni mlinovi, u koje majke donose krštenu i kršćanski uzgojenu djecu. Ali mlinski kotači i kamenovi tako dugo ih mrve i prevrću, dok se djeca napokon ne vrati kući kao potpuni pogani. To je prečesto istina. Sv. Augustin se gorko tuži na ondašnje škole: one uzgajaju kršćane, kao što su prije uzgajale pogane. Učitelji samo gledaju, da đaci štograd nauče, a nimalo im nije stalo, da postanu i čestiti ljudi. Što više, u svojoj nerazboritoj revnosti za znanjem daju neiskusnoj mlađez u ruke knjige, koje moraju u njoj uništiti vjeru i čudoređe. Strogo kazne najsitniju pogrešku u slovnicu, a najkrupnije nepodobštine puštaju nekažnjene. Često i sami prednjače đacima u grijehu. Tako sv. Auđustin prije 1500 godina. Nije bolje ni danas, pače u mnogom pogledu još gore. Nauka vjere je u većim razredima skučena na ništa, a bezvjerski profesori znadu otvoreno napadati vjeru i rušiti temelje kreposna života. I školske knjige nisu uvijek čiste od protuvjerske natruhe. Među profesorima vrlo su rijetki, koji bi svojim đacima u to najpogibeljnije doba mladosti htjeli biti nesamo učitelji nego i ocevi.

Tako već iz gimnazije dolaze naši đaci na visoke škole s uskolebanom vjerom i s crvom grijeha u duši. Na sveučilištu panu i zadnje ograde, koje su dosad još stezale niske i neuredne strasti, koje su u mlađića od 20 godina vrlo divlje i jake. Mladi študent nade se obično sam u velikom nepoznatom gradu. Nitko ne mari za nj. Nijedno oko ne bdije nad njim. Nitko ga ne opominje i ne prekorava. Na sveučilištu nesamo da ništa ne čuje o Bogu i krepsnom životu, već mu se tu znade otvoreno lagati, da nema neu-mrle duše i da je njegov praotac majmun. A mladi čovjek, kako je bistar, brzo napravi zaključak: ako sam životinja, onda smijem i da živim kao životinja. Sva ga okolina na to potiče i mami:

ulica, nepristojni izlozi, nečedno odijevanje i držanje, sumnjivi lokalni, kina, društva. Sve je proračunano smišljeno, da mu razbudi sjetila, razdraži maštu, zavede srce te njegov mladi i svježi život proguta u vrtlogu grijeha. Na stotine i tisuće mladića pada tako žrtvom nezdravih prilika na visokim školama i zaglavi u pogibeljima velikog grada. Time je zaigrana i pokopana njihova vlastita sreća, a i za narod, na kojega su nebu imali jednom zasjati kao blistave zvijezde, zauvijek su izgubljeni. Oni mogu postati bezdušne varalice, koje će neuki narod izrabljivati, ali nikada ne sebični i požrtvovni radnici i vode svoga naroda.

Kako da pomognemo sveučilišnoj mlađeži?

Kako da spasimo nesamo budućnost ove mlađeži, već i budućnost našeg naroda, koja o njoj ovisi? Veliki katolički narodi počeli su podizati svoje vlastite katoličke visoke škole, koje se brinu i za duše mlađeži i paze, da profesori sami budu uzorni katolici i da uče, što je u skladu sa sv. vjerom i što je istina. Francuska ima četiri katolička sveučilišta: u Lili, Lijonu, Parizu i Angersu; susjedna katolička zemlja Belgija ima jedno potpuno katoličko sveučilište u Luvenu i više drugih zavoda za visoke nauke. Tako i Italija, Irska, Njemačka. Sjedinjene američke države imaju takoder više katoličkih sveučilišta. Gdje katolici nisu mogli svojim novcem uzdržavati čitave univerze, pobrinuli su se tako za svoje sveučilištarce, da su sazidali za njih posebne domove. Tu oni nadu nesamo pristojan stan i hranu, nego i neki nadzor, dobro društvo i priliku za pobožan život. Tako nešto ima da bude i konvikt bl. Krizina u Zagrebu.

Mi možemo za omladinu na našim visokim školama osobito da činimo ovo: Ocevi i majke, braća i sestre, treba da živo preporuče svojim sinovima, braći i sestrama, koje šalju na visoke skole, neka ne ostanu osamljeni. »Teško si ga onomu, koji je sam. Kad pane, ne će biti tko, da ga podigne.« veli Sv. Pismo. Neka se naši sinovi i rodaci što prije upišu u koje katoličko društvo. U katoličko, velim, jer ima i drugih društava, koja im mogu škoditi. Katoličkih društava za sveučilištarce ima sada po svim mjestima, gdje ima visokih škola. Tu će mlad i neiskusan čovjek naći dobro društvo i vjernih prijatelja; tu će imati zgodе nesamo da riješi prigovore protiv vjere nego i da steče novo i dublje znanje o vjeri, kako njemu i treba. Tu će se pripaziti na njegovo vlađanje, upozoriti će ga se na opasnosti; ako posrne, prijatelji će ga opomenuti. Obično članovi mjesечно pristupaju k sv. sakramentima. Koliki bi od naših sveučilištaraca bili spašeni, da se našao andeo i pokazao mu pri dolasku na sveučilište put u koje katoličko društvo. Vi, braćo, kod kuće, koji imate sina, brata ili sestru na visokim školama, pitajte ih, jesu li članovi kojeg katoličkog društva. Nitko se ne može izgovarati, da ne može biti n. pr. u Zagrebu član Marijine kongregacije akadem-

mičara kod crkve Presv. Srca Isusova ili akademičarki na kaptolu.

Osim toga treba da daci naših visokih škola pomognemo srdaćnom molitvom. Mi svi jedno smo tijelo u Kristu Gospodinu. A naravno je, da onim udovima, koji imaju važniju zadaću, koja su nježnija i izvragnutija većim pogibeljima, posvećujemo posebnu brigu i skrb. A to su na našem narodnom tijelu daci visokih škola. Apostolat molitve poziva u mjesecnoj nakani za veljaču sve članove, da se puno mole za njih. Neka kroz taj mjesec potoci milosti teku prema tom najugroženijem dijelu našeg tijela, da svojim vodama gase plamen mladenačkih strasti i našim budućim vođama nose obilje snage i svjetlosti. Pri tom ne smijemo zaboraviti na dake po visokim školama drugih zemalja. Moleći za našu sveučilišnu mladež molimo za sretnu budućnost našeg naroda; moleći sa svim katolicima za mladež sveučilišnu cijelog svijeta molimo za sretnu budućnost čitavog čovječanstva.

I. Kozelj D. I

VISOKE ŠKOLE U MISIJAMA.

Misjska nakana u veljači.

Nesamo kod nas već i u poganskim zemljama od nedogledne je važnosti odgoj mladeži na visokim školama. I tamo kao i kod nas ta će mladež danas sutra voditi glavnu riječ u narodu, pa je lako shvatiti, od kolike će koristi biti za Crkvu katoličku, ako joj bude odana ili je barem ne bude priječila u spasonosnom djelovanju. Mladež se najlakše predobiva po školama. To nam govori svagđanje iskustvo. Gdje su škole dobre, tamo je i mladež čestita.

U misijama postoje poganske i druge inovjerske škole. U samom Tokiju imaju protestanti 7 visokih škola. A kako je s katolicima? U Japanu i Kini imaju samo po jednu svoju visoku školu, dok u Indiji nemaju niti jedne. A ipak tamošnji misijonari vape za visokim školama, jer znaju, da se nesamo po visokim školama ugledniji pogani najlakše obraćaju na pravu vjeru Kristovu, već i katolici ne bi morali ići na poganske i inovjerske škole i tako izvrgavati pogibelji sv. vjeru. Misijonari još i kako vide korist i potrebu visokih škola, ali kako da ih podignu! Od pogana ne mogu ništa očekivati, s vladama također ne mogu računati, jer većinom ne trpe katolika, a katolici su sami siromašni. Stoga pomožimo, koliko možemo svojim darovima, a nada sve molimo Presveto Srce Isusovo, da ono i ovdje pritekne u pomoć svojim slugama.

A. Jurić D. L.: »Sveci i Blaženici Družbe Isusove«. Veoma lijepa knjiga ukrašena sa 45 ljubičastih slika. Nećeš se poštovati, ako naručiš ovu knjigu. Narudžbe prima: Uprava Glasnika Srca Isusova Zagreb I. 147.

POMOĆ ČUDOTVORNE MAJKE BOŽJE TRSATSKE.

1. studenog 1930., nakon dva dana i dvije noći najstrašnijih muka, moja je 18-godišnja žena u sušačkoj bolnici porodila zdravo muško dijete. No za vrijeme porodača napadoše je u želcu tako strašni grčevi, da je od muke ostala onesvijestena 24 sata. Nije znala, ni da je porodila! Doktori su me obavijestili, da mora umrijeti. Osim grčeva dobila je i živčane napadače. ČČ. sestre, koje su je njegovale, morale su joj metnuti u usta komad drveta, da ne bi u živčanim napadajima pregrizla jezik. Mene nisu puštali u bolnicu, već sam u dvorištu čekao na kiši dan i noć i u velikoj боли очekivao doktora ne bih li čuo da joj je zdravlje krenulo na bolje. Ali liječnici svaki čas очekivali smrt. Od boli sam jaukao kao ranjena zvijer.

Tuga mi parala srce. Mislio sam, da će od žalosti poludit. Dva dana nisam jeo ni pio, a plakao sam ko maleno dijete.

Ljudi, koji ne poznaju ljubavi, smijali se i rugali, što ja plačem. Pače neki su govorili: »A zašto plakati, ta ima i drugih žena, ako vam ta umre!«

Zlobni bez srca oni su me još više ucvili. U očaju otišao sam na most rijeke Rječine, da se bacim u vodu, da mi prestanu boli... Ali u času, kad sam se htio baciti u rijeku, pomislih na ono dijete, koje bi ostalo siroče. Sjetih se, da bi mi duša u pakao. ako počinim samoubijstvo. Sjetio sam se i čudotvorne Majke Božje Trsatske i onda odustao od zle nakane!

Obratio sam se Kraljici neba, da mi spasi ženu. Drugo jutro s nadom u srcu ali gušći se u boli otišao sam do njezinog svetišta na Trsat. Ispovjedio sam se tako skrušeno kao nikad a kad sam prmio sv. Pricest te izmolio naredenu pokoru, pao sam niče na koljena ispred čudotvorne slike i se nazama, koje su kapele niz moje bijedo lice, glasno sari zazivao Mašku Božju, da mi spasi ženu. Svijet, što se nalazio u crkvi i čuo moje vapaje, tužno me promatrao. Ruke sam sklapao i dizao gore na vrani slici okičenoj zlatom, htio sam se dotaknuti čudotvorne Gospe, da izbliza vidi moje suze, č. č. moju molitvu.

Majka Božja Trsatska.

Zavjetovao sam se, da će na koljenima uzaći uz one nebrojene stube, koje vode iz Sušaka u njezino svetište na Trsat, ako mi ozdravi ženu. Obećao sam, da će dati služiti sv. Misu na njezinom oltaru, i svakom siromahu oko crkve udijeliti nešto milostinje.

I gle čuda! Moje se srce smirilo i utješilo. Neki tajinstveni glas govorio je u mojoj nutrinji: »Tješi se! Idi u bolnicu, tvojoj je ženi bolje.« Ostavio sam crkvu i trčeći pošao prema bolnici gdje mi bolničar reče: »Raduj se! Tvojoj su ženi prestali grčevi ujutro u 6 sati, a i pamet ima bistriju, neprestano te doziva i želi, da dođeš k njoj. Živčanih napadaju više nema.« A ja veselo mjesto da idem k njoj, pošao sam natrag u crkvu, da se zahvalim Gospri i sv. Antunu, jer bolest moje žene krenula je na bolje isti čas, kad sam ih plačući zazivao u pomoć. Čudotvorna Gospa i sv. Antun spasli su život i ženi i meni. Zato im zahvaljujem iz svega srca s obećanjem, da će čim prije izvršiti svoj zavjet. **Niko Pinčić.**

BRCKOVLJANI U SJAJSU SRCA ISUSOVA.

Od 14.-21. prosinca prošle godine obasjalo je Presv. Srce neobičnim sjajem nebeskim župu Brckovljane nedaleko Zagreba. Punih osam dana uz nevrijeme, snijeg, kišu i blato hrlio je svijet poput mravi sa svih strana prostrane župe, da se ogrije na zraka ma Bož. Sunca — Presv. Srca Isusova.

Hiljade onih, što se isповjediše ovih dana, iskusiše kao rijetko kada prije, kako je sladak Gospodin onima, koji ga traže. Kako su sretni bili oni, što ustadoše iz groba teških grijeha! Sada im je bilo pri duši kao da su od mrtvih uskrsli. Osjećali su se kao preporodeni. I oni nisu bili zadovoljni samo sa svojom srećom, već su tražili prijatelje i znance i poticali ih, ako su okljevali, da i oni okuse, kako je sladak Gospodin onima, što ga traže.

Preko 70 Križara mladića s pomlatkom, 150 muževa kao Vojska Srca Isusova proti psovci, 60 djevojaka s pomlatkom, preko 200 žena u svojem društvu: sve su to sjajne zvijezde, što se okupiše oko Bož. Sunca — Presv. Srca Isusova. I uopće za cijelu župu Brckovljani smije se reći, da je to župa Presv. Srca. Ovo Presv. Srce privuklo je opet k sebi takoder dvije duše, što iz prave Crkve predoše krivotjercima. Kako su sada klicale od vjeselja, što su i one poput drugih smjele čiste pristupiti Stolu Gospodnjem, da se okrijepe nebeskom hranom.

Vrijeme misija bilo je najljepša priprava ove župe za sv. božične blagdane. Za svečanog svršetka misija bilo je toliko muškog svijeta, da ženama skoro u crkvi nije bilo ni mjesta. Hvala Presvetom Srcu na milostima, što ih je iskazalo Brckovljanim.

Nek u župi Brckovljani Vjekom svijetle vedri dani Suncem sreće obasjani!	Neka milost Kralja Krista I njegova ljubav čista U srcima sviju blista!	I. Gavrić D. L.
--	---	------------------------

BRAK I DJECA.

Neprijatelji djece.

Dok je javno mnjenje bilo kršćansko tako da se grijeh smatrao grijehom, a krepost krepošću, nije se puno raspravljalo o tome, koliko bi svaka obitelj morala i smjela imati djece; obiteljske su kuće bile pune mladosti i sreće, koja se mjerila po broju zdrave i vesele dječice.

Danas je žalibože drukčije! Sve novine pišu o bijeloj kugici. Matematičari izračunavaju na temelju statističkih podataka, kad će nestati ovoga ili onoga naroda. Tako se osobito piše o opadanju poroda kod Francuza, a kod nas zna svatko, kako ima u Slavoniji dosta sela, gdje ima našeg naroda sve manje, jer godimice veći broj umre nego što se rodi, a u naše kuće useljuje se tudin.

Tu moramo naglasiti nepobitnu činjenicu, da nailazimo ondje na veliki broj djece, gdje je vjerski život bujan. To ćemo lako razumjeti, ako promotrimo, što je dijete?

Dijete je novi čovjek sa besmrtnom dušom, koju Bog stvara da ju učini vječnim dionikom svoje vječne sreće i blaženstva. Za to je dijete dragi Bog stvorio ovaj divni svijet pun čudesa, tom je dijetetu već unaprijed namijenio posebnog andela čuvara, za to je dijete poslao na zemlju svog jedinorođenog Sina, koji je u svom velikom Srcu najlepše mjesto sačuvao baš djeci govoreći starijima: »Pustite k meni malene« i »Ako ne budete kao djeca, ne ćete ući u kraljevstvo nebesko.«

Kako je dakle užvišena zadaća bračnih drugova, kad postaju saradnici Božji pri stvaranju besmrtnih duša, a kako je opet strašna stvar raditi u tome proti Bogu. Je li dakle ikakvo čudo, ako Bog na najgrozniji način kažnjava narode, koji u tome griješe? Zbog toga je nestalo naroda, koji su nesamo po broju bili veliki, vec i takvih, koji su i materijalno i kulturno stajali vrlo visoko. Gdje su stari Grci i Rimljani?

Je li nadalje ikakvo čudo, da Bog na sve moguće načine isrećuje obitelji sa velikim brojem djece? Takve kuće su pune Božjeg blagoslova i sreće. Roditelji dobivaju sa svakim novim ijetetom nove snage za svladavanje teške životne borbe te jasno očajaju, kako im svako novo dijete donaša novu sreću.

No danas čujemo hiljadu prigovora modernih žena protiv djece. Brojni porodi kvare tjelesnu ljepotu i zdravlje majke, a veliki broj djece onemogućuje dobar uzgoj, kažu one.

Imjetno sprečavanje poroda po raznim besavjesnim liječnicima primaljama. Kako je pak s druge strane upravo neznatan broj žena, koje umiru kod poroda.

Glede tjeranja športa moramo općenito reći, da bez obzira na udaju trpi žena nenadoknadiju štetu od tjeranja svakog športa, koji čini, da žena prestaje biti ženom te ju pretvara u muškarca. Posljedica toga jest, da postaje od nje jedno stvorenje, koje je istina prestalo biti pravom ženom, ali nije još uvjek postalo muškarcem te kao takvo zasluzuje samo sažaljenje. To su muškare današnjega vremena, koje puše, polaze kavane i uopće se vladaju tako, da kvare ženi svaki ugled te su uzrokom da muškarci gube volju sklapati brak. Ta, tko će sebe vezati uz ženu, koja neprestano naglašuje samo svoja prava na uživanje, a čita-

Jedan od najčešćih prigovora jest, da su danas skupa vremena, koja ne dozvoljavaju veliki broj djece, a često čujemo i to, da moderna žena ne smije žrtvovati tjeranje raznih športova i posjećivanje zabava, koje obično traju do zore, za volju djece, koja joj mogu donijeti samo neugodnosti i žrtava.

Stoga nije nikakvo čudo, da su danas majke sa mnogo djece smatrane nemodernima i natražnima te često izvrgnute ruglu okoline. Ne ćemo se osvrnati na sve te prigovore, već samo na neke najvažnije.

Zapitajmo liječnike, a možda će biti dovoljno, da sami otvorimo nešto bolje oči, pa ćemo se lako uvjeriti, kako užasno hara osobito među mладим ženama grozna bolest raka, koja redovito svršava smrću, a uzrokom joj je u vrlo velikom broju slučajeva

vim svojim vladanjem dokazuje, da već unaprijed otklanja svaku žrtvu? Zašto ne bi takva žena ostavila i muža, kad vidi, da joj on ne može pružiti onih užitaka, koje je od njega očekivala?

Iz svega slijedi, da bez požrtvovne žene ne može biti u obitelji sreće ni za muža ni za djecu, a konačno niti za ženu samu.

Žena koja uistinu ljubi svoga muža, spremna je za njega i život dati, a kamo li ne poroditi mu sinčića ili kćerkicu, koji će donijeti novu sreću i Božji blagoslov u njihovu kuću.

Kako je današnji svijet nedoslijedan! Narodnost se smatra nekim božanstvom: sve valja žrtvovati za sreću i veličinu vlastitog naroda, davaju se nagrade majkama s mnogo djece, a ocevi se oslobođaju od poreza, ali se istodobno proglašuje brak razšivim, nastoji se oteti djecu od upliva Crkve i uzgajati ih tobože bez »predrasuda srednjega vijeka« slobodno te muško i žensko zajedno, jer se stid smatra slabosću umjesto krepošću. A što sve ne radi štampa! Prodavaju se razni romani i pripovijesti najbesnidnijeg sadržaja a sve pod imenom »lijepe knjige«, a dnevne novine na svojim zadnjim stranicama stampaju za dobar novac razne oglase u kojima pokvarene žene mame k sebi muškarce i обратно. Kazališta, kino i razne društvene zabave u svojim igrokazima, deklamacijama i pjesmama izvrgavaju ruglu bračnu vjernost, brojnu djecu, a veličaju one muškarce i žene, koji oslobođeni od svih »predrasuda vjere« znadu, da se nesmetano naužiju ovoga svijeta, pa makar taj užitak svršio time, da si taj »junak« ili »junkinja« revolverom ili otrovom oduzme život.

Zar nisu majke, koje se danomice muče za svoju djecu, i ocevi, koji ih pomažu u toj teškoj borbi, kudikamo veći rodoljubi i dobročinitelji našega naroda? Pa šta treba reći o općenitom pojavu, da kućegazde zaziru od obitelji s djecom te neće da im iznajme stan? A zar ne bismo svi morali gromko zaviknuti i šamplji i pozornici: »Stoj! Nećeš dalje uništavati naše mlado pokolenje, da zaradiš par dinara i zadovoljiš pokvarene živce izmoždenih i pokvarenih ljudi, kojima nije stalo do budućnosti ni naroda ni države!«

Isto je tako naša sveta dužnost da stanemo na put lječnicima i primaljama koji sprečavaju porode, što je danas za mnoge od njih najbolja zarada, a padaju im žrtvom osobito žene i djevojke iz radničkih slojeva te na tisuće seljačkih djevojaka, koje dolaze u grad kao služavke.

Broj djece.

Na to pitanje nije moguće dati općenit odgovor, ali to možemo i moramo otvoreno reći: Nemoj činiti ništa, što zapovijedi Božje zabraniju i znaj, da djece nisu vjenčanim supruzima kazna već nagrada i osobita čast, koju im iskazuje dragi Bog time, što ih je odabrao saradnicima u stvaranju novih ljudi.

No i bez obzira na te duboke misli, preko kojih ne smije krščanin jednostavno preći, možemo i sa čisto ljudskog stanovišta dokazati potpunu ispravnost kršćanskih načela u tom pitanju.

Zar nisu moderni brakovi bez djece ili makar samo s jednim ili dvoje djece upravo groblje obiteljske sreće, a ne neprestani izvor nove životne snage? Vrlo često vidimo, kako takvi roditelji prežive jedinca sina ili kćerku, kojima su spremili svakojakog zemaljskog blaga. Kako sad plaču i nariču uviđajući grijehu svojih mlađih dana! Nedavno mi je priznao jedan takav nesretnik:

»Umro mi je jedini sin te ne znam više, zašto živim. Ne bih ja danas bio tako nesretan, da sam bio vaših misli.«

Koliko ima bolesnih žena i koliko mlađih žena umire samo radi toga, što sprečavaju porode; dok s druge strane gledamo, kako majka nakon sedmog, osmog, devetog poroda postaje sve zdravija i ljepša. A njeni živci! Kraj sve vike i buke zdrave i vesele dječice ostaju joj živci čili i zdravi, dok one, koje bježe od djece, počinju već u tridesetoj godini najednom stariti ubrzanim korakom i postaju nepodnosljiv teret mužu i okolici.

A što su tek djeca za vezu između muža i žene! Nema jače veze između njih dvoga od lijepog broja djece. Neka dode do ne znam kakvih sporova između bračnih drugova, ako imadu djece, lakše će svladati sve poteškoće.

Ni briga za uzdržavanje djece ne može opravdati one, koji se boje djece. Nepobitni je prirodni zakon, da sa porastom broja djece ne raste u istom omjeru i trošak za uzdržavanje te djece, već trošak postaje razmjerno manji. O tom se možemo lako uvjeriti, zavirimo li u koju brojnu obitelj. Što jedno dijete više ne treba, upotrebi se za drugo, tako te ni najmanji komad odijela ne propada, a slično se može reći i za hranu. Kad djeца ponešto odrastu, pripazi jedno na drugo, a kad dođu do škole, pomažu jedno drugome, dok roditelji poučavajući i užgajajući jedno uzgajaju istodobno i ostalu svoju dječecu, koja bivaju sva dionici jedne te iste pouke.

A što da kažem o sreći djeteta, koje ima uza se svoje braće? Ono nije osamljeno te se već od prvih početaka užgaja u pravoj ljubavi prema bližnjemu, a taj bližnji ne može mu biti bliži, jer mu je pravi pravcati brat ili sestra. Dijete iz brojne obitelji razumije dobro, što znači biti strpljiv, jer je i ono moralo dati prednost drugome, ali znade i to, što znači dječje veselje i sreća mlađih dana, jer je živjelo u sretnom i veselom krugu svoje braće i sestara.

Samo još nešto! Kako to da moderni vijek, koji se hvali da je svladao i morsku dubinu i zračne visine, da je podjarmio prirodne sile i strpao ih u ruke čovjeka, da s njima po miloj volji barata, sve više oslabljuje u čovjeku ljubav prema djeci? Tome je glavni uzrok u udaljivanju ljudi od kršćanske nauke. Čovjek neće da živi za Boga i njegove uzvišene ciljeve, već hoće da živi samo za svoje sjetilne užitke. Dakako da takvoj majci i ocu smetaju dječica, ali mi svi jasno opažamo, kako na taj način propadaju ne samo obitelji već i narodi, vidimo već na tome svijetu užasnu kaznu Božju za grijeh protiv pete i šeste zapovijedi Božje!

Zaključimo: Pomanjkanje prave i žive vjere u svemogućega Boga, koji sve nas hrani i uzdržava, jest glavni uzrok sve manjem broju djece. Da je više vjere, bilo bi više krepasnih roditelja i više zdrave i čile djece, a dragi Bog bi nam dao ne samo dovoljno sredstava za uzdržavanje nego istodobno i pravu obiteljsku sreću. Samo sretne obitelji sačinjavaju sretan narod i sretnu državu, koja može mirne duše gledati u svoju budućnost!

Dr. Ćiril Braša, odvjetnik.

ŽIVOT ZA SV. OCA PAPU!

Pravi katolik gleda u Papi namjesnika Kristova, pa uz njega pristaje, kao što pristaje uz samoga Isusa. I kao što je pravi katolik spremam i život dati, isto je tako on spremam, da žrtvuje svoj život i onda, kad bi to tko od njega tražio u znak vjernosti spram namjesnika Isusova, sv. Oca Pape. Primjer ovakve vjernoštiti Papi zabilježila nam je i poljska povijest iz g. 1572.

U Poljskoj živio u ovo vrijeme moćan vojvoda, a zvao se Volodovski. Nije mu bila dosta njegova vojvodina već je htio da postane poljskim kraljem. Ali do ove časti nije mogao doći sam. Trebalо mu pomoći izvana, a obećao mu je Nijemac grof esenski no uz pogodbu, da Volodovski uvede u Poljsku protestantsku vjeru. I vojvoda mu to obeća.

U Poljskoj bio tada biskupom Zamoiski, mudar i krepostan starac. I u siječnju g. 1572. eto jednog dvorjanika vojvodinog u biskupsку palaču s porukom, da biskup odmah dode na vojvodinu dvor. Bez prigovora obuče se biskup u toplo krvno, sjede s poslanikom na saonice. Iza nekoliko časaka bio je pred knezom, koji ga vrlo ljubezno primio. Razgovor je brzo došao na ono, radi čega je vojvoda pozvao biskupa.

— Ja ne mogu trpjeti, da svećenstvo, koje je pod mojoj vlasti, bude ovisno od Pape u Rimu. Želim stoga, da se najprije vi kao poglavica katoličke crkve u mojoj vojvodini odijelite od njega. Za bogatstvo i časti ne budite u brizi.

— Da se odijelim od Pape?... Da se odrečem namjesnika Kristova na zemlji?... Previše tražite od mene!

— Poslušajte moj savjet, i ja ћu vas učiniti poljskim Papom!

— Ja sam se, vojvodo, zakleo, da ћu ostati vjeran Papi sve do posljednjeg daha, i, ako bi trebalo, spremam sam i život prije dati nego se iznevjeriti svojoj zakletvi.

— Je li to vaša zadnja riječ?

— Zadnja!

Vojvoda pozove upravitelja policije i predlaže mu zapečaćeno pismo s riječima:

— Odvezite se s biskupom do Varte. Pismo možete na putu pročitati. Svojom mi glavom jamčite, da ćete točno izvršiti moj: za ovijed...» Zatim je vojvoda s porugljivim smiješkom pogledao biskupa i dodao:

— Sretan put, presvjetli gospodine!

Brze saonice povezoše biskupa i upravitelja policije, koji odmah na početku vožnje otvorili pismo. Gospodar mu nalagao, da se na rjeci Varti probije led i biskup utopi.

— Hoćemo li preko Varte? upita vozač.

— Zar smo već kod Varte?... Ne preko Varte, nego se vratimo natrag, da uzmemo sa sobom u saonice starog Mihaela.

Starog Mihaela! čudio se u sebi vozač. Što će krvnik sa upraviteljem policije i biskupom?...

Po zapovijedi ponio je Mihael sa sobom sjekiru. Kad su došli do Varte, zapovijedi upravitelj, da se saonice zaustave, a onda pode s Mihaelom do sredine smrznute rijeke. Biskup je ostao na obali žarko se moleći Bogu, jer je mogao lako odgonetnuti, što ga čeka.

Kad je Mihael napravio na ledu širok otvor, pozove upravitelj biskupa. Ovaj odmah pode. Tada mu reče policista pokazujući na otvor:

— Vojvoda je naložio, da vam ovdje iskopam grob radi neposluha. Nalažem vam stoga da se sami u nj spustite.

Još jedamput reče biskup: »Gospodine, u ruke tvoje predajem dušu svoju!« Zatim skide sa sebe krvno i ogrnu njim krvnika. A kad se ovaj sa suznim očima počeo braniti, reče mu biskup.

— Zaslužio si, brate, mnogo veću nagradu, jer si mi svojom sjekirom otvorio vrata nebeska.

Medutim se radi velike studeni otvor opet zamrzao tako, da je led držao biskupa. Sada sam upravitelj prihvati sjekiru, i biskupa za čas nestade ispod debelog leda...

Nebo se veselilo, jer je dobilo jednog mučenika više...

F. M.

DA SE OČUVA SLOGA U OBITELJI.

Mlad čovjek prijavio je ovo:

Ne znam više zašto, no činjenice nisam zaboravio, da se moj otac jednom bio silno razljutio na majku. I u prisutnosti sve djece poče joj žestoko prigovarati ovo i ono, poče je koriti tako nemilo, da smo mi djeca drhtali od zaprepašćenja nad ovom neobičnom i dosad nevidenom pojmom.

Slijedećeg jutra, baš kad smo sjedali k zajutarku, pristupi otac k majci, pruži joj ruku i zamoli je — u naznočnosti sviju nas srdačno za oproštenje radi nelijepog jučerašnjeg ponašanja i srdžbe.

Mi djeca sjedasmo tiho, nepomično i samo gledasmo drage roditelje. Kad sada pomišljam na to, srce mi življe zakuca od veselja i poštovanja spram roditelja. Otac, mati jedno drugo moli za oproštenje, otac i mati jedno drugom prašta, otac i mati — oboje daju djeci svojoj primjer očinske i majčinske sloge i ljubavi koji se iz srdaca djece nikad ne će izbrisati!

Kad je otac otišao na posao, prijavio je nam je majka još jednočitav događaj. Ispričala je oca i otkrila nam njegove mnoge dobre strane. Mi smo konačno toplo osjećali, da imademo najodličnijega oca.

Je li otac tim, što je priznao svoju pogrešku, škodio svome očinskom ugledu?... Zar ovo nije najbolje sredstvo, da se očuva sloga u obitelji?...

M. P.

LURDSKA ČUDESA.

Ozdravio od sušice na obim plućima i grlu.

Albert je Dessailly bogoslov u velikom sjemeništu u Soissonsu. Sada je potpuno zdrav, jer je ozdravio u Lurdzu. On je vec u svojoj šestoj godini bio obolio na bronko-pneumoniji; bolovao je i od nevrite gg. 1915 - 1920. te je g. 1926. i 1927. dobio upalu pluća s krvavim kašljem; u siječnju 1928.

se pojavila i upala grla, pa je tako te godine došao u bolnicu u Cauterets. Ovdje ga je liječio sveučilišni profesor na liječničkom fakultetu Dr. Predal. Taj ga je liječio protiv sušice te mu je izdao svjedodžbu, u kojoj veli, da boluje na sušici. Isto su potvrdili i drugi specijalisti. Bolesnik je dnevno bio u vrućici i gubio je od svoje težine. No Dessailly ode u Lurd skupa s hodočasnicima svoje biskupije. Ta je bilo 16. rujna 1928. Isti dan se okupao u vodi, koja je u piscini imala samo 11 stupanja topline. Izlazeći iz vode opazi, da mu se glas vratio i da lakše diše. Čutio se jačim i gla-

Sv. Bernardica pred Lurdskom Gospom.
dnim. Kako se začudio njegov liječnik, koji ga je doslije liječio. On ga je točno pregledao i našao je, da je njegov pacijent potpuno ozdravio. I to je čudnovato, što je bogoslov odmah u dva dana dobio na težini oko 4 kilograma, u 10 dana preko 10 kg.

Nakon čudesnog ozdravljenja pregledaše u Lurdzu liječnici našeg bogoslova. To je bilo 18. rujna 1928. Težio je 53 kg. i 706 gr. Visina je bila 1.70 m. Izgledao je vrlo mršav. Disanje je bilo redovito, temperatura ispod 36. Liječnici su mu naredili, neka se

hitro popne preko ograde ispred crkve skupa sa zdravim drugom. To je on učinio, a da se nije umorio niti je dobio veću temperaturu. Isti je dan liječnik Dr. Doazan, specijalista za grlo, pregledao ozdravljenika i našao je, da je sve kao u normalnog čovjeka. 3. 8. 1928. ga je pretražio Dr. Rosier, specijalista u bolnici u Pau te je i on isto izjavio.

Bogoslov Dessailly se vratio u Lurd, da se zahvali Majci Božjoj. Došao je 19. kolovoza 1929. i u liječnički ured. Težio je tada 84 kg 400. Liječnici su svi priznali, da je to pravo čudo, jer je zajamčena i bolest i trenutačno ozdravljenje. **A. Alfrević D. I.**

DA MI JE MAJKU IMATI...

— Poučavao sam djecu u katekizmu, tako pripovijeda jedan župnik iz Francuske. Među svojim malim slušateljima ugledam i dijete, koje nije nikada zalazilo u crkvu. Kasnije sam doznao, da mu je otac radnik, razvikan neprijatelj svećenika.

Siromašno je dijete izgledalo kao izgubljeno među svojim drugovima. Bojažljivo i smeteno bacalo je pogled amo i tamo, radi da pita: Gdje sam? A ja kao da ga i ne vidim, nastavio sam pouku. Na kraju pouke približio sam mu se te ga upitao:

— Jesi li prije kada čuo što o dragom Bogu?

Mališ me bez riječi smeteno gledao.

— Znaš li što o Majci Božjoj?

Dijete podiže oči a lice mu se razvedri.

— Čuo sam, odvrati potiho i bojažljivo. Djeca, koja uče katekizam, govorila su mi o Majci, koja se zove presveta Djevica Marija. Radi nije sam i došao amo. Treba mi majka, jer je nemam!

Iza ovih riječi dijete je brzinulo u plać. Njegove djetinje iskrene riječi i mene su ganule. Zato i nadodah:

— Dodi, dragi dijete, povest ču te k Majci tvojoj.

Sav veseo i razdrahan pode za mnom.

Poveo sam ga pred kip Majke Božje. Kada je nevino, siromašno dijete ugledalo Gospin kip zlatnom krunom okrunjen, cvijećem okičen, zrakama žarkog sunca, koje su kroz prozor prodirale, osvijetljen, začarano uskliknu:

— Ah da... Je li ova? Prebiva li ovdje? Kako je krasna! Mislite li, velečasni, da bi me primila za sina svoga? Već u krilu djetetice drži... možda mene ne treba... a ja ne mogu da živim bez majke... osobito otkada sam bolestan.

— Oh, dobro dijete, zar si i bolesno?

Pokazujući na lijevu stranu prsiju mališ odgovori:

— Da, bolestan sam s ove strane, ali ne jako. Međutim ne mogu trčati ni s djecom se igrati, a liječnik mi je zabranio, da pohadam školu. Teško i dosadno mi je kod kuće; čitav dan sam. Otac me voli, ali on mora za poslom. Kad su mi djeca rekla, da

ovdje mogu dobiti dobru i moćnu majku, odmah sam došao. Samo ne znam, da li će me Blažena Djevica htjeti uzeti za svoje dijete.

— Nema sumnje, milo dijete, ali treba da dobro učiš katekizam. A jer znaš čitati, a nemaš još katekizma, evo ti ga.

— Hvala, velečasni, sve ću to pročitati.

U sobi bio i otac. Plakao je.

— Nemoj plakati, dragi oče. Ja ću biti presretan, ako prije smrti mognem primiti sv. pričest. Stalno se nadam, da će mi Majka Božja doći u susret.

Otac zamišljen i bez riječi prignuo glavu. Doskora sam ustao i otišao, ali sam i nadalje pohadao bolesnika.

Otac bi se približio krevetu i bez riječi gledao u dijete. Sve bi na svijetu dao, samo da ga ne izgubi. Mališ je svaki dan sve više slabio. Nemila ga sušica morila.

Jednog dana, dok smo bili sami, reče mi:

— Znate, velečasni, što mi je otac kazao: Budući da ljubiš

Jednog dana malis nije došao na pouku. Podoh da ga pohodim ni ne obazirući se na njegova oca. Dječak je ležao u krevetu bolestan. Cim me ugleda, pokaza mi katekizam, što ga je držao pod jastukom.

— Znam lekciju, otac mi je pomogao, da je naučim.

— Tvoj otac? Je li moguće?

— Slab sam, viđ mi se muti, jedva mogu čitati. Nijesam htio ostaviti lekciju. Otac da mi udovolji, zatražio je katekizam i rekao, da će me on poučiti. Tako je i bilo. Znam je bez pogreške. Mislim, da ću umrijeti; molim, pitajte me vi, da uzmognem primiti prvu sv. pričest i otići u nebo.

Gospu, moli je, da te ozdravi. Povest će te u njezino Svetište i poklonit čemo joj dar.

Poslušajte, velečasni, što sam ja uradio: Svoj sam život posklonio Isusu zato, da na nebu njegova Majka bude i moja i da mi se takoder otac spasi.

Približio se dan Majke Božje, Pomoćnice kršćana god. 1929. Mališ je bio dobro pripravljen za prvu sv. pričest, a smrt se naglo približavala.

Djeca, njegovi drugovi, što su učili katekizam, lijepo mu sobu iskitiše. Takoder su me pobožno pratili, kad sam nosio sv. popudbinu. Bolesnik lijepo, kao andelak primi svoju prvu i zadnju sv. pričest, prekriži ruke na izmorena prsa, pobožno sklopi oči, da ih otvori u nebeskoj domovini kod svoje nebeske Majke.

Malo dana iza ove svete smrti klečao je i otac pred kipom Majke Božje. Ovamo je dovodio i druge radnike.

S. Dragičević D. I.

I UČENJACI VJERUJU.

Protestant D. Dennert izdao je g. 1908. knjigu s naslovom: *Vjera prirodonovaca*. Ovaj pisac zanimalo se za vjeru najglasovitijih učenjaka kroz posljednja tri stoljeća. Između njih izabralo je 300 najuvaženijih. Za ispitivanje njihovog vjerskog osvjedočenja kod 38 nije mogao doći do čista, 20 ne drže mnogo u vjere ili vele, da uopće ne vjeruju, 242 jasno izjavljuje, da vjeruju u Boga. Prema tomu od 100 najvećih učenjaka 92 vjeruju. Ta se ipak tko usudi reći, da učeni ljudi ne vjeruju... Sto su osmerica prema devedeset i dvojicu!... F. M.

SRČANA MAJKA.

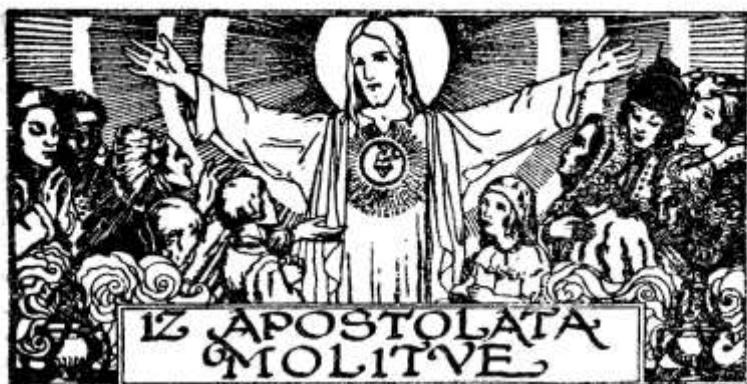
S kršćanskim ponosom pripovijedala mi jedna majka: Iza drugog poroda reklo mi više liječnika, koje sam pitala za savjet, da više ne smijem roditi, jer da mi je inače život u velikoj opasnosti. Došla sam kući i rekla to svome mužu, ali sam odmah dodala: »Dobro, onda će umrijeti kao mučenica svoje dužnosti. Sve su mučenice voljele umrijeti nego sagriješiti.«

— I hvala Bogu, završila je srčana majka, evo me još i danas žive, sretna sam i zadovoljna sa svoje 24 djece.

Pučki misijonar.

»MISLI NATRAŽNJAKA. Mäder-Stržić (116 stranica). To je krasna knjiga za obrazovanje ljudi. U njoj će naći odgovor na savremena pitanja Cijena 5. dinara. — Naručiće prima: Uprava »Glasnika Presv. Srca Isusova«. Zagreb I. p. p. 147.

DUHOVNE VJEŽBE USRECUJU.

Hiljade i hiljade obavljaju diljem svijeta duhovne vježbe u domovima, što su za to podignuti. Pa kako su te duše sretne na koncu duhovnih vježba! Svjedoče im to često i suze radosnice, kojih pri rastanku ne mogu sakriti. Nikad ne će zaboraviti onih svetih časova, što ih ovdje proživješe. Odasvuda stižu upraviteljima raznih domova pisma puna najtoplje zahvalnosti spram Boga za ovu milost, pisma, koja svjedoče, kako duhovne vježbe ostavljaju duboke tragove u dušama.

— Sada znam, zašto sam na svijetu i kako mi valja shvaćati moj naporni život, piše jedan radnik. Sada mi je posao mnogo ugodniji, iako je težak kao i prije.

— Tako veličanstven još nikada nije stajao Bog pred mojom dušom kao u danima duhovnih vježba, veli jedna djevojka. Sada istom razumijem riječi sv. Franje Asiškoga: Bože moj i sve moje!

— Da sam prije 40 godina čuo, što sam saznao za vrijeme duhovnih vježba, priznaje sijedi otac obitelji, mnogi gorki, čas bio bi mi nepoznat.

— Svako moje dijete dobije na svoj osamnaesti rodendan toliko novca, da može obaviti duhovne vježbe, piše majka osmero djece. Ljepšeg dara ne bih im znala dati.

— Kad bi mladež znala, kakvu sreću i kakav mir nude duhovne vježbe, izjavise mladići pri odlasku iz doma, ne bi upravitelj mogao raspisati dosta tečajeva. Svi bi bili puni i prepuni.

— Velečasni oče, upita starica, još vas molim, da mi odgovorite na ovo pitanje: Da li je u nebu onako lijepo kao što je bio jutrašnji zaključak duhovnih vježba?

— O kako se u našoj obitelji sve na bolje okrenulo, otkako je mój muž obavio duhovne vježbe! piše žena jednog radnika.

— Kad bi se naša mladež prije vjenčanja dala u duhovnim vježbama poučiti o dostojanstvu i bremenu braka, veli jedna žena.

nema sumnje, da bi danas bilo mnogo manje nesretnih i razrušenih domaćih ognjišta.

Muževi, žene, mladići i djevojke, osvijedočite se na sebi, da li je istinito, što drugi govore i pišu. I kod nas su dva Doma za duhovne vježbe: za muške na Jordanovcu, za ženske na Vrhovcu u Zagrebu. Pobliže upute o tim Domovima vidi u Glasniku siječanj 1931.

M. P.

MAJKA.

Vozio sam se od Broda prema Sarajevu. Na stanicu L. vlak uvijek dugo stoji, pa pristupim k prozoru, da je malo razmotrim. Na peronu opazim nekoliko ljudi, a među njima i dječaka od jedno pet do šest godina. Naslonio se na stup, upro pogled prema strani, odakle treba da dođe vlak i zuri u daljinu.

Jadan li je i kukavan! Jedan obraz strašno nakažen od pretrpljene bolesti i pola glave bez kose tako ga nagrduju, da čovjek ne zna, bi li ga žalio, ili bi se odvratio, da ne gleda tolike bijede. K tome još one izlizane hlačice i zamazan istrošen kaputić! Rekao bih, da je nesamo siromašan, već upravo zapušten, da je siroče bez oca i majke.

Jadno dijete, pomislih. Imaš li ikoga, da čuješ iz njegovih ustiju toplu riječ »sinko«? Da li se itko za te očinski skrbí? Ima li srca na svjetu, koje te ljubi roditeljskom ljubavlju?

Eto i vlaka. Dječaku se zakrijese oči od veselja. Radosno potrići prema njemu i naglo se zaustavi pred vratima vagona četvrtog razreda. Na vratima se pojavi starija žena, siromašna radnica. Veselo pruži ruke prema dječaku i jedva razumljivo prošapta: »Slavko, dodi da te zagrim, da te poljubim.« Dječak joj se sav blažen baci u naručaj. »Majko!« — »Sinko!«... i od uzbudjenja ne mogu više da govore. Usta šute, ali srce — ono šapće rijeći potpunog zadovoljstva, neizrecive sreće — riječi najčišće, naiskrenije ljubavi.

Dječak miluje i cijeliva suhu, ispačenu majčinu ruku, a ona? Gleda mu u oči, gladi još ono malo kose, što mu je preostalo, i kao da ne vidi nagrdene glave, nagrdena lica, ne, svega toga ne osjeća, već jedino ljubav, koja joj plamti u grudima prema ovom jadnom djetetu — ta to je njezin sin, a ona mu je majka...

Ovaj je prizor vjerna slika ljubavi naše nebeske Majke prema nama, djeci njezinoj. Ah, mi smo tako često iznakaženi kojekakovim neurednim sklonostima, strastima, pogreškama, a možda i grijesima... A ona nas ne odbacuje, već nas poput majke onog jadnika ipak ljubi. Ta Majka nam je! No Ona je prezveta, prečista, i mrska joj je svaka sjenka grijeha, i stoga nas odmah vodi svom Božanskom Sinu, nebeskom lječniku duša, da nam povrati prijašnju ljepotu.

Kako smo sretni, što smo djeca tako dobre Majke! P. R.

MALI KRIŽARI

MALI LIVIJE.

Tajinstvena bolest.

Kroz cijeli mjesec listopad nastavio Livije svoj učenički život. Zabavljao se, učio, uživao u radostima svoje dobi. Stas mu se sve više razvijao. Katkad bi samo na časove bio nekud blijed, uz nemiren, uzrujan. Uveče bi dugo ostao budan, a često bih ga našla i gdje plaće. Kad bih ga zapitala, zašto ne spava, odgovorio bi mi, da mu nikako ne uspijeva držati oči zatvorene. I molio bi me, da ostanem kraj njega. Malo bi pomalo zadrijemao.

Odlučih pozvati liječnika. Liječnik dode u srijedu 24. listopada, pregleda Livija, propisa lijek za drugi dan i reče, da će u subotu odrediti, šta se ima s malim raditi preko zime. Kad je liječnik otisao, dotrča Livije u moju sobu sav sretan, što je opet na slobodi.

Drugi se dan cijelo vrijeme zabavljao u vrtu sa svojom braćom. Trčao je, skakao, kotrljaо se preko stuba na nečuven način. Ali uveče se opet čutio vanredno umoran. I noć mu bila vrlo nemirna. A kako li se začudih u petak ujutro, kad ga nadoh, gdje silno teško diše. Nije ga inače ništa boljelo, niti je imao groznicu. Jeo je takoder s tekom, ali je bio uzrujan, nemiran. Ne mogoh nikako da to stanje sebi protumačim. Pozvah brzo liječnika, da me umiri. On dođe i pomno pregleda dijete. Pogled mu kod toga bivao sve zabrinutiji.

Livije bijaše teško bolestan. Konačni odgovor liječnikov bio je: »Samo Bog može spasti Livija.« Liječnici se i kirurzi trudili oko njega. Ali nikako da dokuče tu neobičnu, gotovo tajanstvenu bolest.

Najednom se sjetih, što mi je Livije povjerio na dan prve svoje pričesti: »Molio sam Isusa, da umrem prije negoli počinim ma samo jedan grijeh.« Pa onda one molbe njegove: »Dragi Isuse, rado bih te vidi.«

Livije nas je međutim mirno promatrao. Njegov je pogled išao od jednoga do drugoga, kanda pita, čemu se toliko uznemirujemo. Kadšto bi se ozbiljno zagledao u me. Je li pogadao, da ga Isus kani uslišiti, ali da mu je prije poći križnim putem?

Popudbina. Bolest kretala sve na gore. Usnice mu izgarale, prsa bila pod teškim pritiskom. Na licu mu se vidjelo, da mnogo trpi, ali i kako nastoji, da bude što strpljiviji. Kadšto bi sav zadrhtao. Pričinilo mu se, kanda ga braća zovu u vrt. Male ga njegove gredice i cvijeće, ribice i ptice čekale. Ali on ih je tek s neba imao opet da vidi.

Nekoliko dana poslije smrti njegove zasadila su braća mali križ među cvijeće, što ga je on gojio, da se uspomena na nj sačuva u cvjetnjaku njegovu.

U utorak ujutro došao je Isus k njemu kao popudbina. Livija to nije ni najmanje uzrujalo. Skori mu se odlazak njegov s ovoga svijeta činio samo kano ugodna šetnja u zelenu baštu. S veseljem je gledao, kako mu u sobici priređuju oltarić: propelo, dva lilijsana, dvije svijeće na bijelom stolu. Kad je svećenik došao sa svetom popudbinom. Livije bio malo zadrijetao. Mi smo se međutim klanjali Isusu. Naskoro otvori oči i htjede se isповјediti onako mirno i ozbiljno, kako je običavao. Zatim s velikim naporom sklopi ruke. Lice mu je odsjevalo jednak blaženstvom kao na dan prve sv. pričesti.

Svi smo bili u sobi i klanjali se Spasitelju. Primakoh se na koljenima krevetu, da čitam malome patniku zahvalu poslije pričesti. No sile me izdaše. Ispovjednik mi uze knjigu iz ruke, da čita mjesto mene. Ali i on je teškom mukom svladavao svoje ganuce. Čitali smo iz istog molitvenika, što ga je Livije imao kod prve pričesti.

Krizma. Poslije podne mu malo odlanulo. Saznavši od braće, da će istoga dana primiti sakramenat potvrde, ukori me blago.

— Hoću li ja zaista primiti danas sv. potvrdu? zapita. A kad ćeš me prioraviti? Znaš, ja sam posve dobro razumio, da sam uteos primio Isusa kao popudbinu i da ću danas dobiti Duha Svetoga u sv. potvrdi.

Izvrsno se sjećao svega, što je prošle godine o tom sakramenu čuo, kad su mu se braća i sestre na nj pripravljali.

Dode i biskun. Livije ga dočeka s ljubeznim smiješkom sastretan, što će primiti potvrdu prije svoga starijega brata Ljudevita. Biskup mu progovori nekoliko riječi, koje on vrlo pozorno sasluša.

— Livije, ti ćeš sada primiti Duha Svetoga sa svima njegovim darovima. Duh Sveti će te krijepiti, učinit će te sve boljim. Odsele bit ćeš mali vojnik Kristov pa valja da ga sve više ljubiš.

Livije, hoćeš li vršiti svetu volju njegovu?

— Da, šapne Livije.

— Dobro, dijete moje, reci mu dakle sada i uvijek: Budи volja tvoja! Kaži to Isusu često, napose kad trpiš, i bit ćeš sretan.

Livije ponovi par puta: »Isuse, budi volja tvoja!« Zatim pri potpunoj svijesti primi sakramenat sv. potvrde. Nastavit će se.

25 GODINA U SLUŽBI PRESV. SRCA ISUSOVA.

Zemljoradnik Mijo Jarić Sikireveci, navršava ove godine 25 godina svoga apostolskog rada kao povjerenik Glasnika Srca Isusova. Rodio se u istom mjestu 12. rujna 1862. Najprije je sam s velikim zanimanjem čitao naš Glasnik, a onda ga kao povjerenik stao marljivo širiti oko sebe. Kroz niz godina raspačavao je on svaki mjesec po 100 i više primjeraka uz lijep broj Kalendara S. I. i M. Nije se dao smesti ni u teškim ratnim godinama u svojoj revnosti oko širenja slave Presv. Srca Isusova. Neka mu ovo predobro Srce obilno nagradi trud i poživi ga još dugo godina u svojoj službi.

Uprava Glasnika.

ČUVAJTE SE KOJEKAKVIH PRODAVAČA KNJIGA!

Iz Osijeka dobismo ovaj dopis:

»Prije dvije nedjelje došao mi u stan neobičan čovjek. Prodavao je nekakve knjige protiv katoličke vjere. Među knjigama bilo i Sv. Pismo. Svoju je robu hvalio ističući da su to sve prave katoličke knjige. Čim sam ih nekoliko pogledao, uvjerio sam se, da je to varka. Nijedna knjiga nije bila odobrena od kojega duhovnog stola. Zato reknem tomu prodavaču, da ove knjige nisu katoličke i da ne ću ni jedne kupiti. To ga uvrijedi, i on poče udarati proti sv. Ocu Papi. Reče, da Papa ne može biti namjesnik, već samo sljedbenik Isusov. Zamjera nam

takoder, što Papu zovemo svetim. I o Presv. Sakramentu je govorio i rekao, kako je Isus odredio, da jedemo kruh i pijemo vino, a katolici krivo rade, kad mjesto toga uzimaju hostiju. — C. F.

*

Cijenjenom dopisniku najljepše zahvaljuje uredništvo na ovom izvješću. I drugi će nam učiniti veliku uslugu, ako nam ovačke i slične stvari jave.

Prodavač je po svoj prilici adventista. Adventisti hodaju po našim selima i gradovima pa uz jeftin novac prodaju kojekakve knjige i knjižice. Budite na oprezu, pa ne kupujte knjiga od svakoga. Ako se u knjigama govorio o vjeri, pogledajte, dali na prvoj ili zadnjoj stranici imao dobre nje od kojega između naših biskupa. Ako toga odborenja nema, siguran je znak, da knjigu nije napisao katolik.

Adventiste će poznati po tom, što najvole udariti po Papi, sv. sakramentima, po svetkovanju nedjelje. Ne dajte se zavarati, već se držite one nauke, koju ste naučili iz katekizma.

Na gornje prigovore toga protivnika lako je odgovoriti. Papa je namjesnik Isusov, jer sam Isus reče prvom Papi, sv. Petru: »Ti si Stijena i na toj Stijeni ču sagraditi Crkvu svoju« i opet »Pasi janjce, pasi ovce moje.«

Papu zovemo svetim, jer tako zove Sv. Pismo sve kršćane. »Pozdravlja vas općina svetih iz Korinta«, piše sv. Pavao. A u vjerovanju molimo: »Vjerujem u općinstvo svetih«, to su pak sveci u nebu, duše u čistilištu i mi svi kršćani na zemlji. Ako i nismo nažalost svi sveci, ipak nas je sve posvetio sv. krst. Ako se svi kršćani zovu svecima, zašto se ne bi tako zvao vrhovni vidljiv glavar svih kršćana?

Hostija je pravi kruh, a kad se posveti u sv. Misi, onda je ona Kruh nebeski, o kom Isus reče: »Tko jede od ovoga Kruha, ne će ogladnjeti nikada«. Neka čita taj protivnik 6. glavu evanđelja sv. Ivana.

NJEZIN POSLJEDNJI PETAK SRCA ISUSOVA.

U cijelom mjestu zvali su je »Reza-štrikerica«. Nisu je vidjeli često na ulicama, ali je svaki dan bila kod rane sv. Mise. Klečala je u kutu iza stupa, otkuda je ona doduše vidjela žrtvenik, ali nju nijesu vidjeli vjernici.

Zapravo nitko nije znao, tko je bila, otkuda je došla. Kad se je doselila u selo, govorkalo se je štošta, ali nitko nije saznao istine. Reza sama o sebi nije govorila, a tko da ju pita, kad ni s kime nije prijateljevala. Nikome nije činila zla, nikome što osobito dobra; pustiše je dakle na miru.

Ali iznenada se opet govorilo o »štrikerici«. U seocu su ljudi rado dolazili prvoga petka k naknadnoj sv. pričesti. I Reza je bila

tamo u sve prve petke svih godina, što ih je proživjela u selu. Opet je bio jednom njezin deveti petak. Toga htjede osobito lijepo proslaviti. Kad je rano u jutro došla k Stolu Gospodnjem, oči su joj sjale, srce joj je kucalo radosno, gotovo mladenački! Čudno joj je bilo samo to, da prije sv. Mise nije dijelio svetu pričest kao obično gospodin župnik, nego neki mlađi, strani svećenik, i da je njegov glas bio tako svečan i tako usrdan, baš kad je njoj davao svetu hostiju.

Bila je to zadnja sv. pričest stare Reze. Već poslije podneju obuze neka zlobna slabina; umorna i klonula nasloni se na svoje mjestancu do prozora. Tada ugleda župnika, gdje dolazi k njezinom skromnom domu sa svećenikom, kojega je jutros vidjela. Teško izgovori: »Napred!«. Župnik uđe u sobicu, ali kad ugleda »štrikericu« prestrašen, stade na pragu. Tada naglo pristupi i zbrinuto se prigne dobroj Rezi.

Već joj je čelo oblio znoj i teško je disala. Župnik reče mirnim glasom: »Rezo, tvoj svećenik je vani!« Tada ona pogleda dušobrižnika, a usne joj jedva izmucaju: »O, molim!«

Župnik je razumio. Za kratak čas vrati se sa svojim pratiocem i reče mu: »Kap..., ona umire...«

»Mladomišnički blagoslov!« prošapće Reza u zadnjem velikom naporu. Svećenik pristupi i raširi svoje posvećene ruke nad njezinom nešto sagnutom glavom. Još nekoliko časova i na rukama svećenikovim premine »Reza-štrikerica« i ostavi suznu dolinu, baš kad je zazvonilo pozdravljenje. .

Kad je bila mrtva, saznali su seljaci svu istinu o Rezi; sami mlađi svećenik objavio im ju je u nedjeljnoj propovijedi.

Reza nije imala blizih rođaka. Nije bila nikada ni bogata, ali joj je srce gorjelo od velike želje: rado bi bila Gospodu darovala svećenika. I ta joj se želja ispunila. Bijaše siromašan mlađić, koj je vruće želio služiti oltaru. Reza je to čula i odlučila, da će ga pomoći. Doskora prodade svoj mali posjed, a da bi mogla živjeti još štedljivije, promijeni mjesto boravišta. Samo je župniku povjerala svoju namjeru; preko njega je slala novce i dobivala izvještaje o školovanju. Čula je da će doskora biti reden. Na župnikovu molbu odslužio je mladomišnik prvu Misu daleko u nekom Gospinom prošteništu, ali onda požuri, gonjen gorućom zahvalnošću, k seoskom župniku. Možda mu taj ipak povjeri, tko je njegova plamenita dobrotvorka.

I on ju je našao, i eto joj dao posljednju naknadnu sv. pričest u petak Presv. Srca Isusova i stigao je baš u pravi čas, da svojom svećeničkom molitvom otprati njezinu veliku dušu do prijestolja Vječnoga Oca, do nebeskoga odmarališta na Srcu Isusovu.

A. M.

POSVETI I TI SVOJE PATNJE.

Pred nekoliko mjeseci posla mi Bog jednu kušnju. Nekim nesretnim slučajem radeći u tvornici na stroju odrezala sam si komad dvaju prstiju na desnoj ruci. Bijaše to za me dosta velika kušnja, jer od svoje zarade, koja je ionako mala, morala sam da živim. Ali u toj svojoj nevolji sasma se predadoh providnosti Božjoj, koja zna i najveće zlo da okrene na dobro. Moje boli bile su velike, ali sam ih sjedinila s mukom i smrću božanskog Spasitelja za obraćenje grešnika, osobito za obraćenje jedne duše, za koju sam već dvije godine molila i nagovarala je, da se izmiri s Bogom. Na moje poticaje ta bi osoba odgovarala, da će se isповijediti na smrtnom času. Uzalud sam joj govorila, da nitko, pa ni ona, ne zna, kada će umrijeti.

Moje boli bivale sve veće. A jer je tada bio Veliki tjedan, čutjela sam posebnu utjehu, što sam baš sada imala lijepu priliku, da barem donekle zadovoljim Bogu za svoje grijeha i za grijeha, što mu ih nezahvalnost ljudska danomice nanosi. Prateći u duhu Isusa na goru Kalvariju molila sam: »Ranjeni i prezreni Isuse, molim te za pregorku tvoju muku, oprosti grijeha svima grješnicima, jer nisi trpio i umro radi pravednika, već radi grješnika.

Pošto nisam mogla spavati, postajala je moja molitva neprekidna. Razmatraći o muci Isusovoj posve sam zaboravila svoje tjelesne boli, koje su bile tek kao sitno zrno prama onima, što ih je pretrpio božanski Spasitelj, a još ih i danas trpi njegovo božansko Srce u Presvetom Oltarskom Sakramantu od nezahvalne djece. I Bog je uslišao moju molitvu. Još u Velikom tjednu ona ista osoba, za koju sam napose molila, ispovjedila se i sjedinjena s božanskim Spasiteljem sprovele uskrsne blagdane.

Evo kako su Bogu ugodne i male žrtvice i pomirne molitve. One ublažuju boli božanskoga Srca. Dragi čitatelju, prikaži i ti Isusu sve svoje boli, sjedini ih s njegovim bolima. I što tvoje boli budu veće, to ćeš biti draži Isusu, ako ih podneseš onako, kako je on podnašao svoje.

Z. Z.

SVJETIONIK PRESVETOOG SRCA U PARIZU.

Svaki dan uvečer počima u Parizu na Mučeničkom brdu u crkvi Presv. Srca Isusova noćno klanjanje. Već je skoro pola stoljeća, otkako su plemenite duše počele noću dolaziti u ovo svetište, da se mole Spasitelju za cijeli svijet, osobito za one, koji u Parizu, u modernom Babilonu misle na sve prije nego na Boga i na svoju neumrlu dušu. Kako je lijepo vidjeti ove štovatelje Presv. Srca, gdje u sabranosti provode mirne noćne časove pred prijestoljem svoga nebeskog Kralja!...

Katolici francuski dosjetili se, kako će čitav Pariz upozoriti vanjskim znakom na ovu dirljivu pobožnost, i evo što su učinili.

Cim započne noćno klanjanje, upali se na visokoj crkvenoj kupoli električna žarulja, koja sipa svoje svjetlo na sve strane Pariza. I ona gori sve do ujutro, kad se završava klanjanje. Sam pariški kardinal Verdier prvi je upalio ovo svjetlo.

Čast dosjetljivosti pariških katolika, koja je došla do ovakve misli. Nema niti najmanje sumnje, da će svjetlost, što je električna žarulja širi sa Mučeničkog brda po Parizu, mnogu dušu, koja luta ulicama pariškim u zaboravi na Boga i svoju dušu, privući najboljem Srcu, koje gore u crkvi bije za sve ljude, a u prvom redu za grješnike.

F. M.

SJETI SE BOGA.

U listopadu g. 1925. pratio seljak bogata čovjeka kroz Alpe. Dok su se penjali, pokaza seljak gospodinu hridinu, koja se pred njima dizala i reče:

— Baš kod ove hridine smrznuo se odvažni Casel, glasoviti pratilac alpinaca. Umro je kao pravi kršćanin, na smrti preporučio svoju dušu dragom Bogu.

— Bog?... duša?... prezirno će gospodin. To su luda naklapanja svećenika. Bolje bi bilo da se cim drugim bave nego da vam govore o tim glupostima.

Seljak je medutim šutio. Kad su došli do nekog vrhunca planine, gospodin će sav veseo:

— Prispjeli smo.«

Seljak pristupi k njemu, pak će mu odrješito:

— Ili novac, ili život!

Na te nenadane riječi gospodin se smete, problijedi, sav protrunu od straha.

— Koga da se bojim? nastavi seljak. Ako nema Boga, ako nema duše, onda nema ni kazne, ni pakla.«

Gospodin hoće da ga umiri, pa će ljubezno:

— Zar hoćete da počinitate zločin?«

— Kakav zločin?« odmah će seljak. Ako nema Boga, luka je onaj koji ne učini koji zločin, kad može.

Gospodin u strahu već počeo vaditi novčarku. Kad se je seljak uvjerio, da se je gospodin poštено prestrašio, približi mu se i reče:

— Budite mirni. Ja vjerujem u Boga, zato ga se i bojim, te se klonim svakom zločinu. Ali dobro upamtite: Da nema svećenika, koji nas neprestano uče, da se bojimo dragog Boga, vi biste danas sigurno zaglavili...

Sjeti se Boga, pa ćeš se čuvati zla, na koje te opaka narav mami.

S. D.

»PROROK SVEVISNJEGA«.

Preteća Gospodnji, sveti Ivan Krstitelj, proglašen je prije desetak godina zaštitnikom i novoosnovane župe na Bijelom Brdu u Bosni. Njemu na čast podignuta je i poludrvana kapela, koja se zove župskom crkvom. Ali ta »crkva« jedva da po ličemu zasljužuje ime »kuću Božiju«, ako se iz nje ukloni presv. oltarski Sakramenat i nekoliko svetih slika, što je malo rese.

Riječi sv. Ivana Krstitelja: »Evo Jaganic Božija« čuju se tako često ovde kao i drugdje kod svake sv. pričestvi. Daljne riječi: »Gospodine, nijesam dostojan, da unideš pod krov moj, mogu se protegnuti nesamo na one, koji se u spomenutoj kapeli pričešćuju, već i na samu kapelu. »Dostojna krova« mi ljudi ne možemo dati Jaganicu Božjemu, ali krov, pod kojim se krije Njegovo Veličanstvo na Bijelom Brdu, ne odgovara ni pristojnomu ljudskomu stanu. Zato bi trebalo tu nedoljnost zamijeniti pristojnjom zgradom, koja bi barem donekle sličila crkvici. Nu za današnjih teških okolnosti gotovo je bezizgledno pouzdati se tek u raspoloživa sredstva samih bjelobrdske župljana. Stoga moramo zamoliti i čitatelje ovoga Glasnika, da štogod prinesu za gradnju budućega svetišta.

Sveti zaštitnik pomenute župe, imenjak tolikih čitatelja Glasnika Presv. Srca Isusova ne će zaboraviti ni jednoga darovatelja.

Milodari se šalju na: Župni ured, Bijelo Brdo z. p. Dervenica (Bosna)

HODOČAŠĆE U SVETU ZEMLJU.

Najvažniji dogadjaj u ovoj godini 1931. bit će hodočašće u Svetu Zemlju, kojemu će se, uvjereni smo, pridružiti, tko god iole može. Prvi put ćemo poći s jednim hodočašćem na grob Spasiteljev te pohoditi sva ona mjesta, gdje se On rodio, gdje je živio i naučavao i donio mukom svojom na kriju spas čovječanstvu. Tako ćemo se i mi pridružiti drugim krčanskim narodima, koji svake godine šalju takvo hodočašće u domovinu Spasiteljevu. Ujedno ćemo pohoditi i grob sv. Jeronima, velikog dalmatinskog sveca i zaštitnika književnog Društva sv. Jeronima. Zato je vodstvo tog hodočašća u Svetu Zemlju i preuzeo poseban odbor svetojeronomskih radnika, te time hodočašće stoji u uskoj vezi s Društvom sv. Jeronima, a to je najbolje jamstvo za uspjeh toga hodočašća. A važnost i ugled tom hodočašću daje najviše to, što su se udostojali pokroviteljstvo nad njim preuzeti: preuzvani gospodin Dr. Antun Bauer, hrvatski metropolita, nadbiskup zagrebački i pokrovitelj Društva sv. Jeronima, te preuzvani gospodin o. Rafael Rodić, nadbiskup beogradski i apostolski administrator velikobecskerečki.

Pozivamo dakle sve i svakoga, koga želja vuče, da vidi sveta mjesta Jeruzalem, Betlehem, Nazaret i druga mjesta iz Spasiteljeva života, neka se pridruži ovom hodočašću. Tko zna, kada će se pružiti opet takva prilika. A Svetu Zemlju vidjeti jest svakako jedan od najvećih dogadaja, što ih sebi svaki katolik iole može da zaželi.

Hodočašće polazi iz Zagreba 26. svibnja i traje ukupno 20 dana.

Cijene: III. razred Din 7.900—, II. razred Din 12.500—, I. razred Din 17.500—

U toj je cijeni uračunano: stan, hrana, prevoz željeznicom i parobromom, vožnje autom, prenos prtljage, sve napojnice itd. i to sve od Zagreba pa natrag do Zagreba za cijelo vrijeme putovanja. Piće nije uključeno u ovoj svotu. Na parobrodu dobivaju hodočasnici 4 puta na dan hranu, a na suhom terenu 3 puta. Prijave se primaju samo do 1. travnja 1931.

Uvjeti: Svaki onaj, koji se želi priključiti ovom hodočašću u Svetu Zemlju, treba da pošalje do 1. veljače kaparu Din 2.000—, I. ožujka daljnje Din 2.000—, a 1. travnja mora biti uplaćen cijeli ostali iznos. Poslije 1. travnja se ne će nitko više moci prijaviti, jer moraju sva mjesta na parobrodu biti unaprijed osigurana, pa se niukojem slučaju ne će uvažiti prijave, koje bi stigle poslije 1. travnja. Oni, koji se budu prijavili, poslije 1. veljače, moraju poslati ne samo Din 2.000—, nego do 1. ožujka Din 4.000—, a do 1. travnja cijelu svotu.

Otkaz od sudjelovanja. Ako bi koji hodočasnik iz važnih razloga nakon prijave bio zapriječen te morao odustati od hodočašća, dobiva svoj novac natrag, samo u tom slučaju gubi 10% od položene svote, i to, ako je odjava uslijedila najkasnije do 15. ožujka. Poslije tog roka gubi 50% od uplaćene svote. Ako se tko ne bi uopće odjavio od sudjelovanja, a ne bi se pridružio hodočašću, gubi sav uplaćeni novac, jer iza 1. travnja mora odbor već troškove unapred platiti.

Upozoruje se svaki, da ne zavlači sa prijavom, jer je ovo prvo hodočašće iz naših krajeva, koje polazi u Svetu Zemlju, te kako je interes veoma velik, moglo bi se lako dogoditi, da ne bude primljen, jer je broj mesta na parobrodu točno određen i ograničen. Prijave treba slati na: Odbor za Hodočašće u sv. Zemlju, Zagreb, Trg Kralja Tomislava broj 21.

ZAHVALNICE

NESTALO BOLI U VRATU I GLAVI.

Amerika. Vrat i glava mi tako obolješe, da je liječnik bio ozbiljno zabrinut. Srećom pružila mi dobra ruka Glasnik Srca Isusova. Tu sam čitala, kako ovo predobro Srce pomaže onima, koji ga mole za pomoć. Počela sam sa svojom djeecom devetnicu pred slijedom bož. Srca. Moja pouzdana molitva okružnjena je najljepšim uspjehom. Hvala Presvetom Srcu i nebeskim zagovornicima.

SLOMLJENA RUKA OZDRAVILA.

Francuska. 6. srpnja prošle godine pao sam nesretnim slučajem pod autu, sam tom prilikom slomio lijevu ruku više laktu i već sam izgubio svaku nadu, da će moći ikada što njom raditi. U najvećim mukama zagovorio sam se Srcu Isusovu i nakon dva mjeseca počeo sam rukom raditi. Sada se zahvaljujem na milosti, koju sam primio u najtežim danima mojega života. 1 S.

U STRAHU ZA MAJCIN ŽIVOT.

Hrvatska. Majka mi teško oboli. Meni je bilo da svisnem od straha i bola pri samoj pomisli, da bi umrla. Iako znadem, da se umrijeti moza, iako sam osjećala neodoljivu potrebu, da mi još živi. U teškoj nevolji obratih se s velikim pouzdanjem Presv. Srca Isusovu, Bergrješnoj Djevici i sv. Josipu. Po neizrecivoj dobroti Presv. Srca i mogućih zagovornika uslišana sam, pa mi je zahvalno kličem: Hvala!

A. S.

POMOĆ U TESKOJ BOLESTI.

Podravina. Teško sam se razbolila, te su svi liječnici izgubili nadu, da će ozdraviti. Neki su držali, da imam trbušni tifus. Velika vrućina a i boli никакo nisu popuštale. Uvijek mi je u nevolji i bolesti bilo u pomoći Presv. Srce Isusovo, sv. M. Terezija i sv. Antun. I u ovoj teškoj bolesti utekla sam se svom dušom i srcem njima kao i t Langu. Zavjetovala se, ako ozdravim, da će se zahvaliti u Glasniku Presv. Srca i Naše Gospe Lurdske te ču ih, dok budem živa držati. Molitva mi je uslišana. Z. V.

JOŠTE ZAHVALJUJU BOŽ. SRCU:

Antagon ŠS Ozdravila, dar dol. 1.— Babina Greda JK Za zdravlje dar D. 50. — Brod u S. KK Presv. Srce po zagovoru sv. M. Terezije ozdravilo me od teške bolesti, dar D. 50. — Dalj AŠ Uslišana u velikoj stvari, dar D. 50. —

Demerje BM Za zdravlje dar D. 5. — **Dol. Obreška** Za primljene milosti dar D. 5. — **Dubica MŠ** Kćerkica ozdravila, dar D. 50. — **Duga resa JG** Za milosti dar D. 20. — **Forjanci PE** Ozdravile oči, dar D. 50. — **Francuska IS** Ozdravila slomljena ruka, dar D. fr. 10. — **Gjurjevac JV** Liječnici izgubili nadu, a ja ipak ozdravili uz pomoć Presv. Srca, dar D. 10. — **AV** Po zagovoru sestre Celine dobila svoj novac, dar D. 10. — **Gučeselo MŠ** Braća se lijepo podijeliла i smirila, dar D. 10. — **Hlebine MP** Za uslišanu molbu dar D. 10. — **Hiženica BD** Operacija uspjela, dar D. 50. — **Imotski MR** Ozdravio brat od teške bolesti i moje se prilike poboljšale. — **Ivanjkovo FK** Za uslišanu molbu dar D. 100. — **Jajce MK** Iza trogodišnjeg čekanja dobila mjesto, dar 35. — **Joungstovn JZ** Presv. Srce već me mnogo puta pomoglo u teškoćama, dar dol. 1. — **Kijevo IS** Ozdravio po zagovoru sestre Celine. — **Kiseljak KŽ** Presv. Srce pomoglo me u teškim krijevima. — **Koprivnica FAG** Po zagovoru sv. M. Terezije ozdravio sin. — **Kraljevica FK** Presv. Srce pomoglo me u mnogim kušnjama, napose u bolesti dviju kćerkica, dar D. 30. — **Kruševica SL** Uslišana. — **Lipnik MS** Za zdravlje. — **Lokve FB** Ozdravio sin, dar D. 20. — **Milohnići NK** Za primljene milosti dar D. 10. — **Nuna JL** Muž dobio posla, dar dol. 1. — **Osijak BR** Za zdravlje dar D. 10. — **Pittsburg AS** Za neizbrojne milosti dar dol. 1. — **Podravkoviće AP** Presv. Srce oslobođilo me ljutog neprijatelja, dar D. 10. — **Podravina ŠM** Ozdravila od teške upale pluća i porebrice, dar D. 10. — **Povravač BT** Po zagovoru † Langa uslišana, dar D. 10. — **Postire AS** Za mnoge milosti po zagovoru sv. M. Terezije dar D. 10. — **Rešetari AS** Presv. Srce ozdravilo majku. — **Senj KG** Po zagovoru sv. M. Terezije i † Langa uslišana molba, dar D. 20. — **Solin VC** Dobio dobro mjesto, dar D. 50. — **Split JD** Za sretnu operaciju dar D. 10. — **Struga VZ** Ozdravila od teškog tifusa. — **Sućurac MŠ** Presv. Srce spasilo mi supruga od sigurne smrti, dar D. 20. — **Sunja PD** Za milosti. — **Sušak NP** Majka Božja Tratska pomogla ženi u teškoj bolesti i mene očuvala od očaja. — **Sv. Nedjelja JT** Za milosti. — **Šestine MH** Za sretan porod dar D. 50. — **Varaždin RB** Za milosti dar D. 50. — **Virovitica VN** Za mnoge milosti. — **Vrnično SF** Uslišane molbe, dar D. 25. — **Zagreb LjC** Dobio jeftin stan, dar D. 25. — **TC** Dva grijesnika, za koje sam molila, ispovjedili se na smrtnom času. — **ŠE** Presv. Srce po zagovoru nebeske Majke povratilo zdravlje staroj majci i sklonulo je na ispovijed i pričest, dar D. 30. — **LjP** Za primljene milosti dar D. 50. — **AGj** Presv. Srce po zagovoru nebeskih pomoćnika iskazalo mi mnoge milosti, a napose ozdravilo mi kćerku, dar D. 100. — **KU** Majka ozdravila i ja sretno položila ispit, dar D. 50. — **BB** Za pomoć u naukama dar D. 10. — **ZH** Po zagovoru Svih Svetih i duša u Čistilištu ozdravila. — **KK** Presv. Srce pomoglo me često te obećajem, da će njegov Glasnik držati, dok sam živa. — **RJ** Presv. Srce očuvalo mi dijete od očite smrti, dar D. 100. — **KI** Za milosti po zagovoru nebeskih zaštitnika.

VIJESTI

Pločice-Konavli. Od 21.—26. oktobra 1930. držao je o. V. Michieli D. I. misije u ovoj župi. Uspjeh bio izvanredan, premda je vrijeme bilo sasvim slabo. Osnovala se Vojska Srca Isusova, koja obuhvaća čitavu obitelj: Djeca, mladići, djevojke, muževi i žene. Školska djeca iz četiri osnovne škole stupila su u podmladak Vojske Srca Isusova. Mladić ima u društvu 51. Djevojačko društvo, koje je i prije opstjalo, proširilo se i preuređilo.

Misije su se svršile s velebnom procesijom, u kojoj se nosio kip Srca Isusova. Kako je na taj dan padala svečanost Krista Kralja, bilo je dirljivo slušati završetak, kad je čitavi narod zapjevao »Do nebesa« i »Hoćemo Boga«.

Neka je slava Presv. Srcu, koje je izlilo tolike milosti, a oduševljenje naroda neka bude uz božansku nagradu zahvala ocu misionaru.

Ivo Grbić, upr. župe.

Pločice, Konavli: Djev. društvo S. I.

Križevci. Blagdan Krista Kralja bio je prošle godine vrlo svećano proslavljen u našoj župnoj crkvi. Toga dana slavila je naša »Vojска Srca Isusova proti psovci« veliko slavlje: blagoslov svojega društvenog barjaka. Barjak je od teške predratne rips svile i atlasa; s jedne strane na bijelom križu u crvenom polju stoji slika Srca Isusova, a s druge strane na bijelom križu u plavom polju stoji krasan grb križevački. Sliku Srca Isusova ujedno kao Krista Kralja izradila nam je prema našem modelu francuska tvrdka Charvet iz Lione, brzo, lijepo i jefitino. Ostale radove na barjaku izradila je s velikim marom razumijevanjem besplatno naša sugrađanka gdica Milka Uršić. Na barjaku je

Križevci: Vojска Srca Isusova proti psovci.

mnogo radio i predsjednik našega društva g. Dragutin Pizek.

Blagoslov barjaka obavljen je vrlo svećano. Najprije je bila svećana sveta misa s asistencijom. Pod Misom pjevalo je naš crkveni zbor uz pratnju orkestra gradske glazbe Stehljeovu 4. glasnu misu: Salve Regina. Pod svetom misom pristupili su svi članovi Vojiske sv. pričestiti, što je osobito djelovalo na sve prisutne. Poslije Mise govorio je o. Buljan, Isusovac iz Zagreba prigodni govor, nakon kojeg se obavila propisana posveta Presv. Srcu Isusovu, Na-

pokon je presvij. g. Dr. Dionizije Njaradi blagoslovio naš barjak, zabio u nj prvi čavao i predao ga kumi. Kuma gđa Ljubica Kobašević opet uz par značajnih riječi uručila je barjak našem drušvenom barjaktaru. Osim članova našeg društva i brojnoga naroda, koji je unatoč lošega vremena pohrlio na ovu svećanost, prisustvovali su blagoslovu zastupnici vlasti i svih mješovitih društava, a mnogi su od njih iz simpatija prema svrši našega društva zabilježili čavao na naš barjak. Svećanost je trajala puna dva sata.

Dao Bog da ovaj stijeg uneše još više života u naše društvo, da ovo svojim radom proti psovke što uspješnije proširi slavu Kristovu i što prije uništi tu sramotu našega naroda.

Upravitelj.

Brbinj, Dugi otok. Naš dobar župnik don Srećko Pavić oduševio nas je za dvije lijepo pobožnosti: za pobožnost spram presv. Srca Isusova i spram sv. Male Terezije. Njegovim smo nastojanjem već prije nabavili kip mile svetice, a ove godine nabavismo kip Presv. Srca, koji se blagoslovio na svetkovinu Krsta Kralja. Poslije podne istog dana obavila se posveta Presv. Srcu Isusovu. Ovoga dana nećemo nikada zaboraviti, tako nam se duboko usjekao u dušu i srce. Za ove svećanosti primljeno je i novih članica u naše društvo. — Ali iza radosti eto za nas i teške žalosti: Omiljeni naš voda i župnik mora se dijeliti od nas i po biskupovoj odrebi preuzeti drugu župu. Ova nas se vijest sviju bolno dojmila. Kad nam je to za propovijedj javio, počeli smo na glas plakati. I g. župnik bio je vrlo ganut, pa nam za propovijedi nije mogao izreći ni polovinu onoga, što nam je htio na rastanku da rekne. Poseban govor i blagoslov držao je nama članicama Djev. društva. Na dan njegova rastanka sve su članice prikazale sv. pričest za svoga dobrog upravitelja. Neka mu dragi Bog naplati obilno sve, što je učinio za našu župu.

Kristina Kaleb, glavarica.

K N J I G E :

Almanah »Sel o grad« III. god. urednik prof. Petar Grgec, izšao je i raspačava se. Almanah je dotjeraniji nego lanske godine i sadržaj mu je obilniji. U beletrističkom su dijelu pored mnogih pjesama izlaže pripovijesti i crticu Nedjeljka Subotića, dra Ilije Jakovljevića, Valtazara Vijolića, Štefe Jurkića, fra Luje Plepela i Željka T. Đaće. U poučnom su dijelu zastupani: dr. Hijacint o. Bošković raspravom »Katolički umjetnik«, dr. Ivan Delalle raspravom o portalu trogirske katedrale, dr. Božidar Širola raspravom o velikom zagrebačkom kantalu iz 18. stoljeća, o. Urban Talija raspravom o sv. Augustinu, dr. fra Oton Knežević esejem o sv. Franji, Ljubomir Durić raspravom o hrvatskim umjetnim bratstvima i Petar Grgec studijom o hrvatskom euharistijskom pješništvu od najstarijih vremena do danas. Listak je isto tako vrlo zanimiv. Dr Matulić piše o polemici Francuza Massina s Nijemcem Spenglerom, Petar Grgec o dvadeset godišnjici Marakovićeva »Nova Života«, Ljubomir Durić o starohrvatskoj umjetnosti itd. Cijena je almanahu Din 20.— (poštarina Din 2.—). Naručuje se kod uprave Društva sv. Jeronima, Zagreb, Trg Kralja Tomislava 21.

»Razgovor ugodni« zabavni kalendar za g. 1931. Izdanje Knjižnice Dobrih Romana, urednik dr Josip Andrić, izšao je i već se raspačava uz cijenu od Din 10.— (za pretplatnike Knjižnice i »Obitelji« Din 7.—). Uz kalendar vrlo vrlo je ukusno ureden slikovni kalendar, kojeg je izradila grafičarka Z. Sertić, tako da je za svaki dan u godini načinjena sličica odnosnoga blagdana, sveca ili simbola. Iz sadržaja ističemo originalne radnje »Hadži Mehö« od A. Matašovića, s izvornim ilustracijama A. Krizmanić, Lendićevu novelu »Daj meni, ja ču...« takoder s ilustracijama, Padovanovu »Zaručnica bez ruke«, Dujmovićevu »Pod starom lipom«, Kordićevu »Zakletva«, Orlickinu »Ljubav lijepi Anice« itd. Uz ove izvorne pripovijesti ima lijep izbor prevedenih, i mnoštvo zabavno poučnih svaštica. Kalendar je ukusno ukršten slikama većinom najnovijih slika naših domaćih umjetnika. Naručuje se kod Knjižnice Dobrih Romana, Zagreb, Trg Kralja Tomislava 21.

Ivan J. Maračić, Život i nauka Isusa Krista, razmatranja za sve dane u godini Duše, koje žele, da se što više dignu do Boga, moraju razmatrati. Razmatranje otvara oči našoj duši. Što tko više i bolje razmatra, to

su oči njegove duše dalekovidnije. Moramo biti zahvalni preč. g. I. Maratiću, što nam je svojim prijevodom Avancinijevih razmatranja uvelike pomogao u ovom duševnom poslu. Razmatranja su kratka, ali puna svetih misli. Na početku knjige daje se i naputak, kako valja razmatrati. Toplo preporučamo ne samo redovničkim, već i svjetovnim osobama. Cijena D. 40. Narudžbe prima: Uprava Glasnika Srca Isusova, Zagreb, I. 147.

»Christlicher Volkskalender« za 1931., knjiga od 212 stranica oktav format, u ovom svom osmom godištu naročito bogat sadržajem i ilustracijama, može se kao jedini katolički kalendar na njemačkom jeziku u državi najtoplje preporučiti. Uredilo ga je i izdalo uredništvo poznatog tjednika »Christlicher Volkszeitung« u Osijeku I. Strossmayerova ulica 21. Prodajna cijena kalendara je 10.— dinara, s poštarinom 11 dinara. Na svakih 4 komada dobiva se 1 komad besplatno!

DAROVI U STUDENOM 1930.

Za Mise: Beechwood M2 Dol. 1— Djakovo AB 100 Feričanci MB 20 Hrvatska NN 50 Jajce AS 60 MK 20 Milwaukee Wis. JF Dol. 1— Numa Jova JL Dol. 1— Plaški AM 50 Torjanci EP 50.

Za Svetište S. L: Dalj AS 50 Hrženica GB 30 Koprivnica VM 10 Pittsburgh Pa. JS Dol. 3— Split DJ 10 Vel. Pomočin FV 10 Vinično SF 25 Zagreb BB 10 MB 10 MN 35 SE 30.

U čast Srca Isusova: Brod n/K. PP 30 Brod Mor. RŠ 10 Brod n/S. 30 Demerje BM 5 Đužuša NN 10 Dol. Obreška SM 5 Drenovci LK 100 Dugareša JG 20 Escanaba Mich. PŠ Do. 1— Grčeselo MŠ 10 Hlebine MP 10 Hrvatska SV 10 Ivanić grad ŠS 50 Mali Bukovac MŠ 10 Mrkopalj NN 50 Norris AP Dol. 1— Numa Jova JL Dol. 1— Osijek BR 10 Pittsburgh Pa. AS Dol. 1— Prellog BO 10 Svet. Miletić SM 20 Varaždin ŠB 50 Volentigney Doubs IS Fr. 10 Vrbica OI 20 Vukovar AŠ 50 Zagreb AM 5 IG 50 KB 50 LC 25 LP 50 TP 50.

U čast Majci Božjoj i sv. Tereziji M. L: Belišće EB 30.

Za rasir. Glasnika S. L: Antonagon ŠŠ Dol. 1— Babina Greda JK 10 Gjurjevac AV 10 JV 10 Youngstown O. JZ Dol. 1— Ist LK 30 Ivankovo TK 100 Kaštel Sućurac MS 20 Kraljevica FK 30 Milohnič NK 10 Pittsburgh Pa. AS Dol. 1:50 Postire AS 10 Subotica MR 100 Sušak SM 10 Šestine MH 10 Šestine MH 50 Šumarija JB 20 Tuzla RH 5 Varaždin MH 13 Var. Toplice NN 15 Zagreb AG 10 BB 10 BS 5 NB 20 PKM 385 RE 20 RK 10.

Za kruh sv. Antuna: Cetinje ZBA 30 Dubica Hrv. MŠ 50 Jajce MK 10 Lorain Ohio KR Dol. 1— Solin VC 50.

Za Novicijat D. L: Split MG 20.

Za Malo sjemenište D. L: A. M. u D. 600 D. i mnogo korisnih stvari: A. Č. 300 i rublje. L. I. 300. M. A. Š. 50 NN 300. Razne kongregacije: 500. 600 800 i 3 velika paketa korisnih stvari.

Za novi Hram u Jeruzalemu: Bakar TM 10.

Za Dom bisk. Langi: Jajce MK 5 Krasica FK 30 Senj KG 20.

Za Dom sv. Terezije Vrhovec: MV 40.

Za gradnju Crkve sv. Antuna Sv. Duh: Požega JM 100 KP 50.

Za našu Tetku: Split MG 50.

Za Afričke Misije: Orahovica VG 50. —

Za naše Misijonare O. Mesarića i braču Vizjak: Bakar TM sabrala 20 Hrženica GB 20 Jaska PK 100 Koprivnica SP 100 Lombarda PJ 10 Split MG 20 St. Louis Mo. NN Dol. 3— Valun AŠ sakupila lira 66.— Zagreb AT 11 MZ 10.

Za otkup i krštenje poganske djece: Brookfield Ill. BC Dol. 15.— AC Dol. 5.—

Za otkup i pokrštenje crnačkog dječaka na ime Ivica: Drenovci EV 100

«Glasnik Srca Isusova» izlazi svaki mjesec (12 puta na godinu) na 32 stranice.

Urednik Filip Mašić D. L.

Vlasnik Kolegij Družbe Isusove u Zagrebu — A. Albrević D. I.

Tiskom »Glasnika Srca Isusova« — K. Grimm D. I.

GLASNIK SRCA ISUSOVA

God. 40.

Ožujak 1931.

Br. 3.

PAPIN ZAMJENIK BLAGOSLIVLJE I PREPORUČA NAŠ GLASNIK.

Velečasni oče!

Beograd 5. veljače 1931.

Katolici, koji pišu o vjerskim istinama, moraju tako tumačiti božanski nauk, da se njima mogu primijeniti riječi sv. Ivana evanđeliste: »Ovo je pisano, da vjerujete, da je Isus Sin Božji i da vjerujući imate život u imenu njegovu.« Iv. 20, 30. No sve ono, što je Božje i što se na Boga odnosi, sadržano je u ljubavi, kao što to sam Isus ističe u evanđelju, kad veli: »Kao što je Otec mene ljubio, i ja sam vas ljubio. Ostanite u ljubavi mojoj! Ako uzdržite zapovijedi moje, ostat ćete u ljubavi mojoj.« Iv. 15, 9—10. Dakle ljubav vječnog Oca, ljubav jedinorodenog Sina Isusa Krista, ljubav ljudi spram Isusa djelima dokazana: to je eto beskonačni lanac ljubavi, što spaja nebo sa zemljom.

Nastojanje sv. Crkve, da svijet upozna Presveto Srce Isusovo, da mu se klanja, da ga štuje, nema druge svrhe osim da neizmijernu ljubav Otkupitelja našeg proslavi i da ljude potakne na ljubav spram Isusa, u komu je život, spas i uskrsnuće naše.

Budući da Glasnik Srca Isusova ide jedino za tim, da u duhu evanđelja, što ga Crkva katolička čuva i tumači, štovanje Srca Isusova, izvora svake istine i sreće što više proširi, od svega srca preporučamo Glasnik svim vjernicima. Blagoslovjeni oni, koji pišu u ovom Glasniku, blagoslovjeni, koji ga pobožno čitaju!

† HERMENEGILDO PELLEGRINETTI
Apostolski nuncij.

KATOLIČKA AKCIJA.

Nakana Apostolstva molitve u ožujku blagoslovljena od Sv. Oca.

Da se kršćanska vjera odmah ispočetka raširila gotovo po tada čitavom poznatom svijetu, ima se uz osobitu pomoć Božju i revno djelovanje apostola pripisati i apostolskom djelovanju svjetovnjaka, muškaraca i žena. Već sv. Pavao spominje svoje svjetovne pomagače. Znamo, da su na pr. ropkinje i robovi predobivali za vjeru Isusovu svoje gospodare. A i gospodari djelovali su na svoje robe. Apostolska revnost raditi za vjeru Isusovu, za carstvo Božje, prožimala je nesamo biskupe i svećenike nego i kršćane svjetovnjake. Taj apostolski duh nije nikad zamr'o u Crkvi Božjoj. Samo što je nekad jače plamsao, a nekad slabije. Kad je jače planuo, onda vidimo, kako su mnogi i mnogi ostavliali dom i rod svoj i išli u daleke strane krajeve propovijedati Krista. Danas se prilično radi za misije. I u našim se krajevima, hvala Bogu, probudio smisao za misijski rad. Pa kako se osobito današnji sv. Otac Pijo XI. zagrijavao za raširenje svete vjere među poganimi, zovemo ga Misijski Papa. Ali taj isti Papa gleda, kako i mnogi kršćani postaju pogani. Već ima i kršćanskih roditelja, koji ne daju ni krstiti svoje djece. A drugi su kršćani istina kršteni, ali je njihov život: njihovo mišljenje, osjećanje, htijenje, djelovanje sa svim neznačajko. I te kršćane treba opet učiniti uistinu kršćanima. Da se to postigne, nedostaju zato svećenici: bilo stoga, što ih nema dovoljno; bilo opet zato, što ih ti izrođeni kršćani ne će nikako da prime. Na taj posao moraju se dati i svjetovnjaci, kako su se uvijek i davali svi oni, koji su ljubili Gospodina Isusa Krista. Ovo djelovanje svjetovnjaka za kraljevstvo Božje pod vodstvom i nadzorom onih, koje je postavio Duh Sveti ravnati Crkvom Božjom, t. j. biskupa s Papom na čelu, zovu Pape dvadesetoga vijeka Katoličkom Akcijom. Ta je Katolička Akcija osobita briga misijskog Pape Pija XI. Zato ga zovemo i Papom Katoličke Akcije.

Katolička Akcija ima i svojih svojstava, oznaka, po kojima je poznajemo, da je ona prava onakova, kakova treba biti po volji Božjoj. Katolička je akcija u prvom redu i nada sve religijska, vjerska akcija. Ne ide ni za kakvom drugim ciljevima, nego samo za tim, da duše ljudske predobije, oduševi, da život svoj orivatni i javni udese po načelima Kristovima. Drugim riječima: Katoličkoj je Akciji svrha da zamrle, mlake, nehaine, polovične kršćane onet učni živim, revnim, oduševljenim, potpunim kršćanima. Ljudi se Katoličke Akcije ne zadovoljavaju samo svojom ličnom dobrotom, nego hoće da budu, rekao bi socijalno (društveno) dobri. To je Pijo XI. rekao 1925. lombardijskim bodočasnicima: »Treba da postanete bolji, ali nesamo za sebe bolji, pobožni, vjerni, rimski, pa-

HERMENEGILDO PELLEGRINETTI, Apostolski nuncij kod nas.

pinski, nego bolji za svakoga: apostoli! To je, što Crkva od vas očekuje, da budete apostoli, apostoli riječju, apostoli bodenjem, apostoli obranom, ako zatreba, nada sve apostoli molitvom, što može svak biti, i apostoli primjerom, što svatko može i mora biti.«

Kako se od ljudi Katoličke Akcije, kako otoič spomenusmo, zahtijeva, da rade za druge, ne smiju ipak na sebe zaboraviti. Stavviše, najprije će sebe učiniti onakovima, kakovima treba da druge načini. Nitko ne može dati onoga, čega sam nema. Zato tko hoće drugoga učiniti dobrim, revnim kršćaninom, oduševljenim za Krista i njegovu svetu katoličku Crkvu, mora najprije biti sam takav kršćanin. Inače ne ide ili ide vrlo slabo. Samo onaj, koji sam ima u duši kraljevstvo Božje; samo onaj, koji žarko ljubi Zaručnicu Isusovu, naročito sv. Oca Papu, samo taj će vrijediti u Katoličkoj Akciji!

Radeći u Katoličkoj Akciji imamo one slušati, kojima je Isus Krist rekao: »Tko vas sluša, mene sluša; i tko vas prezire, mene prezire.« I opet: »Ako lidi Crkve ne posluša, neka ti bude kao neznačajac i carinik.«

Sv. Otac Pijo XI. preporučuje Katoličkoj Akciji osobito
oko obuke i odgoje mladeži: »Sve ono, što vjernici čine, da za svoju djecu promiču i brane katoličku školu, jest djelo istinski vjersko i zato najglavnija zadaća Katoličke Akcije. Stoga su, osobito draga Našem očinskom srcu i vrijedna velike hrabale ona udruženja, koja se u raznim narodima s tolikom gđorljivosti briju za to nužno djelo. Zato katolici bilo kojega naroda na svijetu briju se za katoličku školu svoje djece — neka bude glasno proglašeno i neka dobro razumiju i priznaju svi — ne čine stranačkoga političkog djela nego vjersko djelo, koje im neotklonjivo nalaže njihova savjest. I tako radeći ne namjeravaju time, da svoju djecu odijele od narodnoga tijela i duha, nego pače hoće, da je odgoje za narod na način, koji je najsavršeniji i koji najviše pridonosi narodnomu napretku, jer je dobar katolik upravo snagom katoličke nauke i najbolji gradanin, koji ljubi svoju domovinu i vjerno je podložan gradanskoj vlasti, bila ona postavljena u kojigod zakoniti oblik vladavine.«

Otud, što je Katolička Akcija rad za carstvo Božje i njegove probiti, već samo sobom izlazi, da ona ne može biti stranačko-politička. Istina, ona traži i mora tražiti, da se i politika ne smije protiviti zakonima Božjim ili crkvenima, ali se Katolička Akcija ne može izgubiti u nekom određenom stranačkom poimanju politike. To su Pape i izrijekom nebrojeno puta istakle. Tako na pr. Pijo XI piše francuskom generalu de Castelnau-u o »Katoličkom narodnom udruženju za obranu katoličkih interesa« ovako: »Sveti se Otac pouzdaje, da će revni članovi Udruženja sve više nastojati da vjerno izvrše upute, što ih je on sam, po primjeru svojih časnih prethodnika dao Katoličkoj Akciji, kojoj valja vjernike organizirati, te oni pod vodstvom svojih dušobrižnika porade oko obrazovanja svoje savjesti i obnove kršćanski duh u društvu, izvan svake stranke i nad svakom strankom.«

Bude li Katolička Akcija radila u duhu Papinskih naputaka, bit će ujedno veza među drugim udruženjima katolikâ. Pa će onda

katolici u modernim svojim duhovnim bojevima biti dobro uređena vojska, koja će pod vodstvom vrhovne glave sv. Crkve i umjeti da izvojuje pobjede Gospodnje.

Za Katoličku Akciju izvrsno spremaju katolike Duhovne vježbe dajući im ispravna načela, jačajući njihovu volju i uređujući im čuvstva.

Dao Bog, da se na nama ispune one riječi sv. Oca Pija XI., što ih je rekao pozdravljajući hrvatsku omladinsku organizaciju: »Mi smo uvjereni, da ste oduševljeni za onu Katoličku Akciju, od koje mi sve očekujemo za preporod pojedinaca, obitelji, društva i cijelog svijeta. Katolička je Akcija apostolat svjetovnjačka, koji potpomažu apostolat klera i biskupa.«

Bogoljub Stričić, D. I.

JSKA NAKANA U OŽUJKU.

Skandinavske zemlje.

~~Skandinavske~~ zemlje ubrajamo Švedsku, Norvešku, Dansku i Islandiju. U ovim zemljama stanuje 12 milijuna besmrtnih duša, a samo ih 28 hiljada pripada pravoj vjeri Isusovoj. Nisu to doduše pogani, već kršćani, ali moramo se za njih moliti, da se opet povrate sv. Crkvi, kojoj su pripadali njihovi davnii predci. A da naše molitve budu što uspješnije, sjedinimo ih s molitvama svetaca ovih zemalja. Odavle je sv. Ansgar, koji je živio u 9. stoljeću. Odavle su i dvojica Olava iz desetog, sv. Kralj Kanut iz jedanaestog, sv. Erik iz dvanaestog, sv. Brigita i njezina kćerka sv. Katarina iz četrnaestog stoljeća. Ne spominjem drugih. Ovdje su nekad živjeli brojni i revni katolici, koji su slali svoje misijonare, da predobiju za Isusa i druge narode.

Silom uveo je ovamo protestantsku vjeru g. 1527. Gustav Vasa. I od onog vremena katolička je vjera sve više opadala. Međutim u novije doba katolici u nekim predjelima preotimaju sve više maha. Nije se ni čuditi tomu porastu, ako ne zaboravimo, da je svuda iz mučeničke krvi načolje prokljalo sjeme pravih vjernika Kristovih. Na početku ovoga stoljeća zakoni su državni postali spram katolika malko mekši, pa se katolici odmah stali znatno množiti. Tako u Danskoj nije bilo više od 9821 katolika, a danas ih je oko 30 000. Ugleđ katolicima danskim diglo je obraćenje mnogih uglednih muževa, među kojima je i poznati pisac Ivan Jörgerßen. U drugim skandinavskim zemljama slabije napreduje katolička vjera. Tako u Švedskoj od 5 milijuna 600 tisuća stanovnika, nema katolika više od 3.000. Ovdje još postoji državni zakon koji brani prelaz na katoličku vjeru, ako tko još nije navršio 21 godinu i luteranskog pastora dvaput obavijestio o svojoj namjeri. U Norveškoj ima više vjerske slobode, ali uza sve to od 2 milijuna 500 tisuća cijelokupnog stanovništva ne otpada na kato-

like više od 2.600. U Islandiji ima samo 300 katolika, a svega 94.600 stanovnika.

Molimo se, da Isus u ovim zemljama nesamo čuva svoje pristaše, već zalatalu djecu čim prije dovede na pravi put.

S NATPASTIROM!

Dvadeset godina proživjeti s brigom u glavi za 1.660.000 duša, to nije mala stvar. Kad je ta briga prava borba za život tih duša, onda je pravo junaštvo izdržati u toj borbi. Uspije li pak u borbi duše još i unaprijediti, syjesnjima i kreposnjima učiniti, onda je takovih 20 godina osobiti dar Božji za te duše i za *onoga*, koji se skrbi za njih. Za takav dar zahvaljuje miloj Providnosti Preuzvišeni gospodin na d b i s k u p D r. A n t u n B a u e r, zahvaljuje s njim zagrebačka nadbiskupija, zahvaljuje čitav hrvatski narod. 29. siječnja ove godine navršilo se punih 20 godina, što je on bio u Rimu posvećen za nadbiskupa a spomen na to slavimo sa navršenom 75-godišnjicom prezaslužnoga njegova života.

Pred Bogom su ljudi, službe, rad i uspjesi to više vrijedni, što se više približuju Sinu njegovu »u komu je htio, da stanuje sva punina i po njemu da pomiri sve sa sobom«. Kološ. 1, 19. Preko biskupa kao nasljednika apostolskih dolazi punina i pomirenje u duše, i to je biskupima prva briga. Svaki svećenik izmiruje duše s Bogom i skrbi se za njihov napredak, ali on to može tek po biskupu i biskup to čini po njemu. Biskup crpi iz Srca Isusova »mira i pomirenja našega« i dijeli to kroz svećenike narodu. Zato i jest biskup po službi svojoj najbliži Srcu Isusovu, i u što većoj mjeri on to pomirenje prima i dijeli, toliko je i veći pred Isusom i Ocem njegovim.

Bog Gospodin je volio — veli sv. Augustin — da rade od zla čini dobro, nego da ljudima uzme slobodu, kojom se mogu odlučiti za zlo. Ta sloboda je Bogu tako lijepta, te rade šalje Sina svoga na križ, da popravi njezine pogreške, nego li da uništi tu slobodu. I sav posao Božji oko uzgoja židovskoga naroda do Isusa, i sav posao Isusov u otkupljenju ljudskoga roda, i sav posao Crkve Isusove u nastavljanju posla Isusova — nije drugo, nego popravljanje zloraba slobode, izmirivanja onog bojovnog stava što ga uzeli ljudi prema Bogu Gospodinu svomu. Zato naš Natpastir pred Bogom kao i Apostol najprije o k a j a v a zdržujući patnje svoje s Kristovima kao nadopunjak za njemu povjereni dijeliti tijela Kristova (Kološ. 1, 24.). U narodu on tu nesreću od grijeha popravlja kao Veliki Svećenik žrtvama, klanjanjem i štovanjem Euharistije; pomažući i dižući društva, koja će zablude naroda ispraviti; osnivajući sirotišta, jer će »djelotvornom ljubavi pokriti mnoštvo grijeha« (1. Petr. 4, 8.) naroda svoga.

Krivo shvaćenu slobodu on će o p l e m e n i t i i na dobro okrenuti temeljitim vjerskom prosvjetom, poukom i uzgojem na-

roda po novom svećenstvu. Zato se odriče mnogih stvari, e da podigne troškom od gotovo 40 milijuna sjemenište za svećenički potnadak. Zato sazivlje i starije svećenstvo svoje g. 1925. na zborovanje u prвostolnu crkvu, gdje tri dana vijeća i proglašuje nove zakone, kako će i samo svećenstvo u trajnom miru s Bogom živjeti i narodu svome taj mir osigurati.

Dizali se u ovo 20 godina ljudi, koji su htjeli biti veliki, kako ono u doba Makabejaca neki Azarija i Josip, ali se i ovđe pokazalo, da »nisu bili od onih muževa, po kojima je trebalo da dode spasenje narodu« (1. Mak. 5, 62.). Prešlo je za jednim takovim i neko 2000 duša otpalo od prave Crkve Isusove, ali je **z a t o u c i j e l o m o s t a l o m n a r o d u p o r a s l a -- p r i v r ž e n o s t s v . O c u P a p i i N a t p a s t i r i m a ,** -- pa nam i opet preko njih živje i bujnije pritjeće »punina Kristova«. Danas katolici puno više cijene svoju Crkvu nego prije 20 godina; puno više primaju njezine sakramente; mnogi i puno više žrtvuje za svetu vjeru nego prije.

Najveći pak dokaz duhovnog napretka našega naroda jest, što svoje teške kušnje u općoj gospodarskoj nevolji snosi tako mirno i Bogu odano; što utjehu i pomoć traži u molitvi, pobožnosti Srcu Isusovu i sve češćoj Pričesti. Kako je sjajan dokaz tomu pružio veliki euharistijski kongres u Zagrebu! **N a o d o k o I s u s a ! N j e g a s l u š a , s N j i m s e p o m i r u j e , o d n j e g a p r i m a s n a g u z a n o v i ž i v o t !** Kako krasan plod pastirskega rada našega Natpastira »u stadu, gdje ga Duh Sveti postavio, da upravlja crkvom Božjom.« Djela 20, 28.

U istoj poslanici Kološanima, gdje sv. Pavao tako uvišeno govori o pomirenju s Bogom po Isusu kroz biskupe, malo dalje u glavi trećoj opominje sve: »I mir Kristov neka gospoduje u srci-

Fot. Tonka

DR. ANTE BAUER, hrvatski metropolita.

ma vašim, na koji ste pozvani u jednomete tijelu — a zato, dodaje Apostol »i zahvalni budite!«

Zahvalni Gospodinu, što nam je dao i uzdržao takova Nastastira; zahvalni Natpastiru za njegovu ljubav i žrtve, kojima nam dijeli puninu života Kristova. Taj mir i život cijeniti, čuvati i drugoj ga braći dijeliti, to će biti naša najbolja zahvalnost.

J. Vrbanek D. I.

TRI DANA RAJA NA ZEMLJI.

Hoćeš li proživjeti tri dana raja na zemlji?

Jedan, koji je sam iskusio, veli: »Obavi zatvorene duhovne vježbe, pa ćeš to doživjeti.«

Kako se to obavljaju duhovne vježbe?

Odeš u Dom duhovnih vježbi u Zagrebu, pa ti onda duša u samoći s Bogom razgovara.

O čemu se vodi razgovor?

O najvažnijem pitanju: kako da obnoviš život po volji Božjoj? S njime urediš račune za prošlost i spremiš se za budućnost.

Zar se to ne može i kod kuće učiniti?

Brige svagdanjeg života odviše zaokupljaju dušu, pa teško i Očenaš sabrano izmoliš, a kako da po volji Božjoj središ sav svoj prošli i budući život.

Križari iz Zagreba na duh. vježbama
na Jordanovcu 3.—7. 1. 1931.

Križari akademici na dub. vježbama
na Jordanovcu 2. 12. 1930.

A kako se to može u Domu laglje?

1. Ondje si u potpunoj tišini sabraniji pa laglje čuješ glas Božji i glas savjesti svoje. »Odvest ću dušu u samoću i ondje joj govoriti k srcu,« reče sam Bog proroku Oseji 2, 14.

2. U Domu nadeš iskusne duhovne vođe, koji ti u ime Crkve tunaće volju Božju i mogu te svjetovati.

3. Tamo se odmah počneš vježbati, kako ćeš kreposnije živjeti.

Zašto se veli »zatvorene« duhovne vježbe?

Jer se čovjek sam drage volje zatvori, te više dana ne izlazi i ni s kim ne razgovara, već se samo vježba, da misli, želi i radi, kako Bog hoće.

Nije li to preteško za obične ljudi?

Nipošto, jer su predavanja, razmišljanja, pobožnosti i druge vježbe tako lijepo isprekidane odmorom, okreponom i spavanjem, da dani čudnovato brzo prolaze.

Kako djeluje vježbanje na čovjeka?

1. Razbistri mu pogled u život, da shvati, čemu zapravo živi i kako da se snade u teškim svojim prilikama.

2. Duh mu ojača, da se oslobođi grijeha i strasti, pa se osjeća vedar i radostan kao dijete Božje.

Da li je taj uspjeh duh. vježbi i trajan?

Jest, što veledušnije se čovjek odazivlje milosti, to veći i trajniji su plodovi ovih vježbi. U njima se redovito dogadaju velika obraćenja, i ljudi se posvema promijene na bolje.

Otkad se obavljaju ovakove duhovne vježbe?

Već od davnine; no ovaj način, kako se sada obavljaju većinom u Domovima, uveo je sv. Ignacije Lojolski, pa je njega i sv. Otac Pijo XI. proglašio zaštitnikom duhovnih vježba.

Što veli sveta Crkva o takovim vježbama?

Vrlo ih hvali i preporuča svim staležima. Papa Pijo XI. veli: »U njima se krije upravo čudesna moć, da donese ljudima mir i da ih uzdigne do sveta života.« »Zato živo želimo, da se što većma prošire, a Domova da bude što više i da bujno cvatu.«

Kako se ljudi odazivlju toj želji?

Svi katolički narodi dižu Domove. Katoličkih Holandeza ima samo 2 i $\frac{1}{2}$ milijuna, pa imaju već 14 Domova; u Njemačkoj je g. 1930. obavilo zatvorene duh. vježbe preko od 100 tisuća osoba.

Imamo li i mi Hrvati takav Dom?

Imamo štoviše dva u Zagrebu. Jedan su sagradili Isusovci na Jordanovcu br. 110. za muške; drugi Sestre Sv. Križa na Vrhovcu br. 43. za ženske. U svakom može u isti mah obaviti vježbe po 40 učesnika.

Dolaze li što katolici obavljati vježbe?

Odmah u prvih nekoliko mjeseci obavilo je u 14 tečajeva više od 300 ljudi duhovne vježbe. Sam zagrebački nadbiskup Dr. A. Bauer obavio ih je prvi sa svojim pomoćnim biskupom Dr. D. Premušem i 15 svećenika.

Može li svatko obaviti vježbe?

Jest: učeni i neuki, gospoda i seljaci, bogataši i radnici, svaki u svom tečaju, koji je za njegov stalež oglašen.

Gdje se to oglašuje?

Svim župnicima poslani su oglasi tečajeva, da ih oglase narodu i stave na crkvena vrata. A oglašuju se pojedini tečajevi i u katoličkim listovima. Svatko neka odabere tečaj za sebe, neka uštedi za trošak i neka se upravi Doma javi što prije, da osigura mjesto.

Koliko treba platiti za trošak?

Za trošak stana i opskrbe za cijeli tečaj od 3 i $\frac{1}{2}$ dana treba sada platiti 120 dinara.

Kako bi mogli i siromašniji do toga doći?

Katolička društva treba da s posebnim prinosima šalju redom svoje članove, tako će svi doći na red, a nitko ne će osjetiti izdatka. U Holandiji, Njemačkoj, Belgiji i Francuskoj uredene su za to posebne štedovne knjižice i sabiranja.

Kako ćeš raditi za duhovne vježbe?

1. Prikazuj molitve, rad i trpljenje, da se Gospodin Bog uđostoji proslaviti ovim djelom i ganuti srca, da ovo izvrsno sredstvo duhovne obnove spremno prihvate.

2. Pošalji novčanu pomoć upravama Domova i drugima to svjetuj, jer su ova naša hrvatska Doma dobrim dijelom na dug sa- gradena, a često primaju siromašnije gotovo badava.

Zvonari i sakristani na duh. vježbama na Jordanovcu 19.—23. I. 1931.

Lijeva slika: Križari Sv. Duha u Zagrebu na duh. vježbama na Jordanovcu 7.—11. I. 1931.

3. Svjetuj svojim znancima i nagovoraj ih, da dodu obaviti duhovne vježbe, a prije svega učini ih što prije ti sam i sama.

Kako ćeš nagovarati?

Pokaži, kako zatvorene duh. vježbe koriste:

1. pojedinca, jer mu vraćaju mir savjesti te mu čuvaju zdravlje, imetak i zvanje, kad se nauči kreposnom životu;

2. obitelji koriste, jer joj osiguravaju slogu, dobar uzgoj djece, napredak u službi i sigurnost imetka;

3. narodu koriste, jer mu dižu svijest, ponos i poštenje, stvaraju značajne vođe, a privlače blagoslov Božji.

Kako ćeš odgovoriti na prigovore?

1. Kad vele: »Nemam vremena« - reci: Zamijeni se u poslu s drugim - pomozite jedan drugom - ali od 365 dana u godini treba ta 3 dana svakako žrtvovati za dušu.

2. Kad vele: »Tko bi i za to trošio?« - reci: Baš za ovo treba najprije trošiti, kad toliku korist nosi.

3. Kad reku: »Nisam tako pobožan« - odgovori: Baš onda tre-

baš duh. vježbe, jer Boga ljubiti treba da umije svatko, a ondje se to nauči. Na hodočašće ide svatko rado, a duhovne vježbe su kao lijepo hodočašće.

4. »Što bi susjedi rekli?« Odgovori: Izvana neka kažu što hoće, u srcu će te svakako više štovati. Uostalom Isus je rekao: »Tko se mene postidi pred ljudima, postidjet će se i ja njega pred Ocem svojim« - Mt. 10, 33. - a onda jao tebil!

5. »E, ali ako obavim duh. vježbe, morat će se promijeniti i ostaviti moje navike!« - Odgovori mu: Pa zar nije tomu već i vrijeme? Misliš li, da ćeš s takvom grbačom u nebo! Ili si se s Bogom nagodio, da te čeka i primi u nebo, kada i kako bude tebe volja? »Što koristi čovjeku, ako sav svijet zadobije, a dušu izgubi?«

6. »Pa ako i idem bit će opet stari!« A zar se nije vrijedno uprati, premda znaš, da ćeš se opet uprljati? No ti ne ćeš više biti nevaljan, jer duhovne vježbe nisu obična isповijed.

Kako ćeš naci u Zagrebu Dom duh. vježbi?

U Dom za muške doći ćeš od glavnog kolodvora najbrže, ako sjedneš u tramvaj br. 8., koji ide u smjeru desno, kad izadeš iz kolodvora. Vozi se do Kvaternikova trga, tucu iza-i i podi lijevo Medašnom ulicom (sada Frankovom), zatim desno Petrovom, pa opet lijevo Zajćevom i Laščinskom do kamenitog Kriza, pa skreni malo desno Jordanovcem i ući ćeš na broj 110. u veliki Dom duh. vježbi. Onamo stigneš otprilike za četvrt sata.

U Dom za ženske doći ćeš, uzmeš li pred glavnim kolodvorom tramvaj br. 1., koji vozi lijevo preko Jelačićevog trga i llicom do Mandaličine ulice; tude izadi i podi desno tom ulicom, pa onda ravno gore Vrhovcem do br. 43.

Komu treba da se javi, tko hoće obaviti duh. vježbe.

Barem 7 dana prije onoga tečaja, kojemu hoćeš prisustvovati, treba da se najaviš: muški: Upravi Doma duh. vježbi. Zagreb. Jordanovac 110; ženske: Upravi Doma duh. vježbi. Zagreb. Vrhovac 43. Treba da napišeš točnu svoju adresu, da ti uprava može — ako ustreba — odgovoriti.

NAGODBA SA SV. JOSIPOM.

28. veljače 1928. poslao jedan svećenik iz Kanade pismo uredništvu Glasnika presv. Srca Isusova u Francuskoj. Pismo glasi:

Velečasni oče!

Jedan starac šalje Vam ovo pismo, koje će možda biti malo predugo. Ruka mi od starosti već dršće. I kad mogu pisati, ne pišem baš najčitljivije, pa Vas stoga već unaprijed molim za strpljivost, kad budete čitali ove retke.

Znam, velečasni oče, kako Vam je na srcu pobožnost spram sv. Josipa. Ja Vam čestitam na nastojanju, da je što bolje proširite medu narodom.

I ja sam jedan od starih štićenika sv. Josipa. Meni samom ime je Josip. Jedinac sam sin oca Josipa. I djed mi se zvao istim imenom. Dodali su mi još ime sv. Ivana, ljubimca Isusova, a kad sam zaređen za subđakona, dodao sam svom imenu još i Marija. Kako vidite, boljih si zaštitnika i zagovornika čovjek ne može ni poželjeti. I rodio sam se g. 1841. na sam blagdan sv. Josipa. Stoga ćete lako razumjeti, da sam tijekom svoga dugog života, (21. rujna prošle godine navršio sam 60 godina), nastojao, da što više proširim pobožnost spram svoga svetog Imenjaka. Ovo, što ću Vam sada ispri povjediti, pokazat će Vam, kako sam poprilici tu pobožnost širio, kao i to, kakvim plodovima rada ova pobožnost.

Ljeti g. 1891. pošao sam, da pohodim jednog oca obitelji, koji je ležao na smrtnoj postelji. Bio sam uvjeren, da mu je ovo moj zadnji posjet. Stanovao sam tada u Sandwitchu.. Trebalо mi je prevaliti oko 4 milje, dok sam došao do bolesnikove kuće.

Bolesniku bilo 45 godina, a posjedovao je oko 45 jutara zemlje. Njegovu su obitelj sačinjavali: njegova majka od 72 godine, slabunjava sestra od 32 godine, žena od 36 godina, i petero djece, šesto se imalo doskora rodit.

Nego žena mu uviјek bila slaba zdravlja. Najstarijem dijetetu bilo 14 godina, još preslabo, da upravlja velikim gospodarstvom. Idući putem pitao sam samog sebe: Što će biti s obitelju, ako otac umre?...

Odlučio sam, da ću bolesniku i njegovoј ženi savjetovati, neka naprave jedan ugovor sa sv. Josipom. Sv. Josip lijepo je upravljao obitelju Oca nebeskog, pa će znati lijepo upravljati i svakom drugom obitelju, koja mu se bude povjerila. Bolesnik i njegova žena morali su proglašiti sv. Josipa odgovornom glavom svoje obitelji. Njegova će dužnost biti, da se brine i za dušu i za tijelo onih, koji će mu se povjeriti. A obitelj će opet sa svoje strane ovo obećati:

1. častit će sliku sv. Josipa; ovu će sliku izložiti na časnom mjestu u najljepšoj sobi. Svaki će ga dan zazivati u pomoć te neće ništa važnijeg učiniti, a da ne bi sv. Josipa pitali za savjet;

2. svakog mjeseca, po mogućnosti srijedom, poći će barem jedan član obitelji u crkvu, da primi sv. Pričest. Crkva je bila udaljena 4 milje;

3. u prvom polugodištu nastojat će, da se na čast sv. Josipa čita jedna sv. Misa kao prošnja za svećevu zaštitu, a druga Misu tijekom drugog polugodišta kao zahvala za primljene milosti.

Ugovor ne veže ni pod laki ni pod teški grijeh.

Kad sam prispio bolesnikovoj kući, razložio sam svoju osnovu. Također sam je napisao te dao bolesniku i njegovoј ženi, da je vlastoručno potpišu. Žena je potpisala svoje ime, dok je muž radi slabosti mogao samo napraviti neki znak.

Bolesnik je sutradan umro.

A sada posljedice ove nagodbe sa sv. Josipom.

Sv. Josipe, moli za nas!

Ponajprije čitava je obitelj srčano podnijela tešku kušnju, koju joj Providnost poslala smrću očevom. Uđovičino zdravlje počelo se brzo i ustrajno popravljati. U kratko se vrijeme tako dobro osjećala kao nikad prije. Lijepo je odgojila svoju djecu, a njezine se godine malo ne podvostručiše.

Budući da su me poglavari premjestili g. 1893. iz Sandwicha u Toronto, nijesam više imao prilike da vidim dotičnu obitelj. Ali, kad sam se preselio u Detroit, pohodio sam je prije tri godine. Udova je još bila živa i zdrava. Bilo joj tada oko 69 godina. Nego Bog je mislio, da je ova žena već izvršila svoju zadaću na ovoj zemlji, pa joj je malo nakon mojeg posjeta poslao kratku bolest, kojoj je starica brzo podlegla. Majka pokojnog muža živjela je 8t godina. Kćerkino se zdravlje također utoliko popravilo, da se mogla udati, ali nije dugo živjela.

Kad je otac umro, iznajmili su prve godine zemlju. Nijedan susjed nije one godine imao bolje žetve. Dieca su medutim rasla i odrasla. Bila su zdrava i lijepo odgojena. Ostali su na očevom imanju ili u susjedstvu, uvijek živjeli kao pravi kršćani u lijepoj slozi. Jedan od njihovih susjeda priповijedao mi je prije nekoliko sedmica, kako još uvijek žive kao da bi bili samo jedna obitelj. Najstarijeg iz ove porodice priznaju svi kao svojeg starješinu. Ništa se ne čini bez njegovog odobrenja. Pa zar može biti nešta ljepše!

Velečasni oče, i druge sam nagovorio, da učine ugovor sa sv. Josipom, premda svi uvjeti ovog ugovora nijesu bili svuda isti. I uspjesi bili su različiti. Jedna udova u Torontu napravila je također ugovor sa sv. Josipom zajedno sa svojim mužem, kad se ovaj također nalazio na smrtnoj postelji. Udova je ostala sama s 4 ili 5 nejake dječice. Susjedi se upravo nijesu mogli dosta načuditi, kako se ova sirota udova lijepo prometnula kroz život. Ali ipak mi se čini, da je onaj slučaj, o kojem sam Vam eto opširnije priповijedao, najbolje pokazao, kako se sv. Josip brine za one, koji se stave pod njegovu osobitu zaštitu.

Upotrijebite ovo, što sam Vam priповijedao, kako želite, samo nemojte spominjati moga imena. Molite sv. Josipa, da mi izmoli milost, te umrem sveto, što prije, to bolje.

Velečasnosti Vaše sluga u Kristu. J. J. - M. A.«

F. M.

PUČKE MISIJE U ZEMLJI SV. ILIJE.

Ljubija. Od 4.-18. siječnja održane su pučke misije u Bosni, koja si izabrala nebeskim zaštitnikom sv. Iliju. Započele su u Ljubiji, mjestu, što se sakrilo između brežuljaka nedaleko Prijedora. Ovdje se kopaju ponajbolje željezne rude, što ih svijet poznaje. Na svjetskoj izložbi u Americi dobine su prvu nagradu. Oko 1000 radnika zaposleno je u rudnicima. To je ponajviše domaći

svijet, a imade i Poljaka, Rusa i Nijemaca. Zastupane su i razne vjere, no većina je katolička.

Crkvica se digla na briješu kraj groblja. Nije daleko od mesta, ali je uspon do nje mučan. Iako je vrijeme bilo vrlo nezgodno za misiju - kiša, snijeg, blato - ipak je odziv i radnika i gospode bio sjajan. Propovijedalo se i prije i poslije podne, a svijet marljivo hrlio, da čuje riječ Božju. Ispovijedilo se do 700 duša. G. župnik fra Marko Trogranić bio vrlo zadovoljan. Ganutljivo je bilo vidjeti, kako g. direktor sa svojom gospodom i drugom gospodom stoji u snijegu i blatu pred crkvom i slušaju propovijed i sv. Misu, jer nisu mogli u crkvu, u koju se svijet natiskao kao ribe u kutiji.

Volar. Iz Ljubije pošli su misjonari ovamo, da propovijedaju i isповиједaju od 8.-10. siječnja. Kratko vrijeme, loši putevi, raštrkana župa, a uza sve to uspjeh prekrasan. Može se reći, da se isповjedila cijela župa - do 1500 duša. Starokatolici došli i ovamo da traže svojih pristaša, no bili su slabe sreće. Uz njih pristaje još nekoliko ljudi, kojima su dosadile zakonite žene, pa su ih zamijenili drugima. Ima nade, da će i oni brzo doći opet u pravu Crkvu Kristovu.

Staru Rijeku. Svršivši misije u Volaru krenusmo oko 4 sata poslije podne u Staru Rijeku. Put je vodio kroz provalije. Snijeg malo zapao. Saone vuku dva slaba konja. Dva tri koraka naprijed, i onda stani. Najedamput pukne lanac na rudu. Čekaj, dok se ne popravi. Malo zatim puče konop. I opet čekaj. Eto i konj pada! Udri, viči poteži, za što si samo mogao prihvati. I jedva podosmo dalje, kad konj opet pada. I tako se to opetovalo više puta, dok napokon ne stigosmo do cilja oko ponoći.

Župna crkva udaljena je od župnog stana »samo« $3\frac{1}{2}$ kilometra, a put do nje tako ugodan, da bi se i divokoza namučila, dok bi se dogore usvela. Pa ipak je ranim jutrom trebalo početi misije. I počeli smo ih uime Božje. A svijet se zgrnuo sa svih strana tako, da je početak bio upravo sjajan. Prije podne propovije dalo se i isповијedalo gore u crkvi, da se poslije podne isti posao nastavi dolje u kapelici. Bilo je svijeta, koji je trebao 2-3 sata hoda do crkve ili do kapelice, ali ga duljina nije smetala. Pače su neki tražili, da propovijedi budu što dulje govoreći: »Trebali smo 2 do 3 sata, dok smo ovamo došli, pa kad nam je put bio dug, neka bude i duga predika!« Kod kuće su ostali samo bolesnici.

17. siječnja bio svečan završetak misija. Već ranim jutrom stali mužari gruvati, a svijet se budio i u crkvu spremao. Sve što je moglo, skupilo se u crkvi i pred crkvom. Pod Misom mužari grme, piesme se ore. Poslije Mise i propovijedi podijeljen je Papinski blagoslov uz silno oduševljenje i ganuće sabranog svijeta. Žurnik g. Nikola Točić, sav blažen i potresen reče, da ovako sretnog dana još nije doživio. Razdražan narod vraća se kući uz veselu piesmu i uz praskanje iz kubura. I župnik i misionari pučali su iz župnog stana. Veseliu ni kraja ni konca. Hvala Bošu i nebeskoj Majci na lijepom uspjehu i ovih misija. **I. Gavrić D. I.**

NEKE MISLI O UZGOJU DJECE.

Bez Boža nema uzgoja. Najveća ali i najuzvišenija dužnost roditelja jest uzgoj djece. O tom uzgoju ovisi sreća i nesreća obitelji. Često se dogada, da se otac i mati puno muče sa svojim djetetom, ali uspjeha ne vide i stoga klonu duhom. Tu valja istaknuti temeljno pravilo kršćanskog uzgoja: čovjek sam ne može uzgajati, ako mu milost Božja ne dode u pomoć. Naše riječi moraju otvarati put milosti u djeće srce, da ga napuni pravom snagom, koju mora da posjeduje uzgojen značaj. Inače ostaje srce dječje prazno.

Bez Boža nema uzgoja! Bog je jedini dovoljno jaki konačni uzrok, radi kojega se dijete pokorava vrhovnim čudorednim zakonima. Deset zapovijedi su doista Božje zapovijedi, jer ih je Bog dao. Kad bi ih čovjek bio sam izmislio, brzo bi se dijete sjetilo da je i ono čovjek te da ih smije uslijed toga, ako ne uvijek, a ono bar katkada, ako ne sve, a ono bar po koju prema vlastitom izboru i potrebi u zgodnoj prilici prekršti.

Zar ne bi sama ta pomisao uzdrmala čitav čudoredni poređak, a time i onemogućila svaki dosljedni i potpuni uzgoj?

Što znači za uzgajatelja, kad može reći djetetu: »Bog te vidi i onda, kad te nikoje ljudsko oko ne gleda!« U tome je konačni cilj uzgoja, jer jedino upućujući dijete na Boga možemo očekivati, da će ono doći do uvjerenja, da valja činiti dobro od svoje volje i bez obzira na ljudski nadzor te ne čekajući nagradu od ljudi.

Stoga mi katolici s pravom ističemo važnost vjerskoga uzgoja. Jedino takav uzgoj potpuno odgovara zahtjevima našega razuma i našega srca.

Dobar primjer. To je drugi najvažniji čimbenik uzgoja. Uz lud roditelji uče svašta svoju djecu, ako sami ne žive onako, kako govore, da valja živjeti. Tko može očekivati, da će se njegova djeca međusobno voliti i s ljubavlju se susretati, ako sam kao otac nema lijepe riječi za majku, ako majka ne nastoji, da ugodi ocu? Kako možemo očekivati, da će naša djeca misliti na Boga i držati njegove zapovijedi, ako mi sami pred svojom djecom ne pokazuje-

mo nikakvoga poštivanja prema vjerskim stvarima i ne vršimo svojih vjerskih dužnosti?

Isto možemo reći za sve druge kreposti. Lijeni roditelji ne mogu s uspjehom upućivati djecu na marljivost, rasipni na štedljivost, psovači na pristojnost, pjanice na trijeznost i t. d.

Takve mane čine bezuspješnima sve dobre pouke, dok s druge strane svako vršenje ma i najmanje kreposti pred našom djecom jest jedna neprestana pouka bez riječi, koja se dublje u-saduje u djeće srce nego dugačko, često puta i vrlo slabo uvjerljivo i dosadno poučavanje.

Pomislimo si oca pjanicu i psovača! Svaki njegov ispad smanjuje mu ugled u očima djece.

Kaošto moramo pružiti djeci što više dobrih primjera, tako ih moramo što više odvraćati od zlih primjera. Moramo paziti na okolinu, u kojoj se kreću, jer, iako je dobar primjer jači od zlog primjera, to ipak ima i zao primjer veliku moć.

Tu moramo napose istaknuti dvije prijeko potrebne kreposti, koje se gotovo i ne mogu pravo uspješno širiti bez dobrog primjera. To su:

Stidljivost i trijeznost. Zašto je naš narod tako sklon svakom zлу, koje potiče od kršenja šeste zapovijedi? Jer se u širokim slojevima premalo misli na uzgoj stidljivosti već kod malene djece, premda je baš stidljivost najjača obrana protiv tog najružnjeg grijeha, kojemu se ime ne bi smjelo među dobrim kršćanima ni spominjati.

Baš kod naših seljaka se na stidljivost malo misli, pa nije čudo, što je naš narod tako puten te što ima tako blijadi pojam o svetosti ženidbe i pravoj bračnoj ljubavi.

A način izražavanja! Bez najvećih prostota ne može da se izradi ni očemu. Spolni izgredi mu služe kao prispodoba za sve. Pače i kad psuje sve, što je nama kršćanima najsvetiće, ne može naš čovjek a da ne zađe u područje spolnih prostota.

Toj mani cijelogra našega naroda moći ćemo najuspješnije o-teti svoju djecu, ako budemo sami stidljivi i ako ne budemo u svojoj okolini trpjeli ništa, što vrijeda stidljivost bilo riječu bilo djelom.

Isto vrijedi i za trijeznost. Moramo se kaniti onog precjenjivanja vina i rakije. Krivo je mišljenje, da valja sve »zaliti« te da nema veselja bez čašice.

Kako je upravo grozno, kad majke djeci još u kolijevci lije-vaju u usta žlicom ili čak čašicom vino i rakiju, da ih tobože umire! Alkohol omami dijete, da zaspri, ali ga u isti čas truje!

Odrasla djeca. Kad dođe dijete do škole, treba još više na nj paziti. Ono dolazi u novo društvo te počinje shvaćati, da ima dužnost: ono počinje raditi.

Sad dolaze na vidjelo jedna za drugom sve mane, a dom, škola i društvo moraju da složno zamećnu borbu s njima.

Doba od 10. do 18. godine određuje svakom čovjeku smjer čitavog života.

Knjiga, koju mladić čita, ne izlazi mu više iz mašte. Junaci onih pripovijesti i romana postaju i njemu uzorima. Ako su to ljudi, koji su živjeli i trpjeli za velike stvari, koji su dali svoje sile za to, da pobijedi istina i krepst, da se spasi njihov narod, onda se i u mlađom čitaocu porodi neugasiva težnja, da živi za velike stvari: on misli na Boga i sv. vjeru, na svoju vjeru i čitav svoj narod, na sve kršćanske krepst: on daje Bogu, što je Božje, a caru, što je carevo, postaje vjeran sin, dobar brat, zauzet općinac, ozbiljan državljanin, požrtvovan rodoljub, dobar otac te konačno čestit i ugledan starac, koji se ne treba stiditi svoje prošlosti i koji znade iz svoga bogatog životnog iskustva dati mlađima mnogi mudar savjet.

Što rekosmo o knjizi, to vrijedi i o kinu, kazalištu i zabavama. Sva ta sredstva moderne kulture, koja nas i uzbajaju i zabavljaju, morala bi djelovati odgojno na našu mladež te činiti, da bude ona svaki dan kreponijom. No to nije tako, pa treba da budno pazimo, da li je ovaj ili onaj film, ova ili ona zabava škodljiva ili nije. U tome bi nam katoličke novine morale neprestano davati nužne upute o svim novim filmovima i javnim priredbama uopće.

Cesto se događa, da roditelji prerano izgube svaki uticaj na svoju djecu, te ova rekao bih svakoga rade slušaju i za savjet pitaju nego svoje roditelje. Tome su mnogo puta krivi sami roditelji, koji ne misle na to, da oni moraju biti svojoj djeci nesamo hraničari i odgojitelji nego i najbolji prijatelji.

Do tog prijateljstva dođu roditelji onda, kad u svom djetetu počnu gledati nesamo svog podložnika nego i čovjeka s mnogim vrlinama ali i s mnogim manama, te kad uvide, kako se u duši tog djeteta neprestano bori dobro sa zlim, tako te prevagne čas dobro čas zlo. Kad dijete pogriješi, moraju roditelji više misliti na to, kako bi ga učinili boljim, nego kako bi ga kaznili. Kad dijete vidi, kako roditelje vodi samo želja za srećom djeteta, pobudi se u njemu ljubav i neko prijateljsko pouzdanje prema roditeljima. Dijete osjeća tu ljubav roditelja, zastidi se, usta mu se otvore, i ono im otkriva kao na ispovijedi svu nutrinu svoje duše.

Posljedica te roditeljske ljubavi prema djeci jest ono prijateljstvo, koje se kod sinova obično jače ističe prema ocu, a kod kćeri prema majci.

Takov je otac kadar bez mrgođenja i uzrujavanja do kraja saslušati svoga sina, s njim se žalositi i veseliti, bit će mu doista najboljim savjetnikom, a sin će jedva čekati, da svom ocu iskaže svoju sreću ili izjada svoju nesreću.

Majka, koju veže takvo prijateljstvo sa kćerim, rado će se s njome porazgovoriti o svemu, a kćerka ne će imati tajna pred svojom majkom, jer je sigurna, da će je dobra majka razumjeti.

Koliko vrijeđi takvo prijateljsko pouzdanje u svoje roditelje sinu i kćerki, kad izabiru zvanja, kad se žene i udavaju i u drugim važnim zgodama života! — Nastaviti će se.

Dr. Ciril Brajša, odvjetnik.

MALI KRIŽARI

MALI LIVIJE.

Dok su liječnici oko Livija vijećali, on se mirno pripravljava da pode k Isusu. Ali je htio najprije zadovoljiti za male svoje pogreške. Na ljudsku se pomoć nisam oslanjala, nego sam ga već od prvoga dana povjerila Srcu Isusovu.

U mnogim su crkvama molili za nas pred izloženim Svetotajstvom. I redovničke su zajednice molile. Dvije su svijeće neprestano gorjele pred malim kipom Lurdske Gospe, što je stajao kraj Livijeva kreveta.

A mali je razmišljao o s u d u. Jedamput, bilo je to drugi dan, kako je primio svetu popudbinu, prene se on iznenada, pa će zabrinuto:

— Mama, ako netko smrtno sagriješi, ali nehotice, hoće li mu Isus oprostiti?

— Budi miran, zlato moje, odgovorih, Isus opršta sve, na ročito kad pogreška nije bila svojevoljna.

Moj ga odgovor umiri. Očice mu se zaklopile, i on zadrijema. Usnice mu gorjele, a blijedo lice oblio hladan znoj.

Gorki lijek. Najveća su mu pokora bili lijekovi. Liječnik je silio, da uzme nekoliko kapi strofanta. A baš je prema tome lijeku čituo silnu odvratnost. Molio nas, da mu ga ne dajemo. Morali smo biti odrešiti.

— Livije, Bog to hoće, rekoh mu, a ti si obećao, da ćeš uvi-jek vršiti volju Božju.*

Nato zajeca:

— Ma vidiš, htio bih ga uzeti, ali ne mogu, zaista ne mogu, kad mi je tako zlo!

Pa ipak se junakački svladao i uzeo lijek. Ali ga namah povra-ti uz grozne muke. Zatim osta ko bez svijesti.

Liječnik je međutim zahtijevao, da se još jedamput pokuša, uza sve suze i muke maloga patnika. Uto dode najbolji mu priatelj, njegov ispovjednik, koji ga je svaki dan pohadao. Zamolih ga, da nam bude u pomoći.

— Livije, valja razveseliti Isusa, reče mu svećenik.

I doista, da razveseli Isusa, upre Livije sve sile svoje i protuge strahoviti lijek. Posljedice bile iste. Opet je sve povratio. Ali ništa zato, samo kad je on Isusa razveselio. O kako se čutio sretan.

Dan pred smrt. Sutradan bila velika svetkovina, blagdan Sviju Svetih. Livije se opet pričesti, i to ga malo oživi. Dugo je razgovarao s Isusom, a onda zaželi igru. Doniješe mu crvenih ribica u kristalnoj posudi. Nemajući više snage da govori, slijedio je pažljivo pogledom svaku kretnju njihovu i davao znak, da im bace mrvica.

Bio je u predvečerje svoje smrti, a još ga zaokupljale učeničke brige. Naveče toga četvrtka skupi on sve sile svoje pa mi reče:

— Slušaj, mama, preksjutra bi trebalo ići g. Juliju, profesoru iz talijanskog jezika, na pouku, ali ne ē moći, jer sam bolestan. Šta će reći profesor?

— Ništa. Tvoja će braća ići, a ti ćeš imati praznike.

— Zbilja? Imat ē praznike? A koliko dana?

— Cijeli mjesec, odgovorih mirno, dok mi se u grudima srce stezalo od bola.

— O kako je to fino, reće mi i pokuša, da se nasmiješi. Onda će i na svoj rođendan - 30. studenoga - imati praznike?

— Da, prihvatih, — a slavit ćeš ga u raju s andelima, dodah u sebi sva luda od tuge.

Iste se večeri zanimalo i za slike jednoga ilustriranog lista. Predočivale su djecu njegove dobi, kako se vani u prirodi igraju kuhača i vare grah u loncu.

— Kad ozdravim, igrat ēu se i ja ovako sa svojom braćom u vrtu. Dopustit ćeš nam, zar ne, da uzmemo drva, lonac i graha?

— Hoću, hoću!

1. studenoga, uoči svoje smrti, počivao je Livije posve mirno. Večernju sam molitvu molila s njime kao svake večeri. Uza svu svoju slabost htio je, da se sam prekrsti. Nato mu zaželjeh laku noć. Ali on je čutio, da se za nj primiće vrijeme drugoga počinka. Nikad ne ēu zaboraviti onoga bolnog, dubokog pogleda kojim me je pratio sve do vrata. Nutarnji mi je glas govorio, da će ta noć biti posljednja.

— Sutra je, rekoh ocu, prvi petak u mjesecu. Ili će nam ga Srce Isusovo ozdraviti ili uzeti... Pripravimo se.

Na rastanku. Cijele je noći mali bio nemiran. Ujutro oko četiri sata pogleda me žalosno.

— Šta ćeš mi? zapita tugaljivo, jer je mislio, da će kao obično dobiti injekciju.

— Ništa, odvratih, ostat ču samo uza te. To ga umiri. Ali redovnica, koja je kraj njega bdjela, priredi odmah injekciju. I on je podnese bez i najmanje tužbe. Dva već dana nije bio ništa okusio. Sile ga sasvim ostavile. Bio je, kanda će sad na izdahnuti.

Oko sedam sati najednom oživi. Lice mu zasja od radosti. Sav zanesen umoli me, da otvorim sve prozore:

— Mama, svijetla, mnogo svijetla! To je dakako značilo svršetak. Htio je prije nego ode, da mu bude i u sobici jasna vedritia, ko što je vladala u duši njegovoj. Kleknuh do male mu posteljice. On se prekrsti i stade pozorno pratiti jutarnju molitvu, koju sam izgovarala mjesto njega. Kad sam došla do zadnjih redaka molitve sv. Ignacija »Dušo Kristova«, koju je on običavao moliti svako jutro i svake večeri, te imala izgovoriti: »I zapovjedi mi doći k tebi, da te sa svetima tvojim hvalim u vijeke vjekova. Amen«, stalo me u grlu sapinjati, a oči mi se napunile suzama. Za-grlih ga.

— Bog mu već nalaže, da dođe, pomislih. Ova će molitva biti posljednja. A on je oživio, kanda mu je bilo poči na slavlje. Zamolio me, da ga pridignem na jastuke. Zaželi da se malo poigra. Stavih predaj zbirku slika, što su predočivale raine brodove. Umoli me, neka mu polaganom okrećem strane, da može pročitati imena brodova.

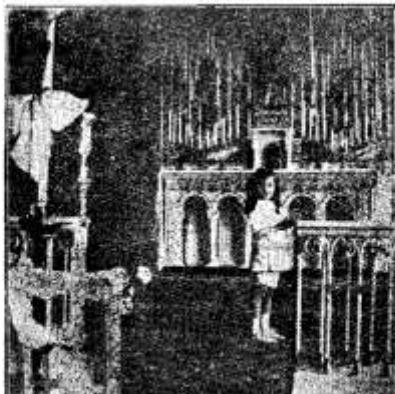
— To je »Kraljica Margarita«. Jadni Vito! uzdahnu. Za par časova zatraži malo vode. Ali čim je okusio, povrati čašu.

— Kako je to gorko! reče. Začudih se, jer je vodu uvijek rado pio. Zatim klonu na jastuke sav iznemogao.

— Tako sam umoran, tako mi je zlo, strašno zlo!

Nato umuknu, kanda će drijemati i spavati. No za po sata otvori širom oči, staklene oči. Zovnuh ga, ali me on više ne ču. Poslal brzo po župnika, da mu podijeli posljednju pomast. Doma la ude msgr. Carcaterra, koji mu je tri dana prije podijelio svetu potvrdu.

Svi smo klečali i molili. Disanje bivalo sve isprekidanije. Oko 11 sati, 2. studenoga 1917. na Dušni dan i ujedno prvi petak vinula se duša Livijeva kano pramen mirisna tamjana k Isusu u lijepa nebesa. Još mu nije bilo ni sedam godina.

Mali Livije.

Sav u bjelini, kao na dan prve svete pričesti, bijaše Livije položen podno velike slike Srca Isusova, na isto mjesto, gdje smo 2. lipnja 1916. obavili posvetu, i gdje je on 31. srpnja zamolio Isusa, »da voli umrijeti negoli počiniti i najmanji, najmanji grijeh.« Na tome je posvećenom mjestu bilo dakle izloženo tijelo njegovo monstranca, u kojoj je još dan prije prebivala sveta Hostija. Lijep prve njegove pričesti počivao mu na grudima. Ručicama je stiskao križ i krunicu. Blaženi mu posmijeh titrao na usnama.

A sada, djeco draga, molite Liviju, da vas blagoslovi. Pa, ako hoćete poći tragom njegovim, molite i vi Isusa, najboljega prijatelja svoga, kod svake sv. pričesti »da volite umrijeti negoli sagriješiti.« Onda će i vaš život biti koristan i lijep. A kruna toga života bit će mirna, sveta smrt. —

Prevela M. Andela, Uršulinka.

BLAŽENI GRACIJE.

Naš narod ima već nekoliko svojih sinova, što ih Crkva dila do časti oltara. Među njima odlično mjesto zauzima i bl. Gracije, koji potječe iz čarobne Boke Kotorske. Njegovo je rodno mjesto ubava varošica Muo, koja se proteže na podanku brda Vrmac uzduž mora u duljini od 3 km. u neposrednoj blizini grada Kotora.

Bl. Gracije rođio se 27. studenoga 1438. od siromašnih ali pobožnih roditelja ribara, pa se i sam u mladim godinama bavio ribarenjem. Kasnije se dade na pomorstvo. Brodario je po Jadran-ribarenjem. Kasnije se dade na pomorstvo. Brodario je po Jadran-skom moru. Ali već odavna vukla ga želja za samostanskim životom. Bog je bdio nad njim i čuvao mu krsnu nevinost. U životu bio je Gracije svima izgled strpljivosti i pobožnosti.

Jednog dana, bilo mu tada 30 godina, slušao Gracije u Mlecima propovijed glasovitog govornika bl. Šimuna Kamerinskođ. Ova propovijed potakla ga, da prede preko svih poteškoća i stupi u samostan, kamo ga Bog već odavno zvao. I roditelji, koji se prije opirali toj odluci, sada popustiše.

Netom se sveci sastanu, odmah jedan drugog upozna. Čim je Gracije otkrio svoju namjeru bl. Šimunu, ovaj je odmah vidio, da nema posla s običnim čovjekom pa ga vrlo rado primi u augustinski samostan kao brata lajika.

Prve godine redovničkog života proveo je naš blaženik u Padovi, a ostale u Mlecima, gdje sveto preminu 9. studenog 1508. u 70. godini života. U prvoj noći poslije ukopa ukaza se u sjaju samostanskom starješini te mu reče, kako Bog želi, da se njegovi

smrtni ostaci prenesu na bolje mjesto. Starješina spremno ispunio volju s neba. Godinu dana poslije ukaza se blaženik ponovno samostanskom starješini i jednom gradskom vijećniku i objavi im, kako Bog traži, da se njegovo tijelo sahrani na još dostoјnjem mjestu. I ovu želju Božju ispunio. Tijelo pokojnikovo staviše u nov kovčeg i smjestiše ga u donji dio oltara jedne crkve u Mlecima, gdje ostade puna tri stoljeća, dok ga 10. siječnja 1810. Antun Janković pomorac iz Mula ne doveze na svom brodu u rodni Muo, gdje sada počiva u krasnom mramornom oltaru u srebrnom kovčegu. Stovanje, što mu ga svijet već dugo iskazivao, potvrdio je Papa Leon XIII. 6. siječnja 1889.

Naš je blaženik za života bio velik pokornik. Stanovao je u takvoj čeliji, gdje, iako niskog stasa, nije mogao uspravno stajati. Spavao je na golidm daskama, a čvorastim konopima i bodljikavim šibama nemilo je bio svoje tijelo. Na sebi je nosio oštru kostrijet, od koje se još i danas čuva jedan dio u moćniku stolne crkve u Kotoru. Za cijeloga redovničkog života uzdržavao se Gracije od mesnih i mlječnih jela. Toga se držao i u samoj bolesti.

Koliko je blaženik bio strog prema sebi, toliko je bio blag i ljubezan spram drugoga. Po dopuštenju svoga starještine od usta je svojih otkidao, da nadari sirotinju. Našlo se također dobroj duša, koje su svoje darove siromasima najvolile davati preko bl. Gracija. Slast mu upravo bila, kad je mogao dvoriti bolesna substrata. S osobitom radošću ponudio se, da će dvoriti jednog redovnika, koji je obolio od gube. Kako je Gracije ljubio bližnjega, lijepo je pokazao i za gradanskih nemira u Padovi. Zajedno s bl. Simunom hodao je gradom i mirio ljude lijepom riječju, a noći je provodio u molitvi. Da mu se sotona osveti za ovaj njegov rad, jedamput ga do polumrtva isprebjia.

Citav život blaženikov bio je posvećen Bogu žarkom molitvom. A Bog je i čudom pokazao, kako mu je ova molitva draga. Tako, dok se blaženik jedne noći molio u sobici, video se iznad samostana velik plamen.

Bog je svoga slugu tako prosvijetljivao, da su ga ugledne ličnosti, svećenici i starješine pitali za savjet. Mnogima je sam

Bl. Gracije.

unaprijed rekao, zašto su k njemu došli, što im se dogodilo, ili što će im se dogoditi. Mnogima je okrio tajne pogreške, a druge imenom zvao, premda ih prije nije ni vido.

Za života i poslije smrti blaženik je izmolio od Boga, da se mnoga čuda dogodila po njegovom zagovoru. Da spomenem samo jedno ili drugo. Za ljetne suše presahnuo jedini zdenac u samostanu. Gracije ulije u nj nešto morske vode i vruće se pomoli Bogu. I gde, zdenac se napuni do vrha pitkom vodom, koja je kasnije i bolesnicima zdravlje povraćala.

Duždev liječnik Albani ležao dugo vremena radi brojnih rana. Ljudi mu više nisu mogli pomoći. Kraj života bio već posve blizu. Tada se bolesnik zavjetova blaženiku i stade ga usredno moliti da mu pomogne. Sutradan posve zdrav diže se liječnik iz postelje, a u zahvalu za tu milost izvjesi na blaženikovu grobu srebrnu nogu. Dogodilo se to u Mlecima g. 1657.

Bl. Gracija nazivaju euharistijskim svecem radi njegove posebne ljubavi spram Isusa u Presv.

Sakramantu. Neprestano je čeznuo za Kruhom andeoskim, često krijeplio njime dušu, s najvećim veseljem posluživao svećenika kod sv. Mise, često i dugo klečao pred svetootajstvenim Isusom. Ovu ljubav spram Isusa na oltaru, nagradio je Bog i čudom. Jednog dana nije mogao blaženik biti kod sv. Mise radi posla, što mu ga poslušnost bila naložila, a obavljao ga u samostanskom vrtu. Čuo je, kako zvonce zvoni na podizanje pa za čas prekide svoj posao, da se pokloni Isusu. I gde, crkveni zid se rastvori i pobožni redovnik opazi u rukama svećenikovim Djetešće Isusa.

Narod kod nas u velike štuje ovog blaženika. Roditelji vole na krstu nadjenuti djeci njegovo ime. Mnogobrojni zavjetni darovi u blaženikovoj kapeli dokazuju, kako je Bog po njegovom zagovoru obilne darove dijelio. Svake godine 9. studenog, na svetkovinu bl. Gracija, skupljaju se oko njegova tijela i katolici i pravoslavci iz cijele Boke Kotorske, pa je taj dan jedna od većih svelkovina u biskupiji kotorskoj.

Stjepan Vukašinović, župnik.

Muo, rodno mjesto bl. Gracije.

ČUDESNO OZDRAVLJENJE U LURDU,

U Lurdru je nedavno ozdravila Margareta Adam, Belgijanka. 30 joj je godina, a ozdravila je od sušice na bubrežima i u hrptenjači.

Boli u bubrežima osjetila je Margareta najprije u veljači g. 1928. Sušica je zahvatila i hrptenjaču. Liječnik dr. Lambert mislio spočetka, da je to Pottova bolest, pa je bolesnica morala mirovati. Time bolest kao da se umanjila, dok se u siječnju 1929. ne pojavi još jača. U lipnju iste godine bolesnici išlo vrlo loše. Tako je smršala, da je izgledala kao kakav kostur, pravo strašilo. Hranila se s malo limunade, s 2 ili 3 žlice mlijecnog brašna. Uzalud se trudilo više liječnika, da joj povrate dragu zdravlje.

Kad se Margareta posve uvjerila, da joj ljudi više ne mogu pomoći, potražila je lijeka kod Gospe Lurdske. Prilika joj se za to pružila za narodnog belgijskog hodočašća u Gospin grad.

5. rujna dovezoše bolesnicu na kolicima do lurdske spilje i tu je spustiše u vodu. I gle! Bolesnica odmah osjeti kao da joj je nestalo svih boli. Iz vode je izašla sama, sama se obukla i počela hodati, premda je 8 mjeseci bila tako prikovana na postelju, da sama nije mogla stajati. Pješice povrati se u bolnicu »Sedam žlosti« i tu poče jesti kao što jede posve zdrava osoba. Prvi dan ozdravljenja sprovele je u pripovijedanju o svojoj bolesti.

6. rujna pošla je Margareta u liječnički ured pokraj Gospinog svetišta. Tu se liječnici uvjeriše, da je boli nestalo i u bubrežima i u hrptenjači, a bolesnica je još samo malko nestalno hodala. No doskora je i njezin hod bio posve siguran. Dr. Lambert vrlo se iznenadio, kad je nakon povratka opet pregledao Margaretu. I on nije našao traga prijašnjoj bolesti.

Kako je sad Margareti? — 30. kolovoza 1930. ponovno je pretražio dr. Jaquenin u bakterioškom laboratoriju u Bovignyu te je izjavio, da je njezino zdravlje vrlo dobro. Isto su potvrdili i liječnici u Lurdru, kamo je Margareta opet došla u rujnu iste godine. Već u dva mjeseca nakon ozdravljenja dobila je na težini 13 klg. — Hvala nebeskoj Majci na dobroti! A. Allirević D. L.

GLASNICI SRCA ISUSOVA.

Na čitavom svijetu ima Presv. Srce 65 svojih Glasnika s 2 miljuna 204 tisuće 256 pretplatnika. Po broju pretplatnika naš je Glasnik na 8. mjestu. Povjerenici, povjerenice, štovatelji Presv. Srca, ne smijete mirovati, dok se broj naših pretplatnika barem ne podvostruči. A da Vaša revnost oko širenja Glasnika bude što veća, sjetite se, kako je Isus rekao sv. Margareti, da su upisana u Presv. Srce imena onih, koji šire pobožnost Bož. Srca. Zar to nije i za Vas najveća i najlepša nagrada?!

NAJLJEPŠI URES U KATOLIČKOJ KUĆI

Zidne slike Srca Isusova i Srca Marijina mogu se dobiti u četiri različite vrsti, u bojama vrlo lijepo izradene prema veličini od: cm. 55×75. Cijena na ruke Din. 25.—, poštom 30.— Veličina od cm. 40×50. Cijena na ruke Din. 12.—, poštom 15.—

Kod Uprave Glasnika mogu se dobiti samo slike Srce Isusovo i Marijino, koje se upotrebljavaju i za posvetu obitelji.

Svakoj pošiljci prilažemo besplatno posvetnu molitvu obitelji. — Narudžbe prima: Uprava Glasnika, Zagreb I, 147.

ZAHVALNICE

U TEŠKIM PRILIKAMA.

Bosna. Zatekla nas ljuta bolest, najprije moju suprugu a kasnije i mene. Vidjesmo brzo, da tu može pomoći samo Presv. Srce. Puni pouzdanja utekosmo se njemu i obećasmo, da ćemo mu se zahvaliti u Glasniku. Presv. Srce uslišalo nas, na čemu mu se sverhdno zahvaljujemo i kličemo: Neka je hvala i zahvala Presv. Srcu, koje nas je dobrostivo uslišalo!

L. Č.

† LANG BRANITELJ.

Hrvatska. Do smrti smo dobranili jednu rođakinju, a ona nama iz zahvalnosti ostavila svu svoju nekretninu. Nego njezina braća nisu dala, da se ta ostavština nama predade, pa je valjalo pozvati u pomoć branitelje. Oni nam rekoše, da ćemo izgubiti parnicu, jer da ugovor nije dobro sastavljen. Kad smo vidjeli, da tu nema pomoći od ljudi, utekoh se zagovoru † Langa, neka on zagodi Presv. Srce, da se ova stvar pravedno riješi bez parnice. Uslišani smo.

J. B.

LAŽNA SE TUŽBA BRIŠE.

Hrvatska. Krivo me optužile, pa jer je stvar k tomu bila dosta zamršena, nadoh se u teškoj neprilici. Šta da počнем? Smislijh, da će najbolje biti, ako se s usrdnom molitvom obratim na Presv. Srce Isusovo, da me ono po zagovoru mojih sv. zaštitnika pomogne, te pravda pobijedi. Moja je molitva uslišana, jer je sama protivnica, koja prije nije htjela o izmirenju niti da čuje, poništila tužbu.

B. M.

NAJBOLJI PRIJATELJ.

Medumurje. Premjestiše mi brata u Liku, a ja ostao sam s majkom udovicom. Bilo nam je vrlo teško. K tome se našlo zlobna svijeta, koji se veselio našoj nezgodi. Ostavili nas rodaci i prijatelji. Ali ipak nas nije ostavio

najbolji Prijatelj — Isus. Utokosmo se dobroti njegova bož. Srca. Molba nam se brzo uslišala. Brat se opet vratio onamo, kamo smo željele. M. F.

U OSKUDICI

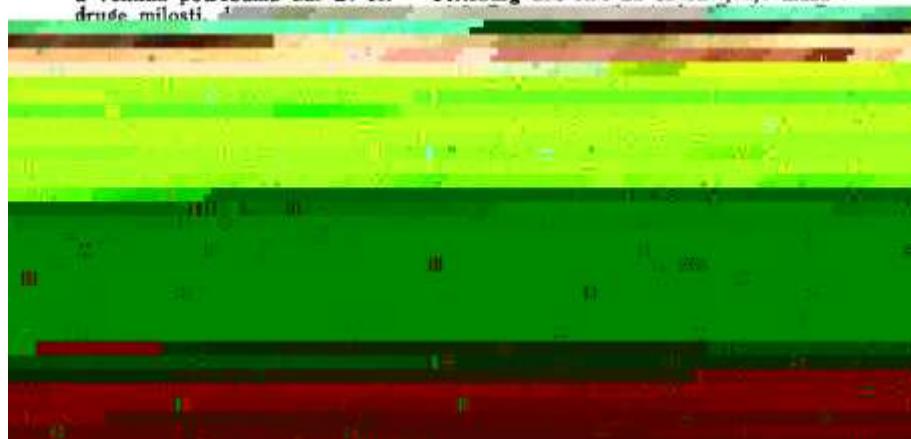
Slavonija. Siromah sam radnik, a imam sedmoro djece. Nesrećom o-stadoh bez posla, a dosljedno i bez kraha. U svojoj oskudici običavao sam uvjek tražiti pomoći kod Presv. Srca Isusova. To učinih i sada. A kao zagonovnicu svoje obitelji odabrao sam sv. M. Tereziju. Hvala Bogu, dobio sam dobar posao. K. L.

NEPRIJATELJI SE MIRE.

Slavonija. Muž mi se jako zavadio s nekim svojim prijateljem. Bojala sam se, da se ova svada i mržnja ne izrode u što još gore. Bojilo me također, što u ovoj stvari nisam smjela mnogo govoriti, jer su me pred mužem oklevetali, da tobože držim s njegovim protivnikom. Teško je opisati, koliko sam radi toga trpjela. Upitala sam za savjet svećenika. On mi reče, da se obratim na najboljeg Savjetnika — na Isusa. Dugo sam molila. Ali glavno je, da sam i sama na sebi iskusila, kako je Presv. Srce bogato svojim milosrdjem za sve, koji ga zazivaju. M. C.

JOŠTE ZAHVALJUJU BOŽ. SRCU:

Amerika PG Primio mnoge milosti. — Za pomoć pri porodu. — Berka-sovo AA Sinu ozleda na nozi krenula na bolje, dar D. 25. — Boškinci JA Za sreću i blagoslov ukućana dar D. 20. — Brčko MK Za milosti dar D. 10. — Brezovica MM Presv. Srce pomoglo me u teškim neprilikama, dar D. 30. — Brod Moravica PJ Parnica dobro uspjela. — Brod na Kupi SS Za milosti dar D. 100. — Chicago MV Operacija sretno uspjela, dar dol. 2. — MA Sin ozdravio posljice operacije na vratu, dar dol. 2. — Čiglena MP Za primljene milosti dar D. 50. — Čirkvena KB Za uslišane prošnje. — Čakovac MF Ostavljene od cijelog svijeta, nismo zaboravljene od Presv. Srca, dar D. 30. — Čehoslovačka AZ Dijete ozdravilo, dar kruna 60. — Feričanci ŠZ Dva bolesnika ozdravila od teške upale pluća. — Gračani JB Bez parnice pravda pobijedila. — Gračanica BB Za dobitvenu milost dar D. 30. — Grifane IM Ozdravio sin, dar D. 20. — Hlebine IM Za sretan ispit dar D. 100. — Hrvatska BT Unuk ozdravio bez operacije, dar D. 10. — Istra GJ Presv. Srce pomoglo mi onđje, gdje mi nitko na svijetu nije mogao pomoći, dar Lira 50. — Karlovac AG Oslobođena teških brig. — Kostelj OK Jedna se želja ispunila, dar D. 20. — Krapina VV Sretno došla kući, dar D. 50. — Kuželj AŠ za povraćeno zdravlje dar D. 50. — Molve FV Za zdravljie dar D. 10. — Mrkopalj SM Uslišana po zagovoru † Langa, dar 30. — Murvica AŽ Za milosti. — Novi Marof VT Presv. Srce više me puta pomoglo, dar D. 20. — Novo Selo MC Nestalo svade. — Ogulin KS Dobro prošla operacija. — Omišalj JA Za uslišanu molbu dar D. 20. — Osijek ZK Presv. Srce pomoglo me i ovaj put. — Petrovaradin PJ Za pomoć u velikim potrebama dar D. 10. — Pittsburgh SM RM Za ozdravljenje muža i druge milosti.

 Síka se ne může přikoučit.

 Síka se ne může přikoučit.

Križarsko bratstvo u Voćinu.

Djev. društvo S. I. u Voćinu.

Perutić. U poteškim prilikama držimo se ipak u društvu i nastojimo očuvati djevojačke krepstvi i ljubav k Isusu. 8. prosinca imale smo lijepu zajedničku sv. Pricest i započele smo devetnicu u čast sv. Tereziji za brojan i dobar svećenički podmladak.

M. Umić, glavarica.

Remetinec. Prošle godine udalo se 29 članica našega Djevoj. društva, a jedna je umrla. Sv. Pricesti primljeno je u naknadu Presv. Srcu 2900. Za istu nakamu prikazivao je vel. g. župnik A. Gold svaki prvi petak sv. Misi po želji društva. Kod župnog klanjanja bilo je svaki sat po 20 članica pred Presvetim u krasno iskićenoj crkvi. I druge dužnosti vršimo revno, jer nas vodi ljubav k Isusu a potiče i lijepo upućuje naš dobri velečasni g. župnik. Hvala Presv. Srcu i njemu.

R. Puškadija, glavarica.

Voćin. Bilježimo zasada samo osnutak Djevoj. dr. S. I. i Križara u starodrevnoj ovoj župi i glasovitom proštenju Gospinom; a drugom zgodom javit ćemo o napretku društva i uspjehu neumornog rada na vjerskom pridizanju naroda, što ga poduzimlje vrli župnik vel. Fr. Pipinić.

Zakanje. Na dan Bezgrješnog Začeća kod sv. Mise imalo je naše Djev. društvo zajedničku sv. pricest, a popodne kod blagoslova svećano primanje. Primljeno je 30 članica, koje se poslije Duhova upisale u društvo. Ovo primanje djevelo je ganutljivo na cijelu župu.

5. studenoga presadi Božanski Spasitelj iz ove doline suza u svoj nebeski perivoj vrijednu našu članicu Vericu Podrebarac. Teška bolest ju je privjezala uz krevet a ona je predana u volju Božju, strpljivo podnošila sve boli. I u bolesti zanimala se za društvo pitajući uvijek članice, koje su je pohadale kako je s društвом. Djev. društvo otpratilo ju na vječni počinak. A kod sv. Mise primile su sve članice za taj naš prvi lilijan zajedničku sv. pricest. Dvije članice iz našeg društva se udale a mi smo prikazale za njihovu sreću sv. pricest. Naše društvo je maleno, ali ipak lijepo naprude. Od kolovoza do konca 1930. primilo je društvo 420 naknadnih sv. pricest.

Marica Zdenčaj, glavarica.

Moravče. 5. listopada 1930. doživjeli smo u selu Adamovcu veliku radosnost, jer je toga dana bio blagoslov novo sagradenog raspela u selu. Blagoslov sa svečanom sv. Misom izvršio je naš domaći preč. župnik i dekan Aurel Jambreščak, koji nam je kod prigodne propovijedi istakao, kako je uviđena stvar graditi ovakove spomenike našemu Spasitelju. Stoga mu župljani iz sela Adamovca najljepše zahvaljuju.

S. Zenko.

K N J I G E :

Almanah Gospe Lurdske za g. 1931. Oprema lijepa, sadržaj probran. Preporučamo. Narudžbe prima: Društvo sv. Jeronima, Zagreb, Trg kralja Tomislava 20.

Vječno svjetlo. Prevela Zlata Sporčić. To su lijepa razmatranje o Isusu u Presv. Sakramantu, a napisala ih duša puna svetlog zanosa za Bož.

Uznička. On je dan i noć u našim svetohraništima, ali nažalost ponajviše bez duša, koje bi u svetoj molitvi stražile pred njim. Knjizica nas potiče, da poput male svjetiljke ispravimo tu nemarnost spram Onoga, koji nas žarko ljubi i uvijek misli na nas. — Cijena D. 10. Narudžbe prima: Župni ured s v. Marije, Zagreb, kaptol 3.

»Dani srećom obajašni« Priredio O. M. Vanino D. I. To je zbirka kršnjih pripovijesti za djecu, koja se pripravljaju na prvu sv. pričest. Napisala ih je engleski jedna redovnica, te će radi toga našim uzgojiteljima biti od velike pomoći, jer ih je napisala uzgojiteljica djece. Vrijednost hrvatskom izdanju dižu brojne ilustracije. Cijena Din. 6. Ako tko naruči 10 komada, dobije jedan komad na dar.

»Sveci i blaženici Družbe Isusove«. Napisao O. Jurić D. I. strana 315. Ova nas knjiga upoznaje sa životopisima mnogih svetaca Družbe Isusove. Vrijednost knjizi podiže, što je ukrašena sa 45 slika. Cijena 15 din. Svaki tko naruči barem 10 komada dobije jedan komad na dar. — Uprava Glasnika Presv. Srca Isusova Zagreb I. 147.

DAROVI U PROSINCU 1930.

Za sv. Mise: Berkasovo AA 10 Chicago III. EM Dol. 1— Farmington III. AK Dol. 3— Koska AD 20 Krapina VV 50 Lober DD 30 Osborn Ohio DH Dol. 1— Ruma KD 10 San Francisco MF Dol. 1— So Omaha PMG Dol. 10— Viškovci EF 20 Zagreb DK 25.

Za Svetište S. L.: Buzet JG Lira 50— Karlovac AG 15 Nijemci KM 50 Petrovaradin PJ 10 Pittsburgh NE Dol. 2— Subotica KK 30 Zagreb DK 75 RD 50 RJ 100.

U čast S. L: Bočkinci JA 20 Brezovica MM 30 Brod n/S. IČ 15 MŠ 100 Brod na Kupi SS 100 Centerwile PM Dol. 2-50 Cleveland MB Dol. 1— Čakovec MF 30 Chicago III. MA Dol. 2— MV Dol. 2— Čučerje NN 20 Giurgevac MT 10 Graduša AF 10 Hreljin AN 30 Križevci MK 20 Kruševica MM 10 Kuričac BV 30 Kuželj AS 50 Omilj JA 20 Pavlovcí KP 10 Pivnica RB 20 Požega SM 10 Sesvete FK 10 Severin ML 10 Sisak MŠ 10 Svilaj BJ 10 Šišljačić RM 100 Štitar II 20 Trnovitica MP 10 Valpovo JB 50 AS 20 El 100 JM 20 SB 10 Vel. Grđevac DH 10 Vinkovci MB 25 MR 20 Vratišinec TM 10 Vrboška NN 40 Vukmanić KV 20 Zagreb JK 30 EO 30 KT 100 LK 20 MP 100 NB 30 ŽS 100.

U čast Majci Bož. Gospi Lurd, sv. Josipu, sv. Antunu i sv. Tereziji M. L: Mostavina CB 40 Privlaka AO 10 Salmon Id. BT Dol. 1— Valpovo TI 10 TI 10.

Za raš. Glasnika S. L: Amerika JB Dol. 1— MB Dol. 1— Apatija JB 25 Banjaluka NF 5 Berkasovo ZB 5 Bos Petrovac MG 5 Brčko KM 10 Brezine BT 10 Bridgewater Pa BŠ Dol. 1— Čiglana MP 50 Cleveland Ohio PR Dol. 1— Čehoslovačka AZ čk. 60 Daruvar ŠS 12 Doljani LV 5 Drivenik KK 20 Farmington III Dol. 1— Hlebine MJ 100 Jaska SP 10 Kraljevica MN 5 Kostelj OK 20 Kukujevci AP 20 KV 15 Molve FV 10 Mostavina CB 20 RK 10 Mropalj SM 50 New York C. AŽ Dol. 1— Novi Marof VT 20 Novska NL 10 Ogulin ES 5 Oskorušno AO 5 Pittsburgh Pa SM Dol. 2— Rock Springs W. AK Dol. 1— Samobor AK 4 San Josef VP Dol. 1— Sarajevo MH 33 Sisak HT 10 MČ 5 Sombor KM 10 Stari DK 45 Subotica FK 25 Unčani MŠ 5 Velaluka LK 10 Vel. Gora SD 10 Zagreb AB 5 AB 15 AS 100 BS 5 AČ 100 FB 15 FB 40 GB 100 AB 50 IG 5 IK 5 JB 13 JH 35 KG 15 MČ 35 MH 15 MP 6 MR 5 MŠ 15 NN 50 ŠD 10 TS 10 VJ 10.

Za krub sv. Antuna: Bokšić MH 10 Cleveland MB Dol. 1— Križevci Župna crkva sv. Ane sakupljeno D. 352— Osborn Ohio DH Dol. 2— Ruma KT 5 Stanica TB 20 Zagreb NN 50.

Za ulje u Svetištu: Kansas City K. MŠ Dol. 1—

Za malo Sjemenište u Travniku: Farmington III MM Dol. 2—

Za novi Hram u Jeruzalemu: Bakar TM 10.

Za Novu Crkvu sv. Antuna kod sv. Duha u Zagrebu: Chicago MR Dol.

Za Dom sv. Terezije na Vrhovcu: Karlovac AG 10 Salmon Id. BT Dol. 1— So Omaha PMG Dol. 5—.

Za Sirotište sv. Josipa u Leskovcu: So Omaha PMG Dol. 5—

Za Dom bisk. Langća: Brčko KM 10 Centerville PM Dol. 1— Varaždin JB 10 Zagreb KJ 20 MS 5.

Za naše Misije u Bengalijsi: Celje ML 15 Feričanci MB 12 Gospic GT 100 Gračanica BB 30 Grizane BIM 20 Karlovac AG 15 Klinčaselj LK 20 Novoseljani FM 80 Ronald N. IZ Dol. 3— Split BB 50 BS 100 Valpovo KH 10 NN 10 Varaždin DP 100 Zagreb KT 150 NN 50.

O. Mesariću za pripomoći: Bakar TM 20 Gračac DL 75. za motorni čamac: So Omaha PMG Dol. 5— za sv. Mise Dol. 5—, za oltar u Svetištu Dol. 5—, za pokrštenje dviju djevojčica na imena Paola i Margareta Dol. 5—.

O. A. Vizjaku: za kruh sv. Antuna: Farmington Ill IG Dol. 3— kao da: MM Dol. 1— Novska NL 15 Ruma KS 105—.

Za otkup i pokrštenje pog. djece na imenom: Antun: Jesenice kr. LM 100 Milka i Anton: Kotoriba MH 200 Anton: Milna AP 100 po volji: Novoseljani: FM 120 Prezid MG 100 Bolto: Žednik FG 100.

Darovaše za »Dom duhovnih vježba« do 20. siječnja.

PO 10 DIN.: Paulina Jeram, Zagreb — Franjo Gabrić, Žednik — Jozo Matković, Valpovo — Iz Babine Grede: Antun Vuković, Franca Babić, Cecilijsa Knežević (po 5:50 Din.), — Ljubica Presečki, Krapina — Marija Kraševac, Zagreb — Ivan Ivoš, Virovitica — Iz Splita: Lovre Kokot, Ivan Žuljević, Jakov Bošnjak — F. R. Krasica — Marija Bach, Feričanci — Anica Prpić Poderkavljiv — Matilda Müller, Borovo — Franciska Šestak, Zagreb — Janko Carević, Gor. Desinec — Tereza Blažinić, Zagreb — Anastazija Horvat, Josip Horvat, Zagreb — Iz Sarajevat: Dr. Ante Livajušić, Lucija Subašić, Olga Subašić, Marija Hinga — Iz Gradačca: vlč. Jakov Barišić, Anda Bosančić, Alojzija Sorn, Ana Cvitković, Delfa Lukaš, Živid Matilda, Lučić Eva, Trepšić Mandra, Franc Lucija, Lučić Matilda, Čivik Valentin, Sikirevcí.

PO 15 DIN.: Marija Cabek, Antunovac.

PO 20 DIN.: Antonija ud. Cvitak, Varaždin — Ana Dejan, Kožalj vrh — Pero Braica, Čilići.

PO 25 DIN.: Dr. Zdravko Arnold, Zagreb — Štefa Mulalić, St. Mitrovica.

PO 50 DIN.: Don Baldo Botha, Split — Marija Lončar, Sarajevo — vlč. Stjepan Kropek, Pisino, Istra (15 lira).

PO 80 DIN.: Zorka Drilo, Sarajevo.

PO 100 DIN.: vlč. N. Košak, Perušić — Franjica Mahač, Novoseljani — Janko Potočki, Zagreb — preč. Matija Bekavac, Sarajevo — Damjan Veselić, Marijančaci — vlč. Stjepan Ilić, Sarajevo — Pavao Blažanović, povjerenik, Sikirevcí (140 Din. od raznih članova).

PO 1.000 DIN.: Dr. Aleksandar Gahs, Zagreb — Paulina Kresić-Murović, Zagreb.

IZ AMERIKE: PO 1 DOLAR: Birich Kate, Calumet, Mich. — Spigelski George, Pittsburgh, Pa. — Paulina Beg, St. Louis, Mo. Matilda Miletich, Lovillia, Iowa.

PO 2 DOL.: Geo Matković, Farmington, Ill. — Mato Župan, Beechwood.

PO 3 DOL.: Clementina Pozely, Joliet, Ill. — Mijo Steyminger, Miami, Ariz. — Stjepan Milich, New York.

PO 5 DOL.: Pavao Gorički, Omaha Nebraska.

ZA SOBU: Darv Schimetz, Chicago, Ill. (daljni obrok od 75 dol.; ukupno dosada: 175 dol.) — Nikola Tomašić, Turtle Creek, Pa. (daljni obrok od 3.000 Din.; ukupno dosada: 4.000 Din.)

Urednik Filip Mašić D. I.

Vlasnik Kolegij Družbe Isusove u Zagrebu — A. Alfrević D. I.

Tiskom »Glasnika Srca Isusova« — K. Grimm D. I.

Izlazi jedanput na mjesec.

GLASNIK SRCA ISUSOVA

God. 40.

Travanj 1931.

Broj 4.

NAŠI DUHOVNI PASTIRI PREPORUČUJU I BLAGOSIVLJU GLASNIK SRCA ISUSOVA.

Preuzvišeni nadbiskup zagrebački.

Najljepša, najuzvišenija, najmilija pobožnost, što ju poznaće Crkva katolička, bez sumnje je pobožnost spram Presv. Srca Isusova. Najljepša je ova pobožnost, jer u njoj štujemo Srce Boga-Čovjeka, izvor svake ljepote. Najuzvišenija je ova pobožnost, jer nas vodi do samog Srca Sina Božjega. Najmilija je ova pobožnost, jer ju uvela u Crkvu sama ljubav Božja Spasitelja.

S pobožnošću Srca Isusova kao da je zasjalo novo sunce na nebu Crkve katoličke, tako se sve stalo buditi na novi duhovni život. I gdjegod su zasjale zrake ovog sunca, tamo je ušla i sreća: Sreća u srca pojedinaca, sreća u čitave obitelji. A ne treba se tome ni čuditi, ako se sjetimo riječi Isusovih najboljih učenicih svoga Srca sv. Margareti Mariji Alakok: »Osobe svjetovne nači će u ovoj miloj pobožnosti svaku pomoći, koja im je potrebna u njihovu staležu, to će reći: mir u svojim obiteljima, olakšicu u svojim poslovima, utjehu u svojim nevoljama.«

Poznavajući blagotvorni utjecaj ove pobožnosti revni apostoli Kristovi nastojali su svim marom da je rašire i učvrste živom riječju i perom.

U tu svrhu osnovani su i Glasnici Srca Isusova, kojih sada ima na čitavom svijetu 65. I mi imademo svoj Glasnik Srca Isusova. I eto već je 40. godina, otkako on neumorno širi i učvršćuje ovu pobožnost u našem narodu donoseći u tisuće naših obitelji najljepše glase i poruke od najboljeg Srca.

Medutim ima još obitelji, u koje ne ulazi Glasnik Srca Isusova. Stoga preporučamo toplo svim dušobrižnicima, da ovaj list što više prošire. Sami će se osvijedočiti, kako one župe mnogo bolje napreduju u duhu Kristovu, u kojima se brojnije raširio Glasnik Srca Isusova.

Preporučamo Glasnik Srca Isusova svim obiteljima katoličkim. Neka nijedna ne bude bez njega. Čitajte ga pojedinačno, čitajte ga zajednički. Blagoslov Presv. Srca Isusova sigurno ne će izostati.

Zagreb, 27. veljače 1931.

† Antun.

Foto Tonka

DR. ANTE BAUER, hrvatski metropolita.

prilikama, kamo uvijek mi ne možemo da izravnim svojim svećeničkim utjecajem dodemo i propovijedamo.

U Sarajevu, 6. veljače 1931.

† Ivan, nadbiskup.

Preuzvišeni nadbiskup
vrhbosanski.

Jedno od najuspješnijih sredstava za proširenje slave Božje i učvršćenje duha i života kršćanskog u obiteljima jest pobožnost k Presvetom Srcu Isusovu. Jest prema tome i čitanje takovih knjiga i časopisa, koji šire tu pobožnost. Stoga veoma želim, da bi se svaka obitelj u nadbiskupiji vrhbosanskoj pretplatila na lijepo i veoma zasluzno glasilo te pobožnosti, na »Glasnik Srca Isusova«.

Preporučujem dakle svemu svećenstvu vrhbosanskom, osobito dušobrižnom, naše Presvetom Srcu posvećene nadbiskupije, da porade oko što većega proširenja »Glasnika Srca Isusova«, koji će tako biti našim apostolom u obiteljima i u

Preuzvišeni vladika križevački.

Velečasni oče uredniče!

Dozvolite mi, da Vama i Vašim saradnicima prigodom ulaska u četrdesetu godišnjicu Vašeg blagoslovnog rada najtoplje čestitam. Ja pratim pisanje Glasnika Srca Isusova od prvih dana njegova života do danas. Gotovo sam svaki broj, ako ne pročitao, a ono barem pregledao. Svakda sam nalazio da je on glasilo najčistije ljubavi prema Hristu Gospodu, Njegovoj svetoj Zaručnici-Crkvi, kao i prema bližnjemu. Ja sam stoga uvijek s najvećim oduševljenjem isti preporučao, a či-

DR. IVAN EV. SARIC, nadbiskup.

DR. DIONIZIJE NJARADI, vladika.

nim to i sada, činit će i u buduće, jer želim da Glasnik uđe u svaku kršćansku kuću.

Udjelio predobri Spasitelj Vama i Vašim saradnicima dočekati taj čas, da se Glasnik raširi barem u triputa većem broju nego što sada izlazi. Zazivajući na Vas i na sve saradnike kao i čitateljeobilje Božjega blagoslova ostajem s preporukom u sv. molitve.

Križevci, dne 2. II. 1931.

Dr. Dionizije Njaradi,
vladika

PRAVEDNOST I MIR MEĐU NARODIMA.

Nakana Apostolstva molitve u travnju blagoslovljena od sv. Oca.

Želja naroda.

Malo kada se toliko na sve strane govorilo o miru; malo kada su ljudska srca tako silno čeznula za mirom kao upravo u naše vrijeme. Svi se slažu u tom, da je mir najdragocjenije dobro naše, da nikakva žrtva za nj nije prevelika, i da ga treba uščuvati pod svaku cijenu.

Zato su državnici i političari osnovali u Ženevi »Društvo naroda«, da razmireme među pojedinim državama urede marnim putem. Nema danas teže objede protiv kojeg političara ili države, nego kad mu se prišje, da je ratoboran i da izaziva susjede. A kad koji ministarski predsjednik hoće da stče odobravanje i ljubav čitavog svijeta, onda u svojim govorima ističe, kako je njemu mir nada sve i kako je miru za ljubav popustio od svojih tražbina. Nijedan narodni zastupnik ne će biti danas tako lud, da bi se nadao namamiti birače i predobiti njihove glasove obećavajući, da će produljiti rok vojne dužnosti i nagovarati na rat. Naprotiv svaki se pred narodom gradi velikim mirotvorcem i odlučnim neprijateljem oboružavanja.

Naraštaj prije nas nije to možda tako jako osjećao. Nas su ratne strahote naučile cijeniti blagodati mira. Svi mi — vojnici na bojištu, u streljačkim jarcima, pod kišom taneta i u potocima krvi; starci, žene i djeca bez zaštite, pomoći i hranitelja kod kuće — svi smo kušali gorkе plodove rata. Kuga, glad i rat, to su tri nerazdruživa gosta, koja su još nedavno kucala na svačija vrata donoseći strah i grozu, bolest, umiranje i smrt. Njihov strahoviti lik još nam je živo u pametи, i ne ćemo ga tako lako zaboraviti. A dobro znamo, kad bi im svojim svadama opet otvorili vrata, da bi oni došli među nas još puno groznej i krvoločnij nego zadnji puta, da nas posve unište.

S druge strane opet razna iznašašća: zrakoplovi, brzovoj bez žica, radio i t. d. zblizila su nevjerojatno prije tako udaljene krajeve i narode. Saobraćaj sa svim dijelovima svijeta je olakšan, sve nam postaje blizu kao susjedova kuća. Različni narodi su povezani jedan s drugim u gospodarstvu, trgovini i u duhovnom životu. Što se zbiva u Evropi, za čas se zna u Americi, i obratno. Sve je to pomoglo, da ljudi lakše i jasnije spoznaju onu istinu, koju nas sveta vjera oduvijek uči, naime: da svi narodi sačinjavaju jednu veliku obitelj, da su svi ljudi braća. Razni narodi su kao brojne grane na istom velikom stablu čovječje naravi, u svima kolika ista krv, svi smo djeca istoga Oca na nebesima; svima nam je zajednička vječna domovina i složnim silama, pomazući s ljubavlju jedan drugoga treba da prema njoj krećemo. Što bolje to uvidamo, to očitije nam postaje, kako je rat bratobušačko proljevanje krvi, kakvo se može dopustiti samo u krajnjoj potrebi.

To su neki razlozi, zašto danas sve tako duboko zazire od rata, i zašto sve čovječanstvo tako silno žudi za potpunim mirom. Riječi, koje je sv. Augustin napisao u vrijeme propadanja starog svijeta, začudo se obistinjuju opet danas: *Sve čežne za m i r o m.*

Nema mira bezbožnicima.

Pa ipak odasvud čujemo ponavljati jadikovanje proroka Jeremije: »Ček a s m o m i r , a l i n e m a d o b r a ; i v r i j e m e d a o z d r a v i m o , a g l e s t r a h... i v r i j e m e , d a s e l i j e č i m o , a o d a s v u d n e m i r .« Ili kako prorok Izajia lijepo veli: »Ček a s m o s vjetlost , a o n o e t o m r a k... ček a s m o s u d , a n j e g a n e m a , s p a s e n j e , a o n o j e d a l e k o o d n a s .« I s prorokom Jeremijom mogli bismo prekoriti mnoge današnje državnike: »Pokušali su l i j e č i t i r a n e k ē r i n a r o d a m o j e g a s a s r a m o t o m g o v o r e č i : M i r , m i r ; a m i r a n e m a .« Golema Rusija stoji u našoj sredini kao barutana, koja svojom eksplozijom može da digne u zrak i raznese u komade ne-samo Evropu nego cijeli svijet. U Kini još neprestano traju gradanski ratovi, a u njihovoj pratnji idu bolest i glad. Nepregledna Indija je mjesto vječnih nemira. Meksiko se još nije smirio, i sv. Otac još ga nedavno preporučio u molitve svih katolika. U Evro-pi i Americi nije bolje. Pojedine države se, istina, više ne tuku u otvorenom ratu. Ali stara neprijateljstva nisu isčezla. Na dnu duša sve kipi od slabo pritajene srdžbe, a u srcima bukti plamen osvete. Do bolje zgode vodi se medutim prikriveni boj, sklapaju se razni savezi, nastoji se određenoj državi uništiti vrijednost novca, ili se pokušava ocrniti i omraziti neprijatelj u novinama i knjigama. Ni u unutarnjosti pojedinih država ne vlada mir i zadovoljstvo. Često čitamo o nemirima i pobunama, koje kao gorući vulkan provale sad ovde sad ondje. Tako su države prisiljene, da se sve više naoružaju i da drže u spremi brojnu vojsku. A to stoji narod nesnosnih poreza i skupih novaca.

A kako to, da uza svu želju i uza sve nastojanje svijet ne može doći do pravog mira? Koji je tomu uzrok? Sv. otac Pijo XI. divno na to odgovara u svojoj okružniciod g. 1925.: *O t p a d p o j e d i n i h g r a d a n a i č i t a v i h d r ž a v a o d K r i s t a , t o j e u z r o k . »M i s m o s e « v e l i o n , »v e c p r i j e p o t u ž i l i n a v r o g o r k e p l o d o v e t o g o l p a d a i o p e t s e t u ž i m o n a n i j i h : n a i m e n a s v u d a p o s i j a n o s j e m e n e s l o g e i n a s v u d a z a p a l j e n p l a m e n z a v i s t i i r a z m i r i c a...; n a n e u m j e r e n u p o ž u d u z a b o g a t s t v o m i u ž i t k o m , š t o s e č e s t o p o k r i v a p l a š t e m o p e c g d o b r a i l j u b a v i k d o m o v i n i...; n a s l i j e p u i p r e k o m j e r n u s e b i č n o s t , k o j a g l e d a s a m o n a s v o j u k o r i s t i u g o d n o s t i i s v e s a m o n o j o j m i j e r i ; n a z a b o r a v i n e m a r u d u ž n o s t i m a , š t o j e p o s v e u n i š t i l o m i r k o d k u ē e , u z d r m a l o u s t r a j n o s t i i j e d i n s t v o o b i t e l j i ; p o t r e s l o č i t a v i m l j u d s k i m d r u š t v o m i d o v e l o g a n a d p o n o r p r o p a s t i .« Tu je mutni izvor vječitog nemira, tu vrelo neprestanih*

trzavica. »Zato nema pravde na svijetu. A u kuću, gdje pravda ne stanuje, mir ne će da se useli.« »Slabo će koristiti«, veli istom zgodom sv. Otar, »izvanjski, prividni mir...«, dok ne bude onog mira, što traži i smiruje duše te ulijeva u njih bratsku ljubav i dobrohotnost.«

Golubica sa zelenom grančicom.

A nama je mir tako silno potreban. Bez njega nesamo da će uginuti naša tjelesa, da će propasti naše blagostanje, i naša duša će se ugušiti u moru nemira. U uzburkanim valovima pomalo tonu i najviša dobra njezina, kršćanska vjera i čudorede. Odakle da dozovemo k našoj barci, što se potaplja, bijelu golubicu sa zelenom grančicom mira? Ona je lebjdela nekad nad glavom Isusa — Spasitelja. Jedini on može da upravi njezin let nad rastrovanu našu zemlju i da nas spasi. Kad se rodio u Betlehemu, zbor bijelih andela pojavio se nad betlehemskim poljanama i zapjevao davno zaboravljenu pjesmu mira: *Slava Bogu na visini, i mir na zemlji ljudima dobre volje.* Kad je stao propovijedati, njegova riječ bila je riječ mira: »Ljubi Gospodina Boža svojega svim srcem svojim i svom dušom svojom i svom misli svojom. Ovo je prva i najveća zapovijed. A druga je kao i ova: Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe.« »Novu vam zapovijed dajem, da ljubite jedan drugog a.« A kad se nakon uskrsnuća ukazuje apostolima, njegov prvi pozdrav je pozdrav mira: »Mir vam... I reče im opet: Mir vam.« Otkad je Isus tijelom uzašao na nebesa, čuvarica je mira sveta katolička i rimska Crkva i namjesnik Isusov sv. Otac Papa. Lijepo i oduševljeno pozdravlja Crkvu sv. Augustin: »Ti spašaš nesamo društvenim vezama, nego pravim bratstvom gradane s građanima, narode s narodima, i sve ljude među sobom — sjećajući ih prvih roditelja. Ti učiš kraljeve, da se brinu za puk, a puk učiš, da sluša kraljeve. Ti brižno učiš, koga treba častiti, ljubiti, štovati i bojati se; koga opet treba tješiti, opominjati i bodriti; koga opet obuzdati, prekoravati i kazniti. Ti pokazuješ, kako, istina, ne dugujemo svakomu sve, ali kako smo dužni sve ljubiti i nikomu nepravdu činiti.« Kad se svijet, države i narodi povrate opet k nauci Isusa i Crkve, zavladat će mir među nama.

Nekad je prorok Jeremija opominjao narod Izraelski: »Stanite na putovima i pogledajte, i pitajte za stare staze, koji je put dobar, pa idite po njemu i naći ćete mir duši svojoj. A oni rekoše: ne ćemo da idemo.« Tako Crkva još i danas opominje narode svijeta. Oni još uvijek odgovaraju: ne ćemo da idemo.

Već apostol naroda sv. Pavao piše prvim kršćanima: »Molim dakle prije sveća, da se čine prošnje, molitve, moljenja, zahvaljivanja za sve ljude, za kraljeve i sve, koji su u vlasti, da tih i

mirni život provodimo... Ovo je dobro i ugodno pred Spasiteljem našim Bogom.«

Ovaj mjesec opet sv. Otac diže na noge veliku, ali miroljubivu vojsku Apostolstva molitve i poručuje joj, neka diže k nebu ruke i prosi mir narodima.

Zato ćemo mi, djeca i odrasli, kao članovi Apostolstva molitve kroz ovaj mjesec iz dubine duše moliti prekrasnu misnu molitvu, što je svećenik svaki dan moli prije pričesti: »Gospodine Isuse Kriste, koji si rekao apostolima svojim: mir vam osta vlijam, mir svoj dajem vam; ne gledaj na grijehu moje nego na vjeru Crkve svoje, i nju po volji svojoj dosta j se umiriti i ujediniti.«

Jaganjče Božji, koji uzimaš grijehu svijeta, daruj nam mir!

Iv. Kozelj D. I.

MISIJSKA NAKANA.

Indokina.

Ovo je već četvrti puta dosada, što namjesnici Kristovi preporučuju pobožnim katolicima u molitve Indokinu. Učinili su to g. 1862, 1891, 1914. Velika potreba radnika u vinogradu Gospodnjem, osobito onih, koji bi se predali odgoju mladeži, potakla je sv. Oca Pija XI., da i ove godine stavi na srce čitateljima svih Glasnika Srca Isusova pokrajine indokineske.

Indokina je dio Azije, što sa sjevera graniči s Indijom i s Kinom, sa zapada, istoka i juga s indijskim oceanom. Stanovnika ima oko 27,708.000, od toga su katolici 1.240.000.

To je zemlja, gdje je u obilju tekla krv mučenika Kristovih. Progonstva su počela u 18. stoljeću. G. 1765. preostalo je u ovim zemljama samo 12.000 kršćana, dok je sve drugo pobijeno ili izagnano. G. 1833. započeo nova progontstvo. No najžešće je progonio kršćane car Tuduk g. 1858. U ovoj su godini poginula 3 biskupa, 115 svećenika, razrušeno je 80 samostana. 2.000 redovnica raspršeno, a 100 umoren. U jednoj godini prolilo je ovdje svoju krv za svetu vjeru Kristovu oko 40.000 kršćana.

Krvolok Tuduk umro je g. 1883. Naslijedio ga vladar, koji se s njim takmio u mržnji na kršćane. U samom jednom dijelu njegova kraljevstva ubijeno je 15 svećenika, 60 katehisti, 270 redovnica, 24.000 svjetovnih osoba. Ali sva divljanja krvolokočka nisu mogla uništiti kršćana u ovim zemljama, već se i u njima obistinilo ono što je Tertulijan rekao rimskim krvolocima: »Kad god nas prebrojite, uvijek nas više ima. Krv je kršćana sjeme.« I uistinu pristaže se Kristove ovdje sve više množe. G. 1800. bilo je 310.000 kršćana, a sada ih ima oko 1.237.000. U ovim krajevima radi do 1316 svećenika, a 1928 sjemenara se pripravlja za uvišeno zvanje apostola Kristovih.

S pravom se radujemo uspjehu katoličke vjere u Indokini. Ali još je tu velika žetva, a poslenika malo. Osim toga prijeti velika pogibao sa strane komunista, koji se uvukoše u ove zemlje iz Francuske i Rusije. Školski je odgoj mlađeži u vjerskom pogledu na vrlo niskom stupnju. Molimo stoga Presveto Srce dobrog Spasitelja, da obdari ove zemlje što većim obiljem božanskog blagoslova.

ON USKRSNU, KAKO REĆE...

Bila još duboka tiha noć, mjesec već zašao, na nebu jasno svijetlige zvijezde. U vrtu Josipa Arimatejskog vladala grobna tišina, palme, čempresi i mirte izgledale kao da odišu svježinom noćnom, na listićima trave i laticama cvjeća zrcalila se rosa.

Putevima i cestama još nije nitko prolazio, i cijeli Jeruzalem počivao po obroncima brda uljuljan u duboki san. Samo pred pećinom, u kojoj bio uklesan grob Isusov stražu stražili Pilatovi vojnici. Tu gorila vatrica, a oni naokolo sjedeli s kopljem u rukama. Nisu gotovo ništa govorili, samo po koja riječ, pa opet nijemo stajanje i sjedenje.

A unutra u grobu bila još veća, potpuna tišina. Tijelo Kristovo ležalo mirno u mrtvačkim povojima bez ikakvog znaka života. Bilo isto onako blijedo i ukočeno, kao kad su ga skidali s križa. S onim istim ranama i brazgotinama i modricama od bićeva kao i prekučer na Veliki petak.

Prošla je ponoć, izdaleka odlijegao pijev kokota, zvijezde na istoku počele polagano da se gase navještajući, da će se za sat dva već zakrijesiti vrhunci u prvom sunčanom žaru. Upravo u tom času u nutrini grobne pećine počelo da se svijetli najprije slabu, a onda sve jače i jače nekim slatkim nadzemnim sjajem.

Što je to? Ipak je svukud okolo tama! Zar je tamna izdubina groba prije ugledala sjaj danice nego li gorski vrhunci? Pa ipak bila je to ona prava Zvijezda danica, Svjetlost sa istoka i Jasnost svijetlosti vječne. To duša Kristova u pratnji blaženih duhova došla u grob.

S neizrecivim udivljenjem i ganućem promatrali starozavjetni sveci sveto tijelo Gospodnje i čitali u ovoj otvorenoj knjizi, što je sve za njih Krist podnio i pretrpio. Sad proroci iz bliza gledali na ono, što su nekad kroz maglu vjekova proricali o njemu.

A duša Kristova kao da bi se sagnula nad mrtvim tijelom i u čas prožela ga i unišla u nj kao što ulazi zraka sunčana i kao što žar vatre prožme željezo. S dušom unišao i život u tijelo i neka vanredna punina snage, mladosti, svježine i besmrtnosti. Spali kao paučina mrtvački povoji, a tijelo se podiglo lagano, ne kao što se diže čovjek, nego kako polijeće leptir s cvijeta — tako i Krist stao sad nad praznim grobom divan i uzvišen nad svu zemaljsku ljepotu.

Iesus se ukazuje Magdaleni.

Iz nutrine njegovog bića probijala nadzemna svjetlost, a na sv. tijelu, što cvalo kao proljetni cvijet, nije više bilo tragova muke osim onih svetih rana na nogama i rukama, koje su sad blistale kao najsajniji rubini i smaragdi. Glava obasjana nebeskim sjajem, lice imalo izraz neizrecivog veličanstva, a ujedno i veselja i najslade dobrote. Duga se odjeća kao nebo večernje nakon vedroga dana odsijevala u bojama grimiza i snijega, zlata i dragulja.

Krist je uskrsnuo i stoji u zraku, a sad dolazi andeo da odvali grobni kamen, trese se zemlja, vojnici u strahu kao mrtvi padali po zemlji. Iz daljine čula se slavodobitna rajska pjesma: Aleluja, aleluja! On uskrsnu, kako reče!

N. B. D. I.

POSVETI OBITELJ BOŽ. SRCU!

— **Što znači posvetiti svoju obitelj Srcu Isusovu?**

Ne znači drugo već posve predati obitelj brizi najboljeg Srca.

— **Zašto se obitelji posvećuju?**

Jer im posveta obnavlja kršćanski duh, jer im donosi veću ljubav i utjehu, jer im pomaže i u vremenitim potrebama.

— **Kako se posvetom obnavlja duh obitelji?**

Posvetom prizna obitelj Isusa svojim Gospodarom i odlučuje paziti na njegov zakon; slika presv. Srca neprestano je na to podsjeća; milost Isusova je u tom jače pomaže.

— **Zar tu milost dobivaju samo posvećene obitelji?**

Bog ne uskraćuje nikomu milost, ali posvećenim obiteljima obećaje osobitu, a one su opet sa svoje strane pripravnije da prime ovu milost.

— **Kako posveta donosi ljubav i utjehu?**

Cesta misao na Bož. Srce diže duševne osjećaje do vrhunavne ljubavi, a po toj se članovi obitelji više cijene i strpljiviji su.

— **Zašto to donosi baš posveta Srcu Isusovu?**

Jer je ono obećalo po sv. Margareti mir i slogu obiteljima, koje će ga osobito štovati.

— **Kako posveta pomaže u potrebama?**

Glave obitelji s većim mirom, pouzdanjem i štedljivošću za posvećenu obitelj skrbe, a Bog njihov trud više blagosavlje.

— **Da li je to posebno obećano obiteljima Srca Isusova?**

Jest, jer je Isus rekao, da će posebno blagosloviti mjesto, gdje se štuje slika Srca njegova.

— **Kako se obavlja posveta obitelji Srcu Isusovu?**

Glava obitelji stavi što ljepšu i blagoslovljenu sliku Bož. Srca na najodličnije mjesto u stanu te pred njom izmoli molitvu propisanu od sv. Oca pape.

— **Je li potrebno da bude svećenik prisutan?**

Da se dobiju podijeljeni za tu zgodu oprosti, potrebna je prisutnost svećenika, no inače se može slika i u crkvi blagosloviti.

— **Kada da se obavi posveta obitelji?**

Stalan dan i rok nije propisan, ali je dobro spojiti taj čin s kojom obiteljskom, narodnom ili crkvenom svečanošću te pripaziti, da se odrasli članovi mogu taj dan pričestiti.

— **Što čini obitelj da ustraje u štovanju Srca Isusova?**

Pristupa Apostolstvu molitve i moli jutarnje prikazanje, obnavlja posvetu svaki prvi petak ili prvu nedjelju u mjesecu, pristu-

pa češće svetoj prijesti i čita Glasnik Srca Isusova.

— Preuzima li posvetom koju težu i posebnu dužnost?

Ništa drugo osim da će nastojati dobro kršćanski živjeti.

— Treba li obavljenu posvetu kuda javiti?

Dobro je javiti upravi Apostolstva molitve u Zagrebu, da upiše u »Zlatnu knjigu«, koja se u znak saveza obitelji s Presv. Srcem čuva u njegovu Svetištu - Palmotićeva ulica 33.

— Gdje se mogu nabaviti slike presvetoga Srca?

Kod uprave Glasnika Srca Isusova u Zagrebu, Palmotićeva ulica 31.

Posvetna molitva obitelji.

Presveto Srce Isusovo, ti si očitovalo svetoj Margareti svoju želju, da zavladaš kršćanskim obiteljima. Stoga evo dolazimo danas, da priznamo otvoreno tvoje neograničeno gospodstvo nad svojom obitelji. Hoćemo da u nama procvatu sve kreplosti, kojima si ti obećao mir već ovđje na zemlji. Hoćemo, da duh ovoga svijeta, koji si ti odsudio, što dalje od sebe protjeramo.

Zavladaj dakle našim razumom, da tvrdo vjerujemo u tebe. Zavladaj našim srcem, da usplamtimo gorućom ljubavi prema tebi. Zar ove ljubavi podržavat ćemo čestim primanjem svete pričesti.

Udstoj se, o Božansko Srce Isusovo, biti uz nas, kad se okupimo; udostoj se blagosloviti naša duhovna i vremenita poduzeća; udostoj se raspršiti naše brige, posvetiti naše radosti, ublažiti naše nevolje. Ako bi tko od nas bio ikada tako nesretan, da bi te ražalostio, onda se sjeti, o Presveto Srce Isusovo, da si prema raskajanim griešnicima dobrostivo i milosrdno. I kad kućne posljednji čas, kad dode smrt, i svoju tugu unese među nas, onda ćemo se mi svi: i oni, kojima je poči u vječnost, i oni, koji još ostaju ovđje, podvrći tvojim vječnim odlukama. Tješit će nas pomisao, da će osvanuti dan, kad će se sva naša obitelj naći zajedno u nebu, da ondje po sve vijeke hvali tvoje Veličanstvo i slavi tvoja dobroćinstva.

Bezgrješno Srce Marijino i slavni patrijarh sveti Josip neka ti prinesu ovu našu posvetu, i neka nas sjećaju na nju u sve dane našega života. Da živi Srce Isusovo, Srce našeg Kralja i Oca našeg! ¹

(Potom će se izmoliti jedan »Oče naš« i jedna »Zdravo Marija« za pokojne članove obitelji, da i oni osjeti kap utjehe, kad evo Spasitelj preuzima gospodstvo u kući, u kojoj su i oni prebivali. Zatim se izmoli.)

Slava i čast Božanskom Srcu Isusovu, koje nam se tako milostivim ukazalo, te je našu obitelj učinilo malim kraljevstvom

---

»Molitvenik Srce Isusovo« peto izdanje sve je već rasprodano. Sada je u tisku najnovije šesto izdanje. Kad molitvenik bude izašao, već će se oglasiti u Glasniku Srca Isusova. Narudžbe mogu se slati već unaprijed. — Uprava »Glasnika Presv. Srca Isusova« Zagreb

svojim i pod našim krovom podiglo prijestolje svoje, da dijeli s nama radost i žalost, te da nas vodi neiskazanom ljubavlju svojom. O Božansko Srce, udijeli milost slaboj djeci svojoj, da zahvalno i vjerno slijedimo vodstvo tvoje. Upali naša srca plamom ljubavi svoje i učini ti, koji si krotak i ponizan Srcem, da svim srcem svojim zamrzimo na grijeh i taštinu ovoga svijeta. Neka ti bude naša kuća milo prebivalište, kako ti je nekoć bila ona u Betaniji, a obitelj našu učini sličnom svetoj obitelji u Nazaretu. Amen.

Hvaljeno, čašćeno i ljubljeno neka bude vazda u našoj kući preljubezno Srce Isusovo! Kraljevstvo njegovo neka dode k nama! Amen.

Presveto Srce Isusovo, štiti obitelji naše! (300 dana oprosta). Prečisto Srce Marijino moli za nas!

† MARTIN DAVORIN KRMPOTIĆ.
(1867. — 1931.).

Umro je! S tim evo počinjem pripovijedati život ovoga vanrednog Božjeg svećenika. Obično se počinje pripovijedanje nečijeg života s njegovim rođenjem, ali ja počinjem s njegovom smrću, nek odmah spoznate, da je Krmpotić bio veliki muž, dika Crkve svete i roda svoga. Dok je ležao u svojoj župnoj crkvi u gradu Kansas City u državi Kansas u Sjedinjenim državama Amerike, cijeli se grad uzbunio. Tako šta ne pamti onaj kraj. Piše mi dragi prijatelj: »Crkva dupkom puna dane i noći. Cijeli Kansas City bio na nogama, suznih su očiju oplakivali svoga Oca, kojem je srce veliko puklo iz ljubavi za vjeru i narod svoj. I crnci plaćući obilazili suznih očiju dajući mu zahvalnu počast. Ležao je na odru u crkvi. Na usnicama počivao mu posmjeħ, kao da nam hoće reći: Ljubite se među sobom, kako sam ja vas sve ljubio!...«

Na njegovu sprovodu, javlja mi isti prijatelj, bila su 4 biskupa, 11 monsinjora, preko 100 svećenika, a narodu ni broja se ne zna: sve ulice pune, sa svih strana Amerike došli su njegovi prijatelji i štovatelji bez razlike vjere i narodnosti, da mu iskažu zadnju počast. Automobila bilo je na stotine i stotine, a cvijeća cijela brda. Kao kakav kralj, i još više, nošen je ovaj katolički župnik na mjesto počinka...

A tko je bio Davorin Krmpotić? Gdje li ga je sretna majka rodila? Čim je osvojio srca tolikih ljudi? O tom ću sada posvetrakto dvije, tri kazati, a opširno ću i potanko u novom Kalendaru Srca Isusova i Marijina za g. 1932.

Kolijevka je ovog znamenitog muža bila u priprstoju kućici seoca Veljuna župe Krivi Put nad gradom Senjom. Darovito dijete prošlo s dobrim uspjehom pučku, pa latinsku školu te nakon ispita zrelosti prigrlj kršni mladić duhovni stalež, da bude Božji svećenik i zaštitnik svog naroda. Godine 1892. primi sveti

red pa je namješten kapelanom u Vališ selu (sada Cetin).

U vrijeme, kad je Davorin započeo svoj svećenički rad, tuđinska je vlada progonila i zatirala svakog pravog rodoljuba našeg. To je na sebi osjetio mladi svećenik. Samo je 4 mjeseca ostao na prvom svojem mjestu u Vališ selu (sada Cetin), a onda je morao seliti sa župe na župu, pa ih je za deset godina promijenio 14! Tuđinska vlada nije dala, da bi on postao pravi župnik, nego je bio samo upravitelj župe. Ali Krmpotić je stajao čvrsto kao one velebitske stijene, koje su ga rodile.

U to doba dobije poziv od američkog biskupa Finka, neka bi došao Hrvatima za župnika u grad Kansas City u državi Kansas, otprilike u sredini Sjedinjenih Država. Tu je uz vrlo velike poteškoće i žrtve radio na osnivanju župe, a to je bilo tim teže, što je narod bio pun nepovjerenja tako, da nije ni svećeniku vjerovao. Ljubav k dušama krvlju Isusovom otkupljenim dala je Krmpotiću snage da sve zapreke svlada. Jedan je dio naroda živio pomiješan s crncima i Meksikancima u močvarnoj dolini, pravoj sliki njegova moralnog stanja. Već g. 1904. velika župna crkva sv. Ivana Krstitelja bila je gotova. Poslije je dao crkvu ukrasiti veoma lijepim slikama, koje je izveo umjetnik Oton Ivezović. Iz daleka su dočarali Amerikanci da gledaju hrvatsku crkvu, toliko je izašla na glas ljepotom svojom.

Krmpotić je svoj zapušteni i prezreni narod izveo na zračne i sunčane obronke grada Kansas Citya. Videći, da će se djeca posve otuditi roditeljima i narodu, osnuje on prvu hrvatsku školu u Americi, koju je narod sam uzdržavao svojim žuljevima ne dobivajući od američke vlade ni krajeare. Tu školu danas polazi do 700 naše djece.

God. 1929. podigla je hrvatska župa novu školsku zgradu tako lijepu i finu, da nema takve u cijeloj našoj državi. (O njoj sam pisao u Glasniku Presv. Srca Isusova god. 1930). Da vam je čuti, kad ta djeca u crkvi zapjevaju Zlatnu krunicu Srca Isusova, pa one lijepe naše »Do nebesa nek se ori«, »Zdravo Djevo«, »Kraljice neba, raduj se«: srce ti se i duša uznese od silne radosti. A kad u velikoj dvorani župskoga Doma djeca stanu pjevati naše

Mons. Davorin Krmpotić.

pjesme, ili kad ta djeca naše krvi na velikoj pozornici istog Doma predstavljaju komade našeg naroda, onda vidiš i osjećaš, kako je plemenito i veliko bilo srce, koje je sa svojim ljubljenim narodom stvorilo sve ovo. Dika je i ponos župe Sirotište sv. Ivan-a, što ga je osnovao Krmpotić, a pomogao mu narod i neki prijatelji, od kojih neki nisu ni katolici: toliko su ga svi cijenili i voljeli. Danas je to sirotište prošireno, čvrsto građeno, u njemu ima oko 100 sirotne djece. Odgajaju ih kao što drže i školu dobre školske sestre.

Krmpotić je bio otac i majka svojoj župi, osobito siromašnim. A nisu se njemu utjecali samo iz Amerike; koliko je on molba primio iz domovine! Svima je davao, obilato, ne gledajući kome daje, pa je davao čak i nevrijednima. I kad bi valjalo pomoći narodnu stvar, on daje i ne broji.

U svećeničkoj je službi bio neumoran. I pod stare dane je na pr. svake nedjelje i blagdana služio dvije svete Mise i dva puta propovijedao. U korizmi bi još držao propovijed i nedjeljom navečer.

Njegovom najviše zaslugom započeta je hrvatska župa sv. Josipa u velikom gradu Saint Louisu, Mo (Sent Luis Misuri), pri čemu je stekao velike zasluge i sadašnji hrv. župnik iz Detroit-a, Oskar Suster.

Prvih godina svog rada u Kansas Cityu pohađao bi Krmpotić Hrvate diljem Amerike, koji nisu imali svoje župe pa su ne znajući jezika mnogo stradali i u vjerskom pogledu. On je bio pravi misijonar, nije se bojao siromaštva bijednog naroda, koji je teško radio, a jedno stanovao i živio. Kô čovjek Božji nosio je u radničke kolibe utjehu i svjetlost Božju. Pa kolik je put prevaljivao! Kadšto bi se odvezao kao iz Zagreba do Petrograda i Moskve, čak na žalove Tihog Oceana u državu Washington (Uašintn).

Krmpotić je bio jak i perom. Zadužio nas Hrvate osobito dvjema knjigama: jedna je engleskim jezikom život Isusovca Ferdinanda Konšćaka († 1759) rodom iz Varaždina, znamenitoga misijonara i učenjaka u Kaliforniji, a druga je knjiga životopis svećenika Josipa Kundeka, koji je krasno djelovao u Sjevernoj Americi.

Nazad desetak godina zaželio se Krmpotić svoje stare domovine i već bio imenovan župnikom u Ogulinu, ali mu njezini američki narodnjaci nisu dali otici. Pače i sam pročelnik (guverner) države Kansas i gradsko poglavarstvo upravili su molbu biskupu, neka ne dopusti da bi župnik Krmpotić ostavio ovaj narod. I tako je ostao još deset godina. A kad je hrvatska župa u Los Angelesu slavila 20 godina opstanka, odazvao se vrli pastir pozivu i pošao da uveliča proslavu. Na povratku odsjede u hotelu našeg zemljaka Lončarića u Arizoni, kad mu oko ponoći bude odjednom jako zlo, te on s teškom mukom ustane i zaište pomoći. Kad je liječnik stigao, Davorin je već bio mrtav: pala mu srčana kap. To je bilo u noći od petka na subotu (30/31 siječnja 1931).

Sprovod mu je bio 5. veljače u Kansas Cityu, a kažu, da će mu tijelo prenijeti preko mora na Krivi Put, nek počiva u svojoj zemlji, koju je ljubio do zadnjega daha.

Za njegove zasluge odlikovao ga je Sveti Otec čašcu apostolskog protonotara, ali više od svih časti bila mu je ljubav njegova naroda. Bio je čovjek uman, radin, i ustrajan, iskren prijatelj, srdačan drug, kremen značaj, otac i majka sirotinji i bolesnima, pobožan svećenik, koji je nesamo bogoljubno služio svetu Misu, molio svaki dan svećenički časoslov nego i Gospinu krunicu; bio je gorljiv apostol za spasenje duša, sate i sate znao je isповijedati odrasle i one nepregledne nizove školske djece, a bolesnima bi drage volje nosio svetu utjehu u svako doba noći.

Pokoj mu vječni!

Miroslav Vanino D. I.

KONGREGACIJA GRAĐANA I RADNIKA U ZAGREBU NA DUHOVnim VJEŽBAMA.

Od 14. do 18. veljače 1931. obavilo je 26 članova Marijinih Kongregacija Gradana i radnika u Zagrebu Duhovne Vježbe

**Kongregacija građana i radnika u Zagrebu na Duh. vježbama
na Jordanovcu.**

u Domu Časnih Otaca Isusovaca na Jordanovcu. Kongreganisti su žrtvovali one dane, u koje se odigravaju najbučnije zabave, spremaju najveća uživanja i troši najviše za luksus, nepotrebno i beskorisno, da se zasite strasti izgubljene duše. Oni su zabacili tje-

lesno i odabrali su duhovno. Ništetnim su držali zemaljsko i cijenili vrhunaruavno, vječno.

Duhovne Vježbe držao je velečasni O. J. Vrbanek, koji je kroz tri dana njihovog boravka u »zemaljskom raju« održao 20 razmatranja, konferencija i predavanja o vječnim istinama, a njegovi govorovi ispunili su punih 16 sati. Počeo je od kolijevke, svršio je kod groba. Predočio nevinu dušu djeteta i okaljanu dušu paloga. Pokazao milost Božju kod sv. krštenja, svete isповijedi i ljubav kod presvete Pričesti. Protumačio je mudrost Božja-Stvoritelja, kad je stvorio čovjeka, njegovu dobrotu, kada ga je podigao, i milosrde, kojim će svima suditi. Povratio nas s krovoga na pravi put, s kojega smo skrenuli, kada smo sgriješili i uputio na stazu, koja nas vodi u vječno blaženstvo.

Mnogi i mnogi ne slute — kako nisam ni ja slutio — što su to Duhovne Vježbe, i sad znadem i držim ih za više, nego što je bolnica i najuspjelija operacija za bolesno tijelo, više nego kupke nečistome, korisnije nego počinak umornome, hrana gladnome, napitak žednomet. Tu se lječi, tu se čisti, tu se rastapa duh u uživanju, krijepi se gladan kod bogatog stola, piće na izvoru žive vode. Tu čovjek udubljen u razmatranja i tumačenja nalazi izgubljeno blago, milost Božju i mir duše, jer nesmetano može misliti na prošasti način života, jer se je na to odlučio, zaboravljajući na sve brige, sam je i ne smeta ga nitko. A konac? Konac je bila temeljita sveta ispuvijed, a kruna svemu presveto Tijelo Isusovo, koje smo primili svi zadnji dan našeg boravka u »zemaljskom raju«, bazenu, gdje se grješnici kupaju i preporadaju.

Ljubav naših dragih Isusovaca prema svakom odrazivala se i ovđe u punoj mjeri. Nastanba, hrana, pažnja i susretaj bio je više nego prema bratu ili sestri. Želim još pozivjeti koju godinu, a isto tako želim, da u svakoj godini proboravim barem po tri dana u tom našem dragom »zemaljskom raju«. Dodite, braćo, i okusite tu izvanrednu sreću Duhovnih vježba. P. P.

ZA DOM DUHOVNIH VJEŽBA.

Dom Duh. vježba na
Jordanovcu.

Društvo sv. Ignacija moli sve svoje članove, da bi obnovili članarinu. Za članove se čita sv. misa u Svetištu Sreca Isusova u Zagrebu i to svaki petak. Koji ne obnove što prije svoju članarinu, gube pravo na članstvo. Članarina je najmanje 10 d. godišnje. Prosimo i svoje povjerenike, neka po-kupe članarinu i dostave nam našim čekom.

Koje koristi daje društvo sv. Ignacija? Osim sv. mise članovi

i članice stječu velikih zasluga kod Boga, jer pomažu u otplaćivanju duga za Dom duhovnih vježba na Jordanovcu. Dobivaju mnogo potpunih i nepotpunih oprosta, kako će naći na članskoj legitimaciji. - K tome dobivaju besplatno izvješća o radu Družbe Isusove i postaju dionici svih molitava, žrtava i uopće dobrih djela hrvatskih Isusovaca.

Gdje se može pristupiti Društvu sv. Ignacija? Svatko može pristupiti, ako se prijavi isusovačkoj kući u Zagrebu ili Sarajevu, Travniku, Splitu, Dubrovniku ili Skoplju.

Dug je zao drug. Taj tišti Dom duhovnih vježba, pa molimo sve znance i prijatelje dobre stvari, da nas ne zapuste, nego pomognu ma i najmanjim darom. Još imade nekoliko soba rasploživih po 10 tisuća dinara; hiljadari su vazda dobro došli. Tko hoće, može poslati u markama u zatvorenom pismu 10 dinara za članstvo Društva sv. Ignacija za jednu godinu ili 100 dinara jedamput zauvijek. Metar zida stoji 100 din., opeka 1 d. Mi smo se uzdali u Boga i blaga srca dobrih katolika, pa smo eto zašli i u dug, samo da hrvatski katolici uzmognu imati svoj dom za zatvorene duhovne vježbe. Otvorite dakle kesu, dobrostivi ljudi! Bog će vam to naplatiti. Gdje ste vi, dragi Amerikanci? Sjetite se našeg duga, pa nam pošaljite ma i pola dolara. Uhvativmo se svi u bratsko kolo, pa će naš dug brzo iščeznuti kao proljetni snijeg pred jakim suncem.

O Društvu sv. Ignacija i Domu duh. vježba daje razjašnjenja:
A. Aliirević D. I., Zagreb, Palmotić 33.

PRINOSI ZA »DOM DUH. VJEŽBA« DO 28. VELJAČE.

PO 10 DIN.: Zbilski Agata, Zagreb — Stojanović Pero, Sikirevci — Kocijan Fanika, Zagreb — Anka ud. Pavletić, Augustina ud. Sišul, Danica Cuculić iz Krasice — Joca Vacijan, Cilika Baić, Manda Puzić iz Subotice — Kupanovac Marija, Podr. Moslavina — Čop Stanka, Tršće — Strapajević Andela (2 put po 10 D.), Zagreb — Čegec Bara, Sv. Ivan Želina — Starčević St., Zagreb — Drilo Katica, Lahinović Kristina, Sekrel Marija, Sarajevo.

PO 20 DIN.: Luburić Mijo, Kostajnica — Romic Anto, Prenj-Dubrave — Špoljarec Jakov, Markuševac — Kovačević Ivan i Lucija, Klinčaselo (dvaput po 20 Din. svaki) — Penić Josip, Ivanko, Krašić (25 D.) — Lončar Marija, Sarajevo.

PO 30 DIN.: Franjica pl. Várady, Ormož — Bandur Zeleida, Zagreb — Kocman Roza, Sv. Ivan Žabno — Totar Marija, Zagreb — Brestić Albert, Zagreb (50 Din.) — Drilo Zorka, Sarajevo (40 D.).

PO 100 DIN.: Eisenreich Stjepan (2 put po 100 D.), Marković Vlasta, Budinski Julijana, Kovač Dorica, Kutnjak Josip, Dinčec Paula, † Dinčec Pavao, Dinčec Vjekoslava, Zagreb — Tomic Ljubica, Brod n. S. — Dončević Ana, Sv. Ivan Žabno.

IZ AMERIKE. Po 1 dol.: Radošević Marija, Rock Springs — Sveško Ana, Youngstown.

Po 2 dol.: Martinčević Ana, Rankin — Gustin Bara, Steelton Majnar Jure, Pittsburgh.

Po 3 dol.: Jakovac Slava, Salmon.

ZA SOBU: Nikola Tomašić, Turthe Creek, Pa. (daljni obrok dvaput po 2.000; ukupno dosada 8.000 Din.)

DAN GOSPODNE.

«Ja sam Gospodin Bog vaš! Držite subote moje i poštujte svetinju moju! Ja sam Gospodin. Ako uživite po mojim uredbama i zapovijedi moje uzdržite i uščinite ih, davat ću vam dažd na vrijeme, i zemlja će radati travu svoju, i drveta će se puniti rodom. Vršidba će stizati berbu vinogradsku, a berba će vinogradska stizati sijanje, i jesti ćeete kruh svoj do sitosti i bez straha ćete živjeti u zemlji svojoj. Dat ću mir u krajevima vašim; spavat ćete, a ne će biti nikoga, da vas plavi. Istrijebit ću zle zvijeri, i mač ne će prolaziti preko granica vaših. Tjerat ćete neprijatelje svoje, i padat će pred vama. Vaših će petorica tjerati stotinu tudihi, a vas stotina deset tisuća; padat će neprijatelji vaši pred vama od mača. Obazret ću se na vas i učinit ću, da rastete; množit ćete se, i utvrdit ću zavjet svoj s vama. Jesti ćete staro i prastaro i izasipat ćete staro, kada dode novo. Namjestit ću šator svoj među vama, i neće vas odbaciti duša moja. Prebivat ću među vama i biti ću Bog vaš, i vi ćete biti narod moj.» 2. Mojs. 26, 1 - 12.

Citatelju! Jedna mi je želja bila na srcu, kad sam prepisao ove riječi Sv. Pisma, prema tomu riječi samoga Boga, a ta želja jest: Pročitaj, molim te još jedamput, nauči napamet, zapiši si duboko u srcu i usadi u srce svakome, s kim imаш posla, pa ćeš biti sretan, ako to i izvršiš, jer će se ovo sve tebi ispuniti bilo na koji način. Ne zaboravi, što Krist Gospodin govori: »Nebo i zemlja proći će, a riječi moje ne će proći.« Lk. 21, 23. Tu ti je potvrda, da će se svaka Božja ispuniti, bila ona prijetnja ili obećanja.

Uočimo samo početak i svršetak malo prije nađenih riječi. Ponavljam, a ponavljam zato, jer ne bih dosta ponovio, kad bih ih tisuću puta ponovio. »Ja sam Gospodin Bog vaš. Držite subote moje i poštujte svetinju moju. Ja sam Gospodin. Namjestit ću šator svoj me-

»Tko grijesi, rob je grijehu«, Iv. 8, 34.

du vama, i ne će vas odbaciti duša moja. Prebivat ću među vama i bit ću Bog vaš, i vi ćete biti narod moj.«

Zašto sam ponovio? Ponovio sam, da iz ovih riječi Duha Svetoga poteče najveća utjeha i najjače poticalo, da vršimo volju i zapovijedi Božje. Držimo dan Njegov i štujmo svetinju Njegovu, pa će On biti Bog naš, a mi narod Njegov, Njegov će šator biti među nama i Srce nas Njegovo ne će odbaciti.

Svi ste sigurno čuli za Kristofora Kolumba. To vam nije bio znamenit čovjek samo zato, što je bio hrabar mornar, pa tako našao novi prekomorski svijet, Ameriku, već je znamenit još više zbog toga, što je bio gorljiv katolik i vjeran sin svoje Crkve. To mu je sačuvalo veličinu pred Bogom. Nikad nije nedjeljom i blagdanom dao na svom brodu čistiti sidra ili koji drugi posao obavljati, imao je za se i za svoju momčad u dnevnom redu svagdanju molitvu. Njegovi brodovi su nedjeljama i blagdanima naličili plivajućim crkvama, iz kojih je odzvanjavała po širokom oceanu slava Božja.

Naš život ovdje na zemlji naliči, čuli ste, osvijedočeni ste, pogibeljnom morskom putovanju. Znamo, kad smo zaplovili, ali ne znamo, kada ćemo doploviti. Znano nam je, da smo počeli, ali ne poznat nam je dočetak. Zapisano je, gdje smo počeli, ali će biti zapisano tek onda kad dovršimo, gdje smo skončali. Živa istina. Na tom putovanju bilo je a i bit će oluje. Stizali su nas vihrovi, stižu nas, a pogibao je od njih i zadnji čas. Mnogima su se polomila ponosna jedra, popustila jaka sidra, salutale barke, nasukale se i propale. Naučimo se od Kristofora Kolumba obdržavati nedjelje i blagdane, pa ćemo sretno i blagoslovno putovati, otkriti novi svijet i u tom novom svijetu nesmetano uživati, vječno uživati sve ono, »što je Bog pripravio onima, koji Njega ljube.« 1. Kor. 2, 9.

Culi ste za onu staru hrvatsku do sada neoborenju, ali tisući puta potvrđenu riječ: »Kakva ti je nedjelja, tako će ti biti i smrtni dan.« Samo se o tom ispitajte, pa ćete vidjeti prizor svoga smrtnoga dana.

Poznavao sam starca i staricu. Bili su dobri ljudi. Muž sive ke nedjelje i blagdana kod sv. Mise u svojoj župnoj crkvi, a žena vrlo i vrlo rijetko. Muž, po svojoj starinskoj, nije manjkao o Uskrštu i Božiću u isповjedaonici i na sv. pričesti, da se okrijepi Tijelom Božjim i napoji krvlju Jagatnja Božjega. Zene nijesu vidjevali, jer je nijesu vidjevali ni u nedjelje i blagdane na sv. Misi. Zbila se strašna nesreća. Sina uhvati padavičavi bijes jedne subote baš u polovici mjeseca prosinca g. 1929. U tom svom bijesu zarine nož majci u srce preko grudiju, koje su ga odojile i jakim ga odhranile, a ona pade mrtva na putu, kad je istrčala iz kuće. Bilo je to rano druge nedjelje Došašća Gospodnjega. Svršilo se bez odrešenja svećeničkog i bez popudbine Tijela Gospodnjega. Bijesnom srcu nesretnog djeteta bijedne stare majke nije ovo bilo dosta, jer kad je čovjek postao zvijer, onda je strašna zvijer, pa zarine nož u bolesne bubrege oca svoga. Bolno i smrtno ranjenom dođem, saslušam mu teške riječi zadnje ispovijedi, oprostim mu u ime Božje

grijeha njegove, okrijepim mu dušu zadnjom hranom, sv. pričešču, a njegova je duša pošla pred sud Božji prije negoli sam kod Zornice podignuo Janje Božjé, koje je došlo na svijet, da oduzme grijeha svijeta. Starac je obdržavao nedjelju, jer su ga tako od mala naučili i u krv mu roditelji ulili.

Oče i majko! U tvom potomstvu će biti onakova nedjelja i blagdan, kakova ti ostaviš. Tvoji će trošiti ono, što im ostaviš. Pazi, što si im dao, što si im dala. Ovdje sam ti prikazao dvije smrti u jednu nedjelju. Što su oni nedjelji dali, to im je nedjelja vratila. Što vrijedi za nedjelju, vrijedi i za svaki blagdan Gospodnji.

Cuvaj ti nedjelju, čuo sam negdje, a nedjelja će čuvati tebe. A da ti bude lakša i ova dužnost, koju ti nameće Bog, pomisli na ono, što veli pobožni Toma Kempenac: »Cesto se sjećaj one riječi: niti se kad oko nagleda, niti se kad uho nasluša. Zato gledaj, da srce svoje odvratiš od onoga, što se da vidjeti, a na ono ga navratiš, što se ne da vidjeti. Jer oni, što se povode za svojim tijelom, kaljaju savjest i gube Božju milost.«

Leopold Rusan, župnik.

DINA VICIĆ

članica Djevojačkog društva Srca Isusova u Milni.
r. 7. VI. 1906. † 24. VII. 1930.

Isus živi među nama... Kao i nekoć došao je k Njemu jedan otac i molio je: »Učitelju, smiluj mi se, moja kći je na umoru.« Isus dolazi — ali ne, da kaže: »Djevojko, ustani!« nego da joj tiho i nježno rekne držeći je za ruku:

»Ja tražim tvoju mladost, tvoje zdravlje, tvoju ljepotu, tvoj miraz, i... »kćerko daj mi srce svoje!«

Na obalama našeg plavog Jadrana živjela je Dina Vicić kao međimica svoje obitelji. Bila je mlada, bogata, lijepa, neobično pametna — plemenita srca, ali ponešto i zadojena svjetskim duhom, koji je upila mnogim čitanjem. Nego milosrđe je Gospodnje neizmjerno i nama nedokučivo. Oko Gospodara života i smrti zapelo je na tom cvjetu. Božanski Vrtlari htjede ga oplemeniti i presaditi u svoj perivoj.

Dina Vicić.

Dina se razboli. Niko nije slutio zla. Liječnici su davali nade, promjena zraka, najbrižnija njega, izabrani lijekovi pomoći će. Bolesnica se podvrgla svemu, upravo mučeničkom strpljivošću, jer je htjela da ozdravi. Ne tuži se. Oko njenog motri vesele sunčane zrake, gdje se grle sa nestalnim valovima morskim, i puni se suzama. Motri svoje ljubljeno cvijeće, kako buja i cvate, i nadu se, da će i za nju svanuti proljeće lijepe mladosti. Neumorno dvojni i njeguje svoju Đinu brižna majka, čita joj s očiju, pogada svaku njenu željicu, i već je dobar otac na nogama, da joj udovolji. Zabrinuti brat podvostruči svoj naporni rad i ne zna za žrtvu, jer ga veseli, što će pripomoći, da mu draga sestra što prije ozdravi. Kad se sastane s njom, otvara joj krasan vidik u sretnu budućnost. Nu Kormilar ladice okrenu smjer k vječnoj sreći.

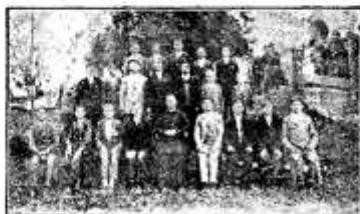
Od god. 1930. pogorša se sve više stanje drage bolesnice, niti u obitelji ne pomisli na smrt, a najmanje bolesnica sama. Za Uskrs darovala joj jedna revniteljica Presv. Srca Isusova, koja je poznavala opasnost bolesti, te ipak nesebično uvijek boravila uz nju, sličicu, koja prikazivaše Spasitelja, gdje kuca na vrata i moli ulaz. Duh bolesnice prodre u tajnu značenja te slike. To bi jaše prvi poziv Isusov: »Kćeri, otvorili mi srce svoje!«

Od tog časa nije više imala mira, borila se je sama sobom, da pozove svećenika. Nekoliko dana prije svetkovine Presv. Srca pokloni joj ista prijateljica sličicu, na kojoj jedno dijete hrli Isusu sa srcem u ruci, da Mu ga daruje. Milost Božja je pobijedila. Spasitelj ne će više kucati, ona će Mu nesamo otvoriti srce, nego Mu ga darovati.

Smjesta pošalje svoju prijateljicu po župnika, da se ispovjedi o čitavom životu. Nakon ispovijedi nije mogla dosta da izrazi svoje osjećaje mira i sreće, koji poplaviše njenu dušu. Na svetkovinu Presv. Srca bi primljena u Djevojačko društvo Srca Isusova. Vec davno je za tim žudila. Skupila je svu snagu i kleklala kraj postelje te izmolila posvetu Bož. Srcu. Prisutni bili su duboko ganuti srdačnom pobožnošću, kojom je izgavarala svaku pojedinu riječ posvete i nježnom ljubavlju, kojom je prvi put poljubila medaljicu. Da! Nitko nije ni slutio, da ne će proći ni mjesec dana, a ona će je posljednji put pritisnuti na svoje umiruće usne. Popodne, kad je prolazila veličanstvena procesija sa kipom Bož. Srca, klečeći do prozora s društvenom vrpcom oko vrata, molila je Zlatnu krunicu.

Bolest je naglo krenula na gore. Na dan Gospe od Karmela pozlijе joj jako. Cijelo popodne toga dana molila se bolesnica, a to još uvijek u nadi, da će ozdraviti. Pošto joj stanje bivalo sve opasnije, spomenu joj bolničarka, da je još jedan sakramenat, kojega ima primiti, naime sv. pomast. Đina pristane drage volje te primi sv. pomast s dubokom skrušenošću i svetom pobožnošću. Od toga časa nije više željela život, već smrt, i poče se ozbiljno pripravljati na dolazak Gospodinov.

Dozvala je svoje roditelje i sva sretna navijestila im je svoju skoru smrt. Zahtijevala je od njih, da se vesele s njom, jer da će u raj. Sveta radost obuzela ju svu. Kad su joj rekli, da bi, ako ozdravi, mogla činiti mnogo dobra, odgovori: »O, ja sam stvorila čvrstu odluku, da ću biti oslon vodi Djevojačkog društva, osobito da ću svim djevojkama biti izgled u čednoj nošnji. Ali sada? Volim umrijeti, jer tko zna..., valjda bi se mogla iznevjeriti svojim odlukama. O, kako jasno vidim, da je sve taština na ovoj zemlji!« Iza kratke šutnje uzdahne: »Bože, oprosti mi moju oholost i taštinu!«

Križari u Gaju na dan osnutka.

Djev. društvo Sreća Isusova u Gaju.

S l a v o n i j a .

Kad ju dušobrižnik posjetio, priznala mu pred svim nazočnim djetinjom iskrenošću sve svoje male nesavršenosti — pogrešaka nije više ni bilo. I premda je mnogo trpjela, sada je sama tražila zgode, da još više trpi te time dade zadovoljštinu nesamo za svoja pomanjkanja, već i za grijeha drugih. Jednog jutra začuje, gdje neki prolaznik opsova Boga. Silno se ražalosti i plačući za

Križari u Antunovcu, župa Gaj, na dan osnutka 2. XI. 1930.

Djevojačko društvo S. L u Antunovcu, župa Gaj, na dan osnutka 2. XI. 1930.

S l a v o n i j a .

moli, da se zatvore prozori, jer da se voli gušiti bez zraka nego da čuje tolike pogrde na Boga. Kad su joj za tim htjeli masirati noge i leđa, što joj je uvijek znatno ublaživalo bolni, nije dala, jer da želi trpjeti za onu psovku. Tako sproveđe cijeli dan. Jednom dozove majku, i pošto joj je na srce stavila, da se veseli s njom njenoj smrti, zamoli je, neka ju mrtvu obuče u lurdsko odijelo

(bijelo sa modrim pojasom) i toplo joj preporuči, da joj sprovod bude skroman i tih. Zamolila je također, da je prati samo Djevojačko društvo na zadnji počinak. Za tim preporuči svojoj majci, da svaki dan obavi sat klanjanja pred Presv. Sakramentom, jer da će tamo kod Isusa naći duh svoje drage Đine; neka ne otpusti ni jednog siromaha bez milodara.

Dobila je na dar sličicu presv. Srca na platnu s natpisom: »Stani, Srce Isusovo je sa mnom!« Tu je sličicu tako voljela, da ju je pripela na svoj haljetak i brižno pazila, da se ne izgubi. Ganutljivo ju bilo čuti, kako oduševljeno tumači svakom značenje te sličice i tih riječi. Na izričitu njenu želju resila ju ta sličica i na odru.

Tako je osvanuo 20. srpnja, treća nedjelja u mjesecu, »nena nedjelja«, jer je ona te nedjelje imala da kao članica Djevojačkog društva primi naknadnu sv. pričest. Sakupila je sve ukućane, da dijele s njom tu radost, jer je to prvi, a znala je ona dobro, da je to i zadnji put, što vrši tu društvenu dužnost. Malo iza toga izgledalo je, da joj je nadošao zadnji čas. Gospodin župnik, moleći molitve umirućih, izgovarao je neke riječi, kao sud, pakao, koje bi ju mogle strašiti, potiše. »Velečasni!« prekine ga ona, »počmite, molim, iznova, ali glasno; hoću da svaku riječ razumijem!«

Popodne toga dana zamisli se nešto. Upitana za uzrok reče: »Moj dragi brat Jerko stavit će mi nadgrobni spomenik. Htjela bih natpis, što će svakoga, koji ga vidi i čita, sjecati ispraznosti ovoga života i na ljepotu vječnosti... Napokon zaključi, neka joj spomenik prikazuje onu sličicu, kako Isus kuca na vrata, s natpisom: »Taština nad taštinama i sve je taština, osim Boga ljubiti. Upoznavši istinitost tih riječi poletjela sam radosno u jedinu luku spasa, u zagrljav Presv. Srca, odakle šaljem svoj zadnji pozdrav Djevojačkom društvu. Vaša najmlada ali najsretnija članica.«

Na večer skupila je oko sebe sve članice, da joj pjevaju pjesme Presv. Srcu i Svetotajstvenom Isusu. Prolaznici su se začudili, da mjesto plača čuju pobožan pjev.

Kako je živo željela umrijeti, rekoše joj, da je savršenije i Bogu ugodnije ne željeti ni života ni smrti ni zdravlja ni bolesti, već se posve prepustiti providnosti Božjoj. To ju razalosti te reče: »Zašto ste mi to napomenuli? Sad ne ću imati mira, dok to ne postignem, a to je teško!« Drugi dan u jutru, iza teške noći, priznade: »Više ne želim ništa; šta Bog hoće, neka bude!« Ni na što se više nije tužila.

23. srpnja podvečer reče svojoj bolničarki, koju inače nije rado od sebe puštala: »Podite kući i spavajte dobro jedno dva sata, jer noćas ću vas trebati; morate biti jaka!« Slutila je, da se bliži zadnji čas.

Do ponoći trpjela je užasne tjelesne boli, ali duša joj je bila mirna, vedra i u nekom svetom čeznuću, da se razriješe verige tijela te mogne odletiti svomu Bogu.

Kako nije mogla naći počinka u postelji, namjestiše je iza ponoći u počivaljku. Tada reče: »Strašnih li bolii!« Na upit, šta sada trpi, odgovori: »Sada ništa više, ali prije!... Nu ja moram biti junakinja!« Iza kratke stanke: »Ako Bog hoće, pripravna sam svim srcem, da sve ovo trpm još godinu dana, pa i dulje!« Primjetiv tih jecaj majčin jasnim glasom joj doviknu: »Majko, nemoj plakati, veseli se, veselite se svi, sada idem u nebo! Sve vas blagoslavljam, svakom praštam!« — Divan, uzvišen prizor gano u potresao je duboko sve prisutne: U svojoj počivaljci, u bjelini, sjeđeći, pri potpunoj svijesti, očekujući smrt, činila je Dina veličanstven utisak zaručnice iz evandelja, koja budna čeka svog zaručnika. Kad je opazila župnika, reče glasno: »Moj znak!« Staviše joj oko vrata crvenu vrpcu sa medaljicom, koju žarko poljubi. Iza malo časaka povikne: »Dajte mi raspelo!« A onda: »Moja krunica, moj molitvenik!« I tako oboružana pritisne nježno rane Isusove na svoje umiruće usne i prekrštenih ruku privine na grudi raspetog Krista te slušaše pozorno molitve, kojima sv. Crkva preporučuje duše. Jednom prošapnu: »O, kako dugo!« Da je utješi, reče joj bolničarka: »Dino, još malo, i vaš će dio biti: Oko nije vidjelo, uho nije čulo niti je srce ljudsko osjetilo, što je Bog pripravio onima, koji ga ljube!« Blaženi smiješak razvedri njeni i u smrti tako lijepo lice, i prošapnu: »Hvala!« Najednom zaželi: »Dinje!« Župnik pogleda na sat i reče joj: »Sad su $2\frac{1}{2}$ sata, svako spava, gdje će se sada dinja naći?« Pouzdavajući se u svog dobrog oca reče: »Pape će naći!« — Dobri taj otac molio se je kroz punih osam dana klečeci u predsjoblju neprestano za svoje bolesno dijete, da ozdravi, ali je odanim srcem dodavao: »Gospodine, ako je tebi draža nego nama, onda uzmi je k sebil — Velečasni će joj: »Dina, cvjetić Isusu!« Ona skupi zadnje sile i reče odlučno: »Da, zadnja žrtvica Isusu, ništa zemaljskoga više!« Oprostivši se sa svojim milima, mučala je. Kad je nastupio zadnji čas, zapita je svećenik: »Dino, sjećate li se zadnjih riječi sv. Male Terezije?« Ona prošapta: »Bože moj... ja... te... ljubim!« Župnik joj dade u ruku goruću svijeću, koju ona čvrsto prihvati, nasloni glavu natrag i izdahnu bez borbe s blaženim smiješkom na usnama. —

Kratki život zemaljski zamijenila je Dina s vječnim. On joj je ugasnuo kao plamen čiste svijeće, koji je svojim zadnjim drhtajem izrekao njenu oporuку Djevojačkom društvu Srca Isusova: »Da mi je reći svim mladim djevojkama, kako duboko uvidam, da je sve na svijetu taština i prolazno! Htiela bih, da njihove dragocjene duše upravim Bogu i vječnosti. Voljela bih živjeti samo za to, da im pokažem ljepotu čednosti u odijevanju i ponašanju i da izbjegavaju zabave, koje vode grijehu!«

I tako, nakon tri godine bolesti, dvorena nadljudskom snagom svoje majke, obavivši pobožno i devet prvih petaka u krevetu, preseli se u vječnost. O, kako je sveta i mirna smrt štovatelja Božanskog Srca Isusova!...

I. P.

KRIŽARSKA VOJNA NA CRNU AFRIKU.

»Molite Gospodara žetve, da pošalje poslenike u žetu svoju.« Ovu riječ Božanskog Spasitelja svojim učenicima rado bismo upravili svima čitateljima našeg Glasnika. Broj apostolskih radnika u misijama zadnjih se godina vrlo smanjio, prirasta nema, a obraćenja, s time i poslovi nasuprot su se povećali. Sada manjka radnika, da saberu žetu.

Kad bi djeca kojeg imućnika i dobrotvora našla siromašnog dječaka, koji gladan i beskućan luta, odvela bi ga k svome ocu, uvjerenja, da će on na njihove molbe dječaku ljubezno pomoći. Učinimo mi to isto s nesretnim poganim! Mi ne znamo, kako moćni možemo biti poniznom, sučutnom i pouzdanom molitvom. Boga će ganuti naše molitve.

Kad je Mojsije vatio Gospodinu, da se smiluje svome narodu, reče Gospodin: »Pusti me da iskalim svoj gnjev na njima.« Ne vidi li se iz tih riječi, da pouzdana molitva ublažuje gnjev Božji? Zašto bi inače Bog rekao »Pusti me!« I Bog je uslišao molitvu Mojsijevu, premda je nezahvalan narod izazvao Njegovu pravednu srdžbu.

Prisilimo i mi Boža svojim zagovorom za našu siromašnu crnu braću u Africi. Devet dana pred svetkovinom »Zaštite sv. Josipa« upriličuje Družba sv. Petra Klavera svake godine »Molitvenu križarsku vojnu.« Na ovu vojnu poziva svakoga.

Poseban otisak molitve šalje бесплатно uz otpлатu poštarine Družba sv. Petra Klavera, Zagreb, Draškovićeva 12.

NAJLJEPŠI URES U KATOLIČKOJ KUĆI

Zidne slike Srca Isusova i Srca Marijina mogu se dobiti u četiri različite vrsti, u bojama vrlo lijepo izrađene prema veličini od: cm 55×75. Cijena na ruke Din. 25.—, poštom 30.— Veličina od cm. 40×50 Cijena na ruke Din 12.—, poštom 15.—

Kod Uprave Glasnika mogu se dobiti samo slike Srce Isusovo i Marijino, koje se upotrebljavaju i za posvetu nabitelji.

Narudžbe prima Uprava Glasnika, Zagreb I, 147.

ZAHVALNICE

SRCE ISUSOVО MI POMOGLO!

Hrvatska. Kćerka mi bila bez namještenja. Obračali smo se na sve strane, ali sve užalud. Utečem se Presv. Srcu Isusovu i našoj dragoj Majčici i žawolim pomoći uz obećanje, da će se javno zahvaliti u Glasniku i dati dar za proširenje Glasnika. Božansko Srce i nebeska Majka pomogloše mi, i kćerka mi dobije namještenje u državnom uredu. Hvala im!

M. B.

NAŠAO SLUŽBU.

Hrvatska. Bio sam malne očajan, što dulje vremena nisam mogao naći namještenje. Uvidio sam, da sam ovđje nemoćan, pa se utekoh Presv. Srcu. Isposjedio sam se i obećao, da će se javno zahvaliti. I gledajući isti dan dobih žuđeno mjesto. Hvala Presv. Srcu!

J. K.

POMOĆ GOSPE LURDSKE.

Slavonija. Imala sam neku veliku bol u nozi. Nijesam mogla ni koraknuti bez štapa, a kamo li da bi mogla obavljati svoje poslove. Bila sam kod liječnika, ali mi ništa nije помогло. U to vrijeme bio je naš g. župnik u Lurd i donio lurdske vode. Bila sam tako sretna, da je i meni dao od te čudotvorne vode i savjetovao mi, da kroz mjesec dana dnevno molim krunicu, pa da onda tom vodom namažem bolno mjesto. Poslušala sam. Molila sam s velikim pouzdanjem, i Bog mi po zagovoru moje nebeske Majke udijelio zdravlje. Hvala Mu za to i slava! A hvala i dragoj Gospo Lurdskoj — našoj Majci i Zagovornici!

L. M.

USPJEH U ŠKOLI.

Bosna. Preko cijele školske godine primala sam mnogo dobročinstava od Presv. Srca, a najveće je ovo. Kako jako volim nauku, podem od kuće na dalje školovanje. Kolikogod sam vremena našla, to sam ga upotreblila da učim. Na svoju veliku žalost, iako sam se dobro pripravljala za školu, gubila sam pred profesorom prisutnost duha pa sam slabo odgovarala. To me vrlo žalostilo. Puna pouzdanja utečem se Presv. Srcu, da mi ono pomogne. I uistinu, Presv. Srcu mi je помогло te sam ipak taj razred s dobrim uspjehom svršila. Stoga, iz sve duše kličem: Hvala i slava budi Presv. Srcu Isusovu i Marijinu, koji su me nesamo sada, već nebrojeno puta uslijali i mnogo me puta spasili od očite smrti, tjelesne i duševne. — Katolički učenici i učenicel Idite Presv. Srcu! Ono će vas sigurno uslijati, jer je uvijek dobro i milo.

Z. S.

POMOĆ U TEŠKOJ BOLESTI.

Hrvatska. Bile smo veoma zabrinute za jednu dobru gospodu, koja poslije porodaja teško oboli. Liječnici izjavljuju, da joj pomoći nema, jer od hiljade da jedna u ovakom položaju na životu ostane. Utetko smo se devetnicom Bož. Srcu Isusovu i t. grofici Tereziji Ledochovskoj. Nakon svršene devetnice silna vrućina stala padati, bolesnici bivalo sve bolje te nakon dva mjeseca ostvari bolnicu. Pomogli joj nebeski liječnici, što zemaljski nijesu mogli. Danas joj je prilično dobro, da može svagdjanje poslove i dužnosti obavljati. — Hvala Bož. Srcu i t. grofici Tereziji Ledochovskoj na primljenim milostima.

S. M.

U BORBI ZA ZVANJE.

Dalmacija. Imala sam silnu želju za redova životom, nu bile su dvije velike zapreke, pa stoga nije bilo više nade, da će postići žuđeni cilj. Čitajući jednom Glasnik Presv. Srca Isusova udari mi u oko zahvalnica jednog sveće-

nika, koji radi siromaštva nije mogao svojoj vrućoj želji udovoljiti, da uđe u svećenički stalež. Možeći u toj nevolji devetnicu Bož. Srcu dobije žudenu milost. Pročitavši to odmah započeh devetnicu Presv. Srcu Isusovu, s obećanjem, da će se javno zahvaliti u Glasniku, ako postignem tu milost, i doista u najkratčem vremenu bila sam uslušana te kličem s gore spomenutim svećenikom: Tko se nalazi u sličnim ili bilo kojim neprilikama, neka se uteče s velikim, neograničenim pouzdanjem Bož. Srcu Isusovu. Ono ga ne će ostaviti neutješena.

M. M.

OZDRAVILO DIJETE.

Slavonija. Bilo mi je vrlo teško, kad mi se razboljelo najmlade dijete. Svi su liječnici govorili, da mu nema pomoći. Prebita je hrptenjača! Bilo mi je teško pri pomisli, da će imati uvijek pred očima sakato dijete. U toj svojoj bolesti utečem se Presv. Srcu dugim postom, molitvom i sv. Misom. I Sreća Isusova uslušala je moju molbu. Dijete se je oporavilo i lijepo razvilo. Hvala Bož. Srcu!

B. P.

JOŠTE ZAHVALJUJU BOŽ. SRCU.

Adoljovac JG Ozdravila s dijetetom, dar D. 30. — **Aljmaš** MZ Presv. Srce očuvalo me od mnogih nevolja, dar D. 50. — **Amerika** MČ Suprug sretao prošao kroz tešku bolest, dar dol. 10. — **Bakar** RI Za mnoge milosti dar D. 10. — **Beli Manastir** RC Presv. Srce po zagovoru nebeskih pomoćnika često me puta pomogao, osobito mu hvala za moje zdravlje i za zdravlje jedne druge osobe. — **Beograd** JR Usljana želja, dar D. 25. — **Blato** MM Presv. Srce помогло mi da sam stupio u redovnički stalež. — **Bosna** ZS Uspjela u naucima. — **Brod Morav.** PJ Za pomoć u gospodarstvu. — **Cerina** RN Dijete ozdravilo, dar D. 25. — **Detroit** SK Za mnoge milosti. — **Domagović** BF Za primljene milosti, dar D. 100. — **Drenjski Slatinik** IK Pomožen u bolesti, dar D. 10. — **Dakovo** MD Ozdravila, dar D. 100. — **IT** Sretno preboljela operaciju. — **Gjurjevac** JH Za primljene milosti dar D. 10. — **Gračanica** JB Za mnoge milosti dar D. 30. — **Gradiste** JD Za primljene milosti dar D. 10. — **Gregurevac** JO Pomožena u bolesti. — **Gradusa** JN Ozdravila ruka. — **Heravci** D JK Za milost dar D. 10. — **Jablan** JM Ozdravio od teškog udarca. — **Jurjevac** JA Majka ozdravila. — **Kalinovac** IB Za primljene milosti. — **Kaštel Lukšić** PL Sinovljeva operacija uspjela po zagovoru sv. M. Terezije, dar D. 50. — **Komletinci** IC Za pomoć u službi dar D. 100. — **Korčula** VB Za milosti dar D. 140. — **Kraljevica** EU Za milosti dar D. 25. — **Krasica** JU Po dobroti Srca Isusova uslušana mi molba. Moliti će mu se i nadalje, dar D. 100. — **Križevci** JK Nečekivno dobio službu, dar D. 30. — **Marjančić** LM Ozdravila po zagovoru Gospe Lurdskе. — **Milna** LP Za primljene milosti dar D. 50. — **BT** Za zdravlje dijeteta dar D. 100. — **Martinska Ves** FA Za milosti dar D. 20. — **Mrkopalj** M Š Za primljene milosti dar D. 20. — **Novi grad** MP Sv. M. Terezija dvaput pomogla u gospodarstvu, dar D. 10. — **Novi Sad** TL Za milosti dar D. 85. — **Okrugliča** KV Operacija sretno uspjela, dar D. 100. — **Orahovica** KČ Ozdravila, dar D. 50. — **AD** Kćerkica ozdravila od teške bolesti dar D. 50. — **AV** Ozdravilo dijete od teške prehlade, dar D. 10. — **Osijak** BP Najmlade dijete ozdravilo od teške ozlede, dar D. 40. — **Pag** M Ž Za primljene milosti po zagovoru sv. M. Terezije dar D. 50. — **Peraudić** MK Bezbroj puta uslušala me Kraljica sv. krunice, sv. M. Terezija ozdravila mi dijete. — **Petrinja** FL Ozdravila od teške želučane bolesti, dar D. 20. — **Petrovaradin** RV Za primljene milosti dar D. 100. — **Petrovo selo** RC U velikoj žalosti utješilo me Presv. Srce, dar D. 60. — **Pirokovac** BG Za mnoge milosti. — **Pitomača** IB Sretno izasao iz neugodnog položaja, dar D. 33. — **Podgajci** Podr. MS Kćerkica ozdravila, dar D. 10. — **Pokupsko** MR Za milosti dar D. 10. — **Posav.** Bregi KB Ozdravila, dar D. 25. — **Remete** VB Za milosti dar D. 20. — **BN** Za premnoga dobročinstva dar D. 20. — **Sarajevo** — TS Uspio na ispit, dar D. 50. — **JV** Presv. Srce pomoglo kćerkama i unuci u bolesti. — **Sesvete Pož.** MP Ozdravila, dar D. 20. — **Sesvete Zagr.** SM Dobili stalno mjesto, dar D. 10. — **Slavonija** AG Za pomoć pri kupnji zemljišta dar D. 10. — **DP** Ozdravila po zagovoru B. Djevice i sv. Ante. — **AA** Pomožena u bolesti i pri porodu, svekrva ozdravila, dar D. 30. — **Sombor**

AB Operacija sretno uspjela, dar D. 20. — Starigrad KK Presv. Srce obranilo mi u osobu od neprijateljske zlobe. — Sutivan KD Za milosti po zagovoru sv. Ante i M. Terezije, dar D. 15. — Sv. Marija 2T Ozdravio od teške bolesti. — Tisovac ER Za sretan porod i druge milosti dar D. 10. — Varaždin KC Za primljene milosti dar D. 20. — Velika Jelsa JB Presv. Srce tješi me i pomaže u svim nevoljama. — Vinkovci SS Za milost po zagovoru sv. Josipa dar D. 20. — Vrbanja MP Za mnoge milosti. — Zagreb MB Kćerka dobila namještenje, dar D. 20. — KM Dobila povoljan stan, dar D. 50. — JP Za primljene milosti dar D. 100. — IM Za mnoge milosti dar D. 30. — MB Presv. Srce pomoglo me u teškoj bolesti. — AI Izlijecen od neprestane promukline u glasu. — SS Ozdravila, dar D. 20. — AN Za primljene milosti dar DL D. 10. — FC Pomožena zagovorom Majke B. kod Kamenitih vrata i t Langa, dar D. 20. — SLj Presv. Srce uvijek me uslišava dar D. 10. — SG Pomožena u bolesti dar D. 75. — Zlatar SM Za pomoć u bolesti dar D. 30. — Živike RV Kćerka opet progledala, dar D. 10.—

DAROVI U SLJEĆENJU 1931.

Za Mise: Beaver Pa FS Dol. 1— Brestovac TV 15 Chicago III AK Dol. 2— Derventa BT 20 Drenje BD 10 Granite Cty ARK Dol. 1— Kiseljak AB 20 Kladanj EG 40 Krževci AB 20 Lackavana MB Dol. 1— Lodaj Ohio FM Dol. 1— Ludbreg AC 20 Moschienna MU L. 11— Mrzlopunj MG 30 Orolík MG 20 Piljenice AG 30 Pitomača IB 35 Pittsburgh Pa IM Dol. 1— Prag MC 33 Sirkirevi MZ 20 Unionton Pa NN Dol. 1— Washington Pa Dol. 1— Zagreb BS 15 KK 30 SG 25.

Za Svetište S. L: Bakar RI 10 Beravci GK 10 Gjurgjevac JH 10 Lipovac AS 10 Pakrac JD 10 Wolfdale Pa AK Dol. 1— Zagreb IM 30 KU 50 MP 100 SG 25.

U čast Srcu Isusovu: Adolfovac JG 30 Aljmaš MZ 50 Beograd JR 25 Bjelovar FP 5 Bukovčani AA 20 Cerina RV 25 Cleveland Ohio IEO Dol. 1— KN Dol. 1— Chicago ILL AK Dol. 1— Delnice NN 50 Detroit SK Dol. 1— Domagoić BB 20 BF 100 Gjurgjevac KR 50 Gor. Miholjac KS 20 Gračanica JB 10 Gradište JD 10 Granite City ARK Dol. 1— Komletinci IC 100 Kraljevića EU 25 L' Anse Mich. MS Dol. 1— Lovinac MT 20 Ludbreg AC 15 Milna BT 100 LP 50 Negotin KS 100 Okruglača VK 100 Omišalj KF 10 Orahovica AV 10 KČ 50 Oriovac KM 10 MF 12 MZ 10 KM 10 MB 10 IB 50 AČ 20 Petrinja LF 20 Petrovaradin RV 100 TA 50 Podgajci MS 10 Pokupsko IH 10 Prijedor IR 13 Privlaka MG 10 Salmon Idaho Dol. 1— Sesvete Pož. MP 20 Skopje MR 20 VB 10 Slatinik Kl 10 Solin VC 5 Sombor AB 20 Sutivan KD 15 Sv. Nedelja PM 10 Tisovac ER 10 Travnik RM 30 Trsat ZL 95 Var. Toplice KC 20 Washington Pa RP Dol. 1— Vukovar AV 15 Zagreb JP 100 LK 20 MM 25 SS 20 Zemun IG 5 Živike RV 10.

U čast S. L, Žalosnoj M. B., sv. Josipu, sv. Tereziji M. L, sv. Antunu, sv. Magdaleni i Dušama u Čistištu: Copper City Mich. FG Dol. 1— Kastel Suč. PL 50 Kupjak MG 30 Lič BA 10 Novigrad MP 10 Pag MZ 50 Piljenice AG 10 Viškovci SS 20.

Za raš. Glasnika S. L: Almeek Mich. MCH Dol. 10— Betina TB 5 Bodovaljci AŠ 50 Brestovac FV 5 Brod n/S MS 10 Bukovčani AA 10 Caisole MB 140 Calumet Mich. KB Dol. 1— Cernik KJ 20 Davor JK 15 Djakova MD 100 Gradac JK 12 Greda MB 35 Hodinci MS 15 Karlovac Kš 15 VD 15 Kaštel Suč. VS 10 Klenovnik ES 15 Konjic IT 5 Koprivnica TK 20 Kožalj Vrh AD 10 Krževci JK 30 TK 15 Kržovljana FV 10 Lipik ML 10 Ludbreg AC 5 Mc Keesport Pa SPK Dol. 1— Markusica MB 15 Martinska Ves FA 20 Mrđuš BS 20 Mrkopalj MS 20 New York City Kž Dol. 1— Nova Gradiška TJ 25 Osijek BP 50 Ottsville IS Dol. 1— Perusić TR 10 Petrovoselo RČ 30 Podvinje IA 10 Požega MM 10 Remete VB 20 BH 20 Sarajevo PC 15 SRT 50 Sesvete SM 10 Solin JB 10 Stub. Toplice SC 25 Torno KB 25 Vukovar NL 20 TA 5 Vareš ZD 5 AA 5 Vel. Bečkerek SM 5 Vinkovci MP 10 Zagreb AC 15 AČ 5 AN 10 AŠ 85 BP 25 DŠ 7 ES 5 FB 10 FC 20 FR 40 IP 10 JB 5 JS 5 JU 100 KG 15 MP 5 Kš 15 MB 16 MB 20 MB 50 MH 5 MJ 10 MJ 20 MP 5 SG 10 SR 20 ZH 25 Zlatar SM 30.

50 Piščetke MR 5 Šain JR 15 Vrbanja ZP 20 Vrbica AR 35.
 Za tamjan; Novi Sad TL 85.
 Za svijeće na oltar S. L; Grajs Landing Pa A2 Dol. 5.—.
 Za ulje sv. Otajstvu; Valpovo AM 20.
 Za nakit Svetohraništa; Varaždin JP 10 Zagreb ZH 50.
 Za misno odjelo; Zagreb JK 60.
 Za Malo sjemenište D. L; Jedna kongregacija 600. T. I. 150 i opet 140
 A. C. 300 i 50. J. H. 300.
 Za novi Hram u Jeruzalemu; Bakar TM 10.
 Za naše Misijonare; Bakar TM 20 Gračanica JB 10 Koprivnica TK 30
 Našice MF 10 Sarajevo NN 100 Sv. Ivan Žabno AD 100 Šibenik MJ 15 Zabok
 IS 45 Zagreb VK 5 Županja JI 100.
 Za odkup i pokrštenje pog. djece na imena: Marija; Beli Monastir RC
 100 Franjo; Nedelišće FP 100 Ana Dončević; Sv. Ivan Žabno AD 150.

DAROVI U VELJAČI 1931.

Za sv. Mise; Baxter MB Dol. 1— Brod PT 20 Dodgeville MG Dol. 1—
 Jezerane BB 25 Los Angelos TH Dol. 1— Mrzlopolje MG 30 Nova Gradiška
 MH 50 Pittsburgh Pa BM Dol. 2— JM Dol. 1— KK Dol. 1— Prelog OP 50
 Rankin AS Dol. 1— Seelton Pa BG Dol. 2— TP Dol. 3— Sarajevo CZ 50
 Svarča JP 50 Travnik RT 45 Vel. Kikinda IJ 15 Zagreb DM 20 MD 75 MK 85
 Za Svetište S. L; Bakar TM 10 Brod n/S AM 100 Čepin GB 50 Davor
 ILL HT Dol. 1— Draganić BM 5 Setuš MF 20 Varaždin AH 50 Vinkovci MT
 15 Zagreb AS 15 AŽ 10 IS 50.
 U čast S. L; Aleksandrovo AŽ 50 Bakar MV 85 Borutto AB L. 10—
 Breg JT 80 Bučje JO 10 Buhl Minn. ZL Dol. 1— Djakovo AP 10 Gabonjina
 MP 20 Glamoč VK 15 Harmica IP 15 Hreljin TK 10 NN 40 Imotski SM 30
 Jamnica LK 50 Komletinci LP 5 Korčula KF 20 Kostajnica JS 10 Krasica DC
 120 Krl. JM 138 Kuzminec RT 10 SV 20 Mala Subotica NN 20 New York City
 RM Dol. 5— Osijek EB 50 KB 50 KJ 20 MV 20 Oriovac JK 50 Palkovac MT
 20 Piškorevcji AP 20 Pittsburgh Pa BJ Dol. 1— KK Dol. 2— MV Dol. 2—
 Pribić KP 50 Rab AZ 20 Ruski Krstur EJD 100 Sinj IS 10 Sisak ŠK 30 Sunja
 MH 50 Tisovac KZ 5 Toronto Ohio BC Dol. 3— Valpovo MP 25 Varaždin
 NN 20 Virovitica GJ 20 Zagradje EG 25 Zagreb JF 100 JP 50 MJ 100 MK 15
 MW 10 NN 10 NN 20 Zemun MS 10 Zlobin PP 50.

U čast S. L, Blaž, Djev. Mar., Gospi Lurd, sv. Josipu, sv. Tereziji M. I.
 sv. Antunu i S. Celini; Bučje MZ 100 Medven. Draga KM 10 Novi Sad MP 50
 Sr. Mitrovica MK 135 Šibenik SF 20 Zagreb NN 10 NN 20.

Za rađ. Glasnika S. L; Anyoks B. DK Dol. 1— Antunovac DF 100 Bać
 Manostor MP 50 Beograd AB 15 Bošnjaci KJ 20 Brlog MB 35 Cerić MK 10
 Čapljina SS 5 Chicago III. RD Dol. 5— Doboj MR 130 Donji Miholjac JM 50
 Foča PK 10 Garešnica MŽ 5 Hrv. Neuzina LB 10 Yongstown O. AS Dol. 1—
 Kakani MČ 15 Kostajnica JM 10 Kumanovo SR 10 Lipik NK 10 Medven. Dra-
 ga KM 20 Nikinci KR 100 Nova Gradiška MA 5 Ogulin JS 5 Omišalj AK 50
 KA 56 MK 10 JP 20 Osijek CD 15 KP 20 Posavina JT 10 Postire MM 5 Pe-
 žega KV 10 Razloge TT 5 Rudanka AK 10 Rude BT 20 Sarajevo MA 25 Šinj
 FL 15 Slanje AV 30 Sokolovac MŽ 7 Split MR 10 Subotica LŠ 5 Sv. Matej
 KM 50 Šestine MB 5 Trsat IL 110 Travnik RT 15 Varaždin AB 10 Vel. Ki-
 kinda IJ 5 Vranje MJ 40 Vrbovec EP 20 Zagreb AL 10 IĆ 15 JJ 100 KB 5
 LF 30 MB 5 MK 10 MM 25 NG 5 BV 50 JM5 RK 5 SG 100 VK 15 Žarovnica
 TJ 5.

Za krub sv. Antuna; Cleveland Ohio IM Dol. 1— Čepelovac MŽ 50
 Bučje JO 10 Klinicaselo ILK 10 Kuzminec RM 10 Raven DN 50 Vel. Bukovac
 US 10 JK 10 Vinkovci EL 10 Zaprešić MŠ 10.

Za ulje u Svetištu; Argo Ilinajs ŠM Dol. 1— Steelton TP Dol. 1—.

Za nakit oltara sv. Josipa; Lebanon Pa. CL Dol. 3—.

Za Dom bisk. Langa; Čakovec RM 10 Zagreb NN 10.

Za Dom sv. Terezije Vrhovec; Novi Sad MP 20.

Za naše Misije u Bengaliji: Bakar TM 10 Bjelovar JŠ 10 Breg JT 20 East St Louis Ill NK Dol. 2— Klinčasello ILK 20 Kostr. sv. Barbara VO 100 Varaždin VL 100 Zagreb AH 5 FV 5 NN 5 VP 50.

Za afričke Misije: Cleveland Ohio IM Dol. 1—.

Za kruh sv. Antuna: Gračanica JB 10 Kraljevčani SV 15 Orahovica AD Za odkup i pokrštenje poganske djece na imena: Terezija M. I. dvije djevojčice; Bučje MK 200 jednog dječaka po volji; Zagreb AN 100.

DVA OVOGODIŠNJA HODOČAŠĆA U LURD.

Hodočašće na euharistijski kongres u Lili i prošteništvo Gospino u Lurdru
(29. lipnja do 17. srpnja o. g.)

Dne 1. do 5. srpnja ove godine drži se veliki narodni euharistijski kongres u francuskom gradu Lili.

Cijeli put u ovom hodočašću vodi ovim gradovima: Zagreb, Pariz, Lil, Lisje (sv. Terezija od Maloga Isusa), Tours, Bordo, Lurd, Avinjon, Lion, Ars (sv. Ivan Vianeji), Ženeva, Luzern, Innsbruk, Zagreb.

Put traje 18 dana, a staje se u gore naznačenim gradovima. No u Parizu ostajemo 3 dana, u Lili 2 dana, u Lurdru 4 dana. U ostalim gradovima po pol dana. Cijeli ovaj veliki put stoji Din 4.500.—

Polazak je iz Zagreba 29. lipnja, a povratak u Zagreb 17. srpnja.

Prijave se primaju do 1. lipnja; s prijavom treba poslati i Din 1000.— kapare.

Pučko hodočašće u Lurd i Padovu (10. do 21. kolovoza o. g.)

Mnogo je štovatelja Naše Gospe Lurdske, koji su bili nakanili u Lurd ove godine, ali im je prevelika cijena za onaj I. raspored. Zato smo odlučili, da i ove godine priredimo i povedemo jedno hodočašće, koje će trajati manje dana, a put će biti kraći. Tako će se moći odazvati pozivu Gospinu i oni, koji ne mogu smoci onu veliku svotu za onaj veliki put preko Pariza i Lile.

Prema tomu se polazi na ovo pučko hodočašće ovim gradovima: Zagreb, Milano, Marsilija, Lurd, Turin, Padova, Venecija, Zagreb. U svim ovim gradovima ostajemo, ali tako, da u Lurdru ostajemo 4 dana. Cijeli put traje 10 dana, a stoji Din 2.500.—

Hodočašće polazi iz Zagreba 10. kolovoza, a vraća se 21. kolovoza.

Prijave se primaju najkasnije do 15. lipnja 1931., a s prijavom treba poslati i Din 1000.— kao kaparu.

**ODBOR ZA LURDSKO HODOČAŠĆE
Zagreb, Kaptol 29.**

TEČAJEVI DUHOVNIH VJEŽBI U DOMU:

U domu za Duhovne vježbe na Jordanovcu bit će u travnju i svibnju 1931. g. ovi tečajevi:

za maturante . . . . . : 1.— 5. travnja

za svećenike . . . . . : 13.—17.

za mladiće (Križare) . . . . . : 30. IV. — 4. svibnja

za gradske mladiće . . . . . : 23.—26. svibnja

Prijave prima i upute daje: Uprava »Dom a duh. vježbi« Zagreb, Jordanovac 110.

U domu za Duhovne vježbe na Vrhovcu bit će u travnju i svibnju 1931. g. ovi tečajevi:

za maturantice . . . . . : 9.—13. travnja

za Križarice . . . . . : 25.—29.

za djevojačka društva . . . . . : 30. IV. — 4. svibnja

za radnice i namještenice . . . . . : 9.—13. svibnja

Prijave prima i upute daje: Uprava »Dom a duh. vježbi« Zagreb, Vrhovac 43.

GLASNIK SRCA ISUSOVA

God. 40.

Svibanj 1931.

Broj 5.

NAŠI DUHOVNI PASTIRI PREPORUČUJU I BLAGOSIVLJU
GLASNIK SRCA ISUSOVA.

Preuzvišeni biskup krčki.

»Ja u svojoj biskupiji među ostalim i »Glasnik Presvetoga Srca Isusova« svake godine preporučam, što vrlo rado činim ovime i sada. »Glasnik« ima svoju osobinu u tome, da nema druge ambicije nego da širi u dušama Kraljestvo Božje, što zbilja lijepo provodi. I one stvari, na koje sjetilni čovjek najradije ne misli, znade u takvoj formi stavljati pred dušu, da se ona regbi nehotice za njih zanima, da ih prihvaca, o njima razmišlja i pretvara u spasonosne odluke, kao n. pr. kad neprisiljeno sad na ovaj sad na onaj način upozorava na kobno pitanje: Zašto si na svijetu; ili na ono drugo: Da li ima veće zlo od grijeha; ili na ono treće: Sto koristi čovjeku, ako cijeli svijet dobije, a duši svojoj naudi (Mt. 16, 26). A pored toga onaj način, kojim budi i širi ljubav za kreplosti, ljubav prema Isusu u Presv. Euharistiji, prema Presvetoj Bogorodici Mariji, prema Sv. Crkvi i Sv. Ocu Papi i za sve one zamašne stvari, koje zasjecaju u Kraljestvo Božje na zemlji! Radi toga ima »Glasnik« i svojih neprijatelja — no ne bi bio Glasnik Presv. Srca Isusova i njegova kraljestva, kad ih ne bi imao; ali se pozna, da ga prati i štiti blagoslov usrdne molitve, obavljene sam Bog znade od kojeg mnoštva pobožnih srdaca! Najtoplije ga preporučam uz iskrenu želju, da ga čita svaka katolička obitelj, osobito mladež, te iz njega crpi svjetlosti i jakosti za život po vjeri i za život sa sv. Crkvom i sve milosti uopće iz »zvora vode, što struji u život vječni« (Iv. 4, 14).

U Krku, na mlini petak 6. 2. 1931.

Dr. Josip Srebrnić, biskup

D.R. JOSIP SREBRNIĆ, biskup.

toga je Glasnik uživao već od svoga početka velike simpatije svojih čitatelja, a uživa ih još i danas. Međutim još ima domova, u koje on ne donosi glase o najboljem Srcu. Stoga preporučamo mu svećenstvu, kao i svim vjernicima dubrovačke biskupije, da što više rašire u svojem krugu lijepo uređivani Glasnik Presv. Srca Isusova, te da tako još obilnijega blagoslova donese i naše obitelji.

Dubrovnik 6. 2. 1931

DR. JOSIP M. CAREVIĆ
biskup

PREUZVIŠENI
BISKUP DUBRO-
VACKI.

»Već je evo 40. godina, otkako Glasnik Presv. Srca Isusova hrani duše našega naroda. Kao Glasilo Kralja ljubavi ne ide za drugim, već da propovijeda ljubav spram Božeg i bližnjeg, da vodi narod sve bliže pravom izvoru sreće. Radi

DR. JOSIP M. CAREVIĆ, biskup.

DUŠOBRIŽNIŠTVO MEĐU MORNARIMA.

Nakana Apostolstva molitve u svibnju blagoslovljena od sv. Oca.

Divno je more, kad je mirno, i kad se u njemu odrazuje plavo nebo. Zanimljivo je i onda, kad uzbjesni, i kad mu se vali lome o grebene i klisure. I psalmista pjeva: »Podižuri jeke, Gospodine, podižu glas svoj; podižu vale svoje, od hujanja vode mnoge. Zamjerno je bjesnilo mora, zamjeran Gospodin na visini! Tvoja su svjedočanstva vjerno ispunjena; domu tvojemu prispada svetost, Gospodine, na sva vremena«.

Naš pjesnik Preradović lijepo opisuje dalmatinsko more i njegove luke u »Lopudskoj sirotici«, gdje veli:

Dalmatinskoj na obali kršnoj,
Gdje se ljubi sa zemljicom more,
Te s gorućih cjeleva se rada
Ozbilj kopnu, a milina moru;
Gdje se zemlja silno razmrnila
I otoci more nadrobila,
Silne luke krajem nizajući.

Odakle ova primamljivost mora? Jer je naš život uopće sličan moru: čas vlada mir i tišina, čas opet sve uskipi s tisuću stradanja. Na tom pogibeljnem moru tko da nam bolje pomogne nego li Majka Marija?

Stoga i voli naš narod zapjevati:

O Marijo, zv'jezdo mora,
Svjetli nama do na kraj.
Preko tvoga zagovora
Daj nam doč u vječni raj!

Svako primorsko svetište Bl. Djevice od Trsta do Spića puno je darova ili brodica, koje su naši pomorci kao zavjetni dar položili u znak zahvalnosti prema svojoj Majci. Iznad Marsilje diže se veliki svjetionik nad Bogorodičinim svetištem »Notre Dame de la Garde« i svjetli mornarima po dalekoj pučini Sredozemnog mora. Taj svjetionik poznaju i naši stariji mornari. No takovih svetišta, koja su mila svim pomorcima, ima svaki katolički narod. Splitski Poišan i Trsatska Majka Božja nijesu osamljena svetišta.

Mornari imaju uz Bl. Djevicu Mariju i više svojih zaštitnika. Takav je sv. Franjo Ksaverski, koji je na jedrenjači prešao iz Europe oko Afrike do Indije, pa odatile u Japan. I sv. Pavao apostol doživio je na moru razne nezgode, čak i brodolom kod Malte. No najpoznatiji je zaštitnik sv. Nikola biskup u Miri — † 345. Njegove se kosti sada nalaze u Bariu, u južnoj Italiji. I Dalmatinči rado slijaku ovog sveca na krmi svojih „trabakula“. Uostalom i naš je

Spasitelj volio »Galilejsko more«. Po njemu je on često plovio, na njemu je iz ladâ propovijedao narodu o kraljevstvu Božjem. Po njemu je Isus čak i hodao i u njegovoj blizini sproveo veći dio svog javnog života.

A kako je nježna i naša sv. Crkva, kada blagosivlje novu ladu! Ona moli ovako milostivog Boga: »Pošalji s nebesa svetog anđela svoga, da izbavlja i vazda čuva ovu lađu od svih pogibelji sa svim, što bude u njoj. Otjeraj sve protivštine i zaštitи službenike svoje dajući im vazda željenu luku i tihu vožnju, a kad izvedu i pravo izvrše sve poslove, dostoј ih se opet pune radosti vratiti u vrijeme k njihovima.« Crkva ima za ribarske lade odulji blagoslov, koji završuje ovako: »Bože, ti si dijeleći vode od kopna stvorio sve, što živi u vodi, i htio si, da čovjek gospodari ribama morskim. Podaj, molimo, da se sluge tvoje u svojim lađama tobom praćeni izbavljaju od svih pogibelji, da zahvaćaju u obilju riba i najposlije krcati zaslugama dođu u luku vječne sreće.«

Što da i mi zaželimo katoličkim ribarima i mornarima? Što drugo nego da ih čuva Božja desnica na nesigurnim i uzburkanim valima? Naši mornari plove danju i noću, zalaze u tude krajeve, rijetko slušaju sv. Misu, teško ispunjavaju uskrsnu dužnost. Tko da ih opomene i pridigne, ako čudorednu posrnu? I kako je silan broj pomoraca svih narodnosti! Same su Sjedinjene države sjeverne Amerike imale poslije svjetskog rata preko 4 tisuće velikih brodova.

Može li Apostolat molitve štogod poraditi i za tolike pomorce? Dakako. Tako su g. 1891. dvije revniteljice u Engleskoj, Miss Mary Scott Murray i Miss Margaret Stewart, počele da sabiru dobre knjige za vojnike engleskog ratnog brodovlja i da među njima šire Apostolat molitve. Međutim su drugi g. 1898. u Bremenu osnovali Društvo sv. Rafaela, a g. 1904. Mornarski savez sv. Nikole. U Francuskoj postoje četiri društva: jedno skuplja dobro štivo za pomorske vojnike, drugo radi slično za ribare u Islandiji, treće se brine za pomorske časnike, četvrto za udovice i siročad pokojnih pomoraca. I Društva sv. Vinka podigoše u Americi, Australiji i drugdje zakloništa s kapelicom u ovećim lukama. G. 1920. je osnovan posebni »Apostolat mora«, i to zaslugom engleskog obraćenika Riharda Ansona. Pokrovitelj je ovog udruženja kardinal van Rossum, a Papa Pijo XI. svojim pismom g. 1922. zaželio je, da se društvo raširi po svemu svijetu. Društvo već sada ima do 112 podružnica kod raznih naroda i broji do 18.000 pomoraca i 5.000 drugih članova, 800 podupiratelja. Članovi su »Apostolata mora« mornari, ribari i čuvari svjetionika. Oni svaki dan mole: »Presveti Srce Isusovo, smiluj se pomorcima!«, Očenaš i Zdravu Mariju; gdjekada skupa primaju sv. sakramente, pa vrše nekoja djela duhovnog i tjelesnog milosrđa. Društvo izdaje i posebni časopis, u kome imade članaka u engleskom, francuskom, holandeskom, njemačkom i talijanskom jeziku.

Što možemo uraditi mi katolici, koji nijesmo pomorci?

Mnogo. Red Karmeličanki je obećao »Apostolatu mora«, da će moliti za uspjeh društva. Kongregacija Naše Gospe od Cenakula svaki dan adorira u kojoj kući svojoj. Slično rade i Brigitinke u Švedskoj, Engleskoj i Irskoj, razni muški i ženski redovi. Sv. Otac Papa želi, da svi molimo: »Presveto Srce Isusovo, smiluj se po pomorcima!«. Posebice molimo, da Bog poveća broj svećenika, koji će se posvetiti duhovnoj pastvi među pomorcima; širimo posvetu obitelji i pomoraca. Potaknimo ih, neka se vazda, na putu i u lukama, uzdaju u Bož. Srce našeg dobrog Spasitelja, te neka ga za tišine i oluje srdačno zazivlju. U tom je Srcu njihovo i naše spasenje.

A. Alfirević D. I.

MISIJSKA NAKANA.

Misijska zvanja.

Isus je za javnoga života propovijedao svoju božansku nauku. Ali nije on za ovoga kratkog vremena išao samo za tim, da upozna svijet sa svojim evangeljem, već je odlučio da prikupi četu apostola i usposobi ih za propovjednike iste nauke, kojom je on hranio duše naroda. Apostoli će nastaviti njegov rad pronošići njegovo sveto ime diljem svijeta. To su eto prvi misijonari Isusovi. Za njima će dolaziti drugi sve, dok bude zadnjeg čovjeka na ovom svijetu.

Misijonarima zovemo u prvom redu apostole Isusove, koji propovijedaju evanđelje poganima. A kako je malo tih apostola! Uistinu: »Žetva je velika, ali poslenika malo!«

U poganskim misijama radi sada oko 121.752 misijske osobe, od kojih su 12.712 svećenici, 4.456 redovnici nesvećenici, 30.756 redovnica, 73.828 pomoćnika i pomoćnica.

Pa ipak šta je to, ako se uzme u obzir milijarda pogana!

Imade u misijama krajeva velikih kao Hrvatska ili Slavonija, a da jedva imaju po jednoga misijonara. U Aziji na 905 katolika i 107.000 pogana otpada samo jedan svećenik! U Africi za 962 katolika i 46.000 pogana samo jedan katolički svećenik! Tako je, ako ne još i slabije, i s drugim zemljama i pokrajinama. Žetva je uistinu velika, ali nazalost poslenika je malo!

Pa ipak Isus želi, da se i pogani priključe njegovoj Crkvi. Isus bi to mogao postići čudom bez naše pomoći. Ali on toga neće, već je odlučio, da pogane dovede u svoju Crkvu pomoću propovjednika, pomoću misijonara.

Jedanput je rekao Isus apostolima svojim: »Podignite oči svoje i pogledajte: žetva je već zrela.« Jest, i danas je žetva Isusova zrela. Samo je malo žeteoca, da skupe zrele

usjeve u žitnice Božje. I pogani čeznu za istinom, ali nema dosta propovjednika istine.

Učinimo sve, što možemo, da se broj misijonara poveća. U tu svrhu u prvom redu ne zaboravimo na molitvu. Molimo se, da Bog napuni misijska sjemeništa što većim brojem vrsnih misijonara. Molimo i za misijska zvanja u našim krajevima. Pošaljimo misijonarima prema svojim silama i kakvu pripomoć.

SPOMENI SE, O PREDOBROSTIVA DJEVICE MARIJO!...

Crtica iz povijesti progonstva engleskih katolika.

— Pogledajte, presvjetli! Eno s one strane između grana dopire svijetlo. Tamo sigurno ljudi stanuju pa će se i za nas naći kakav kutić, da se kroz ovu noć sklonimo pod krov.

— Dobro, Franjo, podimo onamo. Nadamo se, da će Bog umekšati srca, pa će nam se smilovati.

Bilo to u jednoj divljoj šumi u Engleskoj. Dva povisoka čovjeka krčila si kroz nju put držeći u ruci jednu baklju. Po vanjštini mislio bi čovjek, da su to trgovci, a bio to jedan katolički biskup i svećenik. Potucali se tako po šumi, jer se u Engleskoj za krvave kraljice Elizabete katolici, osobito biskupi i svećenici ljuto progili.

I dva putnika došla do neke kućice. Franjo stane kucati po prozoru vičući:

— Ej dobri ljudi, zar ne ćete za dvojicu putnika imati nešto konačišta?

Na prozoru se pokazala žena osrednjih godina. Iza nekoliko riječi otvorila je vrata. Putnici se našli u priprostoj seoskoj kući.

— Patriće, vikne žena pridušenim glasom povisokom mladiću donesi sira i kruha, a onda naloži vatru na ognjištu. Zatim će strancima:

— Mi smo sirote, gospodo, pa vas molimo, da se zadovoljite s onim, što imamo. Osim toga taru nas druge brige i nevolje. Vec je preko 6 nedjelja, otkako mi se muž razbolio, a evo se tri dana bori sa smrću i životom. Ne može živjeti, ali ne može ni da umre.

Suze prekinuše ženu u govoru. Ali brzo ih otare i reče došljacima:

— Oprostite mi, gospodo, što vam prijavljam svoje jade. Recite mi rade, što vas je natjerala, da po jesenskom vremenu udariste ovim putem?

Već je biskup htio da odgovori, kad se iza zastora začu, kako netko moli: »Spomeni se, o predobrostiva Djevice Marijo!« U čudu zgledaše se putnici, a na ženi se vidjelo, da je u velikoj neprilici.

— Neka vas to, gospodo, ne smeta, promuca žena. Moj muž

Mali Isus tumači svojoj Majci Sv. Pismo.

u groznici zaziva Majku Božju onako, kako to čine katolici.

— Ne bojte se ništa, progovori biskup. Vidim da ste katolici, ali za nas se bojite, da nismo možda uhode kraljice Elizabete. Ne bojte se, mi nismo neprijatelji već prijatelji, i mi smo katolici!

Lice zabrinute žene kao da se preobrazilo od iznenadjenja.

— Onda mi stoput dobro došli!... Dobro ste pogodili, bojala sam se da niste uhode kraljičine. Sami znate, da je sva Engleska puna uhoda.

Putnici odmah zaželješe da vide bolesnika.

— Podi, Patriče, k ocu i reci mu da dva strana katolika žele s njim govoriti. Malo uredi stvari.

— Kako sam već spomenula, nastavi žena, muž mi se tri dana bori sa životom i smrću. Ali on još nikako ne gubi pouzdanja, da će prije smrti primiti sv. sakramente. Od mlađih dana moli on milu molitvu »Spomeni se, o predobrosti vatre Djevice Marije!« da mu nebeska Majka isprosi tu milost. Ali kako će u ova vremena dobiti svećenika? Bilo bi pravo čudo, da katolički svećenik dode u ovo osamljeno mjesto, gdje svuda unaokolo staju protestanti. Stoga mislim, da mu Bog ne će uslišati ove molbe.

Žena povede putnike do postelje svoga muža. On je bio još potpuno pri svijesti, dapače se malko uspravio na postelji, došljacima pružio suhu ruku s riječima:

— Dobro nam došli!... Već vam je moja žena sve ispriporučila.

— Htio je još da govori, ali ga biskup lagano položi na postelju.

— Nemojte govoriti, jer vidim da vas to umara. Jest, već sve znademo. Ali veselite se, Blažena Gospa dovela vam ne samo jednoga već dva svećenika. Još više, ja sam biskup. Pripravite se za isповijed. I za pričest imamo kod sebe sve, što treba.

Lako je shvatiti, kakva su čuvstva obuzela srce svih ukućana. Kako su bili zahvalni nebeskoj Majci, koja svojih ne ostavlja... Bolesnik pobožno primio sv. sakramente i preselio se u blaženu vječnost...

Ni nas ne će nebeska Majka zaboraviti, samo ako joj se s pouzdanjem molimo, ako je štujemo nastojeći da joj svojim životom budemo što sličniji.

F. M.

FABIJAN KUSTURIĆ

pitomac Dječačkog Sjemeništa u Zagrebu.

Nadobudni počeci. Dječačko Sjemenište u Zagrebu izgubilo je ovoga uzornoga pitomca, prvoškolca, upravo na dan Nevine Dječice prošle godine. Od kako je Dječačko Sjemenište smješteno u nove moderne zgrade na Šalati, on je prvi među pitomcima, kojega je Gospodin uzeo k sebi. Uzeo ga je, da poput Nevine Dječice i on bude prvenac Bogu i Janjetu. Apk. 14, 4.

Fabijan se rodio 19. siječnja 1919. u slavonskom selu Šljivoševcima. Već od najranije mладости njegove jasno se vidi, da je on bio na poseban način dijete milosti Božje. U drugoj godini se naučio križati, a u trećoj godini već moli majku, da ga uči moliti. Vrlo je rano naučio sve molitve, koje se u školi uče. Nije volio društvo s drugom djecom, nego se rado sam zabavljao. Njegove su želje bile, da mu majka priča o dragom Isusu, o Majci Božjoj, o svetima i o nebu. Kad je to slušao, njegovo se malo srce toliko raspalilo nebeskom ljubavlju, da je želio mlad umrijeti, samo da prije dođe u nebo. Kad je bio malo veći, pravio je od papira misničko ruho, pa je s manjim bratom i sestrom služio svetu Misu. Brat mu je ministirao, a sestra je klečala i molila se. U petoj godini je obolio od šarlaha. Roditelji su mu isprosili ozdravljenje od Presvetog Srca Isusova i sv. Josipa. Istim nakon tri mjeseca potpuno ozdravi. Poslije ozdravljenja rekao je svojim roditeljima, da želi postati svećenik. Prije polaska u školu naučio je pisati sva slova i brojke. U školu je vrlo rado išao. Pri odlasku i dolasku iz nje uvijek je pozdravio sa »Hvaljen Isus». Poslije škole je najprije naučio zadaću, zatim je otrčao u dvorište i od pjeska pravio crkve i kapele. I na papiru je često risao crkve. Rado je čitao i dobre knjige, koje mu je g. župnik posudivao. Sam je počeo štedjeti dinare, koje je prigodice dobivao, pa kad je nakupio dostu, kupio je molitvenik i krunicu i postao preplatnikom Andela Čuvara. Osobito se radovao prvoj svetoj Pricaesti. Zamolio je oca i majku, da i oni na dan njegove prve Pricaesti prime sv. sakramente, a to su oni vrlo rado učinili.

Gospina krunica. Vrlo je rado molio Gospinu krunicu. Jednog dana zamoli svoju majku, da ga nauči, kako se moli krunica. Majka ga odvede u bašcu i ondje je s Fabijanom glasno molila krunicu i tako ga naučila. Svake nedjelje i blagdana predmolio je Fabijan krunicu kod dačke Mise. I molitvenik njegov iz pučke škole jasno govori, da je često molio krunicu. Kad sam ga dan prije njegove smrti pohodio u klinici, uzmem u ruke taj molitvenik, koji se nalazio pokraj njegove glave, da izmolim litanije Presv. Srca Isusova. Listajući po molitveniku opazim, kako je najviše istrošena ona

Fabijan Kusturić.

stranica, na kojoj se nalaze otajstva krunice. Ta je stranica sva požutjela, a na donjem dijelu se jasno vidi otisak palca, kojim je držao molitvenik, dok je molio. Krunicu je svoju uvijek nosio uza se. Kad bi ga majka zapitala: »Fabijane, gdje ti je krunica?« on bi odgovorio: »Evo je«, i izvadio bi je iz đzepa. Onu istu krunicu, koju je kupio u 2. razredu pučke škole i koju je uvijek brižno čuvao, ponio je i u sjemenište, s njom je i umro.

Prvi petak. U školi je saznao od g. župnika za veliku devetnicu u čast Presvetog Srca Isusova. Ta se devetnica sastoji u tome, da se kroz devet prvih petaka u mjesecu pričesti. Onima, koji tu devetnicu obave, obećaje Presveto Srce, da ne će umrijeti u nemilosti njegovoj. Fabijan je bio prvi od dječaka u župi, koji je tu devetnicu obavio. Sam je vodio računa o tome, kad je prvi petak. U taj bi dan ranije ustao nego obično, obukao čistu rubinu i svečano odijelo i veselo otišao u crkvu. Završio je devetnicu u mjesecu lipnju 1930. Tijekom devetnice toliko mu je omiljela sv. Pričest u prvi petak, te je rekao, da to nikada više ne će napustiti. Kad bi mu se koji drug narugao, što obavlja devetnicu, on bi odgovorio: »Želim biti siguran, da ne ću umrijeti bez milosti Božje.« Nije se dao od nikoga smetati u vršenju devetnice, ali je znao više put nagovoriti po kojega druga, da zajedno s njim primi svete sakramente u prvi petak. Prije nego što je pošao na svetu Pričest, opominjao bi doma brata i sestrlicu, da budu dobri, pa će im on donjeti dragog Isusa. Kad se sa svete Pričesti vratio kući, govorili su mu brat i sestrica, neka im dade, što im je obećao, a on bi odgovorio: »Ne mogu, jer je dragi Isus u mom srcu.«

Kod oltara. U drugom razredu pučke škole nauči napamet odgovore, što ih mora znati ministrant kod sv. Mise. Zbog te lju bavi njegove prema ministriranju učinio ga je g. župnik već u 3 razredu »magistrom« t. j. učiteljem i ispitivačem mlađih ministra nata, a u 4. razredu postao je njihov »general« t. j. pazitelj i nadzirač. On ih je držao u redu. Kao što sam nije nikada falio, kad je bio njegov red, tako nije ni trpio, da tko drugi fali.

Zelja za svećeništвom. Kada nam je poznato, da je Fabijan tako nježno i ustrajno štovao nebesku Majku, da je štovao Presveto Srce, brinuo se za spas svoje duše, da je rado ministirao i boravio u blizini oltara, onda nam je razumljivo i to, da je njegova mlada duša imala sama još jednu želju: da postane Isusovim svećenikom. Njega nije trebalo nagovarati, da ide u sjemenište, on je sam molio i zaklinjao svoje roditelje, da ga onamo pošalju. Plemeniti roditelji njegovi ispunili su mu vruću želju i uz pomoć svoga g. župnika smjeste ga u Dječačko Sjemenište u Zagrebu kao pitomca dakovačke biskupije. Kad je Fabijan razabrao od svojih roditelja, da će moći u sjemenište, ako ga Presvjetli gospodin biskup primi, on se sav veselo lati posla, uzme papir i sam napiše ovo pismo:

Presvjetli gospodine Biskupe!

Ja sam dak mojega dobrog učitelja Pave Šarčevića i mojeg dobrog gospodina dekana Stjepana Czizmadije. Od malenih nogu želio sam postati svećenik, a sada što sam veći, sve me više želja na to vuče, pa Vas molim, da me primite u malo sjemenište. Vjerujte mi, da ču Vam ostati vjeran. S pomoću Božjom i trudom mojih roditelja želim postati sluha Božjeg. Ja sam uvijek dobro učio. U svakom razredu sam bio nagrađen. A sada je vrijeme da podem dalje.

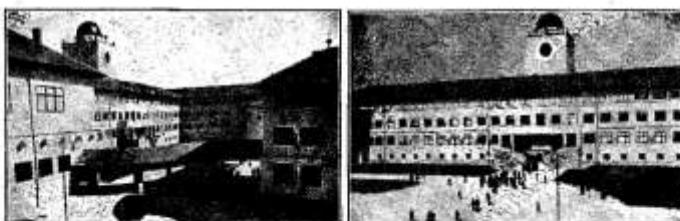
Uz rukoljub Vaše posvećene desnice Vaš

Fabijan Kusturić.

Suškolarci Fabijanovi: U sredini mons. Dr. Fran Barac rektor sjemeništa. Njemu na desno Karlo Leopold D. I. duhovnik; lijevo g. Ivan Kukula prelekt.

Tko bi mogao opisati Fabijanovo veselje, kad je stigla obvest, da je primljen u sjemenište. Po cijeli dan je skakao i pjevao svete pjesme. Dan prije odlaska u sjemenište, dok ga je majka spremala, on se neprestano vrtio oko nje, svirao uz frulicu i pjevao.

Dijelovi nadb. dječ. sjemeništa u Zagrebu.

14. rujna navečer oprostio se s majkom, bratom i sestricom i ostalim znancima i oputovao s ocem put bijelog Zagreba u toli željkovanu sjemenište ...

U sjemeništu se Fabijan našao u društvu cijele čete malih novljija: bilo ih je 89. Premda ih je bilo mnogo, ipak se već prvih

dana upoznalo, da je Fabijan vrlo pobožno i marljivo dijete. U sjemeništu je proživio nešto više od tri mjeseca. Ni dnevni red ni školski predmeti nisu mu zadavali poteškoća: on je sve lijepo svladavao i uvijek bio među prvima. Kad je pisao roditeljima, češće bi spomenuo, da je vrlo zadovoljan, da mu je sve u sjemeništu ugodno i da mu nije teško učiti. A drugovima je svojim pisao, neka skupljaju marke i stare novce, a on će to poslje Božića ponjeti u Zagreb i predati za misije. O blagdanu Svih Svetih obavio je s ostatim pitomcima Duhovne vježbe. Da ih je vrlo brižno obavio, vidi se i po bilješkama, koje je pod Duhov vježbama pisao. O svakom razmatranju je nešto zabilježio uredno i tintom, a na koncu, na posebnoj stranici, napisao dobre odluke. Još se kod kuće veselio tome, što će u sjemeništu moći svaki dan primati svetu Pricaest, pa je doista od početka škol. godine vrlo revno pristupao k Stolu Gospodinovu. Svaki dan je molio krunicu često je pohadao Presv. Olt. Sakramenat. Bio je vrlo veseo, kad je na koncu 1. tromjesečja dobio odliku. U prosincu mnogo je mislio na božićne praznike. Put ostale djece vrlo se veselio putovanju kući. Nije slutio, da je Gospodin već uputio njegove korake na put u kuću nebeskoga Oca...

U zadnjim časovima. 15. prosinca oboli na teškoj gripi. Tjedan dana kasnije nastupila je od gripe upala čeone šupljine nad lijevim okom. Ne treba ni spominjati, kolike je boli ta bolest zadavala Fabijanu. Bol je bila to veća, što se razvijala tik pred božićne praznike, kad je imao da se po prvi put vrati milim roditeljima, bratu i sestrici i da im mnogo priča o sjemeništu... 21. prosinca bio je prevezan u kliniku i još isti dan podvrgnut teškoj operaciji. Bolest se ipak dalje razvijala i nastupi upala mozgovne opne. Boli su bivale sve veće. 22. prosinca navečer primi sv. Pricaest kao popudbinu, sv. Pomazanje i Papinski blagoslov. Bio je to zadnji čas, kad je još mogao primiti svetu Pricaest, jer nakon toga mogao je samo nešto tekućine uzimati. Božansko Srce se pobrinulo, da ne umre bez svetih sakramenata!

Na sam prvi dan Božića stigoše mu u Zagreb roditelji satrveni od žalosti. Cijelu su badnju noć putovali. Dolaze do Fabijanove postelje. On više ne može da govori, ali prepoznaće roditelje i pruža ruku prema majci, da je zagrlji.

Za vrijeme bolesti često mu dobre časne sestre pružiše malo blagoslovljeno propelo, da ga poljubi. Zadnji dva dana neprestano je to propelo držao u ruci i pritiskao na grudi. Kad bi mu u agoniji propelo ispalo iz ruke, on ga je sam po postelji tražio, našao i opet metnuo na srce. Na dan Nevine Dječice, poletjela mu je nevinica duša u naručaj nebeske Majke i zagrljaj Presvetoga Srca.

Kao što je cijelog života bio čedan i ponizan, tako mu je i pokop bio jednostavan: drugovi ga naime nisu mogli ispratiti do groba, jer su bili na praznicima.

I na Fabijana smijemo primijeniti riječi Svetog Pisma: »Rano umrijevši ispunio je mnogo godina.« Mudr. 4, 13. Cijeli njegov

život samo je pouka našim dječacima, kako treba da štuju nebesku Majku i Presveto Srce Isusovo, kako treba da rado primaju svete sakramente i da se od najranije mladosti brinu za spas svoje duše. Njegov život je napose poučan za one dječake, koji žele doći u sjemenište i postati svećenicima, jer im pokazuje, kojim se putem do sjemeništa dolazi. Poučan je i za one, koji su već u sjemeništu, jer im prednjači, kako veselo i savjesno treba vršiti sjemenišne propise.

Smijemo dakle punim pravom uvrstiti Fabijana među uzor dječake. Pouzdano se nadamo, da će on revno moliti nebesku Majku i Presveto Srce, da našem narodu podijeli mnogo nevinih dječaka, uzornih sjemenaraca i revnih svećenika. **K.**

SNILO MI SE.

Snilo mi se, da sam cvijet Istom procvjetani;	Pa sam slatki milopoj Slavića u gaju
Pa mi bilo milo zrijet Slavića na grani.	Posvetio premiloj Djevici u raju.

Slušati mu uzdisaj, Kada zoru budi;	Skupio sam sunca žar U laticē bijele,
S njim pozdravit sunca sjaj, Kada nebom rudi.	Njoj ga dao kao dar Vaselene cijele.

Pa sam onda htio mrijet Mariji na grudi,
Bojeći se da mi svijet Zlobni ne naudi.

M. R.

EFEŠKI SABOR.

Jednom je grof Stolberg, pisac i obraćenik, sjedio za stolom u skroz protestantskom kraju. Tada ga upita neka njegova rodakinja: »Kako bi vam bilo pri duši, ako biste ovdje umrli i morali biti pokopani na protestantskom groblju?« Na to će duhoviti književnik: »To me ne bi nimalo uznemirilo, jer bih dao, da moj grob iskopaju jednu lopatu dublje i odmah bih bio među katolicima, svojim i vašim pređima.« Nije drukčije ni s poviješću. Prvi su vjekovi kršćanstva samo u prilog naše majke, rimokatoličke Crkve. Samo naša Crkva ima sve ono, što je imala sveta Crkva Isusova za prvih vjekova. To se vidi i kod efeškog sabora, koji je bio g. 431, dakle otrag 1500 godina.

1. Papa Celestin I i efeški sabor.

Nestorije, carigradski biskup, govorio je, da Bl. Djevica nije Bogorodica. Tu je krvu nauku širio na sve strane. Protiv toga ustade g. 329. sv. Ciril, nadbiskup u Aleksandrija. Borba je rasla, te se narod pocijepao u dvije struje. Tu je mogao pomoći samo opći crkveni sabor. No prije nego će doći do sabora, sam se Nestorije obratio pismeno Papi do tri puta u želji, da bi za svoju nauku predobio glavu svete Crkve. Nestorije nije uspio. Papa Celestin I. je pače g. 430. održao posebni sabor u Rimu, na njemu svećano osudio Nestorija i zaprijetio mu, da će ga skinuti s biskupske stolice, ako kroz 10 dana ne opozove svoje krive nauke. Papa je tu osudu saopćio Nestoriju, sv. Cirilu Aleksandrijskom, carigradskoj biskupiji i antiohijskom biskupu Ivanu. Očevidno je i Nestorije i sav istok tada priznavao ono, što mi rimokatolici i sada priznajemo, t. j. da je rimski biskup glava Crkve Isusove.

Isto se vidi i na samom saboru.

Tko je sazvao efeški sabor? Car Teodozije u dogovoru s Papom. To se vidi iz Papina pisma caru 31. svibnja 431.

Tko predsjeda efeškom saboru? Sv. Ciril, nadbiskup u Aleksandriji, predsjedao je efeškom saboru u ime Papino. Papa je njega opunovlastio za to posebnim pismom, u kom veli sv. Cirilu: »Na te prenosim vlast svoje stolice i imenujem te svojim zamjenikom.« Uz to je Papa na ovaj sabor poslao i tri svoja poslanika: biskupa Arkadija i Projekta te svećenika Filipa. Papa im je dao uputu, neka se drže Cirila i ne miješaju u rasprave, nego neka sude o izjavama, te neka efeški sabor prihvati već poznatu Papinu osudu Nestorija. Tako je i bilo na saboru.

Tko je potvrdio odluke efeškog sabora? Tri Papina poslanika stigoše u Efez tekar za druge saborske sjednice, da ih »mogu potvrditi«. I u zapisniku treće sjednice efeškog sabora, 16. srpnja 431., spominje se sv. Ciril kao Papin zamjenik i odmah 3 Papina poklisara, zatim drugi prisutni saborski članovi (biskupi). Drukcije i ne može biti. Papa je potvrdio i odluke prvog općeg crkvenog sabora u Niceji g. 325. I Papa Julije I. piše g. 341. (90 g. prije efeškog sabora) biskupima u Antiohiji, da crkveni zakoni ne vrijede bez privole rimskoga Pape.

Kako smo sretni mi rimokatolici! Ta samo mi imamo u svojoj Crkvi rimskog biskupa, koji je zakoniti nasljednik sv. Petra i Pape Celestina I.

2. Marija je Bogorodica.

U efeškom je saboru bilo 198 biskupa. Pred njima je kod prve sjednice pročitano pismo sv. Cirila, koje je on upravio na Nestorija i osudio krvu njegovu nauku. Sabor je odobrio to pismo, jer je u njemu katolička nauka. Zatim su pročitani ulomci iz

spisa sv. Otaca: Atanazija, Ciprijana, Ambrozija, Grgura Nazianskoga, Bazilija i drugih. Svi oni tvrde, da je Bl. Djevica Marija prava Bogorodica, dakle protivno Nestoriju. U saboru je pročitano 20 mesta iz Nestorijevih spisa, jer sam nije htio lično da dode pred sabor, premda mu je sabor do 3 puta bio poslao odaslanike i po njima poziv.

Očevidac opisuje, kako su biskupi vijećali 22. lipnja 431. do kasne noći. Narod je napeto očekivao, što će biskupi odlučiti. I kada se doznao, da je sabor odsudio Nestorija, veselju nije bilo kraja. Puk je biskupe otpratio s gorućim bakiama do njihovih stanova. Sav je Efez te noći bio na nogama. Sve je klicalo biskupima i Bl. Djevici Mariji.

Protestanti zabacuju sv. Oce i ne štuju Bl. Djevicu Mariju. Mi rimokatolici držimo oboje, kako je to naučavao i vjerovao otrag 1500 godina crkveni sabor u Efezu. Mi imamo Majku, koja nas nježno ljubi. Nestorije je htio da oduzme toj Majci najljepši ukras, ali je Crkva — koju vodi Duh Sveti — ustala kao jedan čovjek protiv te drskosti.

Što je uradio Nestorije nakon saborske odluke?

Nije se pokorio, nego se prihvatio državnih mogućnika i njih predobio za se, da njihovom pomoću nadvlada njegova kriva nauka. Slično je učinio i Luter u 16. vijeku. Car je na poticaj Nestorija dao baciti u tamnicu sv. Ćirila Aleksandrijskog i neke njegove drugove, te je javno zagovarao Nestorija. No čovjek snuje, a Bog određuje. Ipak je istina pobijedila, i Nestorije se morao povući.

Sadašnji Papa Pijo XI. želi, da mi katolici proslavimo efeški sabor kao što smo proslavili i nicejski g. 1925. Time ćemo ozivjeti i svoju odanost prema Bogu, sv. Crkvi, Majci Božjoj i Papi.

A. Alfirević D. I.

Pastirče daruje Isusa.

»**ZELIŠ LI SVOJU SREĆU**« ILI ZVANJE. Pouka o redovničkom staležu. Unijet će svijetla u dušu, koja teži za velikim, a ne može da se snade, koji bi stalež izabrala. Cijena Din 5.— Naručuje se kod Uprave »Glasnika Srca Isusova« Zagreb L. p. p. 147. Palmotićev ul. 31.

MOLITVA I RAD U UZGOJU DJECE.

Moli i radi! U tome sastoji sav život kršćanina. I uzgoj ima da nas u to uputi i uvede.

»Moli« znači spremaj se za vječnost, a »radi« proživi korisno i razborito život na ovome svijetu!

Jedno i drugo valja mudro spojiti. I pobožnost može biti kriva, a to je uvijek, kad je sama sebi svrhom, a ne sredstvom da služimo Bogu.

Sva prava pobožnost jest u tome, da sve, štogod radimo, radimo imajući neprestano pred očima misao, da nas Bog gleda. Živjeti u prisutnosti Božjoj jest vrhunac kreposnog života.

Stoga je prava pobožnost nešto ozbiljno, nešto što nas ne čini čudacima i neupotrebljivim stvorenjima, nešto što čini, da iz naših očiju još jače izbjiga ljubav prema Bogu i bližnjemu.

Tako moramo voditi i vjerski uzgoj svoje djece. Ne smijemo gojiti samo neku čuvstvenu pobožnost kod djece govoreći im samo o malom Isusu, koji na Božić dijeli darove, o sv. Nikoli i slično. Ne bismo pravo radili, kad bismo uskratili svojoj djeci veselje, što joj ga priređuje sv. Nikola svojim darovima, ili onu nedužnu sreću, koju donašaju mališima božićno drvce i jaslice, zatim sudjelovanje kod tjelevske procesije i inih crkvenih svečanosti. Premda je to sve samo sjena one rajske sreće, koju nam je Bog spremio, ipak nam ta sjena i te kako zasladaće taj često puta tako tvrdi život.

Ali ipak ne smijemo pri uzgoju djece zaboraviti, da temelj pobožnosti nije čuvstvo već razum: Božanska istina. Djeci moramo neprestano isticati, da ima Bog, da je Bog svagdje, naglasivati pored njegove ljubavi i njegovu neumoljivu pravednost, koja dobra djela nagradjuje, a zla kazni.

Tako ćemo najviše poraditi, ako se brinemo da nam djeca

često i skrušeno pristupaju sv. isповijedi i pobožno primaju sv. pričest.

Djeca ne mogu izdržati dugih molitava, a to nije za gornju svrhu ni potrebno. Jutarnja i večernja molitva neka bude kratka, ali zato neka ih djeca nauče napamet, te neka roditelji dobro paže, da ih djeca svaki dan zajedno pobožno u pravo vrijeme izmole.

A rad? Što da o njem kažem? Radom nabavlja otac sredstva za uzdržavanje obitelji, svojim radom postizava majka, da je kuća i odijelo u redu, i da nas jelo dočeka na stolu. Radom imaju djeca, čim dodu do škole, da se počnu spremati za muževne dane. »Ko ne radi, neka i ne jede«, kaže poznata mudra rečenica.

Rad je jedna od najvećih odlika čovjeka, rad je i njegova sreća, ali svoju pravu svrhu postizava samo, ako ga spojimo s molitvom.

Sam rad bez molitve vodi u očaj. To najbolje dokazuje moderno vrijeme, koje nam pokazuje veliki napredak u radu, ali bez napretka u sreći čovjeka.

Molitva je prvi, a rad drugi izvor sve čovječje sreće uopće, a sreće kršćanske obitelji napose. Iz tih dvaju izvora izvire prava nepatvorenja obiteljska sreća.

Roditelji, koji odviše štede svoje dijete, te nastoje, da se ono što manje muči, nisu mu pravi prijatelji. Ne valja pretjeravati, ali ni popuštati od načela, da je samo onom djetetu osiguran pravi uspjeh u životu, kojemu je prešla u krv potreba rada te uvjerenje, da bez Božjeg blagoslova ne može ni najsavršeniji rad donijeti pravog uspjeha.

Uzgoj djece jest najteži posao oca i majke, za koje će oboje morati odgovarati na sudu Božjem. Taj je uzgoj u svom temelju jednak za sve kršćanske obitelji, dok se u pojedinostima razlikuje kod pojedinih slojeva. Čim su roditelji izobraženiji, tim se na njih stavljaju veći zahtjevi.

Stoga bi trebalo o tome pisati posebice za seljake, posebicce za obrtnike, posebice za inteligenciju i t. d.

Dobri i savjesni roditelji će sve moguće učiniti, da udare pravim putem u uzgajanju svoje djece te će s najvećim poštivanjem susretati sve one, koji im u tom teškom poslu dolaze u pomoć, a to su u prvom redu svećenici i učitelji, te svi oni, koji rade u čestitim društvinama za mladež.

Iz tih par riječi lako nam je razumjeti, zašto se Crkva toliko bori, da u školama vlada kršćanski duh, i zašto sama osniva tolike škole i uzgojne zavode, koje povjerava svećenicima i redovnicima, zašto osniva materinska i ima društva za roditelje, te društva za mladež.

A mi, koje je Bog obdario većim ili manjim brojem djece, nastojmo ozbiljno da uz Božju pomoć svojim razboritim radom dobro uzgojimo svoje sinove i kćeri na korist Crkve i domovine i na svoj ponos.

Dr. Ćiril Brajša, odvjetnik.

SJAJAN USPJEH NA TRIMA MISIJAMA.

Primorje. Od 25. siječnja do 8. veljače održane su pučke misije u primorskim mjestima Praputniku i Hreljinu, gdje je Presv. Srce Isusovo za ovih dana pravo slavlje slavilo.

Primorci su bistromni, otmenoga ponašanja, lijepo se nose gotovo svi su školovani, velikog iskustva i pogleda, jer ih većina proputuje po dalekom svijetu kopnom i morem. A stoje glavno, u primoraca je zlatno i veliko srce, puno žive vjere i požrtvovnosti za svetu vjeru i njezine službenike. Prastara katolička kultura duboko se zasjekla u srca ovih dobrih ljudi, oplemenila ih i privukla Srcu Isusovu, Srcu Kralja mira i dobrote.

Iako vrijeme za misija nije bilo najbolje — bura, snijeg, kiša — ipak je narod hrljio na propovijedi i isповijedi, tako, da su i načne prostrane crkve bile pretjesne za ono mnoštvo. Sve bez razlike išlo je u crkvu: i muško i žensko, i gospodin i težak, i radnik i obrtnik. Školska djeca pjevala i po ulicama Zlatnu krunicu pa se tim mnoga srca ganula na pokoru. I u Praputniku i Hreljinu sve se uz vrlo neznačne izuzetke poispovijedalo. Osobito je lijepo, što je mjesna inteligencija pokazala ovom zgodom, kako ljubi svoju vjeru.

Mnogim muževima i mladićima nije bilo dosta, da su sami dolazili, već su kao pravi apostoli Isusovi nastojali, da usreće pravim duševnim mirom i one, koji nijesu htjeli ni u crkvu, a kamoli na ispovijed. Kolike li radosti i za jedne i za druge, kad su se računi s dragim Bogom uredili!

Kad se radi o crkvi, primorac je darežljiv i velikodušan. To se pokazalo i za vrijeme misija. Ali misjonari su imali prilike, da se također osvjedoče, kako je primorac odan onima, koji mu mjesto Boga tumače svetu vjeru. Tako se našao netko pa je stao govoriti, da misjonare nisu ovamo doveli čisti poslovi. Kad je narod za to dočuo, sve se diglo i zahtjevalo, da se krivac kazni. Istom kad se narodu razjasnilo, da dotična crna duša nije ni iz Praputnika ni iz Hreljina, malo se primirio. Ovo je samo doprinijelo, da je oduševljenje za vjeru i njezine službenike bilo još veće. —Neka Presv. Srce Isusovo i dalje čuva i štiti naše kršne i dobre primorce.

Vidovac. U Vidovcu kraj Varaždina još nikad nije bilo pučkih misija. Održane su po prvi put od 14.-21. veljače o. g.

A odziv svijeta bio upravo sjajan. Od subote do subote hrvatio je narod kao na najveće blagdane, da čuju riječ Božju. Vrijeme bilo vrlo neugodno. K tomu još zavladala gripa, od koje i misjonari obolješe. Svaki dan morao je g. župnik podijeliti sv. popudbini više bolesnika, svaki dan pogreb. Uza sve to seljaci i gospoda, trgovci i učitelji, gostioničari i općina — sve je dolazilo u crkvu. A jer su misije ove godine pale na pokladne dane, nigdje se maškare nijesu pokazale. Sve je bilo zahvaćeno svetim nebeskim veseljem. Ispovjedilo se do 6.000, a pričestilo do 7.500 duša. Kad se

škola isповijedala, s djecom isповједila se sva gg. učitelji i gde učiteljice. Istog dana pristupila je sakramenu pokore i općina. Lijep izgled za sve.

Na procesiju prigodom blagoslova misijskog križa skupilo se sve, što je moglo doći. Zvona su zvonila, mužari gruvali, vatrogasna se glazba na daleko orila, Zlatna se krunica oduševljeno i s ganucem pjevala. Iza procesije eto vatrogasaca u uniformi na isповijed, a sutra će opet u svečanoj paradi Stolu Gospodnjem.

I ovdje se prigodom misija osnovalo Djevojačko društvo Srca Isusova, koje broji zajedno s pomlatkom do 200 članica. Osnovala se i za muški svijet Vojska Srca Isusova s 200 članova. Glasnik Srca Isusova dobio je 200 novih preplatnika.

Dan prije svršetka misija doživješe misijonari ugodno iznenadjenje. Oduševljeni narod pripravio im sjajnu podoknicu. Baklje bijesno bukte, bengalska vatra bljeska, glazba svira, mužari gruvaju, vatrometi praskaju. Vojvoda vatrogasnog društva održa krasan govor, u kojem se zahvaljuje Bogu, što im je poslao preporoditelje cijele župe. I sada zaoriše veseli povici: »Živjeli misijonari! Živio naš dobri župnik! I starac župnik i misijonari bili su duboko ganuti ovom ljubavlju i odanošću dobrih i pobožnih Vidovčana. Neka ih Presv. Srce uvijek brani i štiti!

Molve u Podravini. Od 22. veljače do 1. ožujka održane su pučke misije u Molvama. To su bili dani neviđenog slavlja Presv. Srca Isusova. Kroz osam dana divna crkva Majke Božje, u koju može stati do 7.000 duša, svaki dan bila dupkom puna. Molvanci nisu žalili ni truda ni vremena da dodu poslušati riječ Božju. Župa nema više od 4.000 duša, a pričestilo ih se oko 8.000. Dolazio narod i iz susjednih župa, da se obogati milostima, što ih Bog u obilju dijelio ovih svetih dana. I ovdje se isповjedili svi učitelji i sve učiteljice, čitavo općinsko poglavarstvo, svi trgovci i obrtnici.

Cetiri svečanosti za vrijeme misija: blagoslov misijskog križa, svečano izloženje Presv. Sakramenta, posveta Presv. Srcu, posveta Majci Božjoj duboko su ganule pobožni narod. Na procesiju prigodom blagoslova misijskog križa došla vatrogasna glazba, sva društva, svi župljani ko jedan. Dok je bio Presv. Sakramenat izložen, 50 u bjelini obučenih djevojčica stražilo je pred prijestoljem Kralja kraljeva. U petak preko 160 djevojaka svečano se posvetilo Presv. Srcu. U subotu gorio oltar Majke Božje od svijeća, kad se cijela župa uz suze radosnice posvećivala nebeskoj Kraljici. U srijedu poslije podne došli vatrogasci svečano u uniformi s glazbom na sv. isповijed, a sutradan još svečanije na sv. pričest. Isti su na svršetku misija otpratili uz glazbu misijonare iz župnog stana u crkvu i poslije ih dopratili natrag. Nemoćni starci i slabe starice na štakama dolazili, da se isповjede i pričeste.

Za vrijeme misija osnovalo se Djevojačko društvo Srca Isusova sa 160 članica, omladinsko društvo Križari sa preko 200 članova, Apostolat muževa sa 160 članova. Za naš Glasnik javilo se preko 80 novih preplatnika.

Dobri i revni župnik, koji je narod dobro pripravio za ove dane milosti Božje, rekao je suznih očiju na koncu misija: »Ovo su najsretniji časovi moga života kao župnika u Molvama.«
I. Gavrić D. I.

PRVA SV. PRICEST MLADIH RADNIKA U PARIZU.

G. 1856. došao siromašni svećenik Eymard iz Liona u Pariz. Ljubav k Isusu u Presv. Olt. Sakramantu silila ga i na najveće žrtve. Ovaj svećenik htio da osnuje u Parizu jedno pobožno društvo, koje bi se dan i noć klanjalo Isusu u Hostiji. Osim toga odlučio je, da će radničku mladež pripravljati na prvu sv. pričest. Evo šta o tom sam piše:

— Jedva su siromašna djece u Parizu nekako dorasla za rad, odmah se šalju u tvornicu, gdje im se ispočetka dnevno plača po nekoliko santima, a istom poslije daje im se po jedan franak. Od toga valja kupiti kruha za obitelj, dva franka plaćaju se sedmečno za stan. Ako dijete ne nade posla u tvornici, uzima košaru pa ide da po ulicama i smetištima kupi starevine i otpatke. Takve djece ima na stotine i stotine u Parizu. Na njihovom bijednom, izglađnjelom licu vidi se, da su slični biljkama, koje nemaju ni dosta zraka ni pravoga tla. Pa kamo sreće kad bi barem s dušom bilo bolje! Ali na žalost u tom su pogledu ti jadnici još bijedniji.

Mladi radnik ne ide nikad u crkvu. Njegovi roditelji nikad mu ne govore o Bogu. Pa kako će mu govoriti, kad su i oni bez vjere odgojeni? Na tisuće djece u Parizu nije kršteno. Ne poznaju ni svećeniku ni crkve. Pa čemu se onda možemo od njih nadati? Uistinu velika bijeda vlada među radništvom u Parizu. Na tisuće radničkih odraslih je, a da još nisu niti jedamput bili na sv. pričest. Kolike opasnosti! Mladi čovjek, koji nikad ne pristupa Stolu Gospodnjem, brzo je na krivom putu. On se ženi, ali ne po Božjim zakonima. Pa šta dobra može izaći iz ove ženidbe? Što će biti s mladim čovjekom, koji ne ljubi Boga, ne poznaje vjere? Postat će razbojnik, buntovnik.

Tako eto crta Eymard prilike, u kojima živi mladi radnik pariški. Ovaj je svećenik odlučio, da će se zauzeti za zapuštenu omladinu pa će je poučavati u vjeri. Ali pothvat nije išao glatko. Poslušajmo, što nam ovaj apostol Isusov sam pripovijeda:

— Prve dvije godine posao mi nije nikako išao od ruke. Ipak sam nekako skupio tridesetak mladića, koji mi obećaše, da će doći na određeno mjesto, gdje ću im tumačiti vjerske istine. I otkucao određeni čas, ali nitko ne dolazi. Skupili se na ulici, ali se nisu usudili unutra. Izašao sam, ljubezno ih pozvao, da unidu. Kad su došli u sobu, tako me čudno gledali, kao da nikad u životu nisu vidjeli svećenika. Neki mi se počeli malko i izru-

givati. Sjeo sam pa sam im rekao, kako sam sretan, što su se tako brojni skupili, a još sam sretniji, što ih mogu pripraviti za prvu sv. pričest. Još nisam ni dovršio svoje rečenice, kad se veći glasno nasmijaše, okrenuše i odoše. Za njima se poveli i mlađi. Ostao sam. Šta da počnem? Da čekam na njih? To je suvišno. Stoga klekoh, preporučih se Bogu i Blaženoj Djevici pa podoh za njima. I što sam im se više približavao, to su oni brže odmicali. Napokon sam dostigao najmlađe i rekao im:

— Dodite, ne bojte se. Svakom ću dati po jednu medaljicu. I poslušaše. Bili smo opet u sobi. Drugi se također došu-ljali uza zid, pa stali prisluškivati na vratima. Izašao sam pa zamolio i njih da unidu. I tako smo opet bili svi na okupu. Ali sada sam sjeo do vrata, da zaprijećim ponovni bijeg prije vremena. Zatim sam s dvojicom dječaka, što su bila do mene, klekao. Zapovjedim i drugima, da isto učine. Najprije zgledaše jedan drugoga, ali napokon ipak me poslušaše. Ja se najprije prekrizim, a onda započnem Očenaš. Usred molitve prasnuše neki u smijeh. Posve mirno prekinem molitvu, i reknem im:

— Drago mi je, djeco, da ste tako veseli. Dajte mi recite sada svoja imena i svoje stanove.

Zatim sam im podijelio medaljice. Vidio sam, kako im je drago bilo, što su dobili ovaj dar. Neki su molili još koju za majku ili sestre. Još sam im nešto rekao o sv. pričesti i odredio vrijeme slijedećeg sastanka. I tako se rastadosmo.

Sam Bog znade, koliko sam muke imao za slijedećih sastanaka s ovim raspuštenim uličnjacima. Kod najozbiljnijih pitanja stali bi se smijati. Za mojeg tumačenja započeo bi najedamput tkogod između njih koju bećarsku pjesmu, a drugi bi odmah prihvatali. Morao sam se prilagoditi prilikama. Stoga kad bih opazio, da bi moglo doći do buke, pogledao bih na sat i rekao: Vidim, da ste već umorni. Odmorite se kroz pet minuta. To je pomoglo. Ipak se našlo i takvih, koje je valjalo istjerati pred vrata, jer nisu nikako htjeli da miruju. A da vam je bilo vidjeti, kako bi takvi derani stali lupati po vratima.

I tako je to išlo kroz četiri mjeseca. Bilo malo bolje istom onda, kad sam ih razdijelio u više odjela. Počeo sam i nagraditi. Uvjeroj sam se, da je bez nagrada teško predobiti mladež za ovakovu stvar, osobito parišku mladež. Davao sam, što sam imao: knjiga, odijela, slatkiša. Ali sve se to moralo zasluziti marljivošću i uzornim vladanjem. Najljepše nagrade sačuvao sam naravski za dan prve sv. pričesti.

Upravo neopisiva bila sreća onih, koji se sjedinili sa Spasiteljem u sv. pričesti. Ja sam ih bodrio, da nastoje, kako bi usrećili i svoje drugove, koji još ne poznaju Isusa. Svaki prvo-pričesnik morao je naći barem jednog zastupnika, koji će dolaziti namjesto njega i pripravljati se za sv. pričest. I uspio sam. Djeca znadu vrlo dobro druge predobiti za lijepu stvar. Evo samo jednog primjera.

Jednog dana čekao mlađi pravopričesnik na izlazu iz tvornice. Čim je opazio nekog 17-godišnjeg radnika, približi mu se i reče:

— Da li si već bio kada na sv. pričesti?

— Šta to, derane, spada na te?

— Ne srdi se, molim te. Vidim, da se još nisi pričestio. Ah da ti je znati, kako je dobar gospodin, koji nas pripravlja za pričest! Osim toga ne idemo na vjeronauk badava. Pogledaj samo ovaj moj kaput, cipele, bijelu kravatu. To sam dobio na dar za dan prve pričesti . . . Da i tebe povedem na vjeronauk? . . . vjeruj mi, ne ćeš se pokajati.

I nagovorio ga mališ.

Djece i odraslih bilo uvijek više i više. Soba, u kojoj sam dosada poučavao, bila već pretijesna. Iznajmio sam još i drugu i lijepo je uredio. Najljepša mjesta bila odredena za najbolje učenike. Za studenih dana bilo u sobi dobro naloženo.

Kako već spomenuh, moradoh se osobito ispočetka boriti s mnogo poteškoća, dok barem nekoliko mladih radnika ne pripravih za sv. pričest. Ali Bog je moje nastojanje okrunio prekrasnim uspjehom. Ne samo da sam usrećio pravopričesnike, vec sam po njima došao i do srca njihovih roditelja, koji se nisu mogli da uzdrže od suza, kad bih im djeca pripovijedala, kako su sada sretna. I oni su mi često dolazili i govorili: I mi još nismo primili sv. pričesti. I vjenčali se nismo prema crkvenim zakonima. Pa i na bolesničkoj postelji često me zvali. Dijete pripovijedalo bolesnom ocu ili bolesnoj majci o svečanosti prve sv. pričesti. I oni se ganuli pa govorili:

— Idi, brzo pozovi svećenika.

Jedne godine primila 43 mlada radnika prvu pričest. Među njima isticao se 18-godišnji mladić. Iza pričesti govorio svakom, s kim se sastao:

— Ah kako sam sada sretan! Dok nisam poznavao Spasitelja, živio sam poput nerazumne životinje. Kako mi je žao, kad pomislim, da sam već 18 godina uzalud proživio. Ali ja ču nastojati, da to vrijeme nadoknadim.

I ovaj mladić, a bio zidar, vratio se uvečer iz sv. pričesti kući pa stao pripovijedati svojoj majci, kako je sada sretan. I majka, mjesto da se raduje, stane ga žalosno gledati, dok napokon ne zaplače.

— Šta ti je, majko? Da ti se nije kakva nesreća dogodila?

A majci još obilnije tekle suze.

— Valjda plaćeš, što sam primio sv. pričest?

— Ne, sinko, ne. Ne plačem radi tvoje sreće, već radi sebe.

Ja još nisam bila kod Stola Gospodnjega.

Sin ogrli svoju majku pa joj sa suznim očima odvrati:

— Umri se, majko. I ti ćeš biti sretna. Povest ču te svećeniku, koji je i mene usrećio. On nas voli i ljubi sve. Ne trebaš se ničega bojati.

— Ali ja se ne usudujem to reći svećeniku.

— Onda ču mu ja sve ispripovjediti.

— A tko će me poučiti u vjeri?

— To ču učiniti ja sam. A ne će biti teško, jer i onako znaš najnužnije molitve.

I sin počeo poučavati majku. Činio bi to svaku večer, kad se vratio s posla. I jednog dana eto ih k meni. Sirota žena imala već 50 godina, a još nije bila na sv. ispovijedi. Prije nego što sam je ispovjedio, rekla mi je:

— Evo velike grješnice pred vama, pa vas molim, da mi se smilujete. Nisam kanila reći sinu, da još nisam bila na pričesti i ispovijedi. Ali kad sam ga vidjela onako sretna, nisam se mogla uzdržati od suza pa sam priznala, kako sam nesretna . . .

Iza ispovijedi majka i sin pristupili zajedno Stolu Gospodnjem. Sreća, koja im ispunila dušu, zrcalila se i na licu.

I tako bi revni svećenik Ejmard još mnoge i mnoge usrećio, da ga doskora nije Bog pozvao k sebi, da ga nagradi za njegov požrtvovni rad.

F. M.

»Molimo vruće Krista, Otkupitelja ljudskoga roda, da ucviljenim sinovima Rusije povrati vjerski mir i slobodu. Stoga želimo, da se molitve, što ih svećenik običava s pukom moliti za tihе sv. Mise, namijene za Rusiju. Na to nekabiskupi i svećenici marljivo upozore svoje vjernike i sve one, koji prisustvuju sv. Misi i neka im to često u pamet dozovu.«

Papa Pijo XL 30. VI. 1930.

ZAHVALNICE

MUŽ SE POMIRIO S BOGOM.

Amerika. Stigla me velika žalost, što mi dragi muž obolio, ali još mi teže bilo, što nije htio da se ispovjedi. Međutim ja sam se čvrsto nadala, da ga Presv. Srce ne će ostaviti i dopustiti, da u grijesima pode s ovog svijeta. Nada mi se ispunila. Muž je preminuo kao pravi katolik. M. V.

DOBIO SLUŽBU.

Hrvatska. Nesretnim slučajem izgubio mi muž službu. Uz troje nejake dječice i stare roditelje ostadosmo bez ikakva sredstva za život. U velikom očaju moj bijedni muž htio si dapače i život oduzeti. Ali ja sam ga spriječila i nagovorila, neka zajedno sa mnom moli Presv. Srce, da nam se smiluje. Muž se posve predao u ruke Božje. Svaki smo dan zajednički molili Presv. Srce, da nam nade barem kakvo mjesto, da mognemo dječicu prehraniti. Tisuću puta hvala Božje. Srcu, naša je molitva uslišana. S. M.

† LANG POMAZE.

Hrvatska. Ne mislim, da bih u ovo par redaka mogla stegnuti sve, što sam dobila od † Langa. Samo nešto. Prošle godine živjela sam sa svoje dječice u velikom siromaštvo. Zaboravljena i ostavljena od muža nisam znala, komu da se utečem. Zamolila sam za pomoć † Langa. Želja mi je uslišana. Majka me zajedno s djecom uzela k sebi, gdje sam sretna i zadovoljna.

Željela sam poći na euharistijski kongres u Zagreb, ali nisam imala, čim bih platila putni trošak. I opet sam zamolila † Langa za pomoć, da se u Zagrebu pomolim na njegovu grobu. Našla sam laku zaradu i skupila svotici za kongres.

Molila sam svetog biskupa, da me riješi duga i dade mi zgode za Duhovne vježbe na Vrhovcu u Zagrebu. Obje mi se želje ispunile. — Dao Bog pa što prije ugledali † biskupa Langa na svojim oltarima! M. J.

NAJBOLJI POMOĆNIK.

Banat. Brat od 8 godina obolio mi je od upale možgovne opne i hrpte-nice. Liječnik je izgubio svaku nadu. Kad sam primila vijest o stanju bolesti, mislila sam, da će svisnuti od bola. Odmah sam se obratila Nebeskom Liječniku i Gospoj Sinjskoj, da mi spasu brata od očite smrti. Svršavajući devenicu na čast Srca Isusova bratu pode na bolje. Sad je potpuno ozdravio. U zahvalu, držat će Glasnik cijeli život. Molim se Srcu Isusovu još za jednu milost — za sreću svoju, koju opaki ljudi hoće da razruše. Vruće se uzdam, da će mi Srce Isusovo opet pomoći. Zato zovem sve one, koji trpe: Obratite se Srcu, koje jedino može pomoći. M. N.

NEBESKI LIJEČNIK.

Hrvatsko Primorje. Sestra mi je bila u velikoj pogibelji života zbog teškog poroda. A kako liječnici nisu davali nikakve nade, ja sam ju zavjetovala Presv. Srcu Isusovu. U to vrijeme obolih i ja sama od upale uba. Ali moje nade još nisu bile izgubljene. U ovoj gorkoj nevolji zavjetovala sam se Presv.

Srcu Isusovu i obećala, da će se, ako budem uslišana, javno zahvaliti preko Glasnika Srca Isusova. I, hvala Bogu, nakon kratke, ali teške bolesti obje o-zdravismo.

D. C.

JOŠTE ZAHVALJUJU BOŽ. SRCU.

Aleksandrovac AŽ Za dobivenu milost u teškim časovima dar D. 50. — *Antunovac* DjF Presv. Srce više puta uslišalo mi molbu, dar D. 100. — *Apatorac* AV Pomožena, kad je mislila da je sve propalo. — *Bački Monoštior* PM Sin ozdravio, dar D. 50. — *Bakar* MV Za primljene milosti dar D. 100. — *Bošnjaci* KJ Za mnoge milosti dar D. 20. — *Brod* AM Sin ozdravio od teške bolesti, dar D. 100. — *Buđe* MZ Za milosti po zagovoru sv. Josipa dar D. 100. — *JO* Za milosti dar D. 10. — *EG* Za milosti od Presv. Srca dar D. 25. — *Chicago* NN Ozdravilo mi dijete od šarlaha, dar dol. 5. — *Čakovac* RM Pomo-gao † Lang, dar D. 10. — *Cepin* GBZ Za mnoge milosti, osobito za pomoć u jednoj nezgodi dar D. 50. — *Češka (Salma)* MJ Sin dobro položio ispit. — *Dakovo* AP Uslišana želja, dar D. 10. — *Hreljin* TK Dijete palo iz visine od 4 metra i ništa mu se nije dogodilo, dar D. 10. — *Imotski* SM U nezgodi, u kojoj ni otkale nije bilo pomoći, pomoglo mi Presv. Srce, dar D. 30. — *Jeronto* BC Za milosti dar dol. 3. — *Hasindol* EF Najbolje tješi Presv. Srce. — *Klenovac* MN Brat ozdravio od teške bolesti. — *Koprivnica* AK Ozdravila. — *Korčula* KF Ispunjena želja, dar D. 20. — *Kostrena* VO Muž sretno položio ispit, dar D. 100. — *Krasica* DC Zajedno sa sestrom ozdravila od teške bolesti, dar D. 120. — *Lacina* LB Ozdravila majka, dar D. 10. — *Lipovljani* AF Primila više puta milosti po zagovoru sv. Ante i ē služb. B. Ledochovske. — *Medven-draže* KM Ozdravila zajedno sa sinom, dar D. 20. — MJ † Lang više me puta pomogao, dar D. 10. — *Mitrovica* MK Kćerkica ozdravila i ja primila mnogo drugi milosti, dar D. 150. — *Molve* AF Oči ozdravile. — *New-York* RM Za milosti dar Dol. 5. — *Nova Gradiška* MH Tri puta zdravlje krenulo na bolje dar D. 50. — *Omiš* JF Za zdravlje, dar D. 100. — *Oriovac* JK Za primljene milosti dar D. 50. — *Osijsk* KJ Ozdravila, dar D. 20. — KB Pomožena u teškoj bolesti dar D. 50. — *MV* Za sretan porod i druge milosti dar D. 20. — *Patkovac* MT Za sretan porod dar D. 20. — *Petrinja* SM Muž dobio službu. — *Petrovaradin* PM Za zdravlje dar D. 70. — MP Kćerka položila ispit, držat ēu Glasnik, dok sam živa. — *Pisarovina* LjK Za zdravlje jedne osobe dar D. 50. — *Piškorevc* AP Ozdravilo dijete po zagovoru nebeske Majke i sv. Valentine, dar D. 20. — *Pittsburgh* MV Muž se prije smrti pomirio s Bogom, dar dol. 2. — *Posavina* JT Ozdravila od teške bolesti želučane, dar D. 10. — *Preko* AS Za pomoć u velikoj potreškoći. — *Pribić* KP Za primljene milosti dar D. 50. — *Rasopasno* PM Za ozdravljenje dar D. 20. — *Raven* DN Presv. Srce pomoglo sinu ponovno kod ispita i očuvalo ga od bolesti, dar D. 50. — *Razloge* TT Četvrta operacija na uhu sretno uspjela, dar D. 20. — *Rude* FB Oslobođena od klevetnika, dar D. 20. — *Ruski Krstur* DEJ Parnica sretno svršila po dobroti Presv. Srca, dar D. 100. — *Setuš* MF Dijete ozdravilo od teške bolesti, dar D. 20. — *Sisak* ŠK Muž ozdravio, dar D. 30. — *Slanj* AV Za mnoge milosti dar D. 30. — *Stara Rijeka* NT Gripa nestalo bez ikakvih posljedica. — *Sunja* MH Ozdravio nakon duge i teške bolesti, dar D. 50. — *MG* Ozdravila od teške bolesti. — *Šibenik* SF Ozdravio muž i kćerkica, dar D. 20. — *Tisovac* KZ Za milosti. — *Valpovo* PM Za mnoge milosti dar D. 25. — *Varaždin* AH Muž sretno ozdravio od teških bolesti, držat ēu Glasnik, dok sam živa, dar D. 50. — *Velika Gorica* VJ Presv. Srce povratilo bratu imetak, pomoglo sestri i njezinu mužu do zvanja i opstanka, nečaku ozdravilo ozlij-

deno oko, dar D. 10. — Vinkovci AP Uslišana molba. — Vranjic JM Za primljene milosti dar D. 40. — Zagreb JK Uslišana molba po zagovoru Majke Božje kod Kamenitih vrata i drugih pomoćnika. — JM Ozdravila od teške bolesti i dobila namještenje, dar D. 100. — BP Pomožena, dar D. 50. — VN Za primljene milosti od Presv. Srca po zagovoru Ž Langa dar D. 30. — Presv. Sreć spasio mi život, dar D. 100. — MW Za dobivene milosti dar D. 10. — JJ Uslišana molba, dar D. 100. — RB Operacija uha sretno uspjela. — LjF Zemun MS Uz ostale milosti dobio dobru službu, dar D. 10. — Zlobin PT Za pomoć u teškoj bolesti dar D. 50. —

VIJESTI

Sv. Spiridion u Slatini
kraj Trogira.

lijevoj ruci. Narod je vrlo zadovoljan te govori da mu će svetac pričiniti živim. *Cielo velo* je u procesiji, kad se kip blagoslovio. *M. D.*

Prvi Šepurine kod Šibenika. Prvi uštedeni novac mjesnih iseljenika u Belgiji žrtvovan je da se nabavi kip Gospa Lurdske. Naš dični sin Cukrov N. Grgo (u S. D. A.) iz Sjev. Amerike nabavio nam kip sv. M. Terezije kao zavjetni dar rođnom zavičaju, koji je posjetio sa svojom gospodom poslije duge odsutnosti.

Prigodom blagoslova kipova prisustvovalo je mnoštvo svijeta, jer je to bila rijetkost za naše selo. Blagoslov obavio je naš mjesni župnik Don Ivo Barulić, koji je održao tada prigodno slovo. Vrijeme, u kojem naše selo ima n-

Tuhelj. Djevojačko društvo Srca Isusova u Tuhlu prikazalo je B. S. kao naknadu za siječanj i veljaču 1931: 478 sv. pričestti, 3.070 žrtvica, 1.009 krunica, 570 skruš. molitvica, 67 sv. Misa, 45 Zlatnih krunica. *Pepica Znidarec*, glavarica.

Rečica. Naše Djevojačko društvo Srca Isusova sa Mater. društvom priredilo je dne 22/2 1931. prvi svoj javni istup sa predstavom: »Čudo u Lurdzu«. Ta predstava uspjela je iznad svakog gčekivanja u svakom pogledu. Scenerija na pozornici bila je vrlo lijepo izvedena, članice su vanredno lijepo izvele svoje uloge. Doista činilo se, kao da se nalazimo u Lurdzu i da gledamo onu divnu šipiju s Majkom Božjom. Premda je bilo vrlo ružno vrijeme, posjet je bio vrlo velik, te je dvorana bila dupkom puna. Kako je vrlo poučan igrokaz, na sveopći zahtjev predstava će se ponoviti. Čisti prihod namijenjen je za nabavu društvenog barjaka. Naša kat. žen. društva mogu biti ponosna na ovaj prvi svoj uspjeli istup, a to će im biti i pobuda za njihove dalnje nastupe. *B.*

Slatina kraj Trogira. Prve korizmene nedjelje blagoslovijen je u ovoj župi kip sv. Spiridiona. Kip je izradio domaći kipar prema slici svećevi, koja se štuje na Krfu. To je dar Hrvatske knjižare u Splitu za amošnju župnu crkvu. Svetac je u stavu kao da propovijeda narodu držeći sv. e andelje u lijevoj ruci. Narod je vrlo zadovoljan te govori da mu će svetac pričiniti živim. *Cielo velo* je u procesiji, kad se kip blagoslovio. *M. D.*

svojoj sredini spomenutog župnika, može se označiti »duhovnim preporodom«, osobito spram štovanja Presv. Srca Isusova. Naše selo utječe se u dnevnim svojim potrebama svojim zaštitnicima, molit će i za potrebe svojeg duhovnog pastira, eda bude mogao što bolje vršiti svoje teške dužnosti oko napretka stada svoga. Blagoslovi, Gospode, sva naša nastojanja, osobito ona, koja poduzimamo, oko proširenja slave Tvoje!

P. Kursar.

Zagorska Sela. Svetе Misije, koje su nam držali oci Isusovci T. Jagrić i N. Buljan prošle godine od 24.-30. VIII. duhovno su preporodile čitavu našu župu. Makar je bilo vrijeme velikih poljskih poslova, a župa je razbacana na daleko, crkva je bila puna svaki dan. Isповjedila se čitava župa i započela češća sv. pričest. Najljepša spomena na sv. Misije jest novo osnovano Djevojačko društvo. 110 djevojaka upisalo se i 23. kolovoza svečano primljeno. Iza sv. Misije naša crkva je punija, pobožnije se moli, ljepše se pjeva. Zlatnu kru-

Materinsko društvo S. I.
u Rečici.

Djev. društvo S. I.
u Sv. Iv. Zelini.

Djev. društvo S. I.
u Mariji Gorici.

Djev. društvo S. I.
u Dalju.

nici rado pjevamo, kako smo to naučile za sv. Misiju. Sveti sakramenti ispuvijedi i pričesti sve se češće primaju. Prošle godine bilo je u našoj župi preko 11.000 sv. pričesti, a sa školakom djecom broj naša župa odraslih jedva 1.500. I Glasnik Presv. Srca Isusova proširen je preko 80 komada, a tako i drugi Glasnici i dobre knjige. Hvala Bogu, sv. Misije su donesle željeni plod.

Djevojačko društvo se lijepo drži. Članice se redovito isповijedaju i češće primaju sv. pričest. Ponasne su, što su organizirane, te se mogu priučiti i primjer pokazati praktičkoga katoličkoga života. Mnogo pouzdanja svi počaju u Djevojačko društvo. Pet članica prisustvovalo je u Zagrebu Duhovnim vježbama te se upravo preporodene vratile svojim kućama, da i drugaricama pričaju o duševnoj radosti, što ju daju Duhovne vježbe. Jest, svaka članica i svaka djevojka trebala bi poceti na Duhovne vježbe, da upozna sebe, ovaj svijet i ljepotu kreposnog življenja. Hvalimo Božanskem Srcu na svim tim milostima te u nj stavljamo sve pouzdanje za ustrajnost i napredak u dobru.

Revniteljica.

Baška. Zadnja tri mjeseca prikazale smo 340 naknadnih sv. pričesti. Uz malo požrtvovnosti i uz veliku Božju pomoć nabavili smo kip Presv. Srca, pred kojim veleć. g. župnik svaki prvi petak prikazuje sv. Misu. Dalo Bož. Srce ustrajnost! **D. Pajalić**, glavarica.

Kampor na Rabu. U veljaci nas ostavila revna i dobra glavarica **M. Barčić**, otisavši da se pripravlja za misijonarku. Koliko žalimo za gubitkom njezinim u društvu, toliko želimo da uspije u sv. zvanju zahvaljujući joj za sve, što je učinila za društvo. 1. ožujka izabrana je za glavaricu **Anica Antova**. Prva dva mjeseca ove godine prikazalo je društvo 120 sv. pričesti. Udalio nam se 5 članica, a pristupilo opet 5, tako te je u svemu 56 članica. **O. V. Brusić**, duh. voda.

Labin. Djekočko društvo ustanovljeno je u nas prošle godine, a baš na Silvestrovo primile smo znakove od vel. g. **Don F. Mrakovčića**. Bilo je to prvi puta u našoj župi i svima je na utjehu i pobudu. **A. Ivković**.

Mala Gorica. Vjerne prvoj i glavnoj našoj dužnosti prikazale smo u zadnja tri mjeseca 94 naknadne sv. Pričesti. **Glavarica**.

Prezid. Dosada se upisalo u Apostolat 300 članova od kojih mnogi vrše sva tri stepena. Gospodin blagoslovio i ojačao **J. Kauzlaric**.

Staro Petrovoselo. Društvo nam broji 52. članice. Prošle godine prikazale smo 962 sv. pričesti. Sastanke s poukom imamo redovito svaki mjesec, kitićmo crkvu i rado čitamo osobito **Glasnik Srca Isusova. Glavarica**.

Stubica Gornja. Nastojanjem revnog našeg g. župnika **F. Papića** dobro se održalo naše Društvo S. L. a poslije sv. Misija održanih u jesen upravo se preporodilo. Ima nas 160 članica i pristupamo sv. pričesti svake nedjelje po grupama, a prikazujemo ih za razne nakane: naknade, obraćenja griešnika, osobito onih u župi, za poglavare i duće u čistištu i t. d. Među redovnike otišle su nam 4 drugarice, jedna u misijonarke, jedna je umrla, a mnogo ih se poudavalo. **Z. Komin**, glavarica.

Stupnik. Prošle godine prikazale su članice 417 sv. pričesti i lijep broj žrtvica. Udale članice također često primaju sv. pričest. **J. Cikron**, glavarica

Strigova. Činimo, što možemo, da razveselimo Bož. Srce živo na oltaru. Ima nas 40 članica i sve redovito primamo sv. pričest. Bila je radost nama i župi, a uslamo se najviše Isusu, kad smo na dan klanjanja redom u društvenom odijelu držale počasnu stražu pred presv. Sakramentom klanjujući se i izmjenjujući svaki sat. **M. Dvanađšćak**, glavarica

Tuhelj. Skrbnom brigom naših voda i dobrotom Bož. Srca doživjele smo prošle godine gotovo svaki mjesec nešto neobično, čime smo bile potaknute na veću ljubav i krepost. Nadamo se da je time bio posvećen i osiguran na svagdanji život, jer to je zapravo uz slavu Božju i svrha svećanostima. Sad nas ima 109 članica i 24 kandidatkinje. Sv. Pričesti prikazale smo 2.606; žrtvica 10.778, krunica 2252; strjelovitih molitava 2415 i 257 sv. Misa. **P. Žnidarec**, glavarica.

Varaždinske Toplice. U drugoj polovici godine prikazale smo 1431 sv. Pričest; tri su se članice udale; jedna je otišla u samostan č. Uršulinka u Varaždin. **Glavarica**.

PRIGODOM JEDNE PROSLAVE.

U mjesecu listopadu g. 1932. navratić će se punih pedeset godina, otkako je u Travniku osnovana velika nadbiskupska gimnazija sa sjemenišnim internatom.

Bio je to već i po vremenu, u koje je nastao, uz sarajevsku državnu gimnaziju, prvi srednji zavod, što je iza stoljetnog sna nikao u Herceg-Bosni, a po vrsnoj odgojnoj i naučnoj tradiciji svojih učitelja iz Družbe Isusove i po izrazitom nacionalnom karakteru postao je on odmah i glavnim kulturnim žarištem u Herceg-Bosni.

Sva skoro prva generacija bosanske inteligencije i čitava plejada priznatih kulturnih i nacionalnih pregalaca izašla je iz travničke gimnazije i njoj

zahvaljuje svoju izobrazbu i svoj životni idealizam i rodoljubnu svijest. A zadržala je ona i druge naše pokrajine odgojivši i mnogog njihova sina za kraljevstvo i nesrećnu ljubav spram domovine.

No nije travnička gimnazija samo historija. Svojim smještajem, svojim kršćanskim idealističkim odgojnim smjernicama ima ona i za današnje doba puno svoje značenje i važnost. Iz nje ni danas, u vrijeme opće krize svih viših vrijednosti, ne izlazi samo inteligencija umu, već i inteligencija srca i značaja. Travnička gimnazija jest i ostatak kula idealističke kulture i trajno rasadište moralno zrelog i nacionalno svijesnog narodnog podmlatka. Naraštaji, koje nam je ona odgojila, bilo za svećenčki, bilo za svjetovnjački stalež, bit će uvijek cvijet i srčika naše narodne inteligencije.

Stoga je, po našem mišljenju, sveta dužnost naše javnosti, a naravno u prvom redu svih bivših daka travničke gimnazije, da prigodom Zlatnog Jubileja ovoga slavnog Ateneja i u javnosti podignu za nj glas zahvalnog priznanja i doprinesu svoj obol za osiguranje njegove budućnosti.

Oduvijek je bila značajka travničke gimnazije, da se je na njoj školovao velik broj siromašnih daka badava. Ona je u većini svojoj bila dom darovite i čestite djece našega priprrostog ali zdravog i od naravi intelligentnog bosanskog puka.

Negda je troškove uzdržavanja za te sinove puka snosila skoro u cijelosti državna blagajna. Danas to više nije. Sa državnom dotacijom, koja sada iznosi nešto preko 200.000 Din. godišnje, zavod apsolutno ne može da izlazi. Posljednjih godina pokrivala je velik dio izdataka Vrhbosanska Nadbiskupija u Sarajevu, većinom od milodara, ali i ti su uslijed ekonomske krize u stalnom opadanju.

Omogućiti školovanje i siromašnim dacima može samo požrtvovnost naše javnosti i djelotvorna zahvalnost bivših travničkih daka. Treba u tu svrhu prikupiti dovoljno materijalnih sredstava.

Ta materijalna sredstva imala bi da osigura sabirna akcija, koja će Vrhbosanskoj Nadbiskupiji dati mogućnost, da većem broju siromašnih daka osigura besplatno školovanje na zavodu.

Stoga se evo mi, bivši travnički daci iz Sarajeva, okupljeni oko svoga Nadbiskupa kao najodličnijeg bivšeg travničkog daka, priključujemo njegovom pozivu i obraćamo se ovim na sve rodoljube, rodoljubne, kulturne i humanitarne institucije i dakako, u prvom redu na sve bivše travničke dake, da prijete u pomoći ovoj akciji, bilo kao dobrovrti, bilo kao darovatelji, bilo kao prinosnici.

Dobrotvori plaćaju jedamput zauvijek najmanje 10.000 Din.

Darovatelji plaćaju jedamput zauvijek: I. reda 5.000 Din.; II. reda 3.000 Din.; III. reda 1.000 Din.

Prinosnici plaćaju jedamput zauvijek: I. reda 500 Din.; II. reda 300 Din.; III. reda 100 Din.

Rok uplate je od blagdana sv. Josipa, nebeskog zaštitnika ove akcije (19. III. g. 1931.), pa do samog jubileja (30. IX. 1932.). Uplaćivati se može i u obrocima.

Sabirnom akcijom upravljat će Nadbiskupija Vrhbosanska uz pomoć potpisanih, a izvještaji o uspjehu sabirne akcije objavljivat će se u javnosti.

Najave i novci šalju se na: Nadbiskupski Ordinarijat Vrhbosanski (za nadbiskupsku gimnaziju u Travniku); Sarajevo, Krekova 7.

U Sarajevu, 3. ožujka 1931.

*DR. IVAN SARIC,
nadbiskup vrhbosanski.*

ISPRED BIVSIH TRAVNIČKIH DAKA:

Dr. Jozo Sunarić, odvjetnik. Marko Nedić, kanonik. Mato Bekavac, dekan i župnik. Dr. Ivan Dujmušić, prelat i profesor. Anto Alaupović, župnik i predsjednik Hrv. kult. društva »Napredak«. Dr. Luka Čabraitić, liječnik. Dr. Milan Maraković, direktor u m. Stjepan Ilić, župnik. Dr. Ante Ćićić, liječnik. Dr. Dragutin Čelik, katehet. Dr. Ivan Subašić, odvjetnik. Dr. Čedomil Čekada, ravnatelj nadbiskupske kancelarije. Franjo Horvat, konzistorijalni bilježnik. Ivan Pavlinac, nadbiskupski tajnik.

TECAJEVI DUHOVNIH VJEŽBI:

U domu za Duhovne vježbe na Jordanovcu bit će u lipnju i srpnju 1931. g. ovi tečajevi:

za muževe društava Srca Isusova	11.—14. lipnja
za dake viših razreda	18.—22. *
za svećenike	6.—10. srpnja
za učitelje	13.—17. *
za svećenike	27.—31. *

Prijave prima i upute daje: Urava »Doma duh. vježbi« Zagreb-Jordanvac 110.

U domu za Duhovne vježbe na Vrhovcu bit će u lipnju i srpnju 1931. g. ovi tečajevi:

za djevojačka društva	14.—18. lipnja
za učenice viših razreda	23.—27. *
za učiteljice	6.—10. srpnja
za svjetovne Sestre bolničarke	20.—24. *

Prijave prima i upute daje: Uprava »Doma duh. vježbi« Zagreb Vrhovac 43.

PITANJA I ODGOVORI.

Pitanje. Molim Vas lijepo, budite tako dobri, pa napišite u Glasniku Srca Isusova, koliko treba plaćati godišnje u Malom sjemeništu u Travniku za uzdržavanje jednog misijonara i koliko se godina mora plaćati, dok on sve škole svrši.

N. N.

Odgovor. Rado se odazivam Vašoj velikodušnoj želji. Kroz 8 godina morali biste plaćati po 110 dolara godišnje. *Urednik.*

KNJIGE:

Dr. J. M. Carević, biskup dubrovački: O krčanskem odgoju. To je pastirska korizmena okružnica.

Preuzv. Miho Pušić, biskup hvarske, brački i viški: Pastirsko pismo. Preuzv. biskup posvetio je svoju korizmenu okružnicu katoličkoj štampi.

»*KUCA U STRANI*« roman s otoka Brača od slovačkog pisca Martina Bencura *Kukučina* u prijevodu od Ante Šimčika najnoviji je dvosvezak (39. i 40.) Knjižnice Dobrih Romana (Zagreb, Trg Kralja Tomislava broj 21.). Autor je najbolji Slovački pisac, a za nas je ovaj njegov roman naročito interesantan, jer se sva radnja odigrava na našem tlu. Pisac je bio liječnik i živio u Dalmaciji na otoku Braču, pa je naše more i primorje zavolio kao rođenu grupu i to se jasno osjeća u svakoj stranici njegove knjige. UKUSNO OVO IZDANJE s naslovnom stranicom u bojama od Anke *Krizmanić*, stoji samo Din 30.— odnosno uvezana Din 40.— (poštarnica Din 4.—). Narudžbe prima: Društvo sv. Jeronima, Trg kralja Tomislava 20.

Dr. Josip Srebrnić, Korizmena okružnica. Ove godine posvetio je preuzv. gospodin biskup Krčki svoju korizmenu okružnicu Presv. Bogorodici Mariji. Iznoseći vrline nebesne Majke preuzv. autor vješt upiće sadašnje prilike te o njima sudi onako, kako mu to nalaze njegova vlast i dužnost. Lijepa okružnica otišvana je kao brošura. Toplo preporučamo svakome, da si je naruči. Narudžbe prima: Biskupski Ordinarijat, Krč

»Nasljeduj Krista.« Molitvenik nad molitvenicima, razmatranja Tome Kempenca: »Nasljeduj Krista.« izdalo je Društvo sv. Jeronima u novom izdanju. O djelu samom ne treba valjda nikome više govoriti, tek važno je znati, da je ovo izvrsni prijevod dra Stjepana Bosanča. Već je prvo izdanie Bosančeva prijevoda naišlo na opće priznanje, a za novo izdanje uložio je prevodilac golem trud, uvaživši sve savjete i nova iskustva, pa je dao još bolje od prvoga izdanja. Društvo sv. Jeronima nastojalo je opet, da izdanje bude što priručnije i ukusnije, a zato ipak jeftino, kako bi sebi taj molitvenik mogao nabaviti što veći krug vjernika. Cijena je molitveniku u platnenom uvezu samo Din 25.—, sa zlatorezom Din 40.—, a u kožnatom uvezu Din 60.— (Gg. povjerenici i knjižarc imadu popust 25%).

Zlata Sporčić, Djekočka pozornica. Alegorije, božični igrokazi, dia-lozi, misijski igrokazi, rimski, savremeni te šaljivi igrokazi. Na zahtjev mogu dobiti organizacije popis pojedine skupine s malim sadržajem svakog igrokaza uz cijenu od Din. 5.— »Mala čuvarica Presv. Sakramenta«, — drama u pet činova. Sujet uzet iz meksičkih progona. Cijena litografiране sve-sku sa pravom na izvedbu Din. 50.— Prigodna drama za uskršnje doba, — povodom prve sv. pričesti. — Naručuje se: Zupni ured Sv. Marije, Zagreb, Kaptol 3

IZ KNJIŽNICE GLASNIKA SRCA ISUSOVA:

Cist naraštaj	Din 5.—
Naša najveća potreba	5.—
Isusovci u Hrvatskim zemljama	5.—
Josip Kundek, američki misijonar	5.—
Misli natražnjaka	5.—
Katolička Akcija	8.—
Muž i žena	4.—
Vojska Srca Isusova	4.—
Milosna devetnica sv. Franji Ksaverskom	4.—

Narudžbe prima
Uprava »Glasnika Srca Isusova«
Zagreb I. p. p. 147.

Urednik Filip Mašić D. L.

Vlasnik Kolegij Družbe Isusove u Zagrebu — A. Alfrević D. L.

Redakcija »Glasnika Srca Isusova« — K. Grimm D. L.

»Glasnik Srca Isusova« izlazi svaki mjesec (12 puta na godinu) na 32 stranice.

GLASNIK SRCA ISUSOVA

God. 40.

Lipanj 1931.

Broj 6.

**NAŠI DUHOVNI PASTIRI PREPORUČUJU I BLAGOSIVLJU
GLASNIK SRCA ISUSOVA.**

Preuzvišeni biskup šibenički.

Zanimamo sve i pojedine dušobrižnike i katehete, da nastoje, e da se ovaj Glasnik čita u svim obiteljima, a na osobit način od mladeži, e da tako još obilnjeg ploda donosi u naše obitelji.

Šibenik, 9 veljače 1931.

Dr. Jerolim Mleta, biskup i ap. administrator.

Presvjetli kapitularni vikar senjski.

Velečasnomu dekanatskom uredu.

Molim, da biste priopćili područnom svećenstvu ovaj otpis Kapitularnoga Vikarijata:

U doba kad u zadnja naša sela dolazi zla štampa, koja u lijepom ruhu unosi u duše našega naroda nehaj i mrzost na sve, što podsjeća na prekogrobni život, stroga je dužnost pastira Gospodinovog stada, da širenjem dobre štampe očuva narodu ljubav prema katoličkoj Crkvi, koja jedina pruža sigurne uvjete za vremenitu i vječnu sreću.

Medu časopisima, koji uz zdravo štivo pružaju ispravne smjernice za praktičan katolički život, zauzima časno mjesto GLASNIK PRESV. SRCA ISUSOVA. Ovaj krasno uređivani mje-

sećnik već u nizu dugih godina ulazi u hrvatske domove i po ljubavi prema Presv. Srcu našega Otkupitelja unosi u njih pravu sreću, vedrinu i zadovoljstvo.

Preporučam stoga najtoplje ovaj GLASNIK i molim, da živo poradite na tom, kako nijedna kršćanska obitelj Vaše župe ne bi bila bez ovog moćnog pomagača u Vašem uzvišenom radu za promicanje slave Božje i spaša duša.«

S e n j, 7. veljače 1931.

Dr. Ivan Starčević, kapit. vikar.

MISIJSKA NAKANA.

Obraćenje Afrike na vjeru Kristovu.

Cio svijet pa i Afrika mora biti Kristova. I za crne Afrikance prolje je Spasitelj svoju krv. I Afrikanci su djeca Božja, naša braća. I oni moraju u lijepo nebo. Pače smijemo reći, da oni imaju i veće pravo na nebo nego drugi pogani, jer je njihova zemlja primila kao gosta malog Isusa, našu nebesku Majku i sv. Josipa, kad su morali iz Palestine bježati pred krvolokom Herodom.

Međutim tko zna, kad će u Africi zasjati križ Kristov u potpunom sjaju. Po ljudsku govoreći to je vrijeme još u nedoglednoj daljini. Afrika je površinom velika kao tri Evrope, ima oko 180 milijuna samih pogana, a katoličkih misjonara samo nešto preko 4.000 I ovdje moramo bolno reći sa Spasiteljem: »Žetva je velika, ali poslenika je malo!« A ova mala četa misjonara s koliko se poteskoča mora boriti! Da ne spominjem siromaštva, koje je većinom vjeran drug svih apostola Kristovih u poganskim zemljama, ističem samo žrtve, što ih od misjonara traži tamošnje podneblje. Za 18 godina rada izgubili su tamo misjonari Maristi 80 svojih članova, a Isusovci za 10 godina 37 drugova.

Za Afrikance otimaju se protestanti, otimaju se muslimani. Ali prava vjera Kristova mora pobijediti. I ona, hvala Bogu, napreduje svake godine. U Kamerunu na pr. bilo je g. 1914. oko 20.000 katolika, danas ih ima oko 100.000. U Ugandi bilo ih u isto vrijeme oko 113.000, a danas ih je oko 200.000.

Ali gdje još čitava Afrika! Pomozimo stoga misjonarima, što više možemo. Osobito svojom molitvom! Činimo to tim radije, što što se tamo znoje za kraljevstvo Kristovo tri misjonara naše krvi, a to su OO. Kohnem, Mlakić i Tvrtković. Molimo se, da krv sv. mučenika, što je natopila i afričko tlo, donese doskora što obilnijeg ploda.

SRCE ISUSOVO, KRALJU I SREDISTE SVIH SRDACA !

Nakana Apostolstva molitve u lipnju blagoslovljena od sv. Oca.

Između zaziva litanija Presv. Srca Isusova ovaj jedini zaziv uživa napose ovlasticu oprosta od 300 dana. Taj oprost dobijemo, kad pobožno izustimo molitvicu: »Isuse, Kralju i središte svih srdaca, po dolasku Kraljevstva svoga daj nam mir!« ili onu drugu molitvicu: »O Isuse, Sine Boga živoga, smiluj mi se! O Isuse, Sine Marije Djevice, smiluj mi se! O Isuse, kralju i središte svih srdaca, učini, da vlada mir u Kraljevstvu tvome!« Papa Pijo XI., komu je lozinka: »Mir Kristov u Kraljevstvu Kristovu«, i koji je nedavno za svu Crkvu naredio omiljelu svetkovinu Krista Kralja, zgodno od nas traži baš u mjesecu Presv. Srca Isusova, da svojim molitvama što više pospešimo dolazak Kraljevstva i mira Božanskog Srca.

Isus je Kralj svih srdaca.

To je jezgra i glavna zamisao Sv. Pisma Starog i Novog Zavjeta. To nužno slijedi iz temeljnih otajstava Utjelovljenja Kristova i Otkupljenja roda ljudskoga. To zanosno isповijeda Crkva u svagdanjem bogoslužju i poživotu prave djece svoje. Isus je Kralj u potpunom smislu ove riječi: Kralj kao vrhovni zakonodavac, Kralj kao najviši sudac živih i mrtvih. On je Kralj svemira, ali je osobito Kralj svih srdaca, to jest: Kraljevstvo njegovo nije od ovoga svijeta, makar i bilo već na ovom svijetu. Ono je duhovno i puno duhovnih dobara, što ih Isus nudi svim pojedincima, svim obiteljima i svim narodima.

Stoga apostol Pavao Kristu Kralju primjenjuje riječi okrujenog proroka i psalmiste: »Sve si, Bože, pokorio pod noge njegove«. I dalje veli: »A kad mu je pokorio sve, ništa ne ostavi

*Blago mjesto, koje griju zrake
Srca Isusova!*

Njemu nepokorenog, premda sada još ne vidimo, da Mu je sve pokorenog» Hebr. 2, 8. Koji su pak pokršteni u ime Oca i Sina i Duha Svetoga te iskreno hoće da drže, što im je Kralj Isus po Svojim apostolima naredio, ti su Mu već sada potpuno pokorenici. »Kad ste dakle kupljeni cijenom velikom, nemojte robovati ljudima.« Tako nam dovikuje isti apostol u prvoj poslanici Korinčanima. »Potrebno je, veli apostol dalje, pokoravati se svakoj zakonitoj vlasti nesamo radi straha od kazni, nego radi savjesti.« Rim. 13, 5. Jedino se isključuje grješno robovanje, koje se protivi kršćanskom dostojanstvu.

»Blago si ga narodu, kojemu je Gospodin Bog njegov.« Ps. 143, 15. Časopis »Razon y Fé« donosi u studenom 1930. o prilikama u južno-američkoj republici Kolumbiji prekrasan izvještaj, koji jasno pokazuje sretne plodove duhovnog Kraljevstva Srca Isusova i mira Njegova u toj zemlji. Kod posljednjih izbora u Kolumbiji, koja broji preko 8 milijuna stanovnika, kandidat komunista Castrillon uime čitave stranke širom sve republike nije mogao dobiti više od 564 glasa. Već preko pedeset godina ova zemlja uživa nepomučen mir vanjski i nutarnji, te joj se imetak za trideset posljednjih godina potrostručio. Već g. 1902. podigli su u glavnom gradu na državni trošak sjajnu crkvu u čast Presvetog Srca Isusova. I odonda predsjednik države obnavlja svake godine posvetu Božanskom Srcu. Blagdan Krista Kralja postao je narodni blagdan, a g. 1928. sav se narod svečano posvetio Srcu Bož. Kralja.

Isus je središte svih srdaca.

U Njemu je, kaže sv. Pavao, sve stvoreno. U Njemu je sve blago mudrosti i znanja. I sam nam dovikuje: »Bez mene ne možete ništa.« Iv. 15, 5. Krist je doista središte svega svemira, napose svih srdaca. Središte je srednja točka u kuglji, jednako udaljena od svih tačaka površine. Prema središtu sve ostalo teži i od središta izlazi obično snaga u sve ostale dijelove. I Krist je središte svakog života i svakog savršenstva. I sam je rekao, da će sve k sebi pritegnuti. Kao što magnet privlači željezo, tako Srce Isusovo k sebi privlači sva srca.

Kao Kralj i središte svega svemira Krist zaprema prvo mjesto u svemiru i beskrajnim razmakom nadilazi sva stvorenja, ali tako te ništa nije neovisno o Njemu. Već oko 126. godine po Isusu u krasnom pismu poganiću Diognetu ističe se, kako je svesilni i nevidljivi Bog ljudima »poslao samoga Graditelja i Stvoritelja svemira, po kojem je stvorio nebesa, po kojem je omedio more, čije tajne ili otajstvene zakone vjerno čuvaju sva tjelesa nebeska, od koga je sunce primilo mjeru toka danjega; koga sluša mjesec, kad na zapovijed njegovu sja noću; koga slušaju zvijezde, što idu tragom mjesecu; po kojem je sve razredeno i odijeljeno, te komu je sve podvrgnuto: nebesa i što je na nebesima, zemlja i što je na zemlji, more i što je u moru, vatra, zrak,

DR. JEROLIM MILETA, biskup šibenički.

žanske, nego također našoj slobodnoj volji podaje svojim nadahnucem takve ideale i taka sredstva, po kojima ćemo se oduševiti za napravljene zadaće. Konačno priznaje se Krist Kraljem srdaca poradi ljubavi, koja nadilazi svako znanje, i poradi krotkosti i dobrostivosti, koja privlači srca; jer nikad se nije dogodilo niti će se ikada dogoditi, da bi svi narodi ikoga toliko ljubili koliko Isusa Krista. Tako je dakle Krist središte, oko kojega, od kojega i prema kojemu se sve ima okretati.

No zašto se Isus napose zove Kralj i središte svih srdaca? To se može

bezdan, pa što je na visini i što je u dubini, i što je po sredi.«

Ovaj dakle sve-silni, sveznajući i predobri Kralj ima najsvetije prirođeno pravo, da zavlada s v i m d u h o v i m a andeoskim i ljudskim nesamo zato, što On mudrošću neizmerno nadilazi svaki stvoren um, nego poglavito i zato, što od Njega, vječne Istine, imaju svu spasonosnu istinu vjerno crpsti i poslušno primiti. Jednako ima On kraljevati s v i m v o l j a m a , jer se u Njemu nesamo čovječja volja posve slaže s beskrajnom svetošću volje bo-

Dr. Ivan Starčević, kap. vikar senjski

shvaćati u dvostrukom smislu: Obzirom na ljudе znači to, da Isus želi kraljevati u svim srcima ili u dušama, koje su izvor nutarnjih, dobrih i zlih nagnuća i čuvstava. Srce je naime kao sjedište volje, te tako zastupa donekle svega čovjeka, i u tom smislu veli Bog: »Sinko, daj mi srce svoje.« Posl. 23, 26.

Nadalje obzirom na Krista ističe se, da kraljuje ne toliko nad tjelesima, koliko nad srcima ili dušama. Jer »kraljevstvo Božje nije jelo i pilo, nego pravednost i mir i radost u Duhu Svetome.« Rim. 14, 17. Stoga ne će On da silom zapovijeda ljudima, nego milom, kao sinovima a ne robovima, više ljubavlju nego strahom. Zato i napose ističemo Srce u zazivu: Srce Isusovo, Kralju i središte svih srdaca! Srce napose ističemo i poradi ljubavi, kojom nas je Isus Kralj ljubio, i poradi bolova, što ih je iz ljubavi pretrpio, i poradi posvete, kojom mu svjedočimo svoju ljubav, i poradi zadovoljštine za bolove njemu nanesene. Tako po štovanju Bož. Srca Isusova brže postizavamo svrhu, da Krist praktično među katolicima bude Kralj i središte svih srdaca.

Što da osobito ovog mjeseca molimo od Presv. Srca Isusova?

To nam razlaže Papa u svojoj okružnici o svetkovini Krista Kralja. Njegove se upute mogu svesti na dvije. Katolici neka ponajprije neustrašivo ističu prava Krista Kralja, ne bojeći se protivnika. Neka zatim tako urede svoj svakidašnji život, da Krist doista kraljuje u njemu.

Katolici moraju svim silama nastojati, da i u javnom životu nadvladaju i prodru načela sv. evanđelja. Što je predsjednik čehoslovačke republike rekao: »Katolici će imati toliko prava, koliko ih izvojšte«, to ima i nas bodriti, da bez povrede tudih prava tražimo i branimo svoje, prije svega pak nepovrediva prava našeg Spasitelja i Njegove Crkve u privatnom i javnom životu. Sjajne r a k e na slici Srca Isusova, Kralja i središta svih srdaca, prosvjetljuju nam um i pokazuju stazu, na kojoj valja junački naprijed koracati i neumorno vojevati. Na žarkom p l a m e n u, što bukti u tom Srcu, raspalimo u sebi svetu vatrnu apostolsku za obranu istine; iz otvorene r a n e toga Srca crpimo vruću želu i težnju, da izmirimo s Kristom sve, koji su Mu se otudili ili se nalaze u zabludi; k r i ž e m pak u ruci hrabro se borimo za kraljevstvo Kristovo.

Pri koncu svoje okružnice o Kraljevstvu Isusovu izvodi Papa krasne upute za naš život. »Treba, kaže, da On kraljuje u d u h u čovječjem po savršenoj podložnosti našoj i po čvrstom i stalnom pristajanju uz sve objavljene istine i nauke Kristove; treba da kraljuje u v o l j i po vjernosti našoj prema božanskim zakonima; treba da kraljuje u d u s i time, što ćemo uz prezir svih naravnih požuda Boga nada sve ljubiti i jedino uz njega prijanjati; treba da kraljuje u t i j e l u i udovima našim, koji po riječima apostola Pavla imaju postati oruđe pravde, da naime posluže nutarnjem

posvećenju duša naših. I što ima više katolika, koji ne žive po tim načelima, to nas veća potreba Crkve nagoni, da na te nakane prikažemo svoje molitve i dobra djela.

P. L. Bock D. I

PODI ZA MNOM...

Razgovor između Isusa i mladića.

— Sinko, čuj me malo! Danas bih htio da se s tobom srdačnije porazgovorim.

— Govori, Gospodine, jer sluga tvoj sluša.

— Ljudi, sinko, srljavu stranputicama, pa su nesretni. A ja sam osnovao Crkvu, da ona vodi ljudski rod iz tame u svijetlo, da ga tješi u ovoj dolini suza, da mu vida tjelesne i duševne rane i konačno privede k luci spasa. No u Crkvi samoj izabirem u svim vjekovima i u svim zemljama po izbor duše, od kojih zahtijevam, da mi se iz čiste, nesebične ljubavi posve predadu, te se iz ove ljubavi posvete liječenju bolesnog čovječanstva, spašavanju neumrlih duša. To su moji miljenici, zjenica oka Crkve — m o j i r e d o v n i c i .

Tako sam u burnim danima šesnaestoga vijeka, kada je pakao podigao sve moguće sile, da sruši moju Crkvu, osnovao po sv. Ignaciјu Lojolskom posebnu četu, za koju htjedoh da se prozove moјim imenom — D r u ž b o m I s u s o v o m . Nju osnovah, da poput lake konjice pohiti onamo, gdje su duše u većoj pogibelji, te se sva dade — bez obzira na poteškoće, žrtve, prigovore sa svih strana — na obranu Crkve, na širenje moga Kraljevstva po svijetu.

Bila je s početka ova četa malena kao gorušićino zrno, ali ja sam je blagoslovio, jer mi je bila vjerna, moji su je namjesnici Pape često pohvalili, jer je velikih zasluga učinila Crkvi, i stoga

St. Alojije, moći savjetnik pri izboru staleža.

se umnožao njen broj. Mjesto negdašnjih 6 prvih drugova sv. Ignacija Družba Isusova broji danas 21.678 članova razasutih širom svih kontinenata kugle zemaljske, od kojih se 2.590 po misijama izmarani nemilim tropskim suncem, smetani neprohodnim indijskim džunglama i smrznutim poljanama ledene Aljaske, žrtvuju za spas poganskih duša.

Družba Isusova neumorno već četiri stoljeća radi na svim krajevima svijeta, među svim slojevima naroda, privodi svjet Crkvi i pravom kršćanskom životu svojim pučkim misijama, radnike smiruje i užgaja sjećajući ih njihovih dužnosti, boreći se za njihova

Isus bira prve apostole.

prava, mladež odgaja u svojim brojnim zavodima, svećenike pripravlja u sjemeništima, istinu širi, zabludu pobija, znanost unapreduje, ime moje pronosi širom svijeta.

Sinko, sinko; i u tvom su narodu potrebe moje Crkve; ne bi li i ti umnožio broj mojih bojovnika, ne bi li i ti stupio u moju Četu — u Družbu Isusovu?...

— Gospode!...

— Ti si uvijek izgarao od želje, da učiniš nešto veliko za Crkvu, za narod... Uslišao sam twoje molbe, svrnuo sam svoj pogled na te i nudam ti lijepi poziv...

— Ali, Gospodine, ja sam mislio, da će raditi za tebe ostavši vani u svijetu kao svjetovnjak ili možda kao vanjski svećenik...

— Svatko će mi, sinko, biti najmiliji ondje, kamo ga zovem...

— Gospodine, puno, puno, odviše tražiš... Odreći se ugodna života, imetka, slobode... Previše je, ne, nemogu...

— Tako! Za meni nije bilo previše, kad sam raskriljenih ruku, ni na nebu nina zemlji na sramotnom križu visio razapet, popljuvan, ostavljen i od Boga i od ljudi; sve iz ljubavi spram čitavog svijeta pa i spram tebe... Meni nije bilo previše, a tebi?...

— Gospodine, twoje su riječi kao oganj... Uviđam, da samo na se mislim, tjesnogrudan sam i vezan uz svoje hire i udobnosti. Kad gledam tebe na križu, svega bih se odrekao... Ali roditelji, mili roditelji, zar da i njih ostavim?...

— Sinko, ne znaš li da sam rekao: Tko ljubi oca svoga, majku svoju i braću svoju više nego mene, nije mene dostačan? Zar ti ja nijesam preči od samih roditelja?... Ili možda ne poznaš moju ljubav i tako malo vjeruješ u moju dobrotu, te misliš, da se neće znati pobrinuti za tvoje roditelje, za tvoje mile i drage bolje nego što bi to ti učinio?

Promisli, sinko, da bi možda u svijetu propao, sam se izgubio, mjesto da drugima pomogneš. Uostalom, ja hoću da imam i četu velikih duša, koje su se svega odrekle iz ljubavi domene, koje će se s tri sveta zavjeta: čistoće, siromaštva i

Sv. Ignacije, utemeljitelj Družbe Isusove, razvija svoju zastavu, koja nosi natpis: SVE NA VECU
SLAVU BOŽJU!

poslušnosti razapeti sa mnom za duše i tješiti
Me na krížu.

— Imaj strpljivosti sa mnom, Gospodine! Glas tvoje milosti već počinje razbijati koru moje sebičnosti i mrenu sljepoće. No molim te reci mi, kako će se osvјedočiti, da i mene zoveš?

— Pripazi dobro. Mnogi će poput tebe, čitati ove retke. Neki će gledati i ne vidjeti, slušati i ne čuti, čitat će, a ne će razumjeti. Tebi će oko zapeti o njih, oni će ili milo privlačiti ili neugodno uz nemirivati ili će ti biti drago, da si našao, za čim si nesvesno već dugo težio ili ćeš se bojati da se i tebe možda ne tiče... Ako je tako, tada znaj, da je došao čas milosti, da ja kucam i zovem. Paz i da setad ne oglušiš.

Treba da imaš dosta zdravlja, da uzmogneš podnosići sve napore apostolata, a k tome i dosta darovitosti, da uzmogneš posvrsavati nauke, jer apostol moj mora da bude učen i svestrano naobražen. No sve to neka te mnogo ne uznemiruje, o tom će te već poučiti poglavari moje Družbe.

— Gospodine, tvoj me poziv mami, ali i straši. Uzvišeno je i časno zvanje, na koje me nukaš, ali je i teško... Pomozi me, rasvjetli me!

— Ljubav sve može, sinko. Ja sam iz ljubavi sve dao zate...

— Onda će Gospodine, iz ljubavi i ja sve žrtvovatizate!

— Dakle podi za mnom...

S. T. Pogljen D. I.

^{*)} Za one, koji osjećaju u sebi poziv za Družbu Isusova bilo da žele raditi u domovini ili u misijama, napominjemo: Novicijat se naže provincije nalazi u Zagrebu (adresa, ZAGREB Jordanovac 110); u nj se primaju za buduće svećenike (oce) oni, koji su već svršili maturu. Koji još nijesu položili maturu, a nalaze se već u višim razredima, njima se preporuča da se već sada javi vrč. o. Provincijalu za Malo Sjemenište u Travniku, gdje će moći da svrše sve razrede od 5.—8., aiza toga će u novicijat. Adresa vrč. o. Provincijala: ZAGREB I, 147.

STRAŠNA SMRT OČEVA RADI KĆERKINA ODIJELA.

Dulje sam vremena živjela u Braziliji. Mogla bi vam o njoj mnogo pripovijedati. Međutim zasada će se ograničiti samo na jedan istiniti dogodaj.

U maloj župi države Minas Geraes čitao revni župnik jedne nedjelje za vrijeme sv. Mise okružnicu sv. Oca Pape proti nečednoj ženskoj modi. Župnik je nastojao da što bolje istumači pismo sv. Oca. Među ostalim rekao je također, da će uskratiti sv. pričest svakoj osobi, koja se približi Stolu Gospodnjem u nečednom odijelu.

Prema propovijedaonici stajala jedna djevojka vrlo nečedno obučena. Gle, ta djevojka počela glasno govoriti proti poslanici Papinoj. Osobito se ražestila, kad je župnik izjavio da će uskratiti sv. pričest, ako tko nije obučen prema zahtjevima kršćanske čednosti. Na držanju i vladanju ove djevojke vidjelo se, da je htjela svima reći:

— Ja sam kćerka bogata posjednika, pa mogu činiti, što me volja.

Služba se Božja svršila, svijet počeo izlaziti iz crkve.

I Eunika, nečedno obučena djevojka, još jedanput podrugljivo pogledala svećenika i ostavila sa svoje dvije drugarice crkvu.

I opet je nedjelja. Pobožni svijet pristupao k Stolu Gospodnjem. I jedna djevojka ide sv. pričesti. Obučena je vrlo nečedno.

Ljudi se upravo zgražaju radi njezina nepristojnog odijela, to više, što je prošle nedjelje dobri župnik rekao, kako će uskratiti sv. pričest svakomu, tko ne bude prema želji sv. Oca Pape čedno obučen. Ali eto Eunika se ne pokorava. Ona ne ide k sv. pričesti od ljubavi spram Spasitelja, već da samo vidi, hoće li se svećenik usuditi, da uskrati pričest njoj, kćerci bogatoga i nadaleko poznatoga posjednika . . .

I župnik počeo dijeliti sv. pričest. Došao red i na Euniku. Svećenik je održao riječ.

Prkosna djevojka blijeda i bijesna ustane od pričesne klupe i ostavi crkvu . . .

Prolazili dani. Jednoga popodneva pokuca netko na župnikova vrata.

— Senhor Padre — velečasni oče — posjednik N. teško je obolio pa želi sv. sakramente.

I nehotice stale se svećeniku motati glavom razne misli.

— Da li je uistinu bolestan ili je zamislio kakvu opaku osnovu? pitao župnik sama sebe. Da nije tu po srijedi Eunika? Možda je nagovorila oca, da je osveti? A meni je tako žao ostaviti svoj narod, premda se smrti ni najmanje ne bojim . . . Zar da panem kao žrtva bestidne nošnje jedne djevojke? . . . Ali ako je ipak posjednik bolestan?

Sotona — prijatelj nečedne nošnje.

I župnik odluči da će poći u kuću posjednikovu, pa bilo što mu drago. Iza nekoliko časaka sve je bilo gotovo za odlazak. Svećenik je još klekao pred svoga božanskoga Vodu i Učitelja i zamolio ga, da mu dade svoj blagoslov, zatim je uzjašio na konja, što mu ga doveo čovjek, koji ga zvao.

Morao je podugo jašiti. Eunikin otac naslovio se na prozor i nestrpljivo izgledao žrtvu svoje osvete. Napokon je eto. Kad je svećenik bio dosta blizu, posjednik brzo legne u krevet i pričini se, kao da je na smrt bolestan.

Svećenik došao do kuće. Dočekale ga Eunika i njezina majka s himbenom bolju i pokazale sobu, u kojoj se nalazio tobožnji bolesnik. Same nisu htjele unutra. Kad su za svećenikom zatvorile vrata, malo da nisu prasnule u smijeh. Sad će pop osjetiti, komu je uskratio sv. pričest! Euniku će osvetiti njezin tata. Majka i kćerka ostale su uz vrata, da prisluškuju.

Svećenik se primakao krevetu. Bolesnik se ne miče. Svećenik ga lagano zove, ali od bolesnika nikakva glasa. Svećenik ga prihvata za ruku, ali ta je već hladna. Bilo mu je jasno: posjednik je već mrtav . . .

Svećenik je pošao do vrata i otvorio ih. Iznenadio se, kad je opazio majku i kćerku, gdje se smiju. Nije shvaćao, no ipak reče žalosno:

— Gospodo, prekasno sam došao . . .

Opaka majka i kći nisu također razumjele. Očekivali su nestrpljivo, da će svećenik bolno jauknuti od teških rana, a on veli, da je prekasno došao. Šta radi posjednik s naručenim i sakrivenim ubojicama? Što ne ubije popa? . . .

— Gospodo, opet će svećenik, žao mi je, prekasno sam došao, gospodin je mrtav.

Na ove riječi srnuše majka i kćerka kao lude u sobu. Mrtav! Bolno zalamaše rukama i udariše u očajan plač.

Ali gle! Tko se ono izvlači iza zastora kraj kreveta? Četiri čovjeka s dugim noževima!

— Velečasni, oprostite, oprostite, zakukaše majka i kći klečeći pred svećenikom. Priznaše mu paklenu osnovu . . .

Svećenik bolno uzdahnu. Bojao se za dušu posjednikovu.

Bog je strašno kaznio ovu kuću, ali ju u isto vrijeme pohodio i milošću. Majka i kći skrušeno se isповijediše i sutradan primiše sv. pričest. I ona se četiri zlikovca pokajaše .

*

Boj se Boga, ne izazivaj njegove srdžbe! Istina je, on ne kazni uvijek odmah, ali bi mogao baš tebe kazniti. — Ako si pogriješio i Bog te kaznio, skrušeno priznaj krivnju i pokaj se za nju, da ti Bog zlo okrene na dobro. s. Terezina.

«MISLI NATRAŽNJAKA». Mäder-Stržić (116 stranica). To je krasna knjiga za obrazovanje ljudi. U njoj će naći odgovor na savremena pitanja Cijena 5. dinara. — Narudžbe prima: Uprava »Glasnika Presv. Srca Isusovač. Zagreb I, p. p. 147.

DAN GOSPODNE.

Poznavao sam mnogo godina jednog čovjeka i bio prisiljen nekim prilikama, da promatram njega i njegov život. Živio je na najboljem posjedu u svom selu, ali nije poznavao treće zapovijedi Božje. Imao je konječe, koje si je nabavio, da popravi svoj i svojih položaj. S tim konjčetom je gazio treću zapovijed Božju, a ta gažena zapovijed Božju uništavala njega i sve njegovo. Posjed bivao svaki dan sve manji, a on biyao sve siromašniji. Krov na kući svaki dan slabiji, a odijelo na njemu svaki dan drojnavije, tijelo mu postajalo svaki dan sve zapuštenije, a duša, duša, ta siromašna duša, nije se više snalazila u tijelu toga čovjeka, vikala je i vikala, ali je gospodar njezin oglušio za nju i njezinog Tvorca.

Kad sam se nekom zgodom opet sastao s tim čovjekom, zapitam ga: »Kako je?« On će mi: »Velečasni, slabo i nikako, jer idem uza svu muku i trud svaki dan natrag, a baš ni jedan jedini naprijeđ. Što je to, ne znam, pa ne znam.« Na ove riječi nastavim ja: »Ja pak znam, dragi čovječe, što je to, što vas upropošćuje.« »Što, velečasni?« brzo će on, jer mu je sinula u taj čas iskrica nade za bolje. Ja ču mu: »Sv. Ivan, župnik arški, znao je govoriti: Dva su puta, koji sigurno vode u siromaštvo, a ti su, krađa i nepoštovanje nedjelje.« Čovjek se usupne i ode svojim putem. Što je mislio, ja vam ne znam reći, ali znam, da me je prvom zgodom nagovorio riječima: »Velečasni! Ja vam vjerujem, što ste mi zadnji puta rekli. Krao, istina, nijesam ljudima, ali sam krao Bogu, što je još gore, jer sam nedjelju gazio i gazio, pa sad vidim, da je mene nedjelja pogazila. Kad sam koji blagdan i nedjelju sproveo, kako Bog i sv. Crkva zapovijeda, onda sam bio sretan i zadovoljan nesamo onaj dan, nego i cijeli tjedan. Velečasni! Ja ču se popraviti.« Iza toga se rastadosmo, ali se doskora i sastasmo, kad me je pozvao, da mu podijelim sv. sakramente i opremim ga za vječnost, a jedne ga nedjelje kratko iza toga pre-

dadosmo materi zemlji, jer ga nedjelja nije više mogla čekati, da preko nje vrati Bogu ono, što mu je uskraćivao cio život.

Ne zaboravi čitatelju, što veli Krist Gospodin u evandelju: »Dajte Bogu, što je Božje.« Mt. 22, 21. Sv. Ivan Zlatousti opominje: »Bog tebi daje šest dana, a sebi pridržava samo jedan dan u tjednu, a ti imаш tako malo poštovanja prema Bogu, da mu ne daš ni ovoga jedinoga, već ga oskvrnjuješ.« Sv. Bernardin Sienki govoril: »O čudne li ludosti mnogih ljudi! Preko svega tjedna muče se za jedno tijelo, a u nedjelju rade za osuđenje svoje duše.«

»Blaženi, koji promatra zakon Gospodnjii dan i noć, donijet će rod svoj u svoje vrijeme«, tako nam dovikuje prorok David u svom prvom psalmu. Hoćemo li donijeti plod u svoje vrijeme, koje nam je svaki čas bliže, onda nam je dužnost promatrati zakon Gospodnjii. Citamo u Izajiji, da se je razbolio Ezekija kralj na smrt, a Bog mu po Izajiji poručuje: »Ovo govori Gospodin: uredi svoje kućne stvari, jer ćeš umrijeti, i ne ćeš živjeti.« Ezekija će na to: »Molim, Gospodine, spomeni se, da sam hodoao pred tobom vjerno i s čistim srcem, i da sam činio, što je dobro pred očima Tvojim.« Gospodin pogleda na plač njegov i poruci mu: »Ovo govori Gospodin Bog Davida, oca tvojega: »Čuo sam molitvu tvoju i video sam suze tvoje i evo dodat ču vijeku tvomu petnaest godina, i izbavit ču iz ruku kralja asirskoga tebe i ovaj grad i braniti ču ga: Govori Gospodin svemogući.« Iz. 38, 1-6. Prema tomu blago čovjeku, koji može svaki dan govoriti: Molim, Gospodine, spomeni se, da sam hodoao pred Tobom vjerno i s čistim srcem, i da sam činio, što je dobro pred očima Tvojim, jer će Gospodin dodavati vijeku njegovom, izbavljati ga iz ruku neprijatelja njegovih, braniti njega i sve njegovo. Na takovom će se čovjeku ispunjati ona psalmiste: »Zasjenjuje te krilima svojim i pod krilima njegovim nalaziš utočište, kao štitom okružuje te istina njegova, jer koji živi u zakonu Višnjega, pod zaštitom Boga nebeskoga prebiva.« Ps. 9, 4-5.

Svaki čovjek na zemlji je građanin jedne države, a svi smo uz to građani Kralja nebeskoga. Svaki građanin ima neke dužnosti prema svome poglavaru. Te dužnosti se dadu svesti u glavnom na ove tri: vjernost, poštovanje i službu. Gospodin Bog nam je dao zapovijedi na dvije kamenite ploče, a prva od tih ima zabilježene tri zapovijedi, koje se odnose na Njega. Prva je vjernost. Građanska je dužnost, koju poglavari od svojih podanika zahtijevaju, vjernost, to jest da podložnici njih jedine priznavaju za svoje gospodare te se nikad s drugim nikim, a najmanje neprijateljem njegovim i svojim slože. To i ništa drugo ne traži Gospodin Bog od nas svojih podložnika u prvoj svojoj zapovijedi. Drugo što svjetski poglavara traže od svojih podložnika

jest poštovanje. Ovo je baš ono, što Bog od nas hoće u drugoj zapovijedi. Treće, što poglavari od svojih podložnika očekuju i traže, jest služba. Vrhovni nebeski naš Poglavar, Stvoritelj svijeta, kome služe Kerubi i Serafi, Moći i Kreposti, Andeli i Arkandeli, hoće u trećoj zapovijedi, da mu služi i čovjek, kojega je on stvorio na svoju sliku i priliku.

Zapovijed Božja glasi: »Spomeni se, da svetkuješ dan subotni. Šest dana radi i svršuj sve poslove svoje; a sedmi je dan počinak Gospodina Boga tvojega. I taj dan ne čini nikakva poslati ni sin tvoj, ni kći tvoja ni sluga tvoj ni sluškinja tvoja, ni živinče tvoje ni došljak, koji je među vratima tvojim. Jer je u šest dana načinio Gospodin nebo i zemlju i more i sve što je u njima, a počinuo je sedmi dan; zato je blagoslovio Gospodin dan subotni i posvetio ga.« 2. Mojs. 20, 8-11.

Cita se u životu sv. Izidora, da ga je njegov gospodar postavio zbog marljivosti za upravitelja na svom gospodarstvu. Sv. Izidor nije dao nigda u nedjelju ni najmanji posao obavljati, a svi su morali na sv. Misu na njegovu zapovijed. Zlobni ljudi su ga tužili gospodaru, koji ga pozove na odgovornost, a sv. Izidor odgovori: »Istina je, da u nedjelju ne dam nikome raditi. Istina je i to, da svi idemo k sv. Misi. Ali je i to istina, da kroz tjedan ništa ne zanemaruјemo. Gospodaru, pregledajte polja, da li su u redu, ili još bolje, počekajte do žetve. Ako bude što slabije no na drugim poljima, ja će sve nadoknaditi.« Gospodar pregleda polja, i bila su bolja od drugih; počeka žetvu, bila je obilnija od drugih. Legenda pripovijeda, da je gospodar potajno promatrao, kako radi, pa je vidio kraj pluga sv. Izidora još dva orača u svjetlim haljinama, a to su bila dva andela.

Dan Gospodnjeg se svetkuje na dva načina. Prvi je način, da činimo, što nam Bog zapovijeda, a drugi je, da ne činimo, što Bog zabranjuje. To neka su dva andela, koji će biti s nama nesamo na dan Gospodnjeg, već cio tjedan i sve dane života. »Kušajte i vidite, kako je sladak Gospodin onima, koji Ga ljube.« Ps. 33. 9.

Leopold Rusan, župnik.

»NITKO ME NE LJUBI!«

Poznavao sam plemenita, duševno dobro nadarena mladića iz odlične obitelji. Išao je u 8. razred gimnazije. Pa iako je još bio mlađ, ipak mu se u oku često vidjela neka žalost, potištenost. Šta mu je? To će nam razjasniti njegov dnevnik, u kojem je izlijevao sve svoje srce, a ovaj sam dnevnik i ja smio pogledati. Na 22. travnja g... zabilježene su ove riječi:

— Strašno je biti sam! Nitko me ne ljubi! Svoje patnje moram sam snositi, a ni radost ne će nitko da dijeli sa

mnom. Izgubio sam oca, majku, braću i sestre... U ovim mislima naišao sam pokraj crkve. Bila je večer, a ulice prazne. Tada mi se pričinilo, kao da mi Spasitelj govori: »Pogledaj, evo i mene sama. Došao sam na ovaj svijet, da ljubim, ali sve mi okreće leda. Ni mene ne ljube ljudi! Ah sinko, daj mi srce svoje! Tko će ga usrećiti, ako ga ja ne usrećim?... Tužiš se, da te svijet ne ljubi? Veli se tomu, jer ćeš tim lakše ljubiti mene! To sam i ja htio; oslobođio sam te od svih spona zemaljskih, da osjetiš slatkoću moga jarma. Uzmi križ svoj na ramena i podi za mnom!«

Ove misli utješiše mladića, koji ostavi svijet, pođe za svojim Spasiteljem i postade dobar redovnik.

Dakle u času, kad se spomenuti mladić osjećao posve osamljen, zaboravljen, kad je mislio da ga nitko ne ljubi, približio mu se Gospodin kao ljubezan prijatelj, rekao mu da ga ljubi, pozvao ga zauvijek u svoju službu. U isti čas očitovao mu Gospodin, kako ga je naumice lišio zemaljske ljubavi, da mu srce privuče nebeskim ljepotama, jer ljubav spram svijetu i ljubav spram Boga ne mogu zajedno stanovati u srcu ljudskom: ono je za to premaleno.

To ćemo i mi zapamtiti, dragi čitatelju! Ako i ti kada pomisliš: »Nitko me ne ljubi!« znaj, da to nije istina. Ima jedno srce, koje kuca za te dan i noć: To je Presveto Srce Isusovo u sveto-hraništu. Spasitelj želi da njega ljubiš pa ti radi toga stavlja gor-kog pelina u ljubav ovoga svijeta. Pokloni Isusu svoje srce, ali mu ga pokloni cijelo i zauvijek! Onda će također Isus biti tvoj, tvoj kroz svu vječnost! †A. Puntigam D. I.

I PROTESTANTKINJA ŠTUJE PRESVETO SRCE.

Nedavno je primilo uredništvo Glasnika ovu zahvalnicu:

»Moj najstariji sin otišao u službu zbog siromaštva. Dugo nisam imala vijesti o njemu. Nisam znala, gdje je ni kako mu je. U muci svojoj počnem moliti devetnicu Presv. Srcu Isusovu, da bi mi se sin vratio ili javio. Nenadano dobih pismo od sina. O kako zahvaljujem Srcu Isusovu!

God. 1928. oskudno sam živjela, pogotovo u zimi. Ponestalo mi sasvim hrane. Jednog jutra nisam imala ništa drugo nego uzmem lonac vode, zakuham u njemu zadnjih nekoliko žlica ječmennoga brašna, posolim, i to je bio zajutrank za me i moje troje nedorasle djece. U suzama smo i to potrošili. Nato reknem djeci, da sada više ništa nemamo i, ako nam se Bog ne smiluje, morat ćemo od gladi umrijeti. Zato ćemo se moliti Presv. Srcu Isusovu, da nam pomogne. Počnem glasno moliti, djeca za mnom, svi glasno jecajući. Svršimo molitvu. Vrata se naglo otvore. Unutra nasrne jedna poznata mi baka, koja već s vrata vikne, da ju šalje jedna osoba k meni s porukom, neka odmah onamo dodem. Čula je od

bake, da stradam, pa će i meni — kao što je i baki — pomoći. Ja skočim, istrčim iz kuće, nisam išla, nego trčala kroz selo. Bilo mi je pomoženo; djeca moja i ja spaseni smo od gladi!

Slava i hvala budi Presv. Srcu Isusovu. Ovo izjavljujem, prema sam evangeličke vjeroispovijesti.

K. Z. udova.

ČUDESNO OZDRAVLJENJE U LURDU MARGARETE ADAM.

Ona se rodila 22. travnja 1899. u Belgijском Luksenburgu. Njezini su roditelji sa 6 djece bili vazda zdravi. I sama je vazda zdrava do g. 1928. Tada se pojavi bolest i to u bubrežima, najprije na lijevom bubregu, zatim i na desnom. Boli su bile jake, kako to svjedoči pismeno njezin liječnik Dr. Lambert. Domala se pojavi i Pottova bolest. Bolest se neprestano pogoršavala, pa je bolesnica uzalud tražila lijek u bolnici u Ampsinu. Liječnici su napokon izgubili svaku nadu u ozdravljenje.

Margareta Adam videći da će brzo podleći bolesti i umrijeti, odluci da potraži svoje ozdravljenje u Lurdru kod Majke Božje. Tako se ona u rujnu 1929. pridruži belgijskom narodnom hodočašću. To je hodočašće stiglo u Lurd 4. rujna, i Margareta je slijedeći dan puštena u čudesnu vodu. Tu nenadano osjeti, da je više ništa ne boli. Ozdravila je! Kada je izišla iz vode, sama se obukla i počela hodati prvi puta poslije 4 mjeseca. Neobična je radost obuze. Kome da zahvali za toliku milost? Mariji, našoj Majci. Kada se vratila u bolnicu, njezina je temperatura bila nešto preko 37 stupanja. Sutradan 6. rujna dode u liječnički ured u 11 sati. Temperatura je bila ispod 37, težina nešto preko 45 kilograma, bilo je imalo 96 udaraca. Margareta je otputovala iz Lurda 9. rujna. Tada se osjećala sasvim zdravom.

Dr. Renard je Margaretu često pregledao i našao je 27. listopada, da ona teži 58 kg; dakle je stekla 13 kilograma u manje nego 2 mjeseca. Liječnik Dr. Jacquemin u La Roche je 30. kolovoza 1930. Margaretu pregledao i to temeljito i našao je, da su njezini bubrezi sasvim zdravi te nema ni bakteri sušice niti ijedne druge bolesti. I bakteriološki zavod nije našao ni traga kakovim bakterijama sušice. Margareta je iz zahvalnosti prema Majci Božjoj u rujnu 1930. opet došla u Lurd. Tu su je 6. rujna 1930. pregledali svi liječnici Liječničkog ureda i k tome liječnik Dr. Alexis Carrel iz New-Yorka. Svi su oni našli, da je Margaretu potpuno zdrava, i da je njezino zdravlje stalno. Predsjednik je Liječničkog ureda Dr. A. Vallet sada izjavio, da je ovo ozdravljenje nemoguće protumačiti naravnim silama.

Iz Lurda: U Svetištu Majke Božje u Lurdru bilo je lani milijun i 170 tisuća sv. pričestii, te je čitano 65 tisuća sv. Misa. — 2. veljače na Svjećnicu umro je u Lurdru Petar Soubirous, brat

bl. Bernardice u 72. godini života. Pri smrti su mu bili prisutni njegova žena i više članova njegove obitelji. Lurdski biskup Mgr. Gerlier ga je posjetio u njegovoј kratkoј bolesti i podijelio mu blagoslov. Ovaj brat bl. Bernardice rodio se 10. rujna 1859., godinu dana nakon ukazanja B. Djevice u Masabjelskoј pećini. Bernardica je bila 15 godina starija od njega. Pokojnom Petru je bilo 6 godina, kada je Bernardica stupila 1866. u samostan.

A. A.

»GOSPODINE, ZAMILOVAO SAM LJEPOTU DOMA TVOJEGA.«

Svi mi s ponosom gledamo i ističemo ljepotu naše hrvatske narodne nošnje. Kako je lijepo promatrati u nedjelju i blagdane naš narod, kada ide u crkvu na sv. Misu. No dok s jedne strane vidi-mo, kako ljudi u gradovima i na selima nastoje, da se za nedjelju i blagdane lijepo i pristojno obuku, s druge strane nažalost opaža-mo, da ima mnogo siromašnih crkvi, u kojima svećenik niti u naj-veće blagdane nema pristojnog crkvenog odijela, s kojim bi se po-javio pred oltarom, da Bogu prinese žrtvu za svoj narod. Često puta je ovo odijelo u tako slabom stanju, da se ne bi niti na ulici pokazali, kad bi naše odijelo bilo tako poderano ili istrošeno, a svećenik ipak mora ići u njemu k oltaru, jer nema drugoga.

Da se za ovakove siromašne crkvice, u kojima se prikazuje ista uzvišena nekrvna Žrtva kao i u najsjajnijim crkvama, nabavi pristojno crkveno odijelo, o snovalo se u Zagrebu Društvo za sveudiljno klanjanje i potporu siromašnih crkvi, koje već preko šezdeset godina nabavlja crkvena odijela za siromašne crkve milodarima, što ih daruju dobri ljudi.

Na ovo društvo dolazi svake godine mnogo molba sa svih strana naše domovine, u kojima mole svećenici makar i najmanji dar za svoju crkvu, koja nema katkada na najnužnijih stvari za službu Božju.

No kakogod su te potrebe velike i molbe opravdane, ipak Društvo sveudiljnog klanjanja ne može svima da udovolji, jer ne-ma potrebnih sredstava. Da dode do tih sredstava, obraća se Društvo i na Te, dragi čitatelju i dobra čitateljice ovog Glasnika, da bilo sami, bilo od drugih izmolite makar najmanji novčani dar i pošaljete našem Društvu.

Znamo, da su danas teška vremena i da se sa svih strana moli pomoć, ali znamo i to, da ljubav prema dragom Isusu tvori čudesa. Uzmimo, da samo jedanput na godinu, kada kupuješ odijelo za sebe, kažeš: za ljubav Spasitelju prištedjet ću kod te na-bavke deset dinara i poslat ih za crkveno ruho. Za ovu malu svoticu tvoje odijelo ne će biti slabije, a ti ćeš pridonijeti svoj

darak za misno odijelo, u kojem će svećenik služiti sv. Misu, zavizati pomoć Božju za tebe i za cijeli svijet.

Novčani doprinosi mogu se slati direktno na Društvo za sveudiljno klanjanje u Zagrebu, Frankopanska ul. 17. No možda će za mnoge biti najlakše, da novac dadu svome g. župniku, koji će onda sav sabrani novac zajedno poslati našem Društvu.

Mi smo uvjereni, da u hrvatskom narodu ima još veliki broj dobrih duša, koje ljube i štuju Isusa u presv. Oltarskom Sakramenu, pak ova naša molba ne će ostati glas vapijućeg u pustinji. A dragi naš Spasitelj, koji je rekao, da čemo i za čašu hladne vode, kojom smo žednoga napojili, biti nagrađeni, sigurno će obilno nagraditi svaki i najmanji darak, što ćete ga dati za ljepotu doma Njegova.

Društvo za sveudiljno klanjanje i potporu siromašnih crkvi, Zagreb, Frankopanska ul. 17

DRUŠTVO SV. IGNACIJA.

Dom duhovnih vježba. Društvo je sv. Ignacija Lojolskog podiglo na Jordanovcu u Zagrebu veliki Dom duh. vježba. U njemu je doslije već nekoliko tečajeva obavilo zatvorene duh. vježbe. Dom je dakako sagrađen na dug, pa molimo sve svoje znance i prijatelje dobre ustanove, da nam priskoče u pomoć. Dug je važda za drug.

Tko će pomoći? Svatko može poslati za metar zida 100 D., za pola metra 50 D.

Koje koristi pruža Društvo sv. Ignacija? Clanom postaje svatko, koji uplati ili odjednom 100 D. ili svake godine 10 D. Svi članovi dobiju više nepotpunih oprosta i često potpune oproste, kako će naći na Pristupnici, koju šaljemo, čim tko zaželi. K tome svi članovi, živi i mrtvi, postaju dionici sv. Mise, koja se čita svaki petak u Svetištu Srca Isusova u Zagrebu.

Sobe u Domu duh. vježba. Tko uplati odjednom ili kroz godinu dana 10.000 D., dobije sobu, koja se zove njegovim imenom. Takovih soba ima sada oko 25 i svaka imade na vratima natpis one osobe, koja je tu sobu preuzela na svoj trošak. No još imade nekoliko »bezimenih« soba. Svi, koji će jednom u toj sobi obaviti duh. vježbe, molit će se za te dobročinitelje. Tako je jedna obitelj htjela svome sinu podići nadgrobni spomenik na groblju, ali je od toga odustala i dala je 10.000 D. za jednu sobu govoreći: »Bolji je spomenik ta soba negoli mrtvi kamen. Barem će se ljudi moliti za našega sina, doklegod bude Doma duh. vježba i katoličke Crkve i plemenitih duša.« Pravo su imali ti dobri kršćani!

Svećenička i misjonarska zvanja. Koliko ljudi zaželi, da bi mogli odgojiti mladića za svećenika ili čak za misjonara! To je

plemenita i sveta želja, Bogu draga. Evo Društvo sv. Ignacija ide za tim, da odgoji i buduće svećenike i misijonare, pa zašto ne bi dobri ljudi poslali ovome Društvu barem desetak dinara pomoći? Iz ništa nema ništa; ako svatko računa, da će drugi dati, iz toga brašna ne će nikada biti pogreće. Ako svatko dade i malo, to je odmah dobroj stvari lijepo pomoženo. Kamen do kamena i eto ti palače.

Razjašnjenje i odgovore na upite daje
A. Alfrević D. L., Zagreb I/147.

BOG U NAMA.

— To nije moguće! On, Silni, Neizmjerni, u nama, sićušnim, bijednim stvorovima!

— Jest, nama se to čini nemogućim; ali zato je kod Boga — kod Boga, koji toliko ljubi tog majušnog čovjeka, da je za nj ga dao svoga jedinorodenog Sina — sve moguće.

Prijatelj želi biti s prijateljem, otac želi da bude sa svojim djetetom, brat želi da bude s bratom: jer se ljube. A On, On je najvjerniji Prijatelj, najbolji Otac, najljubazniji Brat. I On želi da bude s nama, da bude što bliže nama, da bude neprestano s nama: jer nas ljubi.

Nije mu stoga dosta bila ona prisutnost, po kojoj je On u nama kao Stvoritelj svega, kojom se nalazi, živi, djeluje u svakom stvorenju, jer bi bez Njegove prisutnosti i Njegova uzdržavanja sve propalo. Ne, to sve nije bilo dosta Njegovoj ljubavi prema nama. »Kad je Bog ljubio svoje, do kraja ih je ljubio.« Iv. 13, 1. On htjede da se uže, da se na poseban način sjedini s nama. I zato nas podiže na viši, vrhunaravni, božanski život: dade nam milost posvećujuću. Po njoj je čovjek postao »dionikom božanske narave«, po njoj nije više samo čovjek, nego je na neki način pobožanstven. Zašto?

Zato, jer je na svetom krstu milošću posvećujućom ušao u našu dušu sám Bog, čitavo Presveto Trostvo: Otar, Sin i Sveti Duh. To je ono, što je Gospodin obećao kod posljednje večere: »Knjemućemo doći i kod njega čemo se nastaniti.« Iv. 14, 23; to je ono, što sv. Pavao otvoreno piše svojim novokrštenicima: »Vi ste hram Boga živoga.« 2. Kor. 6, 16. Da, mi smo hram, prava crkva, živo svetohranište, jer u sebi nosimo Onoga, »koga zemlja i nebesa ne mogu da obuhvate.« 3. Kralj. 8, 27.

Mi se tomu možda čudimo, možda to ne možemo da vjerujemo, čini nam se pretjerano, prevelikim, bajnim; to ne ide u našu sićušnu pamet... Međutim u ovoj stvari ne možemo i ne smijemo ništa dodati, ali takoder ništa umanjiti radi svoje ograničenosti.

Riječ je Božja u tom sigurna, neopoziva a nauka Njegove Crkve odlučna i jasna: duša u posvećujućoj milosti,

t. j. bez smrtnog grijeha, jest hram Boga, stan Presvetog Trojstva.

Recimo ponizno: *Vjerujem!* U izljevu neizrecive zahvalnosti kliknimo: »Veliča duša moja Gospodina, jer mi učini velike stvari.« Da, hvalimo Ga i veličajmo, što nas nije htio da zapusti u ovoj dolini suza, što je htio da ostane tako blizu — u nama. Da, Bože naš, Ljubavi naša, sada se više ne možemo tužiti, da smo sâmi, zapušteni: ni u bolesti, ni u tudini, ni u samoći, ni u radosti, ni u žalosti, jer si, Bože, uvijek s nama i u nama, samo ako smo u tvojoj milosti, ako nijedan smrtni grijeh ne tereti naše duše.

Bog je tu, Bog je blizu, u meni! A ja? Mislim li ja na njega, kao on na mene? Da li sam ja toliko željan njegove prisutnosti, koliko on moje?

Nažalost! koliko se puta mi posvema izlijemo na zemaljske stvari, na kojekakve trice, na sve i sva, a zaboravljamo ono najveće, glavno: Boga, Gosta duše svoje! I Bog ostaje sâm, sam na dnu našeg srca, te kuca i čeka, ne čemo li se napokon opametiti i udostojati se i njemu posvetiti koji časak. Prečesto možda kuca i kuca, a odgovora nema...

Zašto smo tako rijetko sabrani? zašto tako malo mislimo na Boga, a tako često smo zaronjeni u igračke?... Zašto? Zar ne često baš zato, što si Boga pretstavljamo kao nekog gromotresca, koji je negdje gore — daleko. Dakako, s onim, koji je daleko, teško je živjeti u pouzdanom prijateljstvu. — Riješimo se tih predsudâ; udubimo se u istinu: a k o s m o u m i l o s t i , B o g j e t u , b l i z u — u m e n i ; valja samo, da na nj pomislim, da mu se poklonim, da Ga ljubim. On me svaki čas gleda, sluša, ljubi... Zadubemo li se u tu istinu — najljepšu od najljepših — tad će naš vjerski život biti život ljubavi, pouzdanja, želje, da što više omilimo tom dobrom, b l i z o m Bogu. Iz ljubavi i djetinjskog straha čuvat čemo se grijeha, jer znamo, da smrtno sagriješiti znači baciti Presveto Trojstvo iz svog srca, reci Ocu, Sinu i Svetom Duhu: Odilazite, ne trebam vas više!.. Tko bi mogao biti tako drzovit, tako neotesan?... Sačuvao nas Bog od te najveće i jedine nesreće, a ti nam Majko Božje milosti, izmoli tu milost, da bez ikakvog napinjanja glave i živaca, ali ipak vjerno i revno, često i s ljubavlju mislimo na nebeskog Gosta svojih duša — Boga Oca, Sina i Duha Svetog, koji po svojoj milosti stanuje u nama.

Stj. Tomislav Poglajen D. I.

M. Kulunić D. I.: »RAZMATRANJE O LITANIJAMA PRESV. SRCA ISUSOVA«. (158 stranica). Litanije Presv. Srcu idu među najuzvišenije molitve, što ih ima naša sv. Crkva. Ako hoćeš da ih što bolje moliš, treba da ih dobro razumiješ. U tome će ti pomoći ova lijepa razmatranja, što ih je napisao O. Kulunić D. I. Cijena Din. 10.— Naruđube prima: Uprava Glasnika Presv. Srca Isusova Zagreb I. pp. 147.

NE VJERUJE . . .

Poseban hodočasnički vlak jurio lijepim krajevima Gorskog kotara, tom hrvatskom Švicom, put Sušaka. Vozio hodočasnike k Majci Milosti na Trsatu.

Kao redatelj među hodočasnicima primao sam nove suputnike i davao mjesta. Na jednoj stanici unišao s ostalima i jedan gospodin srednjih godina. Na licu mu opazim, da ulazi u vlak s nekim podsmjehom, kao da se nečemu ruga. Odlučio sam, da će pripaziti na njega. Dao sam mu dobro mjesto do jednog starijeg gospodina, koji je prije toga predmolio sv. krunicu te je baš svršavao jedno otajstvo. Ova se dva gospodina najprije upoznala, a onda se uputila u razgovor. Prisluškivao sam.

Pridošlica je odmah otkrio svoje karte, koje su pokazivale, da on ne spada među »pobožnjake«. Rekao je, kako mu je žao, što se vozi ovim vlakom. Uzeo ga samo radi važna trgovackog posla na Sušaku, pa je tako i preko svoje volje upao među pobožnjake.

Stari se gospodin odmah uhvati s njime u koštač. Ali pridošlica se ne da, nijedan odgovor starog gospodina ne priznaje, sve odbija. Ne vjerujte u Boga, ne vjerujte u ništa, u popove najmanje. Žali ovaj narod, koji se je dao zaluditi od popova, te je u takoj velikom broju pošao na hodočašće, što je skopčano ne samo s troškom, već i s velikim naporom, i t. d.

Stari gospodin se na te riječi malo uzruja, ali ipak stade hladnokrvno svojom osobitom vještinom i znanjem pobijati neosnovane tvrdnje. Prepirka je trajala dugo, ali pridošlica ostaje tvrd kao orah. U crkvi nije bio već mnogo godina, a sam se pravo ne sjeća, kad se zadnji put ispovjedio. Napokon je rekao starom gospodinu, da nema više smisla da se prepiru.

— Dobro, meni je pravo, odgovori gospodin. Ali dozvolite mi još samo jednu primjedbu!

— Izvolite.

— Vidite, dragi prijatelju, ja se redovito molim Bogu, idem na sv. Misu, primam sv. sakramente, uopće nastojim po mogućnosti što savjesnije vršiti svoje kršćanske dužnosti, iz čega možete zaključiti, da vjerujem u Boga. Ali dozvolite mi, dragi prijatelju: Vi vjerujete više od mene, uopće više nego itko od ovdje prisutnih!

— Oprostite, vi se luto varate, odvrati pridošlica.

— Ja bih vam lako dokazao, da vjerujete više nego svi mi, samo ako mi to dopustite.

— Izvolite, izvolite!

— Kad dopuštate, onda evo dokaza: Vi tvrdo vjerujete, da ste pametan čovjek, što ja i svi ovdje prisutni nikako ne vjerujemo nakon svega onoga, što smo čas prije čuli od vas. Dakle, tko više vjeruje? . . .

Ne znam, kako je bilo pri duši ovom bojovniku. Ali nije ništa odgovorio. Iznenadio sam se, kad sam ga drugi dan ujutro video u crkvi, kako pozorno sluša propovijed, a iza propovijedi ulazi u ispovijedaonicu . . .

Josip Rebelić.

UPRI POGLED SVOJ NA KRIŽ!...

U vrijeme bune za oslobođenje Poljske bi teško ranjen neki mladi Poljak. Ranjenika prevezoše u obližnji lazaret. Dobivene rane žestoko ga boljele, ali ga duševne još jače pekле. A kako i ne bi?! Oca su mu uhvatili i odveli u Sibiriju na robiju; brata ubi-

Križarsko bratstvo u Sv. Martinu na Muri.

li, domaće ognjište razorili a majka kuka i jauče na razvalinama doma. Krv je uzalud potekla! To je do u dno duše boljelo mladića, pa je ob dan i ob noć ridoao od bola poprativ sve strahovitim i bogohulskim kletvama i psovkama. Njegov očaj bivao sve veći i veći...

No jednog dana postavi mu časna sestra bolničarka veliko raspeло na ormarić uz krevet te reče: »Mladiću, upri svoj pogled na križ! Ta ti si kršćanin katolik!...

Mladić posluša! Bacio je svoj pogled na križ. Njegove velike crne zjene dugo su počivale na Raspetom. Zašutio je. Niti jedne psovke nije više izustio. Blagi smiješak počivao mu na ispučanim, modrim usnama, a vrele se suze zrcalile u njegovim očima! Opažiše gotovo svi da trpi predano, strpljivo, veselo...

Brate kršćanine, upri i ti svoj pogled na križ, kad te bolest prikuje na krevet! Ne mrmljaj i ne zdvajaj; ne kuni i ne psui, već predano i strpljivo snosi bolest, koju ti Bog šalje!

Sestro draga, upri i ti svoj pogled na križ, kad te snađe bijeda i nevolja, siromaštvo i prezir! Imaj na pameti, da je Propeti jednom imao isto da trpi!

Uprimo svi pogled na križ! Trpimo s Isusom, da s njim mogemo i slavlje slaviti.

Z. S.

ZAHVALNICE

POMOĆ U RAZNIM NEZGODAMA.

Hrvatsko Zagorje. Moj suprug i ja bili u velikoj neprilici radi jednog posla. Cijela nas okolina poprijeko gledala, premda nismo bili krivi. Bilo nam je radi toga vrlo teško, pa smo se obratili Presv. Srcu, koje najbolje znade, kako se nepravda teško trpi. I uslišani smo. Istina je došla na javu. — Kćerkica od 3½ godine teško oboli na nogama. Povela sam je liječniku, koji reče, da ovđe nema pomoći. I opet se utečem Presv. Srcu, koje je poznato sa svoje ljubavi spram dječice. Djevojčica je doskora počela hodati kao da i nije bila bolesna. — Presv. Srce pomoglo me i u gospodarskim neprilikama, pa mu se na svemu iz dna duše zahvaljujem.

L. V.

PRESVETO SRCE USREČUJE OBITELJ.

Amerika. Brat mi bio vrlo nesretan sa svojom obitelji. Bijeda, siročinom i bolest izjedoše im sve, i oni upadoše u velike dugove. Meni i mome suprugu bilo ih žao, jer je obitelj pobožna. Zato se po zagovoru nebeskih zaštitnika svojih obratismo na Presv. Sreće s molbom, da nam ih dovede u Ameriku. Ovdje će im biti lakše. Molba nam je milostivo uslišana. T. M. J.

BEZ STANA.

Hrvatsko Zagorje. Prošle godine u jeseni bio nam otkazan stan. Bila je to velika neprilika za nas, jer u našem mjestu nema na izbor stanova, a što je, to je sve vlažno. U vlažni stan nismo mogli, jer je moja sestra već 2 godine bolesna na plućima, pak bi joj vlažni stan pogoršao bolest. Tri mjeseca su prošla, a stana još nismo našli. Nakon toga dobili smo i sudbeni otkaz pod prijetnjom deložacije a kud sada?

Veli moja sestrica: Hajde, molimo devetnicu na čast Presv. Srcu Isusovu, a po zagovoru sv. Franje Ksaverskoga, jer je sv. Franjo obećao, da će svi oni, koji budu njemu na čast obavili devetnicu i primili sv. sakramente, dobiti milost, koju od Boga mole. Ujedno smo se zavjetovale, da ćemo javno zahvaliti u Glasniku. Molile smo žarko sv. Franju, neka nam isprosi, da dobijemo stan. Devetnicu smo svršile, a izgleda za stan još nije bilo. Bile smo već posve shrvane od borbe i tuge, no nada nas nije ipak ostavila. Tješile smo jedna drugu: nije moguće da nam Presv. Srce Isusovo ne pomogne. Kušnja je bila na vrhuncu, ali dragi Bog ne da trptjeti iznad naših sila. Četvrti dan nakon svršene devetnice doobile smo stan suh i posve prema našim prilikama. Iz dna srca hvalimo sv. Franju, a isto tako neka je hvaljeno i blagoslovljeno Srce Isusovo!

B. Z. H.

POVOLJAN DEKRET I DOBRA PRODAJA.

Zagreb. Neka moja rodakinja svršila nauke, a zatim čekala na namještenje. Ali prošlo je dosta vremena uzaludnoga čekanja. Međutim sam se utekla zagovoru sv. Kanadskih mučenika s obećanjem, da će javno njima zahvaliti, ako mi se usliši molba. I uistinu zamalo stigne zaželjeni dekret, kojim je dotična osoba mogla nastupiti svoju službu.

Ujedno zahvaljujem dragoj Gospi Lurdskoj, budući da sam njezinim zagovorom uz sasvim povoljne uvjete prodala kuću, koja mi je zadavala dosta

neprilika. Ističem, da je kupac došao baš na sam dan Gospina ukazanja 11. veljače.

N. K.

JOŠ SE ZAHVALJUJU BOŽ. SRCU.

Amerika KD Hvala sv. Obitelji na primljenim milostima, dar 1 dol.—
Aleksandrovo JM Uslišala me sv. Terezija. — *Beograd* VM Uslišana, dar D. 10.—
Bjelovar JŠ RS Za zdravlje dar D. 20.—*Borut* AD Pomogao sv. Josip.
— *Brod Moravice* KŠ Za milosti po zagovoru sv. Terezije i † Langa dar D. 115.—
Brod n/Kupi MS Ozdravila bolesna ruka, dar D. 30.—*Cavtat* KM olakšane boli, dar 10.—*Clemens Mich.* FF Operacija sretno uspjela, dar dol. 1.—
Desinić JR Uslišane prošnje. — *Dijankovac* MH Presv. Srca pomoglo me u gospodarskim neprilikama. — *Donji Miholjac* RV Dijete ozdravilo, dar D. 30.—
Dragović JA Za milosti u bolesti i za operacije dar D. 30.—*Dugo selo* DJK Sv. Josip pomaže, dar D. 5.—*Gladovac* JM Za milosti dar D. 10.—
Garešnica KG Pomoglo me Presv. Srce, dar D. 10.—*Greda* TM Pomogao sv. Anto i † Lang proti osvadi. — *Hrovo* MŠ Ozdravila dobrotom Presv. Srca, dar D. 10.—*Ist LA* Za milosti dar D. 15.—*Jastrebarsko* FR Primila više milosti. — *Karlovac* HA Ozdravio od teške bolesti, dar D. 20.—*Koštel Lukšić* KIK Muž ozdravio, dar D. 20.—*Kozarevac* GJA Za milosti dar D. 10.—
Kraljeva velika IR Ozdravio, dar D. 10.—*Kraljevica* FK Operacija sretno uspjela, dar D. 40.—*Krapinske Toplice* JO Za milosti od Gospe Lurdske dar D. 20.—*Ledinec* KG Za zdravlje dar D. 10.—*Lev.* Varaš MH Ozdravila od duge i opasne bolesti, dar D. 20.—*Lipik* KV Za milosti dar D. 50.—
Mačići KK Ozdravila, dar D. 20.—*Maja JB* Kćerka ozdravila, dar D. 10.—*Martinska Ves* BČ Sin dario dobro mjesto, dar D. 20.—*New York* TMJ Bratova obitelj sretno svladala poteškoće i prispjela u Ameriku, dar dol. 2.—*Novaki* TS Sin ozdravio i sretno se oženio, dar D. 110.—*Novakovac* RT Po zagovoru sv. Ante uslišalo me Presv. Srce, dar D. 25.—*KM* Za mnoge milosti dar D. 25.—*Ogulin* AF Više puta uslišana, dar D. 30.—*Orahovica* KV Po zagovoru svojih zaštitnika ozdravila. — *Osijek* MM Pomoglo i pomaže Presv. Srce, dar D. 50.—*Prkovec* AK Za Zdravlje i sretnu operaciju dar D. 50.—*Ručević* AS Dijete ozdravilo, dar D. 100.—*Sali LjAM* Za milosti dar D. 50.—*Samobor* BZK Dobile povoljan stan. — *Sarajevo* MFF Sretno se riješilo pitanje penzije, dar D. 50.—*Selce* KA Pomoglo mi Presv. Srce po zagovoru Majke Božje Trsatske. — *Sesvete* AJ Za pomoć dar D. 10.—*Sotin* MR Ozdravila kćerka, dar D. 20.—*Pplit* BS Pomoglo me Presv. Srce po zagovoru sv. M. Terezije. — *MF* Za primljene milosti dar D. 20.—*Start Grad* BM Majčino zdravlje krenulo na bolje, dar D. 150.—*Sv. Ilija* MJ Nestalo teške bolesti, dar D. 300.—*Sv. Matej* JP Za veliku milost dar D. 30.—*Vijaka* KB Ozdravila. — *Vinica* DR Ozdravila od teške bolesti nožne. — *Vinkovci* MS Ozdravila, dar D. 20.—*Vrbanja* JĆ Pomožena u nevolji, dar D. 10.—*Zagreb* AM Ozdravila po zagovoru † Merza. — *MG* Po zagovoru † Langa sretno uspjela šogoričina operacija, dar D. 50.—*JO* Sin se popravio, dar D. 20.—*SM* Za milosti po zagovoru sv. Ante dar D. 50.—*NN* Pomoglo mi Presv. Srce, dar D. 100.—*Svaki mjesec slati ču uime zavjeta* 990 D.—*JG* Majka ozdravila od gripe dar D. 10.—*FO* Presv. Srce izbavilo me iz velike neprilike. — *GL* Za milosti dar D. 10.—*JM* Za milosti dar D. 10.—*ZO* Uslišala me Majka Božja kod Kamenitih vrata, dar D. 30.—*DT* Uslišana molitva, dar D. 10.—*ED* Olakšana bolest. — *IH* Za primljene milosti po zagovoru sestre Celine, dar D. 5.—*AI* Za milosti od Presv. Srca dar D. 10.—*NB* Dobro prošao u školi. — *NK* Rodakinja našla namještenje i kuća povoljno prodana. — *MN* Nestalo glavobolje. — *DV* Molitva uslišana. — *Zlatar LjV* Presv. Srce pomoglo me u raznim nezgodama, dar D. 10.—

VIJESTI

Orešovica. Naše Djev. društvo prikazalo je od siječnja do travnja 2000 naknadnih sv. Pricesti: Udalio nam se ove zime 7 članica. Radimo u tišini, ali vesilo i ustrajno u čast Presv. Srca.

E. Kunović, glavarica.

Križari u Krapini. Ugledavši se u naše oceve, koji su sakupljeni pod barjakom Presv. Srca Isusova u »APOSTOLATU MUŽEVA«, u kojem ih ima preko stotinu, na poziv našeg preč. gosp. župnika Mirka pl. Hranilovića sašoralo se nas oko 30 momaka iz žue Krapine i osnovali smo »Križarsko bratstvo«. Sastajemo se većinom na župnom dvoru. Imademo tri sekcijske i to euharistijsku, glazbenu i literarnu. U euharistijskoj su sekcijski svi članovi te svaki mjesec zajednički pristupamo Stolu Gospodnjem držeći se one: »Ako Gospod ne pomaže graditi kuće, uzalud se muče, koji je grade.« Imademo svoj Križarski muški pjevački zbor te smo već mnogo puta istupili na veliko veselje i zadovoljstvo naših župljana.

Svake nedjelje i blagdana poslijepodne imademo sastanke, na kojima nam se drže predavanja, ili sami čitamo i deklamiramo. Posjetio nas je i jedan brat iz Zagreba, koji nam je održao oduševljeno predavanje. Na dan 25. III. o. g. kad smo svečano proslavili primanje novih 15 članova u »Apostolat muževa«, poslijepodne pred olтарom Majke Božje održao nam je prekrasnu propovijed preč. o. Orlandini, prior Domi-

Križari u Krapini.

nikanaca. Bili smo sakupljeni mi Križari, sestre Križarice i Marijina Kongregacija djevojaka. Neka mu dragi Bog naplati na njegovu trudu i lijepim opomenama, koje nam je dao. Nažalost ostavljaju nas trojica revnih članova, jer moraju nastupiti vojnu dužnost. Nekoliko se novih momaka prijavilo za članove.

Valent Ribić, voda

Veliki Iz. Izgubilo je Društvo Srca Isusova svog upravitelja Don Ivana Silvestrića, koga je providnost Božja odabrala da bude namješten u svome rodnom mjestu. Naše Djev. društvo misli, da će mu najbolje platiti sav njegov rad i svu ljubav žarkim molitvama.

Glavarica

Antunovac. Prije nekoliko mjeseci došao je knama o. J. Urbanek D. I. da osnuje Djevojačko društvo. Presv. Srca Isusova. Došao je da posije pšenicu Gospodnju, došao je i posijao je, bacio ju na dobro tlo. Ovo mlado društvo svjesno dužnosti svoje ide redovno svakog prvog petka na zajedničku svetu Pricest, redovno se sastaje, ali radi ujedno i na prosvjeti priređujući predstave. Nedavno su odigrale članice lijep komad iz poganskog doba »Mučenice Kristova, oprosti mi.« Sada se opet spremaju da prikaže neke žaljive komade, kasnije će predstavljati život sv. Barbare. Da im pripadeni novac ne leži, odlučiše da kupe zastavu. Lijepo je pratiti rad te

»*ZELIS LI SVOJU SRECU: ILI ZVANJE*« (59 stranica). Pouka o redovničkom staležu. Unijet će svijetla u dušu, koja teži za velikim, a ne može da se snade, koji bi stalež izabrala. Cijena 3 dinara. — Narudžbe prima: Uprava »Glasnika Presv. Srca Isusova« ZAGREB I., p. p. 147.

omladine, kako lijepo zajednički istupa, samo da postigne svoj cilj. Dao Svevišnji da im se želja ispunji, koja će biti njima i njihovim roditeljima radost a na čast Antunovačanima.

Posmatrač

Taborsko. Hvala Bogu, nismo odstupili od onih svetih idea i onog poleta, kojim su nas oduševili prigodom sv. misija Isusovec oo. Ilija Gavrić i Božo Šantić, kada je osnovano i naše Djev. društvo Srca Isusova. Želja je naša bila, da se osutak našeg društva obavi što svečanije, pa je u tu svrhu došao iz Zagreba o. J. Vrbanek. Društvo broji dosada 140 članica, koje revno obavljaju mjesečno sv. isповijed i primaju sv. pričest. Društvo je nabavilo i društveni barjak. Poput marnе pčelice sabirala je glavarica društva doprinose za barjak, pa je ukratko sabrano 3.000 Din. Ako se uzme u obzir, da je ovdje narod vrlo siromašan, koji teško zasluzuje ono par Dinara u tvornice, dosta se ne može nahlaliti požrtvovnost članica, koje su od usta otkidale i davale za svoju zastavu. Zastava je izradena kod Sloga u Ljubljani iz svilenog damasta. Na zastavi su dvije krasne slike: Srce Isusovo i Imakulata.

Blagoslov barjaka obavili smo svečano na blagovijest. Kod rane sv. Mise pristupale su članice zajedničkoj sv. pričesti. Kod blagoslova napunila se naša crkva pobožnog naroda, da prisustvuje toj svečanosti. Blagoslov i prigodno slovo izrekao je domaći župnik. Mnogomu se orosile oči suzama, kad je promatrao, s kolikim oduševljenjem hrli mladi svijet pod barjak Kristov, da sačuva poštjenje i dušu. Na spomen sv. misija i ove svečanosti sabrano je za oo. misijonare u Indiji 557 D. Na Uskrsni pondjeljak u zajedničkoj procesiji stupale su djevojke pod svojim barjakom što je podavalo osobito lijepu sliku. Veselilo se nebo, a strepio pakao, kad je promatrao ovu četu, koja se obvezala da širi slavu Srca Isusova

Peček, upravitelj.

Djev. društvo S. I. a Pušći.

Baška, Javljam, da naše Društvo lijepo napreduje. Primilo je od Porodenja Isusova do Uskrsa 750 sv. Pričesti. Vjenčale se četiri članice Marijiva Jurjica Zorić nakon kratke ali teške bolesti preselila se u vječnost. Počivala u miru!

Dinka Pajalić glavarica.

Andelko Jurić D. I.: SVECI I BLAŽENICI DRUŽBE ISUSOVE. «Primjeri vuku.» Uzmi i čitaj ovu lijepu knjigu. Vrijednost knjizi podiže, što je ukrašena s 45 slika u ljubičastoj boji. Knjiga stoji Din. 15.—, a naručuje se kod «Uprave Glasnika Presv. Srca Isusova» Zagreb I. 147.

KNJICE:

Pruvest - Maračić, LURD, 200 str. u 32 pogl. sa 28 slike i tlocisom Lurda, stoji Din. 20.—

Premda je u svjetskim jezicima izašla čitava književnost o Lurdzu, ipak je ovo djelo nešto posve novo. Nadasve ugodan i slikovit stil i sadržaj ove knjige omogućuje, da se knjiga čita poput zanimljiva romana. Historijski sadržaj ove knjige je za nas vrlo važan, jer iznosi mnoge karakteristične, dosada nepoznate činjenice. Knjiga je razdijeljena tako, da se može kao svibanjska lektira razdijeliti na sve dane u Marijinom mjesecu. Zapravo čitava je knjiga tako udešena da služi svibanjskoj pobožnosti, te u tu svrhu sjajno služi kratka i vrlo originalna meditacija iza svakog historijskog odломka lurske povijesti. Pozitivistička filozofija, koja je stvorila moderni liberalizam, doživjela je Lurdom katastrofalni potres. »Lurd« zasljuje, da se raširi širom hrvatskih sela i gradova, jednako među inteligenciju kao i među puk.

Narudžbe prima: *I. Maračić*, Zagreb, nadb. sjemenište. Vončinina ul. 106.

Dr. Josip Srebrnić, biskup krčki. *Fiat lux*. Brošurica iznosi načela Tyršova, koja se nikako ne služu s načelima Crkve katoličke.

IZ KNJIŽNICE GLASNIKA SRCA ISUSOVA.**Lijepo misijske priповijesti:**

Zakletva Huronakog poglavice	Din 5.—
Sidija vjerni sin	* 3.—
Kraljičin bratič	* 4.—
Mercedarijeva osveta	* 4.—

Narudžbe prima: *Uprava Glasnika Srca Isusova*
Zagreb I. 147.

DAROVI U OZUJKU 1931.

Za sv. Mise: Butte Montana JF Dol. 2—Chicago Ill. AK Dol. 1—MG Dol. 1—Joliet Ill. JF Dol. 1—Kirkland Lake O. MS Dol. 1—Klenovac MN 20 M. O. Illinois FL Dol. 3—Osijek MI 60 Selo 1. MM 20 Steelton Pa HM Dol. 2—Travnik AJ 20 Vinkovci MT 20 Zagreb IS 15 Zlatar LV 10.

Za Svetište S. I.: Antonuvac SSL 18 Beograd VM 10 Borut AD L. 2—Bulinac MM 15 Cernik VM 20 Dubrovčak FK 16 Ferdinandovac NK 15 Grgurovec JO 20 Hrvatska NN 10 Kraljevica FK 40 Kutjevo MF 20 Novska AP 5 Sali AM 50 Tršće LJ 10 Zagreb EU 10.

U čast S. I.: Bjelovar RS 20 Bošnjak BB 50 Brod n/S. MS 30 Des Moines Yova ML Dol. 1—Dragovci JA 30 Dubrava NN 10 Dugoselo MD 10 Jastrebarsko FR 15 Kamenica TH 10 Kaštel Sućurac KK 20 NS 15 Kostrena NN 30 Kraljeva Vel. IR 5 Ledinec GK 10 Lipik AB 20 VK 50 Maja JB 10 Gradiška NN 10 Novaki TS 110 Novakovac RT 25 Ogulin AF 30 Osijek MMT 50 Podturen MK 25 Pokupsko NN 10 San Jose Cal. PMZ Dol. 1—Sarajevo FK 10 MFF 50 Sesvete AJ 10 Setuš BČ 20 Sisak BG 10 Sombor KM 10 Sotin MR 20 Split TM 20 Sv. Ivan Zelina JČ 10 Sv. Matej PJ 30 Sveti. Miletić PK 10 Vrbanja JČ 10 Zagreb AG 10 JM 10 DT 10 ED 10 MG 50 NN 100.

U čast S. I. i Mar., Gospa Lurd., M. B. kod Kamen. Vrata, sv. Josipu, sv. Ivanu Krst. sv. Antunu, sv. Fran. Ksav., sv. Tereziji M. I. i bisk. Langu: Badljevina TV 20 Osijek MJ 40 St. Grad BM 150 Sunger IB 30 Zagreb ZO 30.

Za rađ. Glasnike S. I.: Aleksandrovo MM 10 Amerika AK Dol. 1— Bošnjaci LB 10 Bab. Grega FK 10 Breg KJ 10 Cavtat KM 10 Chicago Ill AK Dol. 4— Čilići KK 20 Dol. Miholjac RV 30 Garešnica KG 10 Gospic SD 10 NM 20 Gračani NN 15 Hrsovo MŠ 10 Hrvatska NN 60 Ist AS 15 Karlovac SB 10 Kozarevac GA 10 Križ MO 25 Kula AK 10 Lev. Varoš MH 20 Pivnica RB 20 Podrute JK 15 Požega AB 5 Prković AK 50 Ruševi AŠ 100 Sesvete LP 7 JPM 20 Sisak AD 40 Split MI 9 Vel. Miaka ML 10 Vinkovci MS 20 SF 5 Vrbnik LV 13 Zagreb AB 5 AJ 10 GM 5 TG 5 JG 10 JH 15 JP 10 MJ 50 JO 20 JP 5 FZ 10 MC 5 MG 15 MK 5 MŽ 5.

Za kruh sv. Antuna: Banjaluka LB 10 Dijurići ED 10 Drenovci IJ 14 Karlovac HA 20 Popinci MM 20 Rock Springs UF 30c. Zagreb NN 20.

Svetištu S. I.: za nakit, crkveno ruho i Božji Grob: Mirca EK 100 Kraljeva Vel. IR 5 Zagreb SM 50.

Za malo sjemenište u Travniku: Zagreb FŽ 24.

Za Dom sv. Terezije Vrhovac: Bakarac FP 30.

Za sirotište u Leskovcu: Amerika KD Dol. 1—.

Za Dom bisk. Langa: B. Moravica MŠ 50 Cerna MS 5 Rock Springs UF 30c. Zagreb EB 10 MJ 10.

Za naše misije: Cleveland Ohio AB 122 Klinča Selo KIL 20 Salmon Idaho AD Dol. 1— Sv. Ivan Žab. MB 30 MP 10 Zagreb EB 10.

Sestrarskom škole sv. Josipa u Vizionogramu za gladne: Amerika AM Dol. 5—.

Za pokrštenje pogana: Sv. Ilija MJ 300.

Za pokrštenje pog. djev. na imena: Marija i Terezija: B. Moravica MŠ 50 New York City TMJ Dol. 1—.

DAROVASE ZA »DOM DUH. VJEŽBI«.

PO 10 Din.: *Sabotica: Baić Cilika, Pužić Manda, Vacijana Joca, i ostali članovi i članice preko povj. Omerović Kolete; Podturen: Jurisaga Mijo, Marija † Kranjčec; Novalja: Ferenčić Anka; Travnik: Bešlić Julijana, Mandić Manda, Stanik Ana, dr. Kotlarić Marko, Janković Franjo; Sikirevc: Jarić Kata; Velika Gorica: Jerbić Ana; Zagreb: Vragović Fabijan; Osijek: Reinštäder Ana, Božić Juraj, Bibić Adam, Apalini Dragutin, Radman Franjo, Gajski Ivan, Vuković Franjo, Häusler Josip.*

PO 20 DIN.: *Sarajevo: Drlić Zorka, Lončar Marija; Klinčasel: Kovačević Ivan i Lucija.*

PO 50 DIN.: *Zagreb: Brestić Albreht; Albany (California), Marinović Anton (56 Din.).*

PO 80 DIN.: *Zagreb: Harapin Josipa.*

PO 100 DIN.: *Kotoriba: Plaćko Filip; Olib: Preuzv. dr. Vinko Pulišić; Preko: Mašina Gašpar, Janković Ante, Marošević Mato, N. N. Travnik: dr. Sielski Stanko.*

PREKO 100 DIN.: *Sarajevo: Skutinski Marija (120 D.). Zagreb: Eisenreich Stjepan (200 D.); Rim: Presvij. dr. Juraj Magijerec (250 D.).*

1000 DIN.: *Varaždin: † Preč. kan. Martin Dokša.*

Za sobu, Chicago: Schimetz Mary (zadnji obrok 25. dol.).

Svim dobrotvorima najusrdnije zahvaljujemo.

TEČAJEVI DUHOVNIH VJEŽBI:

U domu za Duhovne vježbe na Jordanovcu bit će u kolovozu 1931. g. ovi tečajevi:

za intelektualce	3.—7. kolovoza
za mlađice sa sela	13.—17. *
za svećenike	17.—21. *
za svećenike 8-dana	21.—29. *

Prijave prima i upute daje: Uprava »Doma duh. vježbi« Zagreb Jordanovac 110.

U domu za Duhovne vježbe na Vrhovcu bit će u kolovozu 1931. g. ovi tečajevi:

za činovnice	1.—5. kolovoza
za kućne djevojke	9.—13. *
za profesorice i slič.	24.—28. *

Prijave prima i upute daje: Uprava »Doma duh. vježbi« Zagreb Vrhovac 43.

**PRIGODOM 700 GODISNICE BLAŽENE SMRTI I PROGLASENJA
SVECEM SV. ANTUNA PADOVANSKOGA 1231.-1931.**

Odbor za gradnju zavjetne crkve sv. Antuna u Zagrebu vodi hodočašće u Padovu na grob sv. Antuna. Program: Polazak iz Zagreba dne 4. srpnja popodne sa posebnim vlakom. Dolazak u Veneciju dne 5. srpnja u 5 sati u jutro. Poslije zajutraka razgledanje Venecije. Poslije objeda polazak oko 3 sata popodne u Padovu, kamo se stiže u 4 sata. U 6 s. sastanak u baziliku Al Santo, gdje će se u procesiji unići u svetište, održati blagoslov i pružiti hodočasnicima prilike za sv. ispovjed. U 8 s. je večera. Dne 6. srpnja ujutro u 7 s. sv. misa na grobu sv. Antuna i sv. pričest, zajutrak, razgledavanje bazilike, riznice sv. Antuna, razgledanje grada. Poslije objeda polazak u Arcelli — mjesto na kojem je sv. Antun umro. Dne 7. srpnja stiže se u Zagreb rano u jutro. *Cijena cijelog putovanja od Zagreba tamo i natrag do Zagreba zajedno sa skupnom putnicom, stanom, hronom i svim pristojbama je samo 750 Din.* Hodočasnići, koji dolaze u Zagreb platiјu vlak posebno do Zagreba i od Zagreba kući.

Koјi se ovom hodočašću želi priključiti neka se odmah prijavi »Odboru za hodočašće u Padovu« Zagreb, sv. Duh 29. S prijavom se uplaćuje prvi obrok od 200 Din. Zagrebčani trebaju poslati upitnicu i Domovnicu, ili pasus, a oni izvan Zagreba Domovnicu i uvjerenje sreskog načelstva da nema zapreke putovanju u Italiju. Prijave valja poslati do 10. lipnja najkasnije.

SLIKE SV. TEREZIJE OD DJETETA ISUSA.

U crkvi sv. Vinka kod č. ss. milosrdnica postao je oltar sv. Križa, na kojem je smještena slika sv. Terezije od Djeteta Isusa, pravim malim svetištem ove mile Svetice. Ne ćeš tu naći samo školsku mladež nego i ugledne gospođe i gospodu. Doista privlači ih mala sv. Terezija i njena ljubav i milina svetosti. Ali treba priznati: pridonio je tome i slikar umjetnik, koji je u slici tako krasno izrazio njenu svetu dušu.

Slika je djelo poznatoga hrvatskog umjetnika Roberta Auera, koji ju je izradio po autentičnim slikama Svetice. Mnogi su već željeli imati

njenu reprodukciju, da je mogu i u svojim kućama izvjesiti i šovati. Toj želji udovoljilo je sada zagrebačko Društvo sveudiljnoga klanjanja presv. Otajstvu i za potporu siromašnih crkvi. Dalо je izraditi u bojama vrlo lijepе reprodukcije u formatu razglednice i u formatu 24/32 cm. One će lijepo služiti kao zidne slike i pobožan ukras našim katoličkim domovima.

Nadamo se, dragi šovatelji Male sv. Terezije, da ćete pohitjeti s narudžbama, da sliku drage Svetice stavite u svoj stan ili da ju komopoklonite, to radije, jer sav čist prihod ide u korist siromašnih crkvi, za nabavu najpotrebnijih paramenta.

Cijena je većoj slici 10 Din. po komadu, a razglednice 2 Din. Oveće narudžbe šalje se franko poštarnica.

Naružbe i novac šalju se na:

»Društvo sveudiljnog klanjanja«,
ZAGREB VI. Frankopanska ul. 17.

Sv. Terezija od umjetnika Auera.

SLIKE IZ UPRAVE GLASNIKA SRCA ISUSOVA.

Kod »Uprave Glasnika Presv. Srca Isusova« u Zagrebu I. 147. naručuje se ove slike. Cijena je pojedinih slika: Veličina cm 53 × 72 Din. 25.— Poštom Din. 30. Veličina cm 40 × 50 Din. 12.— Poštom Din 15.—.

GLASNIK SRCA ISUSOVA

God. 40.

Srpanj 1931.

Broj 7.

NAŠI DUHOVNI PASTIRI PREPORUČUJU I BLAGOSIVLJU

GLASNIK SRCA ISUSOVA.

Preuzvišeni biskup mostarski.

Svi ozbiljni ljudi uviđaju, da jedino sv. vjera u Boga može ozdraviti današnje bolesno čovječanstvo i riješiti uspješno društvene prilike u svijetu. Vjera podvrgava čovjeka zakonitom autoritetu, čini ga disciplinovanim u njegovu životu, daje mu poticaja i snage, da vrši spremno i odano sve svoje dužnosti. Vjera štiti svetost obiteljskoga života, nadahnjuje djecu duhom ljubavi prema roditeljima, a roditeljima omogućuje radosno snošenje svih teških obiteljskih tereta i briga. Vjera oploduje i javni život duhom pravednosti, bratske ljubavi i kršćanske milosrdnosti. Radi toga je Vjera u cje-

O. ALOJZIJE MIŠIĆ, biskup mostarski.

lokupnom ljudskom životu — kako pojedinaca tako i naroda — od osnovne važnosti i drugim čim nenadoknadiva.

Glasnik Srca Isusova trudi se već 40 godina, da preko pobožnosti prema Presv. Srcu oživi, ojača i utvrdi vjerski život i osjećaj u hrvatskom narodu. On širi duh molitve i samoprijegora. Promiče češće primanje sv. Sakramenata. Pobija čudoredne poroke. Goji među vjernicima sve kršćanske krepstići. Posebno nastoji, da se vjera u Krista među vjernicima očituje u djelima kršćanske ljubavi i milosrda. Jednom riječi: Glasnik promiče i unaprijeduje među ljudima božansko Kraljevstvo Kristovo.

Zbog svoga apostolskoga rada zaslužuje Glasnik Srca Isusova, da ga svima i svakom toplo preporučim i da zaželim, da on u što većem opsegu postigne svoju uzvišenu zadaću i svrhu.

Mostar, dne 25. marta 1931.

† O. ALOJZIJE, biskup

**Preuzvišeni biskup
banjalučki.**

FR. JOZO GARIC biskup banjalučki.

vrlinama i krepstima Presvetog Srca, a osobito s onom prekomjernom ljubavi, iz koje je Bož. Spasitelj i smrt za nas podnio, te da ih potakne i oduševi, da i oni svim žarom svoje duše ljube Gospodina Isusa. I doista kao da nema sigurnijeg i kraćeg puta, nego li je promatranje nedohitnih krepstići, a osobito

Gotovo 40 godina pratio pisanje »GLASNIKA PRESV. SRCA ISUSOVA«, pa možemo lako usvojiti one lijepе riječi papina zamjenika Preuzvišenoga Pellegrinettija, koji veli: »Glasnik Srca Isusova ide jedino za tim, da u duhu Evangelja, što ga Crkva katolička čuva i tumači, stovanje Srca Isusova, izvora svake istine i sreće, što više proširi, pa zato od svega srca preporučamo Glasnik svim vjernicima. Blagoslovjeni oni, koji pišu u ovom Glasniku, blagoslovjeni, koji ga čitaju!«

Glasnik je sebi postavio uzvišenu zadaću, da upozna vjerne duše s divnim

dobre i ljubavi Bož. Srca, da postignemo milost, »da se Gospodin Isus useli i trajno ostane u našem srcu..., da bismo mogli razumjeti sa svim svetima, što je širina i dubina i dužina i visina i upoznati ljubav Kristovu, koja nadilazi svaki razum, da se napunimo svakom puninom Božjom.«

Banja Luka, 11. travnja 1931.

† FR. JOZO, biskup

MISIJSKA NAKANA.

Katolički liječnici u misijama.

G. 1924. odigrao se u Njemačkoj u Würzburgu ganutljiv prizor, mio Bogu, uzvišen u očima ljudskim: 3 liječnika, 1 liječnica, 8 liječničkih pripravnika i 2 liječničke pripravnice kleče pred oltarom, na kojem biskup Ehrenfried govori sv. Misu. Ova se četa pred Presv. Hostijom glasno i svečano zavjetuje, da će barem kroz 10 godina raditi u poganskim krajevima oko proširenja Kraljevstva Kristova. — Za njima se povedoše mnogi drugi.

Katolički liječnici od neprocjenive su koristi u misijama. Ljudi su već takvi, da im često treba najprije pomoći u tjelesnom pogledu, ako želimo, da dodemo do njihove duše.

Pa tako je činio i Spasitelj, o kome piše sv. evanđelje: »I sav je narod tražio, da ga se dotakne, jer je iz njega izlazi sila i sve je iscjeljavao.« Lk. 6, 19. A svojim je apostolima Isus naložio: »U koji god grad dodete, liječite bolesnike.« Lk. 10, 8—9.

Katolici su uvidjeli, od kolike je koristi liječnik u misijama pa su počeli i u tom pogledu mnogo raditi. Na sveučilištima u Francuskoj, Belgiji, Nizozemskoj, Njemačkoj, Austriji, Poljskoj, Engleskoj, Italiji, Švicarskoj spremaju se katolički liječnici za misije. Međutim moramo priznati, da se katolički rad u tom pogledu ne da ni usporediti s protestantskim. G. 1910. protestanti su poslali u misije 980 doktora i doktorica; ovaj se broj popeo g. 1923. do 1778.

Pomozimo i ovdje Isusovoj stvari ponajprije molitvom a onda i milostinjom. Molimo se, da katolički liječnici u misijama ustraju u svom požrtvovnom radu. Molimo se, da se broj ovih vojnika Isusovih što više poveća.

PORUKE IZ UPRAVE.

Mnogi naši cijenjeni čitatelji Glasnika primili su ovih dana od Uprave opomenu sa računom, da podmire zaostatak od prošlih i ovogodišnjih pretplatu. Lijepo molimo, da to što prije učine, jer ako do konca ovoga mjeseca ne izvrše svoju dužnost, morat ćemo daljnje šiljanje lista obustaviti.

Uprava Glasnika Srca Isusova. Zagreb. I/147.

OPASNOST OD BOLJŠEVIZMA.

Nakana Apostolstva molitve u srpnju blagoslovljena od sv. Oca.

Postoji li ta opasnost? Jest, postoji. I to danas više nego prije, jer boljševici hoće da izrabe opću nezaposlenost i teške privredne prilike, koje vladaju po svijetu, u svoje stranačke i podle svrhe. Debelim parama — otetim iz ruku ugnjetavanog ruskog radnika i iscrpljenog seljaka — plaćaju oni mnogobrojne lakome agente, da ruju i kopaju među radništvom ostalih zemalja, ne bi li se u njima domogli vlasti prijatelji boljševičkih silnika, koji bi pokorno i ropski plesali, kako Moskva zapovijeda.

Sv. Otac, kao Namjesnik Božji na zemlji, dobro zna, u kakvu bi užasnu nesreću bacio boljševizam cijelo čovječanstvo, kad bi mu po nesreći uspjelo da se osili. Stoga Namjesnik Spasiteljev pozivlje milijune članova Apostolstva molitve, da se ovoga mjeseca združe i ponizno zavape Gospodinu Isusu, jedinome Spasitelju čovječanstva, da ga spasi i osloboди od boljševičke pošasti.

Na žalost, mnogim ljudima nije ta opasnost jasna. Mnogi misle: Rusija daleko, pa šta se nas tiče boljševizam; ima opet mnogo — možda baš najviše — i takovih, koji uopće ništa ne misle: žive od danas do sutra, od petka do subote, a budućnost, a djeca — hm! to im je deveta briga. Najžalosnije je, što ne manjka ni takvih, koji naivno i poput djece sniju i mudruju: pa šta, dobro je njima u boljševičkoj Rusiji; da im nije dobro, ne bi izvozili toliko drva, žita, cipela i t. d.

Da upoznamo, što je zapravo boljševizam i u čem stoji njegova opasnost na koju upozorava sv. Otac, pogledajmo, što je boljševizam donio Rusiji, što će donijeti svijetu, ako ne posluša glas sv. Oca i za vremena ga ne suzbije.

Dar boljševizma ruskom seljaku.

Rusija je u prvom redu seljačka zemlja: od 150 milijuna cjelokupnog stanovništva oko 120 milijuna pripada seljačkom staležu. Ruski je seljak — mužik — kroz vjekove trpio i stenjao pod raznim jarmovima: on je sve do pred koje desetljeće bio n e s l o b o d n i k m e t. A i kasnije iza oslobođenja — 1861. — nijesu mu nikako ruže cvale.

Da li su se boljševici štogod pobrinuli za ugnjetavanog ruskog seljaka? — Jesu, dok im je trebao, da im pomogne do kormila. Obećavali su mu sve i sva. Seljače ruski, govorili su vješti boljševički agitatori diljem čitave Rusije, tvoja će biti sva imanja dosadašnjih veleposjednika, ti ćeš si porazdijeliti njihove plodne oranice i bujne pašnjake, moći ćeš da odvedeš kući njihove konje, krave i volove, njihova stada zlatorunih ovaca i čopore ugojenih svinja, sve će to, sve, biti tvoje, ako pristaneš uz nas boljševike. — I neupućeni je ruski seljak — na svoju užasnu nesreću — povjerovao zamamnom glasu lažnih obećanja: ponadao

se da će mu boljševizam donijeti spas.

No brzo i prebrzo je uslijedilo kruto i krvavo razočaranje. Prvih dana boljševičke revolucije — u jesen 1917. — pustili su boljševici uzde svim strastima: seljaci su stali otimati, pljačkati, paliti velika imanja, misleći da je došao čas žudenog raja na zemlji. Nije potrajalugo i boljševički se raj za seljaka pretvorio u najgroznejji pakao. Boljševici doskora mnogima oteše zadobivenu zemlju, a od svih seljaka bez izuzetka stadoše u vrijeme žetve na silu otimati sve plodove osim onog najnužnijeg što su trebali da prehrane sebe i svoje. U većini slučajeva tako su ogulili jadne seljake, da im nijesu ostavili ni sjemena za buduće sijanje. Dakako da se toga radi sve zgranelo i uzbunilo na selu: ta radillo im se o životu. Nastadoše prave bune, no kad to nije pomoglo, jer su boljševičke mitraljeze i crveni bodeži brzo začepili usta nemirnim seljacima, — samo za prve četiri godine poubijali su boljševici, kako sami priznaju, 815.000, dakle skoro 1 milijun seljaka, — seljaci se dadoše na drugi način borbe: odlučiše da više ne siju i ne obraduju polja. Za koga da se muče, kad im boljševici u vrijeme žetve sve otmu. Posljedice tog svojevoljnog nerada bila je ona u povijesti svijeta nezapamćena glad, 1920.—1923., od koje je u očajnim bolovima i zdvojnim grčevima ugaslo 30 milijuna ruskih života.

Poučeni tim kobnim iskustvom boljševici uvidješe, da je njihov komunizam neprovediv i dopustiše seljaku da bar malo slobodnije raspolaže svojim imetkom. No ne potraja dugo. 1928. uvedoše t. zv. Pjatiljetku t. j. petgodišnji plan, po kojem bi za 5 godina u čitavoj Rusiji imao da bude sproveden potpuni komunizam. U tu svrhu stadoše opet bezobzirno progoniti seljake i tjerati ih silom u t. zv. k o l h o z e t. j. zajednička gospodarstva. Seljacima bi otimali nesamo njive i žitarice, već bi im zabilježili svaku kokoš, svako pile, sve, sve po kući pa i samu ponjavu iz postelje i odnijeli za »zajedničko gospodarstvo«. Seljaci bi, da se bar donekle okoriste svojim imanjem, na brzu ruku klali i ubijali svoju marvu i život, samo da je ne moraju dati boljševicima. Na taj je način za par mjeseci uništeno na hiljade marve i svinja. Neki se seljaci silom odupriješe tom nasilnom komunizmu, no skupo platiše svoj otpor: boljševici toga radi čitava sela sravnio sa zemljom, a na tisuće i tisuće seljačkih obitelji otpremiše u progonstvo, ito oceve na jednu stranu, majke na drugu, a djecu na treću. Tako jedan očeviđac, kome je zimus uspijelo da pobegne iz Rusije, veli, da je u sjeverne krajeve, u sam grad Kotlas, dnevno dolazio više vlakova krcatih sa seljačkim obiteljima, koje su se usudile da brane svoje pravo i svoj imetak. Ti su seljaci sa suznim očima i ispijenim licimaobilazili okolo i kupili mrvice kruha, jer su ih boljševici nekolikodana ostavili bez ikakve hrane. Onima, koji radi bolesti ili slaboće nijesu mogli da rade, uopće nijesu davali nikakve hrane, zvјerski se podrugujući: tko ne radi, ne treba ni da jede. One, koji su

bar kako tako sposobni za posao, otpremaju na robovanje u šumu: tu u snijegu i ledu, na studeni od 40—50 stupnjeva ispod ništice, obaraju stabla i spuštaju ih niz zamrznute rijeke. Na dan dobivaju 400 grama, dakle ni pola kile kruha, ito takvog, da ga se zubima jedva grize, usto po jednu suhu, često puta pokvarenu ribu. Spavaju nabacani jedan na drugog u smradnim barakama, ito vrlo često stoečke, jer nemaju mjesta da legnu. Slaba hrana, nezdravi stanovi, prenaporan rad, zarazne bolesti, batinjanja i mučenja sa strane boljševičkih čuvara danomice obaraju u grob na hiljade ljudskih života. Tako je samo na jednom mjestu — u okolici Kotlasa — u par proljetnih mjeseci 1930. umrlo na šumskoj robiji preko 50.000 jadnih zatočenika, većinom seljaka.

Ni onim sretnicima, koji ostaju kod kuće, nije mnogo bolje: i oni unatoč plodnoj i obilnoj ruskoj zemlji moraju da trpe oskudicu, dà, pravu glad. Bit će nam to jasno, ako malo promotrimo cijenu živežnih namirница. Valja nam prije svega znati, da se u Rusiji sve dobije na karte, u aprovizacijama, kao kod nas za crnih ratnih godina. Cijelo je pučanstvo razdijeljeno u više vrsta i prema tome dobiva kartu na više ili manje hrane. No svima je točno propisana stalna mjera. Tako oni iz prve dvije vrste dobivaju 800—600 grama kruha na dan, a ostale vrste samo 400—300 grama. Zadnja vrsta, u koju spadaju svećenici i svi oni, koji se boljševicima ne mile, ne dobivaju ništa: moraju da prosjače kruh ili da umru od gladi.

Mnoge se stvari u tim aprovizacijama uopće ne dobivaju. Tako je dijeljenje mesa vrlo rijetko i neredovito, a mlijeka, jaja i maslaca tako je malo, da jedva dostaje za djecu i za boljševičke ljubimce. Šećer se dijeli upravo u smiješnoj količini: 600—400 grama na mjesec. 400 grama šećera, to su točno naše 32 kockice — jedva za čaj, što ga Rusi tako rado piju. Pa i mjera za čaj je vrlo mršava. Radnici, koji su upisani u Udrugu, imaju pravo na 50 grama čaja na mjesec, ostali samo na 25 grama. To dostaje jedva za par dana. Zato su se radnici morali da priviknu na kavu. No i to je posebna boljševička kava smiješana od svih mogućih plodova: prženog žira, prženog ječma i zobi. Kilogram takve smjese stoji oko 30 D. Prave se kave dobije samo po 100 grama, a stoji kilogram oko 560 D.

U jesen 1930. cijene su živežnim namirnicama silno poskočile. Tako se za 1 kg. maslaca plaćalo 152 D., za kg. mesa 230 D., za 1 litru mlijeka 5—6 D. Seljaci moraju često puta plaćati živežne namirnice u naravi. Tako se one u sjevernijim krajevima, gdje ima mnogo stoke, a manje žita, sili, da seljak, koji ima jednu kravu, dade za 1 kg. žita 9 kg. mlijeka; seljak, koji ima dvije krave mora za istu kilu žita da dade 24 kg. mlijeka, a onaj, koji posjeduje više od dvije krave, ima da preda za 1 kg. žita 75 kg. mlijeka. Na taj način boljševici hoće da potpuno utuku imućnijeg seljaka, ne bi li na selu ostalo samo siromašno i gladno roblje, s kojim će boljševici za koricu kruha moći da rade što ih volja.

Dar boljševizma ruskom radniku?

Ako su ruskom seljaku dolaskom boljševika osvanuli žalosni i kobni dani, valjda je bar radniku boljševičke Rusije ogranolj sunce žudenog i željkovanog blagostanja. Ta, boljševici na sva usta trube, da su oni oslobođili radničke slojeve, da kod njih radnik ne zna za muke teških poslova, dugotrajnog rada, podrpanih baraka i praznog stola; hvastaju se boljševici, da su radnika učinili čovjekom, da u Rusiji vlada radnička vlada.

Jest, takva su bila obećanja, tako se i danas krasnoslovi na radničkim sastancima po drugim zemljama — no zbilja je nažalost posve drugačije.

Što se tiče hrane, radnik ima da prekuburi sve poteškoće koje smo već naveli: krušne karte, aprovizacije, u kojima često nema ni najpotrebnijih stvari, skupoću. Sve te neprilike radnik još krvavije osjeća radi nedovoljne i nerodovite plaće i zbog stotine prisilnih nameta i priteza, kojima boljševici sakate teško stecenu radničku plaću.

Na prvi se pogled čini, da je ruski radnik dobio priličnu povišicu plaće: g. 1927. dobivao je prosječno 60 rublji, a 1929. 74 rublja 73 kopejki na mjesec. No ta je povišica samo prividna: vrijednost je naime rublje u to vrijeme pala, a cijena stvari poskorišla tako, da je radnik dobio više papira, a manje novca. U našem novcu dobio je 1927. oko 690 D., a 1929. uz povišicu samo 682:50 D. na mjesec. Od toga mu boljševici silom odbijaju za komunističko glasilo, koje svaki mora da drži, premda ga gotovo nitko ne čita, ovog mjeseca mu odbiju za pomoć štrajkašima ove ili one zemlje; slijedećeg mjeseca mu uzmu za gradnju jednog novog topa ili aeroplana, i tako svaki mjesec štograd. Sve te prinose radnici daju »dragovoljno« na taj način, da se o njima javnog glasa na skupštinsama: tko se od radnika usprotivi prijedlogu, biva odmah otpušten iz tvornice, a ponajčešće i otpremljen u Sibiriju. Što onda može jedni radnik s ovako na sto načina okljaštenom plaćom, kad je za par cipela u rujnu 1930. morao da plati 2.460 D. Slično i za odijelo. No kad bi se i ta kakva takva plaća bar redovito primala. I tu je radnik izložen svim mogućim hirima boljševičke uprave. Same su boljševičke novine punе vijesti o tim čestim i drugim zakašnjenjima u plaći. Tako veliki list *Pravda* 7. II. 1925. piše: *U veljači se istom daje plaća za mjesec rujan i listopad od prošle godine. U Čerepovcu dobivaju radnici plaću istom nakon dva ili tri mjeseca.* (*Rabotčaja Gazeta* 12. VI. 1926). *U okolini Nižnjeg Novgoroda radnici već tri mjeseca nisu dobili ni pare.* (*Trud* 27. VIII. 1927.) Iste se tužbe ponavljaju i slijedećih godina na stotinu raznih mjesto.

Osim velike nestašice u hrani, trpi radnik boljševičke Rusije oskudicu glede stanova. Čuje se kojiput, da su boljševici

sagradiili krasne i udobne radničke domove. Istina, no ti su domovi rijetki, vrlo rijetki i imaju da služe kao uzorci za neupućene strance, kad dodu da vide komunističku Rusiju. Uostalom i u tim je domovima stan užasno skup: 6.000—7.000 Din. na mjesec. Obični si radnik ne može da priušti takva luksusa. Stoga i jest prisiljen da se povlači po smrdljivim barakama, vlažnim podrumima i prokisnutim tavanima. I o tom nam dosta govore same boljševičke novine. O radnicima tvornice u Lugansku piše *Pravda* 6. VI. 1925.: Pomanjkanje stanova je nevjerojatno. Neke radničke obitelji stanuju u jednoj sobi. Sva sila neoženjenih radnika nema ni toga; mnogi od njih noćuju na kolodvorima. O općinskim radnicima u Moskvi izvješćuje isti list 20. VI. 1925.: Tri čovjeka spavaju na dva kreveta, koji su postavljeni jedan uz drugi; mnogi spavaju na zamazanom podu, u hodnicima, pod krevetima... često putaižene sa svojom djećicom na grudima žive u tom zagušljivom zraku, u tim oblacima od dima; noću nema rasvjete;

O drugoj nekoj tvornici u blizini Moskve vele iste novine 24. VI. 1926.: Spava se na daskama i pod daskama; na stolovima i pod njima; noću se ne može izaci iz sobe, jer je vas pod pokriven ljudskim tjelesima. G. 1927. na jednom samom mjestu — Donec — ostalo je 30.000 radnika bez krova. U mjestu Staljinov-Donec — od 2.500 radnika samo njih 125 imaju stan; u spavaonicama su natrpani jedni na druge; tri čovjeka na jednoj slamnjači. (Komsomol. *Pravda* 5. I. 1928.).

Ni danas nije bolje. »*Pravda*« od 16. II. 1931. se tuži: Čim su bili sagrađeni radnički domovi, radnici su se odmah u njih naselili. No pri gradnji se zaboravilo na zahode, na peći i na vodovod. Stoga su stanovi doskora postali nezdravi. Zgrade, koje su napravljene od opeke, zidane su na brzu ruku i od slabog i nevaljalog materijala. Koje stoga čudo, što se na stotine i stotine tih zgrada nakon par mjeseci srušilo ili tako pokvarilo, da ih je trebalo iz temelja popravljati. »*Trud*« od 20. III. 1931. opisuje stanove u tvornici Ustinski kraj Moskve: Pod je u radničkom stanu zamazan, strop je sav čađav, zidovi sivi i pokriveni debelim slojem pljesni; sve je prepuno ljudi... Zimi se slaboloži, stoga radnici vrativši se s posla zadržavaju na sebi kapute... Nema nikakve pravonice i radnici su prisiljeni, da iza napornog posla sami peru svoje rublje, ito u hladnoj vodi. Koje stoga čudo, što sve vri od ušiju...

Nesamo uši i stjenice, nego i premnoge zarazne bolesti izjedaju siromašne radnike i kose njihove iscrpljene živote. Tako je jedna samo pregleda u Moskvi ustanovila, da je od 1.585 mlađih radnika njih 1.200 bolesno; većinom te radnike izgriza podmukla sušica i rastaču spolne bolesti: boljševizam je naime oteoriskom radniku vjeru i tako ga bacio u smrtonosnu kaljužu razvratnog života.

Opasna zaraza.

Posebna je oznaka gotovo svakog zla, da ima jaki nagon da se širi, ito što više. I najgluplja nauka hoće da stekne što više pristaša. Tako i boljševizam upotrebljava sva sredstva i najpodmuklja i najnepoštenija, samo da se ugnijezi u što više zemalja. U tu svrhu uzdržavaju boljševici gotovo u svim zemljama tajne agente, koji za skupe novce imaju da pribave što više boljševičkih pristaša. U samoj Francuskoj troše boljševici na tu propagandu 10 milijuna franaka (oko 23 milijuna dinara) godišnje. Sav je taj novac otet iz ustiju ruskog radnika i seljaka.

Kod kuće im ljudi umiru od gladi, a boljševici nalaze novaca, da plaćaju buntovnike po čitavom svijetu i da izvoze u inozemstvo na hiljade vagona drveta, brašna i živadi za bescijenje, samo da pogoršaju privredne prilike ostalih zemalja i ubune njihovo radništvo.

A čemu sve to? Zar da pomognu radništvu svijeta? Vidjeli smo, kako su pomogli svojim radnicima i seljacima. Pa zašto onda tolika upletanja u tude poslove? Evo zašto:

Boljševički tirani imaju samo jednu brigu, samo jednu želju: da sebe uzdrže na vlasti. Stoga oni rovare po tudim zemljama, stoga neprestano zaluduju jadni ruski narod s nekim ratom, koji da mu prijeti od zapadnih država; tim samo hoće da svrate pozornost ruskog naroda na neku tobožnju svjetsku revoluciju i tobožnji rat, samo da tom jadnom narodu ne pane na pamet da stresu sa svojih patničkih leđa nesnosni jaram boljševičkih tirana.

Što je boljševizam donio Rusiji, donio bi isto svakoj zemlji, u kojoj bi zavladao: siromaštvo, glad, bijedu, ropstvo. A što je najgore: boljševizam ne baca čovjeka samo u materijalnu bijedu i tjelesno ropstvo — on željezinim okovima svog bezbožtva sapinje duše i ubija u čovjeku ono, što je najuzvišenije u njemu: vjera i život po vjeri; otima mu nesamo sreću na zemlji, već mu poput bjesomučnog ludaka zabranjuje da mislina vječnu sreću, i stoga bezdušno gura čovjeka u očaj.

Pravo je stoga, da nas sv. Otac što češće upozorava na tu groznu pošast. Poslušajmo glas sv. Oca, jer je to glas Kristov, i molimo Žarko: Od boljševičkog ropstva, oslobođi nas Gospodine! Spasitelju Svijeta, Spasi Rusiju!

Stj. Tomislav Poglajen D. L

NIKOLA TABULOV - TRUTA.

1872. — 1931.

Jedan od najodličnijih naših svećenika i po časti i po radu bio je protonotar apostolski Nikola Tabulov - Truta prepošte stolnog kaptola i ravnatelj dječačkog sjemeništa u Šibeniku. Rođio se od prirodnih seljačkih roditelja ali bogobojaznih i čestitih u Zlarinu kod Šibenika dne 1. prosinca 1872. U Zlarinu je svršio pučku školu, u Zlarinu je nekoliko mjeseci prije smrti svoje bogoslovio novi zavod Milosrdnih sestara, što ga je za uzgoj djece svojim marom, trudom i brigom podigao; u Zlarinu, kao što je i sam želio za života, bio je pokopan. Na gimnaziji u Splitu bio je prvi dak. S odličnim uspjehom učio je bogosloviju u Zadru, a zatim je poslan na dalje nauke u bečki zavod u Augustineum, kamo se šalju osobito daroviti bogoslovi. U Beču je čitao prvu sv. Misu 15. prosinca 1895.

Nego potrebe šibenske biskupije radi nestasice svećenika tražile su od njega, da prekine svoje nauke. Potpuno odan i poslušan svome biskupu ostavlja Beč i visoke nauke i dolazi za župnika u rastrkanu župu Primošten. Još i danas poslije 30 godina spominje župa ove 4 godine, kad je mladi svećenik Don Niko tielom slab, ali duhom jak vršio svoje dušobrižničke dužnosti tolikim samoprijegorom i ljubavlju, te je osvojio srca svih onih dobroih seljaka i ostavio trajnih tragova svoga revnog, savjesnog i umnog rada na svakom polju. Kao zanosni radnik djelovao je za prosvjetištanje i podizanje seljaka tim, što je u Primoštenu osnovao seosku blagajnu, prvu u onim krajevima.

Godine 1900. pozvan bi mladi i poletni svećenik u Šibenik za biskupskog tajnika; bile su to i opet 4 godine obilne i plodne u crkvenom, narodnom i socijalnom polju.

Iz Šibenika dove g. 1904. u Zadar. Devetnaest godina bogoslovlijenog rada Don Nike spominjat će bezbroj svećenika po Dalmaciji, koji su u zadarskom bogoslovnom sjemeništu primili od njega svećenički duh i odgoj, vječnom zhvalnošću prema nezaboravnom i vrsnom profesoru, duhovniku i ravnatelju bogoslovije. Neumoran je bio u radu i izvan bogoslovnog zavoda isповijedajući, propovijedajući i dajući duhovne vježbe u duhu i po metodi sv. Ignacija, utemeljitelja Družbe Isusove, a to je radio i kasnije kao sjemenišni ravnatelj u Šibeniku. Sam mi je priznao u ljetu prošle godine, da je 35 duhovnih vježba davao u životu svom. Uza sav svoj teški rad nalazio je uvijek vremena, da sjedi po nekoliko sati u isповjedaonici. U novoj sjemenišnoj kapeli šibenskoj već ujutro u 5 sati mogao si vidjeti, gdje ispovijeda. A zadnje što je u šibenskom sjemeništu napravio, jest baš nova ispvjedaonica, gdje je mislio, da će još bar koji niz godina da odrješuje i posvećuje duše. Još pet dana prije smrti, iako je osjećao, da mu je zlo, ipak se digao i hrli u 5 sati ujutro u ispvjeda-

onicu i ispovijeda zadnji put, u 8 sati čita sv. Misu zadnju i drži svoju zadnju propovijed — o smrti!

Veliki svjetski rat naprtio mu u Zadru na leda teško breme, jer baš u to doba bi imenovan upraviteljem bogoslovije i u strašnoj ratnoj 4 godišnjoj vrevi ravnala najvećim naučnim zavodom u

† *Nikola Tabulov Truta.*

liti, onda ju je uza se držao — s njom je u ruci i izdahnuo. Djetinjskim srcem odan je bio Bl. Dj. Mariji, te nije baš slučajno, da je umro u subotu — dan Gospin.

Ravnatelj zadarskog bogoslovnog sjemeništa čuvao je i dale je zavod kao zjenicu oka, dok nije Zadar po rapalskom ugovoru pripao Italiji. Godine 1923. ponudeno mu je mjesto ravnatelja na splitskoj bogosloviji. Ali on je i ovaj puta ostao vjeran svome začviciju te je primio s velikim oduševljenjem mjesto ravnatelja maloga sjemeništa u Šibeniku. Veselim srcem, svećeničkom pripravnošću vratio se u kolovozu 1923. Sjemenište je spočetka bilo smješteno privremeno u vrlo uske prostorije, no doskora nikla je misao o gradnji novog dječačkog sjemeništa. Pored preuzvišenog gospodina dr. fra Jeronima Milet, šibenskog biskupa, najveća je zasluga ravnatelja Trute, da je sjemenište došlo do vlastite velebne zgrade. Bio je desna ruka preuzv. biskupu, dobro je zasukao rukave i sa svojim biskupom upro svim silama, da se sazida novo sjemenište. Milijunska zgrada dala mu je silne glavobolje i neprospavanih noći. Da, probdio je mnoge noći, zakucao na brojna vrata, napisao na stotine pisama, dok se djelo sretno pri-

Dalmaciji te muči muku, da u silnoj oskudici uzdrži zavod i zapt, što ga je ratno stanje sva-gdje bilo uskolebalo.

Za talijanske okupacije u Zadru rulja je bila navalila na bogoslovno sjemenište, komu je on bio na čelu. Ali ravnatelj Truta nije izgubio prisutnosti duha. Sve bogoslove poslao u učione i sam ostao dolje kod vratiju. A što je u tom času radio? Sv. Krunicu je čvrsto držao u ruci i žarko molio. I molitva njegova bila je uslišana. Rulja nije prodrla u bogoslovno sjemenište. Bio je revan dominikanski trećoredac. Dnevice je molio sv. Krunicu. A u svojoj bolesti, kada nije mogao čitati sv. Misu niti svećenički časoslov moliti, gotovo cijeli dan prebirao je sv. Krunicu. A kad nije mogao ni nju više mo-

velo kraju. Aliiza dvije godine ustrajna, žilava rada ušao je sav sretan i blažen i razdragan sa svojim gojencima u novi zavod, da se njemu do smrti posveti. Živio je za sjemenište, za svoje pitomce. Strog, ozbiljan, točan tražio je ozbiljnost i točnost u vršenju dužnosti i od svojih pitomaca. Ali nije bio samo starješina i ravnatelj, nego i otac, brižni i dobri otac. Kad se radilo o duševnom ili tjelesnom dobru gojenaca, nije znao, što je trud, što li muka. Još tri sata prije smrti umornom rukom podigao je križ i za zadnji put blagoslovio je svoje sjemenište.

Već za bogoslovnih nauka revno je suradivao u »Katoličkoj Dalmaciji«, a kasnije u »Hrvatskoj Kruni«. Dobro je poznavao moć štampe, pak je odavno želio, da bi se u Šibeniku izdavao izrazito katolički list. Nego kad je vidio, da je počelo da izlazi jedno protivukatoličko glasilo, nije mogao da to trpi i dalje čeka. Osnovao je tjednik po imenu »Katalik«, koji već 2. godine izlazi u Šibeniku. Volio je biskupsko dječačko sjemenište, ali ipak toliko je volio i glasilo »Katalik«, da je znao kazati: »Ne znam, što me više veseli, da li kad dobijem dar za sjemenište ili za naš

Unutarnja strana bisk. đač. sjemeništa u Šibeniku.

»Katalik« — toliko oboje volim.« Iako uvijek prezaposlen, ipak je veoma rado i veoma mnogo suradivao u tom listu svom. Još u petak, dan prije smrti, pitao je, da li je već list gotov i da li su ga donijeli iz tiskare. On je vodio svu upravu lista i nadzirao njezinu ekspediciju.

Dužnosti prepošta šibenskog kaptola, biskupskog delegata, predsjednika raznih odbora i mnogih crkvenih službi vršio je Truta s ljubavlju, umno i savjesno. Bio je muž reda i rada, ali dakako osobito i molitve. Osim što je molio svećenički časoslov i sv. Krunicu, posvećivao je dnevice prvo vrijeme jutra pobožnom razmatranju, uvečer oduljem ispitu savjesti, a i inače po danu se molio. Često ga je bilo vidjeti u sjemenišnoj kapeli, gdje moli te u stolnoj crkvi prije kora, gdje pozdravlja Svetotajstvo.

U nedjelju 22. veljače oboli od gripe i upale pluća. Za vrijeme bolesti govorio je s najvećim mirom o smrti. Na prigovor, da ne govari o tom, jer da će ga to uznemiriti, odgovarao je: »Ja sam miran i hladan. Ne uzrujavam se ni najmanje niti imam, zašto da se plašim. Pripravan sam na sve. Neka se vrši volja Božja!« Svakog jutra pobožno se pričestio. Za svaku uslugu u bolesti najtoplij je zahvaljivao: »Bog vam platio, ja ne ču moći!« A kad su ga nazočni plačući pitali, što im u zadnjem času preporuča, odvratio je: »Pouzdanje u Boga!« Providen sakramentima umirućih blago usnu u Gospodu u 3½ sata popodne dne 28. veljače.

Kada je već nastupio smrtni hropac, duhovniku, koji ga je pitao, da li što želi, uz silno naprezanje jasno odgovori: »Želim raj!« Raj mu je bila posljednja želja. Raja mu se duša u vječnosti i nauživala!

Josip Predragović D. L.

TAKO SE CIJENI SV. MISA.

Bilo to za vrijeme francuske revolucije, kad je bezvjersvo slavljje slavilo, crkve se pozatvarale a najstrože se kaznili oni, koji su obavljali crkvene obrede ili njima prisustvovali. Ali revni katolici i požrtvovni svećenici francuski nisu se bojali kazne. Tim je veća revnost bila dobrih katolika i požrtvovnih svećenika, da u potaji zadovolje svojoj pobožnosti. Gdje bi samo mogli, okupljali bi se vjernici oko svećenika, da prime sv. sakramente, da slušaju sv. Misu. Ali nažalost na mnogim je mjestima teško bilo doći do svećenika, jer su neprijatelji vjere budnim okom na njih pazili.

Jedan svećenik iz Bretanije morao je ostaviti svoju župu i pobjeći u Englesku. Učinio je to ne iz straha pred smrću, već što se nadao, da će i ova teška vremena brzo proći pa je htio da život čuva za svoje stado. U cijeloj okolici nije bilo nijednog svećenika. Pa ipak se jednog jutra policija uvelike iznenadila, kad je čula, kako zvona zvone. Odmah se poslalo tamo kako odjeljenje stražara, da vide, što je. Došli su do crkve i vidjeli, kako se oko nje sabralo mnogo svijeta. Svijet je klečao oko crkve, jer je crkva bila zaključana.

— Šta radite ovdje? reće policista nekom od onih, što se molili.

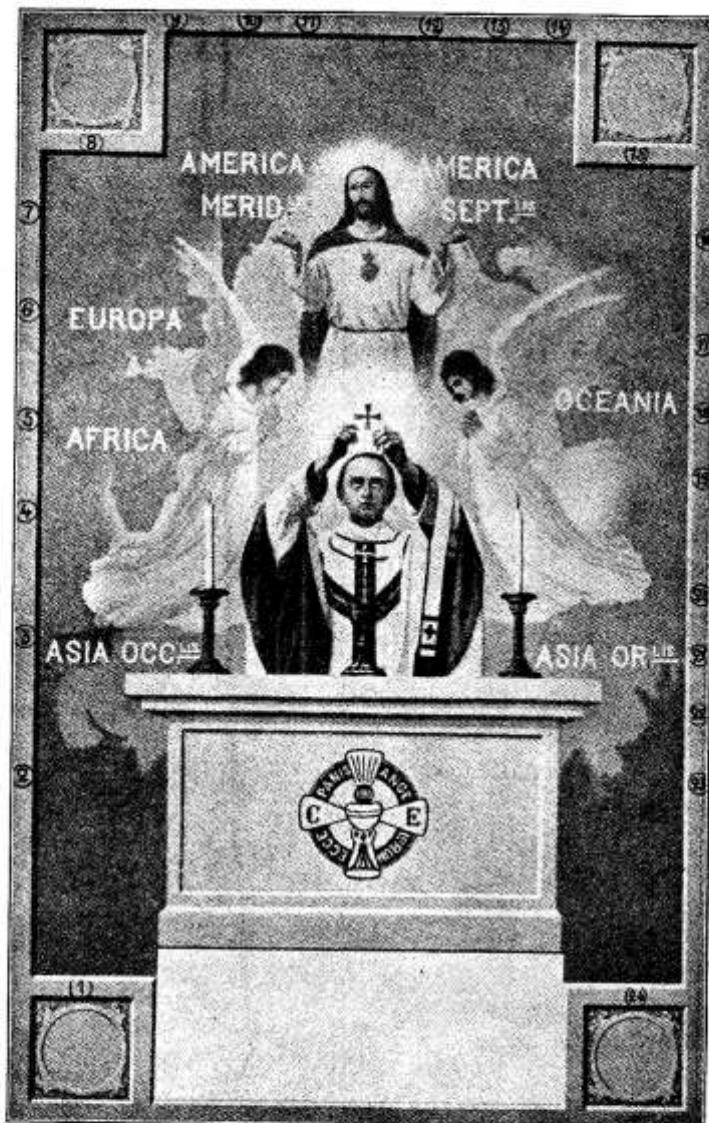
— Slušamo sv. Misu.

— Šta, zar da usprkos stroge zabrane smije svećenik ovdje Misu govoriti?

— Umirite se. Ne govari se ovdje sv. Misa. Naš nam je župnik prije svoga odlaska obecao, da će svake nedjelje, gdjegod bio, za nas služiti sv. Misu. I mi smo se evo okupili, da je slušamo.

Policista, koji se nije mnogo razumijevao u ove stvari, na-smije se i reče:

— Meni se čini, da ste svi poludjeli, kad mislite, da možete slušati Misu, koju vaš župnik negdje u daljini govoriti.

— Mi se tomu ne čudimo, odvrati seljak, jer znademo, da molitvi ne smeta još veća udaljenost: ona dopire sa zemlje do prijestolja Božjega. Bog će čuti i našu molitvu.

I odsada svake nedjelje opetovao se isti prizor, dok napokon nisu osvanula bolja vremena i dobri se pastir povratio stadiu svome.

F. M.

ŽALOSNE STVARI.

Tko nije bio učitelj kod malenih, ne može mu se opisati, koliko duševnih ugodnosti i viših užitaka pružaju ta mala nevina stvorenja svećeniku - kateheti. I ja sam se uvek osjećao među tom dječicom veseliji i poletniji. Da iskreno priznam: njihova prostodušnost i iskrenost spojena s ljubavlju nije često puta davača, da se zamrči moje nutarne obzorje, kada sam kod drugih ljudi naišao na zlobu ili nerazumijevanje.

Jednog dana ta ista dječica — ili bolje neka od njih — bili su uzrokom moje velike duševne turobnosti. Žalostio sam se nad njima kao prorok nad razorenim gradom svoga naroda. Do tada nijesam ni slatio, da bi im išta moglo pomutiti bistrinu oka i okaljati čistoću srca. Ali jedamput sam neočekivano saznao, da su davno već i osmogodišnji dječaci izgubili nevinost. Otkrio sam čitavu bandu — među njima najviše njih iz 3. raz. pučke škole — koji se nijesu sramili nesamo najgorih bestidnih riječi, već se nisu bojali ni bogumarskih djela. Upravo kad sam govorio o Isusu, prijatelju malenih, te kada sam prvom i drugom razredu tumačio, da je Presv. Srce Isusovo zato najviše voljelo dječicu, jer su njihove duše još čiste i bez teškog grijeha, upali su u moje tumačenje neočekivani glasovi, koji su mi pričali žalosne stvari... Počela se da dižu djeca, jedno za drugim, tužeći se na one, koje Isus ne voli. »Molim N. N. sramotno zbori. Njega Isus ne voli.» Molim N. N. nevaljalo radi. Nakon školske obuke doznao sam od samih krivaca teške prekršaje proti šestoj zapovijedi Božjoj.

Išao sam iz škole kući sa žalosnim osjećajem u duši i s neveselim izražajem na licu razmišljajući, odakle toj djeci preuranjeno znanje o stvarima, koje se ni u dvostruko višoj dobi ne smiju bez posebnog opreza otkriti. Zar se ne može čovjek oboriti samo na drugovanje s djecom, koja se uzgajaju izvan kršćanskog čudoreda? O, ne! U ovom bi slučaju najviše okrivo roditeljsku kuću. Što se sve ne govori pred djecom u našim seoskim pa i u gradskim obiteljima! Nije moguće ni zamisliti, da bi ostala dječija duša netaknuta uz razgovore, koji se vode na sijelima, uz razuzdana veselja, koja vladaju na svadbama, uz nepristojne šale, koje ne znaju ni majke ni načina. Koliko puta i sam otac i majka znadu biti povodom padu svoga djeteta!

Po svemu ovome još je najžalosnije to, što oni, koji služe na sablazan, ne osjećaju težine svoga grijeha i nemaju na pameti Spasiteljevih riječi: »A tko sablazni jednog od ovih malenih, koji vjeruju u mene, bolje bi mu bilo, da se objesi mlinski kamen o vratu njegovu i da se baci u more.« Mk 9, 42. »Jao onome čovjeku, po kojem dolazi sablazan!« Mt. 18, 7.

Katolički roditelji, želite li u svoje djece usčuvati bjelinu nevinosti, sa svoje strane učinite barem to, da ih zaklonite od onih prigoda, gdje bi mogao nastradati lijlian čistoće a s njime nesamo duševno nego i tjelesno zdravljie. To vam je i naravna

dužnost. A vi drugi, koji lakomisleno postupate i sablažnjiv prijeraj dajete, zamislite se malo, u kakvu nesreću time strovaljujete dječije duše a na se izazivate srdžbu Božju.

A. R.

»UPIŠITE ME U SRCE ISUSOVO«.

Jednog dana stupio je pred upravitelja Apostolstva molitve muž srednje dobi i s puno prostodušnosti i jednostavnosti rekao: »Velečasni, upišite i mene u Srce Isusovo.«

Svećenik je za čas zastao nad ovakim značajnim izrazom i gledajući ga blagim osmijehom odgovorio mu je: »Evo ja te, Nikola, upisujem u društvo Presv. Srca Isusova, stavit će tvoje ime u ovu knjigu Apostolstva molitve. Ali, dragi Nikola, do tebe je stalo, da se upišeš u Presv. Srce Isusovo. Ako se budeš čuvao od bogumirske psovke, koja ranjava premilosrdno Srce našega Spasitelja, ako se budeš uopće čuvao teškog grijeha, zbog kojih je proboden kopljem ovo Presv. Srce, ako ispunиш želju ovoga Božanskoga Srca: da se često hraniš Kruhom nebeskim — Presvetim Tijelom Isusovim, onda znaj, Nikola, da ćeš biti upisan u Presv. Srce.«

»Ako Bog da, čuvat će se odsada velikih grijeha i dolazit će, kako ste rekli, na mjesec jedanput da se ispovjedim i pričestim,« rekao je s čvrstom voljom ovaj seoski muž. Primivši upisnicu poljubio je sliku Presv. Srca te se srdačnije nego ikada oprostio od svoga svećenika.

Bi li se i Ti, dragi čitatelju, mogao ovako ili još bolje da upišeš u Božansko Srce Isusovo? Upiši se i neka Te nikad ne izbriše iz Njega nijedan smrtni grijeh. ar.

ŠIRI DOBRU STAMPU!

— Gospodine, u vlaku ste zaboravili novinu, reče mi drug, koji se je sa mnom vozio.

— Ne, nijesam zaboravio, već sam je naumice ostavio.

— Kad je tako, onda je to drugi posao.

Pogledao sam na novinu i video da je katolička.

— Ako ostavljam novine, nastavi gospodin, ne činim to kao da bih ih prezirao. Naprotiv katoličke novine vazda cijenim i volim. U vlaku ih ostavljam, jer se nadam, da će putnik, koji ih nađe, čitati.

— To je zgodan i domišljat način, da se dobro što brže širi, odvratim.

— Da, nastavi gospodin. Kupujem jedino dobre novine, časopise i Glasnike. Kad sam ih pročitao, tad ih i drugima dajem i preporučujem. Dosjetio sam se, da u vlaku ostavim katoličku novinu, jer sam video, da tako rade oni, koji šire opake novine. Hoću da služi kao protuotrov zlu, koji u štampi prevladava. Kamo sreće, kad bi katolici bili marljiviji u širenju dobre štampe! Bez

sumnje bi na svijetu bilo mnogo manje zla, a više pravog mira i zadovoljstva. Mnogi ne znaju drugom preporučiti ili posuditi dobre novine, dobrog časopisa, da se i bližnji njima okoristi. Protivnici su na našu sramotu u tom mnogo marljiviji.

— Nažalost!

S. D.

OGLAS.

Netom pročitaš ovaj naslov, promislit ćeš, da je to oglas Uprave Glasnika, kojim ti preporuča kakvu novu knjigu ili te opominje, da isplatiš dužnu preplatu. Međutim nije to taj oglas, već ti iznosim drugi, što se nalazio na vratima jedne župne crkve:

»Pročitaj!

Nemoj zakasniti na sv. Misu. Ponesi u crkvu molitvenik ili krunicu. Pomljivo slušaj propovijed te ju opetuj u obitelji. U crkvi se lijepo vladaj, ne izlazi prije nego je svećenik svršio službu Božju.

Ako je tko u župi teško bolestan, javite odmah župniku, da ga što prije isповjedi, da ne umre bez sv. sakramenata.

Neka svaki izvrši svoju kršćansku dužnost, da se za Uskrs isповjedi i pričesti. Sv. Crkva preporuča čestu i svagdanju sv. pričest.

Roditelji, marljivo šaljite djecu svoju na nauk kršćanski. Mladenci prije vjenčanja moraju dobro znati katekizam.

Uvrsti se u koje pobožno društvo te ga postojano pohadaj.

Odijelo neka ne bude gizdavo ili nečedno, već pristojno, kako se dolikuje Božjem hramu.

Ne čitaj opake knjige i novine, budi preplatnik pobožnih časopisa i katoličkih novina.«

Ovaj su oglas revnog župnika često spominjali. S. D.

ČUVAJTE SE PRODAVAČA KNJIGA I LISTIĆA.

Ima kod nas krivovjeraca, koji hodaju po gradovima i selima pa prodaju ili badava daju vjerske knjige i listove, u kojima šire među narodom svoje krivovjerje. Čuvajte ih se. Ne kupujte vjerskih knjiga ni listova, što nisu odobreni od kojeg između naših biskupa. Ako vam tko badava ponudi takva šta, ne čitate, već uništite.

»ZELIS LI SVOJU SREĆU« ILI ZVANJE (59 stranica). Pouka o redovničkom staležu. Unijet će svijetla u dušu, koja teži za velikim, a ne može da se snade, koji bi stalež izabrala. Cijena 3 dinara. — Narudžbe prima: Uprava »Glasnika Presv. Srca Isusova« ZAGREB I, p. p. 147

19 GODINA POVJERENICA.

26. rujna prošle godine u 65. godini života blago je u Gospodinu usnula revna i nada sve požrtvovna povjerenica Glasnika Presv. Srca Isusova Ana Brzak. Kroz 19 godina širila je ovaj krasni Glasnik nesamo u svojem mjestu nego i u cijeloj okolici. S velikim marom i žarom ljubavi radila je za slavu Božju, dogod joj je to dopuštalo inače slabo zdravlje. Bila je inače nadarena žena seljačkoga roda, rodena i cijeli svoj vijek proživjela u Velikoj Gorici — srcu našega slavnog Turopolja. Svakomu uslužna i prijazna bila je poštovana i cijenjena od neuka i učenika.

+ Ana Brzak

je upravo bila prava mučenica, ali taj teški križ snašala je strpljivo do konca života. I to je najviše potkapalo njezino od rane dobe slabo zdravlje. Često je cijele mjesecce bolovala. U životu je imala i drugih križeva i teških razočaranja pa je s tom tugom i bolnim čuvtvom položena u hladan grob. Ali je u dugoj i teškoj bolesti znala i opratiati i zaboravljati na sve zemaljsko. Brinula se samo za vječnost i za dušu. Sve svoje patnje duševne i tjelesne snašala je odano u svetu volju Božju. Imala je tri sina, od kojih je dva odhranila. Stariji već otišao u Ameriku. I mlađi sin, jedina joj utjeha i potpora, morao za kruhom u Kanadu, a nakon godine dana iza toga ostavila ju i njezina dobra snaha, koja ju je ljubila i njegovala kao rodenu kći. Tim je njezino zdravlje poslabilo i žalost porasla, pošto je ostala osamljena bez ikoga svoga. Jedina utjeha bili su joj listovi njezine dobre i milje djece, koji su ju iz daljine materijalno podupirali, a duševno tješili izražajem prave djetinske ljubavi. Stoga je upravo herojski podnašala i pregarala njihovo odsuće. Osjećala je da ih više nikada ne će vidjeti. Od listopada g. 1929. već nije mogla redovito polaziti sv. Misi niti primat

U ljubavi bližnjemu bila je prava samaritanka, bolesne je pohađala i znala kod njih probudit više noći. U njezinom mjestu i okolici nije nitko umro, a da mu ona nije izmolila molitve umirućih. Svaki bolesnik želio ju je imati kod sebe. Bila je savjetnica svoga mjesta. Svojim čebrim primjerom mnoge ljudе slabe vjere obratila je Bogu.

Cijeli život Anin bio je trnovit. Kao veoma mlada udovica ostala je bez muža — glavne sile u gospodarstvu. I radi toga morala je stupiti u drugi brak, u kojem

sv. Pricest, što je za nju bila veća bol od one tjelesne. Ali kada se je malo bolje osjećala, slaba i iznemogla nekoliko puta pohrlila je u crkvu. Pa tako je i svoje zadnje sile skupila i otputila se na Euharistijski kongres u Zagreb, da se još jednom za zadnji put kod takve svečanosti pokloni Isusu u Svetotajstvu. Od prirode vesele čudi, makar teško i ozbiljno bolesna, kada su malo popustile boli, rado je pjevala svete pjesmice i molila krunicu. Smrti se nije bojala. Spremala se na taj teški put zadovoljno, mirno i sabrano, u koliko su joj dopuštale njezine teške tjelesne boli. Kada smo molili sv. krunicu za sretnu joj smrt, zajedno je s nama molila. Do zadnjega časa života bila je kod potpune svijesti te cijelivajući križ zazivala je sv. imena Isusa, Marije i Josipa.

Ovako je ovaj zemni život ostavila i preselila se u vječnost blaga i dobra duša, koja je shvatila i provadala u životu zapovijed: ljubi Boga i bližnjega svoga! Sa tugom u srcu i suzom u oku sproveli smo ju do groba nadajući se, da će u vječnosti naći pravednost i mir, za kojim je toliko težila.

V. J.

KAKO JE U ZATVORENIM DUHOVNIM VJEŽBAMA?

Čujmo o tome nekoliko glasova.

Mila uspomena. — »Najmiliji je dan u mom životu* dan prve sv. Pricesti. Ali su mi mili i sveti dani, što sam ih proveo u zatvorenim Duhovnim vježbama. Otišao sam na te vježbe iz čiste znatiželjnosti. No ove me tako usrećile, da bih želio te i drugi popuste svojoj znatiželjnosti i tako upoznaju put, koji sigurno vodi u nebo.«

M. C.

Pomladio se. — »U Duh. vježbama sam se pomladio. Tri dana daleko od svagdašnjih briga, u tišini s Bogom, sjetih se svoje nevine mладости, pa odlučih da se popravim i služim Bogu kao u doba svoje prve mладости. Duh. vježbe su najveća blagodat.« G. R.

Što veli radnik? — »Duh. vježbe su dani mira, nutarnjeg veselja, kada Isus progovara našoj duši. Teška je šutnja prvog i drugog dana, ali treći dan nam zasladi svaku žrtvu. Ja ću svake godine doći, da opet proživim tri dana u raju.« P. V.

Što kaže šofer o Duh. vježbama? — »Ja sam šofer na svom autu. Duh. vježbe su kočanica za sva četiri kola našeg života. Kočanica zaustavi kola i kod najveće strmine, ma kojom brzinom hrlio moj auto. Tako i Duh. vježbe zaustave naše strasti na strmini prema paklu. Bog djeluje u tim vježbama.« A. M.

Obraćeni činovnik. — »Zivio sam u blatu. Prijatelj me nagonorio, da podem s njime u Duh. vježbe. Prvi mi je dan bio neugodan, kao da mi je pod nogama bila živa vatrica. Tada počeh se moliti Majci Božjoj, pa sam bio dalje kao u nebu. Odlučih tada da ću svake godine doći na Duh. vježbe. Ove su kao škver, u kome brod očiste i poprave, da može opet ploviti sinjem morem. Bogu slava i čast, što nam je dao Dom duhovnih vježba! S. Vj.

DAROVASE ZA »DOM DUH. VJEŽBI«.

PO 10 Din.: Zagreb: Šestak Franciska, Janka Babić; Obrež: Brinjak Luka; Severin: Bigač Marica, Terek Kata; Žrume: Domitrović Stjepan, Košković Marica, Vinković Kata, Lazić Mara, Krapljan Jela; Dobrljin: Hrdlička Franjo, Vukšić Pavao, Vukšić Marija; Macelj: Kodrić Josip, Kodrić Roza; Nuštar: Švager Julijana; Rešetarovo: Srakočić Tomo, Bara; Bakar: Mikuličić Josip, Juraj; Neffe Fani; Donja Stubica: Babić Janko; Rakovica: Satljak Marija.

PO 15 Din.: St. Martinati: Vlakančić Marija.

PO 25 Din.: Severin: Vitez Adam i Jagica; Klinča selo: Kovačević Ivan i Lucija; Brdovec: Debogović Dragutin; Zagreb: Otorepec Vera; Split: Perlain Danica.

PO 50 Din.: Zagreb: Dr. Zdravko Arnold.

PO 100 Din.: Nova Gradiška: Gjuric Marija; Ostrelj: Tomić Vojtje; Slav. Požega: Baumholz Josip; Zagreb: Kojkić Josipa; Novi Sad: Takač Marica (kao povjerenica sakupila od članova Društva sv. Ign. 140 Din.); Podravska Moslavina: Matoković Miško, Matoković Franca, Ferko Frano, Franca Frano, Kovačić Reza, Majstorović Eva, Majstorović Kata; Zagreb: N. N. (200 Din.), Eisenreich Stjepan; Jastrebarsko: Kufrin Pavao i Jagica; Postumia (It.): Žagar Fani (32 lire).

1 DOLAR.: Ottsville (Pa): Svozil Ivan; 2 dol.: Dayton (Oh.): Sladovich P.; 3 dol.: Detroit (Mich.): Walter Barbara.

Za sobu: Chicago (Ill.): Schimetz Mary (zadnji obrok od 25 dol.).

* ŠPANJOLSKI NAROD BRANI SVOJU VJERU I SLAVNU KATOLIČKU PROŠLOST.

Nedavno je u Španjolskoj buknuo plamen revolucije. Buknuo je brzo, nenađano. Svijet je zabrinuto gledao, šta će biti od ove katoličke zemlje.

Kao svuda, tako i ovdje revolucionarci su počeli najžešće udarati na crkve i samostane. Čine to oni posvuda stoga, što znaju, da će tu naći najmanje otpora. Revolucionarci su veliki junaci, koji vole udarati na goloruke ljude, a prava im je slast tjerati i ubijati slabe redovnice.

Međutim katolički narod u Španjolskoj nije mirno gledao, kako bundžije pale vjerske svetinje, već je ustao, da ih junački brani. Evo samo nekoliko primjera.

12. svibnja proletje glas Bilbaom, da će palikuće navaliti na samostan Presv. Srca. Za čas sakupi se veliko mnoštvo svijeta, opkoli samostan, da ga čuva, dok ne dode oružana zaštita.

15. svibnja bilo je prisiljeno svećenstvo s redovničkim osobljem, da potraže zaklon u privatnim kućama. Na to je narod odlučno zatražio od državne vlasti, neka se što prije pobrine, da se vrati u svoje kuće i svećenici i redovničke osobe.

Kad su Corunji kapucinke ostavljale samostan, da izbjegnu većem zlu, narod ih je pod jakom zaštitom otpremio u privatne stanove.

14. svibnja napao jedan zlikovac u Kadiku jednu redovnicu. Narod ga stao tući pa bi ga možda i ubio, da nije došla narodna straža i odvukla ga u zatvor.

Kad je u Maracenu blizu Granade stigla vijest, da se približuje rulja palikuća, čitav se narod smješta oboružao, da ih dočeka.

15. svibnja u Kordovi vojnički namjesnik naredio, da redovnici opet otvore zavode, kojima su prije upravljali te im je zajamčio, da će ih štititi i podupirati. Narod je ovaj čin guvernerov veselo pozdravio.

U Urbjeti čitav narodizašao na ulice, da do zadnje kapi krvi brani samostane.

Da u Malagi nije odlučno ustao na obranu narod zajedno s guvernerom, uništile bi palikuće zavod sv. Mihovila, u kojem su redovnice odgajale djecu.

Junaci komunisti i njihovi pomagači navalili su u Valenciju na bolnicu, u kojoj su redovnice dvorile škrofuloznu djecu, ali im se junački opriješe žene i djevojke te tako spasiše samostan, bolesnike i redovnica.

13. svibnja jedna četa radnica zapriječila je u Madridu zlikovce, da ne zapale crkve sv. Martina.

U Lori del Rio u blizini Sevilje htjeli revolucionarci da unište sliku Majke Božje, zaštitnice onoga mesta. Kad je župnik čuo za tu vijest, pao je mrtav od kapi. Njegov kapelan don Juan Maria Coca stao je pred sliku i rekao, da će prije on pasti nego dopustiti ovo zlodjelo. Međutim je došla narodna straža. Narod je žestoko navalio na stražare odlučno zahtjevajući, da se zlikovci na mjestu strogo kazne.

U Hernaniju blizu San Sebastijana naoružali su su gradani i po gradu podigli barikade, da tako dočekaju palikuće.

U Kadiku pridružiše se mnogi gradani vojnicima, da se brane od komunističkih i boljševičkih nasilnika. Obrana je dobro uspjela. Narod je dobro obdario vojnike i klicao im od zahvalnosti.

U Molini de Segura doznało je katoličko pučanstvo, da će domala stići revolucionarci pa se u jedan čas sve naoružalo, da brani samostan i crkvu. Boljševici su došli, ali kad su vidjeli naoružani svijet, junaci okrenuše leđa i kukavički pobjegoše glavom bez obzira.

Iz svega se vidi, da Bog znade zlo okrenuti na dobro. Koje je to dobro? To je katolička samosvijest, koja se uslijed revolucije razbudila. Ruski boljševici, koji su u krcatim vlakovima dojurili iz Rusije, čim su čuli, da je u Španiji planula revolucija, dobro su vidjeli, da oni ne mogu uspjeti ondje, gdje su katolici odani svojoj vjeri.

Preporučamo čitateljima u molitve plemeniti narod španjolski, da Božansko Srce, komu se on pred nekoliko godina svečano posvetio, nad njim očinski bdiće i pomogne ga u borbi s komunističkim i boljševičkim hijenama i vukovima.

F. M.

POSVETA OBITELJI PRESVETOM SRCU ISUSOVU.

Prolazio Isus kraj mora Tiberijadskoga. »A vidjevši silan svijet ražali mu se, jer bijahu izmučeni i oboren i ovce bez pastira.« Mt. 9, 36. »I smilova im se te izljeći njihove bolesnike.« Mt. 14, 14. I pripovijedao im o kraljevstvu nebeskom, a za tim čudesno ih nahrario i utješene poslao njihovim kućama.

Gledajući danas Isus na »silan svijet« još je više ganut. Jer ako smo ikad bili stadiom zalatalim, bolesnim i izmučenim, to smo u današnjim vremenima, upravo neprispodobivo teškim beznadnim. Strašni rat, koji je kroz duge godine bjesnio nad svijetom, opustošio je nesamo mnoge pokrajine, nego i mnoga ljudska srca. Život ljudski kao da je izašao iz svoje kolotećine. Kao da su popustili svi temelji zgrade javnoga života. Ljudi pa i čitavi narodi ne mogu da nađu čvrstog oslona za miran i zadovoljan život. Među raznim staležima bukti plamen zavisti i mržnje i prijeti silovitim požarom. Na gospodarski život zinula potpuna propast. Lakomost veleposjednika, koja traži samo svoj probitak

Proštenište Majke Božje u Vinagori (Zagorje)

ne gledajući na nevolje sirotinje, a sirotinja raspojasana u osveli prema bogatima: sve su to bure, koje se naglo približuju i već padaju kapljice strašne kiše, koja bi mogla biti početkom općega potopa modernog društva. A u većini srdaca vlada tama, jer usred ove životne borbe izgubiše s vidika zvijezduvjere. Zamračilo im se pred očima pa nikoga više ne će da vide. I kao da nije dosta tih mračnih oblaka, navalilo je na današnje društvo čitavo mnoštvo apostola varke i krivovjerja. Otrov, što ga ovi apostoli nose sa sobom, neprestano se širi žilama današnjeg naraštaja. Ni taj otrov ne će biti bez posljedica.

Doista, teško je oboljelo ljudsko društvo, i ako mu se ne smiluje jedini Liječnik ljudi i naroda, grozi mu neka strašna i neizbjegiva propast. Ali ovaj će mu se Liječnik smilovati, jer je dobra i milosrdna srca. Kao i u drugim vjekovima teških nevolja tako i danas pruža Spasitelj nova sredstva spasa i nove lijekove izmučenom ljudstvu.

A gdje da započne djelo ozdravljenja oboljelog ljudstva? Treba da započne od posvećenja i jačanja prvog kamena u zgradiji javnog života, a to je obitelj. Upravo u onaj čas, kad se u svijetu pripravljala strahota svjetskoga rata, pripravljao i Isus, novo djelo svoga milosrđa, a cilj mu bio obnova obitelji. To se djelo pripravljalo tako tiho i skromno, kako se obično pripravljaju djela Božja, ali ipak tako sveto i puno blagoslova, kako su to samo djela Mudrosti i Dobrote vječne. Oholi svijet ne razumije toga jer on »Duha Božjega ne vidi niti ga zna«. Iv. 14, 17. Ali to poznaje onaj, koji je zahvaljuvao svome Ocu: »Slavim te, Oče, Gospodine neba i zemlje, što si ovo sakrio od mudrih i razumnih, a objavio malenima.« Mt. 11, 25. To novo djelo, koje sam Isus započe i po ustima svoga Namjesnika na zemlji pokazuje kao na veliki lijek za današnje bolesti svijeta, jest posveta obitelji Presv. Srca.

Posvete obitelji Presv. Srcu u svojim počecima.

Među obećanjima, što ih dalo Presv. Srce sv. Margareti, bilo ih nekoliko, koja se posebno odnosila na obitelji. »Ja ću povratiti slogu obiteljima razdvojenim i štitit ću one obitelji, koje su u kakvoj potrebi. — Ja ću obilno blagosloviti svaku kuću, gdje se izloži i štuje slika mojega Srca. — Obitelji, u kojima zavlada štovanje moga Bož. Srca, dobit će pomoći u svojim nevoljama i utjehu u poteškoćama.«

Obećanja bila jasna, ali ipak nisu štovatelji odmah razumjeli, da Spasitelj po tim obećanjima hoće da postavi svoje prijestolje u obiteljima kršćanskim i da otvori po svom Srcu poseban izvor blagoslova katoličkim porodicama. Istom iza duga dva stoljeća čekanju nalazimo razumijevanje te nakane Kristove.

Prva zora. Bilo to g. 1871. Veliki sluga Božji o. Ramiere D. L., misijonar i upravitelj Apostolata molitve, koji je dobro poznavao sve boli i duševne nevolje svoje domovine Francuske, napisao prvi poziv na sve katoličke obitelji, neka se posvete Presv. Srcu. To je najbolji lijek i ustuk onom bezbožnom duhu, koji se iza revolucije širio po njegovoj domovini. Davao nalazi svojih sluga, koji se posve posvećuju njegovoj službi. Tako treba da se i katolici sa cijelim svojim obiteljima posvete i stave u službu nebeskog Kralja.

Poziv revnog apostola Presv. Srca nije ostao bez uspjeha. Kad se g. 1889. slavila velikim sjajem stogodišnjica francuske revolucije; kad se mnoštvo francuskog naroda javno odreklo

Boga, a sada to bezbožnici slavili velikim jubilarnim procesijama, upravo tada posvetilo se preko milijun katoličkih obitelji Presv. Srcu i upisalo svoja imena u »Zlatnu knjigu« od 42 sveska. Jedan dio te Zlatne knjige čuva se sada u Parejemonijalu u kapelici ukazanja Presv. Srca, a drugi u bazilici Presv. Srca na Monmatru u Parizu. Ipak sve je to bilo samo kao prva zora, što je u svijetlim bojama nagovještala dolazak sunčanog dana.

Pobožnost se širi. Jedan od glavnih apostola posvete obitelji Presv. Srcu jest o. Mateo Crawley-Boevey, redovnik družbe Srca Isusova i Marijina. Podrijetlom Englez, ali rođen u Peruu u južnoj Americi radio je neumornom apostolskom revnošću u državi Čile, dok ga g. 1905. ne svlada teška bolest. Liječnici, izgubili svaku nadu pa tako ostavljen od ljudi odlučio tim većim pouzdanjem uteći se Presv. Srcu, u koje je on i prije uvijek stavljao svoju najveću nadu. I kraj svega svog beznadnog stanja polazi ipak na daleko putovanje u Evropu, da u mjestu Ukazanja Presv. Srca — u Parejemonialu moli za čudesnu pomoć, jer njega samo čudo moglo da izlječi. U velikim mukama i neizrecivim bolima putovao, ali ipak prispio napokon na mjesto, za kojim je žudjela duša njegova.

»Kada sam pau na koljena pred oltarom u kapelici Ukazanja — tako sam opisuje svoje osjećaje — usred žarke molitve naglo sam očutio u svojoj nutritiji neki potres i kao jaki udarac, a u isto vrijeme dušom mi se razlila neka neizreciva slatkoća. Odmah sam ustao na noge i osjetio, da sam u jednom času potpuno ozdravio. Zdrav, zdrav! Doista potpuno zdrav!... Pun zahvalnosti sad sam se ponovno bacio na koljena i usred ove zahvalne molitve posve sam jasno razabrao, šta sada od mene Spasitelj želi. Još iste nezaboravne večeri učinio sam čvrsto obećanje, da će predobivati za Isusa kuću po kuću, obitelj po obitelj, da cijelim svijetom zavlada Presv. Srce Isusovo.«

Poduzeće izgledalo odveć smiono, ali nije ništa nemoguće onom, koji potpuno vjeruje u moć ljubavi. Ozdravljen na tijelu, pun svete gorljivosti počeo o. Mateo odmah da radi na izvedbi svoga velikod obećanja. Zato odmah pošao u Rim, da od Namjesnika Kristova zamoli blagoslov za svoja ogromna poduzeća. Kada je stao pred Pijom X. i zamolio ga, da mu dozvoli, da pode čitavim svijetom i predobiva obitelji Presv. Srcu, odgovorio mu sv. Otac: »Ne, toga ti ne dozvoljavam, nego ti kao Namjesnik Kristov na zemlji zapovijedam i nalažem, da po cijelom svijetu predobivaš obitelji za Presv. Srce Isusovo.«

Ojačan u duhu tim nalogom i zapovijedu Oca kršćanstva vratio se o. Mateo u svoju prekomorskiju domovinu i pravim apostolskim žarom latio se svog uzvišenog posla. Uspjeh doskora pokazao, da je tu doista prst Božji i da silna Božja svemoć djeluje po slabašnom ljudskom sredstvu.

Budući da je javnost bila ravnodušna, a dosta i protivna vjeri i svakoj pobožnosti, počeo je o. Mateo svoj apostolat od

nevine dječice, da po njima predobije i čitave obitelji. Mala ova djeca od 8 ili 10 godina bila su prvim revniteljima djela posvete obitelji. Obistinile se riječi Spasiteljeve: »Iz usta djece i nejačadi pripravio si sebi hvalu.« Mt. 21, 16.

Predugo bi bilo pripovijedati, kakva je sve čudesna proizvala milost u ovim mlađanima, čistim srcima. Dosta da kažemo, da su ova dobra dječica žarom svoje ljubavi raspalila nesamo svoje obitelji nego po tisućama i tisućama pisama i listića raznijela taj oganj po čitavom svijetu. A bili ti listovi nerijetko pisani klečeći na koljenima usred žarke molitve. Tvrdo kamenje i daske podova nosile katkada i tragove krvi, a sve to mlađe revniteljice i mladi revnitelji prikazivali za djelo širenja posvete obitelji.

Kada je na takav način probijen prvi led ravnodušnosti i nehaja vjerskog, počeo je o. Mateo da istupa otvorenije i smjelije. G. 1907. dao je kardinal nadbiskup iz Santiaga prvu crkvenu dozvolu za knjižicu o posveti obitelji Presv. Srcu. I od tog časa neki topli ali jaki valovi milosti počeli da se razljevaju po potrođicama kršćanskim i nosili sa sobom upravo očite znakove blagoslova Božjega. U kućama, iz kojih odavna bila protjerana vjera, opet se ukorijenio pravi kršćanski život; otvrđnuli griešnici, a dapače i bijesni progonitelji Crkve vraćali se vjeri i pobožnosti. U kršćanskim obiteljima, a osobito među mlađeži cvalo cvijeće prave svetosti i savršenosti.

— Nastavit će se. —

Prema poljskom: N. Buljan D. I.

OZBILJNO PITANJE.

Bogat posjednik uzeo u službu nekog čovjeka. I jednog dana izade ovaj posjednik na svoje polje, da vidi, kako čovjek radi. Bio je zadovoljan s njim. Međutim da mu pokaže, kako je bogat, započe s njim ovaj razgovor:

- Znaš li, komu pripada ovo polje?
  - Komu će, ako ne vama, gospodaru.
  - A ona velika kuća tamo?
  - I ona će biti vaša.
  - Pa one velike livade?
  - To ne bih znao. Možda su i one vaše?
  - Jesu, jesu. I one šume, i uopće sve, što vidiš, sve je moje. Tada radnik pokaza prstom na nebo i upita gospodina:
  - A da li je također nebo vaše?
- Radnik je namotno mislio Preiodnik*

 Síka se ne může přikoučit.

 Síka se ne může přidat.

 Síka se ne může přidat.

se još 7 članica. Svaka članica dobije na dar sliku sv. Obitelji. Svaka članica prikaže jednu sv. Pričest i izmoli jednu krunicu za one, koje se udaju. Pošto je naša revna glavarica Katica Šipušić otišla u samostan, izabrana je glavaricom prijašnja blagajnica Paula Srebrić, a za blagajnicu je izabrana barjaktarica Jelica Leder, za tajnicu Ana Šipušić. 6 članica iz našeg društva obavilo je Duhovne vježbe na Vrhovcu. *Paula Srebrić*, glavarica.

Antunovac. O Svim Svetima osnovano društvo lijepo se drži, premda imamo protivnika i teškoča. Čovjek se srebri, kako se može tko tomu protiviti, da mladež bude dobra, a znamo da bez pobožnosti ne može biti bolja. Bolji ljudi ipak vide, gdje je pravo pa cijene društvo baš zato, jer ga neki krivo gledaju. Progonjeno nalazi uvijek simpatija. To se pokazalo i kad smo priredili naše predstave. O Uskrsu imamo eto već 1400 D. za zastavu društva, pa se nadamo, da ćemo je još ovoga ljeta imati. *J. R.*, blagajnica.

Donji Vidovec. Hvala dragom Bogu, što je povratio zdravlje našem dobrom gosp. župniku, pa nam je sad mogao osnovati društvo. Vesele javljamo se sestrinskim društvima, da smo eto opet nova četica stupile pod barjak Srca Isusova. U ožujku prikazale smo 150 sv. Pričesti. U travnju nešto manje, jer su poljski poslovi. Teškoće i prigovori nas samo još više približuju Isusu.

Revniteljica.

Gjurgjevac. Društvo se marljivo okuplja, kiti crkvu, drži počasnu stražu Isusu u Hostiji, brojem se množi. Prošle godine prikazale smo 3235 sv. Pričesti u svrhu društva; udalo se 38 članica, a jednu — Martu Novosel — dobru i vrlu otratili smo na vježni počinak. *A. Kucelj*, glavarica.

Mala Gorica. U ožujku prikazale smo 28 sv. Pričesti u naknadu Presv. Sreću.

Glavarica.

Mostar. Drugdje teško, kod nas još teže. Ljubav Srca Isusova ipak osvaja srca. Djekoju društvo kod Č. Sestara dobro se drži, prima naknadu sv. Pričest, drži svake prve nedjelje sastanke i mari za dobro štivo. Članice, koje su spriječene, naknadno ovrše dužnost same.

Apostolat se osnovao i u više drugih župa, no o tom u povoljnije vrijeme.

Upravitelj.

Sv. Ivan Zelina. Drage drugarice širom mire domovine! Pomozite svojim molitvama naše, da što prije opet dobijemo svećenika, koji bi pomogao našem dobrom župniku. Na tolikoj župi trudi se i kini on sam, da nam ga je žao, pa kako da mu još dojadujemo mi, za koje se i onako puno žrtvuje. *A. S.*

Sv. Nedjelja. Prošle godine prikazale smo 2413 sv. Pričesti. Primamo 75 Glasnika S. I. Dvije članice obavile su Duh vježbe u Domu na Vrhovcu. Brojno smo hodočastile u Zagreb o Srcu Isusovu i na kongres. Članice Zoru Činmešiju i Minkicu Muženić odabralo Presv. Srce, da ga slave u vječnosti. Još i u teškoj bolesti izradivala je Minkica ručni rad za crkvu.

KNJIGE:

Enciklika Pape Pija XI. O kršćanskom braku. U današnjoj teškoj i nadasev opasnoj anarhiji moralnih pojmovi i gotovo očajno crnoj „krizi braka“. Enciklika sja kao jasna zvijezda danačica, koja pokazuje izlaz k svjetlu i put k spasenju.

Treba je samo posvuda raširiti i dati je u ruke ne samo svima supuzima, nego i svoj odrasloj mlađeži, napose daci-ma viših i srednjih škola.

Stoga će i kod nas, kao i drugdje po svijetu — u Americi je Enciklika raširena u milijunima primjeraka — svi svećenici i revni svjetovnici

ci smatrati svojom svetom i dragom dužnošću, da se po mogućnosti što brojnije proširi ovaj divni priručnik prave i spasonosne nauke o braku.

Cijena je brošuri samo 4 Dinara. Narudžbe prima
Kaptol Vrhbosanski u Sarajevu.

Dr. Josip Srebrnić, biskup krčki: *Fiat lux. 2. povećano izdanje.*
Preuzvišeni auktor bjelodano dokazuje, kako se Tyrševa nauka nikako ne može slagati s naukom Crkve katoličke. Dokazi su zato same izjave Tyrševe.

IZ KNJIŽNICE GLASNIKA SRCA ISUSOVA:

Zivotopisi svetaca:

Sveci i blaženci Družbe Isusove (u 30 slika)	Din 15.—
Sveta Terezija Maloga Isusa broširana	* 40.—
" " " " bijelo platno	* 80.—
Sveti Alojzije Gonzaga platno uvez	* 20.—
Dva Kristova Viteza platno uvez	* 8.—
Sv. Ivan Berchmans D. I. broširana	* 5.—
Blaženi A. Bobola D. I. broširana	* 5.—
Blaženi Claudije Colombiere D. I. broširana	* 3.—

Nabožne knjige:

Kongreganist (Priručnik za Marijine kongregacije)	* 10.—
Nova Manreza ili duhovne vježbe sv. Ignacija	* 30.—
Razmatranje u litanijama Presv. Srca Isusova	* 10.—
Manete in dilectione mea (samoz za svećenike)	* 5.—
Utjeha Srcu bolnom	* 4.—
Povijest katoličke Crkve	* 10.—
Svetost Crkve u dvadesetom vijeku	* 5.—
Želiš li svoju sreću ili zvanje	* 5.—
Da li bih u svećenike?	* 5.—
Spasi dušu svoju ili uspomena na svete misije	* 3.—
Sveta Ura	* 3.—
Priručnik za držanje misija	* 5.—
Pjesme o Malomu Isusu	* 6.—
Četrnaest pjesama sv. Terezije Maloga Isusa	* 5.—

Vrlo lijepo misijske priповijesti:

Zakletva huronskog poglavice	* 5.—
Vjerni sin Sidiya	* 3.—
Kraljičin bratić	* 4.—
Mercedarijeva osveta	* 4.—

DAROVI U TRAVNUJU 1931.

Za sv. Mise: Beograd OD 15 Cantol III AŠ 28 Chicago III JG dol. 1—
East Chicago Ind. FF Dol. 1— Etna Pa RB 50 Ivanka Eti 20 Klenovac MN
20 McKeesport IB Dol. 2— JD Dol. 2— Ruma PR 10 Stari Perkovci KZ 50
Stružec ID 40 Zagreb IH 20 Zemun GM 20.

Za Svetište S. I.: Brod N/S MB 5 Čavle MH 40 Karlovac LM 50 Ko-
toriba RR 100 Sv. Jelena MU 35 Zagreb NN 40 VR 50.

U čast S. I.: Adolfovac MG 35 Antofagasta FD 235 Berkasovo HG 20 Bočkinci JA 20 Brod n/K. NN 100 Cerna OJ 10 Cirkvena KB 100 Farkaševac MB 20 Hlebine TJ 100 Jezerana MM 100 Kansas City Kansas Ana Pubić Dol. 2— Kostr. sv. Barbara MK 50 Kotoriba AM 20 Madaraševac MJ 20 Malinska AC 15 Osijek SLIT 80 Pittsburgh AS Dol. 1— Podravina MG 10 Počupsko ŠM 10 Ravna Gora TR 20 Sisak AM 100 Slunj AJ 20 Sotin PH 10 Stanković FV 20 Steelton MD Dol. 1— Studenci SB 20 Stupište IS 100 Subotica MK 20 Sv. Nedelja JP 10 Šarampov Gor. IS 10 Škrlijevo AA 40 Vel. Mlaka AL 10 Veprinac AP 300 Zagreb AB 50 AM 5 JB 5 FK 10.

U čast S. I., Lurd. Gospa, sv. Josipu, sv. Tereziji M. I., sv. Antunu i bisk. Langu: Marjanci JM 10 Ogulin RP 40 Prelog GK 10 Preloščica MG 25 Slatina EH 10 Sunja JE 10 Škrlijevo SN 10 Zagreb ČB 10 ML 15 Zorkovac Polje AG 10.

Za raš. Glasnika S. I.: Brsečina IB 35 Chicago III BŠ Dol. 2— Daruvar MR 20 Djakovo VS 10 Grenoble AHŠ FR 30 Hrvatska NN 10 Karlovci srem. IE 55 Kašt. Novi MZ 20 Komiža NN 10 NN 20 Ljubija JB 10 M. Vašica DRT 35 M. Kabičić MP 100 Milwaukee Wis. AG 50c. Nevidjane GK 10 Peteranec GB 50 Postire SB 15 Senj NN 40 Split VM 10 Stari Perkovci JF 10 Stupnik MK 30 Velaluka IK 10 SK 10 Vrbanj AV 35 Vugrovec IR 5 Zagreb IH 5 IJ 5 NN 30 SM 10 Zorkovac polje AG 10.

Za kruh sv. Antuna: Zagreb ČB 10 Zemun GM 10.

Za svijeće: Amerika FK Dol. 2—.

Za Hram u Jeruzalemu: Bakar TM 10.

Za Dom bisk. Langu: Zagreb OL 50.

Za afričke Mistice: Kamenari MK 15 Močile SC 20.

Za naše misije u Bengaliciji: Branjina AŠ 100 Dugaresa JK 70 Klinča selo KK 20 Nova Gradiška LS 20 Sesvete JH 10 Travnik RI 200 Zagreb MH 5 OL 25.

O. Mesariću: Bakar TM 10 Taborsko Djev. društvo 600.

O. A. Vizjaku: Klinča selo IK 30.

Za otkup pogančeta: Gospic NN 100 za pokrštenje na ime Ivan: Sv. Jelena MU 100.

TECAJEVI DUHOVNIH VJEŽBI:

U domu za duhovne vježbe na Jordanovcu bit će u Rujnu 1931. g. ovi tečajevi:

<i>za muževe (50% popust vožnje)</i>	<i>1.—5. rujna</i>
<i>za učenike viših razreda</i>	<i>11.—15. "</i>
<i>za svećenike</i>	<i>21.—25. "</i>

Prijave prima i upute daje: Uprava »Doma duh. vježbi« Zagreb Jordanovac 110.

U domu za duhovne vježbe na Vrhovcu bit će u Rujnu 1931. g. ovi tečajevi:

<i>za žene (50% popust vožnje)</i>	<i>29. VIII.—2. rujna</i>
<i>za djevojke (50% popust vožnje)</i>	<i>3.—7. "</i>
<i>za učenice viših razreda</i>	<i>11.—15. "</i>
<i>za uzgojiteljice</i>	<i>16.—20. "</i>
<i>za sveć. kućanice</i>	<i>28. IX.—2. listopada.</i>

Prijave prima i upute daje: Uprava »Doma duh. vježbi« Zagreb Vrhovac 43.

GLASNIK SRCA ISUSOVA

God. 40.

Kolovoz 1931.

Broj 8.

»SPOMENI SE, DA SVETKUJEŠ DAN GOSPODNIJ!«

Nakana Apostolistva molitve u kolovozu blagoslovljena od sv. Oca.

Život ili smrt!

Čitamo u Sv. Pismu ove riječi: »Za svjedočke prizivam danas nebo i zemlju, da sam stavio pred vas život i smrt, blagoslov i prokletstvo. Izaberite dakle život, da živiš ti i sjeme tvoje; i da ljubiš Gospodina Boga svojega slušajući glas njegov i držeći se njega, jer je on život tvoj i duljina dana tvojih«. Te riječi je rekao Mojsije narodu izraelskomu, kad mu je pred svoju smrt ponovio zapovijedi Božje i nabrojio blagoslove za obdržavanje volje Božje, te nanizao prokletstva, koja će stići one, što će se suprotiti volji Božjoj.

Naš dobar prijatelj Glasnik izlazi dvanaest puta godišnje, te tako dvanaest puta mučke prizivlje nebo i zemlju za svjedočke, e je stavio pred nas blagoslov i prokletstvo, a nama je slobodno po miloj volji izabrati, ali i posljedice toga povući.

Pogledajte mjesecne nakane, pogledajte posebne nakane za svaki dan! Da ih naš narod izvrši, pitam, koji bi narod na krugli zemaljskoj bio sretniji od njega? Da se svi čitatelji dobrog Glasnika posluže svagdanjim prikazanjem što je iza kalendara mjesecnoga, pitam, komu bi sklonije bilo Presv. Srce od tih čitatelja? Združenje Srca Isusova sa srcima našeg naroda i združenje hrvatskih srdaca s Presv. Srcem imalo bi za posljedicu novi rod, rod Božji. Svaka glava obitelji neka svaki dan sa svojim članovima ponavlja to prikazanje, pa eto korak napred. Početi! Bez početka nije još nijedno djelo dokrajčeno, pa ne će biti ni djelo posvete našega naroda. Mjesecna nakana će pomoći, posebna nakana svakoga dana podupirati.

Sv. Ivan Vianej govori: »Mi imademo uvijek dva tajna pisara: davola, koji zapisuje naša zla djela, da nas može optužiti, i našega dobrog andela, koji bilježi naša zaslužna djela, da nas na dan suda oslobođi.« Na ovu istinu zaboravljuju ljudi u svom životu kod svagdanjih poslova, a posebno zaboravljuju na dan Gospodnjeg. Sv. Grigor Vel. usporeduje život ljudski sa sajmom, a ljudi s kupcima. »Naš život je kao jedan sajam. Ako taj prode, više si ne možeš kupiti, što si htio.« Sve dane života tvoga nuda ti Bog robu svoju, a što si ti kupio?

Pomisli si čovjeka, koji nađe na jezeru debeli led, pa na njemu sagradi divnu vilu i sve svoje prenese u nju, a na koncu se i sam nastani mirno u njoj! Što će proljeće reći? Vi ćete si sada pomisliti: »No, takvoga ludaka ipak nema.« Da, ovakvoga ludaka nije, ali ima još većih, a to su svi oni, koji su ostavili Boga i

Revnitelji Vojske Srca Isusova u Krapini. (Vidi Vijesti).

njegovu svetu volju, pa pogazili njegov zakon i treću zapovijed Božju. Sve što su stekli i sagradili, to je na tankom ledu a proljeće će sudnjega dana pokazati, i to im je sve to vrijedilo.

Stoga, čitatelju dragi, ravnaj se po Bogu, jer se Bog ne će nigda po tebi. Razumiješ? Zapaniti. Psalmista kliče: »Nebo i zemlja prolaze, Ti ostaješ. Oni stare kao haljine, Ti pako jesi isti i tvoje godine ne postaju kraće.« Ps. 101, 27.

Poznavao sam nekog mladog čovjeka. Imao lijep posjed, lijepu kuću i gospodarske zgrade. Svega bilo u kući i staji. Molitva mu bila teška. U crkvu mu se nije dalo, premda je lako mogao svaku nedjelju. Vino, karte i zlo društvo nadomještalo mu nedjelju i sv. Misu. Kuću i dvorište lijepo si dao ograditi, ali ne djelatnim danom, premda je bilo prilike i vremena, već je to ograđeno u nedjelju i bližnji jedan blagdan. U toj kući nestalo Božjeg mira i blagoslova i svega, što je s tim povezano. Čuvši za

teškoće i križeve te kuće, zapitam jednog dana nekog iz toga sela: »A kako je u onoj kući?« »Velečasni! Ne bilo u ničijoj onako.« »A, što je?« upitam. »Onako može biti samo u kući, gdje se ne svetkuje nedjelja. U ovoj kući su tolike psovke baš nedjeljom i blagdanom, da je sve Božje istjerano iz nje, a gospodar ne će u crkvu, da vrati pod svoj krov nešto Božjega. Onaj lijepi plot je dokrajčio sve. Lupanje u nedjelju bilo je toliko, da je istjeralo Boga a plot je ogradio đavla i njegov plod, pa on ne može i ne će van. Tu je korijen zlu, koje tare onu kuću.« To mi je dalo toliko misli, da sam razgovor odmah prekinuo i mislio: davao ne će van, a grijeh ne da Bogu unutra. A koliko je kuća tako? Ljudi krive i optužuju Boga i sve, samo sebe ne.

»Suprotite se davlu, pa će on od vas bježati«, opominje nas sv. Jakob. Za sve treba vježba i vrijeme za vježbu. Suprotiti se davlu je umjetnost koja se postizava vježbom, a vrijeme za tu vježbu je dan Gospodnjii. »Ne dajte mjesata davlu, budite puni Duha Svetoga, potpuno puni, da davo nema nijednog mjestanca u vama«, dovikuje nam sv. Ivan Zlatousti. Puniti se mora svaka duša Duhom Svetim. Za to punjenje posebno je određen dan Gospodnjii.

Svetkovanje nedjelje donosi Božji blagoslov.

Sv. Pismo kaže: »Bog je posvetio (blagoslovio) sedmi dan«, to jest, on ga učinio, da donosi blagoslov. Hoćeš li blagoslov, drži nedjelju. Glasoviti njemački pisac, svećenik Alban Stolz priopovijeda ovo: Neki trgovac došao jedne nedjelje postolaru, kojega nade, da cipele šije. Pošto ga ukorio, odgovori postolar: »Dragi moj gospodine, ja sam siromah pa moram u nedjelju raditi, inače sam posve propao.« Trgovac načini s njim ugovor, da 6 mjeseci ne radi nikada u nedjelju, a svake nedjelje da sluša sv. Misu i da se odmara. Ako pretrpi kakvu štetu, on će mu sve nadoknaditi. Postolar prihvati pogodbu i održi riječ. Za po godine dođe trgovac, da čuje, što će mu ovaj reći. Na upit njegov odgovori: »Ništa mi nijeste dužni, jer mi je svetkovanje nedjelje donijelo mnogo blagoslova, a ne štetu. Kroz to vrijeme prištedjela mi nedjelja svojim blagoslovom toliko da već imam krvicu.«

Nedjelja čuva od nesreće i umnožava imetak. Za ovo ne treba dokaza mnogo, već neka se svaki posluži svojim zdravim razumom, te oko sebe sve dobro promotri, pa će se sam uvjeriti, da je tamo sreća i napredak, gdje se nedjelja čuva i poštuje.

S danom Gospodnjim vam je upravo onako kao s vatrom. Vatra nam je od velike i neprocjenjive blagodati, ako s njom znamo postupati, a ako se s njom zlo postupa, prouzročuje najveće nesreće i razara svaki imetak. Tako čini i nedjelja — dan Gospodnjii. Ako se sveti, donosi sreću i svako Božje dobro sa sobom; ne sveti li se, ona je podobna sve uništiti. Čitamo u Sv. Pismu, da je židovski narod oskvrnjio dan Gospodnjii pa je zbog

toga zločina Bog dopustio kralju Nabukodonosoru, da je razorio grad Jeruzalem i Židove odveo u teško ropstvo. Gospodin govori u Sv. Pismu: »Vi ste vrlo obećastili moju subotu, zato sam namislio izliti svoju srdžbu na vas u pustinji i uništiti vas.«

Ne smijemo zaboraviti one Davidove: »Ako Gospodin ne gradi kuće, uzalud se trude, koji je grade. Ako Gospodin ne čuva doma, uzalud bdiju njezini čuvari.« »Niti je onaj što, koji radi, niti onaj, koji zalijeva, već Bog, koji daje rast,« dovikuje nam sv. Pavao. Gospodin govori preko proroka Ageja: »Mnogo ste sijali, a malo poželi; jeli ste ali se nijeste nasitili; pili ste, ali se nijeste napojili; obukli ste se, ali se nijeste ugrijali. Gledali ste na obilje, ali gle, uzmanjkaloo vam; u kuću ste unašali, pa sam vam iz nje raspršio. Zašto tako?« govori Gospodin četa: Zato, jer je moja kuća zapuštena, a vi ste svakoj hitjeli.«

Križarice u Bjelovaru prigodom svojih duh. vježba 23. III. 1931.

Nedjeljni izvor, neiscrpivi izvor, iz kojega mora svaki katolik grabiti, hoće li postići blagoslov Božji ovde, a ondje ono, zašto je i stvoren, jest sv. Misa. Tko iz toga izvora grabi, taj ne će ožednjeti do vijeka, taj će biti dionik svakog Božjeg dara. Sv. Bonaventura veli: »Koliko kapljica ima more, koliko trakova sunce, koliko zvijezde, koliko cvjetova zemlja, toliko dobara sv. Misa.«

Nedjelja je dan počinka, dan je Gospodnji: »U šest dana stvari Gospodin nebo i zemlju, a sedmi dan počinu od djela svoga.« Čovjek, koji ide neprestano uzbrdo, ako ne počine, sruši se. Tako i čovjek, koji radi bez počinka. Onima koji rade na nedjelje, dovikuje Gospodin: »Nenadano će vas pohoditi siromaštvo.« Nedjeljnim radom još nije nitko obogatio. Nedjeljni rad — davolska radost. Nedjeljni radnik jest tat, jer on Bogu krađe, a za tata vrijedi: Kako je stekao, tako će mu se i razići. Tuča, nerodica, suša, poplave i ostala zla plaća su za neobdržavanje nedjelje. »Gospodin je s rodom pravednim, rugajte se slobodno djelovanju ubogoga, ali je Gospodin ufanje njegovo.« Budimo

pravedni s našim Gospodinom, pa će on biti s nama. Nas boli najviše nepravda, pa ne zaboravimo, da boli i Boga naša nepravda. »Gospodina ne prizivaju, zato će drhtati od straha, gdje se ne bi trebalo bojati,« čitamo u Sv. Pismu. Tko može sunce zaustaviti? Tko mjesec s neba skinuti? Zvijezdama tko će tok promijeniti? Ipak bi ljudi htjeli Božji zakon promijeniti, ali ne će ići.

Jeste li kada promatrali malu djecu, kako čine nerazumnoštiti? N. pr. nadu lijep cvijet, pa ga izvade iz zemlje s korijenom, korijen bace, a cvijet posade. Sto će se dogoditi cvjetu bez korijena, mi znamo, a djeca misle, da su dobro učinila. Ovo čine odrasli ljudi, i još gore čine, još luđe postupaju, kad zabacuju volju Božju a izvršuju volju svoju bilo u čem, a posebno neobdržavanjem nedjelje. Zaborav Boga i njegovog zakona načinio je iz svijeta pakao, iz ljudi davole, udaljio oca od sina, kćer od matere. To je razrovalo obitelji, opustošilo crkve, iskopalo grob narodima, kopa grob našem narodu. Zato natrag k Bogu!

Glasoviti njemački pisac Wetzel pripovijeda crticu iz svojih doživljaja: Jedne nedjelje isli ljudi k sv. Misi, a neki čovjek prema njima s kolima. Svi su se ljutili na nj, što im smeta nedjelji. Neki starac stane pred kola i zaviče: Stanite! Vi ste nešto pregazili. Čovjek stane i sve pregleda, pa će starcu: A što sam pregazio? »Vi ste pregazili treću Božju zapovijed. Podite dalje, ali pazite, da ona vas ne pregazi.« Doista kašnje pregaze kola toga čovjeka, a on na samrti govoraše svakom: »Držite dan Gospodnj, kako vam Bog zapovijeda i sv. Crkva naučava.«

Leopold Rusan, župnik

MISIJSKA NAKANA.

Misjonari nesvećenici.

— Zar i nesvećenici mogu u misije?

— Dakako! I oni, koji nemaju svetog reda svećeničkog, mogu u misijama biti od neprocjenjive koristi.

Svećenici misjonari ne mogu dospjeti na sve poslove, što ih od njih traži obraćenje pogana. Treba im pomoćnika nesvećenika. Čitamo u Sv. Pismu, kako su i apostoli izabrali sebi nekoliko pomoćnika, da se sami mognu baviti važnijim poslovima. Te svoje pomoćnike prozvaše dakonima.

Od kakve su koristi i potrebe u misijama misjonari nesvećenici, vidi se iz riječi jednog misjonara, koji piše: »Misjonari bez katehistata, t. j. nesvećenika, koji poučavaju pogane i kršćane u Kristovoj vjeri, kad na to ne dospije misjonar svećenik, jesu glave ili trupla bez ruk u.«

Nemoguće je, da sami misjonari svećenici pouče sve one, koji bi željeli da prigre vjeru Kristovu. U jednom mjestu u Kini bilo je preko 20.000 katehumena, t. j. pogana, koji su željeli,

da prime sv. krštenje, a samo ih se oko 2.000 krstilo. Razlog je bio taj, što misijonari nisu imali vremena ni sila, da sve pouče u sv. vjeri. Često se dogodi, da čitava plemena poganska zatraže koga, da ih pouči u vjeri Isusovoj. Kako je teško misijonaru pri duši, kad mora izaslanicima reći, da im ne može nikoga poslati...

Radi malog broja svećenika u misijama čitava sela kršćanska moraju dugo čekati na dan, da i njih misijonar posjeti. Pa ako u to vrijeme nema nikoga, da barem donekle zamjenjuje misijonara, prijeti opasnost, da i najživljva vjera malo pomalo ohladni.

U misijama već su oko 64.000 misijonara nesvećenika. Pridonesimo sa svoje strane barem nešto, da se ovaj broj što više poveća. Molimo se. Misijonari su vojnici Kristovi, što se bore. U borbi treba pomoći s neba, a Bog je daje po molitvi. Dok se židovski vojnici borili, Mojsije se raskrilenih ruku molio, i radi ove molitve neprijatelj je bio pobijeden. Povedimo se za Mojsijem. Ali prema silama svojim pružimo i kakvu materijalnu pomoć vojnicima Kristovim. I to im treba!

† IVAN ELIJAŠ.

28. travnja prekinula je smrt nit života jednom od najistaknutijih katolika zagrebačkih.

Pokojni Ivan Elijaš bijaše plemenita, dobra duša. U Zagrebu poštivali ga svi bez razlike vjere i narodnosti. Kako je bio mile i blage duše, ne bi ni za što na svijetu koga povrijedio. Bio je dobrostiva srca, ali mu nije znala ljevica, što daje desnica. Priča mi jedan dospodin kako je nekom zgodom zamolio pokojnika za jednu svotu novaca, jer je bio u velikoj neprilici. Iako nije poznao gospodina, dade mu, što ga je zamolio. Zar to nije čovjek zlatna srca!

U društvu bio pokojnik veseo i vanredni zabavljiv, ali uvijek otmen i do skrajnosti uvidavan. Od naravi imao je tako nježne osjećaje, da bi mu se suze zacaklide u velikim sjajnim očima, kad bi mu se pripovijedalo o čijoj bijedi. A koliko je suza otroska jadnih siromaha, to samo Bog znade. Smije se o njemu reći, da je bio pravi otac sirotinje.

Uzor katolik. Pokojnik nije bio katolik samo imenom već i djelom. Ni pred kim se nije bojao reći, što je po svojoj vjeri. Mnogi poslovi nisu ga mogli spriječiti, da ide sv. Misi nesamo blagdanom, već svaki dan. Kao zborniku Marijinu nije mu dosta bilo, da se pričešće svaki mjesec, već je dnevno pristupao pobožno Stolu Gospodnjem. I u bolesti, dogod su mu sile dopuštale, išao je na sv. Prcest, a kad je iznemogao, zamolio je jednog prijatelja, da mu je što češće doneše u stan.

Pravi katolik ne pozna krivog obzira ljudskog. Takav je bio i odlični pokojnik. Samo jedna crtica. Bilo to još za onog vremena, kad se u Zagrebu nosila sv. Prcest bolesnicima javno, a ne skriveno. Pokojnik nagovorio nekog radnika na ispjovijed. Bolesnik stanovao blizu južnog kolodvora, pola sata daleko od crkve Srca Isusova, odakle se imala ponijeti sv. Prcest. Zamolio mene da podem bolesniku. Rado sam se odazvao, ali nisam imao nikoga, da me prati. Pokojnik se odmah ponudi, da će to on sam učiniti te uze u ruku lampicu i zvonce. Kroz cijeli Zagreb išao preda mnom otkrivene glave. U kući siromašnog radnika posluživao me pri sv. činu poput pobožnog djeteta. Vidjela mu se na licu sreća, što je smio pratiti Kralja kraljeva.

Uzor otac. Pokojnik je ostavio troje žive djece, dvije kćerke i jednog sina. On i njegova plemenita supruga uzgojili ih uistinu u pravom duhu katoličkom. Njegov je primjer najviše djelovao. Svaki bi dan sa cijelom obitelji prije jela glasno molio. Sam je svoju djecu vodio u crkvu i učio ih, kako se valja Bogu moliti. Djeca nisu nikad čula iz njegovih usta nedolične riječi.

Junak u teškoćama. Kao otpremnik pokojni je Elijaš imao silnih neprilika. Ali nikad nije izgubio pouzdanja u Boga. Često mi je u prijateljskim razgovorima pričao o svojim neprilikama, ali bi uvijek dodao: »Bog će mi pomoći. Hvala Bogu, imam, što treba meni i mojoj obitelji, a drugo ne trebam.« I Bog mu je uvijek pomagao.

Pokojnika dugo morila šećerna bolest, ali ga nikad nisi video mrka i nesnosljiva, već uvijek blaga i vedra. Kad ga zadnjih mjeseci bolest prikovala uz krevet, pun strpljivosti kršćanske upirao je pogled u sliku Srca Isusova i Majke Božje. Bolest je smatrao darom Božjim. On je uopće bio čovjek, koji je sve gledao u nadnaravnom svijetlu. S tim osjećajima zatekla ga blaga smrt u naručju mile mu kćerke Anke.

»Blago onima, što u Gospodinu umiru!« — Pokoj mu vječnil
I. Gavrić D. I.

KALENDAR SRCA ISUSOVA I MARIJINA ZA G. 1932.

Kao svake godine tako i ove Kalendar je Srca Isusova i Marijina lijep izvana i iznutra. Ove godine resi ga nova naslovna slika, koje još nije nosio, a krasno ju izradio naš umjetnik Gabrijel Jurkić, Sarajevo. Pa kako je ovo-godišnji Kalendar lijep istom iznutra! Pun je najprobranijeg štiva, sav išaran lijepim slikama. Od slika ističu se osobito ilustracije g. Gabrijela Jurkića i gdice Zdenke Sertić, Zagreb. — Cijena D. 10.

NA VELIKU GOSPU.

Aleksandrina Capocci rodila se u Perugi u svibnju 1905. Otač joj umro prije njezina rođenja. Mati je predade kao šestogodišnje dijete na odgoj čč. ss. »Figlie di Carità« u Perugi. Aleksandrina je kod njih ostala do svoje 21. godine. Tada se vrati kući i zamoljala majku, da bi smjela stupiti u red. Mati toga ne dozvoli, ali umrijeiza 10 mjeseci. Djevojka stupa iza toga među redovnice »Suore d Protettorato di s. Giuseppe« u Rimu i g. 1929. položi godišnje za

vjete. One redovnice imaju svoju kuću Maticu u Rimu, Via Nomentana, u kojoj je do 70 redovnica, a odgajaju do 700 male djece. Ovdje je Aleksandrina kao redovnica dobila ime Ana Marija od Lurdske Gospe.

Ova je č. sestra lani počela poboljevati; često se tužila na glavobolju. To je trajalo nekoliko mjeseci, dok je jednog jutra ne uhvatiti takve боли, da je morala ostati u postelji. Bol se poveća, i toplojer je pokazivao 39 stupanja. Brzo pozvaše liječnika Josipa Mancinia. Taj izjavlja, da je bolest upala mozgovne opne (menengitis). Sutradan je i liječnik B. Alosi isto potvrdio. Kućna je starješica upitala prvog liječnika, da li ima nade za ozdravljenje, ali joj ovaj odgovori, da je slučaj zdvojan te bi bolesnica ostala slijepa, iako bi ozdravila. Međutim su vrućica i boli rasle, pa je redovnica u nekoliko dana sasvim oslabila; pače već 7 dana nije ništa vidjela. Starješica videći, da bi smrt mogla brzo nastupiti, potaknu bolesnicu, neka primi zadnje sv. sakramente i položi vječne zavjete. Č. sestra i učini i prikaza Bogu svoj mladi život kao žrtvu.

Svi su očekivali smrt ove redovnice od časa do časa. No gle! 15. kolovoza, na Veliku Gospu, oko 10 s. prije podne očuti bolesnica, da joj je netko milo prošao preko čela, pa upita, tko ju je to dotaknuo. Odgovori bolničarka, da je nije nitko dotaknuo. Domaćo opet ona čudesna ruka prođe bolesnici preko čela do tri puta. Bolesnica će na to: »Vi se igrate, jer sam slijepa.« I opet je bolničarka uvjeri, da je nije nitko dirnuo. Čudesna ruka sada prođe bolesnici jače preko čela, očiju i nosa i bolesnica se sva strese, pa se podiže i sjedne na postelji i pogleda s lijeve strane, gdje ugleda prelijepu gospodu, visoka stasa, svu u bjelini i ogrnutu plavim plăštem. Gospoda je stajala uspravno, lice joj bilo bijelo poput snijega, oči i kosa plave, ruke je držala sklopljene pred prsima. Tko je to? Dobra se gospoda očitova: Kruna se sjajnih zvijezda pojavi oko njezine glave, a posebna zvijezda veće veličine sjala je iznad njezina čela. Tko je to, ako ne Kraljica nebeska? Oko nje je svjetlost postajala sve to većom, ali tako da ju je bolesnica mogla gledati, kako je milo promatra i domala se diže k nebū.

— Gospo! Gospo! Ozdravila sam! progledala sam! zdrava sam! — Tako je zavapila bolesnica i pružila ruke prema Majci Božjoj, ali pada u ruke bolničarki. Iza par trenutaka sestra Marija dode k svijesti i reče: »Dobro mi je! Gospa me je ozdravila! Ustači ču! Sestre, sve vas vidim!«

U čas se raznese ta vijest po kući. Starješica i sestre dotrčaše u sobu, ali prva ne dozvoli ozdravljenici da siđe s postelje, dokle ne dođe liječnik. Ovoča odmah pozvaše telefonom. I on je došao, jer je stanovao u istoj ulici. I uistinu liječnik nađe, da je bolesnica sasvim ozdravila. Liječnik je Alosi isto izjavio.

Talijanski »Glasnik Srca Isusova« u broju za veljaču govori opširno o čudu i donio izjave liječnikâ Mancinia i Alosia. Oba liječnika jamče za bolest i ozdravljenju, te priznaju, da je to nemoguće po naravnim silama.

A. A.

ISTINA i ŽIVOT

BRAK.

Glas s kule vatikanske.

»Sine čovječji,« tako je govorio Bog proroku Ezekijelu, »postavih te za stražara domu Izraelovu. Slušaj dakle riječ iz usta mojih i opominji ih u ime moje.

Kad reknem bezbožniku: Bezbožniče, poginut ćeš, a ti ne progovoriš i ne opomeneš bezbožnika, da se prode puta svojega, taj će bezbožnik poginuti radi svoga bezakonja, ali će krv njegovu iskati iz tvoje ruke.

Ako li opomeneš bezbožnika, da se vrati sa svoga puta, a on se ne vrati sa svoga puta, on će poginuti radi svoga bezakonja, a ti ćeš sačuvati dušu svoju.« Ezek. 33, 7 - 9.

Kao što je Bog postavio u Starom Zavjetu proroka Ezekijela, da poput brižnog stražara čuva narod odabran i govoriti mu uime Gospodnje, tako je i u Novom Zavjetu postavio Bog svoga stražara, koji će u ime njegovo opominjati, upućivati, koriti, poučavati. Taj stražar jest Namjesnik Isusov na zemlji sv. Otac Papa.

I Pape su uvijek bili svijesni svoje zadaće te budnim okom pratili život i rad cijelog svijeta, da u svoje vrijeme progovore s onom vlaštu, koju im je dao sam Sin Božji, koga zamjenjuju na ovoj zemlji.

I današnji sv. Otac Pijo XI. upire brižne poglede s kule vatikanske, da i on u svoje vrijeme progovori uime Kristovo. Pa često smo već čuli njegov učiteljski, očinski, pastirski, kraljevski glas.

31. prosinca 1930. progovorio nam je sv. Otac u svojoj okružnici o kršćanskem braku. Ovu su okružnicu primili s velikim poštovanjem nesamo svi pravi katolici već i pošteni nekatolici.

Što je potaklo sv. Oca, da napiše ovu okružnicu? — Potakla ga ljubav spram čitavog svijeta. Sv. Otac vidi, kako je svijet uza sav svoj materijalni napredak svaki dan sve nesretniji. A jedan od glavnih uzroka toj nesreći jest upravo nepoštivanje zakona Božjih o braku ili ženidbi. Gdje se ovi zakoni ne poštivaju, tu ne može

biti sretne obitelji, a gdje nema sretnih obitelji, nema ni sretnih država. Stoga sv. Otac kao Zamjenik Onoga, koji je rekao: »Dana mi je sva vlast na nebu i zemlji«, dovikuje iz vatikanske kule čitavom svijetu: Poštivajte zakone Božje o braku! — Dao Bog te glas Papin ne ostao glas vapijućeg u pustinji!

Evo samo glavnijih misli iz prekrasne okružnice.

Djeca.

Brak je, veli sv. Otac, od Boga ustanovljen, a od samoga Isusa obnovljen. Zato zakoni o braku ne mogu ovisiti o samovolji ljudskoj. Nema toga zakonodavca na zemlji, koji bi mogao i smio ove zakone promijeniti.

— Zašto je Bog ustanovio brak? Koja je glavna svrha braka?

Sv. Otac odgovara: Prva je svrha braka radanje djece, a zatim nastavlja: »O tome je rod ljudski poučio sam nje gov Stvoritelj, koji se u svojoj dobrostivosti htio poslužiti ljudima kao svojim pomoćnicima u rasplodivanju života.. Stoga je osnivački brak u raju rekao praroditeljima a preko njih svima budućim supruzima: Rastite im nožite se i spunate zemlju.«

Medutim, nastavlja sv. Otac, nije glavna svrha braka, da se napuni zemlja već nebo. Bog hoće da se ljudi radaju ne stoga, da ih samo bude i napune zemlju, nego mnogo više da budu štovatelji Božji, da poznaju i ljube Boga te ga konačno zauvijek uživaju u nebesima. Ova svrha time, što je Bog čovjeka divnim načinom podigao u vrhunaravni red, nadilazi sve, što je oko vidjelo, uho čulo i srce čovječe očutjelo. Iz ovoga se lako razabire, koliki je to dar božanske dobrote i kako je odličan plod ženidbe, što se po svemuogućnosti Božjoj uz sudjelovanje roditelja iz nje rada potomstvo. — »Neka kršćanski roditelji znadu, kako nisu samo za to odredeni, da na zemlji šire i održavaju rod ljudski, nego imaju da radaju djecu Crkvi Kristovoj, da odgajaju sugrađane svetaca i ukućane Božje.«

»Kad se u to sve zamisli majka odista kršćanska, bez sumnje će razumjeti, da za nju u nekom uzvišenjem i utješljivijem značenju vrijede riječi našega Otkupitelja: Kad žena rodi djece, već se ne sjeća tjeskobe zbog radosti, što se radio čovjek na svijet.«

Ali nije roditeljima dosta, da radaju djecu, već ju moraju također dobro odgojiti. »Premudri bi se Bog,« veli sv. Otac, »odista slabo pobrinuo za rođeno potomstvo, a time i za čitav rod ljudski, da nije povjerio prava i dužnosti uzgajanja onima istim, kojima je udijelio moć i pravo radanja. Svakome je naime očito, da rođena djeca sama sebi nisu dosta i ne mogu se brinuti za se niti u onome, što spada na naravni život, a kud i kamo manje za svrhunaravni život, već kroz mnoga godina trebaju od drugih pomoći, pouke, uzgoja. Očevidno je pak, da i naravna i Božja zapovijed određuje pravo i dužnost uzgajanja poroda u prvom redu onima, koji su djelo naravi radanjem započeli. Ovima je stoga bezuvjetno zabranjeno,

da ostave započeto djelo nedovršeno, jer bi ga time izložili sigurnoj propasti.«

Boj protiv djece.

Zar se ne čini suvišnim, što sv. Otac ističe, da je glavna svrha braka radanje i dobar odgoj djece? Pa ipak nužno je, da i to Namjesnik Kristov istakne, jer se danas proti ovom zakonu Božjem uvelike griješi. Grijesi se po gradovima, grijesi se nažalost i po selima.

Grijesi se, veli Papa, ponajprije time, što roditelji naumice sprečavaju začeće poroda. Mnogi se usuđuju nazivati djecu dosadnim teretom braka, i nareduju, da se supruzi moraju namjerice

Djev. društvo S. I. u Stenjevcu.

čuvati djece, ito ne poštenom uzdržljivošću, koja je dopuštena i u samom braku, ako supruzi složno na to pristanu, već izopačujući prirodni čin. A tu zločinačku slobodu jedni sebi prisvajaju, što im je dosadno imati djece te žele zadovoljiti jedino putenosti bez ikakova tereta. Drugi se opravdavaju, da ne mogu niti živjeti u uzdržljivosti niti mogu dopustiti, da bude djece zbog poteškoća, što imaju bilo u pogledu majke, bilo radi svojih obiteljskih prilika.

»Nego odista nikakav pa i najteži razlog ne može učiniti, da bude u skladu s prirodom i pošteno ono, što je već samo po sebi protivno prirodi. Pa jer je bračni čin po samoj svojoj prirodi određen za radanje djece, to oni, koji mu u izvršivanju naumice oduzimaju naravnu silu i moć, rade proti naravi i počinjaju nešto, što je sramotno i samo u sebi nepošteno. Nije stoga čudo, što isto Sv.

Pismo svjedoči, da božansko Veličanstvo najvećom mržnjom odurava ovo ogavno zločinstvo pa ga, kako spominje sv. Augustin, katkada i smrću kaznilo. »Nedopušteno se i sramotno i sa svojom zakonitom ženom opći,« veli svetac, »kad se izbjegava začeće poroda. A to je činio Onan, sin Judin, i radi toga Bog ga je usmrtio.«

»Nego,« nastavlja Papa, »treba spomenuti i drugo veoma teško zločinstvo, kojim se napada na život djeteta, dok je još sakriveno u majčinoj utrobi. Neki bi htjeli, da to bude dopušteno i pripušteno slobodnoj odluci majčinoj ili očevoj. Drugi opet vele, da to nije dozvoljeno, osim ako pridodu posve teški razlozi. Ovi svi zahtijevaju, da to i javni zakoni priznaju tako, te ne padnu pod udar državnih kaznenih zakona, kojima se zabranjuje ubijanje još nerodenog djeteta. Pače ima i takovih, koji zahtijevaju, da i javne oblasti pružaju svoje ruke pomoćnice tima smrtonosnim rezanjima. Tako se, kako je svima poznato, negdje nažalost u sav mah i radi.«

Sv. Otar veli, da svakome mora biti žao majke, kojoj može katkada i sam život doći u opasnost radi poroda.« Ali koji bi ikada razlog mogao prevagnuti, da se na kakav god način opravda izravno umorstvo, što se počinja na nevinome? Jer o tom se ovdje radi. Bilo naime da se ovo izravno umorstvo počini na majci, bilo na djetetu, proti zapovijedi je Božjoj i proti glasu naravi: »Ne ubij!« Život je majke kao i djeteta stvar jednako sveta tako, da ga i javna oblast nikada ne će imati prava uništiti. Ovdje ne važi никакvo pravo »krvave obrane« proti nepravednog napadača, jer tko da nevino čedo nazove nepravednim napadačem? Niti ovamo ulazi ikakvo pravo »krajne nužde«, koje bi dopuštalo čak ubijstvo nevinoga. Stoga se čestiti i iskusni liječnici hvalevrijedno trude, da zaštite i očuvaju život i majci i djetetu. Naprotiv bi se pokazali posve nedostojnim plemenitog i časnog imena liječnika svi oni, koji bi radili o glavi bilo majci bilo djetetu pod izlikom liječenja ili krivog smilovanja.

»Ovo stoji posve u skladu sa strogim riječima, kojim sv. Augustin udara na izopaćene roditelje, što nastoje, da se očuvaju djece, a ako ne uspiju, onda se ne žacaju, da ih zločinački umore. »Katkada,« veli svetac, »tako daleko dođe ova razbludna okrutnost ili okrutna razbludnost, da namiče i otrove za bezplodnost. A ako ništa ne pomogne, onda začeti plod kojim god načinom u utrobi utroši ili pobaci u želji, da čedo prije zaglavi nego što živi, ili ako je u utrobi već živjelo, da ga umori, prije nego se rodi. Odišta, ako su i muž i žena takovi, ne zasljužuju ime supruga. Ako su pak od početka bili takovi, onda nisu među sobom ugovorili brak nego prije blud. A ako nije oboje takovo, to se usuđujem reći: ili je ona na neki način bludnica svoga supruga, ili je on preljubnik svoje žene.«

Ne budite neprijatelji djece!

Dva se dakle zločina danas počinjaju proti nevinoj dječici: Jedni ne će da ih imaju, drugi ih ubijaju u majčinoj utrobi. Sv.

Otar u ime samoga Krista, koji će jedamput i ove zlostvore strogo suditi i kazniti, i sam javno osuđuje ove zločine. Čini to Papa kao glava Crkve Kristove, »kojoj je Bog povjerio, da naučava i brani nepovrijedeno čudorede. I Crkva stojeći usred ovih razvalina čudorednosti, da bi čistoću bračne veze netaknutu sačuvala od sramotne ljage, u znak svoga božanskog poslanstva visoko diže svoj glas po Našim ustima i ponovno proglašuje, da svaka upotreba ženidbe, gdje po ljudskom nastojanju bračni čin biva lišen svoje prirodne sposobnosti za proizvadjanje života, time krši Božji i naravni zakon. Oni, koji takova šta počine, kaljaju se ljagom teškoga grijeha.«

Djev. društvo S. I. u Novoj Bukovici. (Vidi Vijesti).

»Stoga opominjemo svećenike, koji se bave ispovijedanjem, a i one druge, kojima je povjerena dušobrižnička služba, neka ne dopuste, da ostanu u zabludi glede ovog prevažnog zakona Božjega vjernici, što su im povjereni. A još mnogo više ističemo, da se sami svećenici čuvaju ovakih lažnih mnenja i da ovdje nikako ne gledaju kroz prste. Nego ako bi koji ispovjednik ili duhovni pastir, ne daj Bože, sebi povjerene vjernike ili sam u zabludu zaveo ili ih možda u njoj utvrdio, bilo da to odobrava, bilo da zlonamjerno šuti, neka takav znade, da će vrhovnomu Sucu Bogu za to izdajstvo svoje službe polagati strog račun, i neka kao sebi upravljeni upamtiti riječi Kristove: »Slijepci su i vođe slijepaca, a ako slijepac slijepca vodi, oba padaju u jamu.«

Znademo iz sv. evanđelja, kako je Isus volio djecu. I njegov Namjesnik na zemlji ljubi poput svoga Učitelja nevine stvorove pa ustaje na njihovu obranu i dovikuje čitavom svijetu, osobito roditeljima: Ne budite neprijatelji djece!

Isus je uzeo u obranu djecu i rekao: »Tko sablazni jednog od ovih malih, bolje bi mu bilo, da mu se mlinški kamen objesi o vrat i da potone u dubinama morskim.« I sv. Otac sjeća osobito roditelje strašnog suda, što ih čeka, ako budu zlonamjerno sprečavali potrođ ili ga ubijali.

F. M.

EUHARISTIJSKI KONGRES U PRNJAVORU.

Veliko je značenje Euharistijskih kongresa, što ih Crkva priređuje po cijelom katoličkom svijetu. Zadaća im je, da javno i vidno iskažu poštovanje vjernika Božanskome Spasitelju, te probude i ojačaju vjersku svijest. Na hiljade vjernika iz raznih krajeva dolazi pred oltar, da se klanja Presv. Euharistiji. Euharistijski Isus postaje središte mišljenja i razgovora, predmet molitava, ljubavi i oduševljenja. Zaključna teoforična procesija je slavodobitni put euharistijskoga Spasitelja. Euharistijski kongres je veličanstvena manifestacija katoličke Crkve, sjajna obrana vjere, otvoreno isповijedanje euharistijske Tajne. Mnoge potiče dobar primjer drugih, mnoge utvrđuju u vjeri propovijedanje, a mnoge opet jača sam Spasitelj i Njegova euharistijska milost. Vjera se obnavlja, učvršćuje, krijeplja, jača.

Svake se godine — sada već 50 godina — priređuje međunarodni Euharistijski kongres. U nas je bilo dosada mnogo Euharistijskih kongresa što većih što manjih. Najveći su bili g. 1923. i 1930. u Zagrebu. Ove se godine drži u hrvatskim krajevima jedno deset Euharistijskih kongresa.

Pod pokroviteljstvom banjalučkog biskupa preuzv. g. Josipa Garića drže se počevši od ove godine po jedan dekanatski Euharistijski kongres svake godine u drugom kraju banjalučke biskupije, dok se svi dekanati ne obredaju. Ove godine bio je dekanatski Euharistijski kongres u Prnjavoru, u sijelu istoimene dekanije i to 13. lipnja prigodom sedamstogodišnjice smrti sv. Antuna Padovanskoga, branitelja istinske nazočnosti Isusove u Presv. Euharistiji. I sama župna crkva posvećena je sv. Antunu. Već uoči dana i na sam dan u ranu zoru — u $3\frac{1}{2}$ sati — glas zvona uz gromko pucanje iz mužara naviještahu euharistijsku slavu. Prva sv. Misa bila je u 5 sati. Prije sv. Mise u 7 sati bio je na velikom oltaru izložen Presv. oltarski sakramenat. U 8 sati držao je prvu propovijed vč. g. župnik Ivan Stemmen. U 10 sati pjevao je svečanu Misu uz veliku asistenciju presvjetli g. Božo Ivaniš, generalni vikar banjalučki. Iza 1. evanđelja propovijedao je vč. O. Josip Predragović D. I. iz Zagreba. Poslije sv. Mise razvila

se orijaška divna euharistijska procesija ubavim gradićem Prnjavorom. Naroda je bilo na hiljade. Posebni pjevački zbor pjevao je skladno pod sv. Misom i na procesiji. Djevojčice u pratnji revnih nastavnica pobožno su sipale cvijeće i svaki put uz zajednički poklon složno klicale: »Budi hvaljen i slavljen Isus u Presvetom oltarskom sakramentu!« Iza procesije opet je govorio vč. O. Predragović, a nato je preč. g. dekan Dragutin Bandić predmolio Posvetnu molitvu hrvatskoga naroda Euharistijskom Srcu Isusovu, koju je nebrojeni narod zanosno opetovao. Zatim je sav narod pjevao pjesmu posvetnicu »Do nebesa nek' se ori.« S »Tebe Boga hvalimo« i sakramentalnim blagoslovom završilo se euharistijsko slavlje, kakovog dotada još nije vidio ni doživio grad Prnjavor. Silnomoštvo bogoljubnog puka izbliza i izdaleka našlo se taj dan u srcu i središtu svoje vanredno prostorne dekanije. Svećenika je bilo dvanaest, a medu njima i grkokatolički dekan preč. g. Biljak s trojicom grkokatoličkih župnika iz onog kraja. Svi su svećenici vrlo revno isповijedali, a isповijedalo se i pričešćivalo od rane zore do kasno poslijepodne. I ovaj je Euharistijski kongres divno manifestirao jedinstvo sv. Crkve, ojačao sv. vjeru u narodu, umnožao štovanje Presv. Euharistije, napunio srca i duše vjernika svetim kršćanskim zanosom.

Jedan od kongresista.

DIVLJAŠTVO ŠPANJOLSKIH REVOLUCIJONARACA.

Prva je briga španjolskim revolucionarcima bila, da poruše što više crkava i samostana. Da samo ukratko iznesem njihova »junačka« djela.

Na Isusovce!

U Madridu spaljena je velika isusovačka kuća zajedno s crkvom, gdje se nalazilo tijelo sv. Franje Borgije, generala Družbe Isusove. U istom gradu spaljen je veliki tehnički zavod, gdje se izobrazavalii inžinjeri, poslodavci kao i drugi zanatnici. A zanimljivo je, kako se neprijatelji ovđe lukavo ponijeli. Došli su naime upravitelju ovoga zavoda i rekli mu: »Vi se ne trebate ništa bojati za ovaj zavod, jer mi znademo, što se u njemu učinilo za nas radnike.« A kad tamo iza tri dana eto iznenada palikuća, koji ga do temelja uništiše.

U Sevilji zapaljena je isusovačka kuća.

U Malagi zapaljena je također isusovačka kuća, u Sevilji zavod za uzgoj mladeži. U Alikanti uništen je dom Duhovnih vježbi, gdje su Isusovci mnogo radili oko odgoja radničke djece.

Naučni zavodi u Malagi, Valenciji i Šamartinu nisu izgorjeli, ali su upravo vandalski opljenjeni. Isto vrijedi i za isusovačke kuće u Kadiku, Jerezu, Sevilji, Alikanti, Valenciji.

Druge redovničke kuće.

Ali nijesu samo Isusovci bili nišanom neprijatelja Božjih. Njihov udes podijeliše s njima i drugi redovnici i klerici. U svemu su spaljene ili opljenjene 102 redovničke kuće. Spomijenmo samo neke. OO. Dominikancima spaljene su 3 kuće. OO. Kapucinima opljenili su samostan u Valenciji, 2 ili 3 kuće spalili u Andaluziji. OO. Karmelićanima splalili su samostan u Madridu. Tom je zgodom izgorjela također knjižnica s kritičkim studijama o djelima sv. Terezije. Knjižnica je bila od neprocjenjive vrijednosti. OO. Salezijancima uništeno je ili barem opljenjeno više kuća, među njima i veliki naučni zavod u Alikanti. Školskoj braći, koja su već toliko učinila u odgoju upravo najsromišnije mlađeži, izgorjela je krasna škola u Madridu. Redovnice Družbe Marijine morale su napustiti svoje samostane u Barceloni, Manrezi, Leridi, Zaragozi, Salunkaru de Barameda, Madridu, u Korunji, Jerezu. Prema tomu morala se obustaviti i pouka, koju su ove redovnice davale većinom siromašnoj mlađeži. Njihov naučni zavod, što su ga sagradile g. 1929., spaljen je. Redovnice nisu mogle oteti požaru ni svoga redovničkog odijela. Gospode od Presvetog Srca izgubile su u blizini Madrija svoju veliku kuću požarom. Iznijeli su iz kuće i jednu redovnicu, koja je pred tri dana primila sakramente umirućih. Htjeli su je odvesti na sigurno mjesto u autu. Ali zlikovci su to sprječili, pa su na jednom matracu stavili bolesnicu upravo pred kuću, koja je gorjela. Sutradan prenio ju je Crveni križ preko francuske granice. Čitava je zgrada razrušena, ostao samo kip Presv. Srca.

U samom gradu Alikanti spaljeno je: 1 naučni zavod oo. Salezijanaca, 1 kuća oo. Franjevaca, 1 kuća oo. Karmelićana, župni stan, isusovački dom za duh. vježbe, zavod za djevojke, što ih odgajale Oblatkinje, novi naučni zavod redovnica Družbe Marijine. U istom gradu opljenjene su: palača biskupska, karmelićanska crkva, isusovački samostan, zavod za djevojke redovnica Augustinki, naučni zavod redovnica Isus-Marija, naučni zavod oo. Marista.

Zar ne smijemo ovdje spomenuti riječi Spasiteljeve: »Bla go vama, kad vas budu progonili mene radi!« Ali uza sve to molimo se za svoju proganjenu braću.

F. M.

DRUSTVO SV. IGNACIJA.

Tko može biti članom? Svatko. Jedni uplate godišnje 10 dinara, drugi mogu uplatiti 100 d. jedamput zauvjek.

Koje koristi pruža ovo Društvo? Za članove se čita svaki petak jedna sv. Misa u Svetištu Srca Isusova u Zagrebu, nadalje dobiju više potpunih i više manjih oprosta. K tome postaju dionici svih dobroih djela, što se učine u Domu duh. vježba.

O b n o v a v j e r s k o g ž i v o t a. Svaki vjerski život, ako se ne obnovi, brzo propada. Žato su potrebne sv. isповјед, pučke misije i zatvore duhovne vježbe. U ovu je zadnju svrhu podignut na Jordanovcu br. 110 u Zagrebu posebni Dom duhovnih vježba za muške. Nitko ne može opisati, koliko milosti s neba tu dobiju ljudi; koliko obnova i duševnih preinaka tu nastaje; kako se time čitave obitelji i kasnije mjesta vjerski i čudoredno poboljšavaju. Tko sve to omogućuje? Svaki član ili članica Društva sv. Ignacija.

D o m d u h. v j e ž b a i d u g . Još vazda jaki dug tišti Dom duhovnih vježba. Tko će tu pomoći? Svatko i s najmanjim doprinosom. U Domu se neprestano moli za sve dobročinitelje, a milostivi Bog ne će ostaviti nenagrađenu ni čašu vode, što je udijelimo u ime njegovo.

U k o l o l Svi, koji ovo pročitate, uhvatite se u bratsko kolo s čvrstom odlukom, da hoćete isplatiti sav dug Doma duhovnih vježba. Kako? Pošaljite po 10 ili više dinara. Zasada evo raspisuјemo prvu tisuću osoba dobročinitelja po 10 dinara. To će biti prvi deset tisuća naših dobročinitelja. Odlučite se! Na pošti zatražite prazni ček i na njemu napišite broj našeg čeka 36.500. Svi, koji ste odusevljeni za svetu stvar, uhvatite se u kolo, da otvorite put i drugim kolimal Počnite, da već u budućem broju uzmognemo donijeti imena prvo kola Društva sv. Ignacija! Tko hoće, može poslati i sto, dvjesta i više dinara. Tako će se što prije ispuniti prvo kolo.

Razjašnjenja i odgovore na upite daje

A. Alfrević D. I.

Zagreb I/147, Palmotić 33.

DAROVASE ZA »DOM DUH. VJEŽBI« DO 30. jula 1931.

PO 10 DIN.: Zagreb: Kelenc Andrija, Bučar Josipa, Bistrički Katica: Martijanec: Zdelar Amalija; Požega: Pintar Tina; Slakovci: Lazanin Eva; Križ: Bajzek A.

PO 20 DIN.: Zagreb: Porodec Juraj, Porodec Marija; Trnovac: Račić Josip; Crikvenica: Šorić Katica; Kojkić Josipa; Krašić: Penić Ivanko Josip (25 D.). Altura: M. Veselica (10 lira).

PO 30 DIN.: Klinča-selo: Kovačević Ivan, Kovačević Lucija.

PO 100 DIN.: Podr. Moslavina: Posavac Marija, Horvat Stjepan, Kupanovac ud. Mara; Dubica: Cerovski Ljubica, učit; Zagreb: Jambrišak Ana; Dunogoselo: Šimunec Katarina; Balog: † Mataš Jana.

PO 200 DIN.: Zagreb: Weissbacher Margareta.

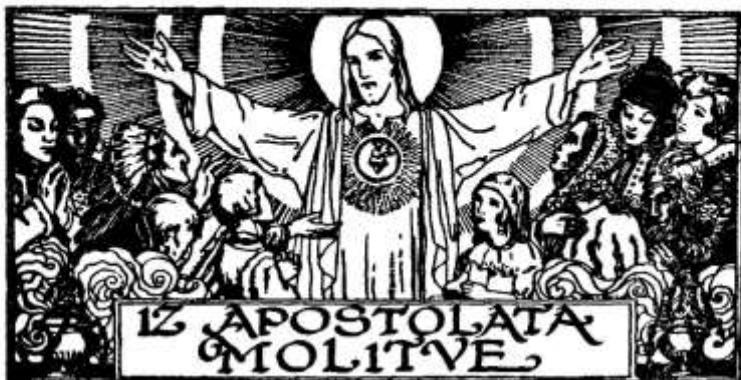
PO 1 DOLAR.: Copper C.: Stimač Margareta; Melchers: Krizman Aleks.

PO 2 DOLARA: Rankin: Bekavac B.

Svim plemenitim darovateljima najusrdnije zahvaljujemo.

DVA KRISTOVA VITEZA (64 stranice). To su mili nam sveci Alojzije Gonzaga i Stanislav Kostka, oboj iz Družbe Isusove. Ukratko se prikazuju, koliki su bili junaci, kad su se dali na to, da slijede Isusa. Cijena: platno obični vez 10.— dinara, broširano 5.— dinara. Narudžbe prima: Uprava Glasnika Presv. Srca Isusova Zagreb I. p. p. 147.

POSVETA OBITELJI PRESV. SRCU U CVATU.

Citave pokrajine i kraljevstva posvećuju se Presv. Srcu. U južnoameričkoj državi Kolumbiji, gdje do nedavno vladala framazonerija, šest godina rada na posvećenju obitelji Presv. Srcu izazvalo je potpuni preokret i preporod katoličkoga života. Ovdje se nije ostalo samo kod privatne pobožnosti stanovništva nego narodni parlament određuje, da odsada svetkovina Srca Isusova ima biti državnim narodnim blagdanom; da slika istoga Presv. Srca mora odsada posjetiti u glavnoj dvorani parlementa; da predsjednik republike uime čitave države, a mjesni poglavari uime gradova i sela imadu javno da posvete narod Božanskome Srcu.

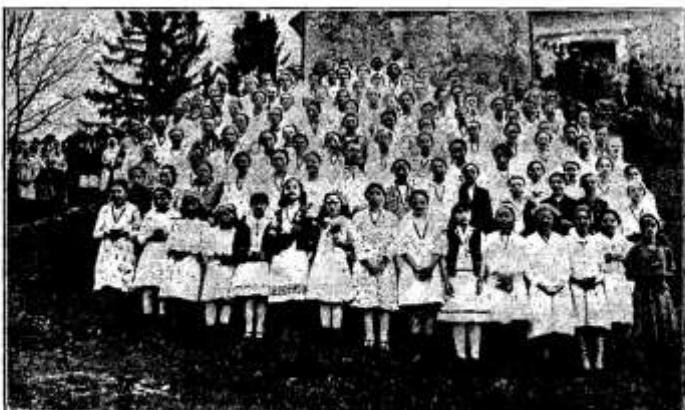
Slično zbivalo se i drugdje. Istom prošlo nekoliko godina, otkad su baćena prva zrna u zemlju, a već djelo posvete obitelji nekom zlatnom mrežom blagoslova oplelo cijelu južnu Ameriku: Braziliju, Peru, Ekvador, Boliviju, Paragvaj, Urugvaj, Argentinu. Doskora ta mreža zahvatila još i sjevernu Ameriku: Sjedinjene Države, Kanadu i Meksiko, a napokon bacila se i preko mora nesamo do Evrope nego i do Kine, Japana, Egipta i do misija srednje Afrike pa i sve do otoka rasijanih po Tihom oceanu.

Sveta Stolica nije mogla biti hladnim svjedokom toga triumfa. Već 19. svibnja 1908. obdario je Pijo X. djelo posvete obitelji oprostima, g. 1911. daje mu svoj posebni blagoslov, a g. 1913. dao mu još bogatijih oprosta. Ali sve to nije bilo dosta revnom apostolu o. Mateu, koji je po primjeru svoga Božanskoga Učitelja htio da oganj baci na zemlju i da tim ognjem svakoga raspali. G. 1914., upravo u onaj čas, kada je planuo požar svjetskoga rata, dao se o. Mateo na putovanje u Evropu.

Moglo je izgledati, da je vrijeme za ovaku propagandu vrlo nezgodno, jer su sve misli bile zaokupljene ratnim događajima, i sve samo iščekivalo najnovije vijesti s bojnoga polja. Pa ipak je ovaj posao sjajno uspjevao. Putovanje o. Matea po Evropi

bilo pravim triumfom djela posvete obitelji, a prošao je Francusku, Španjolsku, Italiju, Holandiju i Švicarsku. Topli valovi milosti, koji se razlijevali već po njegovoј američkoј domovini, počeli se širiti i po evropskim zemljama. Gdje god se ovaj apostol pokazao, skupljala se tolika množina vjernika, da su pretjesne bile i najveće crkve. Kolikogod puta o. Mateo govorio, a govorio je i po 8 puta dnevno, toliko puta je Isus slatkom silom ljubavi predobivao srca pa i ona hladna i otvrđnuta.

Ovako sjajno razvijenom djelu manjkalo je još samo potvrđenje od novoizabranog Pape Benedikta XV. Govorili su o. Mateu, da mu ovaj Papa ne će biti tako sklon kao prijašnji. Neumorni apostol ipak pun pouzdanja pohiti u Rim. I uistinu nije se prevario u svojim nadama, jer je sv. Otac cijelim srcem

Djev. društvo S. I. u Zagorskim Selima. (Vidi Vijesti).

pozdravio novo djelo i svom mu dušom bio odan. Od časa, kada je iz ista o. Matea saznao, kako divne plodove donosi posveta obitelji Srcu Isusovu, nije prestao Benedikt XV. da preporuča to djelo uvijek i svagdje, i riječju i perom. »Idi, oče, po cijelom svijetu, i govori svima, da to djelo smatram za svoje vlastito. Idi i ponavljam svuda, da je to volja Namjesnika Kristova, da bi se posveta obitelji raširila po cijelom svijetu.«

U isto vrijeme s o. Mateom dao se i cijeli niz revnih poslenika na širenje ove pobožnosti. Prednjačilo u tom Apostolstvo molitve, koje je po Isusovcu o. Ramieru, kako je to jasno i otvoreno ustvrdio sv. Otac Benedikt XV., dalo početak cijelom djelu posvete obitelji. Po svojim Glasnicima Srca Isusova, izdavanim u blizu 50 jezika, po mnoštvu drugih brošura i listića širili su upravitelji Apostolstva djelo posvete obitelji s tako velikim uspjehom, da je razradovan tim plodovima ponovno

progovorio sv. Otac u siječnju 1917:

»S najdubljom zahvalnošću slavimo Boga radi čudesnog upravoraširenja posvete obitelji Presv. Srcu. O kad bi se sve obitelji posvetile tome Srcu i ispunile obvezе, koje im ono nalaže, bilo bi osigurano Kraljevstvo Isusa Krista, o kojem govorи sv. Pavao: »Treba da on kraljuje.« — A da bi to djelo imalo još jače uporište, spojio ga sv. Otac s Apostolstvom molitve. »Djelo posvete obitelji Presv. Srcu — tako veli sv. Otac 22. srpnja 1919. — ima svoj početak u Apostolstvu molitve, zato treba da bude s njim usko spojeno kao dio sa cijelom.«

Kad je dakle to toliko puta opetovana volja Oca kršćanstva, to je onda sigurno i volja samoga Krista, da bi se obitelji posvetile njegovom Srcu. Isus je sam to djelo počeo i on mu dao tako čudesan razrast. Jer istom što je minulo 50 godina od časa, kada se revni apostol Presv. Srca Isusova o. Ramiere oduševio za ovu misao, maleno zrno goruščno već se razvilo u ogromno stablo. Djelo posvete obitelji Presv. Srcu obuhvaća već više milijuna obitelji, za raširenje njegovo radi nekoliko stotina sekretarijata po cijelom svijetu, ustanove posvete šire se u gotovo svim jezicima svijeta, oko 500 biskupa skupa s Namjesnikom Kristovim preoruča to djelo i podupire najrevnije, a slijede svuda divni plodovi i blagoslov Božji.

To je dakle djelo sveto i veliko, pače, kako je rekao Benedikt XV. za naša vremena najpotrebnije od svih. A u čemu je uzvišenost i korist ovoga djela, pokazat ćemo kasnije.

P rema poljskom : N. Buljan D. I.

PRAVI KATOLIK I NOVINE.

Dosta je samo malo otvoriti oči, da se čovjek uvjeri, kako važnu ulogu igraju novine u današnjem svijetu. Zatoće pravi katolik smatrati svojom ozbiljnom dužnošću ovo:

1. ne će kupovati ni čitati novina, koje ne poštuju naše svete vjere, pa se prema tome niti ne ravnaju po njezinu naući.
2. preplatiti će se na katoličke novine.
3. u svakoj gostionici iskat će katoličke novine.
4. svoje oglase slati će u katoličke novine.
5. to će tražiti i od svojih prijatelja i znanaca.
6. potpomagat će što bolje mogne Pjevo društvo, kojemu je zadaća, da što bolje raširi dobru katoličku štampu.

BL. CLAUDIO DE LA COLOMBIERE (16 stranica). Prvi apostol po božnosti presv. Srca Isusova. U 13 vrlo lijepih slika pruža čitaocu kratak njegov životopis. Cijena: broširano 3.— dinara. Narudžbe prima: Uprava Glasnika Presv. Srca Isusova Zagreb I. p. p. 147.

MALI KRIŽARI

HERIBERT.

Crtice iz života jednog daka-zbornika.

U očinskoj kući.

Heribert Frass Friedensfeld rodio se 26. travnja 1903. na blagdan Majke Božje dobrog savjeta u Inzersdorfu kod Beča. Otac mu je bio tvorničar. Dne 10. svibnja bi kršten. Dva dana iza krštenja poneće ga mati prvi put u crkvu, da sebi i čedu svomu izmoli crkveni blagoslov. Evo kako ona to opisuje: »Čim se rodio, bilo mi vrlo teško pri duši, budući da nisam pravo znala, kako da počnem odgajati ovu dušicu. Na putu do crkve neprestano sam mislila o dragocjenosti duše, o odgovornosti roditelja i svojoj nesposobnosti za odgajanje. Bila sam članica Marijine kongregacije, pa se sjetih, da će me Ona, koju sam u kongregaciji izabrala za Majku i Kraljicu, pomoći u ovom poslu. Marija će najbolje čuvati moje čedo. Kad me svećenik uveo u crkvu i dao mi blagoslov, pošla sam pred oltar, gdje sam s čedom na grudima i držeći voštanicu u ruci izmolila posvetnu molitvu kongregacije. Molila sam također Majku Božju, da mi isprosi milost, te bi ovo djetešće prije umrlo negoli povrijedilo krsnu nevinost.« Tako majka.

Kad su Heribertu bile dvije godine, uzeše ga rođaci sa sobom na proštenište u Altötting u Bavarskoj. U samostanu sv. Ane dobije na dar drvenu kutiju punu marmelade. Na poklopcu te kutije naslika jedan redovnik sliku Presv. Srca Isusova, a onda upita mališa, kako mu je ime. Kad mu ga ovaj rekao, redovnik odmah nastavi: »Gledaj Heriberte, ja ću te sad upisati u Presv. Srce Isusovo. Zar ne, ti ga ne ćeš nikad ostaviti?« Pod slikom napiše mu još ove riječi: »Ostani dobar!« s datumom od 19. svibnja 1905. Kasnije se

Heribert često i ugodno sjećao ovog časa. Taj događaj nazva on jedamput ugovorom, po kojem ga Isus ne će nikad izbrisati iz svojega Srca, ako samo on ostane dobar. Onu je kutijicu brižno čuvao kao kakvu svetinju. Kasnije mu služila kao sabirnica za misije a mališ mislio u sebi: »Presveto se Srce tomu osobito raduje.«

Ovako se Heribert već za najranijih godina prikazao presv. Srcu Spasiteljevu i nebeskoj Majci. Brzo se stala na njemu opaziti duboka djetinja pobožnost i ljubav prema dragom Isusu. Od prirode je bio vrlo veseo i živahan, ali bi se odmah sabrao i umirio, čim je čuo da se govori o Bogu. Na povelikim mu se očima odrazivala sreća čiste i pobožne duše.

Još u djetinje doba imao je Heribert vrlo ozbiljnih pitanja. Jednoć je stajao s majkom uz vrtnu ogradi, odakle se lijepo moglo vidjeti groblje. »Mama,« reče, »kaži mi, što biva od ljudi kad umru? Da li ih doista pokapaju u groblju?« — »Da, Heriberte, tijelo se nihovo pokopa, ali duša putuje dragom Bogu i ostaje na nebesima, ako je bila dobra.« — »O Majčice, ako se tako dolazi Isusu, onda nema ništa ljepše od smrti!«

Heribert.

Kad mu je bilo pet godina, iskriviše mu se noge i mališ poče šepati. Stoga mu je morao liječnik poviti noge stavivši dašćice izmede oba koljena, da ih tako silom rastavi. Danomice je mališ morao ovako po jedan ili dva sata, dapače kroz čitavu noć mirno ležati. Kadkada je znao gorko zaplakati, jer se nije mogao micati. No čim bi ugledao majku i čuo njezin glas, gdje mu šapćući govori: »Heriberte, Isus hoće da junački nosiš ovaj križić,« odmah bi nestalo suza i on bi sa smješkom zaspao. Slično je bilo i u drugim zgodama. Riječima »Isusu zaljuba v« mogao si kod njega sve postići.

Prva pričest.

Ganutljiva je njegova priprava na prvu sv. pričest, koju je primio 14. travnja 1912. Ozbiljan je rat navijestio svojim pogreškama. Posljednje dvije ili tri sedmice nije htio ni da govori, osim kad bi ga što pitali. U dane, kad nije bilo škole, najvolio je guditi na guslama pobožne pjesme. Vrlo je volio gusle i harmonij.

Nadode i onaj prekrasni dan, u koji je Heribert prviput primio Božansko Tijelo Kristovo. Jedva je dočekao taj čas. Po majčinu je savjetu molio Spasitelja u čas sv. pričesti za milost, da ga nikad ne uvrijedi kojim teškim grijehom, već da mu bude

vjeran vršeti njegovu svetu volju. Vrativši se kući odmah ode u svoju sobu. Tu je u Marijinim pjesmama odahnula njegova pre-sretna duša. Ostali dio dana sproveđe šetajući se po vrtu zaduben u razmatranje. Toga je dana vrlo malo govorio. Pjesma, što se pjevala, dok se dijelila sv. pričest, tako ga se dojmila, da ju je naučio napamet te ju i poslije vrlo rado pjevao.

Odsada bi svake nedjelje i blagdana pristupao Stolu Gospodnjem. Majčino srce očutje veliku radost videći, kako joj sin iz dana u dan napreduje u savršenosti, kako svladava svoje pogreške i postaje ozbiljniji. Dnevno bi čitao nešto iz duhovne knjige i točno se držao duhovnih naputaka.

Kadikad bi usred najživljie igre stao i uozbiljio se, a da nitko nije znao, zašto tako radi. Tom bi zgodom izrekao svoju najmiliju kratku molitvicu: »Hvaljeno i čašćeno neka budewe vazda Presveto Otajstvo.«

Jedne nedjelje nade ga majka, gdje plaje sjedeći na krevetu. »Mama, ja danas neću moći primiti sv. pričesti.« Uz mnoge suze prizna svoju krivnju. Nade naime komadić čokolade na stolu i pojede. Istoga dana popodne dode bakica noseći sa sabom slatkiša za djecu. I Heribert već primaknu komadić od njih ustima, ali sjetiv se jadan jutrašnjeg dogadaja, odjedamput se uozbilji i baci onaj slatkiš od sebe. Tako je kaznio svoju nesmotrenost. Od toga vremena ne zna majka, da bi ikada šta u potaji pojeo.

Kad se jednom vraćali iz crkve, majki se pričini, da mu se na licu ističe posebno blaženstvo. On stane ovako govoriti majci: »Mama, nešto lijepo će ti pripovijediti. Gospodin vjeroučitelj me upitao u ispovijedi, kakvo je ono cvijeće na oltaru. Rekoh mu, da su ljiljani. Na to mi reče: »Ovi su ljiljani stavljeni u čast sv. Alojziju,« i počne mi govoriti o njemu.

Heribert sad ispriča majci jednostavnim djetinjim načinom žice sv. Alojzija onako, kako mu ga je pripovijedao vjeroučitelj. Govorio je tako zanosno, te mu se lice zažarilo. »O kako je sređeno ljubio dragog Boga sv. Alojzije, kako je bio revan u molitvi, kako je svoje drugove vedio Bogul... Vjeroučitelj mi je rekao da moram biti njemu sličan, i ja doista hoću da jedamput budem sv. Alojzije!«

Odonda se Heribert ozbiljno dao na apostolsko djelovanje među drugovima. Vazda bi imao u svojoj torbi štograd za njih: kruha za vrijeme odmora, bilježnica, pera, olovaka, nabožnih sličica. Sv. pričest primao je u dogovoru s još nekoliko daka.

Nije on samo među svojim drugovima bio apostol, već je zašao i među radničku djecu svoga mjesta. Više puta bi ponovio majci: »Mama, na Tršćanskoj cesti morala bi se podići velika crkva Presv. Srcu Isusovu, da sva djeca uzmognu doći milom Spasitelju.«

Heribert je revno sakupljao novac, što ga dobivao na poklon, da ga jednoć daruje za gradnju pomenutog hrama. Njegova se vruća želja dosad još nije ispunila. Ali je ipak doživio to veselje, da se župnikovim nastojanjem obnovila neka kapelica u blizini rodne mu kuće i udesila se za bogoslužje. Heribert je često zadnjih godina svoga života ovdje posluživao kod sv. Mise.

— Nastaviti će se —

A. Kopunović D. L.

EUHARISTIJSKI KONGRES U KRIŽEVCIMA.

Starodrevni grad Križevci, koji je u prošlosti bio svjedokom velikih događaja naše narodne historije spremi se, da u danima 15. i 16. kolovoza o. g. bude pozornicom velebnoga slavlja. Tih dana obdržavat će se u njemu Euharistijski Kongres, koji prema priredbama i odzivu naroda, ako i u malom, ima da bude slika onoga, što smo zanosno proživljavali lanske godine u Zagrebu.

Ovim kongresom ima se ostvariti davnja želja revnoga križevačkog župnika preč. gosp. Milka Fržića, čiji je prijedlog oduševljeno usvojilo okolišno svećenstvo. Ono već neumorno radi i oduševljava povjereni si stado, da svojim prisustvom na kongresu kroz oba dana oda čast Euharistijskome Kralju i kod njega nadje utjehe i pribere jakosti u životnim borbama za sebe i svoje. Pokroviteljstvo Kongresa izvolio je preuziti naš domaći grkokatolički biskup preuzv. gosp. Dr. Dionisije Njaradi, što je uzrok da je ovaj Kongres pobudio veliki interes i kod naše braće grkokatolika po cijeloj državi. Organizacija Kongresa rukovodi posebni centralni odbor. Program je Kongresa u glavnim crtama uđešen prema onom zagrebačkom. Sa Kongresom se ujedinjuje i proslava crkvenoga goda glasovitog prošteništa Majke Božje Koruške, koja se nalazi u romantičnoj nizini tik grada, otkud se otvara lijep pogled na Kamnik i njegovu staru opjevanu gradinu. Kod Majke Božje Koruške će se Kongres i otvoriti i tamo će se održati Kongresne svečanosti prvega dana. Drugi dan se razvija svečanost u samom gradu te kulminira u pontifikalnoj sv. Misi i teoforčkoj procesiji. Zborovanja, i to staleška, obdržavat će se samo prvi dan. Kao predavači će nastupiti vrsne naše sile, a predavat će se važni problemi današnjice. Osim liturgijskih svečanosti dati će se kongresistima prilika umjetničkog užitka glazbenog i kinematografskog karaktera.

Odbor je poduzeo nužne korake za pogodovnu vožnju željeznicama.

Molimo već sada Euharistijskoga Boga, da i ovaj Kongres primi kao izljev žive vjere, žarke ljubavi i ponizne zadovoljštine vjernoga hrvatskoga naroda te ga uputi stazama duhovnog preporoda.

DOMACINSKA ŠKOLA.

Sred bujnih livada, zelenih šumica i pitomih brežuljaka nalazi se u ubavoj dolini nedaleko Vrbovca lijep dvorac zvan *Lovrečina-Grad*, u kojem su smještene svijetle i zračne prostorije domaćinske škole. Ovdje se mlađe djevojke teoretski i praktički poučavaju u svim domaćinskim poslovima, lijeponom ponašanju i u svemu, što mora znati napredna domaćica.

U rujnu ove godine započet će opet 10 mjesечni tečaj ove škole. Stoga roditelji, koji možda žele svoju kćerku dati u ovu školu, neka se glede upute i školarine obrate na ravnateljstvo domaćinske škole *Lovrečina-Grad p. Vrbovec*.

ZAHVALNICE

U TEŠKIM ČASOVIMA.

Hrvatska. Zaručnik bi morao otiti u Ameriku radi namještenja, koje je ugovorom bilo zajamčeno. Putnici i sve je bilo u redu. Zdvojnost, teška bol i razne sumnje mučile su me kod pomisli na dugotrajni rastanak s njime, i da će jednog dana pustiti stan i bolesne roditelje, da ih moguće nikada više ne vidim. Budući da sam jedino dijete, patile smo moja majka i ja neizrecive muke. Dan i sat odlaska bio je već određen. Majka i ja otputovale smo, da otplatimo zaručnika. U najtežim časovima pošle smo pred Isusa u svetohraništu i pred oltar nebeske Majke. Molitva nam je uslišana. *D. L.*

U BOLESTI.

Dalmacija. Brat mi bio na smrt bolestan od tifusa sa krvarenjem, doktori su izgubili nadu i rekli: »Sam Bog ga može spasiti!« Molili smo svi Presv. Srce. Ono ga je spasilo.

Ja sam bila jako oslabila, uhvatila upalu porebrice. Preporučila sam se Presv. Srcu, i sad sam dobro. *M. P.*

U SIGURNOJ ZASTITI.

Amerika. Još malena ostadol bez drage majke. U životu me stizali mnogi jadi, ali ja sam uvek tražila utjehu i zaštitu u Presv. Srcu, i hvala mu, što sam tražila, to sam nalazila. Sad sam djevojka i želim uvek ostati poštena. Uvjerenja sam, da će me Presv. Srcu i nadalje čuvati. A da si bolje osiguram ovu zaštitu, dok budem živa čitat će Glasnik. *A. O.*

SIN-SVEČENIK OZDRAVIO.

Bosna. Prije dvije godine obolio mi bio najstariji sin-svećenik od teške pluće tuberkuloze. Liječnici, koji su ga pregledali, zabrinuto su klimali glavom i otkriveno izjavljivali, da je slučaj jako težak i da nema baš puno nade u ozdravljenje. Bila sam zbog toga duboko žalosna i jako' zabrinuta, ali nisam ipak izgubila nade.

S velikim pouzdanjem utekla sam se svojoj dragoj Gospo, Žalosnoj Majci, koju sam još od mlađih nogu iskreno štovala i ljubila. Molila sam je srećno, da mi Isus po njezinu zagovoru poštedi sina, ako će to biti na slavu I Hmu i na njegovo i moje spasenje. I sve mi je govorilo, da mi se Gospa neće oglasiti.

I doista! Na začudenje samih liječnika-specijalista mojemu sinu krenulo je odmah po dolasku u sanatorij odlučno na bolje. I već za dva mjeseca baćila nestalo, a organizam se počeo naglo jačati. Iza godinu dana sin mi se vratio kući mnogo jači, nego što je ikada bio, i to sasvim oporavljen. Bolest mu se nije nikad više ponovila, a liječnici su s njegovim zdravstvenim stanjem i danas posve zadovoljni.

Vječno će dragoj Gospo biti zahvalna na ovoj velikoj milosti, a svim dobrim katolicima poručujem: Utencite se samo uvek s velikim pouzdanjem Gospinu zagovoru kod Presvetog Srca! Naša nebeska Majka nije i ne će nikada ostaviti onoga, koji je iz svega srca štuje i zaziva: »Zdravljie bolesnih«, moli za nas! *A. Č.*

JOS SE ZAHVALJUJU PRESV. SRCU.

Akron SM Presv. Srce uvijek me pomaže, dar dol. 1. — *Beli EK* Uslišana po zagovoru † Langa. — *Berak* KA Za sretan porodaj dar D. 50. — *Beograd* AG Presv. Srce pomoglo me u velikoj nezgodbi, dar D. 100. — *Bjelovar* DK Za zdravlje dar D. 20. — *Bosna AS* † Lang izmolio mi mir duševni. — *Brod n/S* AF Operacija sretno uspjela, dar D. 100. — *Bukovac BS* Ozdravila. — *Derventa PT* Pravoslavne sam vjere, ali se ipak zahvaljujem u Glasniku sv. Ante, jer sam našao svotu 7.800D., koju sam bio izgubio, dar D. 20. — *Dubica Hrv. JM* sin sretno položio ispit, dar D. 20. — *Dubravčak AB* Muž se javio iz Amerike, dar D. 100. — *Gjurgjevac KN* Pomoženo u bolesti, dar D. 10. — *Gor. Kotar NV* Sv. M. Terezija tješi. — *Gospić AF* Za milosti dar D. 20. — *Grbaževac MŠ* Majka ozdravila od teške bolesti, dar D. 30. — *Grižane NN* Za dobivene milosti od Presv. Srca, dar D. 30. — *Hreljin JP* Sv. M. Terezija čuvala mi zdravlje. — *Imotski MP* Brat i ja pomoženi u teškim bolestima, dar D. 50. — *Kansas City AA* Već od moje rane mladosti pomaže me Presv. Srce, dar dol. 5. — *KMM* I meni je pomoglo Presv. Srce, dar dol. 1. — *Kapela KZ* Nebeski zaštitnici uvijek me pomažu. — *Karlobag SB* Za milosti, osobito za zdravlje dar D. 10. — *Karlovac VS* Za milosti dar D. 30. — *Zmijec AH* Za milosti dar D. 10. — *Lepoglava FA* Za milosti dar D. 50. — *Lipovac FB* Sretno prošao kod suda. — *Miholjac D. PZ* Sinovljeva operacija dobro uspjela, dar D. 20. — *Milčetići DZ* Presv. Srce blagoslovile moju kuću. — *Novigrad MP* Sretna operacija, dar D. 10. — *Nuštar RC* Ozdravila od šećerne bolesti, držat će Glasnik, dok je živa. — *Omišalj PN* Za zdravlje dar D. 30. — *PK* Za zdravlje dar D. 20. — *Osijek AE* Sestrina operacija uspjela, i za druge milosti dar D. 20. — *MP* Po zagovoru nebeskih pomoćnika ozdravila. — *Oštice RP* Za mnoge milosti osobito za pomoći u bolesti dar D. 100. — *Perušić MM* Probudena na novi život nakon održanih misija zahvaljuje Presv. Srcu na povraćenom zdravlju, dar D. 20. — *Piškorevc TR* Za dobivene milosti dar D. 50. — *Podgajci KI* Otac ozdravio, dar D. 10. — *Sarajevo LM* Uslišana, dar D. 10. — *Sibinj TH* Za milosti dar D. 40. — *Sisak JB* Ozdravila kćerka, dar D. 20. — *Slavonija IK* Oslobođen krive optužbe. — *Solin VC* Za milosti po zagovoru sv. Ante dar D. 50. — *Sotin DJH* Za pomoći u gospodarstvu dar D. 10. — *FB* Po zagovoru sv. M. Terezije dobio mnogo milosti, dar D. 20. — *Spišić NK* Uvijek uslišana. — *Split MK* Izbavljeni iz velike neprilike. — *Srobolnik AŠ* uslišana molba, dar D. 50. — *Stara Gradiška DJB* Ostao u službi. — *Sušak MB* Za milosti dar D. 100. — *Sušće JB* Za sretan porodaj i druge milosti dar D. 25. — *Stari Gradac SP* Otac ozdravio. — *Šaptinovci MG* Presv. Srce mnogo me puta utješilo, dar D. 30. — *Tompojeveci AP* Sin pošao boljim putem, dar D. 20. — *Trovnik AČ* Sin ozdravio od sušice, dar D. 100. — *Trebarjevo KT* Ozdravila, dar D. 25. — *Viljevo MC* sretan ispit, dar D. 50. — *Virovitica DI* Za milosti dar D. 10. — *Vodinci VJ* Sv. M. Terezija više puta me pomogla. — *Vrgorac IV* Za milosti dar D. 20. — *Vukovar VV* Za mnoge milosti dar D. 50. — *MD* Za uslišanu molbu dar D. 10. — *Zagreb* Pomožena u velikoj tjeskobi, dar D. 20. — *ZC* Pitanje baštine dobro se riješilo, dar D. 50. — Za primljene milosti dar D. 10 15. — *Zaton OM* Za mnoge milosti. —

>VOJSKA SRCA ISUSOVA< proti psovki (64 stranice). Da se u narodu iskorijeni ova najveća i najružnija pred Bogom grjehoti, a pred svijetom sramota psovka, treba da svaki zavoli i što više raširi ovu knjižicu, koja upućuje i daje savjet, kako da se čovjek psovanja oduči. Cijena: 4.— dinara. Narudžbe prima: Uprava Glasnika Presv. Srca Isusova Zagreb I. p. p. 147.

VIJESTI

Posveta kapelice »Sv. Josipa« u Čukovcu — župa Ludbreg. Davna želja našeg sela bila je, da se sagradi kapelica u čast Sv. Josipa, zato, jer nigdje u našoj okolini nema ni crkve ni kapelice posvećene u čast tome velikom ugodniku Božjem. No maleni broj mještana, (samo 34 obitelji), a k tome još i siromaštvo sprečavalo ih je u tome uzvišenom pothvatu. Konačno 6. lipnja 1928. god. sakupiše se i odlučiše, da će početi sa sakupljanjem novca u tu svrhu.

Kapelica sv. Josipa u Čukovcu.

Narod iz obližnjih sela počeo se sakupljati, a na licima naših mještana moglo se jasno vidjeti, kako su sretni, što im je taj ugodan, ali težak posao krunisan uspjehom.

U 9 sati stigla je u lijepom broju sakupljena procesija iz župe Rasinja za školskom djecom pod vodstvom tamošnjeg župnika g. Blaža Varge-Lukač uz krasne pjesme, koje su vodile dvije učiteljice č. ss., zatim vatrogasno društvo iz susjednog sela Sv. Petra pod zapovjedništvom vojvode Mirka Rašinac. Ovo se društvo uputilo uz pratnju glazbe u selo Globačec pred domaću procesiju, u koju se sakupilo do 2000 ljudi. Procesiju je vodio domaći kapelan g. Stjepan Radaković. Posvećenje kapelice obavio je naš prečasni dekan i župnik g. Ivan Bočkaj. Nakon blagoslova izrekao je lijepu propovijed g. župnik Dr. Dub iz Martijemca, a Misu je odslužio uz asistenciju g. župnik Mato Gaži iz Vel. Bukovca i domaći kapelan i katehet g. Mato Crnković. Pod sv. Misom vodio je crkvene pjesme sa djevojačkim pjevačkim društvom g. Nikola Miškutin, ravn. učitelj iz Ludbrega.

Nakon sv. Mise priredjen je bio po članovima kapelice zajednički banket kod našeg domaćeg trgovca Andrije i Marije Kršalj. Hvala i čest Božanskom Srcu Isusovom i Sv. Josipu za pomoć. Ujedno molimo Božansko Srce Isusovo i Sv. Josipa, da naplate sve darovatelje.

Katica Pavković, Ana Pavetić, Marija Lončarić.

Nedelišće, Medumurje. Kod nas je osnovano Djevojačko društvo Srca Isusova g. 1928. prigodom misija. Društvo je lijepo napredovalo ispočetka. Ali kako je g. župnik ostao sam bez kapelana na ovako velikoj župi, to nije mo-

Uz velike žrtve i napor skupili smo medusobno priličnu svoticu novaca, no budući da je to bilo još uvijek premalo, počeli su sa sakupljanjem dobrovoljnih priloga po našem srežu. Kada su to saznali i naši iseljenici u Americi, poslaše nam u nekoliko navrata lijepu svotu u pripomoć.

Gradnja kapelice počela je 10. rujna 1929. a završena 3. kolovoza 1930. Zvono u težini od 162 kg postavljeno i posvećeno 12. svibnja 1930. Dužina kapelice je 8 m. širina 4 m. Cijela svota, koja je utrošena, iznosi 52.007.75 D.

Ranom zorom 17. svibnja o. g. kada je zvono svojim ugodnim zvukom najavljivalo pozdrav Gospu, grunuše i mužari.

gao posvećivati veće pažnje našem društvu, i zato je prvašnja revnost malo oslabila. Sada smo, hvala Bogu, dobili kapelana, vlc. g. Tomašića, pa je društvo opet oživjelo novim životom. Imademo sastanak redovito svake prve nedjelje u mjesecu. Društvo imade 160 članica. Sv. Prcesti pristupamo svaki mjesec. Sakupljale smo revno međusobom za društveni barjak. Dosada smo sakupile 4.400 D., te se nadamo, da ćemo imati doskora svoj barjak.

Marija Tomašić, glavarica.

Draganci (p. Čazma). *Hodočašće Majci Božjoj u Mariju Bistrigu.* Ovogodišnje naše hodočašće Majci Božjoj u Mariju Bistrigu zasluguje posebni spomen. Broj hodočasnika, koji je veći nego kod dosadašnjih hodočašća, uzor- no je vodio naš veleč. g. kapelan. Njegovom ponukom sakupilo nas se ove godine 130, jer je on sam obecao pješice poći s nama. Poslije rane sv. Mise i nekoliko pobudnih riječi složila se lijepa procesija. Čuvajući uzorni red procesije bili smo u svakoj župi, kuda smo prolazili, lijepo dočekani sa zvonima, a pod večer smo stigli u Sv. Ivan Zelinu. Tu nam je g. kapelan odslužio svibanjsku pobožnost i za tim nas ispratio do našeg konačišta u Biškupcu. Rano drugog jutra sakupili smo se pred raspelom u Biškupcu, izmolili jutarnju molitvu i po tom se stali penjati preko brda. Prelaz je bio dosta težak, jer je padala kiša i učinila tlo skliskim, ali mi smo pregorjeli veselo sav napor. Ugledavši toranj crkve Majke Božje Bistričke stali smo, uredili se i sakupivši dobrovoljne prinose, s kojima ćemo kupiti darove za našu župnu crkvu, zapjevali Nebeskoj Kraljici pozdravnu pjesmu i pošli, da pred njezinim oltarom padnemo na koljeni i zamolimo je za pomoć svojim potrebama. Dani provedeni u Mariji Bistrici jesu nezaboravljeni. Rastavši se sa našim g. kapelanom vraćali smo se sami, jer je on morao stići prije nas. Zato je bio to dirljiviji naš sastanak. Došavši nam ususret dočekao nas je g. kapelan srdačnim riječima i sastajući se sa svojima oči su se naše orosile suzama radosti. Taj će sastanak ostati nama trajnom uspomenom. Poslije svečanog »Tebe Boga hvalimo« obavili smo svibanjsku pobožnost, obišavši crkvu ostavili smo u njoj darove, koje smo joj donijeli iz Marije Bistrice i nakon oprosnih riječi g. kapelana razišli smo se svojim kućama puni dragih uspomena. Ne mogu se potpuno iznijeti svi duševni užici ovog našeg hodočašća, ali je ipak jasan zaključak: divna je i blagoslovena suradnja dobrog naroda sa dobrim svojim svećenikom. —

Franjo Kolar, hodočasnik.

Milna. Naše Djev. društvo Presv. Srca primilo je kroz zadnja četiri mjeseca 1930. naknadnih sv. Prcesti 403. *P. M., glavarica.*

Nova Bokovica. Dan 12. svibnja jest blagdan za cijelu našu župu, jer je to dan poklonja Otajstvenom Isusu, dan klečanja. Ove je godine osobito lijepo proslavljen. Revni župnik preč. g. A. Ciprijanović pozvao je za taj dan veleč. Oca Upravitelja Apostolata, koji je svojom tvrdom riječi raspalio u mnogim srcima ljubav za Euharistijskog Spasitelja. Osobita je radoš učinjena Božanskom Srcu, što je taj dan obnovljeno »Djevojačko Društvo«, koje će mu naknadivati za uvrede svoje braće i sestara. Imade 32 članice, koje si izabraše glavaricu Bertu Kološka, te revniteljice: Roziku Šimek i Sofiju Koščak. Društvo imade brojni i oduševljeni pomladak pa će se moći lijepo razvijati na slavu Božanskoga Srca. *K.*

Ludbreš. Naše Djev. društvo Srca Isusova osnovano je prije nar mjeseci i za sada hvala Božu lijepo napreduje. Svake nedjelje ide jedna skupina sv. Prcesti. Od siječnja do svibnja primile smo 345 naknadnih sv. Prcesti. Na prezveto Trojstvo bila je za nas kao i za cijelu župu radost velika, jer je svečano bila primljena 21 nova članica u naše društvo. Sada nas ima 82 članice. Želja nam je najveća da s Božjom pomoći nabavimo društvenu zastavu. Bož. Srce Isusovo budi nam na pomoći, da budemo ustrajne i napredne.

Terezija Kontušić, glavarica.

Mala Gorica. U travnju je društvo prikazalo 26 naknadnih sv. Prcesti. Sela Zagorska. Od siječnja do svibnja prikazale smo: 557 sv. Prcesti, 564 zlatne krunice, 146 Gospinih, 458 sv. Misa i 608 žrtvica na nakanu Bož. Srca. Pomagalo nas i dalje! Lijep korak učinile smo primanjem novih 20 članica 10. svibnja, kad nas je pohodio veleć. Upravitelj Apostolata iz Zagreba. Osnovalo se i društvo Križara za mlađe, kojemu se svi veselimo, a najviše dobri naš župnik, veleć. J. Kranjčer.

Tuhelj. U ožujku i travnju bilo je: 517 sv. Prcesti, 3668 žrtvica, 737 krunica, 926 drugih molitava, 165 sv. Misa. Povrh toga mnogo za obraćenje Bengalije. — Križari se dobro drže i sabiru za barjak. J. Žnidarec, glavarica.

Visoko. Društvo se lijepo razvija. U travnju smo prikazali 280 sv. Prcesti. Iza revno vršene korizme bio nam je osobito radostan Uskrs, kad smo opet pod svojom zastavom prisustvovalo krasnoj procesiji. St. Kuzmić, gl.

New-York: 20 godišnjica misništva.

U travnju proslavili smo 20-godišnjicu misništva preč. oca Franje Čuturića, franjevaca. Ovo je slavlje pokazalo, kako su ovađašnji katolici odani svećeniku, koji za njih radi. Za svećane Mise, premda je bio radni dan, crkva je bila puna svijeta. Kad banketa uvečer bilo je 350 odličnih gostiju: svećenika, sudaca, političara, bilježnika. Ovom zgodom primio je svečar na dar krasan kalež u vrijednosti 250 dolarova. — Neka nam ga Bog još dugo pozivi!

G. Bonacich.

Krapina. Na posljednjem svećanom primanju, koje je bilo 25. III. 1931. primljeno je 14 novih članova. Našu slavi uveličali su uzornim pjevanjem muški i mješoviti zbor Križara i Križarica. Slobodni smo Vam poslati sliku Revnitelja u našem društvu. Iz svakog sela ih imaće

O. Franjo Čuturić, franjevac. po 2-3, koji pomažu našem duhovnom vodi u upravi i vodstvu društva, šire dobru štampu, nastoje prednjačiti dobrim kršćanskim životom, te pribiru nove članove pod barjak Presvetog Srca.

Sastanke što dulje što kraće imademo dosta često, a svaki mjesec prisupamo svi zajednički Stolu Gospodnjem, kamo nas prate i s nama sudjeluju naši sinovi i kćeri začlanjeni u društvima Križari, Križarice i Marijina kongregacija.

Kletve kod nas hvala dragom Bogu sve više nestaje, tako da se na našim sajmovima tjednim, mjesечnim i godišnjim gotovo i ne čuje kletve. Ako bi se koji stranac zaboravio i rekao koju kletvu, to ga odmah naši članovi opomenu najprije lijepo, bratski i blago, a ako to ne bi koristilo, onda i ostrijom rijeći. Mi ljubimo Svetinje i nedamo ih gudit. Josip Hršak, tajnik.

VAZNO ZA ROBITELJE!

Potpisana Uprava posjeduje novi higijenski uređeni zavod u Subotici, u koji prima djevojčice, koje pohadaju škole. U Subotici ima: ženska građanska, trgovacka, gimnazija niža stručna, i stenografska osim osnovnih škola. Cijela opskrba 650 D. Tu se razumjeva: stan, hrana, pranja rublja i tople kupke. U konviktu se može učiti: francuski i njemački jezik, klavir. Uprava konvikta Sv. Tereza M. Isusa Skerlićeva 4a — Subotica. Kćeri Milosrda.

KNJIGE:

Medu najsjajnijim zvjezdama, koje nam je u novije vrijeme na nebu Svetih otkrio sv. Otac, sjaji i ponizni župnik iz Arsa sv. Ivan Vianej. Njegovu je odličnu svetost potvrdio sadašnji naš sv. Otac Pijo XI. i time, što ga je proglašio zaštитnikom sviju župnika cijelog svijeta. Njegov blagdan slavimo na dan 9. kolovoza. Kod nas je još uvek pre malo poznat. A treba da ga osim svećenika upoznamo i vjernici. Zato je *Društvo sveudiljnog klanjanja* izdalo malu brošuricu s kratkim životopisom Svećevim i lijepom kitom njegovih misli, a i raznim molitvicama. Brošuricu resi i krasna slika Svećeva od umjetnika Lancelotti-a. Cijena 2 D. Naručuje se kod *Društva za sveudiljno klanjanje Presvetom Otaštvu Zagreb*, Frankopanska ulica 17.

Od svetaca Božjih treći je sveštič zbirke hrvatskih narodnih pobožnih pjesama, što ih je s velikim marom kroz mnogo godina i iz svih krajeva naše domovine sabrao Juraj Lahner. U ovoj knjižnici skupljeno je 50 novih i gotovo nepoznatih pjesama, pa je to zaista krasni prilog poznavanju naše narodne duše. Knjižicu je ukusno otpremila poznata etnografska grafičarka Zdenka Sertić. Cijena je knjižici samo Din. 6.— (s poštarninom 1 dinar više), a tko naruči ujedamput sva tri sveska hrv. narod. pobožnih pjesama dobiva ih za Din. 15.— Naklada: Hrv. književno društvo sv. Jeronima u Zagrebu (Trg Kralja Tomislava broj 21.)

Povijest Segeta Grada. Vrijedni historijski dokument, hrvatski pisani zapis iz godine 1566. od očevica Franje Črnka, koji je svojim očima gledao posljedne dane i slavnu pogibiju Nikole Šubića Zrinskoga, izdalo je Hrv. Književno Društvo sv. Jeronima. Uvod i tumač napisao je Ante Šimčić, a kao dodatak tiskane su još neke hrvatske narodne pjesme, koje opisuju podsjedanje Segeta. Cijena je knjizi Din. 8. (uvezana Din. 10 više)

Prvi i jedini, roman iz suvremenog života od Marka Soljačića. Ovaj izvorni roman iznosi tipični etički i socijalni problem današnjeg modernog braka. Glavno lice gospoda Jolanka pokazana je u nevoljama i napastima, koje jurišaju na nju da se iznevjeri svome mužu i djeci. Roman je izašao u Knjižnici Dobrih romana (Trg Kralja Tomislava broj 21.) u ukusnoj opremi. Naslovnu stranicu u bojama nacrtao je Kamilo Ružićka. Cijena Din. 15.— (uvez Din. 10 više.)

DAROVI U SVIBNJU 1931.

Za sv. Mise: Etna Pa. IB Dol. 3— Ivanec MF 25 Karlovac JP 20 Kle-novac MN 20 Lovinac FM 20 Mostar DZ 15 Mrzlopelje MG 30 Orahovica MH 50 Ruma JM 20 Toronto SS Dol. 1— Sr. Mitrovica MŠ 20 St. Petrovoselo DM 30 Zagreb IV 15.

Za Svetište: Beograd AG 50 Brod n/S. AF 100 Perušić MM 20 Šaram-pov gor. VS 100.

U čast S. I.: Akron Ohio SM Dol. 1— Amerika PR 113 Berak AK 50 Bjelovar KD 20 Bogdanovci MD 10 Cista MR 50 France JS 5 Gjurdjevac KN 10 Glogovica VZ 25 Grbaševac MŠ 50 Grižane NN 30 Hrvatska JP 20 DŽ 10 Hrv. Dubica JM 20 York Pa. VD Dol. 1— Kansas City K. KMM Dol. 1— Kuzminec AH 10 Lepoglava TA 50 Makarska LM 20 Norris Ill. AP Dol. 1— Omišalj KP 20 NP 50 Osijek MZ 10 Oštice RP 100 Pirakovac BG 20.

Popovača AM 50 St. Joseph Mo. VH Dol. 2— Sarajevo LM 10 Sisak JB 20
Slavonija MP 10 Sotin DH 10 Srobotnik AS 50 Sušak MB 100 Sv. Jana FS
20 Šaptinovci MG 30 Sibenik NN 30 Tompojevci AP 20 Tuzla MK 10 Vaganac
SK 50 Virovitica DS 10 Vrgovac IV 20 Zagreb AJ 20 AM 15 AM 6 MJ 10
Zagrad MP 50.

U ēast S. I., S. Mar. Sv. Josipu, Bl. Dj. Mar. Lurd, Gospo, sv. Antunu, sv. Franji, sv. Ter. M. I. i S. Celinu: Dubrovčak AB 100 Osijek AE 20 ML 10 Piškurevcji TR 50 Ponovarača AM 50 Zagreb MB 20 Zaščitav MČ 10.

Za raš. Glasnika S. I.: Antonagon Mich. DD Dol. 1— Beograd AG 50
Baškavoda SC 10 Bickoselo MM 20 Donji Miholjac PZ 20 Dubašnica MT 20
Gibarac AT 5 Gospić AF 20 Hrnjane GH 10 Ivanac MF 75 Kanzas City K-AAO
Dol. 5— Karlobag SB 10 Karlovac VS 30 Mostar JI 10 Novigrad podr. MP 10
Novska ML 20 Plemenitaš MM 5 Split TP 10 St. Gradiška GB 20 Sušča JB 25
Sapce AS 10 Šibenik MB 10 Toplje JS 20 Travnik AC 100 Varaždin MK 15
Veliika KP 25 Veli Rat MD 10 Vukovar MM 10 Zagreb IM 100 ML 10 NN 10
TJ 15 TM 5 VR 50 ZC 50.

Za krah sv. Antuna: Sibinj TH 10 Solin VC 50 Titel NN 10 Vrbanja
MP 25.

Za svijeće i ulje: Bradock Pa. BR 50 c St. Pazova MM 5.

Za Hram u Jerusalemu: Bakar TM 19.

Za Dom sv. Terezije, Vrhovac: Jastrebarsko PJK 100.

Za naše misjonare: Bakar TM 10 B, Breg JŠ 50 Gibrac AT 5 Jastrebarsko PJK 50 Novska NL 30 Podčaici KI 10 Zagreb MŠ 20 MW 200 NR 5.

Za pokrštenje pog. dječaka na ime Antun: Split BS 50 dar od svoje prve sv. pričestiti.

IZ KNIJINICE GLASNIKA SRCA JESU SOVA

Čist naraštaj	5.—
Svjetovni nazor	5.—
Josip Kundek. Američki misijonar	5.—
Misli natražnjaka	5.—
Katolička Akcija	8.—
Muž i Žena ili što treba znati o ženidbi	4.—
Kako će odgojiti svoje dijete?	4.—
Vojska Srca Isusova proti psovki	4.—
Milosna devetnica sv. Franja Ksaver	4.—
Dani srećom obasiani za pravopričesnike	6.—

Listov's

Glasnik Srca Isuseva, izlazi svaki mjesec	15.—
Katoličke Misije izlaze 10 puta na godinu	10.—
Život (revija) izlazi 10 puta na godinu	50.—
Vjesnik Marijinih kongregacija izlazi 6 puta a godinu	10.—

Urednik Filma Majst. P. L.

Vlasnik Kolegij Družbe Isusove u Zagrebu — A. Alitrević D. I.

Tiskom „Glasnika Štoga Isusova“ — K. Grimm D. I.

Glossiph. Steg. Isusova, izlasti svaki mjesec (12 puta na godinu) na 32 stranice.

GLASNIK SRCA ISUSOVA

God. 40.

Rujan 1931.

Broj 9.

NASI DUHOVNI PASTIRI PREPORUČUJU I BLAGOSIVLJU
GLASNIK SRCA ISUSOVA.

Preuzvišeni biskup splitski.

Glasnik je Presv. Srca Isusova naš najrašireniji i najobluženiji list. Nema kraja, grada, sela ni susjedstva, kamo ne zalazi taj časopis. On je utjeha i veselje svakom biskupu, što se tako neprestano širi ljubav spram Boga i svete Crkve, bližnjega i svake kršćanske kreposti. Ovaj je Glasnik sličan zvonu, koji svaki mjesec nanovo zove ljude k Bogu, sve ljude dobre volje; sličan je propovjedniku, koji govori o vječnim, nebeskim i neprolaznim istinama. Glasnik tako neumorno rastjerava tamu vjerskog neznanja i širi istinu i svjetlost Božjih načela i nauke. Stoga nije čudo, da je Glasnik Presv. Srca Isusova veselje katoličkih obitelji, jer u njemu izobraženi i neškolovani, roditelji i djeca nalaze za se zdrave i obilne duhovne hrane.

Mi se duhovni pastiri možemo ponositi s ovakovim Glasnikom, što poput mudrog »domaćina iznosi od svog blaga novo i staro«; dozivlje u pamet svim vjernicima Bože riječi i djela, da tako svi Boga zavole. A ne stoji badava u sv. Pismu: »Blago narodu, kojemu je Gospodin Bog njegov« Ps. 143, 15. I kršćani treba da imaju vazda pred očima onu spomenu, koju je Bog nekoć preko Izajie upravio izraelskom narodu: »O, da si pazio na zapovijedi moje, mir bi tvoj bio kao rijeka i pravda tvoja kao valovi morski.« Iz. 48, 18.

U svom biskupskom pohodu po diecezi uvjerih se o pobožnosti svojih vjernika prema Presv. Srcu Isusovu, naročito članica Djevojačkih društava, pa je moja vruća želja, da se svaka ka-

tolička obitelj u diecezi pretplati, drži i čita Glasnik Presv. Srca Isusova, što i toplo preporučam pošt. dušobrižnicima, jer će Glasnik najbolje podržavati uvijek živu i sve više nijetiti onu pobožnost i ljubav spram Božanskog Srca Isusova. Pouzdavajmo se u taj časopis, koji nas vodi onim pravim putem, kojim treba da idemo; putem kraljevstva Božjega. Širimo Glasnik na sve strane, jer time uvećavamo slavu i ljubav Božju, a i prema jamstvu sv. Margarete Alakok sebi osiguravamo blagoslov Bož. Srca Isusova.

Split na blagdan Presv. Srca Isusova 1931.

† KVIRIN KLEMENT, biskup.

KATOLICKE ŠKOLE U KINI.

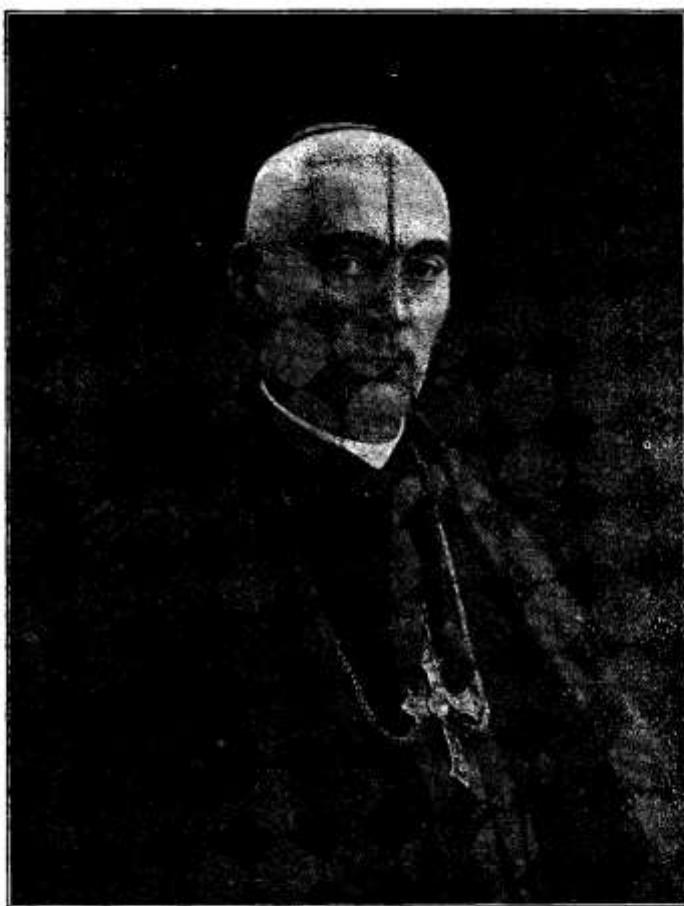
Misijska nakana u rujnu blagoslovljena od sv. Oca.

U prostanoj Kini ima dosada 8.049 katoličkih škola, koje pohadaju 189.252 učenika i učenica. Pa zar nije onda u Kini katoličko školstvo u lijepom cvatu? Nije, jer u Kini ima 36 milijuna onih, koji su u dobi, kad se ide u školu.

U kolikoj je pogibelji katolička mladež u Kini, vidi se iz ovoga: Kineska vlada ne može da sama o svojim troškovima uzdržaje 1 milijun i 200 tisuća učitelja i učiteljica za pouku 36 milijuna učenika i učenica, pa radi toga dopušta, da se osnivaju i privatne, prema tomu i katoličke škole. Ali sve su ove škole vezane državnim zakonima, koji su za katoličku mladež u vjerskom pogledu vrlo opasni. U svim naime školama osim čisto vjerskih, kao što su sjemeništa, ne smije se ništa govoriti o katoličkoj vjeri. Nego to još nije sve. O katoličkoj se vjeri ne smije govoriti, ali se za to mora svakog ponedjeljka tumačiti nauka oca republike kineske Sujatsena, Ovu nauku tumače za to određeni učitelji, a tumače je skoro uvijek u protukatoličkom duhu.

Što da započnu naši misijonari, da spase nesamo katoličku mladež, već da što više pomognu i onoj mladeži, koja ne poznaje Isusa? Ako počnu otvarati škole bez državnog dopuštenja, nesamo da im svjedodžbe ništa ne će vrijediti, već se osim toga izvrgavaju pogibelji, da im se školska nastava uopće posve zabrani.

Što ćemo činiti mi, da pomognemo kineskim misijonarima u tom pogledu? Molit ćemo se Bogu, da dade misijonarima, svojim požrtvovnim apostolima sredstava te mognu izvan škole nadoknadići ono, što ne smiju u školama činiti. Jer u državnim školama prijeti mladeži velika opasnost u vjerskom pogledu, potrebno je da se izvan škole što bolje u vjeri pouči. U tu svrhu izmolimo molitvu, koju je odobrio sv. Otac: »Gospodine Isuse Kriste, jedini Učitelju ljudi i naroda, Ti si svojim božanskim izgledom naučio

DR. KVIRIN KLEM. BONEFAČIĆ, biskup splitski.

Crkvu svoju, da zove k sebi mališe te ih s majčinskom ljubavlju njeguje i čuva u krilu svome. Pošalji na škole naše nebeski blagoslov, da pobožna mladež naša slijedi Tćebe — put, istinu i život, da bude zaštićena proti lažnoj znanosti svjetskoj i bez prestanka raste kao kruna Zaručnice tvoje Crkve i ures države te mogne jednom sigurna zajedno s andelima svojim gledati lice Oca Tvojega. Koji živiš i kraljuješ u vijeće vjekova. Amen.» (300 dana oprosta).

VJERONAUK.

Mjesečna nakana Apostolstva molitve u rujnu blagoslovljena od sv. Oca.

Tmina vjerskog neznanja.

Ako ikada, a to se svakako danas mnogo uči. Svatko hoće u školu. Prije nije bila sramota, ako tko nije znao čitati i pisati. Danas se to više ne može skoro ni pomisliti.

Dobro je, što se uči. Želju za naukom usadio nam je u dušu sam Bog. Učenje po namjeri premudrog Stvoritelja ima da vodi čovjeka do mudrosti, a znademo, kako Sv. Pismo slavi mudrost: »Primite nauku moju, a ne srebro; i znanje radije nego najbolje zlato. Jer je bolja mudrost od dragog kamenja, i što je god najmilijih stvari, ne mogu se izjednačiti s njome.« Prič. Sal. 8, 10-11.

Sjemenište u Splitu.

Ali uza svu želju za naukom, uza sav napredak u izobrazbi zaboravlja se nažalost posve ili se brem zapostavlja ono, što je za čovjeka najvažnije: — vjera! Otale tama vjerskog neznanja, što je prekrila nesamo nekatolički već i katolički svijet.

15. travnja 1905. izdao je sv. Otac Pijo X. poslanicu o vjeronauku. U poslanici Papa ponajprije sa žalošću ističe upravo porazno vjersko neznanje u katoličkim slojevima. Da navedem samo nekoliko misli sv. Oca:

Gusta tama neznanja onih vjerskih istina, koje se nužno moraju znati za vječno spasenje, pokriva veliku većinu današnjih kršćana, ito onih, koji su u svjetovnim naucima veoma naobraženi. Kao da nisu kršćani, živu oni, a da ne poznaju Boga Stvoritelja, Isusa Otkupitelja, milosti, sakramenata, grđobe grijeha. U tom neznanju i umiru. Kad takovo nepoznavanje vjerskih istina postoji kod današnjih kršćanskih naroda, onda nije niti čudo, da među njima vlada i velika čudoredna iskvarenost. Jer kad volja ima

slijepog vođu, a to je razum zastrit tminom neznanja, ljudska volja mora nužno zalutati. A pravi put k posljednjoj svrsi čovjeka — k vječnom spasenju — može pokazivati samo onaj razum, koji je dobro upućen u nauku vjere. Gdje je veliko neznanje vjersko, tu ne može da bude dobre volje i pravog čudoreda. I je li tko pokvaren, a nije sasma bez vjere, ima nade, da će se popraviti; ali gdje su pokvarenost i nevjera zajedno, tu nema lijeka, već je propast sigurna.

Svaki se dan, nastavlja Papa, sve više množi broj onih, koji ne poznaju vjere, ili toliko o njoj znaju, da žive poput krivobožaca. Koliko je nesamo dječaka nego i odraslih, koji na pitanje: Tko je Isus, odgovaraju: »Tko je on, da vjerujem u njega?« Mnogi već ne smatraju grijehom, što goje mržnju u srcu, sklapaju nepravde

Pozdrav Gospin na polju pri poslu.

ugovore, nepoštenim se poslovima bave, lihvarenjem tudi imetak grabe i druge opačine čine. — Tako sv. Otar o vjerskom neznanju.

Zašto su mnogi odmah smeteni te stanu o vjeri sumnjati, čim čuju proti njoj kakav prigovor? — Razlog je vjersko neznanje, koje vlada nesamo kod priprostog puka, već i kod izobrazenijih slojeva.

Jedan engleski prostanat rekao je nekom zgodom ovo: »Mi protestanti često razgovaramo o vjerskim pitanjima, ito nesamo privatno u obiteljima ili s prijateljima, već i sa strancima i nepoznatima. Katolici u tom pogledu drukčije rade. Čim se pred njima počne govoriti o vjeri, odmah se čovjeku pričini kao da su smeteni ili kao da se započeo razgovor o predmetu, o kojem se ne može ništa reći.«

Zašto se katolici ne usuđuju govoriti o svojoj vjeri? — Često zato, što se boje obzira ljudskoga. Strah ih priznati pred drugima, da su katolici. Ali mnogo puta ne usuduje se početi razgovora o vjeri, jer ne poznaju vjerskih istina pa se boje, da ne će znati odgovoriti na prigovore.

Svijetla!

Isus je rekao o sebi: — »Ja sam svjetlo svijeta; tko ide za mnom, ne hoda po tminama.« Iv. 8, 12. Isus je došao na svijet, da rastjera tamu vjerskog neznanja. Njegova je nauka sjajna poput sunca, čista je od svake primjese prijevare.

Isus je naložio svojim apostolima, da zaredaju čitavim svijetom i šire njegovu nauku. »Idite dakle i naučavajte sve narode krsteći ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga; učeći ih, da drže sve, što sam vam zapovjedio.« Mt. 28, 19—20. I tako su apostoli postali prvi katolički vjeroučitelji, prve svjetlonoše Kristove. A čitav je svijet bio dužan, da posluša ove vjeroučitelje i pode putem, što će mu ga oni osvijetljivati. »Tko vas ne primi i vaših riječi ne posluša, izlazeći iz kuće ili iz grada, stresite prah s nogu svojih. Zaista vam kažem, da će zemlji Sodomskoj i Gomorskoj biti lakše u dan suda nego li onom gradu.« Mt. 10, 14—15

Naslijednici su apostola u časti i odgovornoj službi biskupi sa sv. Ocem Papom na čelu, a njihovi su pomoćnici svećenici. Isti blagoslov, koji je pratio apostole u njihovom radu, prati i njihove naslijednike. Ali takoder ista kazna čeka one, koji ne slušaju zamjenika apostolskih.

Naslijednici apostolski dužni su po svojem zvanju, da tjeraju tminu vjerskog neznanja. Ali u tom ih moraju pomagati osobito roditelji. I oni trebaju da budu u svojim obiteljima svjetlonoše Isusove. Roditelji moraju nastojati, da se njihovoj djeci tumači vjeronauk u školi. To je njihova sveta dužnost, preko koje ne smiju nikako preći. Za to će jedanput račun polagati Bogu. Ali katolički roditelji ne smiju samo školi ostaviti brigu za vjersku pouku, već i sami moraju upućivati djecu svoju u vjerske istine. To je posebno sveta dužnost svake katoličke majke. To mora biti i njezin ponos.

Na katoličkom sastanku u Ahenu rekao je jedan vrlo uvaženi katolik: »Jedva ćemo vidjeti nešto ljepše nego ženu, kad mol. A kad bi me katoličke majke pitale, kako će se fotografirati, rekao bih im: Neka vas fotograf fotografira, kako tumačite svome djetu katekizam.«

To vrijedi i za naše majke. I one moraju s velikom ljubavlju tumačiti svojoj djeci katekizam.

Jedan nadbiskup došao u neko mjesto u Savoiji — Francuska da pomogne svome narušenom zdravlju. Pozovu ga bolesnici, koja se takoder nalazila u lječilištu. Bila to kćerka jednog francuskog generala. Nadbiskup joj podijeli sv. sakramente. Tom je prilikom opazio, da je bolesnica vrlo dobro poučena u vjeri. Bilo to nad-

biskupu vrlo drago, pa je htio također dozнати, od koga je dobila vјersko znanje.

— Iza Boga, preuzвиšeni gospodine, zahvalna sam radi svoga vјerskog znanja najviše caru Napoleonu. I nastavi s pripovijedanjem:

— Zajedno sa svojim roditeljima nalazila sam se na otoku Sv. Jeleni pa sam se često sastajala s Napoleonom. Jedanput će mi car: »Drago dijete, tebe čekaju velike pogibelji u svijetu, a nadvladat ih ne ćeš moći, ako se ne oboružaš vјerom. Nego tko će te poučiti u vјerskim istinama, kad tvoj otac ništa ne vjeruje, a majka u tom pogledu nije mnogo bolja? Njihovu ću dužnost preuzeti ja. Dodi stoga sutra k meni, pa ćemo početi s vјerskom obukom.

S Tijelovskog slavlja u Vojniću. (Vidi Vijesti.)

— Kroz dvije godine išla sam po više puta na tjedan s katekizmom u ruci caru Napoleonu. Tražio je od mene, da najprije sama pročitam nešto iz katekizma, a on bi mi to onda tumačio. Kad mi je bilo 12 godina, rekao mi je: »Sad si dosta poučena. Pozvat ću iz Francuske svećenika, da podijeli tebi prvu a meni zadnju sv. Pricest.

— Tako je i bilo. Svećenik je došao i rekao, da sam dobro pripravljena. Ali ni kasnije nisam zaboravila na svoj katekizam, već sam ga više puta pročitala.«

Neka se naši katolički roditelji ugledaju u cara Napoleona pa s ljubavlju i strpljivošću poučavaju djecu u vјerskim istinama. Ali na mnoge se roditelje mogu primijeniti riječi sv. Pavla: »Iako biste poradi svoje dobe morali biti učitelji, opet treba da s a m i učite, koji su prvi počeci nauke Božje, i postali ste kao oni, koji trebaju mljeka.« Hebr. 5, 12. Takvim roditeljima ne preostaje drugo, već da uzmu katekizam u ruku, često ga čitaju i razmišljaju o onom, što su čitali. KATEKIZAM nije samo za djecu. On je dapače još više za odrasle, jer ga oni mogu bolje shvatiti. Tko bi dobro razumio katekizam, razumio bi čitavu katoličku teologiju.

Jedan pobožni i učeni biskup franučki običavao bi svake nedjelje propovijedati u prvostolnici. Učeni i neuki, katolici i protestanti rado ga slušali. I jednoga je dana rekao ovaj biskup svojim slušateljima: »Da sam vam odmah na početku svojih propovijedi rekao, kako sam nakrio, da vam svake nedjelje tumačim katekizam, mnogi bi od vas mislili, da im se radi katekizma ne isplati dolaziti na propovijedi u misli, da je katekizam samo za djecu. A ipak vam eto moje propovijedi nisu dosadile. Iz toga se učite, da je katekizam knjiga za djecu kao i za starce, za neuke kao i za učene.«

Katolici, ne budite neznalice u svojoj vjeri! Ne zaboravite na svoj katekizam! Katekizam je zublja, što nam ju naša majka sv. Crkva stavlja u ruke, da si osvijetljujemo tamne staze, po kojima stupamo na ovom svijetu. Ne bacajmo ove zublje, da se ne spotaknemo i ne panemo u strašnu provaliju. Katekizam je naš voda u vječnu domovinu. Slijedimo ovog vodu, slušajmo glas njegov. Neka on bude naš Rafael na putu u nebo.

Budimo svi svjetlonoše Kristovil Tjerajmo prema svojim silama tamu neznanja vjerskog. A tu će nam velikih usluga učiniti i Glasnik Srca Isusova. Širite ga. Skupite ovom propovjedniku što više slušatelja.

F. Mašić D. I.

LEOPOLD RUSAN — SREBRENI MISNIK.

22. srpnja svečano proslaviše Remete 25 godišnjicu misništva svog zasluznog dušobrižnika preč. g. Leopolda Rusana, koji je uložio sve svoje duševne i tjelesne sile u radu za dobro svojih dragih župljana.

Bilo to 22. 7. 1906., kad je mladomisnik Leopold Rusan prvi puta stupio pred žrtvenik Božji, da prikaže neokaljanu žrtvu čistoga Jaganca Svevišnjemu. Tada su prvi puta njegove posvećene ruke digle u vis Onoga, koji je nekoć na Kalvariji oduzeo grijehu svijeta, onu Krv pravednu, koja je prolivena za sve narode sviju vjekova. Prvi je puta toga dana izazvao blagoslov Trojednoga na sve prisutne; prvi je puta njegovo svećeničko srce za drhtalo pod pritiskom uzvišene ali i teške zadaće.

Vjerni je to sin sv. Crkve katoličke i hrvatske domovine, pravi svećenik po Srcu Božjem, neumorni službenik oltara. Samo Presv. Srce znade, kolike je duše izlječio, kolike sirote utješio. Mnogo se puta čuje o njemu: »Blažena duša, sretna majka, koja ga je rodila.« Jedna mi žena reče nekom zgodom: »Ja ču ga blagosivljati, kud ču prolaziti i svome ču djetetu u srce usaditi njegovu dobrotu.« Drugi opet: »Više nikada ne će biti takova župnika u Remetama. I život bi dali za njega. Neka nam ga dragi Bog još dugo poživi.«

Dušama koje traže mir i utjehu u sv. isповijedi, ne treba ga tražiti, on sam traži njih. Za bolesnike pripravan je u pola noći

kao i u pola bijela dana. Neumoran u propovijedanju. Znade on hraniti duše svojega stada upravo poslasticama. Njegove propovijedi toliko su puta melem bolnoj duši, toliko puta topla zraka na ledeno srce. Da i ne govorimo o tolikim savjetima i dobrim uputama, koje danomice dijeli potrebnima. Jednom riječi, on je svima sve, svijestan svojega svestoga zvanja, kako u crkvi tako na ulici: potpuni služba Božji. Da vam ga je vidjeti, kako na neke blagdane hoda u bijeloj roketi oko crkve te poput brižnog pastira zove ovčice, da prisustvuju žrtvi čistoga Jaganića Božjeg. A dječica istom, nevine dječje duše! One su mu najviše na srcu, jer znade, kakova naša mlađež, i djeca, takav narod i budućnost.

22. srpnja crkva je bila dupkom puna vjernih župljana, koji su toga dana pred prijestolje Božje slali tople molitve za svoga dobrog pastira, pred oltarom Čudotvorke Remetske. Pod vodstvom ovdrašnje učiteljice gdice Ane Marošević djevojke kongreganistice divno iskitiše cijelu crkvu. Za svečane srebrenе Mise u 11 sati pjevalo je hrv. pjevačko društvo »Podgorac«.

Fot. Tomlinović.

Preč. g. Leopold Rusan.

Slavlje srebrenе Mise u Remetama.

Fot. Tomlinović.

Fot. Tomlinović.

Slavlje srebrenih Mise u Remetama.

Nakon svršene službe Božje primao je dični svečar u dvořištu pod krasnim slavolukom, koji su podigli muževi-župljani, uz gruvanje mužara, pozdrave, čestitke i darove, koji su bili najlepši dokaz tople ljubavi, iskrene zahvalnosti i najboljih želja njegovih župljana. Sretne djevojke, što ih svrstao u časni zbor Marijine kongregacije i tako stavio pod osobitu zaštitu nebeske Majke, te koje s najvećim marom vodi, ne znaju, čim bolje da se oduže svom dragom upravitelju, nego da toga dana prime zajedničku sv. Pricest i mole euharistijskog Spasitelja, da im još dugo poživi dragog upravitelja, a jednoć u lijepome nebu naplati ovo veliko djelo, što se mogu zvati kćerkama i djecom nebeske Majke.

Fot. Tomlinović.

Darovi odanih župljana srebrenom Misniku — vrijednost do 15.000 D.

I muževi i ocevi dodoše da svojom nazočnošću uzveličaju proslavu i tako iskažu svoju privrženost svom obljubljenom župniku. Sa velikim oduševljenjem i zanosom uz mnogobrojne poklike »Živio naš srebreni - misnik!« završila se ova rijedka slava, a dojam njezin ostat će duboko usječen u srca župljana Remetskih, dok će živjeti, koji će pamtitи ovu slavu, a pričavat će o njoj djed unuku i baka unučici svojoj.

*

Po primjeru Remetskih župljana cijenimo i ljubimo svoje svećenike, susrećimo ih sa puno pažnje i štovanja, ne dajmo ih nikada ni od koga grditi. Molimo Gospodara žetve, da pošalje narodu našem mnogo svetih svećenika. Najveće blago za narod jesu dobri svećenici, a najveća nesreća, koji na tome oskudjeva. Nastojmo, koliko je do nas, da ne opuste naši hramovi na selima i u gradovima. Lijepo i s puno sadržaja kaže narod u Sloveniji, kad se kojem nevaljanom čovjeku što zla dogodi: »Znade Bog, kojemu ptiču perje čupa.« Da i nama Hrvatima ne iščupa Bog zlatnih krila, koja nas nose u sretnu vječnost — da nas ne kazni pomanjkanjem revnih svećenika.

Župlj

Prečasni Jubilarac dopustit će i Uredniku Glasnika i Kalendaru Srca Isusova, da mu kao svome vrlom i neumornom suradniku i ovom prilikom od srca čestita na velikoj milosti, moći Boga, da ga još dugi niz godina pozivi u svojoj svetoj službi.

† MARIJA LONČAR.

Nedavno je prošlo godinu dana, otkako je slatko u Gospodinu usnula ova dobra starica u 71. godini mukotrpног života, da se domogne žuđenog mira i primi zaslужenu plaću od svog dragog Isusa. — S njom je bez sumnje u grob legao dobar dio zanimive tradicije našeg starijeg, pučkog, katoličkog Zagreba.

Uzgojiteljica.

Kako se je Marija Lončar sâma isticala već od svoje najnježnije mladosti sa svoje duboke i neprisiljene pobožnosti, tako je odgajala i svoju dragu dječicu: šest djevojčica i jednog dječaka.

Kao brižna majka žrtvovala se je do skrajnih granica nesamo za zdravi tjelesni razvoj nego i za duševni život svoje ljubljene dječice. Kod uzgoja je strogo pazila na zdušno i spunjavanje vjeskih dužnosti. Zajednička molitva prije i poslije jela nije nikada izostala. »Tko se ne moli, neka ne jede!« Kod skupne večernje molitve prije spavanja bijahu uvijek svi na okupu. Kućni oltar sa slikom Bl. Gospe zauzimaše najčasnije mjesto

u sobi. U svećane dane i prigodom raznih pobožnosti oltarić je bio okićen cvijećem, palile se svijeće i tinjalo je t. zv. vječno svjetlo. Na taj je način poprimila zajednička soba obilježje tihе kućne kapelice, obiteljskog svetišta...

Kod djece je pazila naša mila pokojnica, da u određeno vrijeme uče i rade, a ne prema časovitom raspoloženju; a u svoje pak vrijeme da se opet razvesele i razonode čednom igrom, odmorom i šetnjom. Dakako, pod budnim okom njezinim! Djecu, koja su pohadala pučku školu, sama je premnogo puta ispitivala lekcije, pomagala u izradivanju raznih težih zadaća. A kako su joj djeca, Bogu hvala, bila darovita, nije se zadovoljavala samo s osrednjim uspjehom. Tu je pokazala i dokazala spremno pedagoško oko i smisao, koji mnogim majkama dandanas nažalost manjka; zadovoljavaju se naime, ako im dijete makar nekako prode...

Izdašno pomažući djeci i sama si je kroz godine usvojila zamjerno znanje u svim školskim predmetima. Iza svršene studije znala bi ispitati naučene ili napisane lekcije. U proste dane i na blagdane vodila bi djecu poslije podne na blagoslov, propovijed, križni put, klanjanje i na šetnju.

Posvetivši toliko vremena uzgoju djece preko dana, morala je bdjeti po noći, samo da nadoknadi druge zaostale poslove. I to joj je također

tekom godina slomilo živce. Patila je sirota do svoje blažene smrti dne 2. augusta 1930.

I sa školom je ozbiljno i rado saradivila. Imajući točan raspored sati nije dopuštala, da joj djeca igdje izostanu, negoli što traži put u školu i iz škole. S pojedinim učiteljima i učiteljicama bijaše u stalnoj, iskrenoj vezi. Ovakova ozbiljna i otvorena veza između doma i škole — vrijedi zlata.

Kod uzgoja je budno pazila na istinoljublje. Svaka pa i najmanja laž bijaše joj mrška i odurna. Pazila je i na štedljivost. Kod djece je uvela neku vrst štedionice. A i sama je u tom prednjačila dobrim izgledom do svoje smrti. — U kućanstvu je sve poslove s a m a obavljala; nikako nije dopustila, da si teško breme savjesnog uzgoja djece olakoti tuđom pomoći, pa ni onda, kad je već klonula.

Kao pobožno i radino čedo slovenske si domovine (rodila se u Kozjem 1. maja 1859.) unijela je u obitelj mnogo nježnih i lijepih slovenskih napjeva i pjesama, osobito crkvenih. Umjela je lijepo pjevati zvonkim grlom te je ovako razveseljivala milo kolo svoje dječice, kojoj je i inače pripravljala gdjekoji nedužno veselje ili iznenadenje.

† Marija Lončar.

Zanimive pojedinosti.

Spomenuli smo, kako je radeći s djecom mnogo usvojila od školskih predmeta. Vjeronauk je nadasve voljela i cijenila. Usto je poхађала premnoge propovijedi, koje bi dobro upamtila te ih učinila trajnom duhovnom svojinom; iza godina i godina bi ih opetovala, osobito one ţ biskupa Langa i župnika Hartmana. Odatle se poima njezino doista opsežno znanje i ispravno poimanje vjerskih i bogoslovnih pitanja. Kolikima je — sve do zadnjih dana svojih — poslužila u tom pravcu kao savjetnica i učiteljica!

Svi, koji su je imalo poznavali, znaju, da naša mila pokojnica bijaše razborita žena; da je znala prodrijeti u zamršene poteškoće tudihi duša te im podati odlične upute u svoje vrijeme.

Djev. društvo S. I. u Mostaru. (Vidi Vijesti.)

Žato nije ni čudo, što su je mnogi pitali za savjet. Jedan uvaženi učenjak naš i doktor bogoslovija piše o njoj: Zbilja se čovjek mora čuditi, kako ova gospoja imade duboko razumijevanje za nutrinu duše, i sa kako opsežnim shvaćanjem piše ona o tom.

Brojni listovi njezini zaista su zanimivi; svaka njezina kartica k. imendanu ili rodendanu odlikuje se pravim i trajnim sadržajem i očevidnim počitanjem. Zazirala je od praznih fraza i puških udvornosti. Cutio si, da joj je svaka riječ ključala iz toplog srca; da se jedva rastaje od iskrenih želja. — Zanimivo bijaše i to, kako je djecu svoju putila i slala kao čestitare rodacima, dobrotvorima i prijateljima. Uza svu svoju zaposlenost sastavljalila bi u glavi a onda diktovala djetetu srdačne čestitke u stihovima i srokovima, koje bi djeca napamet učila i deklamovala svečarima. Na taj se način vrlo zgodno budilo u djeci počitanje prema starijima, zahvalnost prema dobrotvorima, smisao za kićeni izražaj i čedan nastup.

Da je moguće kupiti sve njezine brojne listove, karte, pjesme, sastavke, naputke, savjete kroz onih 46 god. obiteljskog života, spravom bi se svaki divio onim brojnim svescima zdravog

sadržaja, u koji se prelila jedna iskrena i bogobojažna duša našega puka.

Još i ovo. Draga je pokojnica rado i odrešito uzdizala i duboko poštivala redovnički i svećenički stalež, daleko iznad ženidbenog staleža. Upitana za savjet uvijek je odlučivala u prilog djevičanstva. Tu nije dopuštala nikakvog kompromisa. O kako bijaše sva blažena i Bogu se bez prestanka zahvaljivala, što se udstojoao troje djece pozvati u redovnički stalež!

Sućutno i junačko srce.

Kroz dugi je niz godina puno trpjela i duševno i tjelesno. A kraj svega toga strpljivo je snašala veliki križ, koji joj je odredila Providnost; zadovoljna je lica tješila druge, dočim bi sama nužno trebala utjehe. »Njezin život bijaše neprekidna žrtva,« piše netko o pokojnici.

Ona je sve očekivala i dobivala od svoga Isusa, komu se posve predala sva.

»Mila je pokojnica imala široko i sućutno srce za muke svo-
ga bližnjega, uopće izvanrednu ljubav spram bližnjega. Najče-
šće joj bijaše veselje, kad je pomogla i priskočila u pomoć. Nijedne se
žrtve nije zacula. Koliko sam je puta susrela, gdje s trga nosi ko-
ješta za bolesne susjede; i zdaleka im je donašala, što su trebali.«
Koliko je toga učinila u zamjernoj nesebičnosti desnica, za što
nije znala ljevica, sam dragi Spasitelj znade i nagrađuje.

Duhovni život.

Pokojnica bijaše bez sumnje izgrađena duhovnog života. U tom je ona, vele mnogi, »uzor mnogima. To možemo potvrditi mi, koje smo je svagdan vidjele«, naglašuje jedna vjerodostojna osoba.

Prije svega gledala je, da joj savjest bude mirna. Zato bijaše osobito u duševnim krizama poslušna svojim isповједnicima, te se je držala njihovih mudrih savjeta i odluka. To je natuknula mjesec i po dana prije svoje smrti.

A šta je sačinjavalo žarište cijelog njezinog duhovnog ži-
vota? — Presv. Euharistija i presv. Srce Isusovo! —
U njezinoj blizini u crkvi svaki je čutio njezinu sabranost, neprisili-
ljenu pobožnost, živu vjeru i duboko počitanje prema presv. ol-
tarskom Sakramentu. Već u 5 sati bila je kroz deseljeća svaki
dan u crkvi. U tom je nije priječila ni bolest ni nemoćna nogu ni
daleki put. U Svetište presv. Srca Isusova dolazila bi i za najlu-
će zime i poledice, za najružnijeg nevremena i oluje. Jasno je, da
naravni motivi nisu dolazili nipošto u obzir. A došavši dobra sta-
rica jedamput u crkvu, jedva se mogla otrgnuti od svog ljubljenog
Isusa. Kad je pak Presveto bilo cijeli dan izloženo, kod kuće bi
tako zgodno sve uredila, da je slobodna bila te je ostala u smier-
nom klanjanju pred Svetotajstvom od najranijeg jutra do 3 ili 4
sata popodne bez jela. — Na svagdanju se sv. Pričest pomno pri-

pravljala; pristupala bi s osobitim strahopočitanjem; a kod zahvale su joj se obično u očima suze caklide. Tko da prodre u dubinu ove bogobojazne duše! Otajstveni je Isus ispunjavao sve njezine sate dane. Ona je moral a iskusiti, kako je »sladak Gospodin onima, koji Ga ljube«. Kao pripravu za sv. Pričest preporučivala je najradije »Križni put«, u kojem se sama dobro izvježbala.

Dva mjeseca prije smrti reče, kako je u mlađim danima rado kupovala molitvenike, čim je koji izašao. S vremenom je čutjela sve manje potrebu, dok se konačno nije sasma riješila molitvenika. »A zašto?« upitašmo. »Jer ne daju ono, što ovčas trebam i kako čutim.« Odličnost pojedinih molitvenika prosudjivala je po pričesnim molitvama. Jednom zgodom reče: »Ne mogu pojmiti one osobe, koje neposredno prije sv. Pričesti šuškaju i traže po molitvenicima. Kad su dijete i roditelji daleko jedno od drugoga, dopisuju si i žude; no kad se sastanu, onda najednom ne

*Djev. društvo S. I. u Novom Čičetu s presvij. g. Lj. Knezićem i g. župnikom
(Vidi Vijesti.)*

smognu rijeći, već šute, čute i grle se.« Kako priprosto, a lijepo!

Nekrvnu je sv. Žrtvu nadasve visoko cijenila. Pokojnica je po mogućnosti pribivala svim sv. Misama do posljednje. Imadaše neki osobiti, ustaljeni način, kako je slušala više sv. Misa u isto vrijeme. — Sve, što bijaše ikako u vezi s Presvetim, prigrlila je i voljela. Kroz nekoliko desetak godina rado se brinula za nakit Doma Gospodnjega, osobito glavnog žrtvenika s tabernakulom. S kakvim iskrenim, poniznim i nježnim štovanjem znala je poljubiti posvećenu ruku svom sinu, kad joj se kojiput desila zgoda, neposredno iza prinesene presv. Žrtve!

Srce ju je boljelo, što zadnjih ljeta ne mogaše na blagoslov poslije podne, jer joj bolest nije dala, no zato se dobrano »odštetiла« prije podne.

Žalosna Gospa i Evo čovjeka sačinjavali su njezine omiljele predodžbe i razgovore, koji su je potresli do u dno duše. Sv. krunica i posvećeni križić bijahu stalni, mili pratioci njezini.

U ljeđi život.

Neobičan bijaše cijeli život drage pokojnice, neobičan i konač. Dne 4. jula 1930. bio je prvi petak u mjesecu, posvećen božjemu Srcu Isusovu. Akoprem već jako slaba i nemoćna, ipak se uz skrajne naprezanje uputila ko obično na klanjanje Presvetom. Iza sv. Pričesti pozli joj jače; bi joj uzeta čitava desna strana, izgubi dar govora a time i mogućnost, da opći s okolinom. Sve je ovo — kao pokor — s blaženim smiješkom na licu i junačkom strpljivošću snosila i primila kao dar iz predobre ruke Isusove.

Teška je bolest trajala čitav mjesec. Nijednom kretnjom nije ništa zatražila, pa ni onda, kad je podvorba slučajno na nju zaboravila; samo da druge ne smeta. Prije odlaska u bolnicu pospremio uslužne susjede najnužnije za odlazak. Dirljivo bijaše, kad je kretom ruke zamolila, neka je dovuku do ormara, iz kojeg je ljevicom izvukla crno ruho, koje si je već davno prije skrojila za — ljes. Cijeli joj život bijaše priprava na smrt...

Opet osvanu obljeđeni joj prvi petak, dan 1. augusta, kada primi sv. Pričest po zadnjiput u toj doli suza, jer slijedeći dan, na Gospin dan, bijaše već u agoniji. U 11 s. usnu blago u Gospodinu. U ponедjeljak nadu njezini smrtni ostanci toli žudenji mir na — Mirogoju...

Neki pobožan i ugledan svećenik reče jednom od pokojnice: »Vaša je mamica bila mučenica i svetica.«

»Ja mislim«, svršava svoj list g. L., »da se ova plemenita duša davno već raduje kod dragoga Boga, komu je tako vjerno služila i njemu toliko žrtvovala, i da se za nas ona moli.« — a —

RAJSKI DANI U PRIŠLINU.

Od 21. do 28. lipnja održane su u Prišlinu pučke misije. Bili su to za cijelu župu dani rajskega veselja i nebeske radosti. Ito tim više, što ljudi ne pamte, da bi se ikad ovdje držale misije.

Prišlin obdario je Bog obiljem svoga blaga. Naokolo se dižu krasni šumoviti bežuljci, ispod i između brežuljaka pružile se zelenе livade s plodnim poljanama, bistro potocići osvježuju okolicu. Na brežuljcima bjelaskaju se crkvice te čitavom kraju daju poseban čar i katoličko obilježje. Na sve strane puca divan vidik: na Štayersku goru, na Rogaško-Slatinsku okolicu, na Taborsko i druge krajeve lijepog Zagorja hrvatskog. Narod je kulturni i lijepog vladanja, ima živu vjeru, ali i živu krv, koja osobito u alkoholu znade silno uzavreti.

Domaći župnik vlč. g. Horvat vrlo je dobro pripravio narod na dane milosti. Odmah pri dolasku misijonara počela su zvona zvoniti i mužari gruvati. Na ispovijed i propovijedi, na blagoslov misijskog križa, na Posvetu obitelji Srcu Isusovu, na pobožnost u čast Isusa u Presv. Sakramantu i nebeske Majke narod hrpmice

Prišlin.

hrlio sa svih strana. Dolazili i oni, koji se inače rijetko viđeveli u crkvi. Župa broji do 3000 duša, od kojih je jedna trećina odsutna radi posla u tuđem svijetu. Ispovjedilo se oko 2500, a pričestilo oko 7000 osoba!

Ovom prilikom osnovala se i katolička društva. U Djevojačko društvo Srca Isusova upisalo se 100 članica, u Omladinsko društvo 50 mladića. Bilo bi ih dvaput više, da nisu na radu.

Učiteljstvo, općinsko poglavarstvo, trgovci, gostioničari sjajno prednjačili dobrim primjerom.

Ima iz ovoga mjesta nekoliko sveučilištaraca. Za vrijeme misija pokazali se ovi akademicići kao pravi apostoli Kristovi, koji

Omladinsko društvo S. I. u Prišlinu.

Djev. društvo S. I. u Prišlinu

se ne boje obzira ljudskoga. Zajedno s narodom i oni su dolazili na isповijed, propovijedi, a i druge lijepo savjetovali, da se okoriste milostima, što ih Bog dijeli ovih dana. Takve nam sveučilišne mladeži treba!

Završetak misija bio svečan i vrlo ganutljiv. Sve do iza grane ove župe ispratio je narod misijonare pjevajući Zlatnu krunicu, a onda na rastanku doviknuli: »Zbogom! Živjeli! Sretno nam se vratili!«

Dalo Presv. Srce pa u Prišlinu rajske dani uvijek trajali!

I. Gavrić D. 1.

† MARIJA MARKOVIĆ.

Vrlo žalimo, što nam se već prije nije pružila prilika, da u kratkim potezima ocrtamo boguodanu dušu Marije Marković, koju je još 26. IV. 1930. otela smrt. Vrt Presv. Srca u Erdutu izgubio je jedan od svojih najljepših cvjetova. Posvećen je imenom Marijinim, u najljepšem cvatu, u 23. godini života, u mirisu proljetnom, povenuo je, da iznikne i vječno cvate pokraj Srca Isusova u vrtu nebeskom. Na toplim grudima svoje majke udove, u zagrljaju svojih dviju sestara i dvojice braće htjela je da još dugo dijeli ljubav srca s njima — ali je Presv. Srce odredilo — jer ju je previše zavoljelo, da se s njim posve sjedini. I danas naša draga Marija pokraj Srca Isusova i Majčice nebeske u savršenoj sreći i radosti motri sve nas u ovoj suznoj jadnoj dolini, kako se borimo i trpimo, dok se posve i mi ne smirimo pri Srcu, koje je naš pravi Život, Put i Uskrsnuće.

Marija je bila blaga i sveta duša, bez razlike svima od srca draga. Svojom blagošću i susretljivošću svakoga je začaravala. Suze što su tekle iz očiju prisutnih, svjedokom su, koliko je Marija Marković ljubljena od sviju. Poglavarica našeg društva oprostila se od pokojne drugarice dirljivim govorom:

Nezaboravna naša drugarić, Marijo! Dopratismo te evo s tvojim najmilijim na svijetu — s majkom, s braćom i sestricama — do hladnoga groba. Mi smo zajedno s tobom dijelile radost i tugu na trnovitom ali i cvjetnom i slavnom putu, koji prolazi kroz prečisto Srce Marijino do dubine Presv. Srca Isusova. Dijelile smo radost, jer smo zajednički osjećale, kako je užvišeno i lijepo za našega dragoga Otkupitelja živjeti, raditi a najljepše umrijeti. Ti si bila predobra kćerka majčina, jer si bila dobro dijete našeg Isusa. Osvjedočene smo, da te na nebesima već obilno nagradila ljubav Bož. Srca. Mi ćemo se trsiti, da po molitvama uz čisti neporočni život sretno stignemo u tvoje društvo. Dopratismo tvoje mrtvo tijelo do groba, ali tvoje blago srce, tvoj lijepi duh živjeti će u nama, dok se jednom ne sastanemo u nebeskom društvu Presv. Srca.»

† Marija Marković.

E. Müller.

25 - GODIŠNICA PRIJATELJSTVA.

To je danas već rijetko, da dva prijatelja slave 25-godišnjicu nepomućena prijateljstva. Rijetko je zato, jer je prijateljska ljubav nesobična, koja voli dati nego primiti. A danas se voli prijatelju «dati» mjenicu na potpis, pa da ga onda ne vidiš više. Dakako da će puknuti i najbolja veza, gdje svak samo k sebi vuče.

Rijetko je dugo prijateljstvo i zato, što se danas brzo prijatelji jedan u drugom razočaraju. Prave prijatelje vežu plemenite misli i težnje, koje žele skupno ostvariti. A danas su ljudi toliko puta plitki i prazni, površni i dosadni, da si za kratko kažu sve, što znaju, pa nema čara misli, koje bi ih privlačile. Što više! Ima puno slabosti, koje ih odbijaju — i oni se razidu.

Kad se ipak nađu prijatelji, vjerni jedan drugome 25 godina, i to vjerni u radu za svetu stvar, vjerni i u najtežim kušnjama i teškoćama — to je vrijedno istaknuti. Takva dva prijatelja jesu: čestita hrvatska duša u Americi Pavao Gorički i Glasnik Srca Isusova. Istina je, ima naš Glasnik mnogo još i starijih prijatelja, cijeni on to prijateljstvo i u dobroj prigodi ga istakne, makar tek i poslije smrti. No ovo prijateljstvo je bilo tako uzorno, da ga valja istaknuti i proslaviti. Glasnik to čini tim rađe, što je njegov

g. Pavao Gorički s gđom suprugom.

ko je među drugovima g. 1906. i u Zagrebu bio poznat pod imenom »Bog i duša!« jer mu je to bio jedini izraz negodovanja ili uzbudenja, a da nikad ne bi zakleo. Te godine ode Pavao u Ameriku. Bio je par mjeseci u Hobokenu N. Y. i onda u West Leneka, sadanjoj Lacawani, gdje je 20 mjeseci teško radio po 13 sati na dan u lijevaoni željeza.

Kuda i kako će on sa svojom zaradom, pokazao je u Omahi, Nebr., kamo je došao g. 1909. Osnovavši sebi dom, dao se sav na pomoć crkvi i braći Hrvatima. Zupniku Iv. Zaplotniku nije bio samo desna ruka pri gradnji crkve i škole, već se može reći: da nije bilo žarke zauzetosti Pavlove i neumornog rada, ni danas još ne bi bilo krasne one crkve. Ono značajno u Pavla, što treba is-

prijatelj Pavao 30. siječnja 1931. navršio bio 50 godina, a 26. veljače proslavio i 25-godišnjicu vjenčanja s vjernom i požrtvovnom drugaricom života Margaretom rod. Božić iz Štrigove.

Naš Pavao je čvrsti Zagorac iz Bedekovčine, gdje je kao momak bio poslužnik na dvoru baruna Vraniczanya. Čudni su putovi dobrote Božje, koja ga u životu vodila; no pu-

stimo ih za drugi puta, da sada istaknemo samo, ka-

Nutarnjost crkve u Omahi, za koju ima najviše zasluga g. P. Gorički.

taknuti, jest, da on nije jurišao na džepove onamošnjih Hrvata, nego na njihova srca. Dobrim štivom, Glasnikom i Kalendarom Srca Isusova, nastojao je oživiti vjeru i ljubav braće svoje za svetu stvar, a oni su i sami drage volje davali obilne prinose. Ono njegovo uvjerenje i toplina riječi njegove osvajali bi drugove. To pak uvjerenje stekao je prijateljstvom s Isusom: svagdanjom sv. Pricači i štivom Srca Isusova.

Kao povjerenik naručivao bi i još preobilno naplaćivao čitave kupove Glasnika S. I. i Kalendara, pa ga najsavjesnije raspačavao i dijelio. Tako je Pavao Gorički i danas jedan od najrevnijih

Marijina Kongregacija iz Odre i Djev. društvo S. I. iz Vel. Gorice
na slavlju u Novom Čičetu.

apostola dobre štampe, riječi i primjera. Taj dobar glas donio mu je časno priznanje Kolumbovih Vitezova, koji ga primiše za svoga pravoga člana.

Bož. Srce odlikovalo je svoga prijatelja također križem patnja, ali mu je dalo uvjek i milosti, da je boli shvaćao kao znak ljubavi Božje, koja daje svojima, da trpe i baš trpljenjem prijateljstvo zasvjedočuju. **J. V.**

KALENDAR SRCA ISUSOVA I MARIJINA ZA G. 1932.

Već je dotiskan i raspačava se. Kao svake godine tako i ove lijep je izvana i iznutra. Ove godine resi ga nova naslovna slika, koju je krasno izradio naš umjetnik Gabrijel Jurkić, Sarajevo. Pa kako je ovogodišnji Kalendar lijep istom iznutra! Pun je najprobranijeg dušobudnog štiva, sav išaran lijepim slikama. Od slika ističu se osobito ilustracije g. Gabrijela Jurkića i gdice Zdenke Sertić, Zagreb.

Cijena Kalendaru D. 10. Narudžbe prima Uprava
Glasnika S. I., Zagreb I, 147.

IZ DRUŠTVA SV. IGNACIJA.

D o m d u h . v j e ž b a r a d i ! Kako se veseli svatko u kući, kada dijete, novi član obitelji prohoda! Vesele se ljudi i onda, kada novi parobrod zaplovi morem, pa kako se ne bi veselili i članovi i članice Društva sv. Ignacija, što njihovo djelo, Dom duhovnih vježba, već tako lijepo i uspješno radi? I ovih smo dana gledali, kako se jednako raduju svi oni, koji su obavili u tom Domu svoje duhovne vježbe. Svima je ugodno i milo, da taj Dom postoji i tako korisno radi i spasava duše neumrle. Svi možemo kazati: Bogu hvala!

N o v i č l a n o v i . Tih trebamo, osobito iz Amerike. Ali još nam je milije, ako stari članovi mole, da Bog blagoslov Društvo sv. Ignacija, njegovu svrhu i članove, te dobijemo što više svećenika i misijonara. Tko želi bolje upoznati ovo Društvo, neka nam javi dopisnicom, pa ćemo mu poslati razne tiskanice Društva.

B e č k a n a d b i s k u p i j a imade 5 Domova duhovnih vježbi i lani je u tim domovima do 8.667 osoba obavilo svoje zatvorene duhovne vježbe. God. 1925. je obavilo te vježbe samo 5.144 osoba. Kako se vidi, broj neprestano raste. I kod nas raste broj u Ljubljani i u Zagrebu. I na Vrhovcu broj ženskih učesnica tih vježbi nije neznatan, pa i taj se povećaje.

D r u š t v o s v. I g n a c i j a i o p r o s t i . Svaki će član naći na svojoj Pristupnici, kada može dobiti potpune i kada nepotpune oproste. Upozorujemo na to svoje prijatelje, neka ne propuste tih oprosta, jer ih mogu namijeniti i za duše u čistilištu. Tko nema Pristupnice, neka nam javi i odmah ćemo je poslati.

P o v j e r e n i k o m i p o v j e r e n i c o m D r u š t v a s v. I g n a c i j a može postati svaki katolik i katolikinja. U tu svrhu neka nam se javi dopisnicom. Od nas će dobiti sve nužne upute.

Z a s v e , š t o s e t i ē D r u š t v a s v. I g n a c i j a i D o m a d u h . vježbi, obratite se slobodno na potpisano. **A. Allirević D. I.**

DAROVASE ZA »DOM DUH. VJEŽBI« DO 24. JULIA.

Po 10 Din.: Sarajevo: Drilo Katarina, Sajović Kristina, Tomić Josip; Zagreb: Pavelić Magda, Kovačić Ljuba, † Kovačić Franja, Kovačić Rozalija, Kanižaj Marija, Bujas Andelka, Maletić Milan; Pregrada: Starešinić Milan; Kostajnica: Rabadžija Doroteja; Dubrovnik: Cetinić-Petris Andrija.

Po 20 Din.: Klinčasel: Ivan i Lucija Kovačević; Zagreb: N. N.
 Po 30 Din.: Sarajevo: Lončar Marija,
 Po 50 Din.: Gusakovac: Kovačec Josip,
 Po 1 dol.: New York: Ozurovich Diana; Cleveland: Perharich Mary.
 Po 60 Din.: Gradačac: Neki članovi »Društva sv. Ignacija« preko pred. župnog ureda.

Po 80 Din.: Sarajevo: Raus Ivana.
 Po 100 Din.: Sarajevo: Sarajčić Ivka; N. N.; Zagreb: N. N.
 Po 1.000 Din.: Zagreb: Jurak Zvonimir.
 Za sobu po 10.000 Din.: Zagreb: Dr. Josip Lončarić, župnik sv. Petra (zadnji obrok od 2.000 Din.)

MALI KRIŽARI

HERIBERT.

Crtice iz života jednog daka-zbornika.

Medu drugovima.

Još u pučkoj školi napisa za vrijeme vjeronauka ovu rečenicu: »Budući da je dragi Bog sve ljudе ljubio, to ih i mi moram ljubiti; na pose pak grješnike. Jedino grijeh moramo mrziti!«

Koliko mu je bilo moguće, nastojao je da zaprijeći grijehu. Cesto je zato zalazio medu djecu, koja su išla s njim u školu. Mati se tomu čudila pa zabrinuta upita jednoć Heriberta: »Kako se možeš družiti s onom djecom?« A on će joj na to: »Ako nisam uz njih, onda se razgovaraju o kinu i ružnim stvarima, a to bi bio grijeh.«

Drugiput opet dove kući pun revnosti te će: »Kad ja budem vjeroučitelj, danomice će u svakom dječaku darovati 30 sličica.« — »Što, zar kao nagradu?« zapita ga mati. — »O ne, već će im trebati mnogo vremena, dok ih sve ne pregledaju te braći i sestrama pokažu. Sutradan će dobiti isto toliko sličica i tako uvijek, jer kad netko neprestano promatra svete sličice, mora i sam postati svetac.«

Kad bi Heribert čuo, da drugovi izgovaraju nečedne riječi ili drukčije vrijedaju dragog Boga, često bi bolno zaplakao. »To bolimog Isusa, tužio bi se, »što da učinim? Ja neću, da oni ovako govore!« Majka se trsila da ga utješi ispričavajući djecu da oni još toga ne razumiju. Reče mu, da za svaku uvredu dade božanskom Spasitelju zadovoljštinu. Taj je majčin savjet izvršivao veoma vjerno.

Heribert bi se pokazao ozbiljnim i odlučnim prema onima, koji bi ga pokušali odgovarati od dobra. U devetoj godini često

bi se sastajao s jednim gimnazijalcem, koji je godinama bio stariji od njega, a vrlo se malo starao za crkvene zapovijedi. Nekog petka pokuša on, ne bi li sklonuo Heriberta, da jede mesa. Ali uzalud svako nagovaranje i podrugivanje. Nije ga dapače mogao navesti, da okusi malko vina, jer je vjeroučitelj djecu od toga odgovarao. Sav bijesan stade napadati na sv. crkvu i svećenstvo. Bio je 10 godina stariji od Heriberta, ali se Heribert ne dade radi toga smesti, već mu odlučno i neustrašivo odvratiti: »Što mi kaže svećenik, to je za mene kao da mi je sam Isus rekao. Ako ne znaš, kolika je veličina svećenika, tad stani jedan put za vrijeme sv. Mise do oltara, kad svećenik bude podizao milog Isusa; ali ne smiješ samo stajati, nego se moraš i moliti.« — Kad je gimnazijalac vidio, da mu riječi nisu djelovale na tog mlađića, raskrsti se s njim zauvijek.

Jednoga se dana vraćao Heribert sa svojom majkom od službe Božje i zamišljeno je gledao u zemlju. Kad li odjednom reče majci: »Majko, ja nešto znam!« — »A što to, dijete moje?« — »Da li ti znaš, majko, zašto g. vjeroučitelj i svi svećenici raskriljuju ruke, kad se okrene prema narodu?« — »Zašto, dijete moje?« — »Dobro majko, ako želiš znati, kazat će ti.« Pogledaj onamo povrh oltara, tamo je raspelo. Na njem visi naš Isus raskriljenih ruku. Znaš li zašto? Upravo mi danas sinulo. Isus to čini zato, jer toliko ljubi ljudе, da ih želi sve zagrliti. I kad se svećenik okreće narodu, mora isto tako ljubiti ljudе, te ih želi sve zagrliti i podići do Isusa.« Pa će opet nakon kratke stanke srdačno: »Majko, i ja tako želim, jednoć sve ljudе ljubiti, da ih privедem dragom Isusu!« . . .

Sad je prviput riječima očitovao svoju goruću želju za svećeničkim staležem.

Gimnazijalac.

Početkom 1912. dozna Heribert iz nekog časopisa za novoosnovani isusovački konvikat na Freinbergu kod Linca. Đaci, koji su odlučili da postanu redovnici ili misijonari, mogli su ovdje svršiti gimnazijalne nauke. Netom je Heribert za to dočuo, već je odlučio onamo poći. To mu je odsad bila jedina želja. Kako se radovao u srcu linačkom Alojzijanumu, svjedoči nam žalost, što je osjećao, kad su mu roditelji odredili Kalksburg mjesto Lince. No domala se njegova žalost obrati u veselo razočaranje.

Kad je u početku praznika g. 1913. uspješno položio ispit, da se mogne upisati u kalksburšku gimnaziju, željno je očekivao budućnost.

Mjesto, što mu je Providnost dodijelila kao drugu domaju i gdje će on sazreti za nebo, uistinu je i s pravom moglo uzbuditi u njem ono radosno isčekivanje. Ona veličanstvena zgrada sazidana na podnožju šumovitih brežuljaka usred čarne i tihе prirode te

okpoljena prekrasnim parkovima. Pa one ogromne spavaonice, učionice, dugi hodnici i razredi sa svojim znanstveno uredenim zbirkama. Nadalje prostrana igrališta, a napose one krasne kućne dvorane sa dačkom kapelicom, koju resi divna slika Bezgrješne i kapelica kongregacije s čudotvornom slikom: »Mater ter admirabilis — Tri puta divnom Majkom.« Sve se to već na prvi pogled doimalo njegova mlada i nježna srca. I svoje buduće profesore već zavolje. Vidio je, kolikom požrtvovnošću rade oni oko uzgoja i sreće svojih gojenaca. To je njegovu dušu napunjalo iskrenom i djetinjom odanošću prema profesorima i glavarima.

Otpoče i nova školska godina. Heribert je već neko vrijeme proživio u kolegiju. Naskoro opaziše odgojitelji, da se u tom dječaku ne će prevariti i da će njihove žrtve i rad oko pitomaca biti time naplaćene.

Kako je Heribert rado boravio u konviktu, osobito se vidjelo u dane šetnja, kad je sa svojim roditeljima znao po više sati sprovesti na tako zvanoj »nebeskoj livadi« na nekom brežuljku u blizini Kalksburga. Odovud je bio krasan vidik na Kalksburg. »Eno, mama, pogledaj ga! Je li, kako je divan?« običavao je govoriti gledajući na kolegij. Kad bi govorili o kojem lijepom kraju ili kući, mislio bi: »Ne, ne. Nije ondje ljepše nego kod nas.« Nekom prilikom reče: »Majko, nemoj se ljutiti, ako ti kažem, da si ne mogu predstaviti, da sam igrđe kod kuće osim ovdje. Za me nema dražeg mesta od Kalksburga. Čini mi se, da od vajkada jedino njemu pripadam.«

Prve i druge godine uvijek je u praznicima čeznuo za Kalksburgom. Kako se teška srca rastaju mališi sa svojim roditeljima, kad im valja ostati u konviktu. Heribert je ove poteškoće već u početku svladao. Misleći na svoje buduće svećeničko zvanje htjede se već sada priučiti da živi daleko od svojih milih i dragih, jer svećenik obično tako živi.

Kad se u župnom stanu oprاشtao sa svojim vjeroučiteljem, zapitao ga ovaj: »Što ćeš zapravo biti, dijete moje?« — »Svećenik, velečasni gospodine.« — »Budućnost, Heriberte, posvema dragom Bogu, ali sad ti se pruža najljepša prilika, da se pripraviš za svećenika. Hajde na svagdanju sv. pričestl.«

To mu uistinu bila i prva briga. »Mama,« reče, »ugovori s mojim odgojiteljima, da mi dopuste svaki dan pristupiti sv. pričesti.« Nije još dao mira, dok nije to uradila. Dakako, da mu se molba odmah uslišala.

Svom točnošću je obdržavao kućni red. U tom je bio tankočutne savjesti. Tako na pr. nije slobodno pitomcima, kad izlaze iz zavoda, pri povratku donijeti sa sobom kakvih jestvina. Kad-kad bi mu brat ili sestra turili u džep po koji slatkš ili kolačić, da ga bocnu. On bi to namah opazio i ne bi ni mrvice htio da ponese sa sobom. Ovakvom je zgodom znao ponoviti svoje obične

riječi: »To nije dopušteno; te se kosi s propisima zavoda.«

S njemačkog: A. Kopunović D. I.

— Nastavit će se. —

STOVATELJIMA -MALE- SV. TEREZIJE.

Imate li već u svom stanu sliku drage sv. Terezije od Djeteta Isusa? Ako još nemate, a vi je nabavite, da bez ove slike ne bude više nijedna kuća njenih štovatelja. Vrlo lijepo umjetničke slike u bojama dalo je izraditi Društvo sveudiljnoga klanjanja u Zagrebu. Te su slike reprodukcija slike svetičine u crkvi ss. Milosrdnica u Zagrebu, koju je izradio umjetnik slikar Robert Auer, i koju vjernici vrlo vole. Osim zidnih slika izdalo je isto Društvo i krasne razglednice također u boja ma.

Cijena je zidnim slikama 10 D. razglednicama 2 D. — Za veće narudžbe ne plaća se poštarina.

Narudžbe prima Društvo Sveudiljnoga klanjanja i za potporu siromašnih crkvi — Zagreb — Frankopanska ul. 17.

ZAHVALNICE

ODUCIO SE PIĆA.

Zagreb. Otac mi se znao više puta opiti i nikako da se od toga oduči. Žalosna zamolim za pomoć sv. Malu Tereziju, da mu ona isprosi milost te mu piće omrzne. Iza nekog vremena eto oca k meni pa će mi: »Više nemam teku za vino, a pogotovo ne mogu rakije podnijeti, jer me žestoko pali u grlu. Već je godina, kako otac ne piće. S. C.

RIJEĆI JEDNOG INVALIDA.

Zagreb. Već na početku krvavog rata strašno sam nastradao. Ali u samom ratu a i poslije njega Presv. Srce nije me nikada zaboravilo već me milo tješilo i pomagalo. Idem i sada trnovitim putem, ali me krije Presv. Srce. Zao mi je samo svojih ratnih drugova, koji su kao i ja u ratnim pogibeljima zazivali Boga u pomoć, a danas ga javno znadu neki od njih psovati. Neka im se smiluje Presv. Srce! J. O

NAMJEŠTENJE.

Dalmacija. Dugo sam se molila za namještenje. Molila sam se svojim nebeskim zagovornicama, da me pomognu, ali sam uvijek čula njihov glas: »Obrati se izravno Presv. Srcu.« To sam i učinila. Već prvi dan devetnice osjetimnutarnji glas: »Samo ustraj!« Drugi dan doznadem, da je jedno mjesto činovničko ispraznjeno. Ali ja sam pred tri godine molila za ovo mjesto, pa mi se molba odbila. Međutim jedan me prijatelj skoro prisili, da opet zatražim isto mjesto. Ne potraja dugo i moja se molba usliša. Hvala Presv. Srcu i nebeskim pomoćnicima.

F. G.

JOS SE ZAHVALJUJU:

Beograd RS Presv. Sreće pomoglo me u teškoj bolesti grla. — *Bjelovar* SN Nestalo teške bolesti. — *Brestaća* CT Ozdravila nogu, dar D. 50. — *Bribir* MV Za primljene milosti dar D. 100. — *Brod* n/S Sin ozdravio, dar D. 30. — DK Presv. Srce uvijek me pomaže. — *Cirkovljani* PJ Ozdravila kćerka. — *Črkovec* LjJ Petgodišnja parnica sretno se svršila. — *Dalmacija* JR Ozdravio bez sanatorija. — *Demerje* BM Za primljene milosti. — *Dobrljin* MS Presv. Srce okrenulo mi žalost u radost, dar D. 10. — *Domagović* BB Za mnoge milosti dar D. 50. — *Donja Lastova* KB Muž ozdravio od teških bolesti. — *Hrvatska* VI Presv. Srce po zagovoru sv. Josipa čuvalo mi duševni mir, dar D. 100. — *Draganići* DLZ Uslišane molitve, dar D. 30. — *Dragović* AS Za mnoge milosti dar D. 20. — *Drenovac* BLČ Za milosti dar D. 10. — *Drivenik* ZJ Presv. Srce tješi me. — *Djakovo* MK Za milosti dar D. 60. — *Durđevac* JJ Ozdravila od teške duševne boli. — *Erdovac* MG Ozdravilo dijete, dar D. 50. — *Ferdinandovac* KK Za milosti po zagovoru sestre Celine. — *Hum* n/S AO Riješena krive osude, ozdravila od teške bolesti, muž se nakon mnogo godina ispovedio. — *Ivančić* MK Ozdravio muž s dijetetom, dar D. 100. — *Jamarić* MK Vise puta uslišan, dar D. 15. — *Jesenje* JH Ozdravila djeca. — *Marjančić* KK Za zdravlje očiju dar D. 15. — *Medurić* AU Ispit sretno položen, dar D. 20. — *Moslavina* ŠR Došlo do mira kući, dar D. 10. — *New York* JM Dijete ozdravilo, dar dol. 5. — *CBC* U raznim poteškoćama obratih se presv. Srcu i nebeskim zagovornicima, i oni mi pomože, dar Dol. 10. — *Novakovac* SK Ozdravio. — *Ogulin* ES Za milosti dar D. 15. — *Okoli* BT Nestalo dugogodišnje glavobolje, dar D. 5. — *Pokupsko* MŽ Za zdravlje dar D. 50. — *Požega* Sl. MA Presv. Srce po zagovoru sv. Ante pomoglo sestrinu obitelji, dar D. 20. — *Pribić* AK pomožena u bolesti. — *Sarajevo* HA Sretno prošao na ispitu. — *Siljevica* JG Za sretan porod dar D. 10. — *Sikirevići* KG Za milosti od Presv. Srca dar D. 100. — *Split* FG Neočekivano dobila namještenje, dar D. 100. — *Sračinec* MM Za milosti dar D. 15. — MM Presv. Srce uvijek me uslišava, dar D. 15. — *Subotica* PJ Pomoglo Presv. Srce, dar D. 50. — *Sućurac* JS Za mnoge milosti dar D. 20. — *Sveti Ilija* AB Za mnoge milosti dar D. 30. — *Sirokovoće* TS Za pomoć u teškoj bolesti dar D. 50. — *Tuđare* MV Oslobođen od strašnih briga za budućnost. Iz zahvalnosti preplaćujem siromašna mladića na Glasnik. — *Valpovo* MP Za mnoge milosti, dar D. 25. — *Veleševac* FČ Pomožen u gospodarstvu. — *Velike Mlaka* MC Za milosti dar D. 10. — *Virovitica* RF Operacija sretno uspjela, dar D. 100. — FB Za mnoge milosti dar D. 10. — *Vukšić* TS Za mnoge milosti dar D. 30. — *Zagolik* KK Za milosti dar D. 20. — *Zasreb* LiV Tri puta oslobođena od onačne bolesti, dar D. 100. — AV Svilanjska Kraljica povratila mi zdravlje, dar D. 10. — DO Dijete ozdravilo od onačne bolesti. — BJ Ozdravio sin, dar D. 50. — MK Ozdravila, dar D. 20. — JO Za mnoge milosti tijekom cijelog života, osobito za ratno i poratno vrijeđe, dar D. 50. — VL Sretno položio ispit. — SC Otac se odučio pića. — *Zlatar* JD Za sretan porod dar D. 20. — *Zupanja* EVB Za milosti dar D. 20. —

VIJESTI

Varaždinske Toplice. Naše društvo ove godine od mjeseca siječnja prikazalo je 790 sv. Pricašti. Udalio nam se 10 članica, isto i naša vrijedna revniteljica Lucija Šebrek. Mi smo izvršile svoje dužnosti za njih. U mjesecu svibnju izabrale smo drugu revniteljicu Baricu Kanešić. Koliko se u siječnju naše društvo smanjilo radi udaje, toliko se sada opet povećalo. U lipnju primljeno je 14 novih članica. Vrlo smo zahvalne presvij. g. Matiji Prošteniku apost. protonotaru i kanoniku u Varaždinu, što je uveličao ovo slavlje krasnim govorom potičući nas na ljubav i pobožnost k Presv. Srcu Isusovu a poslije toga obavio svečano primanje. Krijepilo nas Božansko Sreća Isusovo, da moguemo svoje dužnosti revno izvršiti.

Glavarica.

Sv. Martin na Muri. Prigodom blagdana Presv. Srca dao je naš narod oduška svojoj ljubavi k Isusu i njegovoj sv. Crkvi. Već uoči blagdana bilo je više od 300 sv. Pricašti, a na sam petak 371. Cijela je župa svetkovala kao dragovoljni svetak. U procesiji stupalo je više od 2000 župljana; muškaraca jednako kao i žena. Zlatna krunica orila se iz grla i srđaca. Kod večernje pjevale se litanijske misije presv. Srca. Plodovi misija i društva — hvala Bogu — još traju. Trajali još dugo i dugo, te obogatili duše požrtvovnom i samoprijeđenom ljubavlji!

Lobor. Do blagdana Presv. Srca primilo je djevoj. društvo preko 4000 sv. Pricašti i sakupilo za barjak 3500 din. Udalio se 16 članica a primljeno 5 novih. — Mladići Križari revno sabiru također za svoj barjak i mole Bož. Sreću i nebesku Majku za bolji procvat društva.

Split. Društvo »Kćeri Srca Isusova«. Još prije dvadeset godina (1911.) o. Vinko Micheli D. I. pozvao djevojke u društvo »Kćeri Srca Isusova«. One imadu sastanak redovito prve nedjelje u mjesecu, a taj dan prisustvuju zajedno sv. Misi i primaju svetu Pricaštu uz pjevanje »Zlatne Krunice«; a poslije podne imadu pouku i blagoslov. Ove godine one su htjele proslaviti dvadeset godišnjicu ustanovljenja Društva. Preuzv. biskup Dr. Bonefačić rado se pozivu odazvao i svečano obavio primanje od 12 novih članica; onda im držao pobudni govor o Srcu Isusovu i napokon podijelio sveti blagoslov. — Neka Presveto Srce blagoslovi i unaprijedi to društvo; neka ga uzdrži u svetosti i nevinosti života i neka svima pripravi lijepo mjesto u raju nebeskome.

Od početka do sada bilo je primljeno oko 400 djevojaka u to društvo, ali mnoge se poudale, ili se razisile, ili odstupile, tako da je popriječni broj djevojaka koje društvu pripadaju kao »Kćerke Srca Isusova« 60.

D.

Drenovci. Naše Djev. društvo primilo je od početka godine pa do mjeseca srpnja 456 naknadnih sv. Pricašti, a neke članice pristupaju i češće Stolu Gospodnjemu. U mjesecu svibnju polazile smo svake večeri pred divno iskićen i rasvjetljen oltar B. Djelice, da joj pjevamo i da joj preporučimo sebe i druge. Blagdan presv. Srca Isusova proslavile smo svečano, kako smo samo mogle.

Katica Vučić, glavarica.

Zakanja. Ove godine od 26. 4. do 1. 5. imala je naša žuna misija. Držali su je oo. Dominikanci. Narod je rado dolazio na propovijedi uz žrtve, jer je bio silni posao na polju. Nezaboravni dan je bio kod svršetka. — Blagdan Srca Isusova proslavili smo svečano. Taj dan imalo je naše Djev. društvo zajedničku sv. Pricaštu. Ove godine primilo je naše Društvo 400 sv. Pricašti, 9 članica se je udalo.

Marica Zdenčaj, glavarica.

Mostar. Dievojačko društvo Srca Isusova očuvano je pred godinu dana. Ono broji danas 50 članica. Svake nedjelje imamo sastanak kod čaenih Sestara Milosrdnica sa poučnim predavanjem našega duhovnika veleuč. Dra

P. Čale. Iza sastanka uči nas časna Sestra pjevati nabožne pjesme. Ove godine sudjelovalo je naše društvo i kod biskupijskoga euharističkoga kongresa na Humcu (Ljubuški), gdje smo na procesiji molile Zlatnu krunicu i po običaju pjevale pobožne pjesme.

Svake prve nedjelje u mjesecu imamo zajedničku sv. Prijest. Članice dolaze revno na mjesecnu sv. Prijest i obavljaju dnevno propisane kao i druge molitve u čast Presvetom Srcu. Rado čitamo i Glasnik Srca Isusova, jer u njem nalazimo puno duhovne okrepe:

Glavarica.

Novo Ćiće. Osnutak Djevojačkog društva Srca Isusova. U nedjelju 28. lipnja bila je kod nas lijepa svečanost, puno utjeche i nade. Toga dana sjajno je izvršena zapravo trostruka slava u našoj župi. Ujutro kod rane sv. Mise uz lijepi broj djevojaka i odraslog svijeta muškog i ženskog pristupila su Stolu Gospodnjemu napose školska dječja, a među njima ih je 40 bilo tako sretnih, da su se po priviput u sv. prijesti zdržali sa svojim Snačiteljem. Isusovac o. Jagrić, naš neumorni misijonar i osobiti ljubitelj mlađeži, govorio je onako ganutljivo i toplo, od srca k srcu, te je mnogo oko prosuzilo, napose blago oko dobroh prisutnih majka i sretnih dječice.

Isti se dan slavio kod nas i zaštitnik naše crkve i župe sv. Ivan Krstitelj. I o njemu je isti vlc otac vatreno govorio orije poldanje sv. Mise, govorio s tolikim uvjerenjem i silom, da su mnogi rekli, da bi moralno biti srce tvrde od kamena, kad se na ovakve riječi ne bi obratilo.

Poldanju sv. Misu abacijalnu sa biskupskom kanom pievao je jakim glasom presvjetlji gosp. opat i kanonik Knežić. I ovaj put kao i uviček presvjetlji se rado odazvao pozivu našega vlc. g. župnika i spremno pobrlio u vredinu onoga naroda, gdje je nekoć pred 23 godine kao novočički župnik blagovorno djelovao unravo 23 godine.

Treća slava bila je po podne u 4 sata i završila našu svečanost, kad se naime osnovalo Dievojačko društvo Srca Isusova i bilo primljeno 30 djevojaka. U kratkom nobudnom govoru protumačio je o. Jagrić svrhu ovoga društva, pozvao djevojke na revno štovanje Božanskoga Srca, čestitao im na tolikoj creći, da su im imena upisana ne samo u album, nego i u samom Prezv. Srcu. Prešao obreda primanja i presvjetlji g. Knežić uravila očišće bivšim svojim župljanim. Očito je duboko sanut radi velikog raselja, što nakon toliko godina u bivšoj negovoj župi, gdje je negovim marom pred 33 godinom osnovana bratovština Srca Isusova, rada se osniva nova Dievojačko društvo, u kojem se toliko mlađih nevinih srđaca novečni Božanskoj Suci.

Sveotoku živahnost u mjestu i posebno odusevljenje među mlađeži pobudio je nenadani i neočekivani dolazak Marijine kongregacije djevojaka iz Odre sa hariakom, a pod vodstvom dokona preč. gosp. Kocijančić i velikog broja članica Dievojačkog društva iz Velike Gorice, što ih je pod zastavom doveo vlc. g. župnik Stepanić.

Uviček ćemo biti soremne pomoćnice i revne suradnice u apostolskom radu oko širenja i učvršćivanja kraljevstva Božjeg u našoj župi.

Ruža Vrbočić. Glavarica.

Vel. Gorica. Naše Diev. društvo S. L. broji 110 članica. U mjesecu svibnju prikazale smo za mješte 300 sv. Prijest. 400 sv. Mise. 415 otačinstvenih pothoda. 844 sv. krunica. 1022 streljivih molitvica. 257 dobroih dijela. 4 članice obavile su u svibnju Duhovne vežbe i obnovljene duhom vratile se kući. U mjesecu lipnju brojno smo bodočastile u Zagreb u vratiste Prezv. Srca. 23. Lipnja osnovalo se svečano Društvo Srca Isusova u Novim Ćićima. Naša je društvo osnivljalo u potpunom broju. Svečano primanje obavio je kanonik Tihomir Knežić a propovijed je držao Isusovac o. Jagrić. Ljudi s velikim gaučem divili se svečanosti.

Nebeski Vrtlar presadio iz našeg perivoja već peti cvijet u svoj vrt.
14. svibnja otpremile mo na vječni počinak dobru i revnu članicu Katicu Novosel. Pokoj joj vječnil!

Paula Srebić, glavarica.

CRKVA U VOJNICU.

Ubavo mjestance Vojnić, na glavnoj cesti Karlovac - Topusko, doživjelo je svoje najveće vjersko slavlje 7. lipnja. Ovoga dana po prvi put odslužile se ovđje 2 sv. Mise, podijelila se sv. Pricačt prvočrtešnicima i drugim vjernicima te održala lijepa Tijelovska procesija.

Najbliža katol. crkva za Vojničane udaljena je 15 km. I ovdašnji katalici zaželješe, da što ljepše proslave Tijelovo. Obratili su se na preč. gvardijana Karlovačkog Đuru Bencetića, a on im se spremno odazvao. Tijelovska proslava uspjela je prekrasno.

Ovom zgodom sastavljen je odbor, koji će svim silama nastojati, da i Vojničani dobiju svoju crkvu. Predsjednik je odbora preč. gvardijan Đuro Bencetić, I odbor moli sve čitatelje Glasnika S. L. da skromnim prinosima pomognu, da im se želja što prije ostvari. Krist Kralj, komu će crkva biti posvećena, neka svim dobročiniteljima obilno naplati.

Darovi se mogu slati na preč. gvardijana Đuru Bencetića, Karlovac.

MOLBA IZ GOSPIĆA.

Želimo u Gospicu — u srcu Like i Krbave — podignuti skroman »Katolički dom«, da bude žarište katoličke svijesti. Teška su vremena, ali mi ne tražimo mnogo. Od mala malo, ali radol Dobrovoljni prilozi neka se šalju potpisnomu, a dobri Bog neka platit!

Rimokatolički župski ured u Gospicu (Like)

DAČKI KONVIKT »OŽEGOVICIANUM« U SENJU.

Svrha je zavoda, da odgoji mladića u pravom kršćanskem duhu. Ovaj je zavod kroz čitavo vrijeđe svojega opstanka bio najveća potpora senjske gimnazije. U zavod su dolazili dječaci iz svih krajeva naše domovine tako da se u ove 73 godine opstanka odgojilo u zavodu do 3.500 pitomaca.

Uprava zavoda stoji pod nadzorom biskupa. Kućanstvo i njegu mladića vode sestre milosrdnice. Zavod ima zračne i prostrane učionice i spačavone, gimnastičku dvoranu sa svim spravama, kupaonu, glazbenu dvoranu sa glasovirom, gučama i tamburama, bogatu knjižnicu i čitaonicu s billiardom, vlačiti kino i radio. Zavod posjeduje prostrani vrt sa šumom, koji služi pitomcima za nogometno igralište i odmaralište.

Pobliže informacije daje: RAVNATELJSTVO »Ožegovicianum« Senj.

KNJIGE.

»PUĆKI LIJEĆNIK I PRIRUĆNI SAVJETNIK«. Ovih dana izrađao je izdavačne prvi broj mjeseca časopisa »Pućki lijećnik i priručni savjetnik« za pućku medicinsku i higijensku prosvjetu.

Cilj je izdavača »Pućkog lijećnika i priručnog savjetnika«, da našim sloju našega naroda pruži mogućnost jeftinje nabave dobrih i poučnih knjižica, u kojima će se narodu iznijeti temeljne i najvažnije poduke o zdravstvu i ustrojstvu čovječjeg tijela, te njegovim glavnim sastavnim dijelovima. U iste

vrijeme, da pruži narodu praktične i poučne savjete za očuvanje zdravlja, i na kraju da mu dade mnogobrojne druge savjete i upute, koji u životu pojedinača i ljudske zajednice igraju veliku, važnu pa čak i presudnu ulogu.

Prema ustanovljenom programu štampat će se »Pučki lječnik i priručni savjetnik« svakoga mjeseca, i u svakom broju bit će opisana različna pitanja iz područja zdravstva.

Vlasnik i odgovorni urednik: Cvečić A. Rudolf, Sušak, Pavetićeva ul. 15.

KRUNICA svetih pet rana... Narudžbe prima Rkt. župni ured: Mošorin, Bačka, Cijena D. 1. S poštom 100 kom. D. 50.

DAROVI U LIPNU 1931.

Za sv. Mise: Arvida AŽ 200 Battle Creek Mich. AG Dol. 8— Klenovac MN 20 Miholjac JB 15 Sv. Ivan Zelina IČ 15 Valpovo MP 25 Zagreb VL 15.

Za svetište S. I.: Arvida AŽ 80 Bakar TM 10 Bribir MV 100 Djakovo MK 50 RM 10 Ferdinandovo KK 10 LR 25 Kaštel Sućurac JS 20 NS 10 Križiće JB 10 Okoli BT 5 Požega MA 10 Svetozar Miletić JV 10 Unčani MŠ 10 Zagreb JFO 50.

U čast S. I.: Baška IC 50 Brkiševina MŽ 50 Brod n/S. KZ 30 Delnice JR 10 Dol. Lašva KB 20 Domagođić BB 50 Drenovac LBČ 10 Dubrovnik FB 10 Hrvatska LH 10 NN 30 Jamarica MK 15 Jongstown Pa BG Dol. 3— Kotoriba HP 30 Križevci MG 50 Kuželj NV 20 Marjanci KK 15 Medjurić AM 20 Mirtovica MB 15 Moslavina RS 10 New York City JM Dol. 5— Ogulin ES 15 Omišalj KK 10 Osijek MF 100 Sikirevci KG 86 Split MJR 30 MJ 30 Sračinec MM 15 St. Joseph Mo DF 50 c. Subotica JP 50 Sušak FM 17 Sv. Jakov Sil. JG 10 Valpovo MP 25 Virovitica RF 100 TB 10 TP 5 Vukovar VV 50 Zagrad ZJ 10 Zagreb AB 25 BJ 50 MH 10 MK 30 Zlatar ID 20.

U čast S. I., Majci Božu, sv. Josipu, sv. Antunu, sv. Tereziji M. I., bisk. Langu i S. Celini, Brestaća CT 50 Ivanić Grad GA 30 MK 100 Poljanica FF 5 Pribić AK 20 Sotin FB 20 Zagolik KK 20 Zagreb AV 10.

Za raš. Glasnika S. I.: Bač. Monostar MP 20 Beočin NV 10 Čačinci AT 20 Čaglin IK 20 Donji. Pazarište EG 5 Draganići DL 30 Dragović AS 20 Kašina AP 5 Krapina FH 25 Markuševac FN 5 Molat MM 10 New York CBC Dol. 10— Osijek DL 10 Prozor MČ 5 Sarajevo TB 5 Sušak NN 12 Sv. Dujardin AL 10 GK 5 Širokopolje TS 50 Vel. Milaka MC 10 Vrgorac TB 5 Zagreb IH 5 IL 15 JK 5 LV 100 MH 5 MK 20 NN 100 OK 10 PK 975.

Za kruh sv. Antuna: Banjaluka LB 20 Generalski stol LH 10 Gradište FČ 20 Hum na Sutli AO 50 Pribić AK 20 Raundup Mont. TP Dol. 1— Sv. Ilija AB 10 TB 20 Vilićevo MiK 30 Zagreb CB 10 Županja VB 20.

Za novi Hram u Jeruzalemu: Bakar TM 10.

Za Dom bisk. Langa: Pribić AK 20.

Za naše Misijonare: Bakar TM 10 Klenovac MN 10 Cleveland O. KB Dol. 5— Klinčaselo IlK 40 Moslavina MK 10 Pribić AK 40.

Za O. Vitezjaka Antuna: Belec ZF 150.

Za otkup i pokrštenje crnačkih djevojčica na imena: Marija: Split FG 100 Manda: Vareš BA 100.

Za Malo Sjemenište D. I. (Neki su milodari prije pogreškom ispušteni.) Razne Kongregacije 800 i vrlo vrijedni drugi darovi, 600. 100. 1200. A. M. u D. 400 i razni vrijedni darovi. A. Č. 600 i opet 300 i opet 300. T. I. 150 i opet 150 i opet 150. K. u S. 20. N. N. sakupio 2334 J. H. 200 D. S. 50. P. D. 20.

GLASNIK SRCA ISUSOVIA

God. 40.

Listopad 1931.

Broj 10.

KAKO ĆEŠ POBOŽNO SLUŠATI SV. MISU?

Mjesečna nakana u listopadu blagoslovljena od sv. Oca.

Blago nad sva blaga.

Nema na svijetu ništa više ni ljepše od sv. Mise. A nema ni na nebu ništa svetije od nje. Stoga i silazi sav dvor nebeski sa svom svojom svitom u naše crkve i kapele, da prisustvuje s velikim strahopočitanjem ovim najuzvišenijim tajnama pjevajući staru ali uvijek novu Božju pjesmu: »Svet, svet, svet Gospodin Bog Sabaot«.

Koja nam korist od svega ovoga silnoga blaga, ako ne znade-mo, kako ćemo sv. Misu okrenuti u svoje dobro? Vi svi poznate nož. On će u rukama pametna čovjeka učiniti puno dobra. Nade li se taj isti nož u rukama lude, stvorit će puno zla i donijeti propast. Isto je tako kod sv. Mise. Jednima nosi slušanje sv. Mise svako dobro nebesko i zemaljsko, dok je drugima na vječnu propast. Sve stoji do toga, kako se mi koristimo slušanjem sv. Mise.

Naša mati sv. katolička Crkva hoće da nam pomogne i u ovom pa je naredila, da slušamo svake nedjelje i zapovjedanog blagdan p o b o ž n o sv. Misu. Dvoje ova zapovijed nalaže. Prvo slušaj sv. Misu svake nedjelje i u zapovjedani blagdan, a drugo slušaj uvijek pobožno sv. Misu.

Hoćeš li pobožno slušati sv. Misu, valja ti paziti na dvije stvari. Dvije su pobožnosti, jedna je vanjska, druga nutarnja. Ona vanjska pobožnost uređuje naše tijelo, dok nutarnja pokazuje duši, kako će se vladati kod sv. Mise. Obje su ove pobožnosti

samo jedno, jer tijelo uvijek onako čini, kako ga duša puti. Obje su ove pobožnosti potrebne, jer je čovjek sastavljen od duše i tijela te mora jednim i drugim da služi Bogu. Jedna samo pobožnost nije dosta. Kad bi tko samo na vanjski način bio pobožan, bio bi kao farizej, izvana lijep, a u duši gadan. Bio bi pobijeljeni grob, kako Isus zove farizeje. Kad bi opet samo unutarnjim načinom bio pobožan, ne bi pravo radio, jer bi vanjskim svojim po-našanjem rasipao, što bi u duši svojoj sabrao.

Kako da pazim na vanjsku pobožnost kod sv. Mise?

U Jerusolimu, glavnom gradu židovskom, u divnom hramu prikazivala se svaki dan žrtva pravom Bogu. Žrtvovalo se sad životinje, sad razne plodine i to onako, kako je sam Bog naredio, da se čini. Kod te žrtve znalo je sudjelovati 600 što svećenika, što njihovih pomagača, a u hramu vladala takova tišina i sabranost, kao da je jedan sam čovjek.

U našim je crkvama za vrijeme sv. Mise sam jednorodeni Sin Božji, koji se prikazuje Bogu Ocu svome. Tu je daleko više. Stoga su bili prvi kršćani kod sv. Mise tako tiki i sabrani, kao da nikoga nema u crkvi. Prije nego bi ušli u crkvu, poljubili bi prag, da se dostojno priprave na sv. Misu. Tako je i pravo, jer »mjesto, na kojem stojiš, je sveto«. Na ovo Isus jako pazi. Kad je počeo svoj rad u Jerusolimu, najprije će potjerati buku i trgovinu iz hrama, jer je crkva kuća Božja i dom molitve. Isto je učinio i na koncu svoga javnoga rada. Ne da Gospodin, da se kuća Božja okreće u špilju razbojničku. Stoga i ti pazi dobro, kako ćeš se u crkvi vladati.

Nemoj u crkvi nikada govoriti, a još manje razgovarati. Crkva je dom molitve a ne kuća brbljanja, veli sv. Ambrozije. Pred nijednim velikim Gospodinom ne će čovjek brbljati, a Bog je ipak najveći Gospodin. Kako svako od nas pazi, da bude u tuđoj kući pristojan. Kako se tamo lijepo vlada i pazi na svaku riječ. Koliko više moramo paziti na sve ovo, kad smo u crkvi, pred samim Bogom.

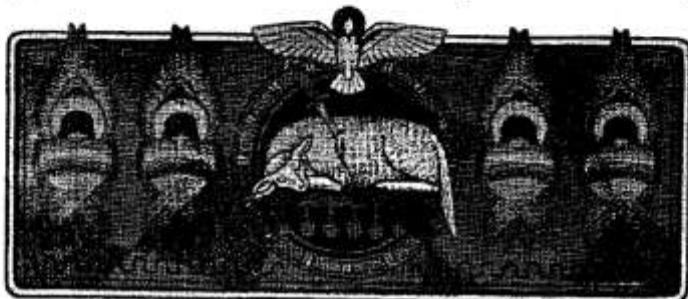
Nemoj se u crkvi nikada smijati. To je nedostojno ovoga svetoga mjesta. Nasmiješ se ti, nasmijat će se i drugi pa će kuća Božja postati kazalište. Imaju nažalost pravo oni dobri ljudi, kad kažu: pobožnije molim kod kuće nego u crkvi. Tome su krivi oni, koji se u crkvi smiju i razgovaraju. Ne valja tako. Kad u vojsci pane zapovijed »Pozor!«, sve stoji kao kamen i niko se ne će nasmijati, da dode ne znam što. Tako se radi pred podnarednikom, a ovdje hoćeš pred Bogom da se smiješ i rugaš...

Nemoj se u crkvi ogledavati. Pred Bogom si, On te gleda i vidi. Došao si da moliš, da razgovaraš s Njim. Od toga razgovora ovisi sada sve, jer kako budeš s Bogom razgovarao, onako ćeš dobiti i sobom ponijeti. Ne gledaj dakle na druge, kako mole, što nose. To ćeš sve učiniti iza sv. Mise, kad izadeš iz crkve. Tamo je sve na pazar i gledanje, ali u crkvi nikako ne.

Nemoj se u crkvi nikada gurati. Guranje ne će pristojan čovjek nikada trpjeti. To je nedostojno čovjeka, koji znade, kako se valja ponašati. Kako negdje boli našega Isusa, koji nas čeka u Svetohraništu punih osam dana pa sad vidi, da ulazimo u crkvu kao ovce u tor. Zar zbilja nemamo mi Hrvati za našega Isusa ništa bolje i ljepše?

Pazi da u crkvi ne kašlješ preglasno. Nije to dobro. Smeta svakoga u molitvi.

Ne valja u crkvu dolaziti u kojekakvom odijelu. Znadu žene doći u crkvu, da pokažu svoje nove haljine. Jednoj ovakovoj doviknuo je nekoć sv. Ivan Zlatousti: »Nesrećo, je li to odijelo skrušene pokornice, koja ulazi u crkvu da izmoli oproštenje svojih grijeha? Ti si došla u crkvu da plešeš i da se pokažeš.« Sv. Ambroziye kaže za ovakove: »Što se više šepire i što ih više ljudi

Jaganjac Božji — Žrtva na našim oltarima.

gleđaju, to jače će ih Bog prezreti.« Jako je ružno od crkve stvarati pazar. Stari su naši dobro pazili, da žene i djevojke dolaze što čednije odjevene u crkvu. Sramota je po nas katolike, da moramo na crkvena vrata stavljati napise: Pazi, crkva je kuća Božja, budi pristojno odjevena. Nažalost vrijedi to nesamo za grad već i za selo. Da dođu katolici iz raznih kolonija Azije i Afrike, oni bi se sgurno čudili, kakovi su to napisi. Oni dobro znadu, da je crkva kuća Božja i paze na to vrlo dobro.

Kako moramo biti duševno pobožni kod sv. Mise?

Vanjska će pobožnost biti samo onda prava, ako je zdržana s nutarnjom. Ima više načina duševne pobožnosti. Svaki je način dobar i svako neka ono drži, što je po njega najzgodnije.

Ako hoćeš da budeš pravo pobožan kod sv. Mise, sjeti se najprije, da stojiš pred Bogom, koji za tebe baš sada umire na drvu križa i svetu krv proljeva, da te spasi. On za te daje sve i nije mu svejedno, da li ti paziš na Njegovu muku ili za nju ne mariš. Kad znadeš, da te Bog vidi i gleda i da baš sada umire opet za tebe, upotrijebi ovu priliku i kaži Gospodinu sve, što ti je na duši. Razgovori se s Njim, potuži Mu se. Mi ne možemo biti

bez Boga, duša naša uvijek Njemu leti, Bog je jedva čeka, kad eto i umire za nju. Daj je stoga Bogu svu. Kad se tako sav predaješ i s Njim razgovaraš, kleći, ako ikako možeš pod cijelom sv. Misom. Ne možeš li to, onda pripazi, da klećiš barem pod najglavnijim dijelovima sv. Mise.

Tri su glavna dijela sv. Mise.

Prvo je **p r i k a z a n j e**. Sad klekni i prikaži se Gospodinu Bogu. Reci Mu ovako, ako ti se to dopada: Gospodine, Ti ćeš se sada žrtvovati za me. Nauči me, Isuse, kako ćeš ja svoj život prikazati i žrtvovati za Te, kad ga Ti prikazuješ za me. Molim Te, da Ti mogu služiti dobro i sveto cio svoj život.

M a t e r e, prikažite sada i preporučite svoju djecu Bogu. Prikažite svi Isusu svoje nevolje, da vas On nauči, kako ćete ih podnašati za Njega, a za svoje spasenje. Ne treba za to puno riječi, neka je samo sve iskreno i od srca.

Svi oni, što mole Isusa u evangelijima, mole s malo riječi, ali su puni vjere i ufanja.

Drugi je glavni dio **M i s e p o d i z a n j e**. To je onaj čas, kad svećenik diže sv. Hostiju. Najsvetiji čas sv. Mise. Cijelo nebo sa presvetim Trojstvom silazi tada na naš žrtvenik. Pozdravi lijepo svoga Gospodina. Pokloni Mu se onako, kako su Mu se poklonili pastiri. Još je bolje, ako znadeš, da Mu se onako pokloniš, kako Mu se poklonila Mati Njegova. Ne znaš li tako, a ti jednostavno reci: Hvala Ti, Isuse, što si opet sišao na zemlju, da me grješnika spasiš. Budi mi u pomoći. Oprosti mi. Smiluj se meni i svim mojima.

Moli, traži, vapi, kako su tražili toliki nevoljnici, kad je Gospodin prolazio židovskim selima i gradovima. Isus silazi i na naše žrtvenike, da diže, pomaže i spasava.

Sve to neka je tiho, jer u tišini Bog govori. Da druge ne smetamo u pobožnosti.

Kad svećenik digne Hostiju, pogledaj je pobožno i reci: »Gospodine moj i Bože moj!« Ko ovako govori, dobiva oprost od sedam godina i sedam četrdesetnica. Isus je sam kazao sv. Gertrudi, da mu je milo, kad tko ovako čini. Svećenik diže sv. Hostiju zato, da je vidimo i da joj se poklonimo. Kod podizanja prikaži muku Isusovu za spas svoje duše i duše svojih milih. Za te duše opet sada Isus umire.

Treći je glavni dio sv. Mise **P r i Č e s t**. Pričesti se tada i ti. Ne možeš li se pričestiti, a ti primi duhovnu **sv. Pričest**. Što je duhovna **sv. Pričest**, pokazat će ti ovaj primjer. Osudili jednoga čovjeka na smrt. Dozvoliše mu, da se isповjedi, ali **sv. Pričest** nikako. Tada on klekne i zavapi: »Isuse, ne smijem da Te primim. Daj, molim Te, dodi k meni na nevidljivi način, kad ne daju, da Te primim na vidljivi. Duhovna je **sv. pričest**; primiti željom dobroga Spasitelja. Iza **sv. Pričesti** moli Isusa. On je tada u Tebi i dat će ti, što zamoliš, ako je to na Tvoje spasenje.«

Kad primiš blagoslov svećenikov na koncu sv. Mise, izadi lijepo iz crkve. Ne rastresuj se, već onako sabran podi kući. Kad

stigneš kući, drži se našega staroga običaja i pozdravi domaće s riječima: »Bog vam dao dio sv. Mise!« Kako znadete, sv. Misa prikazuje se za sve pa i za nenazočne. Ponesite im njihov dio, da im bude na spasenje duše i tijela. Ovako su radili sveci pa su tako podigli sebe i sve oko sebe. Učini i ti tako. Slušaj pobožno sv. Misu!

J. Müller D. I.

»SVETO DJETINJSTVO«.

Misijska nakana u listopadu blagoslovljena od sv. Oca.

— Sto je opet to?

— »Sveto djatinjstvo« jest udruženje djece, a ove udruženje ide za tim, da spasi što više poganske djece.

Začetnik Svetog djatinjstva jest francuski biskup de Forbin-Janson. Radi progona katolika u Francuskoj pošao je ovaj biskup kao misjonar u Kinu. Ovdje ga dirnula bijeda bezbrojne poganske djece, koju su bezdušni roditelji izlagali kraj puteva ili na drugim mjestima, da tamo poginu. Biskupu bilo žao ovih nedužnih stvorova, pa je želio, da što većem broju otvori lijepo nebo po sv. krstu, a usto da se pobrine i za njihovo uzdržavanje i njihov odgoj, ako bi poslije krštenja djeca ostala na životu.

Za taj pothvat trebalo je biskupu i novčane pojnoći. Otkud će je dobiti? Došla mu na pamet krasna misao: Pogansku djecu spasavat će prema svojim silama katolička djeca. Svojim malim doprinosima pomagat će ovi mali apostoli misjonare u njihovom radu.

I tako vam se g. 1843. osnovalo Sveti djatinjstvo, društvo, koje je sada rašireno po čitavom svijetu.

Zasluge su Svetog djatinjstva, da se svake godine krsti oko 600.000 poganske djece, uzdržaje se do 11.000 djece u koljevcu, 12.000 djece u skloništima, uzdržaje se ili pomaže do 40 000 škola. Od g. 1929.—30. sakupilo je Sveti djatinjstvo na čitavom svijetu preko 27 milijuna franc. franaka, dakle oko 60 milijuna dinara.

Jaganjac Božji.

Od osnutka do sada dalo je ovo dječje društvo preko 363 milijuna franc. franaka, dakle oko 800 milijuna dinara.

Vidite, što mogu učiniti djeca svojim malim darovima!

I naša mladež ne smije zaostati za mladim apostolima drugih naroda u radu za misije. Neka se stoga ponajprije mnogo moli za braću i sestre u poganskim krajevima. A onda neka pomogne i malim prinosima. Darovi se mogu slati na Upravu Katoličkih misija, Zagreb I, 147.

† O. ILIJA GAVRIĆ D. I.

Otac Ilija! Velik je broj onih, koji su ga poznавали. Trideset godina putovao je kao misijonar od mjesta do mjesta, trideset godina orio se njegov glas širom naše domovine. Pun žive vjere, a srce mu je gorjelo prama Bogu i neumrlim dušama, navještao je riječ Božju u duhu svog velikog imenjaka Ilije proroka, oduševljeno i neustrašivo. Zato su ga i zvali: Ilija gromovnik. I sada je naš dragi o. Ilija zauvijeke umuknuo. 28. kolovoza pozvao ga Gospodin k sebi, da ga nagradi za njegova dobra djela i da otpočine na Srcu Božanskom nakon dugog i napornog ali blago-slovenog apostolskog rada.

O. Ilija Gavrić rodio se 28. prosinca 1867. u kamenitim Pećinama nedaleko od Travnika u Bosni. Prvu svoju mladost proživio je mladi Ilija u prirodi Božjoj, gdje mu je svaki kamen, svako drvo i svaki grm govorio o patnjama i mukam karščanske raje. U toj prirodi natopljenoj mučeničkom krvlju oduševio se za svoga Boga i za svetu vjeru. Kako je bio kršan i darovit, poslaše ga na nauke. A jer u Pećinama nema nikakve škole, ode u Dolac u č. s. Milosrdnicama, gdje je svršio pučku školu. Iz Dôca dode u Travnik k Isusovcima u gimnaziju.

O. Ilija je uvijek sanjario, da mora nešto veliko učiniti za Boga i za narod, makar se i u hajduke odmetnuo, kako sam reče. I Bog je uslišao njegovu vruću želju, da proslavi Boga i da spasava duše. Pozvao ga u Družbu Isusovu, ne da iz busije navaljuje na neprijatelja, nego da kao misijonar i apostol Isusov udara na kule sotonine i obara ih te da iz ropstva davolova izbavlja neumrle duše. Pošto je u Družbi Isusovoj svršio propisane nauke, a dušu si uresio redovničkim i apostolskim krepostima, povjeriše mu poglavari važnu službu propovijednika i pučkog misijonara.

A imao je o. Ilija sve sposobnosti za pučkog misijonara. Bio je zdrav i jak kao one pećine, među koje se zbilo njegovo rodno mjesto. Budući da je nikao iz naroda, poznavao je dobro narodnu dušu, sve želje i osjećaje naroda, njegove dobre i zle navike. Imao je vrlo živu maštu, velik govornički dar, zvonki glas, nježno i plemenito srce i pronicav duh. On je mislio mislima svojih slušatelja, govorio je njihovim bujnim načinom govora i znao se sjajno prilagoditi shvaćanju puka. Govorio je od srca k srcu i odmah je

osvojio svoje slušatelje. Narod je grnuo k njegovim propovijedima, ali se i tiskao oko njegove isповijedaonice. Narod je volio o. Iliju. Kad bi se za vrijeme misija pokazao među narodom, sve bi se odmah oko njega sakupilo, a on je sa svima najljubезнije općio i poticao ih na revnost i ustrajnost. »Davao se«, govorio bi, »silno srdi, da tako revno dolazite na svete misije.« Još se više ta ljubav i privrženost puka pokazala prama dobrom i revnom misijonaru na svršetku misija, kada bi se rastajao od njih. Sve bi se rasplakalo i naglas jecalo, pa bi ga daleko još ispratili i suznim onda očima za njim gledali.

Ali dakako nije uvijek išlo sve onako glatko i sjajno. Često se puta dogodilo, da se spočetka malo svijeta oda-zvalo. O. Ilija nije trpio prazne crkve, zato je poduzeo juriš na župu, da probudi ljude iz mrtvila. Mnogo je sam molio i poticao druge, da se mole. Njegovo najjače oružje bila je Zlatna krunica Presv. Srca Isusova. Premda nije bio pjevač, ipak bi sakupio djecu, mladež i odrasle, što bi ih našao u crkvi, pak bi ih naučio pjevati Zlatnu krunicu. Pjevajući Zlatnu krunicu vraćali bi se ovi navečer kućama. To bi silno djelovalo i na one, koji su bili nemarni i mlaki, pa bi župa kao planula u svetoj revnosti.

Baš pobožnost prama Presv. Srcu Isusovu jest onaj čarobni magnet, koji najviše privlači srca. To je dobro znao o. Ilija. I sam veliki štovatelj Presv. Srca, nastojao je, da i druge raspali ljubavlju prema Bož. Srcu. Zato je svagdje nastojao da ustanovi društvo Srca Isusova i širi njegov Glasnik.

I pobožnost prema B. D. Mariji širio je revni misijonar. Propovijed o Majci Božjoj obavila bi se najsvečanije, cijela je crkva bila iskićena. A B. Gospa dovodila mu najveće grješnike.

U jednoj župi sakupilo se mnogo muževa u krčmi, pa se tu rugali misijama i misijonarima i odvraćali druge da ne idu u crkvu.

*Sa zadnjih misija † o. Ilije Gavrića.
Misijski križ u Prišlinu, † o. Gavrić na
lijevo, g. župnik na desno.*

O. Ilija opominje i moli, ali sve badava. Tada sakupi svijet, što se nalazio u crkvi, pa krene u procesiji pjevajući Zlatnu krunicu, zaustavi se pred krčmom i održa potresnu propovijed. Prkosni muževi brzo se izgubiše i krčma je odsada bila prazna, ali je zato crkva bila dupkom puna. A bilo je često puta i takovih, koji su se javno dičili svojim bezvjerstvom i junačili se, da ne će ni u crkvu ni k svetim sakramentima. To je istom o. Iliju podražilo. On je te jadnike ili sam potražio ili bi u propovijedima tako silno govorio o grijehu i o nesreći tvrdokornog grješnika, da je narod bio veoma potresen. To su dakako dočuli i oni junaci i obično su onda uz milost Božju bili njegovi najbolji prijatelji i najrevniji slušatelji.

Ali o. Ilija bio je i bojan. Za Boga, za vjeru i za sv. Crkvu bio je spremam sve podnijeti i nije trpio, da se u njegovoj prisutnosti ma išta govori ili čini, što vrijeda Boga ili što bi bilo proti sv. Crkvi. Tu bi on planuo i nije poznavao nikakvog obzira, makar dotične osobe imale i odličniji položaj. Kako je često morao putovati, dogodilo se, da je zapao među ljude, koji bi psovali i svašta govorili i proti Bogu i proti vjeri i proti svećenstvu. Tad bi o. Ilija ustao, pa bi ih opomenuo, a kad ni to nije pomoglo, onda se je svom žestinom svoje govorničke sile na njih oborio, te je svratio pozornost i ostalih putnika. Svi su ga pozorno slušali, a oni nesretnici ostadoše posramljeni. Ali to nije bilo dosta o. Iliju, on je želi, da ih obrati i obično bi postigao svrhu, pak su se rastali kao najbolji prijatelji i obećali mu, da će doći na sv. ispunjaj.

On je upravo osvajao srca. Bio je veseljak, uvijek pun šale, a pritom priprost i bezazlen kao dijete. Zato su ga svi voljeli. U društvu, gdje se je o. Ilija nalazio, sve je bilo veselo i nasmijano. Šalio se čak i na smrtnoj postelji. A kad su mu poglavari kazali, da nema nikakve više nade, da bi ozdravio, razveseli se i reče: »Hvala Bogu! Ja se ne bojam smrti, ali se bojam živjeti, jer je život samo prilika za grijeh.«

I umro je dobri naš o. Ilija usred svog apostolskog rada, izgorio je i istrošio se kao žrtva paljenica za slavu Božju i za spas duša. I tako se ispunio njegov mladenački san, da učini nešto veliko za Boga i za narod. **M. Rabadjija D. I.**

NEKA ŽIVI KRIST KRALJ!

Na svetom krštenju, dok još nijesmo znali, što činimo, obećali smo preko drugih vjernost do groba svome nebeskom Kralju. Svake godine na svetkovinu Krista Kralja želi sv. Crkva, da ovu istu prizagu vjernosti na poseban način obnovimo. Sv. Otac, namjesnik Kristov želi, da svečano obećamo Isusu, svome Kralju, da nigda ne ćemo ostaviti njegove zastave, već da ćemo se uz nju junački boriti do zadnjeg daha svoga zemnog života.

KRIST KRALJ.

Mi se ponosimo, što smijemo obnoviti prisegu vjernosti ovako velikom Kralju. Gdje su granice njegovog kraljevstva? — Ono je neograničeno. Sve što opстоји na nebu i na zemlji, pripada njegovom kraljevstvu.

Kako će dugo Isus ostati kraljem? — Kroz čitavu vječnost. Druga kraljevstva nastaju i prolaze; prijestolji se dižu i ruše; kraljevi se radaju i umiru. — Isus i njegovo kraljevstvo ostaju do vijeka . . .

Podanici su ovoga velikog Kralja svi anđeli i svi ljudi. Istina je, mnogi nijesu htjeli, a i danas ne će da budu njegovim podanicima. Ali koja korist, što se proti njemu dižu! Šta je koristilo Luci-

feru, kad je s buntovnim drugovima rekao: »Ne ču da služim!« Šta je koristilo krvavom Herodu, koji htjede da u kolijevki uništi ovog Kralja? Šta je koristilo Neronu i čitavom nizu rimskih careva, koji htjedoše da obore našeg Kralja s njegovog prijestolja? Što koristi i današnjim neprijateljima Isusovim, što se diže proti svome Kralju i javno i potajno, i u parlamentima i u školama, i kinima i u kazalištima, i u novinama i u knjigama? Što koristi, što se hiljade bolješika združilo u četu, koja se prozvala četom bezbožnika te hoće da se u Rusiji uvede blađdan, na koji bi se slavio čin, što je Krist zbačen s prijestolja? Šta koristi svima bundžijama, što se diže proti Isusu? Zar na koncu konca ne će morati reći s carem Julijanom Apostatom: »Pobjedio si, Galilejče!«

Na visokom obelisku, što se diže pred crkvom sv. Petra u Rimu, napisane su zlatnim slovima riječi: *Christus vincit, Christus regnat, Christus imperat!* — *Krist pobjeduje, Krist kraljuje, Krist vladal!*

Istina je, mi bismo htjeli, da on drukčije pobjeđuje svoje neprijatelje. Mi bismo poput apostola Isusovih najvoljeli, da on posalje oganj s neba te uništi sve svoje neprijatelje. Ali Isus toga ne će. On je odredio da potpuno triumfira na Sudnjem danu.

Mi želimo ostati vjerni svome kralju. Meksički mučenici umirali su s lozinkom: Živio Krist Kralj! To je i naša lozinka. Neka živi Krist Kralj u našim srcima! Neka živi Krist Kralj u našim obiteljima!

F. M.

ČUDESAN SPAS.

Anđeo čuvat.

Jedan njemački časopis donosi slijedeći dogodaj s opaskom urednikovom, da mu je taj dogodaj saopćen s posve vjerodostojne strane. Pripovijeda ga dobar otac katoličke obitelji, koji ga je sam doživio:

— Bilo to nekoliko mjeseci iza naše prve pričesti. Ja i jedan od mojih školskih drugova, koji je poslije postao župnikom i dekanom u jednom velikom gradu, običavali smo u dane, kad nije bilo škole, kupati se u rijeci S., udaljenoj dva sata od grada B. Iza kupanja bilo nam najdraže bezbrižno lutati po prostranoj šumi, što se nalazila uz rijeku. Kupali smo se obično na istom mjestu, a jer nismo znali plivati, izbrali smo plitko mjesto u jednom rukavu rijeke. Iz šume smo dovukli poveliko deblo, pa smo se na njemu vozikali, da smo u tom upravo uživali. Naše je mjesto bilo tako samotno, da ovamo nije nitko zalazio.

Jedamput smo htjeli vidjeti, kako je dubok rukav izvan našeg mjesta, na kojem smo se kupali. Uzesmo se dakle za ruke i podosmo lagano prema rijeci. Nismo bili od nje udaljeni više od 100 metara, kad se dogodi nešto, čega ni mi, ni naši ukućani nismo mogli nikad zaboraviti.

Na desnoj obali iznenada rastvori se jedan grm, iz kojeg izade plavokos, neobično visok mladić te nam doviknu jakim glasom: »Stojte, djeco!« Prepadosmo se, stadosmo i u strahu pogledasmo mladića. Zatim će nam ponovno: »Da ste učinili još samo nekoliko koračaja, bili biste gotovi, jer je odmah pred vama vrlo velika dubina.« To reče mladić i isčeznu.

Dršćući od straha povratimo se na mjesto, gdje smo se obično kupali, izađosmo iz vode, obukosmo se bez ijedne riječi i podosmo kući. Istrom kad smo prevalili jedan dio puta, osjetisemo, da smo se malo primirili. Prve riječi što sam ih čuo od svog prijatelja bile su: »Bog nam je poslao svoga andela, da nas spasi iz smrte pogibelji.«

Kad smo stigli u B., pošli smo najprije u crkvu, da se zahvalimo Bogu na očinskoj brizi i dobroti.

Nama je poznata nauka katoličke Crkve o sv. andelima čuvarima. Zahvalimo se Bogu na dobroti, što nam je dao tako moćne zaštitnike i prijatelje. Slušajmo ih.

F. M.

Brižni čuvar.

DAN GOSPODNE.

Da se izravnamo...

Gledam kroz prozor prije podanje sv. Mise. Nekoliko ljudi starijih redovito dolazi po sat i dva prije vremena za službu Božju. Među tima se ističu dva dobra starca — Božije dušice. Prije par godina zapitam jednoga od njih: »A što vi tako uranili? — »Velečasni, moram. Hvala dobrom Bogu koji nam je dao nedjelju. Bez nje bi čovjek podivljao. Sav sam grbav i nakazan.

Idem brzo u dom našega Gospodara, da se izravnam i uredim. Bog nas je po svojoj slici stvorio, a mi smo mu tako malo slični, jer nas ovih šest dana tjedna posve zgrbi i nakazi. U nedjelju se opet malo sravnam. Bez nedjelje me više nitko ne ispravi po Božoj crtici.

Divim se dobrim starcima i mislim: Da nam je takvoga roda, kako bi sav svijet bio ravno upravljen prema Bogu po ravnoj liniji sv. Križa kroz ranu Presv. Srca. Imamo lijepi broj čitatelja Glasnika, pa neka svaki kuša, malo kuša, pa će konačno svi biti naravnani po volji Onoga, bez čijega znanja ne pada ni vlas s glave.

Kuda ćemo?

Radi svoje svećeničke službe ne mogu od svoje crkve po nedjeljama osim nekoliko puta kroz godinu. Sredinom srpnja redovito idem Majci Božjoj Bistričkoj. Na putu srećem ljude iz mnogih župa. Kod mitnice u Zagrebu kola do kola s vinom. Ne smeta ih nedjelja, a šest je dana bilo za taj posao. Idem dalje. Čovjek za čovjekom, pa nose, ovaj piliće, onaj sir, drugi ovo, treći ono, svi žure, svi su izdaleka. Crkve su kod kuće prazne, a oni idu, da nešto steknu, a vraćaju se bez blagoslova Božjega, bez mira i na posljeku bez onoga, što su htjeli da poluče, ono malo novaca i zemaljskih dobara, jer bez Božjeg blagoslova nema nikakva dobra. Idem dalje. Bože sunce ljetos pali, i ljudi vele, što svi vidimo, suša je, jer nema kiše po mjesec dana. Trava se suši i posuši brzo i dobro. Gledam, a to ti kola za kolima puna sijena kreću iz dalekih livada. Bože moj, mislim, šta je to, ta to je skroz katolički kraj! Što rade ti ljudi? Posljedica će biti: blago nigda sito, a brzo će sijeno proći, jer manjka ono, što samo Bog daje — blagoslov.

Tako biva po našim čisto katoličkim selima. Pomislite si, kako je tek u velikim gradovima i našem Zagrebu. Dodi na trgove. Sve živo od kupaca i prodavača. Prodi ulicama. Tu se zide, tamo se vozi. U velikoj većini katolički grad, ali po nedjeljama i blagdanima toga ipak ne vidiš. Kako je to žalosno, kako je to strašno. I kao da nitko ne pita: »A kamo to vodi?«

Izaberil!

Promatraljući ovakove pojave sjetio sam se ovog mjesta Sv. Pisma: »Ako uzaslušaš glas Gospodina Boga svojega, da izvršuješ i držiš sve zapovijedi njegove, koje ti ja danas dajem, užvisit će te Gospodin Bog tvoj više nego sve narode na zemlji. I doći će na te svi ovi blagoslovi i stići će te, samo ako uzaslušaš zapovijedi njegove. Blagosloven ti u gradu i blagosloven u polju. Blagosloven plod utrobe tvoje i plod stoke tvoje, stada goveda tvojih i torovi ovaca tvojih. Blagosloveće tvoje žitnice i blagosloven tvoj suvišak. Blagosloven ćeš biti, kad dolaziš i kad od-

laziš... Poslat će Gospodin blagoslov na spreme tvoje i na sva djela ruku tvojih... Podignut će te Gospodin, da mu budeš narod svet, kao što ti se zakleo, ako uzdržiš zapovijedi Gospodina Boga svojega i podeš putevima njegovim. I vidjet će svi narodi na zemlji, da je ime Gospodnje prizvano na te.«

Iza ovih riječi blagoslova Bog dalje govori riječi prokletstva, koje se čitaju u Sv. Pismu: »Ali ako ne uzaslušaš glasa Gospodina Boga svojega, da držiš i tvoriš sve zapovijedi njegove i uredbe, koje ti ja danas zapovijedam, doći će na te sva ova prokletstva i stignut će te. Proklet ćeš biti u gradu i proklet u polju. Prokleta žitница tvoja i suvišak tvoj. Proklet plod utrobe tvoje i plod zemlje tvoje, krdovi goveda tvojih i stada ovaca tvojih. Proklet ćeš biti,

Spomenik Srca Isusova u isusovačkom vrtu u Rimu.

kad dolažiš i proklet, kad odlaziš. Poslat će Gospodin na te glad i stradanje... Primetnut će ti Gospodin pomor... udarit će te Gospodin siromaštvom, vrućicom i groznicom, žegom i vrućinom, pokvarenim zrakom i medljikom, i gonit će te, dokle ne propadneš. Nebo, što je nad tobom, bit će ti mijedeno, a zemlja koju gaziš gvozdena.

Gospodin nabraja gore još dalje blagoslove svoje, a ovdje prokletstva svoja. Kako gode riječi blagoslova, tako straže riječi prokletstva. Poslušajmo riječi blagoslova i vršimo zapovijedi njegove, a posebno držimo ono, što nam se naređuje o danu Gospodnjem.

Leopold Rusan, župnik

40. GODIŠNICA ZLATNE POVELJE RADNIČKIH PRAVA.

1891.—1931.

Obraćam se danas vama hrvatski muževi i mladići, hrvatske majke i djevojke, vama, koji znojni i umorni sagibate ispaćena pleča pod bremenom tvorničkog i težačkog posla, koji uz štropot crnih strojeva i huktanje viških dimnjaka, uz lomljavu crnih rudnika i tamu podzemnih rovova, uz oštru kosu i teški trnkop zasljužujete sebi i svojima svagdašnju koricu teško stečenog kruha. Koji u žarkom zagrijaju nemiloga sunca i još neugodnije zime, za kiše i blata, vjetra i prašine žuljate svoje nabrekle ruke, da uzdržite dragu ženu i nježnu dječicu, starca oca i iznemoglu majku.

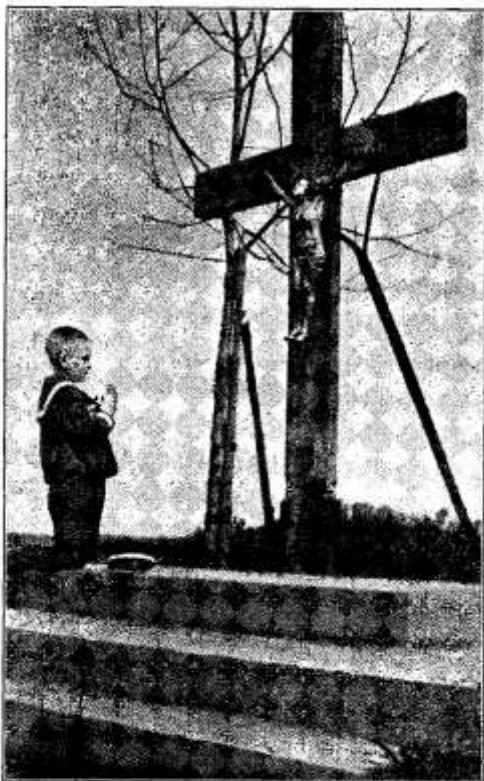
Obraćam se na vas, da vam kažem, da je rimski Papa onaj, koji je prvi podigao svoj očinski glas na obranu vaših prava, koji se prvi iskreno i uspješno zauzeo za prave vaše potrebe, koji je neustrašivo stao na obranu radničkog staleža protiv svih onih, koji su ga izrabljivali, dolazili oni odozgo ili odozdo.

Bilo je to upravo prije 40 godina, kadno je Papa Leon XIII. u svibnju godine 1891. izdao svoju glasovitu encikliku *Rerum novarum* — *O stanju radnika*.

Zašto je Papa napisao tu encikliku?

Bila je potrebna, vrlo potrebna. Polovicom prošlog stoljeća stala se naglo razvijati industrija: tvornice počeše nicati jedna za drugom, i tako nastade novi stalež — radnički ili proletarski. Proletarci se zovu po latinskoj riječi proletarius t. j. onaj, koji ne živi od prihoda vlastitog zemljišta, trgovine ili uloženog novca, već jedino od žuljeva svojih marnih ruku.

U isto to vrijeme kolala je među velikim posjednicima opasna i nečovječna nauka, koju je Crkva ne jedamput oštrosudila, a zvala se liberalizam. Taj je liberalizam učio, da vlasnik tvornice ima da pazi samo na svoju što veću dobit, bez ikakva obzira na potrebe i na ljudsko dostojanstvo radnikovo. On si ne

*Mališ se zahvaljuje Spasitelju, što je primio prvu čnikova.
s.s. pričest.*

treba da glave razbija, da li je radnikova plaća premalena i sasvim nedovoljna da pošteno uzdržava sebe, a kamo li još obitelj, da li mu je stan pretijesan i vlažan — ako ga u opće i ima — da li broj poslovnih sati daleko prekoračuje njegove sile, te ne dospijeva ni na odmor ni na svoje vjerske i porodične dužnosti. Naravno, da je jadni radnik — ostavljen tako na milost i nemilost takomoj pohlepi bogatih mogućnika — proživljavao jako crne, da re kažem očajne dane.

Očinsko srce Namjensnika Kristova najdužije je osjećalo tu nepravednu bijedu potlačenih sinova i stoga se eto Papa Leo XIII. lati pera, da pred cijelim svijetom zacrtatkoje su dužnosti, ali i prava ra-

Što veli Sv. Otac o radničkim nevoljama?

Pronicavi Papa prije svega upozoruje sve na žalosne činjenice: »Jasno vidimo, i u tom se svi slažu, da se ljudima najnižega sloja mora pomoći brzo i prikladno, jer najvećim dijelom nedostojno borave u bijednom i nevoljnem stanju.«

Zatim navodi glavne uzroke toga zla: »Prošli (18.) je vijek ukinuo radnička udruženja, cebove, a na njihovo mjesto nije zašnovoao ništa novo i tako je radnike ostavio bez zaštite. — Iz javnih su uredaba i zakona odstranjena sva vjerska načela, i stoga je malo pomalo došlo do toga, da su radnici osamljeni i bez obrane bili predavani nečovječnosti gospodara i neobuzdanoj pohlepi protivnika. — Zlo je još povećala nezasitna lihva, koju je Crkva

ne jednom izrično osudila, ali je pohlepni grabljivci i sebičnjaci vrše na drugi način. — K tomu još pridolazi, što je gotovo sva industrija i trgovina došla u ruke nekolicine bogataša i mogućnika, koji su narinuli gotovo ropski jaram bezbrojnom mnoštvu proletara.“

Zlo je dakle tu. I uzroci su mu nabrojeni. No tim još ništa nije pomoženo. Valja se obazreti za lijekovima.

Krivi lijekovi.

Prije no što će Sv. Otac da uputi na prava sredstva, kojima će se ublažiti i izlijecići radničke nevolje, on u svojoj očinskoj dalekovidnosti upire prstom na krive lijekove, koji su u prvi mah omamljivi i slatki no kasnije zato započinju svojim razornim djelovanjem.

Nosilac tih lažnih lijekova jest socijalizam odnosno komunizam; oba naime idu za istim ciljem, samo što ga prvi hoće da postigne postepeno, a drugi nasilnom revolucijom. I jedan i drugi hoće da ukine privatno vlasništvo, a uvede kolektivizam t. j. poredak, u kojem ne gospodare imovinom pojedinci ili obitelji, već je sve u rukama zajednice-države.

Sv. Otac upozoruje na svu nepravdu i štetu, što je to socijalističko-komunističko rješenje nanosi baš najviše radničkom staležu:

„Da se to zlo izlječi, socijalisti raspiruju zavist siromaha prema bogatima, te tvrde, da valja dokinuti privatni posjed dobara, a mjesto toga učiniti zajedničkim svima pod upravom ljudi, koji su na čelu općine ili države... Sličan postupak nije nikako kadar da stane na put toj borbi, a i stanje radnika, mjesto da olakša, još kud i kamo više oteščava. Osim toga je takav način postupanja posve nepravedan, jer vrijeda zakonita prava posjednika, iskriviljuje dužnosti države i ide za tim, da iz temelja poremeti vas društveni poredak.“

Takav je dakle postupak nepravedan, no on je također i štetan po radniku. Papa nam veli zašto:

„Neposredna svrha, koju radnik pri svom poslu ima pred očima, jest ono dobro, što će ga zaslužiti i pravom posjedovati kao svoju stvar... On naime od svoga posla očekuje strogo i neopozivo pravo, da nesamo primi plaću, nego da tom svojom plaćom također potpuno slobodno raspolaže..., da je stavi na stranu kao prištednju, ili da je uloži u kakav posjed, jer takav posjed zaista nije drugo, nego samo plaća, koja je dobila drugo lice. Zato će ovako kupljeno zemljište isto tako biti u vlasti radnika kao i plaća radom stečena... Time dakle što socijalisti hoće da imetak pojedinaca prenesu na zajednicu, baš tim još gorim čine položaj svih radnika, budući da im oduzimaju slobodu u raspolaganju s njihovom plaćom, a tako im ujedno otimaju svaku nadu i mogućnost da umnože svoje kućanstvo i poboljšaju svoje stanje.“

To se socijalističko rješavanje protivi ljudskoj naravi, jer čovjek ima razum i stoga može i mora da se pobrine nesamo za svoje sadašnje nego i buduće potrebe.

»Odatle slijedi, veli Sv. Otac, da čovjek mora imati u svojoj vlasti nesamo plodove zemlje već i samu zemlju, jer vidi da mu zemlja svojom plodnošću osigurava budućnost. Potrebe svakoga čovjeka neprestano se vraćaju, danas im udovoljimo, sutra opet novo zahtijevaju. Morala je stoga priroda dati čovjeku neku stalnu stvar, koja će vazda ostati; dakle bi se mogla očekivati neprekidna i sveudiljna pomoć, a takovu može da dade jedino zemlja sa svojim plodovima...«

Socijalističko rješenje je nepravedno i nečovječansko i stoga, što gazi najprirodnija prava čovjeka kao oca obitelji.

Kćeri Srca Isusova, Zaton kod Dubrovnika. (Vidi Vijesti).

»Ova prava, koja pojedini čovjek imade, još se bolje razabiru, kad ih promatramo u savezu i skladu s dužnostima čovjeka u obitelji... Obitelj je maleno doduše no pravo društvo, starije od svake države, i stoga mora imati neka svoja prava i dužnosti, što nikako ne ovise o državi. Kako smo dokazali, da je narav dala pojedinim osobama pravo vlasništva, tako to isto vrijedi i o čovjeku, u koliko je glava obitelji, pače je to pravo u tom slučaju u toliko jače, u koliko ljudska osoba u obiteljskom životu više obuhvaća. Najsvetiji zakon naravi jest, da se otac obitelji brine za hranu i odgoj onih, koje je rodio: a to sama narav svodi na to, da svojoj djeci, u kojoj se odsijeva osoba očeva... hoće stići i pribaviti, kako će se moći u budućem životu braniti od zle sreće. A to ne može učiniti drugačije, nego da posjeduje stvari i nasljedstvom ih ostavi svojoj djeci.«

Socijalizam bi osim toga htio da zamijeni u obiteljima očinski ugled i roditeljsku vlast vanjskom, gradanskom vlašću. I u tome je on nenaravan i nepravedan. Namjesnik Kristov to osuđuje i piše.

»Velika je dakle i pogibeljna bludnja, kad se hoće, da gradanska vlast po svojoj volji može segnuti i u domaće ognjište. Istina, ako se koja obitelj nalazi u veoma teškim prilikama, a sama nikako ne može da se iz njih izbavi, onda je pravo da joj javna vlast priskoči u pomoć, jer je svaka porodica dio države. Isto tako, ako bi se u kojoj obitelji teško vrijedala međusobna prava, onda neka javna vlast dade svakom njegovo pravo, što ne znači, da ona za sebe otima prava građana, nego ih samo brani i učvršćuje pravednom obranom. No tu treba da stanu oni, koji su na čelu javne vlasti. Narav ne dopušta da prekorače ove granice. Očinska je naime vlast takova, da je država ne može uništiti niti u sebe upiti, jer ona potječe iz istog izvora, odakle i ljudski život. »Sinovi su nešto od oca«, oni su kao neko proširenje njegove osobe. Pravo govoreći oni ne ulaze u gradansko društvo i ne postaju njegovim članovima sami po sebi, već po obitelji, u kojoj su rođeni. I baš stoga razloga, što su sinovi po naravi nešto od oca prije nego dodu razumu, pod vlašću su roditelja.«

»Kada socijalisti dokidaju upravu roditelja, te uvode upravu države, rade protiv naravnoj pravednosti i kidaju obiteljske veze.«

Dalekovidni Papa sa zabrinutom ozbiljnošću upozoruje na kobne posljedice, koje bi nastale, kad bi se ta socijalističko-komunistička načela provedla u život:

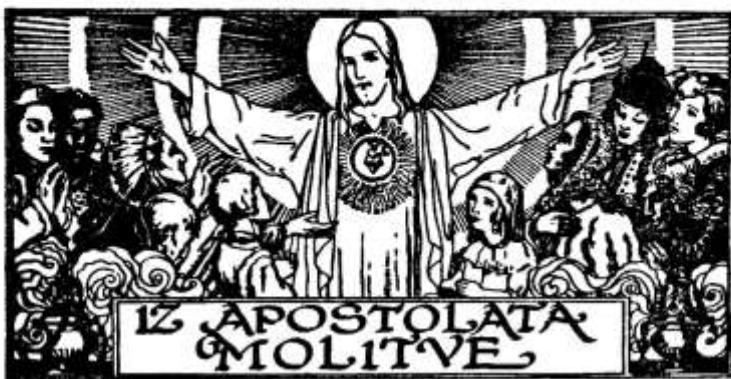
»No osim nepravde toga sistema lako je razabrati sve užasne posljedice, koje iz njega proizlaze: zbrka i nered u svim društvenim slojevima, odurno i nepodnosljivo ropstvo za sve građane. Otvoren bi bio put međusobnoj zavisti i neslozi, ugušena bi bila poticala za sposobnosti i um pojedinaca te bi tako nužno presušili i svi izvori bogatstva, a na mjesto one jednakosti, o kojoj toliko sanjare, došlo bi do jednakake nevolje, jada i potištenosti za sve lude bez razlike.«

Zabacivši tako Sv. Otac krive lijekove, koji bi najviše štete i nepravde nanijeli baš samim radnicima, iznosi prave lijekove, koji su kadri, ako ih iskreno i spremno upotrijebi, da pomognu radniku, da ne bude samo stroj, kako je to htio nekršćanski liberalizam, niti razvijenija životinja, kako to naučava materijalistički socijalizam, već potpuni čovjek, koji će imati prilike i sredstava da pošteno uzdržava svoje tijelo i usavrši svoju dušu, kako to sam Stvoritelj želi. No o tome drugom zgodom.

Stj. Tomislav Poglajen D. I.

»MUŽ i ŽENA« 2. izdanje (32 stranice). Eto knjižice, koja je upravo potrebna svim oženjenim i udatim osobama te onima, koji hoće da stupe u ženidbeni stalež. Poučava jezgrovito, jasnim pitanjima i odgovorima kao katekizam. Nada sve se preporučuje vlč. gg. duhovnim pastirima, bit će im osobitom pomoći. Cijena din. 4.- Narudžbe prima: Uprava Glasnika Srca Isusova Zagreb I/147.

ZAŠTO SPASITELJ ŽELI POSEBNO DA ZAVLADA OBITELJIMA NAŠIM?

Stablo života.

Na to pitanje samo je jedan odgovor: Komu je stalo do rijeke, stalo mu je i do izvora njezina. I tko se brine za stabljiku, zar smije da zanemari korjen njezin? Zašto je došao Spasitelj na svijet i što je glavni cilj njegova života i smrti, njegova rada i znoja, svih njegovih misli i riječi?

On je došao zato, da bi osvojio svijet za istinu i ljubav i da bi ga izbavio iz ruku pakla za vječnu sreću i blaženstvo. A ako mu je cilj spas svijeta cijelog i ako je zato poduzeo sva djela svoje mudrosti i dobrote, kako onda da mu ne bude glavna briga i za izvore, iz kojih ističe rijeka svijeta, i za one korjenike, iz kojih niče svaka stabljika? A gdje su ti izvori i to korjenje? Samo i jedino u obitelji. Kakove obitelji, takovo ljudstvo i cijeli svijet.

Ne država, ne škole, ne knjige i nauka, ne nazori i okolina, nije to glavno, što izgradije ljudi. Glavno ih izgradije obitelj, iz koje su nikli. Obitelj ih tjelesno i duševno izgrađuje za čitav budući život, i čega se ne postigne u obitelji, to se poslije teško nadoknadi. Sto daje obitelj, toga u životu nitko ne može potpuno da uništi, a sve što većeg postizavamo u životu, to je samo dalje nadograđivanje na temelju, koji smo ponijeli iz obiteljskog odgoja, to je samo dozrijevanje onog sjemena, što je bačeno već u roditeljskom domu.

Pa što čovjek dobiva od obitelji? Najprije *tijelo*. Na njegovu izgradnju djeluju čitava predašnja pokoljenja. Od koga zavisi, da to tijelo bude zdravo i jako, ili će biti slabunjavlo i bolesno? Da li će biti duši vjernim pomagačem ili nesnosnim teretom?

Zavisi to od obitelji, da li u njoj kola krv zdrava ili krv zaražena grijesima i nećudorednim životom. Zdravlje se baštini, a i bolesti se baštine, ito takove bolesti, kojih posljedice sežu do če-

»Po svojoj obitelji čovjek je ono, što jest, kao što i svaki plod ono sve što ima, ima od drveta, na kom je izrastao.«

Pod zaštitom Presvetog Srca.

A ako je obitelj tako važan čimbenik u ljudskom životu, lako je onda razumljivo, zašto Spasitelj, koji ljubi čitav rod ljudski, hoće posebnu milost da spoji upravo s obitelji. Hoće to Spasitelj, jer vidi, da te milosti nuda sve treba glavno deblo, iz kojeg se razvijaju sve ostale grane, da njegovih milosti treba izvor, iz kojeg potječe cijela rijeka života. Milost će njegova pomagati roditelje u teškom djelu odgoja djece. Milost će njegova usadivati u djetinja srca pobožnost, krepost i plemenitost. Milost će njegova učiniti, da u obitelji vlada ljubav i da u njoj odiše duh kršćanstva pa će i dijete izrasti iz ovakove okoline prožeto vjerom i kršćanskim načelima. Onaj, koji je došao da bude život svijetu, ito život pravi i sveti, nije mogao, a da ne posveti same izvore čovječanstva životom vodom svoje milosti. To je pravi razlog, zašto želi Spasitelj posebno da zavlada obiteljima našim.

Ali i drugi je razlog ne manje važan. Neprijatelji vjere, jer dobro znaju svu važnost obiteljskog života, upiru sve sile, da oslabi i potkopaju ovu tvrdavu Božju. Odatle svuda i po svim državama ono nastojanje neprijatelja Crkve, da se dopuste ženidbene rastave i mijenjanje žena, odatle ono vječno naglašavanje, da učitelji i škola odgajaju djecu, a ne majka i roditeljska kuća. Jer obitelj — otvoreno veli jedan voda te bezbožne vojske — to nam je glavna zapreka. Zato tu zapreku treba srušiti i smrviti one cigle, od kojih je sagradena.

I stoga sam Spasitelj hoće da stane na obranbene zidine ove tvrdave, na koju tako žestoko jurišaju neprijatelji. Zato on hoće da uniđe nekako pod svačiji krov i nađe se u svakoj obiteljskoj zajednici, da ju bolje okupi i ujedini pa da bude jača u borbi proti navalama neprijateljskim.

A tim što Spasitelj čuva zdravu i nepokvarenu obitelj, čuva zdravlje i poredak u čitavom ljudskom društvu, jer ono se sastoji iz obitelji. Time što Isus unosi u obitelj zdrave sokove svoje milosti, lijeći ujedno i sve bolesti današnjeg javnog života, ito na najtemeljitiji i najtrajniji način. Neka se stoga kupe kršćanske obitelji oko Srca Isusova kao oko žarišta svoga ili bolje neka njega uvedu u središte svoje i onda će se preporoditi današnji naraštaj.

P r e m a p o l j s k o m : N. Buljan D. I.

ŽUPA SRCA ISUSOVA.

K o s i n j G.-L i k a.

Ispod strmih vrhunaca Velebita razasuta po malim ličkim poljima prostire se ova pobožna župa Srca Isusova. Crne se gусте borove šume, a iz njih probijaju goli kameni šiljci, ali kao

bržna majka među mnogobrojnom djećicom svojom ističe se među svim tim šiljcima i vrhuncima njihova milovidna crkva s vitkim crvenim zvonikom. Unutra tri lijepa oltara, crkva krasno islikana, ali ipak glavni utisak daje golemi krasni kip Srca Isusova i velika slika na stropu ukazanja Presv. Srca svetoj Margareti.

Tu se svake godine svečano obavlja devetnica pred svetkovinom Presv. Srca, a ove godine imali su i tu sreću, da se u isto vrijeme držale sv. misije za njihovu župu. I tu se upravo kod sv. misija pokazalo, kako presv. Srce privlači sebi kao magnet sva druga srca pa i ona, koja mu se nekad protivila. Od prvog do zadnjeg dana sv. misija uvijek kod svake propovijedi puna crkva, a nerijetko morali stajati i pred crkvom. Orila se zlatna krunica ne samo u crkvi nego i po selima i putevima i po livadama kao da hoće kazati: kolikogod te, presv. Srce, drugi psuju i prokljuju, toliko puta hoće ova župa da ti obnovi svoju ljubav i poštovanje. Djevojačko društvo Srca Isusova već je opstojalo, ali sada se za dva i tri puta povećalo.

Svetkovina presv. Srca u sam petak slavi se u mnogim ličkim župama kao i zapovjedni blagdan, a ovde napose. Iza mnogobrojnih pričesti razvila se ogromna procesija pa uz skladnu zvonjavu zvona, s kojima se miješale pjesme presv. Srcu Isusovu, izgledalo ti kao da čitav ovaj kraj, velebitska brda i doline jednu izgovaraju molitvu: dušom tijelom vijek sam tvoj, o Srce Isusovo, za krst časni bijue boj!

Misionare su otpratili uz izraze gotovo prevelike zahvalnosti, uz pjesme, deklamacije, cvijeće i govore pa napokon i sa suzom u oku. Nego misijonarima je najveća utjeha, što se sav ovaj narod preporodio u presv. Srcu i imaju opravdanu nadu, da će i ustrajati, jer stoje pod posebnom zaštitom ovog presv. Srca.

N. B.

ZALOSNA KRUNICA.

Kad desetku molim ovu
Gledam žalost Isusovu,
Kako drše, k tlu se vije,
Mjesto znoja krvcu lije;
Kako anđel krijeći njega,
Kako Juda izdaje ga,
I vežu ga konopima
I vuku po sudovima.

Kad desetku molim drugu,
Strahovitu gledam tugu,
Gdje mu svače odijelo,
Pogrđuju sveto tijelo,
Pa ga onda k stupu vežu,
Do kosti mu bićem režu
Sveta leđa i ramena,
Teče krvca dragocjena.

Kad desetku molim treću,
Gledam zlobu jošte veću,
Gdje od trnja krunu pletu,
Na glavu je meću svetu
I svakako ruže njega,
Klecaju pred Svevišnjega:
»Zdravo, Kralju!« povikuju,
Pljuskaju ga i na nj pliju.

Kod četvrte desetice
Vidim, kako nemilice
Na smrt njega osuđuju,
Križ na njega navaljuju.
Mili Isus ljuto strada
I pod križem triput pada,
Penje se na Kalvariju,
Ide u smrt rad nas sviju.

Kod desetke pete biva
 Raspinjanje Bođa živa,
 Još ga grde puna boli,
 A on za njih Oca moli;
 Majku dragu daje svomu
 Učeniku ljubeznomu.
 S dušom mu se dijeli tijelo:
 Žrtvu svrši Janje bijelo...

J. K.

DEVET PRVIH PETAKA.

O toj pobožnosti rekao je Isus sv. Margareti Alakok ovo:
 »U neizmjernom milosrdju Srca svojega obećajem ti, da će svemo-
 guća ljubav njegova udijeliti milost konačne pokore
 svima, koji se kroz devet mjeseci u zastopce sva-
 s v a k o g a p r v o g a p e t k a u mjesecu pričeste.«

Međutim Bog nagraduje ovu pobožnost i drugim milostima.
 Samo jedan primjer.

Kćeri Srca Isusova, Split.

Muž i žena bili namješteni na državnoj pošti kao činovnici. Muž je bio kod primanja brzopisnih vijesti. Takav je činovnik strogo odgovoran za svaku vijest, što je primi. Otrag nekoliko mjeseci radio je on po noći na brzopisnom aparatu; dok je otisao iz dvorane, da se žedan napije vode, nestade mu jednog šifriranog važnog službenog brzopisa. Slijedećih dana nastade potraga za tim brzopisom. Drugi su činovnici izjavili, da su vidjeli taj brzopis; dakle nije bilo sumnje, da ga je optuženik i primio. Kako je isče-znuo? Nije li ga taj činovnik sakrio? Nije li on tudinski špion? I tako je taj činovnik dospio u tamnicu, a žena njegova otpuštena iz službe. Time je obitelj stradala.

Tko će tu pomoći? Činovnik tvrdi, da je nevin; žena trpi radi muža.

Žena započe pobožnost prvih devet petaka. I gle! Stvar se tako razvi, da je upravo na deveti petak muž ušao natrag u službu, jer se dokazala njegova nevinost. S mužem se vratila i žena. Presveto Srce Isusovo pogledalo je premilostivo na ovu obitelj. Gdje prestaje ljudska pomoć, Bog nas eto ne zapašta.

Ovako je pripovijedala dottična obitelj.

Gojimo ovu lijepu pobožnost. U Zagrebu se na svaki prvi petak ili prvu nedjelju vidi u Svetištu Srca Isusova veliki broj vjernika obojeg spola, kako marljivo pristupaju Stolu Gospodnjem obavljajući pobožnost prvih devet petaka. Zašto se ne bi to uvelo po svim našim krajevima?

A. Alfrević D. L.

DRUŠTVO SV. IGNACIJA.

S v. M i s a. O sv. Misi veli sv. Ivan Zlatousti: »Krist je, koji posvećuje i promjenjuje. Ovo je ona ista trpeza i ne zaostaje u ničemu za prvom.« Sabor Tridentinski: »Nijedno drugo djelo nije tako sveto i božansko.« Toma Kempenac: »Kad svećenik misi, Boga časti, andele veseli, Crkvu naziduje, žive pomaže, mrtvima pribavlja pokoj i sebe čini dionikom svjetu dobara.«

»Dom duhovnih vježba« prikazat će 365 sv. Misa za sve sve žive i mrtve dobrotvore od 1. siječnja do 31. prosinca g. 1932. i to u Svetištu presv. Srca Isusova u Zagrebu. Te sv. Mise možeš namijeniti za se ili druge, žive i mrtve. Dionikom tih sv. Misa postaju oni, koji podupru »Dom duh. vježba« u Zagrebu (Jordanovac 110). To ćete učiniti, ako pošaljete ili među znancima saberete 20 D. (8 lira, 3 šilinga, 2 marke ili $\frac{1}{2}$ dolara). S tim se darom postaje i članom »Društva sv. Ignacija«. Lako upišete i druge. Bog se ne da nadvisiti u dobroti i bogato će naplatiti svaki darak.

Kako se šalju novci? Svaki dar posalji po položnici »Društva sv. Ignacija« ili zatraži na pošti praznu položnicu, te na njoj napiši naš broj čekovnog računa br. 36.500.

Darovaše za »Dom duh. vježbi« do 30. kolovoza.

Po 10 Din.: Dobova: Zalokar Marija; — Granešina: Soban Franjo; — Velika: Puntarić Kata; — Krasica: Mikuličić Marija; — Kupinec: Madjer Matija; — Krašić: Penić Franca; — Crikvenica: Čondrić Vinko; — Banjaluka: Dogan Marko; — Sarajevo: Filipović Marko; — Netretić: Lesić Mato, Novosel Mato, Lesić Dora, Jaga, Cila; — Kaštel-Sućurac: Molin Pavao, Dome, Ivka, Marija, Katica; — Zagreb: Pogačić Josip, Stjepan Vukalović, Benaković Jelisava, Šikorona Barica.

Po 20 Din.: Zagreb: Kolar Marija; — Split: N. N. — Klinčasel: Kovčević Ivan i Lucija; — Sr. Mitrovica: Pavičić Marija.

Po 100 Din.: Podr. Moslavina: Posavac Mara (živa), Posavac Mara (pojedina); — Bersec (Fiume): Uhač Anton; — Žažina (Sela p. Sisku): Kuštreba Marica, Kuštreba Štefan; — Poljica: Don Božidar Pirčević; — Ruma: Dr Karlo Schwerer; — Brsečine: Belemečić Ilija; — Molve: Žnidarić Ivanka i Tereza (150 D.); — Zagreb: Asel Marija, Hercigonja Rozalija, Kostenc Marija.

Iz Osijeka III. javila se jedna osoba, ali bez točne adrese, neka bi joj se dali točniji podaci o upisu u »Društvo sv. Ignacija«. Molimo svakoga, koji to želi, da se obrati s točnom svojom adresom na:

A. Allirević D. I. Zagreb I/147.

MALI KRIŽARI

HERIBERT.

Crtice iz života jednog daka-zbornika.

Mali filozof.

Dnevnog reda, što ga naučio u kolegiju, držao se po mogućnosti i kod kuće. Skoro svako veče bi mu došla majka na koji četvrt sata, kad bi legao na počinak. To je dakako bilo protiv dnevnog reda, ali i jedino vrijeme, što je mogla upotrijebiti za razgovor s Heribertom. On sam nazivaše to vrijeme »filozofiranjem.«

Svaki put imao bi, što će pitati. Tako na dan navještenja rata Srbiji upita majku: »Mama, kako će se odsada moliti, da ne povrijedim bratske ljubavi? Ne bih ljubio neprijatelje, kad bih ovako molio: Daj da naši pobijede, a Srbi propanu.« — Drugi put pak ovako umovaše: Grijeh je zlo, ito jedino zlo, ali da Adam nije sagriješio, ne bismo imali ni Božića, ni Uskrsa, ni Velikog četvrtka. Zar nije onda Adamov grijeh gotovo sreća za nas?

Prigodom jednog pohoda već za prvi dana, što ih je proživo u konviktu, reče Heribert svojoj majci vrlo živahno: »Mama, zbilja nisam ni znao, da je sv. Alojzije bio isusovac. Onda su svi moji odgojitelji braća sv. Alojzija!« — Odsad mu bio kolegij još miliji i draži.

Kako se radovao, kad bi mogao ministirati. To ga poticalo na pobožna razmatranja: »Ako mi kao ministranti govorimo kod sv. Mise: »Ad Deum, qui laetificat iuventutem meam — K Bogu, koji razveseljuje mladost moju«, tad jedino mi imamo pravo. Budući da smo još maleni, dragi nam Bog daje sve, što imamo, te se mi doista moramo veseliti u svojoj mladosti. Ako pak svećenik kaže »iuventutem meam«, to može samo značiti, da je njegova duša mlađa. Isus je naime rekao: »Ako ne budete kao djeca, ne ćete unići u moje kraljevstvo.« Njegovu pak kraljevstvu pripadaju u prvom redu svećenici. Stoga oni moraju ostati vazda mlađi i nevini kao djeca. Da, oni se moraju u Isusa neograničeno uzdati i njega slušati.«

Čežnja za oltarom.

Bilo je za velikih praznika. Heribert je imao 12 godina, a bio je u 2. razredu gimnazije. Kad je jednog dana bio sam u sobi s majkom, ovako će joj: »Mama, rado bih te nešto zapitati.« — »Što to, sinko?« — »Kaži mi, majko, hoćeš li mi do-

pustiti, da postanem svećenik, ako cijelo vrijeme u Kalksburgu budem marljivo učio, obdržavao propise i trsio se, da jedino na Isusa mislim? — »Heriberte«, odvrati majka, »Ti me nisi pravo pitao, jer u tom slučaju ja nemam ništa da dopuštam. Ako name dragi Bog koje dijete pozivlje u svoju službu, tada bi roditelji nepravedno postupali, kad bi zabranjivali djetetu da slijedi Božji glas. Da li pak božanski Spasitelj zove koga u taj stalež, to će najbolje znati i odlučiti duhovni poglavari i isповједnik. A šta te, Heriberte, nuka, da budeš svećenik? Promisli: svećenički je stalež duduše jedan od najlepših ali i najtežih.« — »Da, majko«, upane joj u riječ Heribert, »znam, kako je Spasitelj pitao svoje učenike: »Možete li vi piti kalež, koji ču ja piti?« Znam, da Isus time misli na svoju muku. I žarko ču ga moliti, da mi pomogne piti iz kaleža, te mognem nositi njegov križ. Majko, hoćeš li mi na to dati svoj blagoslov?« — I stajao je sklopjenih ruku pred majkom navodeći još jedno mjesto iz »Nasljeduj Krista«, koje razlaže misao, zašto misnica ima na prsima i ledima znak križa. Malo zatim čula ga majka, kako u pokrajnjoj sobi gudi jednu Marijinu pjesmu.

Ganutljivo je bilo promatrati, kako je od tog dogadaja uređio svoj život jedino prema zvijezdi zvanja. Čuvši da će poslije ispit zrelosti morati još više godina čekati, dok bude zareden, izjaviti suznih očiju: »Zar ču doista tako dugo čekati? A ja već sav gorim od želje da radim za Isusal!«

Za svetim uzorima.

Crtice, za koje bi Heribert doznao iz životopisa svetaca, odmah bi stao naslijedovati. Pod praznicima nije ni kapi vina okusio i nije ni jedan orah uzeo bez izričitog dopuštenja očeva ili majčina. U tom je naslijedovao sv. Ivana Berhmansa, zaštitnika svoje kongregacije, koji je ovako činio težeći za savršenošću. U kolegiju bi posmatrao isusovce, pa bi čas ovo čas ono pitao. — »Naš. o. prefekt ima vrlo lijep sat. Samo bih rad znati, jesam li pravo razumio, da to nije njegov sat? Zar doista o. prefekt ništa ne posjeduje? A čije je odijelo, što ga nosi? Pa brevijar, iz kojeg se moli?« Kad mu razložiše, u čemu je redovničko siromaštvo, odmah ga stade naslijedovati u raznim stvarima. Prije ne bi rado davao svoje igračke drugima, ali otada dopusti, da se njima igraju i dječaci, koji su na te stvari vrlo malo pazili. Na molbu svog brata darova svoj molitvenik nekom dječaku. Taj mu je molitvenik bio to draži, što ga je dobio od vjeroučitelja za uspomenu.

Nastaviti će se.

S njemačkog: **A. Kopunović D. L.**

ZAHVALNICE

POD MOCNOM ZASTITOM.

Bosna. Prije nekog vremena nadoh se u velikoj neprilici, koja je prijetila meni i obitelji bolescu i opasnošću za gubitak službe. Utekoh se moćnoj zaštiti Presv. Srca Isusova vrućom molbom i čvrstim pouzdanjem, da će mi Presv. Srce pomoći. Obećah posvetiti svoju obitelj Presv. Srcu Isusovom i da će biti stalan pretplatnik njegova Glasnika. Za kratko vrijeme promijenile se prilike i danas sretan i zadovoljan zahvaljujem Presv. Srcu za primljene milosti.

B. I.

PRIJATELJ MALENIH

Medumurje. Oboljelo nam je dijete prošle zime od užasnih čirova, koji ga mučili dugo vremena po svemu tijelu. Ja i moja supruga bili smo već posve uvjereni, da će mališ od toga umrijeti. Pozvali smo liječnika i pokušali sve lijekove, ali uzalud, bolest ide sve na gore, čirovi jedan gori od drugoga. Što ćemo sada? Čitali smo u našem milom Glasniku više puta, kako nebeski Liječnik mnogima pomaže. Utekosmo se devetnicom Presv. Srcu, i gle, prije nego svršimo devetnicu, nestalo čirova. Već je sada više od pola godine, otako je naš mali Simon posve zdrav. I zato kličemo iz dna srca: Neka je hvala Presvetom Srcu Isusovom na sve vjeke!

J. K.

ZASTO NE BI I MENI?

Hrvatska. Bolovao sam kroz godinu i po, i mnoga novaca utrošio, ali uzalud. Dobio sam u ruke Glasnik Srca Isusova i počnem čitati zahvalnice. Dode mi misao: Kad je Presv. Srce tolikim pomoglo, zašto ne bi i meni? I počeo sam s molitvom. Posvetio sam obitelj najboljemu Srcu. I par drugih obitelji povelo se za nama pa se i one posvetiše Presv. Srcu. Moja je molitva za zdravlje uslišana. Hvala Presv. Srcu!

F. B.

S KRIVOGA NA PRAVI PUT.

Bosna. Brat mi pošao krivim putem. Živio je u takvim zaprekama, koje mu nisu dopuštale, da pristupa sv. sakramentima. Meni teško bilo pa se počela moliti Presv. Srcu za bratovo obraćenje. Medutim nizala se godina za godinom, a brat uvijek po starom. Ali nisam gubila ufanjā. Kucala sam, dok mi se nije otvorilo. Dok sam živa, držat ću Glasnik.

F. F.

JOŠ SE ZAHVALJUJU:

Amerika AD Za milosti dar D. 30.— *Andrijević JP* Po zagovoru sestre Celine ozdravilo me Presv. Sree, dar D. 100.— *PM Operacija* sretno uspjela, dar D. 40.— *Argentina MS* Ozdravila od teške bolesti. — *Bakar MR* Za milosti dar D. 10.— *Banjaluka PP* Majka ozdravila, dar D. 25.— *Baška KV* Za milosti dar D. 50.— *Beograd NN* Sv. M. Terezija pomogla pri važnoj kupnji. — *Bjelovar JP* Nečak sretno položio maturu, dar D. 30.— *JM Ozdravila* dar D. 10.— *Boka Kotorska AB* Za milosti preporučujući se i za budućnost dar D. 100.— *Brazilija MH* Ozdravio. — *Brdovac HJ* Pomožena u gospodarstvu,

dar D. 10.— Brod Bos. AZ Ženina operacija sretno uspjela, dar D. 10.— Canada LjC Zagovorom Gospo Lurdske izbavljena iz teških neprilika, dar Dol. 1.— Crnogovci BD Ozdravio. — Čakovac NN Za milosti. — Delnice KZ Sretno prošao kroz mnoge poteškoće. — Derventa MB Ozdravila, dar D. 10.— Dobra KD Oslobođena od teške bolesti, dar D. 10.— Đakovo EŠ Za zdravlje dar D. 10.— Fojnica FB Brat se obratio. — Gibina KJ Ozdravilo dijete od teške bolesti. — Gola JK Po zagovoru sv. Ante našla se izgubljena stvar. — Gradeč SN Pomožena u poslu, dar D. 50.— AE Ozdravilo dijete, dar D. 100.— Klenovnik ES Za sretan porod. — Koprivnica LjP Za zdravlje dar D. 20.— Kožarevac SK Dobio željenu milost, dar D. 10.— Krapina LP Dijete sretno položilo ispit, dar D. 100.— Krasica DB Mužu spašeno oko od teške nesreće, dar D. 10.— Kukujevci AR Ozdravilo dijete od dugotrajne i teške bolesti, dar D. 10.— Lukač AB Presv. Srce pomoglo me u jednoj potrebi, dar D. 20.— Meja CN Za milosti dar D. 20.— Medumurje JK Za milosti. — Metković TD Za zdravlje i druge milosti dar D. 50.— Miholjac D. TD Uslijana molba, dar D. 30.— Mitrovica EF Za kćerkino zdravlje dar D. 10.— Mostar ID Majka sretno porodila, dijete ozdravilo, dar D. 40.— Nova Gradiška AZ Za sreću i zdravlje obitelji dar D. 30.— Novi Marof FB Ozdravio dobrotom Presv. Srca po zagovoru sv. M. Terezije. — Novo Selo MC Ozdravila majka od teške bolesti. — Nuštar FP Ozdravila po zagovoru † Langa, dar D. 10.— Odjaki BL Pomoglo me Presv. Srce u teškim neprilikama. — Omišalj MM Za milosti dar D. 100.— KK Presv. Srce stalno pomaže, dar D. 50.— MŽ Presv. Srce u bolesti jedina utjeha dar D. 20.— Osijek TJ Za pomoć u nevolji dar D. 100.— ES Za dobru prodaju dar D. 50.— ZV Sretno položen ispit, dar D. 10.— VS Za mnoge milosti po dobroti sv. Obitelji, osobito za dobar uspjeh u školi dar D. 20.— Pittsburgh AES Za milosti dar dol 25.— Požega Sl. LD Ozdravila dobrotom nebeskog Liječnika, dar D. 10.— Preko AG Za milosti dar D. 15.— IB Za zdravlje dar D. 10.— Prišlin AK Za pomoć u teškim neprilikama dar D. 20.— Privlaka MG Ozdravila, dar D. 10.— Pučišće PP Za milosti dar D. 10.— Račinovci DS Dobre uspjela u školi, dar D. 10.— Radočaj AŠ Za milosti majci i kćerici dar D. 20.— Raven DN Za mnoge milosti. — Rešetarevo TS Za mnoge milosti dar D. 10.— Rijeka MS Ozdravila majka i kćerka, dar D. 30.— San Francisco IG Kćerka ozdravila, dar dol. 2.— Slakovci JL Za sretnu udaju nečakinjinu dar D. 10.— AV Za sretan porod dar D. 10.— Split MF Pomoženi u neprilikama, sin našao posla u Americi. — Subotica BH Majka udovica harna je Presv. Srca, što joj stiti djecu, dar D. 100.— Sućurac AB Za milosti po zagovoru sv. Ignacija, dar D. 20.— Sušak DH Ozdravila brzo i bez operacije. — EM Za pomoć u očajnim časovima dar D. 10.— Sutivan KD Za milosti dar D. 10.— Štitar EK Ozdravila od teške bolesti, dar D. 50.— Štivor IT Ozdravio od opasne bolesti, dar D. 50.— Taborsko FB Presv. Srce bezbroj puta pomoglo, dar D. 25.— Topolovac NN Za primljene milosti od Presv. Srca dar D. 100.— Valpovo ED Za sretan ispit uz želju, da učenik ide stazom krepstvi, dar D. 10.— CM Presv. Srce spasilo nas od požara, dar D. 15.— Varadin DF Sretan uspjeh u školi. — Veleševac FC Presv. Srce Isusovo jači. — Vinkovci NS Za pomoć u bolesti dar D. 10.— RG Za milosti dar D. 10.— MG Uslijalo me Presv. Srce, dar D. 6.— MS Ozdravilo dijete, dar D. 10.— Voća D. BL Ozdravila od teške i dugotrajne bolesti, dar D. 20.— Zagreb AD Za milosti dar D. 20.— IM Ozdravila bez operacije. — MJ Uslijana više puta, dar D. 30.— VH Za milosti dar D. 100.— MM Presv. Srce, iako nisam važe vjere, povratilo mi zdravlje te opet mogu raditi, dar D. 100.— MC Ozdravila od teške bolesti, dar D. 10.— JB Pomoglo Presv. Srce, dar D. 20.— MV Kćerka triput izbjegla smrtnu opasnost. — JV Ozdravila od teške duševne bolesti, dar D. 10.— FB Za pomoć u teškim prilikama dar D. 30.— ZJ Uslijana molba, dar D. 20.—

VIJESTI

EUHARISTIJSKO SLAVLJE U KRIŽEVCIMA.

Kao što na mnogim mjestima naše države bio je ljetos i u ubavim Križevcima Euharistijski kongres, ito 14., 15. i 16. kolovoza. Da ti je bilo vidjeti onaj mnogobrojni svijet, što se skupio u te dane! Mnogi računaju, da ih je bilo blizu 20.000. Sve je mirno, sve čedno i pobožno. Svaki hoće da pokaže: došao sam da iskažem posebnu čast Euharistijskom Kralju.

Svećanost su započela djeca što domaća što iz susjednih župa. Sakupljena 15. VIII. rano kod č. sestara »Kćeri Božje Ljubavi«, u procesiji došla su u župsku crkvu i primila sv. Pričest te prisustvovala sv. Misi. Svojom pobožnošću i milim ponašanjem mnogima su izmamili suzu radosnicu.

Istoga dana u 9 s. služio je pod vedrim nebom pred proštenišnom crkvom zvanom »Majka Božja Koruska« preuzv. dr. D. Premuš uz brojnu assistenciju svećanu Misu. Mnogobrojan narod pun zanosa pjevao je svoje omiljene pjesme u čast Majci Božjoj uz pratnju gradske glazbe. Prigodnu propovijed vanrednom vjestinom izreče domaći vladika preuzv. dr. D. Njaradi.

Poslije Mise započelo je odmah ondje zborovanje. Tom su se zgodom nizali krasni govori, koji su uvelike digli duh slušatelja.

Poslije podne prireden je upravo sjajan doček našem omiljelome nadbiskupu preuzv. metropoliti dr. A. Baueru. Davala se poučna i krasna predstava »Kralj Kraljeva«. Vrlo uspjeli predstavu priređiše i domaće gospojice pod vodstvom č. s. »Kćeri Božje Ljubavi«. One su gotovo mjesec dana tako rekuć dan i noć radile, same slikale sve potrebno za pozornicu, uvježbale predstavljačice, a kraj toga sve moguće priredivale, da bude pratnja Presvete Euharistije prigodom procesije što sjajnija.

I Miriska izložba sjajno uspjela.

Napokon su mnogi prisustvovali crkvenom koncertu u župskoj crkvi, dok se niješi svi konačno smirili po raznim crkvama na četiri mesta u gradu, da će klanjaju Isusu i izmire duše s Bogom u skrušenoj ispovijedi. Tu je mir, tisina i sve odiše velikom pobožnosti. Oko ½ 12 u noći bile su u svim tim crkvama hirane propovijedi, a u polnoći svećane Mise.

Slijedeći dan u 9 s. sakupilo se more ljudi na prostranom Strosmajerovom trgu. Sv. Misu odslužio je tu sam preuzv. nadb. dr. A. Bauer. Za te Mise pjevao je upravo majstorski domaći mješoviti zbor uz pratnju gradskog orkestra. Poslije Mise sve je elektrizirao zanočnom propovijedu poznati govornik preč. dr. S. Bakšić. Iza toga se nastavi i završi zborovanje.

Kruna svemu bila poslije podne procesija. Kratki pljusak kiše smeo je lijepe redove procesije. Ali samo za čas. Čim je kiša prestala, sve se svrsta u red. Razvij se veličanstvena procesija. Vodio ju sam preuzv. nadbiskup. Ne znaš, čemu bi se divio: Onoj velikoj množini naroda, onoj upravo iskrenoj pobožnosti, zanosnom pjevanju, lijenom sviranju, krasno iskićenim kućama, onom lijepom slavoluku, što ga podigli građani gornieg grada. Nu svakome se najvećma svidjela skupina djevojčica, dječaka i djevojaka. Sve je u bjelini. Jedni noće harfe, drugi grožđe, treći klasiće, dok sve ne završi pred nebom skupina djevica s gorućim žišcima.

»Ogranj s neba« ili Riječ o malenoj Hostiji (124 stranice). Napisao Mäder-Stržić. Tko želi da što bolje upozna Isusa u presv. Olt. Sakramantu i da se što pobožnije pričešće, neka naruči tu prekratu knjižicu. Cijena 4.- din. Na radnici prima: Uprava Glasnika Srca Isusova, Zagreb I. p. p. 147.

Sve se pobožno vrati na trg, tuj se svi posvetiše Bož. Srcu, odjjevaše
zanosno »Tebe Boga hvalimo«, da se smirenji vrate kućama svojim.

M. Fržić, župnik.

ZAVJETNO SVETIŠTE GOSPE OD ZDRAVLJA.

Doskora počinje se u Splitu na Dobromu podizati zavjetno svetište čudotvorne Gospe od Zdravlja. To je prvo svetište Majke Božje u našim krajevima, koje se iza rata podiže zavjetnim darovima svega našega naroda. Prije rata gradili su na taj način OO. Kapucini na Rijeci svetište Naše Gospe Lurdske. Ali ono je iza rata ostalo u tudim rukama, tako da mi više nemamo jednog opće narodnog svetišta Majke Božje, kako ga imaju drugi narodi. Sađa ga evo dobivamo u svetištu čudotvorne Gospe od Zdravlja.

Nevjerojatno je, kako mnogi darovi stižu iz svih krajeva naše domovine za ovo svetište. Zašto? Zato, jer svak hoće da daruje svoj barem mali darak svojoj nebeskoj Majci; da barem nešto doprinese za ono zavjetno svetište, koje joj podiže ljubav i zahvalnost svega našega naroda. Svak hoće da bude dionikom sv. Misa, koje se govore svaki dan za dobročinitelje svetišta, i molitava, koje se za iste dobročinitelje mole svaki dan u svetištu, u više drugih franjevačkih samostana u našoj državi kao i izvan nje, pače i na samom grobu Sv. Terezije M. I. u Lisieux-u.

Blagoslov temeljnog kamena novog zavjetnog svetišta određen je za blagdan Gospe od Zdravlja t. j. za 21. rujna ove godine. Ugodna je vijest, da da će imena svih onih, kojih je dar stigao do toga dana, biti stavljena u temeljni kamen zavjetnog svetišta.

Čudotvorna Gospa od Zdravlja bila nam je i dosada uvijek u pomoći, pa se uzdamo, da će biti i unaprijed, te da ćemo doskora imati sagradeno Njezino zavjetno svetište.

Dr. O. A. Crnić.

Djevojačko Društvo Srca Isusova u Zastražišću na Hvaru. 9. rujna 1928. osnovano je kod nas Dj. društvo sa 27 članica. Malo nas je bilo, ali smo ipak molitvom postigli veoma dobar uspjeh. Prošle godine smo primile u društvo 15 novih članica. U ove dvije godine udalo nam se 5 članica, a jedna je odstupna. Najstarija naša članica preselila nam se je u vječnost poslije jednogodišnje teške bolesti, koju je dragovoljno trpjela za ljubav dragom Isusu. Dan poslije njezine smrti pribivalo je cijelo društvo kod sv. Mise, koju je dalo za nju odslužiti. Za sv. Mise sve se pričestisimo za dušu naše nezaboravne članice.

Svake prve nedjelje pristupamo sv. Pričesti, te imamo male sastanke i pievamo nabožne pjesme. Gospine svetkovine slavimo što bolje možemo orobito sv. Pričestima i pjevanjem Marijinih pjesama.

U San Pedru (Kalifornija) sakupila je naša vrijedna savjetnica Marija Rudan ud. Županović svetu, da smo mogle kupiti divnu zastavu Srca Isusova. Zastavu je blagoslovio u punoj crkvi na dan Srca Isusova 1929. utemeljiti našeg društva don Luka Antičević. Poslije podne razvila se divna procesija ra crkvenim zastavama i novom zastavom, koju je nosila kuma. Blagdan Sreća Isusova i ove godine proslavile, što smo bolje mogle. Ujutro smo sve prištupile Stolu Gospodnjem.

Prošle godine dobile smo novog upravitelja don Tomu Moscatello, koji se brine za procvat društva.

Molimo Presv. Srce Isusovo, da izlije na nas kišu milosti i uzdrži naše društvo.

Marica Dragičević, glavarica.

Strigova. Zahvaljujemo Bož. Srcu, što smo dobili dobrog i revnog g. župnika. Članice našeg Djev. društva točno vrše svoje dužnosti, redovno pri-

stupaju sv. Pričesti i dolaze na sastanke. Pričesti primile smo od siječnja do kolovoza 500; Stolu Gospodnjem pristupama svake prve nedjelje. Za zastavu smo sabrала preko 3.000 D. Davale smo već predstavu »Sveta Janja«. Sad učimo »Nadena kći«, a zatim čemo prikazivati »Čudo u Lurdru« sve za nabavu društvene zastave, koju svi željno očekujemo. *Rozika Bogdan*, u z. glav.

Zaton. Godine 1911. bi utemeljeno Društvo djevojaka u Zatonu kod Dubrovnika od † o. Marka Stipkovića D. I. U ono doba bila dobavljena dva lijepa barjaka, jedan za Društvo djevojaka, a drugi za Vojsku Presv. Srca Isusova proti psovci. U vrijeme rata ova dva Društva bila gotovo zamrla, ali sreća, oživješe. *B. F.*

Orehovica. Naše Djev. društvo prikazalo je od travnja do kolovoza 1000 naknadnih sv. Pričesti. Hodočastile smo u Mariju Bistrigu. *E. Kunović*, glav.

Zelina D. Kroz 16 mjeseci primile smo oko 600 sv. Pričesti. Udalio se 8 članica, u društvo pristupile 4, jednu smo sprovele na vječni počinak. Za barjak sakupile smo lijepu svotu. *B. Čarkovečki*, glavarica.

KNJIGE:

»Fra Petrove zgodе i nezgode«. — Cijena Din 5.— Potresna priповijest iz života flandrijskoga franjevca Petra Fardea († 1691). Gotovo je nevjerojatno, što je sve pretvio taj misijonar za vrijeme svoga sužanstva u Africi i na putu natrag u domovinu. Ipak je doživljaj potpuno istinit. Lagano i jasno ispričan pruža djeци i odraslima vrlo zanimljivo štivo. Moraš da ga od duška pročitaš! Knjižicu resi uz naslovnu sliku još 13 slika, koje su sve — osim prve — izvorne ilustracije rimskoga slikara Barberisa. Najtoplje preporučujemo. Narudžbe prima: Glasnik Gospe Sinjske, Sinj.

TEČAJEVI DUHOVNIH VJEŽBA.

Na Jordanovcu 110, Zagreb:

Za svećenke	19. — 23. listop.
Za građane	2. — 6. stud.
Za zvonare	9. — 13. *
Za svećenike	16. — 20. *

Na Vrhocu 43, Zagreb:

Za gospojice	12. list. u 7. sati navečer do 16. list. u 7 s. izjutra.
Za žene sa sela	26. — 30. listop.
Za sveć. kućanice	23. — 27. stud.
Odšteta za cijeli tečaj	120 D.

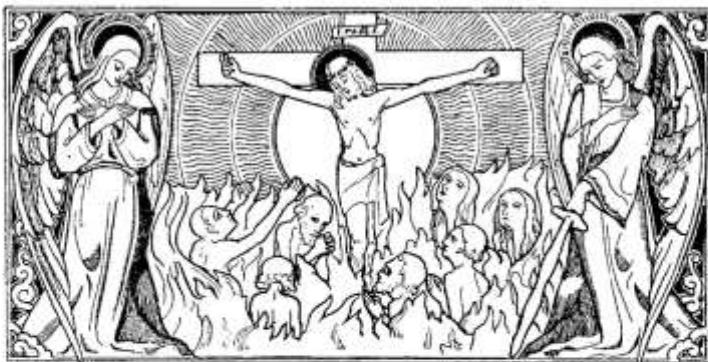
MOLITVENIK »SRCE ISUSOVO SPASENJE NASE« staro V. izdanie već je davno sve rasprodano, a novo VI. izdanie sada se istom počelo tiskati. Kada bude gotov, javit će se u Glasniku S. I. Tko ga želi nabaviti, neka nam odmah pošalje narudžbu, da mu ga, kada bude gotov, odmah pošaljemo.

Urednik Filip Mašić D. I.

Vlasnik Kolegij Dražbe Isusove u Zagrebu — A. Allirević D. I.

Tiskom »Glasnika Srca Isusova« — K. Grimm D. I.

•Glasnik Srca Isusova• izlazi svaki mjesec (12 puta na godinu) na 32 stranice.

GLASNIK SRCA ISUSOVA

God. 40.

Studeni 1931.

Broj 11.

60-GODIŠNICA ŽIVOTA VRHBOSANSKOG NADBISKUPA I METROPOLITE DRA IVANA ŠARIĆA.

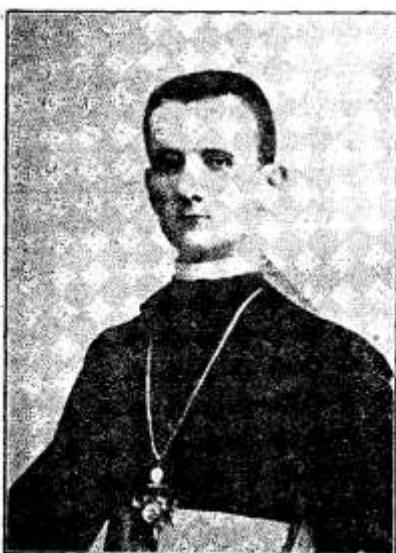
27. rujna proslavilo je Sarajevo 60-godišnjicu vrhbosanskog nadbiskupa i metropolite preuzv. g. dra Ivana ev. Šarića. Priprosti puk i inteligencija, svećenici i svjetovnjaci, mladež muška i ženska, samostani i društva — sve se ove nedjelje diglo, da po kaže, kako ljubi i štuje svoga nadbiskupa. A ovo štovanje i ovu ljubav stekao si preuzv. Jubilarac, jer po uzoru svoga bož. Učitelja zna biti svima sve.

Sama svečanost odvijala se ovim redom: U subotu oko 7 sati navečer uoči proslave katolički zavodi, sve hrvatske kulturne, nacionalne i vjerske organizacije skupile se pred nadbiskupskom palačom, da podoknicom pozdrave Svečara. Skupilo se tom prilikom do 10.000 naroda. Izaslanstvo od 300 katolika, predvodenog sarajevskim župnikom-dekanom preč. zač. kanonikom Matom Bekavcem, posjetilo je preuzv. Jubilarca u njegovu dvoru. I državne vlasti s banom na čelu dodoše, da ovom prilikom izraze svoje čestitke.

U nedjelju 27. odslužio je sam Jubilarac pontifikalnu sv. Misi u svojoj katedrali. Prigodnu propovijed izrekao je preč kanonik Marko Nedić. Isti dan u 11 $\frac{1}{2}$ čestitali su sarajevski katolički zavodi te katolička vjerska i kulturna društva Svečaru skupnom akademijom.

Preuzv. Jubilarac rođen je 27. rujna 1871. u drevnom vezirskom gradu Travniku. U rodnom mjestu svršio je pučku školu i gimnaziju. Baš u početku školskog života Svečareva osnovao je pokojni nadbiskup dr. Josip Stadler u Travniku sjemenište i gim-

naziju, kamo smjesti Isusovce kao odgojitelje i nastavnike. Među prvim sjemenišnim gojencima bio je preuzv. Jubilarac, koji iza svršenih gimnazijskih nauka radosna srca pode u bogosloviju, da se tamo spremi za apostola Kristova. S kakvim je osjećajima stupao u bogosloviju, vidi se iz onog, što je rekao pred svojim drugovima: »Tko 8 godina izdrži spartansku stegu u sjemeništu, taj je sigurno pozvan u svećenički stalež. Pa kad mi poručuje moj nadbiskup, i kad mi kažu moji profesori, da mogu stupiti u bogosloviju, onda sam sigurno pozvan u svećenički stalež, koji je danas i uviјek bio najdraži i najpotrebniji našem narodu. Za narod se plemenit i značajan čovjek voli žrtvovati. A milost je Božja s nama, pa ne smijemo ni pošto biti slaba trska, koju najmanji vjetar koleba.« Tako je svojim drugovima govorio naš Svečar. Zar nije onda možda i njegova zasluga, što su mu svi drugovi sjemenarci posli u bogosloviju?

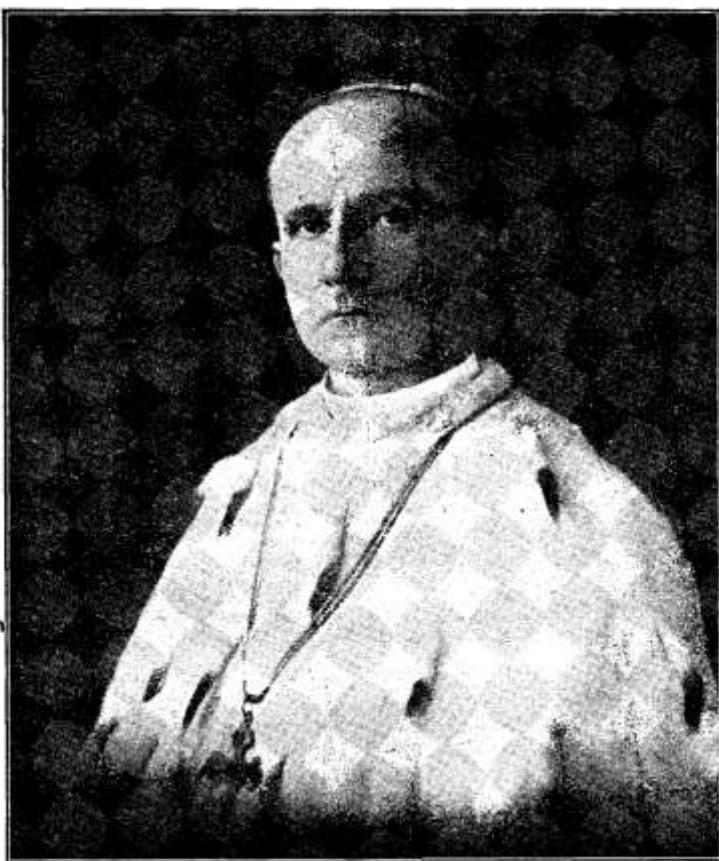

DR. IVAN ŠARIĆ kao kanonik.

Na početku svoga svećeničkog života dobio je Jubilarac mjesto katehete na građanskoj školi u zavodu sv. Vinka u Sarajevo. Međutim tu je službu obavljao samo dvije godine, jer ga Bog trebao na drugom mjestu. G. 1896. postao je kanonik kaptoła vrhbosanskog. Kao kanonik uz ostale službe bio je i urednikom Vrhbosne. I sad je neumorno počelo raditi Jubilarčovo pero, koje ni prije nije mirovalo.

Kroz dugi niz svojih godina preuzv. Svečar stekao si neprocjenjivih zasluga na književnom polju. 12 godina uređivao je Vrhbosnu. Za njegova urednikovanja postao je ovaj časopis ognjištem, žarištem, taborom na svim gotovo stranama katoličke prosvjete. Vrhbosna je ulijevala oduševljenja i odvažnosti s jedne, a strah i zabunu s druge strane.

Jer preuzv. Jubilarac nije imao propisani broj godina, nije u bogosloviji sa svojim saučenicima mogao biti zaređen za svećenika. Morao je još jednu godinu počekati, kad će smjeti i on uzaći na olтар, da prikaže Bogu najmiliju Zrtvu. Njegova se vruća želja istunila 31. srpnja 1894. A gdje će svoju prvu Misu reći nego u milom Travniku?

DR. IVAN ŠARIĆ, nadbiskup i metropolita.

Iz pera preuzv. nadbiskupa vrhbosanskog potječu i ova književna djela: Rajske vijenac, Ben Hur, Fabioline sestre, Katolik na dijelu, Spomen knjiga iz Bosne, Papa Pijo X., Zdravo tijelo Isusovo, Hvaljen Isus, Kućni katekizam. Ove godine doštampalo je Društvo sv. Jeronima u Zagrebu njegove "Zlatne legende." Ne smijemo zaboraviti ni na krasnu zbirku njegovih suvremenih brošurica.

A komu nije poznat Nadbiskup vrhbosanski kao pjesnik? Čitavi naraštaji osobito naše mladeži nadahnjuju se njegovim stihovima. Jedva će biti koje katoličke akademije bez nježne i tople pjesmice Jubilarčeve. Glavni pjesnički rad Svećarev nalazi se u zbirkama: Pjesme, Sunce i oblaci, Salve Regina, Judita, Hagija Sofija.

Da se povratimo malko nazad. 28. svibnja 1908. posvećen je kanonik dr. Ivan Šarić za biskupa. Razumije se po sebi, da je mladi biskup pohitio u Travnik, da u svom zavičaju zahvali dobrom Bogu na milosti, što mu je iskazao.

Bilo to 6. lipnja, uoči Duhova. Malo pred podne došao je željeznički voz na travničku stanicu. U taj čas zatutnji veliki gradski top, da se onda sedam puta izastopce oglasi. Mužari su gruvali, sva zvona zvonila, glazba se orila. Urnebesni Zivio dopirao sa svih strana. Sav Travnik klicao bez razlike vjere i staleža.

Povorka kreće s kolodvora. Proći će kroz četiri krasna slavoluka. Najedanput povorka stane. Šta je? Iz pokrajne ulice vode susjede 80 godišnju staricu-majku mladog biskupa. Sin prvi prihvati desnicu drage majke i žarko je poljubi, a ona plačući od radoći ogrli čedo svoje. Nebo i zemlja veselili se tomu prizoru. Jедва je koje oko ostalo suho.

G. 1918. zatvorio je zemnom životu svoje oči prvi nadbiskup vrhbosanski dr. Josip Stadler. Iste godine preuze upravu nadbiskupije kao kapitularni vikar dr. Ivan Šarić, dok ga današnji sv. Otac Papa nije imenovao nadbiskupom 2. svibnja 1922.

Trinaest godina upravlja preuzv. Jubilarac vrhbosanskom nadbiskupijom. Svakom prilikom širi on pobožnost spram Presv. Srca Isusova, spram drage Gospe, revnuje za čestu sv. Pričest, okuplja oko sebe svećenstvo i narod, da sve privede što bliže Bogu. Svake godine kupe se oko njega predstavnici svećenstva u njegovoj nadbiskupiji — dekan — da zajednički vijećaju o rāznim potrebama. Plod je ovih konferencija za duhovnu pastvu neprocjenjiv. Da istaknemo nešto u tom pogledu. G. 1919. uvedeno je po svim župama 40satno klanjanje Presv. Olt. Sakramentu. G. 1920. svratala se posebna pažnja na posvetu obitelji Presv. Srcu. G. 1921. zaključeno je, da se osnivaju »Bratovštine kršćanskog nauka«, uveden je »Dinar dobre štampe«. I tako svake godine nastojalo se na dekanskim konferencijama, da se pribrijeti u pomoć onamu, gdje je najviše pomoći trebalo.

Siroj javnosti poznat je rad Nadbiskupa vrhbosanskog na polju Katoličke akcije. On je prvi u javnosti počeo, da to pitanje bistri po najnovijim papinskim poslanicama.

Katoličke organizacije nalaze u Svečaru najboljeg prijatelja. Katoličku štampu uvijek preporučuje i pomaže.

Posebno valja istaknuti uzdržavanje dvaju sjemeništa, dječačkog u Travniku i bogoslovnog u Sarajevu. Tu je Nadbiskup čitav čudotvorac. Nije šala uzdržavati dva velika zavoda bez ikakvih skoro dohodata, uz vrlo malu državnu pomoć. Glavna Nadbiskupova briga jesu upravo ova sjemeništa. Za njih on štedi, za njih prosi, za njih moli.

Uz ostale brige preuzv. Svečar obnavlja svoju katedralu izvana i iznutra, nabavlja zvona za četiri sarajevske crkve, podiže spomenik nadbiskupu Stadleru. Sve od priloga, što ih sam isprosio, često od kuće do kuće. Za njegove uprave nadbiskupijom sa-

građeno je na desetke crkava i župnih dvorova. Nadbiskup osniva nove župe, brine se za njih, podupire ih, koliko mu samo prilike dopuštaju. I svećanstvo i puk njegov znadu, kako imaju dobrog nadbiskupa, pa ga zato svi štuju i ljube.

Kroz dugi niz svojih godina radio je preuzv. Svečar dan i noć, radio i mnogo uradio. A u kojem je duhu radio, najbolje nam predočuje slika njegova biskupskog grba: Na zlatnom polju ravnoga štita širok bijeli križ, podno štita riječi: Veritati, Caritati — Istini i Ljubavi.

K r i ž. Zar nije preuzv. Jubilarac tim svetim znakom htio opetovati riječi sv. Pavla: »S Kristom sam razapet na križ.« Gal. 2, 19. Ili: »Ne ču nipošto da se čim drugim dičim, osim križem Gospodina našega.« Gal. 2, 6. Ili: »Nisam mislio, da znam među vama drugo osim Isusa Krista, ito raspetoga.« 1. Kor. 2, 2.

I st i n i. Zar to nije ista riječ, što se nalazi u programu bož. Učitelja, koji veli o sebi: »Došao sam, da dadem svjedočanstvo istini.« Iv. 18, 37.

L j u b a v i. I ovu riječ našao je preuzv. Svečar u Srcu Onoga koji je rekao sv. Margareti: »Gle ovo Srce, što je ljude toliko ljubilo.« Prema svome bož. Uzoru želi i on, da sav njegov život bude žrtva ljubavi spram Boga i bližnjega.

Zamolimo, pobožni čitatelju, Presveto Srce, da preuzv. Jubilarca još dugo poživi u radu za Svoje Kraljevstvo.

Uredništvo.

MISIJE POVJERENE MISIJONARIMA DOMOROCIMA.

Misijnska nakaz u studenom blagoslovljena od sv. Oca.

Misijonarima domorocima zovemo one misijonare, koji rodom potječu iz onih naroda, što spadaju u misijsko područje.

Povodeći se za apostolima, kojima je Isus rekao: »Idite i naučavajte sve narode krsteći ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga«, iz Evrope i drugih zemalja hitjeli su i još danas hite revni misijonari među pogane, da propovijedaju sv. evandelje. Međutim osobito današnji sv. Otac svraća sve više pažnje na misijonare domoroce. On bi htio da što veći broj biskupa i svećenika potječe iz samih misijskih krajeva.

Tako su radili i sv. apostoli. Kad bi koju pokrajinu obratili na vjeru Isusovu, izabrali bi iz ondašnjeg naroda najvrednije siove pa bi ih zaredili za biskupe i svećenike. Misijonari domoroci najbolje će razumjeti svoje sunarodnjake pa će im bolje i pomoci nego stranci. Osim toga događalo se, a može se i danas dogoditi, da stranim misijonarima bude zabranjen boravak u kojoj zemlji. Šta će onda tamošnji katolici bez svećenika?

Molimo se stoga osobito u ovom mjesecu, da Isus pozove među svoje apostole što više misijonara domorodaca.

PRAVA SPOZNAJA I STOVANJE DUHA SVETOGLA.

Mjesečna nakana u studenom blagostovljena od sv. Oca.

Duh obnovitelj.

Silno se u naše vrijeme razmahao pokret oko obnove lice zemlje. Širom svijeta radi se oko preporoda na svakom polju ljudske djelatnosti. Ali na žalost malo tko misli na ono, što je glavno kod svake prave obnove, da naime moli Oca nebeskoga: »Pošalji Duha svojega i stvorit će se, i obnovit će se lice zemlje«. Nikad više nego u naše vrijeme i sami sinovi svijeta trebaju darova Duha Svetoga, da ne bi manje razboriti bili u naraštaju svome od sinova ovoga svijeta. Što je već Papa Leon XIII. u svojoj okružnici o Duhu Svetom (9. V. 1897.) napisao. to i sada još vrijedi: »Valjda ni danas, kaže Papa, nije nestalo takvih kršćana, koji bi sv. Pavlu na pitanje, da li su primili Duha Svetoga, odgovorili: »Ali nismo oni čuli, da li uopće ima Duh Sveti.« Djela ap. 19, 2. Svakako mnogi slabo poznaju Duha Svetoga; pa makar i češće upotrebljavali njegovo ime, ipak im je vjera u Duha Svetoga gustom maglom obavijena.«

Koliko se danas tuže roditelji i uzgojitelji na teškoće i nezgode kod uzgajanja mladeži za kršćanski život! Predlažu se istina bezbrojni lijekovi za ustuk takvu zlu; pa ipak iz dana u dan raste broj mladića i djevojaka nastradalih u vjeri i čudorednosti, kao i broj nerazboritih, nesretnih i nevaljnih brakova, koji upropićuju čitave obitelji. Tražimo li uzrok tomu, većinom čemo se uvjeriti, da ni stari ni mlađi nisu nikako zazivali Duha mudrosti i razuma, Duha savjeta i jakosti, Duha znanja i pobožnosti i svetog straha Gospodnjega. Iz. 11, 2—3.

Nadalje danas se najviše griješi protiv Duha Svetoga, kada su naime sve više učestale svakojake sablazni protiv vjere i čudoreda. Zgodno primjećuje već Leon XIII.: »Tko se iz slabosti i neznanja ogriješi protiv Duha istine, valjda će se donekle ispričati kod Boga. Ali tko se zlobno i stalno protivi istini i od nje se odvraća, taj veoma teško griješi protiv Duha Svetoga. I toliko je ovo zlo sada naraslo, te se već čini, kao da su nadošla prežalosna vremena, što ih je sv. Pavao prorekao, kada će naime kaznom Božjom zaslijepljeni ljudi držati laž za istinu i vjerojavati knezu ovoga svijeta, lažljivcu i oču laži, kao da je on učitelj istine: »Bog će naime priupustiti, da ih zabluda zavede te će uzvjerovati laži.« 2. Sol. 11, 10. »I u posljednja vremena neki će se odmetnuti od vjere, ravnajući se po duhovima zablude i po naukama vražjim.« 1. Tim. 4, 1.

Duh ljubavi.

Što nam valja tu raditi? Treba da svi prije svega od Božanskog Srca molimo milost, da bi ljudi bolje upoznali, uzljubili i poštovali Duha Svetoga. To nam stavlja na srce Leon XIII. u

spomenutoj okružnici. »Bolja nam je spoznaja Duha Svetoga nužna nesamo zato, što se ovdje radi o otajstvu, koje nas izravno vodi do života vječnoga i koje zbog toga treba čvrsto vjerovati, nego i zato nam treba prodrijeti do bolje spoznaje Duha Svetoga, jer što jasnije i savršenije upoznamo koje dobro, to ćemo ga i jače uzljubiti... A Duha Svetoga treba najviše ljubiti, jer je on Bog te se i njega tiče vrhovna zapovijed: »Ljubi Gospodina Boga svoga svim srcem svojim i svom dušom svojom i svom jakošću svojom.« Deut. 6, 5. Duh Sveti je povrh toga bivstvena, vječna i čista ljubav; a ništa nije ljubeznivije od ljubavi, to više, što nas je Duh Sveti obasuo najvećim blagodatima, koje dokazuju njegovu dobrohotnost i obvezuju nas da mu vratimo milo za drago. Iz ove ljubavi rada nam se ova dvostruka velika korist, što ćemo se tako sve više zanimati za jasniju spoznaju Duha Svetoga i što će nam Duh Sveti tako u to većem obilju pokloniti svoje nebeske

Srete djevice u procesiji.

darove, što veću zahvalnost prema njemu gojimo... Napokon valja da se Duhu Svetom utečemo. Jer kako je tko potreban savjeta ili je slabih sila, ili silno opterećen ili sklon na zlo, taj treba također da u Duha Svetoga zatraži svjetla, jakosti, utjeche i svetosti. Duh Sveti je naime vječno i neiscrpljivo vrelo svega toga. Prije svega pak treba nam od Duha Svetoga tražiti oproštenje grijeha; jer kako veli sv. Toma Akvinski: »Vlastito je svojstvo Duhu Svetomu, što je dar Oca i Sina; grijesi se pak opraštaju po Duhu Svetom kao po daru Božjemu.«

Napose revniji kršćani, koji žele da po Duhu Svetom napreduju u svim krepostima, neka zapamte ove riječi Leona XIII.: »Budući da Duh Sveti stanuje u nama kano u hramu, »nemojte ožalostiti Svetoga Duha Božjega, kojim ste zapečaćeni.« Ef. 4, 30. Nije pak dosta, da se klonimo svakoga zla, nego valja također da se pravi krščanin odlikuje svakom krepošću, osobito čistoćom i svetošću, da tako omili tolikom i tako dobrostivom Gostu. Čistoća naime i svetost dolikuju hramu Božjemu. Zato veli apostol: -Zar ne znate, da ste hram Božji, i da Duh Sveti stanuje u

vama? Ako pak tko oskvrni hram Božji, pogubit će ga Bog, jer je hram Božji svet, a to ste vi.« 1. Kor. 3, 16 - 17.

Duh svjetla.

U naše vrijeme mnogi se katolici zanimaju više nego prije za čitanje i razmatranje o nutarnjem životu, o uplivu milosti Božje, o prebivanju presvetoga Trojstva u nama. No i ovi treba da se osobito trse oko prave spoznaje i jedrog štovanja Duha Svetoga, da ne bi zalutali u ovim otajstvenim stvarima i da se domognu prave pobožnosti, koja dušu uz praktičnu razboritost i poniznost vodi do velike savršenosti.

Osobito je važno, da se revni katolici, koji obavljaju Duhovne vježbe, više nego dosada bave proučavanjem raznih duhova, dobrih i zlih, štono pokreću dušom našom, i da u tu svrhu praktično upoznaju zlatna pravila sv. Ignacija o razlikovanju raznih duhova, da se ne dadu prevariti lukavštinom zlog duha, koji se često pretvara u andela svjetla te pod izlikom prividnog dobra vara neoprezne duše. U tim pravilima naučit će se također, u čem stoji prava utjeha Duha Svetoga ili protivna suša duhovna, i kako se valja vladati u jednom i drugom raspoloženju, da izbjegnemo vražnjim varkama i da se utvrdimo u miru Božjem.

Neki neiskusni početnici u duhovnom životu precjenjuju utjehe Duha Svetoga, kao da je to svrha duhovnog pregnuća, da nadu u molitvi i u vježbama pobožnosti osjetiti slast i milinu, od koje se onda ne dadu otrgnuti ne obazirući se dosta na volju Božju. I kad ne osjećaju one slatke miline i utjehe, klonu duhom te su zdvojni i nesretni, kao da su samoga Boga izgubili. Ovi neka zapamte načelo sv. Franje Saleskoga: »Više nego utjehu Božju treba tražiti samoga Boga, izvor svake prave utjehe.«

Drugi mlijavi službenici Božji baš obratno odveć omalovaju utjehe Duha Svetoga govoreći: »Bit i jezgra pobožnosti i svesti ne стоји у utjehama.« Ali su ipak utjehe Duha Svetoga sredstvo, ito dosta važno sredstvo, da sve većma napredujemo u svesti, pa zato i sam Gospodin obično pohadja svoje vjerne službenike naizmjerenje kušnjom i duhovnom sušom, da ih prokuša, i opet slatkom utjehom, da ih jož uže sjedini sa sobom. Glavno je da kles da se posve predademo vodstvu Duha Svetoga i svetoj volji njegovoj, i da Boga jednako blagosivamo u svakoj kušnji kao i u svakoj radosti.

Duh Presvetog Srca.

Napose pak štovatelji Presvetoga Srca moraju nježno štovati Duha Svetoga, jer se klanjaju Srcu, što ga je sam Duh Sveti u krilu Djevice Majke sazdao, i jer u tom Srcu prebiva sva punina božanstva, dakle i sva punina Duha Svetoga. I sam Spasitelj u ljubavi svoga Srca upućuje nas na Duha Svetoga kad nas tješi i bodri govoreći: »Ne ću vas ostaviti kao sirote... A Utješitelj Duh Sveti, koga će Otac poslati u ime moje, on će vas svemu naučiti

i napomenut će vam sve, štogod vam rekoh.« Iv. 14, 18, 25. Duh Sveti je dakle dar Božanskoga Srca.

Što je nadalje drugo štovanje Srca Isusova, nego štovanje božanske ljubavi? No »ljubav je Božja razlivena u srcima našim po Duhu Svetomu, koji nam je dan.« Rim. 5, 5. Prema tomu možemo Duha Svetoga nazvati začetnikom pobožnosti Srcu Isusovom. Napokon nigdje Duh Sveti ne prebiva potpunijim i uspješnjim načinom nego u Srcu Isusovom. Nijedno srce bolje ne poznaje niti žarče ne ljubi Duha Svetoga. Pa jer štovatelji Srca Isusova moraju biti Isusovih osjećaja, treba da se također brižno sjete Duha Svetoga, da prođu do nutarnje spoznaje njegove i da

Ovogodišnje hodočašće u svetu Zemlju.

mu se poklone u duhu i istini.

Poimence članovi Apostolstva molitve neka dobro drže na pameti, da je sam Duh Sveti začetnik naših molitava po onoj Pavlovoj: »Duh Sveti pomaže našoj slabosti, jer mi ne znamo, što da molimo, kako treba; nego sam Duh Sveti ište za nas neiskazanim uzdisajima.« Rim. 8, 26. Ako nam je dakle sva sila naša u molitvi, i ako se ne možemo drukčije uspješno moliti nego po Duhu Svetomu, koji moli u nama, jasno je, koliko nam koristi, da ovog »milog Gosta duše« dobro spaznamo i štujemo.

I. P. Bock D. I.

»NOVA MANREZA« Napisao Fr. Ks. Hammerl D. I. Tko želi ozbiljna štiva o najvažnijim pitanjima za svakoga čovjeka: o smislu života Ijudskoga i njegovoj sursi, o srećnoj i nesrećnoj vječnosti; tko želi, da svojega Spasitelja Isusa Krista što bolje upozna, što žarče zaljubi i što vjernije naslijede, taj neka posegne za Hammerlovom Manrezom. Cijena Din. 30.— Narudžbe prima: Uprava Glasnika Presv. Srca Isusova Zagreb I. p. p. 147.

LURD.

Malo se koje mjesto izvan naše domovine toliko spominje medu dobrim katolicima kao Lurd, mali francuski grad na španjolskoj medi ispod pirenejskih gora.

Lurd je mjesto, koje je B. Djevica odabrala, da osobno iz njega svojim ustima i svojim glasom potvrdi istinitost i svetost najvećeg djela svog Božanskog Sina: sv. Katoličke Crkve. U Lurdju je nakon proglašenja nauke o Bezgrješnom Začeću Majka Božja svojim ustima potvrdila tu nauku rekavši nekoj pastirici Bernardici: »Ja sam Bezgrješno Začeće.« Bernardica nije tih riječi ni razumjela pa ih nije mogla ni izmisliti.

U Lurdju je Isusova Majka lično nastupila da obnovi vjeru u svog Sina onda, kad se činilo, da će baš Francuska postati središtem modernog poganstva za cijeli svijet. Dogodilo se obratno, jer je baš ta Francuska po Lurdju danas jedan od najjačih izvora nove ojačane vjere u Isusa Spasitelja svijeta.

Posve je dakle ispravno, da i Hrvati slušaju glas Lurdske Gospe, koja je rekla Bernardici: »Hoću da ovamo dolaze ljudi u procesijama!«

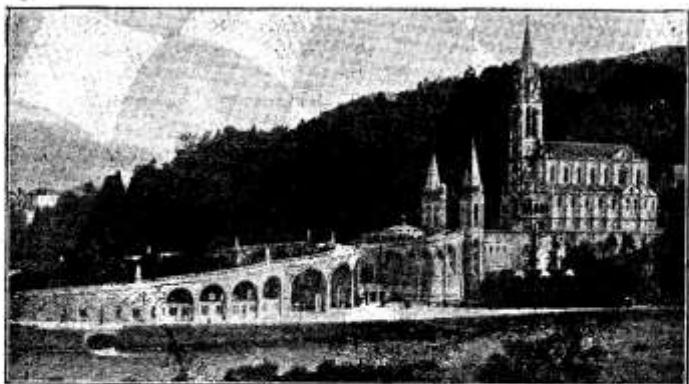
Ove godine su pošla od nas u Lurd dapače dva hodočašća: deveto i deseto. S potonjim je i potpisani imao sreću putovati te su tom hodočašću posvećeni ovi reci.

Puni svetlog raspoloženja nakon što smo se pomolili za sretan put i saslušali lijepu propovijed vl. g. N. Mašića u crkvi č. oo. franjevaca na Kapitolu, krenusmo pod vodstvom preč. g. Dra Pavla Lončara sa zagrebačkog kolodvora 10. kolovoza nas 76 hodočasnika na put. Preko Trsta, Venecije, Padove, Vičence, Verone i Brešje stigosmo slijedeći dan o podne u Milan, najveći grad sjeverne Italije, gdje pregledasmo glavne znamenitosti. Posjetismo groblje puno prekrasnih spomenika, no najdublji utisak učinila je na nas velebna milanska katedrala, gdje pohodismo u podzemnoj kapeli grob velikog apostola ljubavi prema bližnjemu sv. Karla Boromejskog. Tu je jedan od naših svećenika odslužio sv. Misu za hodočasnike.

Pohodismo i staru Ambrozijsku baziliku i tu vidjesmo propovijedaonicu, s koje je sv. Ambrozijs svojim propovjedima obratio sv. Augustina.

Dne 12. kolovoza vozili smo se preko Genove, talijanskom i francuskom obalom te stigosmo noću u Marsilju. Nakon što se dobro ispavasmo, posjetismo slijedeće jutro crkvu »Naše Gospe Čuvarice«, koja se diže na jednom brežuljku iznad tog ogromnog grada. Ovako bogato opremljene i krasne crkve teško ćeš gdje naći. To je zavjetna crkva francuskih mornara sva ispunjena zavjetnim darovima u znak zahvalnosti za dobivene milosti.

Dne 14. VIII. u jutro eto nas u Lurd. Nakon što odložismo prtljagu i zapremismo za nas odredene sobe u hotelima, prvi nam je put bio upravljen lurdskoj špilji, gdje je vlč. g. N. Mašić biranim

Bazilika u Lurdzu.

rijećima u svojoj propovijedi pozdravio Lurdsку Gospu, a nakon toga je voza hodočašća preč g. Lončar odslužio u samoj špilji sv. Misu, pod kojom smo iz srca u zboru pjevali naše mile hrvatske narjeve.

U Lurdzu otišadosmo 4 jana, koja su nam prošla kao jedan čas. Naš je stan više bio u velebnoj trostrukoj crkvi i u špilji nego u hotelu.

Lurdsko svetište nije lako opisati. Na brežuljku diže se u 14. godini života u 28. godini života. iznad špilje, koja je s desne strane, kad gledamo na svetište, ogromna crkva na tri kata ili točnije tri crkve jedna nad drugom. Najdonja je crkva sv. Krunice te ima 15 kapela, od kojih je svaka posvećena po jednom otajstvu sv. Krunice.

Bl. Bernardica

10. hodočašće u Lurd 10. 8. 1931.

Srednja je najmanja, to je kripta, a gornja je najveća i najraskošnije uredena. To je bazilika.

Kroz ta 4 dana imadamo dnevno po nekoliko zajedničkih Miša: sad u kripti, sad u bazilici, sad u katedrali, sad pred špiljom, a jedamput i u kapeli bl. Bernardice vani pred svetištem.

Ispred svetišta je ogroman lijepo ureden prostor, kuda kreće svaki dan popodne svečana procesija sa svetotajstvom, kod koje sam biskup blagoslovio sa Presvetim pojedine teške bolesnike, što ih bošnjačari dovezu u malim kolicima onamo i poredaju ih.

Onoliko vjere i pouzdanja u pomoć Božju po zagovoru Majke Božje ne ćeš vidjeti nigdje na svijetu.

I mi smo svaki dan gledali one teške bolesnike i molili za njih okruženi hodočasnicima iz Belgije, Irske, Italije, Holandije, Austrije, Njemačke, Čehoslovačke i t. d. Onih dana se propovijedalo u Lurd u 10 jezika. To nam je bio nepobitni dokaz, kako baš vjera u Isusa najjače spaja sve narode u jednu sretnu obitelj.

Obavismo sv. isповјед i primismo više puta sv. Pričest. Jeden noći imali smo u kripti klanjanje, prigodom kojeg je više naših svećenika održalo propovijed, a iza toga odslužena je polnočka.

Nešto osobita je u Lurdski križni put, na brežuljku iza svetišta. Pojedine postaje sastoje od 4 do 6 kipova, koji predstavljaju Isusa, Majku Božiju, vojnike i druge osobe, koje nastupaju u raznim postajama. Svi su ti kipovi od kovine i u naravnoj veličini te prekrasno izrađeni. Ovdje se zbilja može moliti potpuno sabrano te će i ta pobožnost sv. križnog puta ostati svima nama neizbrisiva u pameti.

Pohodismo i Bernardićinu kuću, muzej sa uspomenama iz njezina života, panoramu sa prizorima njezinog života i koješta drugo.

Svake večeri imadamo priliku sudjelovati kod procesije sa svijećama i pjevati u društvu sa desetak naroda i u desetak jezika lurdsku pjesmu »Sred te se pećine Marija javi«, koju svi pjevaju po istom napjevu. To su bili neopisivi časovi: u moru svjeća kao da je i naše srce izgaralo od ljubavi i zahvalnosti Onoj, koja nam je prije 19 vijekova rodila Spasitelja, a koja nas je pred otprilike 80 godina ovdje lično pohodila u dokaz, da u rajske visine ne prestano misli na ljudski rod i moli za nj!

Dne 17. VIII. oprostimo se suznim očima poslije objeda sa lurdskom špiljom te krenimo kući opskrbivši se čudotvornom lurdskom vodom.

Putem razmišlja o Lurdski i opetovanu mi je zasjala pred očima istinitost i ljepota naše sv. vjere. Čovjek bi mislio, da će u tom svetištu Majke Božje zaboraviti na sve drugo i misliti samo na Nju, a kad tamo nigdje ti Njezin Sin tako jasno ne izlazi pred oči kao u tom svetištu. Eno Ga u Presv. Olt. Sakramantu, gdje o-

zdravlja bolesnike na tijelu i na duši! Eno ga u sv. križnom putu! Eno ga u prekrasnom kipu pred svetištem, gdje otkriva svoje Srce sv. Margareti Alakok! Slava Njegove svete Majke ne umanjuje nego povećava Njegovu slavu!

Na povratku se zaustavismo u Turinu, gdje pohodismo salzijansku centralu i grob bl. Don Boska. Zaustavismo se i u Padovi, gdje se pomolismo na grobu milog nam sv. Antuna, te u Veneciji, gdje pohodismo velebnu crkvu sv. Marka.

Dne 21. VII. na dvanaesti dan našega krasnog putovanja nadosmo se sretni u Zagrebu te se sa zahvalnošću oprostimo s vodom hodočašća preč. Drom Lončarom i lijepim brojem svećenika hodočasnika, koji su nam u svemu bili pri ruci.

Dr. Ćiril Brajša, o d v j e t n i k .

IZ MOJE ŠKOLE.

Kad mi učiteljice ne bi inače bile uvjerene, da je ljudska duša stvorena za Boga, moralo bi nas o tom uvjeriti promatranje sitne naše dječice, kad im u školi govorimo o Bogu i Božjim stvarima. Kod takvih zgoda nepomično upiru svoje sjajne očice u usta učiteljice, a na užarenim lišćima vidiš glad i žedu, da što više čuju o Stvoritelju svome. Više puta sam sa udivljenjem opazila, kako Gospodin nasiće tu glad pa često i malenoj djeci daje spo-

Tecaj duhovnih vježba za žene 29. 8. — 2. 9. 1931.

sobnost da shvate duhovne stvari. Takova mi se prilika pružila i ove godine.

Koncem listopada trebalo je s djecom prema naučnoj osnovi razgovarati o »Duhu mrtvih«. Razmišljala sam, kako bi to učinila. Da im pripovijedam o groblju? Pa to moje djevojčice sve znaju. Zaključim, da će govoriti o dušama. Ali kako da me moje male učenice I. razreda razumiju? Počnem dakle ovako: »Djeco, kako se zove ovaj mjesec?« »Listopad, listopad«, poviču. »A znade li

koja, kako se zove onaj što će iza listopada doći? Jedna se sva sretna diže i poviče: »Studen!« Jest, istina je; za tri dana evo nam mjeseca studenoga, a prvi dan toga mjeseca slavimo blagdan, koji se zove? »Svi svetil« poviču opet male. Ispričala sam im tada, zašto se taj blagdan tako zove, te o krasoti neba i blaženstvu svetih. Bile su oduševljene.

Tada nastavim: »Znade li možda koja od vas, kako se zove prvi dan iza Svih svetih?« Sve šute. »Čujte, djeco, to je: Dan mrtvih. Onda se moramo sjetiti onih duša, koje su stalne da će doći u nebo, ali im je ono zatvoreno, jer nijesu još dosta čiste. To su one duše, koje nemaju velikih grijeha, ali se od malih moraju čistiti teškim trpljenjem. Zato se ono mjesto, gdje prebivaju, i zove čistilište.« Tada sam im pripovijedala o mukama čistilišta, a njihova se mala srca ražalostila, lišća se uozbiljila, na nekim se očicama čak i suzice zasjale. Upitah sada: »Djeco, bi li vi htjeli pomoći tima siromašnim dušama?« »Bi - bi« poviču sve u jedan glas. »Onda čujte, kako ćete im pomoći. Prije svake molitve kažite u srcu dragom Isusu da mu tu molitvu darujete za duše u čistilištu. Ali još više im možete pomoći, ako sve ono, što vam je teško, strpljivo trpite za duše u čistilištu. Ako vas kada što boli, ako se udarite ili vas tko drugi udari, sve to darujte Isusu za siromašne duše, pa će one brže poći iz čistilišta u lijepo nebo, a onda će se one u nebu za vas moliti.« Djeca odahnuše sretna što mogu bijednim dušama pomoći. Sve obećaše da će rado moliti i trpjeti za duše u čistilištu.

Isti dan igrale se u dvorištu pod odmorom »lovice«. Tom zgodom padoše dvije u pijesak te jedna oguli do krvi koljeno, a druga lakat. Na licima im se odrazivala bol, suze im navrle na oči, ali u tren su se svladale. Osmjehnuv se kroz suze, reče jedna: »Ne ću plakati za duše u čistilištu,« a druga: »Trpjet ću za duše u čistilištu.« Kroz cijeli mjesec nastavljale su one pomagati duše svojim molitvama i trpljenjem. Katkoja šapnula mi u uho svoju tajnu. Jedna je strpljivo trpjela Zubobolju, druga Glavobolju. Ova je odmah ostavila igru, kad ju je majka zvala, ona nije plakala, kad ju je mali brat udario. Jedna opet pripovijeda, kako je mami brisala suđe i mela kuhišnu, dok su se druga djeca igrala. Tako se redale te male tajne cijeli mjesec.

Mnoge su mi majke hvalile u to doba svoju mezimčad, kako su postale poslušne i strpljive, a nisu ni slutile da tu promjenu imaju zahvaliti dušama u čistilištu. Neke su naime male mudrice držale tu tajnu za sebe. Druge su opet nastojale da i svoju okolinu nauče trpjeti za duše u čistilištu. Tako mi je odmah početkom studenoga došla tetka jedne moje učenice pa mi je pripovijedala, da se sinoć tako ubola, da je ed boli zajaunkula, a krv joj iz prsta potekla. Mala je Nadica skočila k njoj i zavapila: »Teto draga, nemoj plakati, da oslobodiš koju dušu iz čistilišta!«

Učiteljica.

365 SV. MISA.

Citat će se za sve, koji pošalju 20 Din.

VAŽNOST SV. MISE.

SV. LOVRO JUSTINIANI VELI: »NEMA ZRTVE, KOJA BI ZA LJUDE BILA VEĆA I KORISNIJA I BOGU MILIJA, NEGO LI JE ZRTVA SV. MISE.« STOGA PIŠE I TOMA KEMPENAC: »TAKO VELIKO, NOVO I UGODNO TREBA DA TI SE ĆINI, KADA SLUŽIŠ ILI SLUŠAŠ SV. MISU, KAO DA JE ISTOGA DANA KRIST PRVI PUT SISAO U UTROBU DJEVICE I COVJEKOM POSTAO, ILI KAO DA ON NA KRIZU VISECI ZA SPASENJE LJUDSKO TRPI I UMIRE.«

Koristi.

Svako može uplatiti 20 dinara, bili oni članovi ili ne Društva sv. Ignacija. Uplatiti može muško i žensko, bili oni punoljetni ili ne. I za pokojne se može uplatiti. Tom uplatom dotična osoba postaje neramo dionikom 365 sv. Misa, već i članom Društva sv. Ignacija, dobiva više potpunih i nepotpunih oprosta, kako je to oglašeno na Pristupnici ovog društva (ta tiskanicu šaljemo svakome badava).

Gdje se čitaju te sv. Mise?

U Svetištu Presv. Srca Isusova u Zagrebu.

ZAHVALA I POMOĆ.

DRUSTVO SV. IGNACIJA OVIME NAJLJEPSE ZAHVALJUJE SVOJIM DOBROTVORIMA, KOJI SU OMOGUCILI, DA SE SAZIDA U ZAGREBU DOM DUH. VJEŽBA NA JORDANOVCU. TIME STARII NOVI DOBROTVORI OVOG DRUSTVA POMAZU I OMOGUCUJU, DA SE OSLOBODE MNoge DUSE U ČISTILISTU, OSOBITO MILI ČLANOVI NJIHOVE OBITELJI I DA ISPLATIMO DUG, KOJI JOS UVIJEK TISTI DOM DUH. VJEŽBA.

KAKO ĆETE NOVAC POSLATI?

S NASIM ČEKOM, KOJEGA U OVOM BROJU GLASNIKA PRILAŽEMO, ILI KUPITE SI NA POSTI ČEK TE NAPISITE BR. 33.896. ZA MISE.

I AMERIKANCI mogu postati dionici 365 sv. Misa, ako nam u zatvorenom pismu pošalju pola dolara.

USRDNA MOLBA.

TKO LJUBI SEBE, SVOJE POKOJNE TE ŽELI UCINITI DO BRO DJELO SVOME ISKRNJEMU, NE CE ŽALITI JEDNE ZRTVE, KOJA NOSI TOLIKO KORISTI.

A. Alfirević D. I., Zagreb I. 147.

MISIJE U BADLJEVINI.

Župa Badljevina slavi ove godine dvadesetpetu godišnjicu svog osnutka. Tom mlađom župom upravlja od početka do danas vlč. g. Mijo Lamot, poznati radenik na književnom i socijalnom polju.

Ovaj dvostruki jubilej — župe i župnika — proslavljen je svetim misijama.

Misije su održane od 6. do 9. rujna. Narod se upravo oduševljenio odazvao glasu Božjem. Svaki dan — ujutro i poslije po-

dne — crkva puna pobožnog svijeta. Istaknuti treba, da su muški — stariji i mlađi — dolazili u velikom broju. Tih je dana slavilo slavlje Presvetog Srca Isusovo. To su bili dani milosti, dani utjeha i vjerskog oduševljenja. Probudili su se i oni, koji dosada nijesu mnogo marili za crkvu. »Ovakova što još nijesmo doživjeli! Oh, kako mi je sad lako, kad sam se isповjedio!« tako su govorili. Mogao se upravo čitati na licu njihovom onaj duševni mir i ono vjersko oduševljenje.

Na Malu Gospu sabrala se sila naroda, da prisustvuju procesiji i blagoslovu misijskog križa. U petak opet procesija i posveća cijele župe Presvetom Srcu. Badljevina ne će nikada zaboraviti onog oduševljenja prigodom zaključne procesije u nedjelju prije podne: preko 2.000 učesnika u procesiji pobožno pjeva i slavi Boga. Samo muškaraca do 1.000, dva vatrogasnna društva. S pjevanjem upravljao mjesni rav. učitelj, pravi katolik.

Zaključna propovijed s papinskim blagoslovom i oproštaj bijaše pred crkvom. Lijepo je to bilo! Jedan župljanin piše: »Nezaboravni će biti osobito oni časovi, kad su se časni Oci oprštali s nama: Svi su bili ganuti, većina lila suze, kao kad se dobri otac opršta od svoje djece.« Narod je ispratio misjonare jedan dio puta. Na rastanku zahvalio se u ime naroda g. učitelj sa par toplih, katoličkih riječi. Misjonari su otišli, a župa je ostala, ali obnovljena u Kristu.

Osnovana je Marijina Kongregacija za djevojke — oko 80 članica, križarsko društvo za mladiće — oko 30 članova, a za odrasle Apostolat molitve.

Neka Presveto Srce po zagovoru B. Djevice blagoslovi, uzdrži i unaprijedi obilni plod ovih svetih misija!

B. Š.

SPASIMO NAŠU MLADEŽ.

Ovih smo dana čitali u novinama o strašnim poplavama u Kini, kod kojih su nastradali milijuni ljudskih života. Strašnih prizora čitamo iz tih dalekih krajeva i u duhu gledamo svu bijedu, koja je zadesila nesrećni onaj kineski narod. No ima još jedna mnogo veća poplava, koja poplavljuje cijeli svijet, a to je pokvarenost današnjega čovječanstva. Milijuni i milijuni padaju žrtvom te strašne poplave pokvarenosti, koja je kći nevjere, a za čudo, da se nad tim milijunima dice ovoga svijeta nitko ne sažali do jedne brižne majke svete Kristove Crkve. U vrijeme kad sinovi pakla upravo paklenskim veseljem rivaju kršćansku djecu u tu mutnu vodu pokvarenosti i nevjere, priredila je naša dobra katolička Crkva hiljade i hiljade čamaca i lada, u koje su sjeli vješti veslači i kormilari i neustrašivo pošli na pučinu, da spasavaju djecu Božju iz tih mutnih valova velikoga potopa i da tu djecu vode na zaklonita mjesta, gdje im pokvreni svijet ne će naškoditi.

Te su lade i čamci naša katolička vjerska društva, osobito društva Srca Isusova i Marijine kongregacije. Milijuni i milijuni katolika, mlađih i starih, muških i ženskih ulaze u te sigurne ladice, gdje ih veslači svećenici uz pomoć dobrih i iskusnijih katolika vode i čuvaju kroz ovaj pokvareni svijet.

I kod nas su se počela zadnjih par godina mnogo da osnivaju takva društva za mušku i žensku mladež. Mladići se upisuju sve više u Križarska društva, a djevojke u svoja djevojačka društva Srca Isusova. Danas već ima u tim društvima mladeži na desetke hiljada. I plodovi ne izostaju. Takva mladež radije polazi u crkvu, češće se ispovijeda i pričešće, a lakše izbjegava zločesta društva i grješne prigode.

 Síka se ne může přidat.

djecu u zla društva, ne tjerajte ih u birtiju i u kojekakve igre, nego ih svjetujte i nagovarajte, da se zapisu u društvo Srca Isusova, pa ne ćete morati tako često plakati nad njima i osjetiti njihove pogrde na srcu i možda šake na ledima. Gdje nema društva Srca Isusova, posvetite makar i sami sebe i djecu svoju Božanskom Srcu i idite s njima svaki mjesec barem jedamput k sv. isповједи i Prcest i ja sam siguran, da će nam se brzo preporoditi nesamo zupe nego i cijela naša domovina. Presveto Srce pomoći će nam u tom teškom poslu osobito danas, kad nas ima tako malo svećenika, a i taj mali broj sve se više prorjeđuje i pada pod teretom teške i odgovorne službe. Pomozite i vi dobri kršćanski svjetovnjaci,

Sa slavlja u Podsusedu kraj Zagreba. (Vidi Vijesti.)

a osobito vi kršćanski roditelji. Pružite ruke poj dragoj našoj mlađezi, koja se topi u mutnim valovima današnjega svijeta i povedimo ju k vječnom Suncu: k Presvetom Srcu, k vječnoj Dobroti i Istini.

Franjo Pipinić, župnik voćinski

HIMNA ISUSU KRALJU.

1. Isuse, Kralju neba i zemlje,
Slave Ti nebom ori se piev:
Zbor nebesnika s ushitom kliče
Veličja tvoga videći siev.
Nama Otajstvo koprenom krušnom
Krune i lica skriva Ti blist.
Vjera Te gleda, tamjan Ti pali,
Kliče »Hosana«, Ti si bo Krist.
2. Isuse, Kralju neba i zemlje,
Smrću si smrti oteo svjet:
Svojemu žezlu srca podloži,
Svakō da bude priesto Ti svet.
Vjerom gospoduj, Istino vječna,
Ufanjem ravnaj žiča nam brod,
Srca magnetom srca pritegní
K sebi na zlatni, zvjezdani svod.

3. Isuse, Kralju neba i zemlje,
Pod svaki opet vrati se krov:
Gorom i dolom nicaće, cvašće
S Tobom u sredji Nazaret nov.
Ljubavi čiste vina ponesta:
Čudo iz Kane opetuj sad,
Iz Tvoj da Srca čudesno vrelo
Osladi tugu, izvida jad.
4. Isuse, Kralju neba i zemlje,
Kraljem nek svaka prizna Te vlast.
Sluge, vladari neka Te dvore,
Neka Ti žezla očute slast.
U škole udi, društva osvoji,
Zakonu pečat udari jak,
Iz Tvoj da srca zasine svjetu
Zlatne slobode žudeni trak.
5. Isuse, Kralju neba i zemlje,
Plaštem zakrili Vatikan svoj,
Namjesnik Tvoj da osjeti snagu
S paklom bojevat pobjedan boj.
Očev na poziv evo smo spremni
Pod Tvoja Srca poteći stieg,
Tvojom da slavom, svemira Kralju,
Odjekne svaka dolina, brieg.
6. Isuse, Kralju neba i zemlje,
Čeznemo gledat dvora Ti sjaj.
Stazu nam krče krvnici kruti:
Iz Tvoj nam Srca okrepe daj.
Majka nek Tvoja priesto nam štiti,
S kojega zloduh zbačen je klet,
U slavi da Ti s Ocem i Duhom,
Kralju vjekova, pjevamo »Svet.«

Petar Perica D. I.

† IVKA FELJA.

U Tuhlju, lijepom seocu našeg romantičnog Zagorja, na osamljenom brežuljku, skriva se između zelenih voćaka i inog drveća seoska kućica, u kojoj živi mirna i bogoljubna kršćanska obitelj. U toj obitelji niknuo lijep i mio cvijetak — naša Ivka, koja već od rane mladosti prigiba svoju glavu Isusu i nebeskoj Majci.

Već u osnovnoj školi ozbiljna je, mirna i pobožna. Bila je skromna i ponizna. Čim je malo ponarasla, evo je u Djev. društvu Srca Isusova, gdje svojim lijepim primjerom prednjači družicama. Drugarice je susretale s nekim poštovanjem i nježnošću, jer je bila doista nježna kao cvijet. Revna u svim svojim dužnostima. Nije ju smetalo ni najružnije vrijeme: kiša, snijeg, hladnoća, da pode u

crkvu. Tu bi zaronila u tihu molitvu pred oltarom Srca Isusova te bi svakome zapelo oko na njenom andeoskom liku. A tek kako je pristupala k Stolu Gospodnjem! Lice joj se zasjalo i puna sreće primala je Isusa u svoje srce.

Danas je više ne vidimo, jer je otišla k Onome, komu je već ovdje sva pripadala. Preminula je 16. srpnja o. g. na dan Gospe od Karmela oko 9 sati ujutro, dok su ostale članice Djev. društva slavile Gospu u kapelici na Risvici. Nosila je rado škapular i Marija je evo na dan svoga slavlja milo prima u slavu. Umrla je u najljepšoj svojoj dobi — 17. godini. Djevojčica od 14, 15 godina njegovala je brižno svoja dva brata, koji su bolovali od sušice. Osobito se brinula za brata bogoslova, jer je od srca željela, da ga vidi na oltaru. No nemila smrt pokosila joj oba brata, a nakon toga počela je i ona venuti. Nije se nikad tužila na boli, pače je bila uvek nasmijana i mila. Na sastanke rado je dolazila i s najvećom pažnjom pratila razmatranja i razne dogovore o radu u društvu. U lipnju oko Ivana obolila je jače i više nije mogla iz kreveta. Prva joj je želja bila, da joj donešu Spasitelja. I bilo joj je lakše. Utješila ju je i blaga riječ vlč. g. kapelana. Uvijek bi molila Isusa, da je uzme k sebi. Družice je marljivo posjećivale, a kad su doznale da je preminula, sve je obuzela bol.

Sv. Martin Podsusedi.

(Vidi Vijesti.)

Već dugo nije bilo tako lijepog i dirljivog sprovođa. Mnogo, mnogo djevojaka došlo je sa vijencima i cvijećem, da se s njom oproste. Upravitelj društva vodio je sprovod uz asistenciju dvojice svećenika. Kod kuće izrekao je dirljiv govor, kojim se oprostio u ime njezino od roditelja, rodaka, znanaca i drugarica. Dvanaest članica u bjelini nosilo ju je naizmjenice, a ostale članice bile su takoder u bjelini sa društvenim znakovima i svijećom u ruci. Jedino barjak bio je sav pokriven crnim velom. Polagano micala se žalobna povorka uz zvukove tužne glazbe. Ponesena je u crkvu. Pjevačice pjevale pokojničku Misu, a pod Misom primile su članice za nju sv. Pričest. Na groblju svako je oko proplakalo za vrijednom i dobrom Ivkom, osobito je jecaj nastao, kad se družica Stanković oprištala s njom u ime svih članica. Kroz suze jedvice je izgovarala posljednje riječi: »S Bogom, draga Ivko! Do skora sastanka u vječnosti, tamo gore iza sjajnih zvijezdica pred prijestoljem Svevišnjega!« Nema je više, ali duh njezin i primjer živi i nadalje među nama.

Tajnica.

MALI KRIŽARI

HERIBERT.

Crtice iz života jednog daka - zbornika.

Apostol.

Kod stola bi ga morali siliti, da uzme i drugo jelo, a obično je više jeo ona jela, što su mu manje išla u tek. Roditelji mu to spočitnuše, a on odgovor: »Moram se priučavati, da znadem sve nepotrebno uskratiti samom sebi. Svećenik, koji se ne zna odreći nepotrebnih stvari, ima manje vremena da radi za duše, jer previše troši na svoju udobnost.«

Dulje vremena bijahu trojica živahnih mališa u gostima kod Heribertovih roditelja. Heribert se ozbiljno brinuo, da ne bi nitko od njih propustio molitvu prije i poslije jela. Radi ovih bi gostiju Heribertova majka često zakasnila na ručak. Ako je on bio siguran, da je zaboravila pomoliti se, onda bi je na zgodan način opomenuo, a da toga ostali ni opazili nisu. Tako bi na pr. rekao latinski: »Mater oblibisceris — Majko zaboravljaš.« Koliko se starao, da se u podne i navečer ne propusti Andeo Gospodnjii!

Kad je jednoć odilazio iz kolegija, da nekoliko dana proboravi kod kuće, pozdravljao je drugove, što su stajali po hodnicima konvikta. Oni su mu lijepo odzdravljali. Nade se ipak jedan među drugovima, koji mu stao dobacivali porugljive riječi. Heribert se pričini, kao da ne čuje i ode ususret svojoj majci. Videći ga ova nešto tužna, stane ga pitati za uzrok tuge.

»Eto, majko, upravo ovom dječaku poklanjam danomice svoju užinu, da ga predobijem, ali on ne će nikako lijepo sa mnom», reče plačući.

Granice svog apostolskog djelovanja proširi Heribert iz najbliže okoline i na daleke misije među bijednim paganima, koji su vrlo priraslji njegovu srcu. On je bio neumoran u sakupljanju darova za misije. Prije svoje posljedne bolesti doneše upravitelju kongregacije pun sandučić maraka i nešto novca za misije. Molio je upravitelja, da mu vrati sanduk, da i nadalje sakuplja za istu svrhu.

Kad je čuo u kolegiju za opako djelovanje zle štampe i za protuljek t. j. Pjevo društvo, koje ima svrhu da podigne dobru štampu, teško se kosnu njegova srca ta borba između dobra i zla. Odmah se dao na posao, da se u roditeljskoj kući drže samo čisto katoličke novine. Još je u groznici za svojih posljednjih dana govorio o šteti, što je nanose zle novine.

Svećenički ideal razvijao se u njega svakim danom sve ja-snije i divnije i neprestano ga poticao, da što više uradi za Isusa i da se što više otrgne od zemaljštine.

Junak.

Nakon 2. razreda gimnazije g. 1915. morao se u praznicima podvrci operaciji grla. Liječnik ga uvjерavao, da se izrasline na desnoj glasnici moraju svakako ukloniti, jer bi inače za četiri godine mogao posvema izgubiti glas. Operacija će jedino tada uspjeti, ako on ostane nepomičan i bude pjevao i disao točno po liječnikovoj uputi. Heribert se toga veoma bojao. Kad se morao opremati, da pode liječniku, izjavlji svojoj majci: »Ne mogu da ugledam onaj stakleni ormar sa spravama.« — »Heriberte,« nagovara la ga mati, »u prvim vremenima kršćanstva, dječa se radovala, kad su ugledala mučila. Promisli samo, za koga biti rad jednoć upotrijebiti svoj glas!« Na te se riječi oblilo njegovo lice nježnim crvenilom. Brzo se zatim obuće i veselo oprosti s bratom i sestrom, te neustrašivo stane pred liječnika, koji će mu operirati grlo. Nakon operacije pokaza liječnik na Heriberta i reče majci: »Ovaj će dječak biti hrabar muž. Još nikad nisam vidio tako hrabri dječaka!«

Poslije ove operacije morao je posvema šutjeti. Kod kuće je bio skoro uvijek odijeljen od drugih. Iza dvije sedmice smjede progovoriti, ito nekoliko riječi potiho. Tom prigodom napisa majci nekoliko redaka. U tom pisacu moljaše je, da bi se smio isповjediti.

Više danaiza toga reče mu liječnik: »Sutra možeš malo zapjevati, da čuješ, jesli li još promukao.« Bio je prekrasan ljetni dan. Izjutra je još rosa blistala na sunčanom sjaju. I Heribert side s majkom u cvjetnjak pun bujnog šarenila. — »Majko, smijem li sada zapjevati?« Kad mu dopusti, razlijegala se čistim glasom pjevana melodija: *Gloria in excelsis Deo — Slava na visini Bogu!*«

U strahu.

Pod konac 3. razreda poče slabo uspjevati u naukama. Radi tog se ljuto poboja i postane malodušan. Kad je čuo, da će možda

† Marija Vergles.

(Vidi Vijesti: Sv. Ivan Zelina.)

razred ponoviti, veoma se rastuži: »Ah čitavu ču godinu zakasniti na rad za Isusa, a ipak tako čeznem za tim!«

U isto se vrijeme opazio na njemu neki čudan strah od grijeha. Nadošli je praznika još više izbjialo to na javu. Bio je to znak razvojnih godina, što na sreću ne potraja dugo. Neprestano ga mučio strah, da nije možda smrtno sagriješio. Od te ga misli nitko nije mogao odvratiti. Pri koncu se praznika njegovo duševno stanje nešto poboljšalo. Ali ta olaksica ne bijaše dugotrajna. Na početku nove školske godine snadoše ga ponovne borbe. Bez prestanka ga salijetala napast, da će biti zauvijek proklet. Da bi se riješio tih napasti, naredi mu njegov prefekt, da čita kakvo zabavno štivo. On to rado učini, premda je malo užitka u tom nalazio.

Kolika je bila ta borba, svjedoči nam jedna opaska, što je u to doba napisala svojoj majci: »Za vrijeme učenja često me snalaze teške napasti. Čim svrnom pogled na velečasnog, odmah mi je lakše. Osjećam dobro, da mi ništa ne može davao, dok je koji svećenik u sobi.«

Oko Božića napokon nestade i tog teškog križa. Duša mu je bila iza tih borba preporodera i očišćena. Sasma se umiri, a iz očiju se odrazivala velika radost i vadrina.

Nastaviti će se.

S nje mačkog: A. Kopunović D. L.

UZORNA REVNOST ZA SLAVU PRESVETOGLA SRCA.

Iz Osijeka dobio je Uredništvo Glasnika Srca Isusova ovo nekoliko redaka, koji odaju dušu prožetu pravim načelima Isusovim.

Prijatelj piše: »Primio sam Vaš cijenjeni list, u kojem me pozivate, da budem povjerenik Kalendara Srca Isusova i Marijina. I ove godine rado prihvatom Vašu ponudu. Molim, pošaljite mi nekoliko komada, da ih mogu raspačati među svoje znance, da time što više raširim slavu Spasitelju. Želio bih, da svi ljudi upoznaju, kako je lijepo živjeti u pravoj i istinitoj vjeri rimokatoličkoj. Sa štovanjem

F. C.«

Zar ne bi i Ti, dragi čitatelju, mogao poraditi za slavu Presv. Srca time, što bi bio apostol dobre štampe? Zla se štampa i odviše širi, njezini su apostoli bezbrojni. Proti zloj štampi valja staviti dobru; da se uništi porazno djelovanje otrova, treba upotrebiti protuotrov, spasonosan lijek. U tu svrhu mnogo će urediti za dobru stvar, tko se dade na širenje i preporučivanje Glasnika Srca Isusova. Izašao je i Kalendar Srca Isusova i Marijina za g. 1932. Zar ne bi mogao barem jedan primjerak uturiti komu u ruke? Ur.

O MARIJO, BOŽJA MATI . . . *)

O Marijo, Božja Mati
 Milost svoju nam ne krati,
 Moli za nas Gospodina
 Isukrsta svoga sina,
 Da nam prosti tamna dila,
 Tamna dila duše tila.
 Kad bi znala duša tužna,
 Kako je u grijihu ružna,
 Ona bi se već čuvala,
 Ne bi smrtno grišivala.

Kada skrajna ura pride,
 Da sa svita duša ide,
 Niti otac niti mati
 Smrt od tebe ne odvrati.
 Va črnu ćeš zemlju leći
 Po tebi će crvi teći.
 »Ajme, crvi, braćo mila,
 Ne grizite moga tila!
 Ne vidite l', kakvo li je?
 Pustite ga, neka gniye..»

—Oj grišniče, jadnan bio,
 Dok po svitu si hodio,
 Nisi Bogu zahvalio,
 Nit si k Misi hodit htio,
 Nit si kada post postio,
 Ni ubogu podilio,
 Ni lačnoga nasitio,
 Ni zajnoga napojio,
 Ni gologa zaodio.
 Zato lezi sad u prahu,
 U paklenskom tamnom strahu.

Poslušajte mene, ljudi,
 Ne budite više ludi,
 Kano što je svit himbeni
 I od Boga ostavljeni.
 Bog vas vidi, Bog vas sluša,
 Milija je njemu duša
 Neg sve srebro, neg sve zlato
 — To je Njemu kano blato —.
 Za smrt vi se pobrinite,
 Duši mesto uhvatite.
 O Isuse, budi hvaljen
 U sve vike vikov Amen.

* Zabilježio na Krku N. P. Znatno popravljeno.

SLIKE IZ UPRAVE GLASNIKA SRCA ISUSOVA.

Slike Srca Isusova i Srca Marijina. Cijene pojedinih slika: Veličina cm 53 + 72 Din. 25.— Poštom Din. 30.— Veličina cm 40 + 50 Din. 12.— poštom Din 15.— Narudžbe prima: Uprava Glasnika Presv. Srca Isusova Zagreb I. p. p. 147.

ZAHVALNICE

U BOLESTI.

Hrvatska. Dobila sam gripu i upalu porebrice. Oslabilo mi srce i živci popustili. Svaki tjedan bila sam kod liječnika, ali lijekovi nisu pomagali. Svaki dan sve sam više slabila. Kao višegodišnja pretplatnica Glasnika često sam čitala, kako Presv. Srce pomaže one, koji ga zamole za pomoć. Počela sam moliti devetnicu. I bolest krenula na bolje, dok evo posve nisam ozdravila. Hvala Presv. Srcu!

M. K.

ZA MAJKE.

Hrvatska. Obolila sam na bubrežima i liječnici mi rekli, da se kroz nekoliko godina moram čuvati djece. Međutim ja nisam poslušala liječnike, već sam se uzdala u Boga. Uslišana sam. Sretno sam prodirila djevojčicu i k tomu još posve ozdravila.

L. M.

JOS SE ZAHVALJUJU:

Anacortes KD Za milosti dar dol. 1.— *Andrijevići* PM Operacija uspjela, dar D. 40.— *PJ Muž* ozdravio nakon teške operacije, dar D. 100.— *Babina Greda* LJK Pomožena u duševnim i tjelesnim teškoćama. — *Bjelovar* JM Ozdravio od teške bolesti u glavi, dar D. 10.— *Bošnjaci* KJ Sin sjajno položio ispit. — *Brod Bos.* AZ Za sinovljevo zdravlje i druge milosti dar D. 20.— *Butimir* DM Presv. Srce pomoglo mi sretno položiti ispit. — *Cabuna* VP Presv. Srce štiti našu obitelj u progostvima i siromaštву, dar D. 57.— *Cirkovljani* MS Ozdravila kćerka, dar D. 10.— *Dabar* JC Pomožen u raznim neprilikama, dar D. 20.— *Drerek* JS Ozdravila od teške bolesti. — *Garevo* MŠ Presv. Srce izbavilo me iz neprilike, dar D. 25.— *Gorjani* TP Bratova operacija uspjela. — *Grabno* FB Gdje ne mogu pomoći liječnici, pomaže Presv. Srce po zagovoru sv. M. Terezije. — *Gradina* BR Za mnoge milosti dar D. 20.— *Kras NN* Za milosti dar D. 20.— *Marino selo* JS Presv. Srce mnogo me puta utješilo, dar D. 15.— *Miholjac* D. TD Uslišana molba, dar D. 30.— *Mitrovica Sr.* Ozdravila kćerka, dar D. 10.— *Novigradiška* AZ Za sreću i zdravlje obitelji dar D. 30.— *Orehovica* LK Sv. M. Terezija pomogla me u naucima. — *Ostiek* MM Za isprošenu milost dar D. 10.— *ZK* Pomožena zagovorom nebeske Majke. — *Poštire* AK Pomoglo me Presv. Srce, dar D. 10.— *Požega* JB Presv. Srce nikoga ne zaušta, dar D. 20.— *JB* Pomogla sv. M. Terezija. — *Pučišće* PP Za milosti u obitelji, dar D. 10.— *Retfola* AK Za zdravlje dar D. 10.— *Sarajevo* SE Svladala poteškoće i došla u samostan. — *AČ* Za milosti dar D. 10.— *Severin* AV Očuvana od nesreće u gospodarstvu, ozdravila po zagovoru nebeskih pomoćnika, dar D. 130.— *Sombor* MK Ozdravila, muž nije izgubio službe, dar D. 100.— *Sotin* VB Za blagoslov u gospodarstvu dar D. 10.— *ML* Za zdravlje dar D. 15.— *Subotica* MK Ozdravila od teške bolesti, dar D. 50.— *RMV* Presv. Srce pomaže oklevetanicima, dar D. 200.— *Sučurac* MP Ozdravila kćerka, dar D. 20.— *Sutia* LM Ozdravila i pomožena u porodu. — *Sušak* EM Uslišana, dar D. 10.— *PP* Sestra i ja stupili u samostan, sestra ozdravila od teške bolesti. — *Sutivan* KD Za milosti dar D. 10.— *Titel* JR Uslišana, dar D. 50.— *Ulbergen, Holandija* SMA Svladala velike zapreke, postala redovnica. — *Valpovo* CM Spašeni od

požara dobrotom Srca Isusova, dar D. 15.— *Varaždin* LP Dijete uspjelo u nauku, dar D. 100.— *Vareš-Majdan* IZ Za milosti po zagovoru sv. Franje Ksaver-skoga dar D. 100.— *Vinica* MK Za sretan porod. — *Virouitice* MP Ozdravila nogu, dar D. 10.— MP Zdravlje krenulo na bolje, dar D. 10.— *Viškovci* OC Majka ozdravila, dar D. 50.— *Vrata* RP Sretno položio ispit, dar D. 20.— *Za-gorje* JP Presv. Srce pomoglo u parnici, dar D. 20.— *Zagrade* SK Pomoženi u dvije nevolje. — *Zagreb* FK Za primljene milosti, dar D. 100.— JJ Za milosti dar D. 10.— MM Operacija uspjela. — AM Uslišane prošnje, dar D. 15.— FK Unuk sretno položio ispit, dar D. 10.— DA Za milosti dar D. 20.— NN Za milosti dar D. 100.— GR Uslišana molba. — MS Po zagovoru sv. Ante dobila zarađe, dar D. 10.— *Zlobin* MJB Za milosti dar D. 20.— *Žepče* NM Nestalo teške bolesti.

VIJESTI

PROSLAVA TISUĆGODIŠNICE U PODSUSEDU KRAJ ZAGREBA,

U nedjelju 9. kolovoza svećano se proslavila u Podsusedu 1000 godišnjica sv. Martina pustinjaka i čudotvorca, koji je za vrijeme kralja Tomislava došao među Hrvate kao propovjednik mira. Svojim svetim životom, što ga provodao u Podsusedskoj spili, uvelike je djelovao na cijelu okolicu. Zahvalni narod podigao mu u 10. vijeku kapelu. Ova je kapela sada izvana i iznutra obnovljena te 9. kolovoza svećano blagoslovljena.

Podsused je uistinu lijepo proslavio ovu 1000 godišnjicu, kako to i dolikuje katoličkom kraju. Već u predvečerje bio je cijeli Podsused u jednom gaju zelenila i moru žarulja. Na sam dan svečanosti slijala se bujica naroda iz susjednih župa, a došao je i velik broj Zagrepčana. Dva su slavoluka podignuta. Na jednom natpis: »Živio biskup!« a na drugom: »Blagoslovjen, koji dolaziš u ime Gospodnjeg!«

Svete obrede za ove proslave obavio je preuzv. g. dr. D. Premuš. Propovijed je zanosno izrekao o. Josip Predragović D. I. A da je proslava sjajno uspjela, zasluga je tevnog odbora sa g. J. Mokrovićem, župnikom stenjevačkim te g. A. Badovincem iz Podsusa na čelu.

SLAVLJE U RECICI.

Blagoslov kapelice. Nastojanjem g. župnika N. Borića sagradena je ovog ljeta vrlo lijepa i ukusna kapelica sv. Florijana u selu Zamršju, filijali župe Rečica. Kapelica je vrlo lijepo izrađena te je sada najljepši ukras ovoga sela. Ta kapelica sagradena je milodarima župljana, a najviše Amerikanaca. Za gradnju kapelice bez unutrašnjeg uređenja potrošeno je 46.000 Din., a još toliko bi se potrošilo, kada župljanji ne bi dali besplatno materijal i radnu snagu.

Blagoslov kapelice obavio je naš domorodac preuzv. g. biskup Dr Salis-Seewis 6./9. o. g. uz asistenciju 7 svećenika, i sam odslužio prvu sv. Misu u toj kapelici. Vrlo poučnu i dirljivu propovijed izrekao je provincial franjev. preč. g. o. Teofil Harapin. — Premda je bilo vrlo ružno vrijeme cijelo prije podne, naroda je bilo prilično, a da je bilo lijepo vrijeme, bilo bi na toj našoj slavi preko 4.000 ljudi, jer su se spremale velike procesije iz svih susjednih župa. Istom poslije podne, kada je nastalo lijepo vrijeme, počeo je dolaziti narod iz bliže okolice, te se do noći razvilo pravo narodno slavlje.

Blagoslov barjaka »Djev. društva Presv. Srca Is.« i »Materin. društva«.

Istog dana na koncu sv. Mise, kada se je već nebo razvedrilo, pred kapelicom blagoslovio je preuzv. g. biskup 2 crkvena barjaka i društveni barjak ovih društava. Kuma je bila seljakinja i revna članica »Materin. društva« Bara Slaćanin. Ta društva osnovana su pred 8 god. nastojanjem sadašnjeg župnika i razvila su vrlo lijepu djelatnost. Davna im je želja bila, da si nabave svoj društveni barjak, kojeg su izradile čč. sestre sv. Vinka u Zagrebu. Barjak imade sliku Presv. Srca Is. i sv. Ane (zaštitnice »Materin. društva«), a stajao je 3800 Din. Oba društva sada će još agilnije raditi oko preporoda Rečice.

Primanje novih članica u obo društva.

Poslijе podne kod večernjice obavio je preuzv. g. biskup nakon vrlo dirljivog govora primanje 35 novih članica u obo društva. — Sve ovo slavlje završeno je vrlo uspјelom predstavom »Čudo u Lurdru«. Ta predstava davana je već 3 put, ali uviјek ju je narod sa sve većim zanimanjem gledao. Sada je davana na otvorenom prostoru u prirodi.

Baška voda. Naše Djev. društvo broji 80 članica, koje revno vrše svoje dužnosti. Istimemo, da smo lijepo proslavile trodnevnicom 1500. godišnjicu u čast Bogorodičinu. Svijet je u velikom mnoštvu pristupao u tu svrhu svetim sakramentima. *Kate Tomašić*, glavarica.

Zatražišće — Hvar. Naše Djev. društvo prikazivalo je 30. kolov. dvije krasne predstave: »Djevici Orleanska« od sv. M. Terezije i »Sv. Cecilijsa« od S. Rudana. Uspjeh bio neočekivan.

Novac, što smo sakupili, uložismo za sliku sv. M. Terezije u župnoj crkvi u našem mjestu. Sliku nabavimo kod »Naše Sloge« u Ljubljani. Nadamo se, da će mila Svetica sa svog oltara privući k sebi srce vjernika, da će nas štititi te naše selo obasuti kišom nebskih ruža. *M. Dragičević*, glavarica.

Sv. Ivan Zelina. Teško nam je, što preč. g. župnik ne može da nam drži redovite sastanke, jer je previše opterećen. 16. se članica udalo, a 1. umrla u 17. godini života ito Marija Vergles. Bila je dobra i mila svakom, tko ju je poznao. U društvu nije mnogo boravila, jer je bila odsutna u školi u Požegi. Nemila sušica ju zahvatila i bacila u krevet, gdje je ležala punih 8 mjeseci neprekidno. Bolest je podnosiла ustrpljivo s riječima: »Neka bude, kako Bog hoće, sve Njemu na slavu.« Malo pred smrt umolila je, da bi svaka članica na hodočaštu u Mariju Bistrlicu primila jednu sv. Pričest i prikazala je za nju, što su i članice učinile.

Umrla je moleći Zdravomariju. Na vječni počinak otpratismo je pod društvenom zastavom. Pokoj vječni daruj joj, Gospodine!

F. Šantić, glavarica.

Milna. 10. travnja o. g. meningitis istrgla nam uzorno članicu Anticu F. Ozurović nakon vrlo kraikog bolovanja. Stupila je u društvo prigodom njegova osnutka g. 1926. Revna u čestom primanju sv. pričestii, pohadanju sastanaka, procesijama i hodočašćima. Njezin zvonki sopran isticao se uviјek, a nadasve kad se pjevalo u počast Bož. Srca. Nesamo u crkvi nego i u kući, u polju pri poslu svoj milozvučni glas upotrebila je za pjevanje nabožnih pjesama. Nećednim pjesmama nije nigda glas svoj okaljala. Imala je i zaručnika, ali i u tome uzorno se držala te čistim življenjem, molitvom i radom spremala se za bračni život. Međutim Bož. Srce odredilo drugčije. Mjesto zemaljskog zaručnika uzelo je Bož. Srce k sebi, da ga u nebu prati, da mu pjeva do vijeka, da moli za svoje društvo, koje ju je odgojilo za Isusa — za nebo.

Djevoj. Društvo priredilo je dirljivi sprovod, koji je bio uzveličan sudjelovanjem glazbe B. Gospe Karmena.

Moli, draga Tonka, za nas, drugarice svoje, da ustrajemo ponosno noseći barjak Presv. Srca!

Kroz prvi šest mjeseci primljeno je 720 naknadnih sv. Pričesti. Sastanci su održani u crkvi redovito prve nedjelje u mjesecu. Na blagdan Presv. Srca stupilo je u društvo 7 novih članica. Udale se 4 članice, a 3 stupile u samostan Kćeri Božje ljubavi u Sarajevu.

M. Poklepović, glavarica.

IZ DRUŠTVA SV. JERONIMA, ZAGREB.

Razgovor ugodni — zabavni kalendar za g. 1932. Glavni dio sadržaja ureden je pod naslovom: Evropa u novelama. 22 naroda evropska zastupana su primjerima iz svoje novelistike. Zanimiva ideja, koja uzdiže vrijednost ovoga kalendara. Preporučamo. — Cijena Din. 10.—

Dr. Velimir Deželić St.: Petar Krešimir, roman.

Roman »Petar Krešimir« završava triologiju iz doba najslavnije hrvatske dobe, a priča o Petru Krešimiru i o raznim zgodama, koje su se za njegove vladavine odigravale. I ovaj roman plodnog pisca kao i ostali romani čita se s velikim interesom i u najširim krugovima.

Cijena Din. 15.— za jeronimske članove Din. 10.—

Danica za god. 1932. Najpopularniji hrvatski kalendar, koji bez prekida izlazi već od g. 1896, počinje se raspoređavati. U Danici nalaze se svi podaci, koji se u jednom kalendaru traže. Naročito je opsežan popis sajmova čitavog područja po kome se Danica širi. Danica je istodobno zabavnik i pučka knjiga s 47 slika. Cijena Din. 10.— a članovi, koji uzimaju kalendar kod jeronimskih povjerenika ili ga naruče izravno kod Društva sv. Jeronima dobivaju ga za Din. 7.— (s poštarnom Din. 1.— više).

Dr. Ferdo Rožić: AVE VICTOR! pobjedit slavospjev. Pjesnik F. Rožić na dulje je vrijeme usutio, da se javi jednom velikom pjesmom, modernim religijskim epom. Opseg i obradba te nove tvorbe dokazuju veliki rad pjesnika, koji je u ovom slavospjevu pobjedi svijetla nad tminom u stihu izrekao sumu savremenih borba modernizma s katol. Crkvom. Slavospjev ima 5 djelova. Cijena Din. 30.— (u platnu Din. 45.—).

»Kršćanski nauk«, sastavili kateheti: *Ferdo Heffler, Eugen Kornfeind i Stjepan Kramar*, bogato ilustriran, knjižarska cijena Din. 12.— za jeronimske članove Din. 10.— Ovu knjigu davno su očekivale naše obitelji i naše škole. Obradena na vrlo moderan način, dajući u isto vrijeme bibliju i katekizam u 58 jezgrovitih odlomaka. Skoro je svaki odlomak popraćen s lijepom slikom iz Staroga i Novoga Zavjeta. Jezik je jasan i lak, a odgovori kratki i tečni.

Dr. Ivan Šarić, »ZLATNE LEGENDE«. Upravo kada sarajevski nadbiskup dr. Ivan Šarić slavi svoju 60 godinu života i 40 godinu književnoga rada, izašla je njegova najvrsnija zbirka pobožnih priča. Tu je dvadeset i šest legend iz života svete Obitelji. Uzmi i čitaj! Zlatne legende pozlatit će ti dušu. — Cijena Din. 15.— za jeronimske članove Din. 10.—

»Krunica sv. pet rana«. Nardžbe prima rkt. župni ured, Mošorin, Bačka. Cijena D. 1.— 100 komada D. 50.—

Skof dr. Jožef Srebrnič, biskup krčki: Tyršev duh 1931. Preuzvijeni pisac jasno pokazuje, da Tyršov duh ne može biti katolički.

Francis Trochu — I. Filipović D. I. »Župnik Arski, Sveti Ivan-Marija Vianney«.

Premda svim spisima za kanonizaciju i mnogobrojnim još neizdanim dokumentima. Djelo je pohvaljeno od Francuske Akademije.

Ovih je dana ušao u štampu autorizovani prijevod toga do sada najboljeg i najpotpunijeg života Župnika arskog. Djelo je u svom francuskom originalu bilo oduševljeno primljeno kao remek djelo svetačke biografije i obasuto

nebrojenim priznanjima najkompetentnijih stručnjaka. U kratko je vrijeme bilo prevedeno u gotovo sve evropske jezike. Dopusćenjem auktorovim evo ga i u hrvatskom rahu. (500 str.; 50 Din). Narudžbe i sve upite prima »Uprava Glasnika Sreća Isusova«, Zagreb I. p. p. 147. Palmotićeva ul. 31.

DAROVI u MJESECU SRPNJU 1931.

Za sv. Mise: Amerika IG 112.50 Bakar NN 20 TM 20 Buenos Aires FK Pes. 5.— Cleveland Oh. MP Dol. 1— Dol. Vidovec SD 20 Hoboken SB 56 Lukač AB 20 Radočaj AKŠ 20 Split MA 50 Steelton Pa. KJ Dol. 5— Štitar EK 25 Torjanci EP 25.

Za Svetište S. I.: Bakar TM 10 Bos. Brod AZ 10 Carevdar MK 20 Detrenta MB 10 Iž Veli AL 40 Kostajnica NN 10 St. Plošćica SK 10 Sušak AD 65.

U čast S. I.: Andrijević MP 40 Bakar MR 10 Banjaluka PP 20 Baška KV 50 Berak LW 10 Bistra FC 10 Bjelovar JM 10 MP 20 JP 30 Brdovec JH 10 Calumet Mich. AP 60 Carevdar MM 30 Dobrota KAD 10 Donj. Miholjac TD 30 Dubrava AM 20 Gibrac KV 10 Gradec AE 100 SN 50 Hrvatska NN 30 NN 10 Iž Veli MB 20 Kakanić AK 10 Kanisika Iva NN 10 Kastel Suć. AB 20 Klenovnik ES 20 Krapina LP 100 Krasica MP 10 MP 20 Lepetane AB 100 Meja AN 20 Mitrovica Srem. EF 10 Osijek TJ 100 VS 20 ZV 10 Pittsburgh Pa. AES Dol. 5.— Požega Slav. AŠ 10 Prišlini AK 20 Pučišće PP 10 Račinovići SD 10 Rešetare TS 10 Sjetlina PL 10 Slakovci AV 10 Subotica BH 100 Sutivan KD 10 Štitar EK 50 Štivor IT 50 Valpovo CM 15 Vel. Lovrečina MB 10 VB 10 Vinkovci MS 10 Zadar IB 10 Zagreb AB 10 MC 10 MJ 30 MM 160 MV 10 NN 50 VH 100 ZJ 20.

U čast S. I., Lurd Gospi, sv. Obitelji, sv. Tereziji M. I., sv. Antunu, sv. Franji Žav., S. Celini i bisk. Langu: Babina Greda KK 10 Chicago MB Dol. 2— Hum n/Sutli DB 25 Krasica MP 20 Nova Gradiška OZ 30 Vankouver LC Dol. 1— Sušak EM 10.

Za raš. Glasnika S. I.: Amerika AD 30 Bakar TM 10 Banova Jaruga MJ 5 Breg ML 20 Breštovac FV 10 Čanak MN 10 Djakovo EŠ 10 Dol. Voča BL 20 Fiume MS 30 Hrvatska NN 10 Ist SK 10 Koprivnica LP 20 Krasica DB 10 Kukujević AH 10 AR 10 Lokve MB 20 Markušica SD 20 Mitrovica Srem. EK 5 Nuštar FP 10 Olib KK 20 Omišalj KL 20 KK 50 MJ 20 MM 100 Osijek JK 7 Pesarica JV 5 Požega Slav. LD 10 Preko AG 15 Sarajevo IS 5 Slakovci JL 10 JLEL 10 Split 20 Stubica gor. AB 15 SSM 5 Zr. Topolovac supruži 100.

Za kruh sv. Antuna: Hoboken N. J. SB 100 Raven DN 15 Sjetlina PL 10 Zagreb LM 10 SR 25.

Za svijeće, ulje i misna odijela Svetišta S. I.: Hoboken N. J. SB 25 Chicago MB Dol. 1— San Francisco JS Dol. 5— Zagreb JB 20.

Za Dom bisk. Langa: Krasica RS 50 Metković TD 50.

Za Dom sv. Terezije Vrhovac: Raven DN 20 Krasica MP 5.

Za gradnju Crkve na Bij. Brdu: San Francisco JS Dol. 5—

Za naše Misijonare: Andrijević JP 100 Bakar TM 10 Klinča selo ILK 20 Kostajnica DR 5.

Za otkup i pokrštenje pog. djece: po volji: Čakovec NN 200 na ime Ivan: Kostajnica AF 100 na imena: Andro, Antun, Elizabeta, Marija i Helens, te druge potrebe: Pittsburgh Pa. AES Dol. 25— na ime Julio: Vukovar MG 100.

100 Din. poslala je jedna osoba, koja još nije naše vjere, Svetištu presv. Sreća Isusova. To je Uprava Svetišta primila par puta pa se ovim lijepo zahvaljuje.

DAROVI U KOLOVOZU 1931.

Za sv. Mise: Amerika MB Dol. 1.— Crikvenica KS 20 Golubinjak ŽH 100
New Brighton JP Dol. 1.— Roslyn IK Dol. 1.— Suva Keka FR 40 Thorp Wash.
FG Dol. 2.— Virovitica PM 20 Zagreb LC 200.

Za Svetište S. I.: Beaver Pa. VB Dol. 1.— Bos Brod AZ 20 Pakrac
TM 10.

U čast S. I.: Anacontes KD Dol. 1.— Cirkovljani NN 10 Drivenik MC 15
Gašinci HR 10 Generalski Stol LH 10 Gradina RB 20 Hlebine IK 5 Jasenovac
AP 20 Kansas Cyti K. JT Dol. 2.— Kaštel Suć. MP 20 Kostajnica JŠ 10 Kra-
pina LP 100 Kras NN 20 Lopar AS 50 Orašac MB 20 Požega JB 20 Rasinja SV
10 Retfala AK 10 Sotin ML 15 VB 10 Subotica MK 50 Štitar MV 10 Titel JR
50 Trstenik MB 30 Vinkovci MJG 20 Viškovići CO 50 Vrata RP 20 Zagorje
JP 20 Zagreb AD 20 AM 15 AP 5 MB 10 MM 100.

U čast S. I., Majci Božjoj, sv. Josipu i sv. Antunu: Marino selo JŠ 23
Osijek MM 10 Zagreb MS 10 Zlobin MJB 20.

Za rašir. Glasnika S. I.: Bribir MS 10 Charlevoix Mich. MŠ Dol. 2.— Da-
bar JS 30 Gerovo MŠ 25 Gračanica AV 30 Hrnjanec SG 10 Kaštel Suć. PM 43
Lekenik TP 20 Mrkopalj NN 10 Opatija JB 20 Orašac VB 10 Pittsburgh Pa.
Dol. 1.— Postire AK 10 Sali IV 10 Sarajevo AC 10 KS 10 Selnik RD 10 Val-
povo ID 10 Vel. Gorica FO 10 Virovitica MP 10 Zagreb AS 50 FK 100 FK 10
GM 10 FT 10.

Za kruh sv. Antuna: Berak LW 10 Berkasovo ŽB 10 Pittsburgh Pa. NN
Dol. 2.— Stellton BG Dol. 1.— TJ Dol. 1.—

Za misno ruho: Cirkovljani NN 10.

Za Langou Dom: Osijek PA 20.

Za naše Misijonare: Bakar TM 10 Drenovci KK 50 Selci Djak. BM 40
Severin AV 100 MB 30 Zagreb NN 20.

Za otkup i pokrštenje pog. djece na imena: Terezija M. I.; Mar. Gorica
MA 100 Giuragić; Sombor MK 100 Josip Antun i Marija Ružica Balbina; Su-
botica RMV 200 Stjepan; Vareš IZ 100 Terezija M. I.; Zagreb NN 100.

Za dom duhovnih vježbi darovače: PO 10 DIN.: Prečno; Pernar Marija;
Mihaljerići; Štević Filip, Šolić Jula (5 D.); Borovo: Müller Matilda; Lički Osik
Lončar Slavica (15 D.); Zagreb: Hojić Marija, Pek Franjo; Krašić; Pešić Gr-
dat Franca; Novigrad: N. N., Karlobaš; Urban Jakov; Sarajevo: Mišura Pero,
Antunović Mirko, Anić Marko, Anić Šimo, Lončarević Ante.

PO 20 DIN.: Sarajevo: Lončar Marija; Ivankovo: Hruška Franjo; Sv. Martin:
Žinić Agata; Gor. Andrijević; Šišmanović Marko i Ana; Križevljan: Varady pl.
Franjić; Zagreb: Kovačević Ivan i Lucija, Brodanac Paulina, Brodanac Josip;
Novi Sad: Plivelić Milan.

PO 30 DIN.: Zagreb: Zvornik Viktorija.

PO 100 DIN.: Zagreb: Dr. Fr. Drušković.

232 50 DIN.: Čanak: Vč. Dobrila Ivan.

500 DIN.: Split: † Spero Jozica ud. Dabo.

Svim dobrovorima neka presv. Srce Isusovo obilno naplati!

Urednik Filip Mašić D. I.

Vlasnik Kolegij Dražbe Isusove u Zagrebu — A. Altirević D. I.

Tiskom »Glasnika Srca Isusova« — K. Grimm D. I.

Glasnik Srca Isusova izlazi svaki mjesec (12 puta na godinu) na 32 stranice.

GLASNIK SRCA ISUSOVA

God. 40.

Prosincac 1931.

Broj 12.

POGIBELJI OD NEKATOLIČKOG KINEMATOGRAFA.

Mjesečna nakana u prosincu blagoslovljena od sv. Oca.

Što je kino, to dandanas znade već i mladež. A što se tamo svega vidi, pričaju nažalost sitna već djeca, za koju bi stoput bolje bilo, da nisu ni zašla u one tamne prostorije. Mnogi se s pravom čude lakomislenim roditeljima, koji, samo da se riješe jedne brige u kući, šalju djecu u kino, neka bi se ondje »pozabavila«. Ima doista starijih, a i roditelja, koji sami vode sa sobom — i odrasliju djecu — na kinematografske predstave, kod kojih mora da se zarumene nježni obrazи svakom čestitom mladiću, svakoj poštenoj djevojci. A da znate, kako su još zasljepljeni ovakovi roditelji! Na tucete će razloga naći, zašto je dobro i nužno, da djecu vode u kino, a nijednog pametnog razloga ne će ili ne mogu da pronađu i navedu, zašto ne bi smjeli voditi mladež u kino, pa još na onako v predstavu! Bože dragi, rasvijetli im pamet! Znajmo, da su stariji pametniji, ne bi djeca ludovala za kinom... — Primjećujemo, da nitko razuman ne brani poučne, korisne, pristojno zabavne filmove.

Mi svi bez razlike moramo da složno osudimo i zabacimo one reklamne, bezobrazne, nečudoredne, bljutave, bordelske, protivjeske filmove, gdje je glavna svrha: besavjesnom poduzeću novac, a posjetiocima niska i sjetilna zabava, »salonska razonoda«, nužno (ružno!) veselje samo da se utuče dragocjeno vrijeme, da otupi naravni stid, da se zadovolji pohot i očiju.

Što govori povijest?

Kako je rod ljudski star, tako je staro iskustvo, da požudne oči vode u propast. Što je prvu ženu Evu nagnalo u bijedu, a iza

toga čitavo čovječanstvo gurnulo u ponor? Eva je vidjela ono, što godi očima, godi pogledu, i — sagriješi. — Što je početak onom zlu, koje je Gospodin kaznio općim potopom? Požuda očiju navela je ljude na nečiste grijeha i opačine, koje su u nebo vapile za osvetom. — Što je povodom, da su za vrijeme Abrahamovo tolike nevolje snašle Faraona i njegov dom? Opet isti odgovor. I tako se nižu žalosni primjeri kroz mnoge stranice Starog Zavjeta.

Da li je danas bolje? — Svi znaju, kako je nečisti duh povukao za sobom sedmorici gorih od sebe, da pustoši po jednim zemljama, da oskvirnjuje žive hramove Duha Svetoga. Prenoge zalutale duše obeščastile su oči svoje, a time su otvorile neprijatelju spasa svoga prozore doma svoga. Kroz te prozore uvukao se zloduhi tat te je ugrabio biser srca njihova. Kroz te je otvore prohujio ledeni zadah grijeha te poput ljudog mraza satro nježne latice kršćanske stidljivosti, uništio milovidni cvjetić svete nevinosti i čistoće u proljetnom naponu žica. Nепregledne legije ovako skrhanih ljljana moraju priznati sa suzom u oku, sa gorčinom u srcu, sa drhtajem na usnicama: Bože! „Oko moje ugrabilo je dušu moju“. Pl. 3, 51.

Zar je to premalo povijesti? Dajte, ljudi Božji, napišite iskreno svoj životopis, svoja zapamćenja! Milijuni će priznati, da su im stranice vlastite povijesti srca i žica od onog dana, kad im se smrt uvukla u dušu kroz grešne poglede, kroz pohotljive oči, zamazane i uprljane. Smrt je na njih vrebala iza sablažnjive nošnje, iza ružnih slika i snimki u izlozima, iza uzbudljivih plesova i prikaza... Zloguka se putena pošast često i često zlorado cerila na svoje jadne žrtve iza bestidnih stranica prljavih romana i gnusnih doživljaja, po kojima su pohlepno pasle mladahne oči...

Brižni je Otac svega kršćanstva, koji duboko prozire naše moderno doba, nekoliko već puta upravio

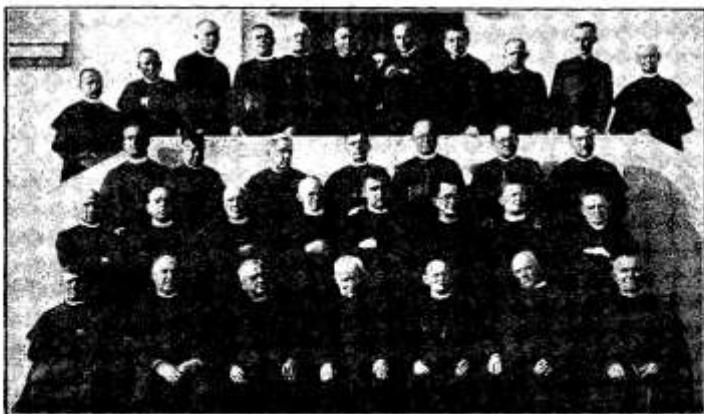
očinske riječi

o pogiblima, koje prijete mlađeži baš od strane kina. U enciklici »o kršćanskom uzgoju mlađeži« (31. pros. 1929.): Dandan je treba da bdijemo to revnije, što češće prijete opasnosti mlađicima i djevojkama, te dožive brodolome osobito od »bezbožnih i besramnih knjiga, od kojih se mnoge zlobno prodavaju i šire už neznatnu cijenu, sada pak i iz slušanja na radiju, gdje se čitanje, kao kod kinematografa gledanje, pruža i olakšava...« Stoga sv. Otac hvali i preporuča sve, što promiče dobar i čist odgoj, ma bilo i pomoći pristojnih i besprijeckornih predstava u kinu.

Kad su dušobrižnici napomenuli tri otrovna vrela, koja okužuju i truju kršćanske obitelji, naime: bezvjersku štampu, bestidni kino i neobuzданo kršenje dana Gospodnjega, t. j. nedjelje i blagdana, osvrće se Papa na drugu točku ozbiljnim govorom (16. veljače 1931.) veleć: Drugo zlo, isto vrelo mnogih zala, je kinematograf, komu se pridružuju... predstave, zvane variete,

koje su jako nečedne i ogriješuju se o temeljne pojmove svakog stida. U dvorane, gdje se upriličuju takovi igrokazi, grnu mladići i djevojke nažlost hrpmice.

U okružnici »o kršćanskom braku« (31. pros. 1930.) upire Namjesnik Kristov među ostalim ponovno prstom na pogubno djelovanje i trovanje zlih kina. On veli: »Svetost se ženidbe već ne gazi ili ne ismijehava potajno i skrovito, nego javno i bez ikakva stida, i živom riječju i pismom, svakovrsnim kazališnim komadima, ljubavnim i zabavnim pripovijestima, k i n e m a t o g r a f s k i m p r e d s t a v a m a, radiofonskim govorima, jednom riječju svim novovjekim izumima. Razvod braka, preljub i sve najsramot-

Svećenici na Duši vježbama na Jordanovcu 27.-31. VII.

nije mane ili se silno hvale ili se prikazuju u takvim bojama, te se čini, da se hoće dokazati, kako su bez ikojeg grijeha ili sramote.«

Štovatelji Presv. Srca i kinematograf.

P r v o: ne posjećuj sumnjiva i zla kina, ne gledaj neslane kinematografske produkcije, slike i časopise; a zatim ne daj, da to rade tvoja ljubljena djeca i služinčad. Propustiš li ovu tešku dužnost, strogi ćeš račun davati svom vječnom Sucu. Shvatiš li pak tu opomenu ozbiljno, spasio si možda dušu svoga djeteta, soga bližnjega, a ovo će ti djelo kršćanske ljubavi naplatiti sam Spasitelj u obilnoj mjeri.

D r u g o: Valja da ili perom ili govorom poradiš protiv pogubnih kina i filmova. Pazimo osobito na uzdanicu našu, na mladež. Neiskusna je te leti za očima svojim kao leptir prema plamenu. Sprži li si krila, puno je propalo, jer kroz oči šulja se griješ u maštu, iz mašte u želje, iz želja u djela, iz djela nastane navika, postaje zao i nemoralan čovjek... Čiste oči i čedni pogledi oduvaju čisto i nevinu srce.

Ne dajte se zavaravati otrcanim smicalicama, n pr, čistima je sve čisto; šta škodi, ako sve gledaš? — Dobro. A jesu li ljudi, koji ovako govore, zaista čisti u srcu i u djelu? Mnogi ovo nabacuju samo zato, da svoju bijedu vješto prikriju i zabašure, pa da se pokažu onakovima, kakovi nisu...

I sami pogani ističu opasnost razularenih očiju. Rimski pjesničar Livije (IX, 6) navodi Ksenofontovo svedočanstvo o Likurgu, lakedemonijskom zakonodavcu: Kad je htio u mlađenačka srca usaditi stidljivost, odredi, neka na šetnji po vani drže ruke mirno, neka stupaju šutke, neka ne pogledavaju u nako, i da gledaju samo pred sebe, kuda kroče. Zapamtimo, da to piše pogani! A zar se mi s našom kršćanskim stidljivošću ne ćemo vinuti iznad pogana?! Rimski pjesnik Propercije izrično veli, da »oči vode u požudu« (I. eleg. 5.). — Bogobajzni Job (31, 1.) kaže: »Sklopio sam savez s očima svojim, da ni ne pomislim na djevicu.« Sasma pravo, jer, kud ide oko, onamo slijedi i srce. Sv. Hrizostom naglašuje, da je Job, videći čavla, ostao na svom mjestu poput lava, pripravan da se pobije, jer se je potpunoma pouzdavao u svoju snagu i hrčarost; no ugledavši ljepušasto čeljade, obori oči i smjesta se udalji, znajući dobro, kako je opasno, ako se presmijelo pouzdaješ u svoju kreplost i svetost. A upravo ovo ide one, koji hrle na nečedne i proste kinematografske predstave. Čuvaj oči svoje, i očuvat ćeš srce i dušu svoju!

Treće: Potpomaži prema prilikama i sredstvima procvat i razvitali dobrih filmova i kina! Kako štampu, tako i spravom kino i radio nazivljemo danas velevlaštu. S time moramo računati i mi katolici — U Rusiji kane svom energijom također i film uvrstiti u program t zv. pjatiljetke, dakako u svoje svrhe, u nečuvenom obliku. Sojuzkina (rusko državno poduzeće) objavljuje u 17. točaka nacrt rada, makar u pretjeranim brojkama, za god. 1932., prema kojem se imade podići 100—200 novih velikih kina, 8.500 novih tonkinematografa, jedna nova ogromna tvornica sirovog filma, koja će moći godišnje da daje oko 150 milijuna metara filma, zatim tri nove velike tvornice za izradivanje filmova za narodnosti, koje žive u Sovjetskoj Rusiji.

Kad neprijatelji vjere, morala i poretku tako grozničavo upiru sve sile svoje na području kina i filma, zar da

katolici prekrštenih ruku

stoje i gledaju? U Francuskoj, Njemačkoj i Nizozemskoj postoji katolička poduzeća, koja ili šire ili proizvode dobre, čiste, vjerske filmove. A mi? Ako baš nemamo svojih katoličkih tvornica filmova, tražimo i nastojmo, da se otvaraju i održe samo zaista pouzданo dobra kina, u kojima će se odvijati probrani filmovi. Ovakova će katolička akcija biti vrlo mila presv. Srcu Isusovu. Apostolstvo molitve i karitativne sekcije Marijinih Kongregacija mnogo mogu doprinijeti, da se uklone sablazni; osobito u redovima drage nam mladeži. Reformirajmo i čistimo najprije

ljudska srca, jer tako ćemo najsigurnije reformirati i čistiti kina i filmove! Neka odrasli, neka mladež svladava pohotu očiju, i eto smo pokrenuli vrlo uspješnu propagandu protiv zlih kinematografa!

Srce Isusovo, kralju i središte sviju srdaca, smiluj nam se!

Vj. L.

KATOLIČKA VJERA I HINDUIZAM.

Misijska nakana u prosincu blagoslovljena od sv. Oca.

U Indiji ima 69 milijuna muhamedanaca, 12 milijuna budista, 10 milijuna animista, samo 5% milijuna kršćana, a 220 milijuna hinduista.

Svećenici na Duh. vježbama na Jordanovcu 17.-21. VIII.

Hinduisti se opiru vjeri kršćanskoj, jer vele, da ih ona kvari. I perom ustaju proti kršćanima. U Kalkuti izlazi časopis, u kojem se šire najgore evropske klevete proti Crkvi katoličkoj. Hinduisti imaju i svoja misjonare, koji nastoje, da njihova vjera nesamo što više ojača kod kuće, već da se i drugdje raširi. Imaju svojih pristaša po Braziliji, Sjever. Američkim državama, po Engleskoj. Hinduisti nastoje, da predobiju za se i one, što postadoše kršćani. Često uspijevaju. Pred neko vrijeme oko 3.000 kršćana starijih pokoljenja iz Goanske pokrajine prihvatiše opet hinduističku vjeru, jer im se nije dopuštalo, da se premladi žene i udaju.

Ipak se mora priznati, da na ove pogane uvelike djeluje svetost kršćanskog života. Rado čitaju životopise naših svetaca kao sv. Alojzija, sv. Male Terezije. Takvi životopisi na njih djeluju mnogo više nego vjerske rasprave.

Molimo se Presv. Srcu, da pošalje što više svetih misjonara i misjonarki među ove pogane.

OBNOVIMO STARE DOBRE OBICAJE.

Prije nekoliko godina upoznao sam jednog gospodina, koji je mnogo učio, ali i mnogo toga iskusio. Bio je i na sveučilištu, a poslije svejedno radio u Americi i kao radnik, pa došao i među socijaliste. Poslije se vratio u domovinu, našao službu prama svom zvanju, oženio se i danas je srećan otac obitelji. Zivi samo za svoju obitelj i djeca su mu njegovo najveće blago na svijetu. Često smo razgovarali o svemu i svačemu, pa smo jednoć došli i na naše lijepе hrvatske božićne običaje. Onda će mi taj gospodin reći:

— Vidite, velečasni, ja sam u svijetu bio izgubio i vjeru, ali su mi uvijek bile drage uspomene iz moga djetinjstva. Uvijek sam se rado sjećao, kako smo na Božić pravili jaslice i kitili božićno drvce, a uskrsnih obreda nikad zaboravio nisam. Oženio sam se i Bog me blagoslovio djecom i još nisam imao vjere svoga djetinjstva. Ali kad su mi djeca bila malo veća, pa došao Božić, pomislio sam na sve ono, što su meni i mojoj braći roditelji na ove dane spremali. I onda sam kazao: Što će imati moja djeca iz djetinjstva svoga, ako i ja njima to ne spremim? Počeo sam rezati pasire i ovčice, kiti bor, nositi u kuću slamu i s djecom se valjati po slami pjevajući lijepе naše božićne pjesme. Pripovijedao sam djeci o Isusovom rođenju, a djeca neprestano stavljala nova pitanja i tako se meni polako vraćala vjera. A kad mi se dijete jedno prvi put razbolilo i svi lječnički pokušaji bili bez uspjeha, a žena u suzama došla pa me moli, nek idem župniku ili kapelanu, da čitaju za malog bolesnika sv. Misu, zar sam mogao ostati tvrd i ne uslišiti ženi tu molbu, zadnje ufanje majčinoga srca? Pošao sam do vas i vi ste odmah posli k oltaru, a ja se sjetio, kako je i nas naša majka u sličnim zgodama zavjetovala. I tako se meni uz moju dječicu vraćale mile i drage uspomene iz očinskoga doma, a te uspomene probudiše i vjeru davno zapretanu i ja sam danas vjernik, koji svoju vjeru ispovijedam i djecu ju svojoj usađujem u srce.

Tako mi je eto ispovjedio taj gospodin, a ja sam mu svaku potpisao, jer je i u meni probudio sve stare uspomene iz moga djetinjstva, koje nikad ni za tren utrnule nisu. Kao danas se sjećam, kako nam je na Badnjak djed nosio u kuću slamu, a mi ga djeca jedva dočekali. Ulazeći čestitao Božić i blagosivljaо sve u kući. Kad je zazvonilo večernje Pozdravljenje i zapalile se svijeće kraj božićnog kolača na stolu, svi smo ustali i iza Pozdravljenja molili i sjećali se u molitvi sviju živih i mrtvih. Ne znam, da li se ikada moli tako pobožno kao na Badnjak navečer. Poslije večere pjevanje svetih pjesama i kićenje štalice i drvca, pa valjanje po slami brzo prošlo, dok je trebalo na ponoćku. Na božićne dane naši stari nisu nikud odlazili, a samo najveći propalice koračili u birtiju. Propovijed i zahvalna večernjica spominjala se dane i dane i za nju će dugo unapred spremali, a kako smo istom željno čekali,

da dode svećenik blagosloviti kuću, da nam dade poljubiti Boga, a zatim da možemo slobodno rušiti božićno drvce i uživati njegove plodove.

Nije bilo kuće, koja ne bi poslala koga na blagoslov sv. vode uoči Bogojavljenja, a kad se sv. voda donesla kući, djed nas obično sve blagolovio, a ujutro nam svakom u vodu za umivanje naloio par kapi sv. vode, a onda otišao i poškropio i marvu u štali i usjeve na polju.

Kako smo strogo držali postove, u Korizmi smo samo u nedjelje smjeli jesti mesa, a inače nikada. Na Veliki petak nesamo da smo postili nego nam djeci nisu dali ni glasnije govoriti, a kamoli kamen dići sa zemlje. Mirovao je mrtav Krist na križu, pa svi mi treba da mirujemo.

A s kakvim smo veseljem čekali da se na Uskrs od rane Mise donesu blagoslovljena jela iz crkve, jer na blagoslov su nosili jelo nesamo siromasi nego i svi obrtnici, dapače i gospoda. Ali nikad ne će zaboraviti, kako nam je majka često prije Uskrsa

ponavljalala, da ne smije jesti blagoslovljenog kolača, tko se nije prije Uskrsa isповjedio i pričestio, a moj jedan brat jednoć, ali samo jedamput, ostao na Uskrs bez doručka. Prije uskrsnog blagoslova ništa se drugo nije smjelo jesti. Mili i dragi običaji, kako ste danas za mnoge katolike daleki i nepoznati! Uskrnsna bojadisana jaja i danas se doduše djeci daju, ali koliko ih je blagoslovljeno? Svaka je naša kuća imala blagoslovljene grančice od Cvjetnice i blagoslovljenu marijansku svijeću, a danas se mnogi te svijeće boje, jer da ih sjeća smrti!

U ljetu nam često zvonila zvona, kad prijetili oblaci, da nam ledom uniše svakdašnji krušac, ali roditelji nam naši govorili, da kleknemo i ruke sklopimo, jer da Bog najradije nevine molitve sluša. I mi smo klečeći sa svojim roditeljima molili, a danas mnogi katolici hule i psuju u takvim zgodama na Boga, pa misle, da će zvona sama i kraj njihovih kletvi rastjerati oblake.

U predvečerje Sviju Svetih palile se svijeće i »dušice« po grobljima i kućama, zvona u crkvi zvonila, a mi kod kuće molili krunicu i na prekide nam djed i baka dozivali u pamet pokojne djedove i pradjedove. Danas se i te sv. večeri ljudi opijaju i pijani zvone, a molitve nestaje sve više. Na Dušni dan dolaze u crkvu i na groblje samo žene kao da muški nemaju nijednog pokojnika ili da nikad umrijeti ne će.

O zornicama se pripovijedalo tjedne i tjedne napred i hrili na zornice svi, muško i žensko, mledo i staro a nemojte misliti, da sam ja odrastao na selu. Sve je to bilo u gradu, gdje su bili najviše obrtnici i gospoda. Na Tominje se blagosivljale jabuke, na Ivanje novo vino, na Blaževo grla, na Matejevo žito, koje će se prvo posijati, i tako redom svako doba godine imalo svoje zagovornike i svete običaje.

Bilo nas u kući mnogo djece, a često se kod nas sabirali i susjedi, ali kad zazvonilo Pozdravljenje, najstarije dijete ustane, pa moli Andeo Gospodnji, a poslije njega Očenaš za duše u čistilištu, pa na čast anđelu čuvaru, Srcu Isusovu i t. d. Molili svi domaći i strani. Po nekolikoput sam znao kroz zimu uz Kačića pročitati u sijelu i čitavu Bibliju ili nedjeljna evandelja, a nedjeljom kod ručka ili užine uvijek se govorilo, kakvo je bilo evandelje ili prodika.

Takvi je eto duh vladao u našim hrvatskim katoličkim kućama još prije 30 godina nesamo po selima nego i po gradovima. Vi, koji ovo čitate, znat ćete toga i više. Ali su iz tih kuća i od takvih vjerskih običaja rasla djeca zadojena duhom katoličkim. Takve su nam kuće odgojile i svećenike, pa je naša domovina imala dosta i duhovnih pastira. U mom je rodnom mjestu gradu Požegi bilo za mojeg školovanja 10 klerika, a valjda 15 svećenika i redovnika, a tako je bilo i u Zagrebu, Varaždinu, Karlovcu i po drugim mjestima. Danas je naš hrvatski narod ostao bez svećenika, duhovnih voda i učitelja. Pitaju ljudi, kako to, da nema svećenika? Odgovor je u tom, što sam sada napisao. Ljudi se

stide svojih lijepih katoličkih običaja. Malo sitiji i bolje obučen čovjek stidi se donesti slame na Božić u kuću ili napraviti jaslice, stidi se drugih svojih starih običaja. Misli, da bi izgubio na svom gospodstvu, a ne zna jadan, da time gubi, što se odriče svojih djedova i pradjedova.

Bacimo pod noge stid, obnovimo stare naše kršćanske običaje, vratimo djeci svojoj sve ovo, što zam gore naveo i još više, što je nekad bilo u običaju dobro i plemenito, pa će se i djeca vratiti kući iz sela i birtije, procvast će kršćanski obiteljski život. Dobre će nam kršćanske obitelji dati dobrih svećenika, a ovi će narodu vraćati stostruko vodeći ga vječnom i vremenitom dobru. To nam neka dade novorođeni Kralj i Bog naš Isus Krist.

Franjo Pipinić, župnik voćinski.

NEDJELJA, A NE SUBOTA.

Svaki katolik znaće, da je Krist Gospodin došao na svijet, da ga spasi, te da nitko od onih, koji uzvjeruje, ne propadne, nego da ima život vječni. Da to djelo izvrši, umro je Isus na Križu i Uskrsnuo od mrtvih, osnovao je rimokatoličku Crkvu i naredio svim narodima, da moraju slušati njezino nepogrešivo Učiteljstvo.

Gospode na Duh. Vježbama na Vrhovcu u svibnju.

Iz povijesti sv. Crkve vidimo, da je dan Gospodnjii nedjelja od prvoga vremena sv. Crkve t. j. od Uzašašća Kristova na nebo. Prema tomu posve slobodno zaključujemo, da je to određeno usmenim nalogom Spasiteljevim, koji je po svom uskrsnuću ostao 40 dana na zemljii, da dokaze svoje uskrsnuće i da pouči apostole u njihovoj službi. U Crkvi Kristovoj poznata je samo nedjelja kao dan Gospodnjii. Vidimo, da i svi oni kršćani, koji su otpali od prave Crkve, drže i svetkuju kao dan Gospodnjii samo nedjelju.

Židovi su svetkovali subotu, jer je Bog na taj dan svršio djelo stvaranja i otpočinuo. Svetkovanje subote imalo je neprestano sjećati Židove na najveće čudesno djelo Božje, na stvorenje svijeta

i poticati ih na zahvalnost prema Bogu i Stvoritelju te im predčivati dužnost, da mu se kao stvorovi podlože i slušaju ga.

Za nas kršćane nije stvorenje svijeta, već spasenje, najveće djelo Božje. Otkupljenje je novči duhovno stvorenje, jer smo po njemu duševno preporođeni, opravdani i posvećeni. Zato sv. Pavao nazivlje spasenje novim stvorenjem govoreći: »Mi smo novo stvorenje, stvoren u Isusu Kristu za dobra djela.« Efež. 2, 10. I opet govori: »Je li tko postao novi stvor u Kristu, staro je prestalo; eto, sve je novo postalo.« 2. Kor. 5, 17. To novo, duhovno stvorenje za nas je važnije od stvorenja neba i zemlje; jer što bi nam koristilo, da smo stvoren, ako ne bismo bili spašeni? To naše duhovno stvorenje ili naše spasenje nije bilo dovršeno u subotu već u nedjelju, u nedjelju je bilo i potvrđeno.

Subota je bila kod Židova dan narodne radosci; subota ili sabbat je dan počinka. Židovski sabbat pada u našu subotu, a kršćanski sabbat u nedjelju.

Nedjelja se zove dan Gospodnjii, jer u taj dan moramo osobito služiti Gospodinu. Nedjelja je po riječima sv. Ivana Zlatoustoga dan Kruha. Ona je po sv. Justinu dan svjetla, jer je taj dan Spasitelj poput sunca zasjao u svjetlu svoga uskrsnuća, kako dodaje sv. Ambroziye. Nedjelja je sv. Ignaciju mučeniku kraljica i glava svih dana. Ona je po sv. Sofroniju gospodarica dana. To je »dan mira« veli Teodor Studita.

Nedjelja je po pravu blagdan Presv. Trojstva, jer je u nedjelju, kao prvi dan tjedna, započeo Bog Otac stvarati, u nedjelju je Bog Sin uskrsnuo, u nedjelju je Bog Duh Sveti na apostole sašao. Stari Zavjet bio je samo slika Novoga Zavjeta kao što je i obrezovanje bilo slika sv. krštenja, vazmeno janje i mana slika Presv. Euharistije. Stari Zavjet bio je život sužanjstva, iz kojega smo po milosti Novoga Zavjeta oslobođeni.

Bog je u taj dan stvorio svijetlo, a Duh Sveti sašao u plamenim jezicima na apostole. Kao što je na ovaj dan svijetlo prvi put zemlju obasjalo, tako je po Uskrsnuću Isusovu, koje se dogodilo u nedjelju, naš život iz tame probuden na svijetlo i po Duhu Svetom, koji je u nedjelju sišao nad apostole, svijet je preporoden.

Citao sam o ladi, koja je plovila Misisipijem. Jedne nedjelje kapetan silom zahtijevao od jednog službenika teške poslove, koji baš nijesu bili nužni za plovidbu. Službenik će: »Ja to ne mogu, jer mi Bog ne dopušta.« Kapetan ga smjesta otpusti. Kad je bio otpušten, reče si: »To mora da je za nešto dobro, kad to Gospodin dopušta, i iskrca se prvom zgodom. Za par dana pukne kotač, gdje je on bio namješten, i sva sila ljudi postrada, a njega eto Gospodin na taj način spasi i nagradi za svetkovanje nedjelje.

Takovih i sličnih primjera ima bezbroj, a nama neka budu dosta Gospodnje rječi: »Spomeni se, da svetkuješ dan Gospodnji.«

Leopold Rusan, župnik.

ISTINA i ŽIVOT

NERAZREŠIVOST BRAKA.

Bog je ustanovio brak, da roditelji pune zemlju i nebo. — Da se ova svrha što bolje postigne, odredio je premudri Stvoritelj, da bračni ugovor mora biti tako doživotan, da ga nitko ne može poništiti. Vez, što spaja bračne druge, prekida se samo smrću.

Temelj bračne nerazrešivosti.

— Pa zar se zakoniti muž i zakonita žena ne mogu nikada tako rastaviti, da se on smije ponovno oženiti, a ona opet udati?

— Ne mogu niti u jednom slučaju, osim kad jedno od njih umre.

— Tko to veli?

— Spasitelj!

Iesus i nerazrešivost braka. Tri su nam evanđelista zabilježila, kako Isus odlučno ustaje proti rastave braka. Jednom su farizeji došli k Isusu i zapitali ga:

— Da li je slobodno otpustiti svoju ženu?

— Što vam je Mojsije naložio? upita Isus.

— Mojsije nam je dopustio da napišemo otpusnicu i otpustimo ženu.

— Radi vašega tvrdog srca napisa vam Mojsije ovu zapovijed, odvrati Isus. A u početku stvorenja stvori ih Bog kao muža i ženu. Zato će ostaviti čovjek oca svoga i mater svoju i prionuti će za ženu svoju, i bit će dvoje u jednom tijelu. Tako nisu više dvoje nego jedno tijelo. **Što je dakle Bog združio, čovjek ne kaže rastavlja.**

I kad je poslije toga Isus došao u neku kuću, zamoliš ga apostoli, da im još jasnije rekne, što treba držati o nerazrešivosti braka. Na to će Spasitelj:

— **Tko otpusti ženu svoju i oženi se drugom, čini preljub. I ako žena otpusti muža svoga i uda se za drugoga, čini preljub.** Mk 10, 2 - 12.

Riječi su Isusove jasne: U počecima stvorenja ženidba je bila nerazrešiva. Poslije je Mojsije iz osobitih razloga dopustio rastavu braka. Ovo dopuštenje Isus sada ukida i zahtjeva da ženidba bude nerazrešiva kao i u svojim počecima. Ovdje primjećuje sv. Augustin: »Kad evanđelje veli, da čini preljub svatko, ako otpusti svoju ženu i uzme drugu, tko smo mi pa čemo se usuditi te reknemo, da netko ne čini preljuba, ako otpusti svoju ženu i uzme drugu?«

Sv. Pavao i nerazrešivost braka. Isusovu nauku bez sumnje su najbolje razumjeli apostoli. Pa da li se na kojega od njih mogu pozvati oni, koji ustaju protiv nerazrešivosti braka? — Ne mogu!

Sv. Pavao piše Korinćanima: »A oženjenima zapovijedam, ne ja već Gospodin, da se žena od muža ne rastavlja. Ako li se pak i rastavi, neka se više ne udaje, ili neka se s mužem svojim pomiri, i muž neka ne otpušta žene.« 1. Kor. 7, 10 - 12. Iz apostolovih riječi slijedi: Ako se muž i žena rastanu iz važnih razloga, neka nastoje, da se opet slože i zajedno žive. Ako im to nije moguće, ne smiju se ponovno ženiti ni udavati. Samo smrt ništi bračnu nerazrešivost. »Žena je vezana, dok joj živi muž, a ako joj umre muž, slobodna je.« 1. Kor. 7, 39.

Istu nauku o nerazrešivosti braka ističe apostol i u poslanici na Rimljane. »Udata žena vezana je zakonom za muža, doklegod on živi... Zato dakle, dok joj muž živi, zvat će se preljubnica, ako pade za drugoga muža.« Rim. 7, 2 - 3.

Crkva katolička i nerazrešivost braka. Isus je ostavio u svojoj Crkvi vrhovno Učiteljstvo, koje vieri moraju isto onako slušati kao da im On sam govor. Iovo Učiteljstvo uvijek je branilo nerazrešivost zakonitog braka. Nije to vazda bilo lako, osobito ne onda, kad su kraljevi ili knezovi tražili, da im se razvrgne brak. Ali Crkva se nikada nije bojala kraljeva ni knezova, već je istupala proti njima s onom neustrašivošću, s kojom je sv. Ivan Krstitelj govorio kralju Herodu: »Nije ti dopušteno da uzmeš ženu svoga brata.« Mt. 6, 18.

Kako je Crkva znala braniti nauku Isusovu o nerazrešivosti braka, vidi se iz ovog primjera. U Engleskoj vladao kralj Henrik VIII. Bio to dobar vladar i dobar katolik. Kad su pristaše kršćnjaca Lutera stali prodirati i u njegove zemlje, Henrik je odlučno ustao protiv njih. Dapače je napisao i knjigu, u kojoj pobija Luterovu nauku. I Papa mu dade častan naslov: Branitelj vere.

Ali evo, što se dogodi s Henrikom. Već je 17 godina živio sa svojom zakonitom ženom Katarinom, kad ga strast povuće za drugom ženom. I kralj se htjede razvjetati sa zakonitom ženom. U tu svrhu obrati se na samoga Papu. Ali Namjesnik Isusov odgovori, da mu Bog te vlasti nije dao, zakoniti se brak ne može ni u kojem slučaju razvrgnuti.

Bezgrješna

I Henrik se stao prijetiti Papi, da će s čitavom Engleskom otpasti od Crkve katoličke, ako mu se ovoj želji ne udovolji. Ali Papa nije mogao popustiti, »jer što je Bog zdržio, čovjek neka ne rastavlja.«

I Henrik je izveo ono, čim se prijetio. Najprije sam otpade od prave vjere, a onda naredi i svome narodu, da isto učini. Mnogi ga poslušaše, a oni, koji остаše vjerni Crkvi katoličkoj, gubili su imanja, čamili po tamnicama, na stratištima krv proljevali. Papi je bilo žao engleskih katolika, ali on nije mogao razvrgnuti zakonitog braka, pa makar i čitav svijet radi toga otpao od prave Crkve.

- Dakle niti u jednom slučaju katolička Crkva ne dopušta rastavu braka?
- Niti u jednom slučaju.
- Niti onda ako žena ili muž učine preljub?
- Niti onda.
- Katolička je nauka o nerazrešivosti braka odviše stroga.
- Ali tako Isus zapovijeda, i to je svakom katoliku dosta.

Blagodati bračne nerazrešivosti.

»Kolike i kako velike blagodati proistječu iz nerazrešivosti braka«, veli Papa Pijo XI., »morat će uvidjeti svatko, tko ma i površno pomisli bilo na dobro supruga i poroda, bilo na korist ljudske zajednice.«

»Ponajprije u toj čvrstoći braka nalaze supruzi siguran znak doživotne bračne trajnosti. Ovu trajnost po samoj svojoj naravi silno traži veleđušno predanje svoje osobe kao i najpovjerljivije sjedinjenje srdaca, jer prava ljubav nema kraja. Nadalje podignut je time tvrđi bedem proti svemu, što god bi moglo da iznutra ili izvana potiče na međusobnu nevjeru. Žatvara se svaki prilaz tješkobi i strahu, ne će li možda u vrijeme nevolje ili starosti suprug ili supruga odstupiti. Namjesto toga zavladat će mirna sigurnost.

»Ovo je također najbolji način, da se čuva obezbijedena čast muža i žene. Isto treba reći i za uzajamnu pomoć. Nerazrešiva naime trajna veza neprestano opominje supruge, da su u ovu bračnu zajednicu, što je samo smrt može da raskine, stupili ne radi prolaznih stvari, niti da služe požudi, već da jedno drugo obogati višim i vječnim dobrima.

»Vrlo dobro je provideno za zaštitu i za uzgoj djece, koji se mora produžiti kroz mnoga godina. Kad naime roditelji složno ujedine sile, lakše snose teške i dugotrajne terete svoje uzgojiteljske dužnosti.

»Jednako velike blagodati nastaju odatle i za čitavo ljudsko društvo. Iskustvo nam pokazuje, da je nepokolebiva čvrstoća braka preobilni izvor čestita života i poštena čudoreda. A kad je ovo u redu, u sigurnosti su sreća i spas države, jer je državna zajednica onakova, kakve su obitelji i članovi, od kojih se ona sastoji kao tijelo od udova. Zato su oni, koji odvažno brane nepovredivu čvrstoću braka, zaslužni u ponajboljem smislu za zasebno dobro supruga i djece kao i za javno blagostanje ljudskoga društva.« F. M.

CRTICE IZ HRVATSKIH PUČKIH MISIJA 1930./31.

Ganuljivi prizor oprاشtanja.

U župi V. propovijeda misijonar o pomirenju s bližnjim i da za ljubav Isusovu oprashtam svima, ako su nas uvrijedili. Večeras, veli im, zvonit će veliko zvono, pa ako je tko koga uvrijedio, neka taj čas ustane i pode bližnjemu te ga u ime Isusovo zamoli za oproštenje.

Cim se svršila propovijed misijonareva, ulazi na propovjeđaonicu revni domaći župnik i progovara: »A ja kao pastir moram vam prednjačiti u dobru i zato, dragi župljani, ja vas prvi molim za oproštenje. Ako sam ikoga uvrijedio, ja ga u ime Isusa Krista molim, da mi oprostil!« — Plać i glasno naricanje bio je odgovor na ove poniżne riječi njihova župnika. Bog ti oprostio, a nama bio milostiv! I doista primjer župnika djelovao silno, tako da se doslovno sva župa izmirila i s Bogom i s bližnjim svojim.

I gazda se ispovijeda.

U župi K. doista svi se ispovjedili od općinskog poglavarsva pa sve do male školske dječice samo još jedini gazda

otezao s isповијedu. Zadnji je dan misija. Pucaju iz mužara, spremu se velika procesija, sva župa na nogama, samo našeg gazde još nema. Tada mu po zvonaru poruči o. misijonar ovako: »Odmah dodi na isповијed, inače će s velikim križem u procesiji doći pred tvoju kuću i uz zvonjavu mrtvačkog zvona molit ćemo da iz tebe istjera Bog zle duhove.« Zvonar javi, a gazda odmah kapu na glavu pa na put u crkvu: molim vas i ja bih se isповјedio! — Pa tako i treba, veli mu misijonar. Kad su se svi izmirili s Bogom, zašto da mu ti jedini ostaneš kao neprijatelj? Vrlo veseo bio naš gazda iza sv. isповијedi i zahvalan misijonaru, javno se pred svima pričestio pa onda krenula veličanstvena procesija, gdje su doista mogli iz punog srca pjevati »Tebe Boga hvalimo«, jer se sva župa obratila Bogu svome.

Ne boje se poteškoća.

U župi S. misije usred mrzle zime sa dubokim snijegom. Neka sela morala putem u crkvu prelaziti preko razlivene rijeke pa ipak ih nije to suzdržalo da svaki dan dolaze na misijske

Djev. društvo S. I. u Sv. Nedjelji kraj Zagreba.

propovijedi. U studenoj crkvi, mokrih nogu stajali su i s najvećom pozornošću slijedili svaku riječ iz usta misijonarevih.

Ali tamo se našlo i protivnika Crkve, koji su širili glasine, da su došli misijonari da zavadaju narod i da ih okradu. Ti došli s velikom toljagom u crkvu, da utuku misijonara, koji je govorio proti progonima Crkve u Rusiji. Pred crkvom, dok je narod pjevao Zlatnu krunicu Sreća Isusova, počeli bećarske pjesme. Nego tu ih jedna dobra katolička učiteljica izgrdila, posramila pred čitavim pobožnim narodom i posve rastjerala.

Pobožna i zadnja pričest.

Kod misije u S. bogat trgovac čeka sve do podne, dok i na njega dove red, da se isповјedi i pričesti. I o podne pobožno se pričesti. Nije ni slutiti mogao, da mu je to zadnja pričest u životu. Malo iza toga vozi se u autu, auto udari o telegrafski stup i njega polumrtva prenesu u bolnicu. Onesviješten leži, doleti

bolnički svećenik i pita one okolo njega, da li je to katolik. Unesrećeni taj čas otvori oči i slabim ali ipak čujnim glasom progovori: »K a t o l i k s a m!« To su mu bile zadnje riječi. Svećenik mu dao odrješenje, a malo časaka iza toga bio je mrtav.

Pučke su misije veliko djelo Božje za spasavanje duša, i blago onoj župi, koja često doživi ovakove dane, jer onda se na nju spušta obilna kiša milosti i blagoslova Božjeg. N. B. D. I.

LURDSKO ČUDO.

Redovnica Ambrozija Cerni rodila se 24. 10. 1892. u Massa Marittima u Italiji (Toskana). Imala je 5 sestara, od kojih su dvije umrle od sušice, jedan joj je brat umro od španjolske 1918., a drugi od bronhite u 40. godini. I majka joj je umrla od ove bolesti. U 15. godini je imala u Rimu operaciju uha, 7 godina kasnije se pojavile slične boli. G. 1920. očutje trbušne boli s kolikama. Nevolje su trajale sve do listopada 1927. spojene s vrućicom 38—39 stupanja. Iza toga se stanje pogoršalo. Bolesnica se u g. 1928. morala podvrći operaciji apendicita, ali ni to nije poboljšalo njezinog stanja, te se iste godine morala opet podvrći drugoj operaciji, ali bez uspjeha. Prode malo vremena, i morade u postelju, da odleži više mjeseci. U to vrijeme ništa nije mogla da jede osim malo povrća ukuhanog kao piće. To je dugo trajalo, te je bolesnica jedva težila 39 kilograma. Napokon se odluči da pode u Lurd. Tamo je stigla 17. lipnja. Na putu je silno trpjela, morali su joj dati više injekcija morfija, da joj ublaže boli. 18. lipnja za vrijeme procesije blagoslovi je biskup iz Monaka pred crkvom s Presvetim. I gle! Onaj čas iščeznuše sve njezine boli. Te iste večeri večera, kako nije učinila već 18 mjeseci.

Ova redovnica je odmah kod kuće počela da živi, kako je to običavala, dok je bila zdrava: Ustajala u 5 sati i polazila na počinak u 9 sati, hodala bez ikakove poteškoće, držala je pouku u muzici, jela je s drugim redovnicama; probava je bila bez ikakove boli. 27. listopada je težila 50 kg, 15. veljače 55 kg, a 8. srpnja 1930. već 63 kg. Tada je opet pohodila Lurd i prikazala se »Liječničkom uredu«. Tu su je liječnici točno pregledali i izjavili se, da je to ozdravljenje pravo čudo. A. A.

MOLITVA MJESTO OCA.

- Ivica, jesli li gotov s molitvom.
- Još nisam, majko. Sada baš molim očevu molitvu.
- Očevu molitvu?
- Jest, očevu molitvu. Otac neće da se moli, pa to ja činim mjesto njega, da Isus ne bi opazio da se otac ne moli te mu tako zabranio ulaz u nebo.

KAKO ĆEŠ RAŠIRITI GLASNIK SRCA ISUSOVA.

Dragi čitatelju! Evo me k Tebi u ime Presvetog Srca s jednom molbom. Moja molba glasi: Daj pridonesi i Ti sa svoje strane, da se Glasnik što više raširi.

A znaš, zašto dolazim k Tebi s ovom molbom? Ne misli možda, da to činim, što se nadam kakvoj dobiti. Vjeruj mi, za tim ne idem. Razlog je mojoj molbi ovaj: Gdje se čita Glasnik Srca Isusova, tamo se Bogu vjerno služi, a ja od sveg srca želim, da što više ljudi što vjernije Bogu služi. Gdje se čita Glasnik Srca Isusova, tamo se ljubi Srce, koje nas neizmjerno ljubi, a moja je vruća želja, da Presveto Srce bude što žarče ljubljeno od što većeg broja ljudi. Gdje se Glasnik čita, tamo vlada po obiteljima sloga, ljubav, tamo se sluša, štuje, tamo se živi po uzoru svete obitelji Nazaretske, a moja je vruća želja, da sve naše obitelji budu što sličnije najsvetijoj, najmilijoj, najsretnijoj obitelji — svetoj obitelji Nazaretskoj. Svim srcem čeznem da naš narod bude što sretniji, a ja sam uvjeren, da mnogo, vrlo mnogo pridonosi njegovoj vječnoj i vremenitoj sreći upravo naš Glasnik. To su eto razlozi, radi kojih želim, da se on što više raširi u našim obiteljima, da se tako raširi te ne bude niti jedne obitelji, koja ga ne bi čitala. I evo ja Te usrdno molim, da pomognes, te se moja želja u što većoj mjeri ostvari.

Možda želiš u tom pogledu kakav savjet? Ja će Ti ga drage volje dati, a mislim, da ne će biti loš. Ako bi Ti možda nešto bolje palo na pamet, reci mi to, bit će Ti silno zahvalan.

Dakle evo nekoliko savjeta s moje strane. Da se i tvojom pomoću Glasnik što više raširi, ponajprije nastoj, da se Ti sam na njega pretplatiš. Ne zadovolji se samo time, da ga čitaš, već ga naručuj na svoju adresu, neka bude posve Tvoj. Ne žali ono nekoliko dinara, jer budi uvjeren da će ti Glasnik Presv. Srca donijeti obilje blagoslova. Ugledaj se u jednu čitateljicu Glasnikovu, koja piše: »U teškim materijalnim prilikama teško sam skupljala

i ovu malu svoticu, da se pretplatim na Glasnik. Ali mi u tom pogledu nijedna žrtva nije bila preteška. Često sam se odrekla i najpotrebnijih stvari, samo da si mogu nabaviti Glasnik. On mi je bio učiteljem, vodičem i savjetnikom. Slabo sam bila poučena u sv. vjeri, a velike mi opasnosti prijetile radi okolnosti, u kojima sam živjela. U crkvu nisam mogla često da idem, jer mi nisu dopuštale prilike. Glasnik mi je pritekao u pomoć.*

Pretplati se na Glasnik, ali ga također rado pozajmi drugima, da se njim okoriste. Glasnik je propovjednik. Pomozi mu, da i drugima propovijeda, pa ćeš biti dionikom onog duhovnog dobra, što će ga ovaj propovjednik donijeti. Na Uredništvo ćeš stiću pisma, u kojima sretne osobe priznaju, kako su od prijatelja ili prijateljice dobili Glasnik, počeli ga čitati i po njemu našli

Križarsko braćstvo u Bjelovaru.

sreću, kakve nikad u životu nisu poznавали. Često je Glasnik, što ga prijatelj pozajmio prijatelju, donio mir i zadovoljstvo u nesretnu obitelj, vratio na put kreposti one, što su s njega bili srenuli. Stoga posuduj i preporučuj Glasnik Srca Isusova. Možda ćeš u tom poslu doživjeti koju neugodnost. Ali moraš znati, da za Isusa ne može mnogo učiniti onaj, koji se boji neugodnosti. Osim toga sjeti se, da si ovim apostolskim nastojanjem stičeš neprocjenjivih zasluga za nebo.

Preplatnik si i rado preporučuješ i pozajmljuješ Glasnik. Tim već mnogo radiš za njega, a po njemu i za samo Presv. Srce Isusovo. Ali, ako si imućniji, daj pretplati i koju siromasniju obitelj. Tim ćeš joj učiniti veliku uslugu. Ona Ti se neće moći dosta zahvaliti na tom daru i mnogo će se za Te moliti.

Eto, dragi čitatelju, dao sam Ti nekoliko savjeta, kako bi mogao raširiti Glasnik Srca Isusova. Do Tebe je, da li ćeš se poslužiti ovim savjetima. Svakako molim Presv. Srce, da obilno naplati trud, što ćeš ga uložiti za širenje njegova Glasnika, a po Glasniku i za širenje njegova kraljevstva.

Urednik.

JOSIPINA TAJNA.

— I danas se Josipa nelijepo ponijela, tužila se časna sestra jednoga siročića u Dalmaciji svojoj poglavarici. Radi pogreške na ložila sam joj, da klečeći izmoli tri Ždravomarije. Ona je dugo klečala, ali pokore nije htjela izvršiti. A kad sam joj rekla: »Josipo, zar se ne čes malko nadvladati iz ljubavi spram svoje nebeske Majke?« ona je samo šutjela i prkosno zabacila glavicom.

Josipi je bilo tada 8 godina, a prije dvije godine došla je u siročić. Bila to vesela i iskrena djevojčica, a iz očiju joj milo odsijevala nevinost srca. Ali rano je izgubila oca, a majka bila preblaga za ovako živu narav. Stog se u maloj počela sve više razvijati taština, oholost, prkos. I tako su časne sestre u siročiću imale mnogo prilika, da se s Josipom vježbaju u strpljivosti. Iz dana u dan kao da je bivala sve prkosnjom. Jedan primjer: Josipi bilo već 15 godina. U crkvi izvanredna svečanost. I Josipa pjevala na koru, jer u siročiću nije bilo tako lijepa glasa kao što je bio njezin. Najeđanput usred bogoslužja Josipa neće da pjeva. Neprijazan pogled koje sestre ili nešto drugo pobunio njezinu prkosnu čud. Sestra što je upravljala pjevanjem, moli je, da nastavi, ali sve uzalud. Josipa šuti kao zalivena. Pjevačice se pometu... Josipa se zlobno veseli što je eto pobijedila...

Pa što će biti iz Josipe? ...

*

Godine 1898. U siročiću vlada neobična tišina. Gojenice hodaju oborenih očiju. Nekako su zamišljene. I to traje već tri dana. Nijedna od njih ne bi nipošto progovorila. Ali eto i četvrtog dana. Odmah iza sv. Mire opet trka i veselje. Šta se dogodilo? Svršile se Duhovne vježbe. Gojenice ih vrlo lijepo obavile, pa se sada i pravom vesele.

I Josipa bila u Duhovnim vježbama. I lijepo ih obavila. Sestre se nisu mogle dosta načuditi njezinoj čednosti, sabranosti i ozbiljnosti za sva tri dana. Pa takoder iza Duhovnih vježba bila Josipa dobra i čestita. Ali sestre joj još nisu mogle posve vjerovati. Svakog se godine ona iza Duhovnih vježba bolje vladala, ali to bi potrajalo samo neko vrijeme, dok nije opet pošlo sve po starom. Ipak ovaj put moralo se nešto izvanredno dogoditi u njezinoj duši. Ona ne popušta u dobrim odlukama. Svaki dan dobra. U kapelici bila vrlo pobožna. I za vrijeme odmora katkada je bila neobično zamišljena. Čovjek bi mislio kao da razmišlja o nekoj tajni, što joj se krije u srcu.

Pa tako je i bilo. Josipa je imala u srcu tajnu. Ali narav, kakva je bila Josipina, nije mogla kriti dugo tajne, da je nikom ne otkrije. I otkrila ju sestri poglavarici.

Jednoga dana približi se Josipa poglavarici te je zamoli, da se malko udalji s njome od drugih. Sestra je posluša ne očekujući ništa izvanredna. Ali kad joj Josipa nešto rekla, sestra ju iznenadeno gledala, dok joj i suze ne udariše na oči.

— Mislim, draga Josipo, da te je presveto Srce Isusovo dovelo do ove misli.

— Samo vas molim, da nikom o tom ne govorite. Ja sam uverena, da će se moja želja ispuniti.

* * *

Prošla jedna godina i zima opet započela. Jak sjevernjak udario na grad, u kojem su sestre imale sirotište. Sjevernjak ovaj put upravo bjesnio. Bez prešna posla nije nitko izlazio iz kuće.

U bolnici milosrdnih sestara sjedjela bolesna djevojka i slušala pjesmu starog sjevernjaka. A ova joj se pjesma pričinila žalobna i tužna kao pogrebna. Djevojka je dobro osjećala kako njezina sušica svakim danom preotima sve više maha.

Iznenada otvorile se vrata na sobi, u kojoj je djevojka bolovala. Jedna sestra uvela postariju ženu.

— Majčice, draga majčice! ...

— Josipo moja! ...

Majka i kćerka se oglilile. Već se odavna nisu vidjele. Ali majka je ljubila svoje dijete, pa je došla, da je povede sa sobom kući.

— Josipo, nastavi majka iza poduljeg razgovora, bolje će ti biti, ako podeš sa mnom kući. Tamo sam ti pripravila lijepu sobicu. Kod mene ćeš brže ozdraviti.

— Sigurna sam, majko, da više ne ću ozdraviti. I za to hvalim Bogu. Ničemu se tako ne radujem kao smrti. Samo bih željela umrijeti kod sestara, kod kojih sam proživjela 11 godina.

— Majka se nije mogla načuditi ovim riječima.

— Sta, tako mlada pa želiš umrijeti? ...

— Pa zašto ne bih željila umrijeti? Šta mi može dati ovaj svijet? U nebu će mi bez sumnje biti tisuću puta bolje. Stoga te molim, da ne plaćeš, već da se veseliš sa mnom.

— Onda podi sa mnom, da te mogu barem dvoriti prije smrti.

Iako je Josipa bila već umorna od razgovora, ipak je još po-dugo dokazivala majci, kako se dobre sestre brinu za njezino tijelo, da ne mogu bolje. Osim toga ovdje nalazi duševne pomoći i utjehe više nego bi je mogla naći kod kuće. Napokon je uspjela da primiri majku, koja joj pri rastanku obeća, da će joj doskora cvet doći u posjete.

Odmah iza Duhovnih vježba, što ih obavila g. 1898., počela je Josipa poboljevati. Kad je njezina bolest krenula na gore, prenijeli su je iz sirotišta u bolnicu. Ali ona je željela, da je njezine drugarice češće pohode. A ove se za to otimale.

I danas ih nekoliko došlo do Josipe, pa jer su nekako ipak doznale, da ona ima nekakvu tajnu, navalile su na nju kao ose, da im je oda.

— Kad ste baš tako radoznale, reći ću vam je. Znam, da se moj zemni život već dobro primakao krajut. Poslušajte dakle! Sigurno se još sjećate, s kolikim nam je žarom velečasni otac, koji nam davao Duhovne vježbe, govorio o presvetom Srcu Isusovu.

Posebno je nastojao da nas oduševi za Veliku devetnicu spasa. »Ako želite dobiti od presvetoga Srca Isusova koju posebnu mi lost, a osobito ako želite sretno umrijeti, obavite Veliku devetnicu spasa, to jest pričestite se kroz devet prvih petaka u mjesecu na nakanu presvetoga Srca. Isus je izrično obećao, da će takve duše nagraditi sretnom smrću.«

— To je za me bilo nešto novo, nastavi Josipa, i nikako mi nije islo iz glave. Još jednu godinu, mislila sam, i ja ću morati ostaviti sirotište. Šta ću onda? U samostan ne mogu, jer nemam zvanja. Da idem u svijet, u pokvareni svijet? I to ja sa svojom lakkounom naravi?... A svakako sam odlučila, da ću ostati djevica, da mognem u pratnji Janjetovoj pjevati pjesmu, koju mogu pje-

Duh. vježbe na Jordanovcu u siječnju.

vati samo djevica. Pa jer mislim, da bih u svijetu teško očuvala svoje djevičanstvo, zaželila sam da što prije podem u nebo. Započela sam dakle Veliku devetnicu spasa moleći Presveto Srce, da me uzme k sebi u nebo prije nego ostavim sirotište. Već sam primila i deveti puta sv. pričest na prvi petak u mjesecu, a same vidite, da će me Isus uslišati. To vam je eto moja tajna.

— Još bih vas samo za jedno molila, završila je Josipa: Sašijte mi bijelo odijelo za pokop.

I bolesnica poče jače kašljati. Vidjelo se, da ju pripovijedanje već umorilo. Drugarice se nisu usudile da produlje razgovor, pa se oprostise i odoše. I odsada ih čovjek mogao češće vidjeti, kako su u sobi za ručni rad zaposlene nečim, u što ulažu velik mar. Zgotavljale su odijelo, u kojem će pokopati svoju Josipu. Za ovoga su posla vrlo malo govorile, a nasmijala se nije niti jedna.

Napokon je haljina bila gotova. Ali tko će je sada odnijeti bolesnici? Da se neće uplašiti, kad ju ugleda? Pa da ovaj strah ne bi bio uzrok, da je još prije izgube? S ovim i sličnim mislima pošle su drugarice Josipine sa sestrom poglavicom u bolnicu.

U sobu je unišla sama poglavarica, a njezina pratnja ostala pred vratima. Časna sestra pitala za zdravlje, govorila o ovom i onom, ali o haljini niti riječi da spomene. Iz neprilike izbavila je sama Josipa upitom:

— Časna sestra poglavarice, šta je s mojom haljinom? Smijem li na nju računati?

Dobra sestra morala je od gnuća proplakati. Onda je rekla:

— Ako želiš, možeš je, Josipo, odmah dobiti. Drugarice su je donijele, samo čekaju pred vratima.

Smjerno i lagano uniše su drugarice u bolesničinu sobu baš kao da su ulazile u kakvu crkvu. Neke su isle na prstima pa se nisu usudile niti da progovore.

Ali Josipa je bila vesela i sa zahvalnošću primila bijelu haljinu.

— Kad dodeš u nebo, progovori tiho jedna drugarica, preporuči nas Presvetom Srcu Isusovu, Blaženoj Djevici i sv. Josipu, svome zaštitniku.

— To vam drage volje obećajem, ali molite se i vi za me.

Isto tako tiho i smjerno kao što su uniše, ostaviše drugarice Josipu. Više je neće vidjeti živu.

Što se bolesnica više primicala kraju zemnoga života, to je više patila. Ali ove patnje i boli smatrala je ona milošću Presvetoga Srca. Nikada se ne bi potužila. A vidjelo se kako joj je teško, ako bi je tko počeo sažaljivati. Od molitve nije joj ništa bilo draže. Otale je crpila snagu i utjehu.

Na sv. Tri Kralja primila je zadnji put sv. sakramente. 11. siječnja osjećala se vrlo slabom. Kad je u podne zazvonilo na Pozdrav andeoski, i ona se pomolila nebeskoj Majci. Sestra bolničarka htjela ju ostaviti samu i poći na ručak. Ali bolesnica je zamolila, da ostane još malo, jer da će doskora umrijeti. I uistinu iza nekoliko časaka preselila se Josipina djevičanska duša u blaženu vječnost. Zadnje riječi bolesničine bile su Presveto Srce Isusovo i Blažena Djevica.

Sutradan ležala je pokojnica obučena u svoju bijelu haljinu. Oko glave joj stavili bijeli vijenac. I mnoge, koje su je gledale na odru, a znale su za njezinu tajnu, rekle su: »Blago Josipi! Blago zaručnici Isusovoj! Kako je lako umrijeti, kad se pred vječnog soga može poći u bijelom odijelu nevinosti!«

I tako je Presveto Srce i ovaj put potvrdilo, kako mu je mila Velika devetnica spasa.

F. M.

Pjesme o malom Isusu (46 stranica). Složio O. M. Pavelić D. I. Evo male zbirke pjesmica, koje su složene u vjerskom duhu i namijenjene hrvatskoj katoličkoj djeci. Djeca obično vole pjesme, dašto ako su za nju, ako su spjevane djetinjim načinom. Ova je knjižica jedan takav pokušaj. Namjenjena je naročito djeci pučkih škola. Resi je krasna naslovna slika i mnoge druge sličice, napose lijepo izrađena početna slova pjesama. Dobro će doći kao dar za Božić dobrom djetetu. Preporučuje se napose roditeljima, gg. učiteljima i učiteljkama. Cijena Din. 6.—Naručuje se kod Uprave Glasnika S. I.

MALI KRIŽARI

HERIBERT.

Crtice iz života jednog daka - zbornika.

U borbi.

Dodoše i uskrsni praznici. Koncem tih praznika oboli Heribert od upale porebrica. Htio je ponajprije da dozna, je li ta bolest opasna, da bi se mogao pripraviti na smrt.

Prvih je nedjelja pokazivao veliku strpljivost. Ali kad groznica nije popuštala, a eksudat nije prestao, pokazao se kadikad razdražljivim. U takvom bi slučaju znao odbiti jelo, koje mu baš nije išlo u tek. A čim je bolest krenula na bolje, povrati se staro njegovo zadovoljstvo. Neki svećenik, koji se za tužnih lanjskih praznika osobito za nj zauzeo, reče za jednog pohoda njegovim roditeljima: »Ova je bolest očita milost Božja za dječaka, jer se sad pokazuje onakim, kakav je bio u devetoj i desetoj godini: pun svježine i radosti.«

Jedino ga uznemirivala bojazan, hoće li se toga ljeta moći povratiti u kolegij. Nešto prije početka školske godine pojavi se u njegovoj duši velika i zagonetna odvratnost od Kalksburga. Teška je to bila kušnja. Jednom ga čula majka gdje pjeva: »Tvoj sveti barjak odabrah si Djevo — Njeg pustit ne ēu, kunem ti se evo!« Iz načina pjevanja mogla je majka suditi, kolika se borba odigrala u njegovu srcu. I kad se sastali na »filozofiranju«, rekne mu majka, da se ne mora više povratiti u kolegij, budući da je već dosta razborit, pa mu ne će škoditi, ako nastavi svoje nauke na kojoj drugoj bečkoj gimnaziji. Heribert je stajao mirno gledajući pred se. Zatim iza kratke stanke podiže oči te će odlučnim glasom: »Ne, majko, ja ēu ostati vjeran kolegiju. Gdje sam započeo, onđie želim i dovršiti!«

Dok je ovako govorio gotovo da je plakao sjećajući se svoga burnog života u Kalksburgu! Po tom ode do glasovira i ponovno zapjeva svoju milu pjesmu: »Tvoj sveti barjak...«

Cinilo se, da odsada nekako veselijim srcem ide u susret novoj školskoj godini. Katkada bi ga obuzelo toliko veselje, da su se svi čudili tome. Ali nije to bila obijest, nego prava i duboka radost duše.

Uza svu tu radost osjećao je i duševne боли. Tako je jedam-put tužno rekao svojoj majci: »Mama, draga moja mama, kaži mi, zar doista moje djetinjstvo mora biti puno боли?« Vidio je, da ima sve s obzirom na vanjske okolnosti, što omogućuje udoban i veselo mlađenački život. I od sveg je srca zahvaljuvao dragom Bogu na tom daru. Kako se utješio, kad mu spomenuše, da dragi Spasitelj ovim nutarnjim borbama odgaja muževe, koji će jednoć za nj mnogo raditi.

Da mu se život u konviktu donekle olakša, htjede mu majka da izmoli u poglavara koju iznimku u kućnom redu, kao na pr. da za odmora može svirati uz gusle ili na klaviru, ali on sam nije htio nepotrebnih iznimaka.

Odvažno pode ususret novoj školskoj godini. Sve križeve na tom putu želio je uzeti na se iz ljubavi spram Spasitelja. Ali više ne doživje svršetka godine. Svevišnji ga u kolegiju posve pritegao k sebi i križevima iskušao, pa je već u tako ranoj dobi sazrio za nebo. Eno andeo se smrti već zaputio, da ga povede iz ove suzne doline u stanove nebeskog Oca.

Slutnja.

»Marijo, Kraljice kongregacije, evo tebi prikazujem svoje dijete! O daj da prije umre negoli krsnu nevinost izgubi!« Tako se nekoć molila Heribertova majka pred Gospinim oltarom. I nebeska Majka rado primi njezinu žrtvu. Eno već dolazi, da povede sa sobom svog ljubimca. Dakako, ljudi još nisu očekivali njegove smrti, ali »Bogu se svidjela njegova duša, stoga dode da ga otme izmed opakih«. Mudr. 4, 14.

Premda je bio Heribert posljednjih mjeseci svog života uvijek veseo, ipak je neprestano mislio i govorio, da će doskora umrijeti. Majka se tješila mišlu, da su takve riječi plod bojažljivosti i htjede da ga odvrati od njih, ali badava joj trud. — »Dobro bi bilo, da već sada učinim oporučku«, reći će on jednog dana svojoj majci. — Ona mu se nasmije: »Djeca ne mogu učiniti oporuke, jer ništa ne posjeduju.« — »Ali ipak, majko, ja posjedujem štedioničku knjižicu ujaka Pavla i »kutiju Presv. Srca«. Tu ču kutiju ostaviti tebi, da možeš s Eberhardom i Eugenijom (mlađi brat i sestra mu) marljivo sakupljati stvari za misiju.« I svojim drugovima htjede da ostavi kakvu uspomenu. I ostavio je najbolju uspomenu: dobar primjer uzorna života . . .

Nekoliko nedjelja prije smrti upita ga na jednoj šetnji majka: »Kako je sada tvom prijatelju Maksi? On je bio dosta dugo bolestan.« — »Sada je zdrav, ali ne će doživjeti starosti.« — »Ali, Heriberte, to mi ne znamo. Mlad se čovjek može lako oporaviti. U mladosti mnoga rana zacijseli, koja ne može u starosti.« — »Ne«, odgovori Heribert, Makso ne će doživjeti starosti.« I nadoveza uvjerljivim načinom: »Time ne ču reći, da on mora odmah umrijeti. Možda ču ja prije njega.« Premda mu je majka htjela izbiti ove misli iz glave, on ipak ostane pri svome. (Prijatelj zbilja umre devet mjeseciiza njegove smrti.)

Pred poletom u raj.

Kod prvog pohoda majčina u Kalksburgu mjeseca listopada 1917. bio je Herib. vrlo dobro raspoložen. Kao ponavljajući baš mu nije bilo teško u školi. Ganutljivim načinom ispriča majci, kako drugovi ljubezno postupaju s njim.

I pismo, što ga pisao nedjelju dana iza tog pohoda, odiše istim osjećajima. Kod kuće su znali, da je Heribert u kolegiju opet zadovoljan i sretan.

Ali 31. listopada stiže vijest, da je iznova obolio. Imao je silnu glavobolju, kad mu došla majka. Sutradan, na blagdan Svih Svetih, primi sv. Pričest. Stanje se promjenilo. Boli su doduše jenjavale, ali je unatoč tome pitao: »Šta je s mojom glavom? Ničega se ne mogu sjetiti i ne mogu misliti.«

Dne 3. studenog svijest ga gotovo posvema ostavi. Preporučiše ga u molitve čitavom kolegiju. Zbornici se zajednički molili za nj u kongregacijskoj kapelici pred čudotvornom slikom Majke divne. Sutradan pozvaše jednog bečkog specijalistu, da pregleda Heriberta. Kad je majka ujutro na svetkovinu sv. Karla Boromejskog osvanula u bolnici, upravo je htio bolničar da opere Heribertove ruke. No on nije dao. Na to će bolničar: »Brate moj, moraš oprati ruke, ako želiš ići da čestitaš sv. Karlu u nebu.« Sad uvidje i majka, da je kucnuo čas, te se Heribert dobro spremi za put u vječnost.

Malo poslije primi sv. pomast od svog duhovnog vode. Čini se, kao da nije shvaćao ništa, ali se za podjeljivanja sakramenta napola podigao i razgledao oko sebe. Ispovjednik se prigne i zapita ga: »Heriberte, poznas li me? Podijelih ti zadnju pomast, jer si bolestan, ali ako Spasitelj hoće, ti ćeš opet ozdraviti.« Regbi da i toga nije razumio. Kasnije se osvesti i upita nazočne, nije li čas prije bio kod njega ispvjednik. Na to mu saopći majka, da je primio zadnju pomast. »Što, zar sam tako pogibeljno bolestan? — »Da sinko, ali ako Isus hoće, ti ćeš ozdraviti.«

— Nastavit će se. — S njemačkog: A. Kopunović D. L.

IZ DRUŠTVA SV. IGNACIJA.

Vjesnik Družbe Isusove šaljemo svim svojim dobročiniteljima. Tko još nije primio, neka mi javi dopisnicom.

Dom duh. vježba. Taj Dom na Jordanovcu u Zagrebu tako lijepo djeluje. Dosada su u njemu obavili svoje Duh. vježbe radnici, sveučilištarci, činovnici, gradani, učitelji, učenici, svršeni sveučilištarci, akademski izobraženi ljudi, svećenici. Tko je sagradio taj Dom? Članovi »Društva sv. Ignacija«. Još je velik dug na tom Domu, pa valja da stari članovi »Društva sv. Ignacija« obnove svoju članarinu godišnju (barem 10 D.) i nadu novih članova što više.

Povjerenici i povjerenice. Svatko može postati povjerenikom ili povjerenicom »Društva sv. Ignacija«, ako mi se javi kartom i želi raditi za ovo društvo.

Zatvorene duh. vježbe. Velika je važnost zatvorenih Duh. vježba. Ali njih nema bez Doma duh. vježba. Čujmo, što o tome piše sv. Otar Pijo XI. u svojoj nedavnoj enciklici Quadragesimo anno. On tu govori o glavnom neredu današnjeg života, o duševnim štetama, pa veli da je lijek protiv toga: kršćanski život, zakon ljubavi, a zato treba stvoriti apostole kršćanstva pomoću Duhovnih vježba. Papa piše: »U ovoj se školi duha stvaraju najbolji kršćani i oboružavaju se najbolji apostoli za svaki stalež, ier se svi zanose plamenom Srca Isusova. Iz ove će škole kao nekoć apostoli iz

zagovorom Majke Božje Karmelitke, dar D. 50.— *St. Mikazorsci KG* Sretno uspjela operacija moga djeteta, dar D. 15.— *Sućurac PM* Milosti u velikoj tjeskobi, dar D. 50.— *Suhopolje IG* Sretno položila ispit i dobila drugih milosti— *Virje MD* Pomoć u teškim prilikama, dar D. 30.— *Vranjic IG* Za milosti dar D. 100.— *Zagreb MS* pomoćena u bolesti.— *NP* Za milosti dar D. 6.— *CM Ozdravila kćerka*, dar D. 20.— *SLj Obratio se brat i sloga se vratila u kuću*, dar D. 20.— *AMŠ Napredak* djece u naucima, dar D. 100.— *MS Dobili povoljan stan*, dar D. 20.— *TV Djetetu nestalo bolesti očiju*, dar D. 10.— *NN Ozdravila po zagovoru † Langa*, dar D. 50.— *MD Sretno prošla u naucima*, dar D. 10.— *AV Za milosti D. 10.*— *Zagorje CVI Presv. Sreća oslobodilo nas od neprijatelja*, dar D. 100.— *Zatonje MS Usljana*, dar D. 20.— *Zemun PG Pomogla sv. M. Terezija*, dar D. 20.—

VIJESTI

POBOŽNO DRUŠTVO PRAVIH ISUSOVIH LJUBITELJA

Cilj je pobožnoga Društva pravih Isusovih ljubitelja, da ražeže u srca nježnom ljubavlju prama Isusu, koji živi u Svetohraništu, te da Mu ovom ljučljvu naknadi za neprestane uvrede. Ovome Društvu mogu pripadati svi vjernici bez razlike. Za pristup u ovo pobožno Društvo ne zahtjeva se nikakva obreda; dosta da tko zaželi te reče pred Svetohraništem: «I-u te moj, želim i ja pripaditi pobožnomu Društvu Tvojih pravih ljubitelja», i time postaje članom istoga, uz jedinu dužnost, da čim prije, ili rano ili preko revnitelja, pošalje svoje ime i prezime na sjedište Djela, eda bude upisan u knjigu Društva i da primi upisnu cedulju. Posebnih dužnosti nema, ali pravi ljubitelj Isusov izbjegavat će kako mora da to čini svaka duša, ne samo smrtni grijeh, već, koliko je moguće ljudskoj slaboći, i maleni svojevoljni grijeh.

Pravi ljubitelj Isusov ljubit će nježnom ljubavlju Isusa i poradit će, da Ga i drugi ljube; pristupit će češće k svetim sakramentima; pohadat će, ako može, i svagdano Presveto Otajstvo; te će nastojati, da se i drugi upisu u pobožno Društvo pravih Isusovih ljubitelja.

Sjedište je pobožnoga Društva pravih Isusovih ljubitelja u Crkvi sv. Franje u Dubrovniku, gdje je njegov upravitelj, kojega potpomažu revnitelji. Revnitelja može biti svugdje, a to su oni članovi obojega spola, koji se uzimaju za njegovo raširenje, sakupljuju imena osoba, koje se žele upisati, i šalju ih upravitelju.

Za upisivanje u pobožno Društvo, za potrebite cedulje, kao također za šiljanje milodara obrati se na »Uredništvo Eu. Glasnika Dubrovnik.

Pušča. Naša župa doživjela je veliko slavlje 19. srpnja na dan crkvenog posvetila, kad se također blagoslovio kip sv. M. Terezije, što ga poklonila crkvi učiteljica gđa R. Košuljadić. Počastila nas ovom zgodom djevojčika društva iz susjednih župa, došli su Zagrebački Križari s dr. Protulipcem i dr. Cerovcem, posjetili nas Križari iz Zaboka. Ovog dana povećalo se naše Djev. društvo za 23 članica.

Mać. Članice Djev. društva, prikazale su sv. Priceti u svibnju 502, u lipnju 506, u srpnju 492, u kolovozu 500, u rujnu 481. Na 17.-IX. 1931. ožalo-

M. Hrebinec, glavarica.

stilo se naše društvo, jer se taj dan preselila u vječnost naša dobra i revna članica Pepica Kovačić, koja je više godina poboljevala od sušice, ali ipak nijedna pohožnost se nije vršila u našoj crkvi, a da joj nije naša Pepica prisustvovala i svojim lijepim pjevanjem slavila dobrog Oca i Stvoritelja. Koliko je bila cijenjena, svjedoči prekrasan sprovod. Počivala u miru!

Ana Švendar, glavarica.

Svatinac. U našem selu — filiala župe Varaždin — prigodom sv. misije, koje su održali u mjesecu travnju oo. Isusovi, osnovano je Djev. društvo S. I. te broji sa pomladkom 135 članica. Društvo lijepo napreduje, a sigurno bi još bolje, da je župa u mjestu. Članice polaze marljivo sv. Misi, isповijedi i Pričesti. Dosada su primile 500 sv. Pričesti. Djevojke se brinu da sakupe što veću svetu novcu za nabavu novoga barjaka.

Rozalija Plantak, glavarica.

Tuhije. Od svibnja do kolovoza prikazasmo Presv. Srcu: 1300 sv. Pričesti, 7061 žrtvicu, 1239 krunica, 1950 zaziva, 898 sv. Misa.

Josipa Preleratić, glavarica.

Visoko. Naše Djev. društvo osnovano je pred godinu dana, ali lijepo napreduje. Članice revno pristupaju Stolu Gospodnjem. Svake prve nedjelje imamo zajedničku sv. Pričest, od travnja do rujna prikazale smo 690 rasknadih Pričesti. Rado molimo krunicu i druge propisane molitve Nedjeljama i blagdanima čitamo Glasnik Srca Isusova, jer u njem nalazimo puno duhovne okrepe.

Stanka Kuzmić, glavarica.

Baška na Krku. Spomen na 1500 godišnjice efeskog rabora proslavljen je najsvjećanije i u našoj župi dne 6., 7. i 8. rujna. Središte je proslave bilo naše obliubljeno svetište Majke Božje Goričke. U tom su svetištu vjernici otoka Krka i Hrv. Primorja još u 11. stoljeću častili i zazivali u pomoć M. Božju. U sve tri župe baščanske općine pripravljao se je narod trodnevnom pohožnosti. U samoj Baški bilo je te dane preko 3.000 sv. Pričesti. Da se može svečanost lakše odvijati i da se omogući učeće starcima i bolesnicima, koji se ne mogu popeti do svetišta na Gorici, donesen je početkom trodnevnice žudotvorni kip Presv. Djevice iz svetišta u župnu crkvu. Ovaj prenos Marijinog kipa, a pogotovo svečana procesija na Malu Gospu sa kipom Marijinim od župne crkve do svetišta, ostat će vjernicima u neizbrisivoj uspomeni. Pred kinom Bogorodičinim zbivali se u župnoj crkvi potresni prizori: starci i bolesnici dadeše se od svojih ukućana voditi ili čak nositi u crkvu, da nakon toliko godina još jednom, možda zadnji put u životu, vide kip Bogorodičin i da je uzama i pohožnim uzdasima zazovu u pomoć.

Vrhunac je proslave bio na blagdan Male Gospe. Kod svečanog Pontifikala, što ga odslužio Preuzv. Dr. Srebrnić, te kod nenegledne procesije što se je popodne od 2 do 5 sati odvijala k svetištu M. Božje predvedena Preuzv. Dr. Bonefačićem, učestvovalo je oko 4.000 vjernika. Proslavi je prisustvovalo uz gore spomenute biskupe 20 svećenika i 6 bogoslova.

Na javnom zborovanju govorili su g. umir. major A. Mečger i advokat Dr. Protulipac. Prvi je razvio temu »Presv. Bogorodica i katol. Crkva« a drugi »Presv. Bogorodica u životu hrvatskog naroda.« Narod je govornike saslušao najvećim interesom i nagradio ih burnim aplauzom.

Dao Bog, da nam ova proslava Marijina ne bude samo lijepa uspomena, nego ujedno i čvrsta spona, koja će nas još jače vezati uz Isusa, Mariju i sv. Crkvu.

D. P.

Hrastilnica, župa Sisak. Naše Djev. društvo osnovano je prije 3 godine. U ovom našem malom selu bilo nas je primljeno 30 djevojaka. Pod vodstvom glavarice Marije Kukurić vršile smo veselo dužnosti svoje primajući svaki mjesec po tri puta, a nekad i četiri okrepnu dušu sv. Pričest. Naše se društvo već dulje vremena nije javilo dragom Glasniku. Udaljala nam se glavarica, prve rev-

niteljice i blagajnica, pa smo malo ušutile, dok se nismo okupile pod naš društveni barjak na Veliku Gospojinu 1931. Toga dana obavila se posveta našeg dragog barjaka, primilo se novih članica, izabralo se novo vodstvo.

Anica Kukurić, glavarica.

KNJIGE:

Miholčice i Valpovčice, zbirka živo uhvaćenih opisa i slika naše slavonske ravnice od poznatoga autora R. F. Madjera i etnografske slikarice Z. Sertićeve izašla je u nakladi Jeronimskog književnog društva. Cijena Din. 8.— (uvez. Din. 10.— više) a za jeronimskog člana 6.— D.

Svoji na Svome, Odlomak hrvatske povijesti, napisao Lovre Katić. Knjižarska cijena 15.— Din. za jeronimske članove 10.— Din. Ova knjiga spada u ciklus povjesnih knjiga, u kojima je Društvo sv. Jeronima nakanilo iznijeti za puk svu našu narodnu prošlost. U 11 odlomaka obradeno je političko, kulturno, prosvjetno, ekonomsko i vjersko stanje te život na plemićkim dvorovima i u seljačkim kolibama i to na jednostavan i lijep način, kako to Don Lovre zna da priopovijeda.

Vrtić, Listić izlazi svakog 15. u mjesecu, osim srpnja i kolovoza na 32 stranice. O Božiću i Uskrsu izlazi dvobroj na 48 strana, odnosno 64 stranice. Vrtić je ureden potpuno pedagoški na religioznom temelju s izrazitom religioznom-odgojnjom tendencijom. Namijenjen je dječji osnovnih škola i njih razreda srednjih škola, no rado ga čitaju i odrasli. Pouka se daje u laganoj formi pjesama, priopovijesti i pjesmica. Listić je bogato ilustrovani slikama koje su blizu mlađeži. U svakom se broju nalazi i po jedna pjesmica nastanljena u notama. Listić će dobro poslužiti i pedagozima, jer će svaku njegovu priopovijest bez bojazni moći upotrijebiti kao primjer aplikacije kod pojedinih metodičkih jedinica. Poslužiti će i omladinskim radnicima svojim predstavicama i pjesmicama. Svaki broj »Vrtića« stampat će se drugom bojom. — Cijena je pojedinačno broju 1 Dinar. Božićni i Uskrsni broj stoji 2 Dinara. Cijena na godinu za 12 brojeva je 12 dinara. —

Dr. Marko Klarić, urednik Vrtića, Zagreb, Pejačevićev trg 15. II. Pozornica. Na izbor krasnih pozorišnih komada: Alegorija, Božićnih, Dječjih, Dialoga, Misijskih, Rimskih, Suvremenih, Šaljivih. Narudžbe: Župni ured sv. Marije, Zagreb, Kaptol 3.

DAROVI U RUJNU 1931.

Za sv. Mise: Chicago MD Dol. 2.— Com. Rivadavia MK 20 Kamenica AF 50 Novi Marof FH 50 Soult St. Marie FM Dol. 1.— Torjanci JV 25 Zagorje CVI 20.

Za Svetište S. I.: Bakar TM 10 Krap. Toplice AF 10 Lipik MF 10 Račinovci MK 5.

U čast S. I.: Apatija TF 10 Bedekovčina AS 20 Beničanci JM 20 Bjelovar OS 20 Bos. Petrovina BM 10 Bregi NN 10 Brod n/S. PT 20 Čerević MI 25 Delnice MP 50 Gunja AD 50 Hrvatska SL 20 Jablanovac DP 10 Jaksicje 1E 10 Kaš. Sućurec PM 50 Krap. Toplice FA 10 Kras MK 100 Križ AB 50 Matiška Ves MI. 50 Medurić MJ 20 Milna OT 30 Mitrovica Srem. JS 100 New York AK Dol. 1— Kž Dol. 1— Ogulin VM 10 Omišalj NK 30 Ouuzen MS 20 Patkovac BT 5 Pokupsko MK 10 Senj HM 20 Skrad AM 20 Split EM 50 VM 50 Stamford C. JS Dol. 1— Stari Mikanovci KG 15 Toranj MT 50

Trnovci MM 10 Vel. Kopanica EK 20 Vranjić IS 100 Zagorje CVI 100 Zagreb AV 10 EU 20 SM 20 NN 10 MD 10 MC 20 Zlatar AP 15. Virje MD 30.

U čast S. I., Majci Božjoj, sv. Josipu, sv. Antunu, sv. Tereziji M. I. i S. Celini: Akron Oh. MM 50c. Beaver VB Dol. 1— Dayton PS Dol. 1— Detroit Mich. MK Dol. 1— Draž KB 10 PB 20 Duquesne Pa. KS Dol. 5— Zagreb NP 6 Zemun PŽG 20 Zlatar AP 25.

Za raš. Glasnika S. I.: Antunovac JR 20 Baška MH 10 Beograd HA 5 Čakovec ER 30 Gračani VB 25 Gradišće MS 20 Hrvatska NN 10 NN 10 Imotski KK30 Kraljevica PK 50 Mitrovica AB 40 NN 10 Našice AV 20 Sarajevo SH 5 Semeljci MS 20 Šag KR 10 Toranj MT 50 Vel. Grđevac IG 5 Zagreb, AG 30 AŠ 100 NN 50.—

Za kruh sv. Antuna: Berek LW 10 Toranj MT 10.

Za Novicijat D. I.: Beograd OS 200.

Za crkveno ruho: Duquesne Pa. KS Dol. 5—.

Za Dom bisk. Langa: Sv. Martin n/M. Ž. U. 25.

Za Dom sv. Terezije M. I.: Kast. Sučurac VR 10.

Za društvo sv. Cirila i Metoda: Mače AS 20.

Za naše misijonare: Chicago MD Dol. 40— Bakar TM 10 Celje ML 20 Creveland KB Dol. 5— Draž PB 100 Zagreb KK 10.

Za otkup i pokrštenje pog. djece na imenu: Maksimiljan: Požega MK 100 Josip i Helena: Sarajevo HB 200.

TEČAJEVI DUHOVNIH VJEZBA.

Na Jordanovcu br. 110.

Za inteligenciju . . . . . 5. — 9. XII.

Za muževe sa sela . . . . . 20. — 24. XII.

Za Križare . . . . . 26. — 30. XII.

Na Vrhovcu br. 43.

Za djevojke . . . . . 5. — 9. XII.

Za žene . . . . . 14. — 18. XII.

KAZALO ZA G. 1931.

Afrika — obraćenje . . . . strana	162.	Duše u čistilištu	333.
Akcija katolička	66.	Duh Sveti	326.
Andeo čuvar	298.	Duhovne vježbe	17, 50, 72, 211.
Bauer dr. Ante	70.	" za građane i radnike	111.
Bog	58.	" — dom	112.
Bog u nama	180.	Efeski sabor	141.
Bolješevizam	156.	Elijaš Ivan	230.
Brak	12, 39, 234, 363.	Felija Ivka	340.
Brzak A.	210.	Gavrić Ilija D. I.	294.
Crkve siromašne	178.	Glasnik S. L. : preporuke:	65, 97.
Dan Gospodnjih	114, 173, 225, 299.	161, 193, 257.	
Djetinjstvo Svetog	293.	Kako ćeš raširiti?	369.
Društvo sv. Ignacija	179, 241, 278.	Glasnici S. I.	89.

Gorički	275.	Nova godina	6.
Graciće bl.	86.	Običaji dobiti	333.
Heribert	246, 279, 313, 342, 375.	Obitelj: sloga	45, majka srčana
Hinduizam	357	49, uzgoj	80, 144, žalosne stvari
Indokina	103.	207.	
Josip sv.	75.	Odijelo nečedno	170.
Josipina tajna	370.	Papa	44.
Katolik	10.	Patnje	57.
Kinematograf	353.	Pjesme : Radujte se	11, Srcu
Knjige: prodavači	54, 209.	Isusovom	22, Snilo mi se
Krist Kralj	296.	141,	
" " (himna)	339.	himna Isusu Kralju	339, Marijo
Križ	183.	Božja Mati	345.
Krmpotić M. D.	108.	Pravednost	100.
Kusturić F.	136.	Pričest mladih radnika u Parizu	148.
Liječnici u misijama	195.	Prnjavor: euh. kongres	239.
Livije	19, 52, 83.	Radnik: zlatna povelja	302.
Lončar Marija	267.	Rusan Leopold	264.
Lurd	9, 46, 89, 177, 330, 368.	Rusija	1, 196.
Marija : Pomoć Majke Božje		Sjedinjenje s Crkvom	6, 8.
Trsatske	37.	Skandinavija	59.
— majka	47, 51.	Srce Isusovo: 21, pjesma Srcu	
— spomeni se	134.	I, 22, 25 godina u službi S. I.	
— snilo mi se (pjesma)	141.	54, Prvi petak 55, 311, svjetionik	
— Velika Gospa	232.	S. I. 57, Posveta obitelji	
— Božja Mati (pjesma)	345.	106, 214, 243, 307, Kralj i	
Marković M.	274.	središte srđaca	163, nitko me
Mir	100.	ne ljubi	175, protestantkinja i
Misa	205, 218, 289.	S. I. 176, upišite me u S. I.	
Misije: Primorje	146, Molve	208, revnost za S. I. 344.	
Prišlin	272, Kosinj G.	Sarić dr. Ivan	321.
Bađevina	335, Kašina i Vugrovec	Škola	33, u misijama
15, Brckovljani	38, Ljubija	36, katoličke	
Volar	79, Stara Rijeka	škole u Kini	258.
Crnice	366.	Spanjolska: revolucija	212, 245.
Misionari domoroci	325.	Štampa dobra	208, 245.
Mladež	33, 336.	Truta Tabulov N.	202.
Molitva mjesto oca	368.	Uskrs	104.
Molitvenik od tri lista	218.	Uzgoj	80, 144.
Mornari	131.	Vicić D.	117.
Nebo	217.	Vjera: učenjaci	49, ne vjeruje
Nedjelja	114, 173, 225, 361.	182.	
		Vjeronauk	260.
		Zvanje: podi za mnogim	167, mjesisko
		133, 229.	

»MUŽ I ŽENA« 2. izdanje (32 stranice). Eto knjižice, koja je upravo potrebna svim oženjenim i udatim osobama te onima, koji hoće da stupi u ženidbeni stalež. Poučava jezgrovitо, jasnim pitanjima i odgovorima kao katekizam. Nada sve se preporučuje vrlo gđ. duhovnim pastirima, bit će im osobito pomoći. Stoji samo Din. 4.— Narudžbe prima: *Uprava Glasnika S. I.*

Urednik Filip Mašić D. I.

Vlasnik Kolegij Družbe Isusove u Zagrebu — A. Alirević D. I.

Tiskom »Glasnika Srca Isusova« — K. Grimm D. I.

»Glasnik Srca Isusova« izlazi svaki mjesec (12 puta na godinu) na 32 stranice.